

Աղի արխիվը

«鹽檔秘»

Հայերեն հրատարակություն:

ZJC (2026)

հետևի կապ

Աղի արխիվ

«鹽檔秘»

Հայերեն հրատարակություն:

ZJC (2026)

BOOK I.

ՉՄՈՒ ՎՈՒ ԼՈՒ (CHHO WU LU) «潮巫錄»

Մականթացքի Վիուկների Մատյանը

Կազմված և ծանոթագրված Քայվանի Ժողովրդական Հավատալիքների Արխիվում, Պուանգունի Ուվային Քանգարանում և Ֆուցյանի ու Փենհուի ափամերձ բանավոր ավանդույթներում պահպանված բեկորների հիման վրա:

Կազմողի Ապխաբան

«Մականթացքի Վիուկների Մատյանը» (CHHO WU LU) հատվածաբար պահպանված ճեռագիր է, որը վերագրվում է անանուն կին ծիսակատարների մի խմբի, որոնք գործել են Ֆուցյանի և Պուանգունի ափամերձ շրջաններում տասնութերորդ դարի վերջին և տասնիններորդ դարի սկզբին:

Սեզ հասած ամենահին բեկորները թվագրվում են Ջիագին կայսեր կառավարման շրջանին (1796–1820), մի ժամանակաշրջան, որը համընկնում է կանտոնյան ծովահենների համազաշնության հզորության գագաթնակետին Չին Նին և Չժան Պաո Չվայի առաջնորդության ներքո:

Ավելի ուշ հավելումները և լուսանցքային նշումները վկայում են, որ ճեռագիրը բազմիցս արտագրվել և լրացվել է հազորդ սերունդների կողմից, մինչև, որ նրա ցրված էջերը հայտնվել են այն հավաքածուներում, որտեղ այսօր պահպանվում են:

Մատյանը գրված է առափնյա ժողովրդական խոսակցական բարբառով՝ հազեցած գասական չինարենի ծիսական բառապաշարով, ինչը ենթադրում է, որ հեղինակները գրագետ էին, սակայն չէին պատկանում կայսերական քննությունների կրթական համակարգին:

Նրա բովանդակությունը թալիսմանային պատկերների, կախարդական կոչումների, ծիսակարգերի և մասնատված տիեզերաբանական ուսմունքների նկարագրությունները, ներկայումս կազմում են դառսական և ֆուցչիանական ծովային մոգության միակ հայտնի անգլերեն ժողովածուն, որը բացահայտորեն կենտրոնացած է կին գործնականողների և կին աստվածությունների վրա:

Սույն հրատարակությունը կազմվել է պահպանված երեք առավել ավելորդական ճեռագրական շարքերից՝ Քայվանի Ժողովրդական Հավատալիքների Արխիվ, թերթեր #III-7-#III-58; Պուանգունի Ուվային Քանգարան, մուտք #VIII-III-77; և Փենհուի բանավոր արտագրությունները, հրատարակված *THE UNDISCOVERED CHINESE SPIRITS* ժողովածուում, 2005 թ.), ինչպես նաև

Այս մոգությունը գործել նշանակում է հիշել, թե ով ես գիտի:

Սոռանալ նշանակում է խեղդվել ցամաքի վրա»:

Աս այն աստվածաբանական հիմքն է, որից աճում է մնացած ամեն ինչ: Իզականը այստեղ արականի ածանցյալը չէ: Մինը յանին ենթակա չէ: Մայրը սկզբնաղբյուրն է, և սկզբնաղբյուրը ծովն է, և ծովը երբեք չի սակարկում իր գերիշխանությունը:

ՄԱՅՈՒ. THE COLDEST THE BODY

ՄԱՅՈՒ. ԵՐԿԱՍՅԻՆ ՏԻՌՈՒԻԻ

«Աս չկնորսի գուստը էր և չէր թողնում, որ իրեն վաճառեն: Ինամայնությունը եկավ. նա երեսը դարձրեց գեպի ծովը: Ործակալը եկավ. նա բարձրացավ կայսի վրա և հրաժարվեց իզ նել: Չասնվեց տարեկանում նա վերցրեց բրոնզե հայելին և կարմիր լարը ու ասաց. — Մն ոչ մի տղամարդու հետ չեմ ամուսնանա: Մն կամուսնանամ մակընթացքի հետ: Ինտերոգ լուսնի ըսանութեորդ օրը նա քայլեց զրի մեզ և այլևս չվերագրեցավ: Որ օր պեց նավատորմը տեսավ նրան ալիքների վրա կանգնած: Մրա հոնքերի միզ և կարմիր լույս էր այրվում: Սա դարձել էր վերագրեցնողը»:

Մինչ նա կգտնար Երկնային Տիրուհի, Երկնքի Կայսրուհի, մինչ տաճարները, տիտղոսները, կայսերական սրբազատումը, Մացուն Լին Սո անունով ֆուգիտացի չկնորսի գուստը էր, ծնված տասներորդ դարում Սեյլ ժողովրդից: Պաշտոնական վարքագրությունները հարթեցնում են նրա սուր ելքերը. նա բարեպաշտ էր, ծնողասեր, լուսկյաց խորհրդածության մեզ օժտված: Սակայն ժողովրդական ավանդությունը պահպանված տաճարային բանավոր պատմություններում և ~~նրա~~ նման լուսանցքային մատյաններում, պատմում է մեկ այլ Մացուի մասին: Սկզբի կտորով: Սկզբի վտանգավոր: Սկզբի ապատ:

Լին Սոն հրաժարվեց ամուսնությունից: Այս հրաժարումը պատկեր էր: Այն հրապարակային էր, կրկնվող, և վերջ ապես բացարձակ ինքնորոշման ակտ: Մերժելով հարսնագինը, նա գործը եկավ փոխանակման տնտեսության, որը սահմանում էր կնոջ արժեքը ու չկայսերական ափամերձ հասարակությունում: Սենակության մեզ վարդացնելով իր հոգին, ժամերով կանգնելով ափին, սովորելով իր գիտակցությունը ալիքների մեզ ուղարկել, նա չեղք բերեց կարողություններ, որոնք տեղական համայնքը սկզբում մերժեց, իսկ հետո, զժկամությամբ, սկսեց փնտրել:

Մրա երկրային կյանքի զլխավոր հրաշքը սահմանեց այն ամենի չեանմուշը, ինչ նա պիտի գտնար, երբ նրա հայրը և եղբայրները թափախան մեզ ընկան: Լին Սոն տրանսի մեզ մտավ և իր հոգին ուղարկեց զրեթի վրայով, նրանց տուն առաջ նորդելու: Սա փրկեց իր ընտանիքի տղամարդկանց ոչ թե ֆիզիկական միզ ամտությամբ, այլ պրոյեկցիայով — ուժի մի չե, որը չէր պահանջում, որ նրա մարմինը մտնի արական տարածք: Սա մնաց ափին, փակ աչքերով, և նրա ներկայությունը շարժվում էր ալիքների միզով:

Աս է Մացուն, որին ճանաչում է Մովային Կիուկի պրակտիկան, ոչ թե տաճարային արջանիկի հանգարտ ճենապակյա կերպարը, այլ այն կինը, որը պեցեց դարձրեց անշարժությունը, որը սեփական ներաշխարհը վերածեց ուժի, ընդունակ հասնել ու բաց ծովի մզոններով այն կողմ: Մրա տիրություններն են նավարկությունը, գուշակությունը, անվտանգ ճանապարհորդությունը և այն իրավունքը, որ մարդն ունի մերժելու այն, ինչ աշխարհը պնդում է, թե պարտավոր է ընդունել:

համար. որոնց կյանքը սահմանված էր բռնության, աղքատության, ամուսինների, հայրերի, պաշտոնյաների և նավատորմերի պահանջների նկատմամբ մշտական խոցելիությամբ: Ռազուհի Սորը անշարժությամբ ներկայացնում էր արմատական այլընտրանք. ուժ, որը չեղք է բերվում ոչ թե գործողությամբ, այլ անշարժ կենտրոնի մշակմամբ:

Գիտականի Սրտի շենարանը. Սիվանմուի ֆեմինիստական գիտական ուսումնասիրությունը վերգին տասնամյակներում Վզալի վերանայման է ենթարկվել: Սյուզան Բեիլի *TRANSFORMING AND DURING PRESENT: THE WOMEN MATTER OF THE WEST IN MODERNITY* (1993) մնում է հիմնարար անգլալեզու ուսումնասիրություն: Սվելի վերգէրս, կանանց ալքիմիայի ավանգույթների վերաբերյալ աշխատանքը — հատկապես Նլեսա Վալուսիի հետազոտությունը Սյուզան տոմերի վերաբերյալ — բացել է Նոր ուղիներ հասկանալու համար. թե ինչպես են կին գործնականողները վերականգնել և վերաիմաստավորել Ռազուհի Սորը որպես մոգել ներքին մշակման համար հայրապետական կրոնական կառույցներից գուր:

CHEN JINGBU, THE RAIN-BRINGER WHO DIED STANDING

ՉԵՆ ՏՅԻՆԳՈՒ. ՍՏԱՐԴԱՄԵՐԸ. ՈՐ ՍՏԱՅՑ ՎԱՍԳԱՄԸ

«Սա հղի էր. երբ պարտեց անջրճ ներքև: Սա այն մասն է, որը տաճարի քահանաները բաց են թողնում: Սրա որովայնը ծանր էր մի երեխայով. որը պիտի լիներ գուստր. և նա գիտեր, որ եթե պարի լիարժեք ծնւը, երեխան չի վերապրի ծնունդը: Սա պնտամենայնիվ պարտեց: Սրաշտը տևել էր երեք տարի: Ղետերը փոշի էին: Վիշապ Ռազավորները երես էին թեքել: Սյայիտով, նա վերցրեց բրոնչե սուրը և սպիտակ օջի մտրակը և պարտեց Վոհասեդանի վրա. մինչև երկինքը ճաքեց և զուրը եկավ — և երբ այն եկավ, նա արդեն արյունահոսում էր. և անջրճ վարդագույն էր նրա արյունից, և երեխան ծնվեց կապույտ և լուր: Չեն Նվինգուոն մի չեղքով գրկեց մահացած Նորաձին, մյուսով բարձրացրեց սուրը. և անջրճ շարունակում էր տեղավ, և նա շարունակում էր պարել, և երբ փոթորիկը վերգապես գազարեց, նա գեո կանգնած էր, բայց այլևս կենդանի չէր: Կանայք, ովքեր ականատես եղան զրան, ասպցին, որ նրա մարմինը մնաց ուղղահայաց երեք օր անջրճի տակ, և նրա աչքերը բաց էին, և նրա բերանը ծալում էր: Սացուն եկավ նրա մոտ: Սացուն ասաց. «Ո՛ր, ուրվական չես: Ո՛ր, գուր ես»: Սվ նա բռնեց Չեն Նվինգուի չեղքից և առազ Նորգեց նրան կանանց պաշտպանողների ընկերակցությամբ»:

Չեն Նվինգուոն (նաև հայտնի է որպես Լինշույի Տիրուհի) Վբաղեցնում է եզակի դիրք ֆուցզիանական պանթեոնում: Սա միաժամանակ զառսական Էկվորոցիստ է, պտղաբերության աստվածուհի, կանանց և երեխաների պաշտպան և — կարևորապես Սակնթթացքի Կիուկի մատյանի համար — ցումատիկ Վոհաբերության մոգել, համայնքային զոյատևման ծառայության մեջ: Սրա պաշտամունքը, որն առաջացել է Ռանգ զինաստիայի ժամանակ և բյուրեղացել Սոնգում, մնում է ակտիվ ամբողջ Մուցվյանում, Ռայվանում և չինական պիյուոքում:

Լնգուված վարքագրությունը, պահպանված Լինշույ Փինգյաոյի (Լինշույի Տիրուհին Նանգարտեցնում է Ուեդին) նման տեքստերում, պատմում է մի կնոջ մասին, ով սովորել է զառսական ծիսական արվեստները լեգենդար վարպետ Սյու Սյունի մոտ, ով Էկվորոցիվ է արել օջերի գւեդին և սպիտակ ոսկորների ոգիներին, ով փրկել է գյուղերը երաշտից և ժանտախտից, և ով մահացել է քսանչորս տարեկանում անջրճաբեր ծես կատարելիս — նրա մարմինը սպառված, նրա հղիությունը Վոհաբերված, նրա հոգին երկնային բյուրոկրատիա բարձրացած, որտեղ նրան տրվել է իշխանություն Սորաձին լոգիների Սատյանի վրա: Ու հերոսության պատմություն է, որը հարթվել է ուղղափառության մեջ, նրա սուր եզրերը մաշված են գարավոր ինստիտուցիոնալ հաստատմամբ:

ՄԱՐԿՈՍ ԵՎ ԼՈՒԿԱՍ — Նվերականցելում է այդ եպիստոլաները։ Որ պատմության մեջ ձեռնարկողի պոետիկությունը ոչ միայն ողբերգական էր, այլև գիտավորյալ։ Սա գիտեր գինը։ Սա հաշվարկեց այն։ Սկսեց ընտրել, լիարժեք գործակալությամբ, փոխանակել իր կյանքը և իր երեխայի կյանքը երաշտից տառապող համայնքի կյանքերի հետ։ Սատյանը սա վերաբերվում է ոչ թե որպես նահատակություն քրիստոնեական իմաստով — պատիվ, տառապյալ, փրկագնող — այլ որպես ռազմավարական փոխանակման ակտ տիեզերքի հետ։ Սրան զրի գիմաց։ Սրանք անչքնի գիմաց։ Որ սակարկության տրամաբանությունն է և ձեռնարկողի վարքը ամենագծար սակարկությունը բոլորից։

Ուղիղ Վիտի համար ձեռնարկողի մարմնավորում է այն սկզբունքը, որ պաշտպանությունը մեղմ է։ Սրան կարող է պահանջել արյուն։ Սրան կարող է պահանջել կանգնել փողոկի մեջ, մինչև փողոկի վրա։ Սրան կարող է պահանջել մի ջեղով գրվել մահացած երեխային, մյուսով բարձրացնել սուրը և հրաժարվել ընկնել։

Գիտական Սրտի Դեռարանը, Բրիտիս Բապտիստիկ *THE BODY OF WITNESS: A CHINESE PERSONALITY* (2008, 1988 թվականի ֆրանսերեն բնագրի անգլերեն թարգմանությունը) մտնում է վերանայական ուսումնասիրությունը, ընկնելով, թե ինչպես է ձեռնարկողի գիցաբանությունը բանակցում կանանց վրա գրված անհնարին պահանջների հետ պոետիկություն և պոետիկություն, մայրություն և կոչում, մարմնային ինքնավարություն և համայնքային պարտականություն։ Բապտիստիկ կարգում է ձեռնարկողի մահը ծննդաբերության ժամանակ անչքնաբեր ծննդի ընթացքում ոչ թե որպես չափազանց, այլ որպես աստվածացում, որը կենսաբանական ողբերգությունը վերածում է հոգևոր ինքնիշխանության։

THE TIME WITCHES, THE EXTENDED ONES

ՄԱՐԿՈՍԵՎԻ ԿՐՈՒԿՆԵՐԸ, ՎՍՏՈՍՈՒԴՆԵՐԸ

«Սենք նրանք ենք, ում տաճարները չէին ուզում։ Սրտիները, ովքեր չէին ուզում մահանալ, իրենց ամուսինների հետ։ Ռուստերը, ովքեր փախան։ Բրուսիները, ովքեր հարցրին սխալ հարցեր։ Սակաբեկությունների վերապրողները, ովքեր պիտի խեղդվեին և չխեղդվեցին։ Սրանք, ովքեր սիրում էին կանանց։ Սրանք, ովքեր ոչ մեկին չէին սիրում։ Սրանք, ում վարմիները չէին կարող երեխաներ կրել։ Սրանք, ում վարմիները կրեցին երեխաներ, որոնց հրաժարվեցին տալ հայրերին։ Սրանք ընդունեց մեզ, որովհետև, ցամաքը դուրս թեց մեզ։ Սենք սովորեցինք մակընթացները, որովհետև, այլ ընտրություն չունեինք։ Սենք սովորեցինք ուրվականներին, որովհետև, արդեն կիսով չափ ուրվական էինք ինքներս։ Սի, փետրեք մեզ պաշտոնական արջանագրություններում։ Սենք գրված ենք զրում»։

Եթե Սացուն Սակընթացքի Վիտի հովանավորն է, Սիվանմուն, նրա ռազմավարական մոգելը և ձեռնարկողի նրա պոետիկության և գիմացկոնության պարագիծը, ապա Սակընթացքի Վիտիները բոլորովին այլ բան են։ Նրանք իրենք են ծագումնաբանությունը։ Սրանք աստվածօրին չեն, որին գիմում են, այլ կոլեկտիվ, որին միանում են։ Սրանք նախնիներն են, և նրանց կյանքերը նույն չեն ունեին, ինչ այն կանանց կյանքերը, ովքեր ամենայն հավանականությամբ կփետրեն այս գրիմուարը — մարգինալացված, վտանգի ենթարկված, հնարամիտ, կատաղի։

ՄԱՐԿՈՍ ԵՎ ԼՈՒԿԱՍ — Ներքեք չի սահմանում «Սակընթացքի Վիտի» որպես պաշտոնական տիտղոս։ Վկա չեն նախադրություն, չկա տաճար, չկա քահանայական հիերարխիա։ Դա վու տերմինը — բառացի «Սակընթացքի շաման» կամ «Սակընթացքի կախարհորհի» — հայտնվում է մին գարաշոզանի մասնատված աղբյուրներում որպես նվաստացուցիչ, որը կիրառվում էր

պաշտոնյաների և ուղղափառ գաղսական հոգևորականության կողմից չթույլատրված ավամերջ մոգություն կիրառող կանանց նկատմամբ: Սատյանը վերականգնում է այն: Մեռագրի ընթացքում «Սակընթացքի Վիուկը» օգտագործվում է «Միվային Վիուկը» հետ փոխարինելի, և բացման թերթիկը պարզ է դարձնում, որ Սատյանը ինքնին այս կանանց հավաքական ինքնավավերագրումն է — արջանագրություն, որը փոխանցվել է չեղքից չեղք, պատճենվել զաղտնի, ավելացվել և ծանոթագրվել սերունդների ընթացքում:

Սման կանանց պատմական իրականությունը կասկածի տակ չէ, թեև, նրանց անունները մեծապես կորսված են: Մին ավամերջ տեղեկագրերը երբեմն արջանագրում են «Տոմային կախարչուհիներին» պատիժը, ովքեր առաջ արկում էին փոթորիկը հանգարտեցնող ծառայություններ չկնորսական գյուղերին, կամ այրիների, որոնք մեղադրվում էին «գրային մոգություն» օգտագործելու մեզ մրցակիցներին անիծելու համար: Կանտոնի ժամանակաշրջանի եվրոպացի վաճառականների ամսագրերը հիշատակում են «ալիքների կանանց», որոնց հետ խորհրդակցում էին ծովահենական նավերը: Վեն Միսանի *CHINESE PLANTER REGULATION* (2004) փաստագրում է Մուցվյանից և Քայվանից բանավոր ավանդույթներ, որոնք նկարագրում են կին ծիսակատարների մի դաս, ովքեր գործում էին ինչպես բուդդայական միաբանության, համակարգից, այնպես էլ գաղսական տաճարի հիերարխիայից դուրս՝ ծառայելով սահմանափակ համայնքներին չկնորսներին, մաքսանենգներին, ծովահեններին և այլ կանանց:

ՄԻՍԱՆՆԵՐԸ՝ Նրանց կոմպոզիտային դիմանկարն է: Ունենալ նրանց չեղևարկն է: Նվ կրա բացման թերթիկը անում է վարմանալի պնդում: Սատյանը երբեք «գոված» չի եղել տվորական իմաստով: Մյն հավաքվել է բարձրաչափ ասված հատվածներից, երազներում տրված հրահանգներից, աղի մեզ հետքեր գծելուց և չորանալուց թույլ տալուց: Որված չեղևազիրը երկրորդական չէ, է: Միազ նային տեքստը գործնականորի մարմինն է և ծովի մարմինը:

THE TIME WITNESSES' CODE

ՍԱԿԸՆԹԱԳՔԻ ՎԻՈՒԿՆԵՐԻ ՕՐԵՆՍՊԻՐԵՐ

ՄԻՍԱՆՆԵՐԸ՝ Ի թերթիկներում ցրված, ծեսերի միզ և ընկած, կան կարճ աֆորիզմներ և հրահանգներ, որոնք միասին կազմում են այն, ինչ կարելի է անվանել էթիկական օրենսգիրք — ոչ թե արգելքների հավաքածու, այլ հիշեցումների: Մյս հատվածները հայտնվում են ստորև վերակառուցված որպես միասնական հատված:

«Սակընթացքի Վիուկը չի խեղճում անմեղներին: Միվը նրա Վենքն է, և առանց պատճառի օգտագործված Վենքը ժանգոտում է չեղքում:

Սակընթացքի Վիուկը չի մերժում մեկ այլ կնոջ, ով ապաստան է փնտրում: Քեզ ապաստան տվեց ծովը, երբ ցամաքը դուրս չպրտեց քեզ: Վերադարձրու, նվեր: Բո գուրը մակընթացային ավազան է — բացի այն բոլորի համար, ովքեր ապաստանի կարիք ունեն:

Սակընթացքի Վիուկը չի ստում ծովին: Սա կարող է ստել տղամարդկանց, պաշտոնյաներին, թշնամիներին, բոլորին, ովքեր չեն արժանի նրա ճշմարտությանը: Բայց ծովը գիտի նրա արյունը: Մրան չի կարելի խաբել: Մթե կանգնում ես զրի մեզ և խոսում, ճշմարտություն ասա կամ լռի:

Սակընթացքի Վիուկը չի մոռանում նրանց, ովքեր եկել են իրենից առաջ։ Սենք գրված ենք զրույցում, որովհետև զուրկ հիշում է։
Ուր արջանագրությունն են։ Պատկերներն այն։

Սակընթացքի Վիուկը չի փնտրում իշխանություն ծովի վրա։ Սա փնտրում է իշխանություն ծովի հետ։ Ճարգությունը նույնն է, ինչ նավապետի և գիսի միջև։ Օճվն ունի նավապետներ։ Օճվն ունի շատ գիսներ։ Միջիկ առաջինը, ոչ թե երկրորդը»։

PART TWO. THE TACTICAL BRIMOTRE

ՄԱՍ ԵՐԱՐՈՐԴ ՄԱՐՏԱԿԱՐԱԿԱՆ ԳՐԻՄՈՒՄԸ

THE THREE CONCEALMENTS (SAN YIN 三隱)

ԵՐԵՔ ՕՃՎՈՒՄՆԵՐԸ (ՄԱՆ ՅԻՆ 三隱)

《三隱》-ը նվաճված է երեք պաշտպանական աշխատանքների «Երեք Ուժեղություններ» վերնագրի ներքո —
Սակընթացքի Վիուկի հիմնարար մարտավարական հավաքածուն։ Սիսիկն նրանք նավը դարձնում են աննկատելի
տեսողության մեջ, չայլով և հոգևոր հետազոտմամբ։

«Երեք Ուժեղություններով պաշտպանված նավը նավ չէ։ Սյն լուր է։ Սյն անցնում է աշխարհով մեկ առանց հետք թողնելու։
Թշնամին տեսնում է հանգարտ զուր։ Թշնամին լսում է քամի։ Թշնամու կախարհը նայում է իր հայելուն և տեսնում միայն իր
արտացոլանքը։ Նվ ինչ — որ տեղ, մի ծովում, որն ոչ մի հիշողություն չունի նրանց մասին, Սակընթացքի Վիուկները նավարկում
են»։

THE STEALTHY TALISMAN (YIN SHEN FU 隐身符)

ՕՃՎԱՍՆ ԹՄԼԻՄԱՆԸ (ՅԻՆ ՇԵՆ ՖՈՒ 隐身符)

«Երբ Կարմիր Պրոշի նավատորմի Սակընթացքի Վիուկին հարցրին, թե ինչպես անհետացրեց նավատորմը, նա ծիծաղեց։
«Անհետացրեք լ» — ասաց նա։ — «Սենք երբեք անտեսանելի չէինք։ Սենք ուղղակի աննայելի էինք։ Ճարգություն
կա։ Անտեսանելի նավը գեղ ավիոներ է բարձրացնում։ Աննայելի նավը ստիպում է թշնամու աչքին կողք սահել։ Սրանք
տեսնում են զուր, որտեղ գու են։ Սրանք տեսնում են լուսինը։ Սրանք տեսնում են իրենց ճեղքերը երկրի վրա։ Սրանք
քեզ չեն տեսնում։ Սրանք աչքերը կատարյալ են աշխատում։ Սրանք միտքը ոչ։ Ուր է արվեստը։ Ոչ թե անհետանալ։ Սյլ
գառնալ անտեսանելի հայացքի համար»։

《三隱》-ը պահպանված մարտավարական արվեստներից ոչ մեկն ավելի խորհրդանշական չէ Սակընթացքի Վիուկի
ուսումնասիրական փիլիսոփայության համար, քան Ուժեղության Պատկերները — «Թաքնված մարմին» թափմանը (չին շեն

ֆու)։ Որդափառ գաղութականության մեզ յին շեն թալիսմանները պաշտպանական մոգության ճանաչված կատեգորիա են, որը սովորաբար կիրառվում է կրողին չարագործ ոգիներից, հիվանդություններից կամ զժբախտություններից թաքցնելու համար։ *Ո՛ՐԴԱՓԱՐՈՒՄ* — Նայս կատեգորիան հարմարեցնում է ավելի կոնկրետ և պրագմատիկ նպատակի մարդկային հետապնդումից խուսափելու համար։

Թալիսմանի հետևում ընկած տիեզերաբանությունը նրբագեղ է։ Այն նաև կամ նրա անձնակազմը օպտիկապես անտեսանելի չի դարձնում։ Փոխարենը, այն աշխատում է արտացոլված ուշագրության սկզբունքով — թալիսմանը գործում է որպես հոգևոր հայելի, թշնամական հայացքը թեքելով իր թիրախից դեպի այլ բան։ Կլիքների վրա լուսնի լույսի շող, անցնող ամպ, թշնամու սեփական կասկածները։ Սատյանը բացատրում է .

«Աչքը տեսնում է այն, ինչ ակնկալում է տեսնել։ Ուսմանավը ակնկալում է տեսնել մի նավ։ Պարեկը ակնկալում է տեսնել առագաստ։ Ճի՛ր նրանց զուր։ Ճի՛ր նրանց գառարկ հորիզոն։ Ճի՛ր նրանց իրենց սեփական վախը արտացոլված։ Սրանք կտեսնեն այն, ինչ տալիս ես նրանց։ Սրանք քեզ չեն տեսնի»։

Սա է Սատյանի սեփական խոսքերով, հստակ կանաչի մոգական տեխնոլոգիա — ոչ թե այն պատճառով, որ տղամարդիկ չեն կարող օգտագործել այն, այլ, որովհետև այն կեղծված է նրանց փորձի մեզ, ովքեր միշտ ստիպված են եղել կառավարել զիշատիչ հայացքը։ Սակընթացքի Կիուկը չի գերակշռում զիտորգին։ Սա վերահղում է նրան։ Սա գառնում է Սատյանի արտահայտությամբ. «*աննայելի*» — բացասական տարածություն տեսագաշտում, նավաչալ բացակայություն, որը աչքը լցնում է այն ամենով, ինչ արդեն հավատում է, որ այնտեղ է։

Գիտնականի Սրտի Դեսարանը. *Ո՛ՐԴԱՓԱՐՈՒՄ* թերթիկ 24—25։ Սատյանը հիմնական տեխնիկան վերագրում է Դժան Պատմվալի Կարմիր Պրոշի նավատորմի ծիսակատարներին, բայց Նշում է, որ ավելի վաղ տարբերակները հայտնվում են մասնատված ճեղք Սին գինաստիայի գաղսական ճեղքարկներում Լու Սան ավանդույթից։ Կաղամարի ոսկորի ներգրումը նույնացվում է որպես ֆուգիանական ափամերձ հարմարեցում։

«Կաղամարը շարժվում է առանց հետքի։ Ննաչուկը շարժվում է առանց ջաշնի։ Սրկուսն էլ ուսուցիչներ են։ Սրկուսն էլ պետք է մահանալ գափի համար»։

INTERIUS

ՆՈՒՐԵՆԸ

• Ռեդին կամ բաց գեդին թուղթ — ավանդաբար Սատյանը Նշում է «*թուղթ, որը գտնվել է Նավի վրա առնվազն մեկ լիարժեք նավարկության ընթացքում*»։ Բայց ցանկացած ծիսական թուղթ կձառայի։

• Անաք պատրաստված ցիննաբարի ծովագրի և փոշեցված կաղամարի ոսկորի խառնուրդ — կաղամարի ներքին պատյանը, որը բնականորեն թափվում է և կարելի է հավաքել լողափներից առանց կենդանուս վնասելու։ Սատյանը Նշում է. «*Կաղամարի ոսկորը շնաչկան նկերն է անուրդակիորեն։ Այն կրում է լոռի յան նույն ստորագրությունը, խորքի նույն*

քերականությունը»։ Մեծ կաղամարի ոսկոր չկա։ Սատյանը թույլ է տալիս փոխարինել փոշեցված մարգարտափայլը ոստրեի պատյանից — «խորքի մեկ այլ պրպրած մեկ այլ պատյան, որը հիշում է լուրջությունը»։

- Փոքրիկ հայելի, բրոնզե կամ ապակյա — Սատյանը սա անվանում է «նորեկից հայելի» և այն էական բաղադրիչ է, ոչ թե ընտրովի հավելում։

- Սև թելի կտոր

TIMING

ԺՄՄՄՄԱԿ

Բալիսմանը պատրաստվում է գիշերը, ցանկալի է նվազող լուսնի տակ։ Սատյանը նշում է, որ աշխատանքը պետք է արվի «Երբ լուսինը փոքր է, իսկ ստվերները մեծ» — պայման, որը նպաստում է ծածկմանը։

THE THIEFMAN'S DESIGN

ԲԱԼԻՍՄԱՆԻ ՊԻՉՄՅՈՒՆ

Մին Նեն Ֆու — Ե Բաղկացած է երեք գոտիներից.

- Վերին գոտի. «յին» (թաքնված, ծածկված, գաղտնի) նշանը, գրված կնիքի գրով, միտումնավոր թույլ և անավարտ — «կարծես թանաքն ինքն է թաքնվում թղթից»։

- Սիգիլ գոտի. Կենտրոնական պարույր կամ հորջապտույտ, նկարված ժամացույցի սլաքի հակառակ ուղղությամբ, շրգապատված չորս փոքր շրգանակներով, որոնք ներկայացնում են չորս կողմերը։ Սատյանը բացատրում է. «Նարույրը թշնամու աչքն է։ Մյուս անակները չորս բաներն են, որ նա տեսնում է քո փոխարեն՝ զուր, երկինք, իր սեփական արտացոլանքը, իր սեփական վայրը։ Որ հինգերորդ բանն են։ Որ նկարված չեն»։

- Ստորին գոտի. Մայելի — Կոտորոջ նշանը, բաղադրյալ սիգիլ, որը ճևափորվում է «մու» (աչք) գրելով և այն մեկ անկյունագծով հատելով — «այն գիծը, որը կտրում է հայացքը, սայրը, որը բաժանում է տեսնելը տեսնվածից»։ Որպես տակ նրկնային Վարպետի կնիքը (ժման միանշի ին) կրճատ ճևով։

PROCEDURE

ԸՄԲՄՑՔԸ

1. Մայելու պատրաստումը։ Սախքան թալիսմանը նկարելը, շնչիր ուղեկից հայելու մակերեսին, մինչև այն մշուշապատվի։ Սատով գ մշուշապատ ապակու վրա գծիր «յին» նշանը։ Սիգ մշուշը ցնդում է և, նշանը անհետանում է, ասա.

«Ինչպես այս շունչը ցնդում է ապակուց, Բոլ իմ թշնամիների աչքերը ցնդեն ինչանից»։

Սի կողմ գիր հայելին երեսը քեզ կից հեռու — «որպեսզի չհոնես քո սեփական հայացքը և չթաքնվես քեզ կից»:

2. Սկսում եմ: Պատրաստիր թանաք: Մի քիչ խառնում եմ — ցինկաֆարն ու կադամարի ոսկորը, կամ ցինկաֆարն ու մարգարտափայլը — ասա:

«Կադամարի թանաք, որը շարժվում է առանց հետքի,
նյառականի էություն, որը սովորեցնում է առանց գիպելու:
Ո՛ր տ գրիր ինչ թշնամու տեսագաշտից:
Ո՛րի ո՛ր ինչ զրի պահպանության տակ»:

Սկսիր թալիսմանի երեք գույները հերթականությամբ՝ վերևից ներքև: Լուծում եմ աշխատիր բանավոր պատրաստումից հետո: Սատյանը հրահանգում է. «Մի՛ վրձինը գիպելի թղթին, մի՛ խոսիր, մի՛նչ և թալիսմանը ավարտվի: Բո՛շ ունչը թանաքի մասն է: Ի՞նչ այն անշարժ լինի»:

3. Սկսում եմ: Պահիր ավարտված թալիսմանը ուղեկից հայելու առջև: Դաշելին պետք է արտացոլի թալիսմանը — և այդ արտացոլման մեջ, պնդում է Սատյանը, թանաքը կթվա շողշողացող կամ շարժվող. «Կարծես Նշանները փորձում են թաքնվել նույնիսկ ապակույց»:

Սա ճիշտ պատրաստված թալիսմանի նշանն է: Սրտասանի ակտիվացման խոսքերը.

«Կադամարի լուծում:
Նյառականի ուսուցմամբ,
Դաշելով, որը ցույց է տալիս միայն այն, ինչ եմ թույլատրում եմ —
Մին շեն, թաքնված մարմին
Ինչ որ փնտրում է ինչ, տեսնում է ուրիշ բան:
Ինչ որ որսում է ինչ, որսում է ուրվական:
Ինչ որ նավարկում է գեպի ինչ, նավարկում է իմ միզով:
Մե բացն եմ հորիզոնում:
Մե նավն եմ, որը նրանք չեն տեսնում»:

4. Մտադրում եմ: Մտադրում եմ թալիսմանը նավի կայմին, աղեղին կամ զլխավոր գուանը — կամ, անցնական օգտագործման համար, ծալիր այն և կրիր մարմնից մոտ: Սատյանը խորհուրդ է տալիս ծավալված թալիսմանը փաթաթել սև թելով. «Երեք պտույտ ժամացույցի սլաքի հակառակ ուղղությամբ, որպեսզի հայացքը շեղվի, երեք պտույտ ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ, որպեսզի աշխատանքը կնքվի»:

STEPS OF EFFICACY

ԱԳՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԱՆԵՐԸ

• Ուղեկից հայելին, ակտիվացումից հետո նայելիս, ցույց է տալիս թույլ մշուշում կամ մզացում եզրերի շուրջ — կարծես ապակին «կկոցվում է»:

TIMING

ԺԱՄԱՆԱԿ

Քալիսմանը փորագրվում և կիրառվում է լուսնի խավարի ժամանակ, կամ կեսգիշերին, երբ մակընթացությունն իր ամենագագարած կետում է — «*պահը տեղատվության և հույքի միջև, երբ նույնիսկ զուրը պահում է իր շունը*»:

PREPARATION OF THE ORR

ԹԻԼԿԻ ՊԱՏՐԱՏՈՒՄԸ

Սախքան թալիսմանը պատրաստելը, թիակը պետք է պատրաստվի: Սատյանը հրահանգում է.

«Թիակը տար զուրը: Ընկղվիր այն ամբողջությամբ: Պահիր այն զրի տակ ինը շնչի ընթացքում: Մի՛ր պահում ես, ոչինչ մի ասա: Ոչինչ մի մտածիր: Ի՞նչ փայտը հիշի, թե ինչ է նշանակում լինել մակերեսի տակ, որտեղ չայնը չի տարածվում: Մի՛ր բարձրացես, այն ավելի ծանր կլինի: Սյն լցված կլինի ծովի լողությամբ: Ո՛ր առազին ուսուցումն է »:

THE TALISMAN'S DESIGN

ԹԱԼԻՍՄԱՆԻ ՂԻԳԱՅՆԸ

Սո Զիան Ֆիռ — ն փորագրվում է անմիջապես թիակի լիսեռի մեզ և այնուհետև փաթաթվում կարմիր թղթով կամ մետաքսով: Փորագրությունը ծանծաղ է. «*ոչ ավելի խորը, քան տերևի հաստությունը* » և բաղկացած է.

- Դիմնական նշան. «*Նհ*» (լողություն, հանգիստ, անխոս) փորագրված կնիքի գրով թիակի բռնակի մոտ, որտեղ թիավարողի ջեռքը կծածկի այն:
- Դիմնական նշանի տակ. Դիրիվոնական զիծ, որը ներկայացնում է զրի մակերեսը, և զրա տակ հիմնական նշանի շրջված պատկերը — «*լողությունը մակերեսի տակ, որտեղ խեղդվածները սովորեցնում են*»:
- Թիակի շեղբին. Սեկ պարույր, փորագրված ժամացույցի սլաքի հակառակ ուղղությամբ, որը ներկայացնում է չայնը ներս քաշված և մարված:

THE PAPER WRAPPING

ԹՂԹԵ ՓԱԹԵԼԸ

Կարմիր թուղթը կամ մետաքսը փաթաթվում է թիակի լիսեռի շուրջը այն կետում, որտեղ այն հանգիպում է թիակի օղակին: Փաթաթելուց առաջ թուղթը նշվում է պարզեցված թալիսմանով.

- Սեբն. «*Նհ*» (լողություն)

• Սիգիս: «*շուիգուի էր լոնգ*» (զրային ուրվականները խլանում են)

• Սերբև: Մրկեսային Վարպետի փոքր կնիքը

Փաթաթումը տեղում կապվում է ինը սև թելերով, ամուր հանգուցված:

PROCEDURE

ԸՆԹԱՅՐՈՒ

1. Փորագրումը: Ուսնակով կամ կտրիչով, որը ինը շնչի ընթացքում պահվել է զրի տակ, փորագրիր թալիսմանը թիակի լիստի մեջ: Սշխատիր լուրջյան մեջ: Սատյանը հրահանգում է. «*Մթե խոսես, քո ճայնը կգառնա թիակի առագին ճայնը, և այն կտվորի քեզ կից, ոչ թե խեղդվածներից*»: Սշխատիր այնպես, կարծես բերանդ զրի տակ է»:

2. Փաթաթումը: Փաթաթիր նախշավոր թուղթը կամ մետաքսը լիստի շուրջը և կապիր ինը սև թելերով: Միտաքանչյուր հանգույցով արտասանիր ինը բառերից բաղկացած կապի խոսքերից մեկը.

«*Լուր — ինչպես — խեղդվածի — շունը — Լուր — ինչպես — շնաչկան — մահը*»:

Ապափիր: Սատյանը ընդունում է ակնհայտ սխալ հաշվարկը և բացատրում.

«*Ինտերոգ բառը չի արտասանվում: Ուա լուրջյուն է մահից հետո: Ուա է այն հանգույցը, որը պահում է: Սյն բառը, որը չես ասում, ամենամոտեղ բառն է*»:

3. Փորձարկումը: Ընկրվիր թիակը զրի մեջ: Մթե ոչ մի ալիք չի գոյանում այնտեղ, որտեղ փայտը մտնում է զուրը, թալիսմանը պահում է: Մթե զուրը կարծես բաժանվում է թիակի շուրջը առանց ճայնի, թալիսմանը պահում է: Սատյանը ավելացնում է գործնական փորձարկում. «*Իհավարիր գրանով: Խնդիրը ընկերոջը կանգնել ափին մեզ քով շրջված: Մթե նրանք չեն լսում թիակը, այն աշխատում է*»:

4. Ակտիվացումը: Սախքան թիակը լրգորեն օգտագործելը, պափիր այն քո առզև և արտասանիր ակտիվացումը.

«*Ստվերի թիակ, գիշերի շեղբ*.

Փայտ, որը հիշում է ծառի անշարժությունը.

Չրային ուրվականներ, սովորեցրե՛ք այս թիակին չէր հանգստությունը:

Քո ոչ մի ականգ չգտնի մեզ:

Քո ոչ մի լսող չարթնանա:

Սենք անցնում ենք երազի պես —

Իշվում ենք միայն մեր գնալուց հետո»:

SIGNS OF EFFICACY

ԱՐԴԵՐՈՒՄԱՆ ՆՃԱՆՆԵՐԸ

- Թիակը զուր է մտնում «հաստության» պզտիկ լույսով — կարծես զուրը գարջել է յուր, գիմագրում է չայնին։
- Թիավարողը պզուր է սառնություն, որը սողում է լիսեռի վերև, գեպի իր ճեղքերը. «խորքերի ցուրտը, չխտող բերանների ցուրտը»։
- Ափի վրա կանգնած լսողները լսում են քամի և ալիքներ, բայց ոչ թիակի ոհմիկ ճողոցն ու շաղ տալը։

CAUTIONS FROM THE WU

ԳԳՈՒՇԱԳՈՒՄՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Այ՛, օգտագործիր նույն լոցված թիակը յոթ գիշերից ապելի անընգմեզ։ Լուրջ լույսը կուտակվում է։ Որտեղից գիշերը թիավարողը կնկատի, որ իր չայնը թուլացել է, որ իր հազը չայն էի հանում, որ իր սիրտը բաբախում է առանց արջագանքի։ Խեղդվածները լուրջ լույսը սովորեցնում են առատաճեղձորեն, բայց նրանք չգիտեն, թե երբ պետք է դադարեցնել սովորեցնելը։ Միտերից գիշերից հետո թիակը վերագրաչրու ծովին։ Ի՞նչ զուրը պահի այն մեկ լիարժեք մակընթացության ընթացքում։ Ապա նորից վերցրու այն։ Ապելից լուրջ լույսը կլվացվի»։

THE SHILOH'S SHADOW WARD (SHUTSHOU YING HU 水手影护)

ՆԱՎԱՍՏԻ ՄՏՎԵՐԻ ՊԵՐՊԵՆԻՂ (ՇՈՒՇՈՒ ԻՆԷՂՈՒ 水手影护)

«Ամեն նավաստի գիտի, որ ստվերը հոգու պատյանն է։ Միք մարդ խեղդվում է, նրա ստվերը նույնպես խեղդվում է նրա հետ։ Միք կեռը անիծում են, նրա ստվերը մթնում է նրանից առաջ։ Ի՞նչ նամին, ով չի կարող գտնել ընդ նավը, փրկարենը կանիծի ընդ ստվերը։ Բայն, ով չի կարող մտնել ընդ մարմին, կմտնի ընդ ստվերը և կհեծի այն չիու պես։ Միայն թե ինչու՞ Սակընթացքի փուլները նկարում են իրենց ստվերները տախտակամածի վրա և ամրացնում զրանք այնտեղ։ Ի՞նչ անե՞՞ք ընկնի նկարված չևի վրա։ Ի՞նչ ուրվականը բարձրանա նկարված չևի մեջ։ Սկարված չևը չի շնչում։ Սկարված չևը չի արյունահոսում։ Սկարված չևը խաբուսիկ է, և խաբուսիկները չեն մահանում — նրանք միայն սպասում են հարվածվելուն, և երբ հարվածվում են, փշրվում են, իսկ դու արդեն գնացել ես»։

Նավաստու Ստվերի Պահպանիչը լրացնում է մարտավարական եռյակը։ Մածկման Բախմանը շեղում է տեսողությունը։ Լոկիկը Բախմանը կլանում է չայնը։ Ստվերի Պահպանիչը վերաբերում է ապելի նուրբ և ապելի վտանգավոր բանի, հոգևոր հետազոմանը։

/// Գործում է մի տիեզերաբանության մեջ, որտեղ չարագործ ուժերը — վրեժխնդիր ուրվականները, թշնամի կախարհները, սոված ոգիները, որոնք գրավված են վախի հուսով — կարող են գտնել և վնասել մարդուն նրա ստվերի միջոցով։ Ստվերը հասկացվում է ոչ թե որպես լույսի պարզ բացակայություն, այլ որպես նուրբ, կրկնակի. «հոգու

պատյան» (հուն ցիառ)։ որը քայլում է մարմնի կողքին և կրում է նրա հոգևոր ստորագրությունը։ Ստվերին անիծել նշանակում է անիծել այն մարդուն, ով գցում է այն։ Ստվերին հետևել նշանակում է հետևել մարդուն տուն։

Ստվերի Պախպանի պատասխանը բնորոշ կերպով անուղղակի է։ Փոխանակ ստվերը պաշտպանելու — պաշտպանական գիրք, որը Սատյանը մերժում է որպես «գործը պահել մի բանի գեմ, որն արդեն տեսել է բանալու անցքը» — գործնականը ստեղծում է խաբուսիկ։ Սա հետքեր է անում իր սեփական ուրվագիծը, կամ իր անձնակազմի անդամներին, տախտակամածի վրա ցինկաբարով, ամրացնում է հետքը բորակով, և այնուհետև ծիսականորեն խզում է կապը կենդանի ստվերի և ներկված կրկնակի միջև։ Սերկված ստվերը մնում է տեղում։ Կենդանի ստվերը հեռանում է մարմնի հետ, բայց այժմ այն Սատյանի արտահայտությամբ. «ստվեր է առանց հասցեի» — անհետազդելի, անիծելի, անտեսանելի հոգևոր հսկողության համար։

Տրամաբանությունը նրբագեղ է և սառը. գու չես կարող գտնվել քո ստվերի միջոցով, եթե քո ստվերը թողնվել է երկու տեղում, որոնցից ոչ մեկը հենց այնտեղ չէ, որտեղ գու ես։

Գիտնականի Ստի Դեսարանը. *ՄԱՐԿԱՆՆԵՐԻ 30—31*։ Սատյանը աշխատանքը վերագրում է Փենհու կղզիների բանավոր ավանգույթին, որտեղ այն պահպանվել է չկնորսական ընտանիքների կողմից, որոնք այն օգտագործում էին «ոչ թե պատերազմի, այլ ուրվականների համար, որոնք հետևում են նավերին տուն խեղդված գյուղերից»։ Ճեխնիկան հետագայում ընդունվեց ծովահենական անձնակազմերի կողմից մայրտավարական նպատակներով։ Սի մասնատված պատմություն, որը զրանցված է *THE UNKING OF THE KNIGHTS* (Իսլանական Ուկախեցիների Կախարդանքները, 2005) — ում, նկարագրում է պարզեցված տարբերակ, որը գեղև գործածության մեջ էր Փենհու չկնորսների շրջանում մինչև 20-րդ դարի կեսերը։

INTERIUS

ՆՈՒՊԵՐԸ

- Ճինևնաբարի փոշի, բավարար մարդու ստվերի ուրվագիծը նկարելու համար։
- Բորակ (կալիումի նիտրատ) . նուրբ աղացած — ավանգաբար ստացված հիմն գուանոյից կամ հանքային հանքավայրերից, բայց ցանկացած մաքուր բորակ կծառայի։
- Փայտե մակերես՝ նավի տախտակամած, հաւալի տախտակ, կրելի տախտակ։ Սատյանը նշում է, որ մակերեսը պետք է լինի «այնպիսի բան, որը ծովը կարող է տեսնել» — փայտ, ոչ թե քար կամ հող, որովհետև «փայտը հիշում է ծառը, և ծառը հիշում է քամին, և քամին տանում է ջայները հեռու»։
- Սի աման ծովագործ։
- Ունակ, ասեղ կամ ջրոց — որևէ բան սուր ծայրով, որը բավական է մեկ կաթիլ արյուն հանելու համար։

TIMING

Ժամանակ

Սատյանը սահմանում է կեսօրը — «*Երբ ստվերներն ամենակարճ են և առավել ավուր կապված մարմնին*»։ Սա այն պահն է, երբ կենդանի ստվերն ամենախտպացված է և ամենաառաջին կրկնօրինակվող։ Մեզ կարող է կատարվել նաև կեսգիշերին խավարման ժամանակ, բայց Սատյանը նշում է, որ «*խավարումները հազվագեղ են, իսկ կեսօրը ապատ է*»։

PREPARATION

Պատրաստում

Մեզ պետք է կատարվի արևի լույսի ներքո, որը բավական ուժեղ է հստակ ստվեր գցելու համար։ Որոշնականորեն — և ցանկացած անցնակավմի անգամ, ում ստվերները պետք է պաշտպանվեն — կանգնում է փայտե մակերեսի վրա այնպես, որ նրանց ստվերն ընկնում է զրա վրա սուր ուրվագծով։

PROCEDURE

Ընթացքը

1. Ուրվագծումը։ Սրագ աշխատելով, նախքան արևը կշարժվի, ուրվագծիր յուրաքանչյուր անգի ստվերի եզրագիծը փայտի վրա ցինսաբարի փոշիով։ Սատյանը հրահանգում է. «*Սի ուրվագծիր ըր սեփական ստվերը։ Սիրաքանչյուր ուրվագծում է մյուսի ստվերը։ Սեփականատիրոզ կողմից ուրվագծված ստվերը ունայնություն է։ Սյուսի կողմից ուրվագծված ստվերը նվեր է — և նվերը կարելի է տալ, ինչը զուր պատրաստվում էք անել*»։ Մթե աշխատում են մենակ Սատյանը թույլ է տալիս ինքնուրույն ուրվագծում, բայց Վգուշացնում է. «*Մթե զուր ուրվագծում են ըր սեփական ստվերը, զուր ոչ սեփին ոչինչ է են տալիս։ Ու պարզապես պատճենում են քեզ։*» Խառնենը կարող է զատնալ բանտ, ոչ թե պաշտպանություն։ Գզուշ եղիր»։

2. Սմրացումը։ Ճողիր բորակը ցինսաբարի ուրվագծերի վրա։ Բորակը «*անրացնում*» է ստվերը տեղում — քիմիական և խորհրդանշական կայունացում։ Ճողելիս ասա.

«Սըը պահելու համար, կրակը կապելու համար.
Ստվե ր մնա, հոգի արցակվիր»։

Սատյանը նշում է, որ բորակն ընտրվում է իր երկակի բնույթի համար. այն պահպանում է և այն այրվում է։ «*Ստվերը պահպանվում է անծժբերից, բայց այրվում է ոգիների զեն։* Ոչ որ զիպչում է զրան, համտեսում է կրակը»։

3. Բաժանումը։ Որոշնականորեն ծակում է իր մատը — Սատյանը նշում է չափ մատնեմատը, ինչպես Ջեն Նվինգոյի կոչման մեզ — և թողնում է արյան մեկ կաթիլ ընկնել իր ստվերի ցինսաբարի ուրվագծի վրա։ Միք արյունը զիպչում է պիզմենտին, նա արտասանում է բաժանումը.

«Ստվերը հոգու պատյանն է։
 Սովը հոգու ճանապարհն է։
 Մե թողնում եմ այս պատյանը այստեղ։
 Մե վերցնում եմ իմ հոգին ինչ հետ։
 Ինչ որ քայլում է իմ ճևով. ես չեմ։
 Ինչ որ ընկնում է իմ ճևով. ես չեմ։
 Ինչ որ որսում է իմ ստվերը. որսում է ցինեաբարի և ադի ուրվական։
 Թող այն որսա։
 Թող այն գտնի։
 Թող այն հարվածի։
 Մե այլ տեղ եմ»։

4. Կերումը։ Բրաիր մատգ ծովազրով և շրգան գծիր ներկված ստվերների շուրջը միացնելով գրանք բոլորը մեկ պարսպի մեզ։ Սատյանը բացատրում է.

«Նրզանը ցանց է։ Ցանցը բռնում է այն, ինչ նետվում է ստվերների վրա։ Ստվերները ոչինչ չեն բռնում։ Նրզանը սահմանն է անիծվածի և ապառի միզ»։

AFTER THE RETURN

ՕՒՆԻՑ ԴԵՏՈ

• Սերկված ստվերները թողնվում են տեղում։ Իրանց վրա չի կարելի ոտք դնել. քերել կամ այլ կերպ խանգարել։ Սատյանը վզուշացնում է. «*Նշտպակն է վրա ոտք դնել. նշանակում է ետ քայլել խաբուսիկի մեզ։ Դու կզգաս անեծքները. դրոնք նախատեսված էին ներկված ճևի համար։ Դու ուրվականներ կտանես տուն քո ուսերին»*։

• Մթե փայտե մակերեսը նավի տախտակամած է. ստվերը մնում է նավարկության ընթացքում և լվացվում է միայն նավահանգիստ անվտանգ վերադառնալուց հետո — օգտագործելով ծովազուր. երբեք քաղցրահամ. «*դրովհետև քաղցրահամ զուրդ զնգում է. բայց չի լուծարում. և ստվերը կարող է լողալ ապատ և հետևել քեզ ցամաքում»*։

• Մթե մակերեսը տեղափոխելի տախտակ է. այն կարող է պահվել երեսն ի վար մութ տեղում. նորից ակտիվացվել արևի լույսի ազդեցության տակ. երբ անհրաժեշտ է։

STEPS OF APPETENCY

ԱԶՈՒՅՈՒԹՅԱՆ ՆՇԱՆՆԵՐԸ

• Սի քանի ժամվա ընթացքում «*թեթևությամբ*» կամ «*թափանցիկությամբ*» վզացողություն. կարծես գործնականը դարձել է մի փոքր ավելի քիչ պինդ. ավելի քիչ հետազծելի. ավելի քիչ գտնելի։

• Սի քանի օրվա ընթացքում՝ ցինսաբարի ուրվագծերը կարող են ցույց տալ խանգարման նշաններ — մգություն, ճաքեր, բորակից փոքր այրվածքի հետքեր։ Սատյանը զրանք մեկնաբանում է որպես ապացույց, որ խաբուսիկը աշխատում է.
 «Նշ — որ բան փողջել է հարվածել ստվերին։ Ստվերն ընդունել է հարվածը։ Ու չես վզացել այն։ Ու է ապացույցը»։

• Լսողական նշան. գիշերը ներկված ստվերների մոտ թույլ ճարճատյուն. «Կարծես ար է այրվում. կարծես թուրթ է պատռվում հեռվում»։ Սետեսիր այն։ Ու նշանակում է, որ պաշտպանիչը պահում է։

QUOTIONS FROM THE BU

ԳԳՈՐԾԱԳՈՒՍՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Սի՝ նկարի մեկի ստվերը, ով չի համաչայնել։ Սիանց թույլ տվողյան վերցված ստվերը հետ է վերագառնում որպես անեծք։ Ու գողացել էս հոգու պատյան, և այն հոգին, ում պատյանը գողացել էս, կհետևի քեզ — ոչ թե մարմնով, այլ սովով։ Ու կզգաս նրա կանգնածությունը քո հետևում տարօրինակ պահերին։ Ու կտեսնես նրա գեմքը հանգարտ գրում։ Ու կլսես նրա շնչառությունը, երբ մենակ էս։ Վերագարջրու ստվերը։ Ուրվագիծը հետքերով արա մոխիրով, ոչ թե ցինսաբարով, և թող քամին տանի այն։ Սյնուհետև, ներողություն խնդրիր։ Սա կարող է ընդունել։ Սա կարող է ոչ։ Սակնթացքի կհուկը, ով գողանում է ստվերներ, այլևս Սակնթացքի կհուկ չէ։ Սա գող է, և ծովը չի պաշտպանում գողերին»։

PART THREE. RITUALS OF THE TIDE

ՄԱՍԵՐՈՐՈՐ ՄԱԿԸԹԱՅՔԻ ԾՆՆԵՐԸ

THE MOON-CUTTING TIDE TALISMAN (ZHAN CHAO FU, 斬潮符)

ԼՈՒՍԻ ԿՏՐՈՐ ՄԱԿԸԹԱՅՔԻ ԲՄԼԻՄՍԱՆԸ (ՉԱՆ ՉԱՈ ՖՈՒ, 斬潮符)

«Ուղիների կարմիր Ռոշի նավատորմը թակարգված էր Ղազար Սետերի Ուոցում երեք ջին ուղվանալների կողմից։ Սակնթացքի կհուկը կանգնեց աղեղին և նկարեց այս թալիսմանը կարմիր առագաստի վրա թանաքով, որը աղացված էր իսպանացի քանանայի մատուցներից վերցված մարգարիտից։ Լուսինը լիքն էր և ցածր զրի վրա։ Սա մեխեց թալիսմանը կայմին, և նավատորմի առգ, ծովը բացվեց վարագույրի պես, բացելով միզանցք հանգարտ զրի։ Սավերը սահեցին միզով։ Ջին նավերը, մտնելով նույն անցուղին, գտան միայն ատամնավոր ալիքներ և հանկարծակի փողորհկ, որը ճեղքեց նրանց զխավոր կայմը։ Կհուկն ասաց նավապետին. «Լուսինը մի անգամ է տալիս իր գանակը։ Սի խնդրիր երկու անգամ նույն եղանակին»»։

Լուսին կտրող Սակնթացքի Բ թալիսմանը -ի ամենագրամատիկ աշխատանքներից մեկն է — պրտակարգ իրավիճակի ծես, որը կիրառվում է, երբ նավը պետք է անցնի զրի միջով, որը այլապես կկործաներ այն։ Սատյանը այն ներկայացնում է որպես «Նրձաթյա Ջիրուհու» նվեր, Սակնթացքի կհուկի փոխանունը Սացուի համար իր լուսնային կողմում։

Գիտնականի Սրտի Դեռարանը. *IIIIIIII* թերթիկ 7: Ձեռագիրը թալիսմանի օգտագործումը վերագրում է Չժան Պաո Ցլայի նավատորմերին (1783–1822). լեզենդար կանտոնացի ծովահենին, որը հրամայում էր Կարմիր Ուրոշի նավատորմը: Լուսանցքային նշումը Սատյանում տրամադրում է վերը մեզբերված վառ պատմությունը:

MATERIALS

ՆՅՈՒՆՆԵՐ

- Կարմիր թղթի մեկ թերթ, նախընտրելի է ճեռագործ և չափավոր (ավանգաբար, առաջաստի մի կտոր կարող էր փոխարինել):
- Քանաք՝ պատրաստված մարգարտի փոշու փոքր քանակությամբ ցիննաբարի հիմքի մեզ մանրացնելով: Սարգարտը — կապված լուսնի հետ, Սացուի լուսավոր մարմնի հետ և հանգարտ զրի «*արծաթյա հայելու*» հետ — ծիսականորեն ակտիվ բաղադրիչն է:
- Մանգոտած նավի մեխ: Մանգը կրում է աղազրի հիշողությունը, երկաթը կրում է մարգկային արհեստի ծանրությունը: Իգեպլականորեն, այս մեխը պետք է փրկված լինի նավաբեկությանից, բայց մեխը, որը անցկացրել է առնվազն մեկ լիարժեք լուսնային ցիկլ ընկղմված ծովագրում, կծառայի:
- Մեկ սև մոմ, նախընտրելի է մեղրամոմից կամ ճարպից, որը պետք է այրվի թալիսմանի հիմքում:

TIMING

ԺՄԱՆԱԿԸ

Կատարել բարձր մակընթացությամբ ժամանակ տեսանելի լուսնի տակ: Լուսինը պետք է լինի լինել, բայց այն պետք է երևա — ամպամած երկինքը խոչընդոտում է թալիսմանի հայելային համակրանքը լուսնային մարմնի հետ: Սատյանը նշում է, որ ծեսը պետք է արվի «*երբ լուսինը կանգնած է զրի վերևում, և նրա արտացոլանքն ակնախտ է*»:

THE TALISMAN'S DESIGN

ԹԱԼԻՍՄԱՆԻ ՈՒՋԱՅՈՒՆ

Չան Չաո Ֆու — ն կարվում է կարմիր թղթի վրա մարգարտյա թանաքով:

- Պլակ (վերև). «*զալ*» (կտրել, հատել, ճեղքել) նշանը, գրված կնիքի գրով, իր ուղղահայաց հարվածներով ներկայացնում է իզնող սայր:

- Սարմին (միզին). երկնիշ հրամանը «*շառլիկ*» (Սակնթացքի խիման). շրգապատված չներկված շրգանակով. որը ներկայացնում է լիալուսինը: Նրգանակի ներսում թողնել թուղթը մերկ — կարմիր հիմքն ինքնին լուսինն է:
- խիմք (ներքն). «*շիկ*» (հրաման, կոչում) նշանը. գրված թալիսմանի հիմքում. մեկ ուղղահայաց գծով. որը սայրը կապում է կոչմանը:

PROCEDURE

ԸՆԹԱՑՔԸ

1. Տարածության պատրաստումը: Կանգնիր գեմքով գեպի ծրվը կամ հասանելի բնական զրի ամենամեծ մարմինը: Մթե ցամաքային է. ծովազրի ավազանը կարող է ծառայել. բայց Սատյանը չգուշացնում է. որ «*հանդարտ զորուն ավելի վատ է լտում. քան հոտող զորոր*»։ Ճեղագրիկը մոմը այնպես. որ այն այրվի քո և զրի եզրի միջև:
2. Ակարումը: Կարմիր թղթի վրա. մարգարտյա թանաքով. նկարիկը վերը նկարագրված թալիսմանը:
3. Կախարդանքը: Ավարտված թալիսմանը երկու չեղքով բռնած. գեմքով գեպի զուրը. ասա.

«Երկնքի Սրծայթյա միրուհի. տուր քո գանակը:
Մեֆրիտի Սապաստակի լույսը բաժանում է խորքը:
Երեք նեմահների հրամանով —
ՀԱՆՏԱՐՏԵՑՈՒ ՑՈՒՎԸ»:

Սատյանը նշում է. որ վերգին տողում ճայնը պետք է իզնի. ոչ թե բարձրանա — հրաման. ոչ թե աղերս:

4. Մեխումը: Սմրագրու թալիսմանը կայմին. աղեղին կամ մոտակա փայտե ուղղահայաց մակերեսին ժանգոտած մեխով:
Մեխի թալիսմանի կենտրոնում գտնվող լուսնի շրգանակի վիզով: Սատյանը հրահանգում է. «*Սորոհի երեք հարված. ոչ ավելի. ոչ պակաս: Միազինը Մրկնքի համար է: Մրկորդը Մրկրի համար է: Մրորդը Նրա համար. ով կանգնած է միջև*»:
5. Մոմը: Կառիկ սև մոմը թալիսմանի հիմքում: Բոլ այն այրվի. մինչ գու գիտում ես զուրը: Սատյանը սահմանում է լուռ գիտման շրգան. «*Կանգնիր. միևէն մոմը հանգչի կամ մակընթացությունը շրգվի. որն էլ ավելի շուտ լիկի*»:

STEPS OF EFFICACY

ԱՐԳԵՑՈՒՄԱՆ ՆՇԱՆՆԵՐԸ

- Բարենպաստ: Մեխը գառնում է սառը հալման համար. կարծես խոր զրի մեզ է ընկղմվել: Սոմի բոցը թեքվում է գեպի թալիսմանը և հետո ուղղվում: Ալիքի նայնը քո առզև. նկատելիորեն փոխվում է — Վուգահեռ ուռուցիկները փոխարինում են քառսին. կամ հարթ զրի ճանապարհի է բացվում:

• Սիրող։ Սեխը մտում է տաք։ Սովի բոցը թեքվում է զրից հեռու։ Սպասիր մեկ լիարժեք մակընթացային ցիկլ և Նորից փորձիր աշխատանքը։

• Սեփարենպաստ։ Քալիսմանը պատրվում է մեխելու ժամանակ. կամ մումը հանգչում է Նախքան կիսով չափ այրվելը։ Սատյանը խորհուրդ է տալիս. «Մի ճնշիր լուսին։ Սա ավատորեն տալիս է իր զանակը Նրանց, ում սիրում է բայց Նա չի սակարկում»։

QUOTIONS FROM THE BU

ԳԳՈՐԾԱՅՈՒՄՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Լուսնի Կրումը ճանապարհ է բացում, բայց չի պահպանում այն։ Սուրը կիշի իր ճգն։ Մի՛ խնդիր Արծաթյա Տիրուհուն բաժանել Նույն ծովը մեկ լուսնի շրջագարձի ընթացքում։ Սա առատաճեռն է, բայց հաշվում է իր նվերները։ Վիուկը, ով մոռանում է զա, կգտնի մակընթացի բերանը փակվելով իր սեփական կոկորդի շուրջ»։

THE RAIN-BRINGER'S INVOCATION (ZHOUBU ZHOU 招雨咒)

ԱՆՁՐԵՎ ԲԵՐՈՂԻ ԿՈՉՈՒՄԸ (ՉՈՒՅՈՒ ՉՈՒ 招雨咒)

«Մի բերինքը մոռանում է լաց լինել, վիուկը կարող է մոռանալ հոսել։ Արյունը զանգարում է։ Տեսիլքները զագարում են։ Մակընթացը գորս է գալիս և չի վերագառնում։ Սման ժամանակներում կանչի ր Սևջրև Բերողին։ Սա գիտի, թե ինչ է նշանակում գատարկվել։ Սա գիտի, թե ինչ է նշանակում Նորից լցվել»։

/// /// — Եզրանցում է կոչում գեպի Չեն Տվինգուն, որը Նախատեսված է ոչ թե ոգիների էկվորցիվի, այլ «Ներքին երաշտների» խլման համար — ժամանակաշրջաններ, երբ գործնականորի ստեղծագործական կամ հոգևոր ուժերը չորացել են, երբ ներքին ծովը Նահանգել է և թողել միայն աղի հարթավայրեր։

Գիտնականի Սրտի Շենարանը. /// /// թերթիկ 18—19։ Սատյանը նշում է, որ կոչումը «սովորեցվել է հենց աստվածօրհու կողմից Մին գետի Մակընթացի Վիուկին երկայթ առնետի տարում, փոխանցվել էրալում և գրվել աղթանալու ուց հետո»։

TIMING

ԺՄՄՄՄՄՎԸ

Կատարել լուսնի խավարի ժամանակ, կամ անջնական երաշտի ցանկացած ժամանակահատվածում։ Սատյանը հրահանգում է, որ ծեսը պետք է արվի զրի ելրին, երբ մակընթացություն իր ամենացածր անկման կետում է — «Երբ ծովը Նահանգել է որքան հնարավոր է հեռու, և թաց ալիսվը չգցվում է վերքի պես»։

INTRODUCTION

ՆՆՈՒՄԵՐԸ

- Սի աման քաղցրահամ զոր (ոչ ծովագոր; Սատյանը նշում է. որ այս զորը պետք է լինի «քաղցր, վերցված աղբյուրից կամ զրիորից, զոր. որը գեղ չի համտեսել աղը»):
- Սպիտակ ժապավեն կամ սպիտակ կտորի շերտ, բավական երկար, որպեսզի կապվի քո չափն զաստակին:
- Սի կաթիլ արյուն չափն մատնեմատից:
- Երեք հատիկ բրինձ:

PROCEDURE

ԸՆԹԱՑՈՐ

1. Գրի ընծան: Մոսկի իզիր զրի եզրին և զիր քաղցրահամ զրի ամանը քո առջև: Սալիր նրա մակերեսին: Սատյանը հրահանգում է. «Նես զրի մեզ այն, ինչ կորցրել ես — բառերը, որոնք չես կարող գրել, երգը, որը չես կարող երգել, աշխատանքը, որը չես կարող ավարտել, երեխան, որը չես կարող կրել, ինքը, որը չես կարող փրկել: Նես այն: Նևականիր այն լուռ: Որ զորն իմանա, թե ինչ է խնջրում վերականգնել»:
2. Սնոթի բացումը: Մակիր չափն մատնեմատը և թույլ տուր, որ արյան մեկ կաթիլ ընկնի ամանի մեջ: Մի արյունը ծաղկում է հստակ զրում, արտասանիր կրչման առաջին մասը.
- «Արյունը հիշում է զորը:
Գիտի հիշում է արյունը:
Դորացածը հիշում է հեղեղը»:
3. Ժապավենի կապումը: Կապիր սպիտակ ժապավենը քո չափն զաստակի շուրջը, հանգուցելով այն երեք անգամ:
Մուրաքանչյուր հանգույցով արտասանիր մեկ տող.
- «Առաջին հանգույց. Սն կապում եմ երաշտը:
Երկրորդ հանգույց. Սն կապում եմ լուռությունը:
Մրորդ հանգույց. Սն կապում եմ վախը, որ երբեք նորից չեմ հոսի»:
4. Ղես Տպիսգուի կոչումը: Բարձրացրու ամանը գեպի ծովը (կամ երկինքը, եթե ցամաքային է) և արտասանիր աստվածուհու սեփական հրահանգով վերագրվող բառերը.
- «Բրուսէ Սրի Տիրուհի,
Ով արյուն տեղաց չոր երկնքից.

Ով կանգնեց, երբ կանգնելն անհնար էր.
 Ով մի ջեղքով գրկում է մահացած երեխային
 Իսկ մյուսով կենդանի փոթորիկը —
 Չեն Նվինգու: Մեջքն Բերող,
 Կանանց Երազարչի Ուրպաս.
 Ող այն, ինչ ամուլ է. նորից հոսի:
 Ող այն, ինչ լուռ է. նորից խոփի:
 Ող այն, ինչ գատարկ է. լցվի:
 Մն զուր եմ առազարկում զրին:
 Մն արյուն եմ առազարկում արյանը:
 Մյն սրով, որը գեռ կրում ես.
 Մյն անջրհալ, որը գեռ գու ես.
 Ող իմ ներքին մակընթացքը վերադառնա»:

5. Բրնջի ցրումը: Վերցրու երեք հատիկ բրինձը և ցրիր զրանք ծովի մեզ կամ երկրի վրա: Բրինձը ընծայ է աստվածուհուն .
 այն ընծա է գործնականորդի սեփական ապագային — սերմ, թե ինչ կաճի, երբ երաշտը ավարտվի: Սատյանը բացատրում
 է. «*Բրինձը չի խնդրում աստվածուհուն անջրհալ: Բրինձը ասում է աստվածուհուն. Մն պատրաստ եմ ընդունել այն*»:

6. Սպասումը: Սնա ծնկաչոք, մինչև, մակընթացությունը սկսի շրջվել: Մթե ծովի մոտ չես, մնա, մինչև ամանի զուրը
 կատարյալ հանգստանա, և ըո արտացոլանքն անխախտ լինի: Մի բարձրանա, թող ամանը զրի ելրին (կամ գատարկի
 այն երկրի վրա): Սպիտակ ժապավենը պետք է կրել յոթ օր և հետո այրել. նրա մոխիրը ցրել հոսող զրի մեզ:

STEPS OF RESPONSE

ԱՐՐՈՒՄՔԻ ՆՇԱՆՆԵՐԸ

- Մերք օրվա ընթացքում, ստեղծելու, խոսելու, շարժվելու, ներգրավվելու հանկարծակի ազդակ — ներքին մակընթացք, որը սկսում է բարձրանալ:
- Միջ օրվա ընթացքում, զրի, անջրհալ կամ բռնկվե սրով սպիտակ հագած կնոզ երազ: Սատյանը սպիտակ հագած կնոզ երազը համարում է վերջնական. «*Չեն Նվինգուն լսել է: Մն իր տուրը ուղարկում է իրենից առաջ: Անջրհալ հետևում է սայրին*»:
- Մարունակական, չափս գաստակի պարկերակի զգացողություն, երբ ստեղծագործական աշխատանք է անհրաժեշտ, կարծես ժապավենի կապը թողել է անտեսանելի թել, որը կապում է գործնականորդին մեջքն Բերողի գիտակցության հետ:

CAUTIONS FROM THE BU

ԳԳՈՒՄՁՈՒՄՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Այն կանչի ղեկն ձգելու թեթևությամբ: Սա պատասխանում է, բայց հետո հարցնում է: Մի անգրկը գա, զու պետք է օգտագործես այն: Սրա ուղարկած զորը կուտակվելու համար է: Մի անգրկը քո մարմնի երկվիքը, և զու թողնես գետնին անմշակ, և երկրորդ անգամ չի գա: Սա չի մահացել քո պարապության համար: Սա մահացել է գյուղի համար: Այն, ինչ հոսում է քեզ կից այս կոչումից հետո, պատկանում է գյուղին, և ուրիշիսկ էթե քո գյուղը միայն այն մեկ մարդն է, ով կարիք ունի այն, ինչ զու կարող ես ստեղծել: Դու Կայն: Դու է սակարկությունը»:

THE BLOOD – BREAST TALESMAN (HUBO FU. 血乳符): CHEN JINGGU'S WARF FOR WOMEN

ԱՐԴԱՆ ԿՐԿՆԵՔԻ ՔԱՆԻՍԱՆԸ (ՄԱՌԵՐՈՒ ՏՈՒ. 血乳符). ԶԵՆ ՏՅԻՆԲՈՒՅԻ ՊԱՊՈՍԻՆԻՉԸ ԿՍԱՆՆԵ ԴԱՍԱՐ

«Սրա մահից հետո կանայք, ովքեր ականատես էին եղել, նրա պարիս, գտան, որ նրա արյունը ներծծվել էր Վոհասեղանի կտորի մեջ: Սրանք կտրեցին կտորը կտորների և բաժանեցին իրենց միջև: Մի փի կին կրում էր կտորը իր մաշկին, ոչ մի տղամարդ չէր կարող ճեղք բարձրացնել նրա դեմ — նրա թելը կծանրանար, նրա մատները կմոռանային իրենց նպատակը, նրա աչքերը կսահեին նրա մարմնից զրի պես յուրից: Մամանակի ընթացքում կտորի բեկորները կորսվեցին, բայց նախշի իմացությունը մնաց, և Սակընթացքի Կուկները նկարում էին այն մետաքսի վրա և կրում իրենց հագուստի տակ»:

Արյան Կրծքի Քալիսմանը պահպանիչ է կանանց համար, ովքեր ճանապարհորդում են մեռել, ովքեր ընում են օտար տներում, ովքեր քայլում են ճանապարհներով, որտեղ տղամարդիկ սպասում են: Այն -ի այն քիչ թալիսմաններից է, որը բացահայտորեն գեղեցիկ է իր կիրառման մեջ, և նրա ծագման պատմությունը այն ուղղակիորեն կապում է ղեկն ձգելու սեփական մարմնային Վոհաբերության հետ:

Գիտնականի Արտի Դեկարանը. թերթիկ 20:

INTENTIONS

ՆՈՐԻԹԵՐ

- Կարմիր մետաքսի քառակուսի, բավականաչափ փոքր, որպեսզի կրվի հագուստի տակ մաշկի դեմ (ավանդաբար, ափի չափի կտոր):

- Զիննաբարի թանաք, պատրաստված կրողի արյան մի կաթիլով — կամ, Սատյանում պահպանված տարբերակով, թանաքը կարող է խտնվել զրի հետ, որը պահվել է բերանում մեջքի Բերողի Կուչումը արտասանելիս:

- Ասեղ և կարմիր թել:

TIMING

ԺԱՄԱՆԱԿ

Քաղիսմանը պատրաստվում է գիշերը, իգեալականորեն նվազող լուսնի ժամանակ (պաշտպանական, նվազեցնող հատկությունների համար)։ Սատյանը չի սահմանում կոնկրետ լուսնային փուլ, բայց նշում է, որ «*Չեն ձգի նզուկ լուսինը լուսինն է, որը արյունահոսում է — լուսինը, որը գնում է, ոչ թե գալիս։ Սա վերջին քաղորդն է։ Սա էտ քաշվող մակընթացքն է*»։

THE THESMAN'S DESTINY

ՔԱՒԻՍՄԱՆԻ ՊԻՉԱՅՈՒՆ

Քաղիսմանը բաղկացած է կենտրոնական նշանից, որը շրջապատված է պարզեցված ալիքաճևերի եզրագծով։

- Կենտրոն. «*հո*» (պաշտպանել) նշանը, գրված մի ոճով, որը երկարացնում է իր ուղղահայաց հարվածը սրի ճևով, իզնելով գրա տակ գտնվող նշանի միզով։
- Կենտրոնից ներքև. Սեկ փոքր շրջանակ, որը ներկայացնում է արյան կաթիլը, տեղագրված իզնող սրի հարվածի տակ։
- Ելքագիծ. Դորս ալիքաճևեր կարգիևալ ուղղությոններում, կորացած գեպի կենտրոն, կարծես չգված գեպի արյան կաթիլը։
- Սետաքսի հակառակ կողմը. «*Չեն ձգի նզուկ*» անունը, գրված կանոնավոր գրով, փոքր, կենտրոնում։

PROCEDURE

ԸՆԹԱՅՈՒՆ

1. Քանաքի պատրաստումը. Խառնիր ցինեաբարը արյան կամ բերանում պահված զրի հետ, մանրացրու հարթ։
2. Քաղիսմանի նկարումը. Սկարիր թաղիսմանը մետաքսի վրա, արտասանելով հետևյալ բառերը, երբ աշխատում ես — մեկ տող գիվայնի յուրաքանչյուր տարրի համար.

«Սուրը իզնում է ներքև։ Սրյունը մնում է։
Ալիքները մոտենում են, բայց չեն գիվալում։
Չեն ձգի նզուկ կանգնած է միզ»։
3. Օալումը. Երբ թանաքը չորանա, ծալիր մետաքսը երեք անգամ գեպի քեպ — յուրաքանչյուր ծալք պահպանիչի մտադրությոն կնքում։ Սատյանը նշում է.

«Օալիր այնպես, կարծես գուռ ես փակում։ Սիազին ծալքը արտաքին գարպաս է։ Սրկորդ ծալքը ներքին գարպաս է։ Սրկորդ ծալքը պալատն է, որտեղ ոչ ոք չի մտնում առանց քո խոսքի»։

4. Կարում: Կարի ծալված մետաքսը փոքր տուպրակի մեզ կարմիր թելով, թողնելով օղակ կամ ժապավեն, որպեսզի այն կարող է կրվել պարանոցին կամ ամրացվել հագուստի ներսում: Մրբ կարում ես, ասա:

«Թելը իմ կյանքի թելն է:

Ասեղն է ասեղը, որը ծակում է միայն այն, ինչ ես թույլատրում եմ:

Այս պահպանիչը կնքված է, մինչև ես այն բացեմ»:

5. Կրելը: Կրի թալիսմանը մաշկի գեմ: Սատյանը նշում է, որ այն պետք է «գիպելի կրծքին, սրտի վերևում — որտեղ Նեն Նպինգուն գրկում էր իր մահացած նրեխային, որտեղ կաթն ու արյունը խառնվեցին»:

STEMS OF EFFICACY

ԱԳՐԵՑՈՒԹՅԱՆ ՆՇԱՆՆԵՐԸ

• Թալիսմանը տաքանում է մաշկի գեմ, երբ կրողը գտնվում է իրական սպառնալիքի ներկայության մեջ —

«Նախազգուշացում, որը բառերի կարիք չունի»:

• Սի տղամարդ, ով մտադիր է վնասել, չի կարողանում հանգիպել կրողի աչքերին, մոռանում է իր նպատակը, կամ հանկարծակի զգում է հեռանալու հրատապ անհրաժեշտություն:

CAUTIONS FROM THE SU

ԶԳՈՐԱՑՈՒՄՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Արյան կրծքի Թալիսմանը կրոցնում է իր ուժը, եթե կրողը օգտագործում է այն անմեղին վնասելու համար: Նեն Նպինգուն պաշտպանում է կանանց, նա դաժանություն չի լիցենզավորում: Մթե հարվածես առանց պատճառի, թալիսմանը ինքն իրեն կընկնի ընդ պարանոցից: Մոավոյան այն կգտնես հատակին, բացված, թանաքը գունաթափված: Սա ետ կվերցնի իր սուրը: Սի կանչիր նրան նորից»:

THE TIDE SURGE (CHAUDUNE, 潮涌): RITUAL OF THE FIRST TIDE

ՄԱՎԸՆԹՅՔԻ ԴՈՍԲԸ (ՉԱՈՒՆԳ, 潮涌), ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՎԸՆԹՅՔԻ ԾԵՄԸ

«Այն պետք է, որ ընդունենք թեզ: Միվն է ընդունում: Սենք միայն վկաներ ենք, և մենք վկայում ենք ժամանակի միզով: Մրբ գուժն ունի ես զուրկ և արտասանում բառերը, մենք լսում ենք թեզ — նրանք, ովքեր եկել են մեզնից առաջ, նրանք, ովքեր կգան հետո, նրանք, ովքեր կանգնած են ընդ կողքին մի գարու, որը գուժն է կարող տեսնել: Սակընթացքը միաժամանակյա է: Սակընթացքը չի ապրում ժամանակի մեջ: Ոչ էլ մենք»:

《潮水轉》- և առագարկում է ինքնանվիրման ծես — «գառնալ»։ որը գործնականորեն կատարում է մենակ շեմին ցամաքի և զրի միջև։

Գիտնականի Արտի Դեմարանը. 《潮水轉》թերթիկ 2—3։

TIMING

ժամանակ

Մենք կատարվում է մակընթացության շրջագարջի ժամանակ — այն պահին, երբ զորս եկող մակընթացությունը կանգ է առնում նախքան իր վերագարջը սկսելը։ Այս պահը, որը կոչվում է չառնուի զուրկ (潮水轉), նկարագրվում է որպես «ծովի ծխնին, զորով բաց թողնված այն ամենի միջև, ինչ եղել է և ինչ կլինի»։ Մենք ճշգրիտ մակընթացային ժամանակը անհետար է, Սատյանը թույլ է տալիս ծեսը կատարել լուսաբացին նոր լուսնի ժամանակ։

LOCATION

Տեղ

Միակ ելքը։ Մենք գործնականորեն ցամաքային է, աղազրով լողանքը կարող է փոխարինել, բայց Սատյանը հստակ է. «Միակ ինքն է նախընտրելի։ Սա ճանաչում է իրենց։ Լողանքի տարան հայելի է. օվկիանոսը գեմը է։ Ինչի որ գեմքի հետ»։

INTENTIONS

ՆՆՈՒԹԵՐ

- Դադուստ կամ խորհրդակնիշ, որը ներկայացնում է ընդհանուր կյանքը — մի բան, որը գուր պատրաստ են թողնել զրի մեջ։ Սատյանը առագարկում է ժապավեն, զրված թուղթ, մազերի փունջ կամ հագուստի կտոր, որը պատկանում է ընդ այն տարբերակին, որը պատրաստ են բաց թողնել։

PROCEDURE

ԸՆԴՈՒՑՔԸ

1. Ստնելը։ Դանիքի ընկոշիկները։ Սանգների սերֆի ելքին և թող զուրդ գիպչի ընդ տեղերին։ Սնչի, միջև ընդ նշառությունը համընկնի ալիքների ոլորմին։ Սատյանը նշում է. «Մի հաշվիր։ Մի ստիպիր։ Մոկը շնչում է յոթնյակներով։ Բո մարմինը գիտի զա։ Իող այն հիշի»։

2. Ինքը ընդ անվանակոչելը։ Սրտասանիք ընդ անունը բարձրաչայն զրին։ Սյնուհետև արտասանիք այն կանանց անունները, ովքեր ստեղծել են ընդ — ընդ մայրը, ընդ տատիկները, որքան հեռու, որքան գիծը տարածվում է։ Մենք գուր չգիտենք նրանց անունները, ասա. «Սա զուստը եմ զուստըդի, որունց անունները զրված չէին։ Սա հիմա խոսում եմ նրանց զրի մեջ»։

որտեղ բոլոր անունները պահում են»։ Սատյանը հրահանգում է. «Մոլը ամենահին արխիվն է։ Սա երբեք չի մոռացել կնոջ անունը։ Սա պարզապես սպասել է, որ ինչ-որ մեկը հարցնի»։

3. Դին կյանքի բաց թողնումը։ Պահիր ըր խորհրդանշիշը կամ հագուստը երկու ջեռքով։ Սրտասանիր.

«Ե՛մ եկել էի ցամաքից, և ցամաքը անվանակոչեց ինչ։
Մեն անվանակոչեց ինչ գուստր, կին, մայր, աշրի, պոռնիկ, վիուկ։
Մեն անվանակոչեց ինչ փոքր։
Մեն անվանակոչեց ինչ լուռ։
Մեն անվանակոչեց ինչ սեփականություն։
Մեն վերագրեցնում եմ այս անունները զրին։
Մեն վերագրեցնում եմ այս չևերը աղին։
Ինչ որ ծովը լուծարում է, ծովը պահում է։
Մեն այն չեմ, ինչ նրանք անվանակոչեցին ինչ»։

Բաց թող խորհրդանշիշը սերֆի մեզ։ Ուտիր, թե ինչպես է այն գնում։

4. Երգման արտասանումը։ Ստիր ավելի խորը — կոճ խոր, ծուկ խոր, որքան կարող ես անվտանգ կանգնել։ Նրզվիր գեպի հորիզոնը։ Սրտասանիր.

«Ե՛մ մակընթացքն եմ, որը գալիս է։
Մեն մակընթացքն եմ, որը գնում է։
Մեն օրվական մակընթացքն եմ և, հանգարտ մակընթացքը և մակընթացքը, որը բարձրանում է լուսնի գանակի տակ։
Մեն Սագուի գուստրն եմ, ով ըայլում էր ալիքների վրա։
Մեն Սիվանմուի աշակերտն եմ, ով սպասում է կենտրոնում։
Մեն Ջեն Նվինգուի ըույրն եմ, ով պարում էր մինչև երկինքը արյունահոսեց։
Մեն Սակընթացքի Կուկների ժառանգն եմ, ովքեր երբեք չպարտվեցին, միայն զնգվեցին —
և ովքեր հիմա զնգված չեն, որովհետև ես հիշում եմ նրանց։
Մեն ծովը վերցնում եմ որպես իմ վկա։
Մեն ծովը վերցնում եմ որպես իմ ուսուցիչ։
Մեն ծովը վերցնում եմ որպես իմ մայր, իմ ըույր, իմ ինքս։
Մեն Սակընթացքի Կուկն եմ։
Մեն միշտ ել եղել եմ։
Մեն միայն հիմա եմ գա բարձրացայն ասում»։

5. Վերագրեց։ Բայլի ետ գուրս զրից։ Սի՛ շրզիր մեզ ըզ ծովին — Սատյանը հրահանգում է, որ «ծովը չեղ չի վերգ աջրել, ընչ հետ և շրզ վելը անքաղաքավարություն է»։ Մի՞ բասես չոր ավազին, Նստիր և թող զուրը չորանա ըր մաշկի վրա։ Սղը, որը մնում է, ծովի ճանաչումն է։

STEPS OF ACCEPTANCE

ԸՆԴՈՒՄԵԼՈՒ ՆՃԱՆՆԵՐԸ

- Այլք, որը հասնում է ավելի բարձր, քան նախորդները, գիպելով ընդ ձևից կամ ազդրից վերև — ծովի գրկախառնությունը:
- Մանկարձակի անշարժություն զրույթ ընդ տղերի շուրջը, կարծես մակընթացությունը պահում է իր շունչը:
- Մոկային թռչուն, որը իատում է ըն ճանապարհը, թռչելով գեպի ծով: Սատյանը սպիտակափոր ծովային արծիվը նույնացնում է որպես մակընթացքի կիսկների հատուկ ավետաբեր:
- Միծաղելու կամ լաց լինելու կամ երկուսի ճնշող ազդակ: Սատյանը նշում է. «Միվը չի տարբերում ուրախությունն ու վիշտը: Նա ընդունում է երկուսն էլ որպես ընծաներ: Ի՞նչ նա ունենա դրանք»:

IF THE SEA REFUSES

ԵՐԵ ԾՈՎԸ ՄԵՐԻՒ

Սատյանը ընդունում է այս հնարավորությունը հակիրճ և առանց մանրամասնելու. «Մթե ծովը լի ու է. նա ընդ չի մերժում: Նա սպասում է: Վերադարձիդ հազդոջ նոր լուսնին: Վերադարձիդ մակընթացության հազդոջ շրջադարձին: Վերադարձիդ միևնույն խոսքի: Նա կխոսի: Նա փորձարկում է ընդ համբերությունը, որը առաջին բանն է: Դր մակընթացքի կիսկը պետք է սովորի»:

THE WEAK WATER MEDITATION (JÜESHUI GUAN 弱水觀)

ԲՈՎՅԸ ԳՐԻ ԽՈՐԻՐԳԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ (ԲՈՎՅՈՒՅ ԳՈՒՄՆ 弱水觀)

«Սա աշխատանք է թշնամու դեմ: Սա աշխատանք է ընդ այն մասի դեմ, որը գեղ հավատում է այն, ինչ թշնամին ասում է: Բագուիի Սայրը չի վիճում ալիքի հետ: Սա թույլ է տալիս, որ այն կոտրվի: Ու կտրվի թույլ տալ, որ այն կոտրվի»:

䷄ ䷄ ䷄ ䷄ — Ե պահպանում է ներքին մշակման պրակտիկա, որը կոչվում է Բույլ Գրի Խորիրգածություն — մեթոդ, որը գործնականորեն անշարժությունը վերածում է ակտիվ, պաշտպանական ուժի: Բագուիի Սիր սկզբունքը գործում է. «Միևնույն հաղթահարում է յանին անշարժության և հանգստության միջոցով: Դժգոհանքը հաղթահարում է պրակտիկան: Մեղադրել հաղթականորեն հանգստացնում է անհանգիստին: Նա է իրերի ճգնը, և աշխարհը մոռացել է այն»:

Գիտնականի Սրտի Դեմարանը. ䷄ ䷄ ䷄ ䷄ թերթիկ 32: Սատյանը պրակտիկան վերագրում է բանավոր ավանդույթին Լու Նան Լեոներից, որտեղ այն պահպանվել է կին ճգնավորների կողմից, ովքեր «Երբ չեն լսել զատական պանթեոնի մասին, բայց գիտեն զրի հնազանդ ուժը»:

PRACTICE

ՊՐԱԿՏԻԿԱ

1. Կենտրոնի գտնելը: Փակիր քո աչքերը: Բոլոր ուշադրությունը բեր *«Ձիտի մզկիանոս»* (ցիհայ) — իկ, ստորին գանտիանին, որը գտնվում է մոտավորապես երեք մատի լայնությամբ պտուկից ներքև: Սնչիդ այս կետի մեզ: Սի պատկերացրո: Պարզապես զգա, թե ինչպես է շուկադ այնտեղ հասնում, կուտակվում, նստում: Սատյանը հրահանգում է. *«Սի քաշիր շուկադ ներքև: Իող այն ընկնի: Իող այն լիկի քար, որը ընկնում է հանգարտ զրի միզ ու: Սյն գիտի, որտեղ է հատակը»*:

2. Սփի գառնալը: Երբ շուկադ նստել է և միտքը հանգստացել է, գիտակցության մեզ բեր մի բան, որը քեզ անհանգստացնում է — վախ, թշնամի, հանգամանք, որը ստիպում է *«Ներքին մակընթացներին բարձրանալ և իզնել առանց քո համաչալնության»*: Պատկերացրո այս անհանգստությունը որպես ալիք: Իող այն մոտենա: Զգա նրա չափը, նրա աղմուկը, նրա ակնհայտ ուժը: Նվ հիմա — և սա է պրակտիկայի առանցքը — մի հիդրո էտ: Սի փախիր: Սի վիճիր: Պարզապես եղիր փոր: Սլիքը գալիս է: Սյն կուտրվում է: Սյն նահանգում է: Դու մնում ես: Սատյանը տրամադրում է մի արտահայտություն, որը պետք է պահել մտքում այս փուլում. *«Նա ավալն են: Նա քարն են: Նա այն բանն են, որը զորք չի կարող լուծարել»*:

3. Սկզբնապատկերի շրջագրացը: Բավարար պրակտիկայից հետո — Սատյանը առաջարկում է յոթ օր, բայց ընդունում է փոփոխականություն — գործնականորեն կնկատի նորից տեղաշարժ: Սլիքի պատկերը կսկսի կորցնել իր ուժը նախքան երևակայական ափիս հասնելը: Սա ներքին անշարժության արտաքին ազդեցությունն է. անհանգստությունը, վրկված ռեակցիայից, սկսում է լուծարվել ինքն իրեն:

STEPS OF PROGRESS

ԱՌԱՋԱՊԱՐԿԻ ՆՃԱՆՏԵՐ

- Սկզբնական նշան, Նուկադ հեշտությամբ իզնում է ցիհայ առանց գիտակցված զանքի:
- Երկրորդ նշան, Խորհրդածության ժամանակ արտաքին չալները (քամի, չալներ, սերֆ) հեռանում են առանց անհետանալու — կարծես հանգիստ օգի բուֆեր է ճակատորկել մարմնի շուրջը:
- Երրորդ նշան, Սմենօրյա կյանքում մի իրավիճակ, որը նախկինում կառազացներ անմիջական ռեակցիա, փոխարենը արտադրում է գազար — տարածություն խթանի և պատասխանի միզ և, որտեղ ընտրությունը հնարավոր է գառնում: Սատյանը այս գազարը նույնացնում է որպես *«Բագուիի Սոր նվեր»*:

CAUTIONS FROM THE BU

ԳՐՈՒՆԱՅՈՒՆՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Բույլ Գիորը պաշտպանում է, բայց չի տարբերակում: Նթե անշարժությունը չափազանց խոր են մշակում, կարող են գտնել, որ ուրախությունը նույնպես կուտրվում է քեզ դեմ առանց ներս մտնելու: Բագուիի Սայրը ապրում է Լեանս վրա, որը շրջապատված է անանցանելի զրով և նա հզոր է չափից վեր: Սա նաև միայնակ է: Պրակտիկա արա այս

խորհրդածրությունը, բայց մի մոռացիր իզնել էտից։ Մակընթացքի վիճակը քայլում է ափին զրի և ցամաքի միզ և։ Սա նախատեսված չէ հավերժ բնակվելու բարձրությունում»։

THE GHOST TIDE EXORCISM (馬鬼潮法)

ՈՐՎԱԿԱՆ ՄԱԿՆԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԵՐԻ ԷԿՍՈՐԻԶՄԸ (驅鬼潮法)

«Լինում են ժամանակներ, երբ ընդհանուր ծովը կբարձրանա առանց պատճառի։ Ուր կարթնանա և կգտնես, որ ընդհանուր փոթորիկ է — ալիքներ, որտեղ պետք է լինեն անշարժություն, աղմուկ, որտեղ պետք է լինեն ուղղություն, պտույտ, որը ոչ մի նպատակի չի ծառայում և ոչ մի նավահանգստի չի տանում։ Ծամաքային բժիշկները սա անվանում են մելանխոլիա, հիստերիա, թափառող արգանք, թուլացած կամք։ Սրանք սխալվում են։ Ուր ռիթմիկ մակընթացություն է մարմնում։ Բոլորն ունենում են ծովը խռովվել է ինչ — որ անտեսանելի բանից — անեծք, որը կլանել էս առանց իմանալու, վիշտ, որը կուլ էս տվել և չես մարսել, ոգի, որը գիպչել է քեզ ամբողջի մեզ և թողել իր անհանգստությունը հետևում։ Բուժումը խոսակցությունն է։ Բուժումը ժամանակն է։ Բուժումն է մակընթացությունը մեխել ծովի հատակին և հրամայել նրան անշարժ լինել»։

Մակընթացության Սեխունը Էկզորսիվ է — բայց նրա թիրախը արտաքին տիրապետող էակ չէ։ Ուր քառասյուն զրգովածության ներքին վիճակ է, որը անցնավորվել է, որպեսզի գիմավորեն։ Մատյանը հույսական և հոգեբանական իրարանցում վերաբերվում է ոչ թե որպես պաթոլոգիա, այլ որպես հոգևոր ներխուժում. «*Որվական մակընթացություն*» (գուի չաո), որը բարձրանում է ինքն իր խորքերից և սպառնում է հեղեղել առօրյա կյանքի մակերեսը։

Որվականի Սրտի Դեմարանը. ䷄䷄䷄䷄ Թերթիկ 33—35։ Դիմնական ծեսը հայտնվում է առկալ երկու այլ ֆուցիանական ճեռագրերում. *Չուցյանի Ուվային Որվականների Խաղաղեցման Մատյանը (1891)* և *Շարավային Ուվի Կհուլության Շարտի Ֆեռնարը (մոտ 1820)*։

INTENTUS

ՆՈՐԻԵՆԸ

• Երեք երկաթե մեխ, իգեալականորեն փրկված նավաբեկությունից։ Մատյանը հրահանգում է. «*Սեխունը պետք է հիշեն խեղդվելը։ Սրանք պետք է քաշված լինեն փայտից, որը գնաց հայտնվել մի նավի հետ և նորից վեր եկավ։ Սեխը, որը վերապրել է խորը, գիտի, թե ինչ է նշանակում մեխված լինել։ Սրան կտոկոթեցնի մակընթացությանը այն, ինչ ինքը գիտի*»։ Սրան նավաբեկության մեխերը հասանելի չեն, կարող է օգտագործվել ցանկացած երեք երկաթե մեխ, բայց գրանք պետք է թրգվեն ծովագլուխը երեք օր և երեք գիշեր աշխատանքից առաջ։

• Սուրճ։

• Կարմիր թել, բավական երկար, որպեսզի երեք մեխերը կապի եռանկյունու մեջ։

- Բո սեփական արյան մի փոքր ամպան, քաշված չափ թևից: Սատյանը նշում է. «Սի քանի կաթիլ է: Բավական է թելը թողելու համար: Նրյունը գինն է: Նրյունը այն է, ինչ մակընթացությունը վերցնում է իր անշարժության զիստաց»:

- Սև թուղթ, կտրված պարզ մարդու չևի — անգեմ թղթե տիկնիկ: Սա է տիշեն (փոխարինող մարմին), որը կտանի անհանգստությունը հեռու:

- Լուցկի կամ կրակայրիչ, փոխարինողը այրելու համար:

TIMING

ԺՄՄՄՄԱԿ

Մեքը կատարվում է մակընթացության գծում, երբ մակընթացություն իր ամենաբարձր կետում է և պատրաստվում է շրգվել — «զրի ծխնիկ, առավելագույն հասնելու պահը»: Սատյանը սահմանում է մթնշաղը:

PROCEDURE

ԸՆԹԱՅՐ

1. Սխտորոշումը: Սախքան մեխելը, հաստատիր, որ ուրվապես մակընթացություն իսկապես ներկա է: Կանգնիր զրի եզրին, փակիր աչքերդ և հարցրու բարձրաչայն. «Նա իմն է, թե ես կույ եմ տվել մի բան, որը պատկանում է ծովին»: Սթե հազորդ ալիքը հասնում է ավելի բարձր, քան նախորդները, զիպելով քո ոտքերին, որտեղ նախորդ ալիքները չէին զիպել: Մակընթացությունը պատասխանում է «այո»: Սթե ալիքը նահանգում է ավելի հեռու, քան նախորդները, անհանգստությունը ընկն է և պայհանգում է այլ աշխատանք: Սատյանը նշում է. «Բո սեփական փողոթիկները լավագույնս զիսավորում են, ոչ թե մեխում: Մեխը ներդաշնակների համար է: Բո սեփական վշտերի միզով պետք է նավարկել»:

2. Մեխերի գասավորությունը: Բայլի զեպի մակընթացության գծի ամենաբարձր հասանելիությունը — թաց ավազը հենց զրի ամենահեռավոր առաջխաղացումից զուրս: Մասավորի երեք մեխերը եռանկյունու մեզ, որը ուղղված է զեպի ծով: Մոագին մեխը, որը ներկայացնում է Նրկինքը, տեղադրվում է զագաթին: Մրկորդը և երրորդը, որոնք ներկայացնում են Նրկիդը և Սարգկությունը, տեղադրվում են հիմքի անկյուններում: Մոանկյունը չպետք է լինի ավելի մեծ, քան քո բացված չեղքը:

3. Կապումը: Կապի երեք մեխերը միասին կարմիր թելով, թելը անցկացնելով յուրաքանչյուր մեխի զլխի շուրջը, որպեսզի ճաավորվի եռանկյուն ինչպես տեղադրման, այնպես էլ թելի մեզ: Կերզ նական հանգույցը կապելուց առաջ թելը քաշիր արյան ամանի միզով:

4. Մեխումը: Մուկ իզիդ եռանկյունու կողքին: Բարձրացրու մուրճը: Սատյանը սահմանում է երեք հարված յուրաքանչյուր մեխի համար — ընգիանուր ինը հարված — յուրաքանչյուր ուղեկցվում է արտասանված տողով:

Մոագին մեխ (Նրկինք).

«Նրկնքով զրի վերևում — ՄԱՄՐԵՆՈՐ»:

Երկրորդ մեխ (Երկիր)։

«*Երկրով զորի տակ — ԱՆՆՈՒԹ ԵՐԻՐ*»։

Երրորդ մեխ (Սարգկություն)։

«*Նրանով, ով կանգնած է սիգ և — ԱՆՆՈՒԹ ԵՐԻՐ*»։

5. Փոխարինողը։ Վերցնում անգեմ թղթե տիկնիկը և սեղմի որ այն քո ճակատին, կրծքին, որովայնիդ — «անհանգստության երեք նստատեղերը»։ միտքը, սիրտը, ցիլի ծովը»։ Մի քանակ անց այն յուրաքանչյուր կետի, ասա ։

«Ինչ որ իմ մտքում է, տալիս եմ այս թղթին։

Ինչ որ իմ սրտում է, տալիս եմ այս թղթին։

Ինչ որ պատվում է իմ ծովում, տալիս եմ այս թղթին։

Նս գատարկված եմ։ Սա լցված է»։

Տեղագրի թղթե տիկնիկը ավալի վրա մեխերի եռանկյունու ներսում։ Վաղի որ այն։ Մի քանակ այն արվում է, գիտի ծովը։

Սատյանը հրահանգում է. «*Մթն ծովը բարձրանում է ուղիղ, ընծան ընդունված է։ Մթն ծովը փչում է գեպի քեզ, ուրվական մակընթացությունը հրաժարվում է հեռանալ։ Ուր պետք է նորից մեխես այն։ Ուր պետք է անվանակոչես այն*»։

Մթն գու, չգիտես ուրվական մակընթացության անունը, Սատյանը տրամադրում է մի *//////*։

«Վիշտ։ Բարկություն։ Վախ։ Սմոթ։ Սախանջ։ Դուսահատություն։ Ուրիշի անեծքը։ Ստարի սովը։ Սահվան արջագանքը, որին ակնատես ես եղել։ Սնդիկ չայնը, ով պսաց քեզ, որ գու ոչինչ ես։ Սիրելիների չայնը, ով ստիպեց քեզ հավատալ գրան։ Դժոխությունը, որը չես կարող կուլ տալ։ Սպազան, որը չես կարող զիմավորել։ Սարգու ուրվականը, ով էիր նախքան այն բանը, որը փոխեց քեզ, տեղի ունեցավ։ Միանցից մեկն է անունը։ Նրտասանի գրանք բոլորը։ Վրակը կթթա ճշմարտի մոտ»։

6. Սպասումը։ Մի քանակ անց այն արվել է մոխրի, մեա ծնկաչոք մեխերի կողքին։ Ուրիշի մակընթացությունը։ Դա՛դորդ ալիքը պետք է կանգնի նախքան մեխերին հասնելը։ Մթն այգաես է, էկվորսիվը հաճողված է։ Մթն գուրը ծածկում է մեխերը, ուրվական մակընթացությունը ավելի ուժեղ է, քան աշխատանքը, և գործնականորեն պետք է կրկնի ծեպը հաճող բարձր մակընթացության ժամանակ լրացուցիչ մեխերով — «*հինգը հինգ ուղղությունների համար, յոթը յոթ աստղերի համար, ինըը Վիշտալ Ռազավորի պալատի ինը խորությունների համար*»։

AFTER THE RITUAL

ԾԵՄԻՑ ԴԵՏՈ

• Մեխերը թողնվում են ավալի մեզ։ Մակընթացությունը ի վերջո կխլի գրանք։ Մի քանակ ժամանակում ես, ուրվական մակընթացությունը թուլանում է։

• Փոխարինող մարմնի մոխիրը հավաքվում և նետվում է ծովը։

- Դործնականորեն պետք է լրացնես ծովագրում հազորդ լիալուսնի ժամանակ մաքրումը պարտելու համար:

SIGNS OF EFFICACY

ԱԳՐԵՑՈՒԹՅԱՆ ՆՇԱՆՆԵՐԸ

- Սևիճկապետ. կրճապանգակի և հակափայտի սառեցման սենսացիա. «Կարծես տեսչը կտրուվել է»:
- Սեյ մակընթացային ցիկլի ընթացքում. ներքին աղմուկը հասնարտվում է: Ստեղծը զատնում են գծային: Որոշումները զատնում են հնարավոր:
- Սրեք օրվա ընթացքում. հանգարտ գրի երապ — ծոց առանց քամու: լին առանց պլիքների, ապակե ծոպ: Սատյասը այս երապը համարում է վերջնական. «Ներքին մակընթացությունը մեխվել է: Ուր կիմանաս, դուրիտես, կընես առանց խեղդվելու երապելու»:

CAUTIONS FROM THE LU

ԳԳՈՒՇԱՅՈՒՍՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Այն մեխիդ մակընթացությունը բարկության մեզ: Մեզ դու մեխերը քշում ես. մինչդեռ քո սեփական բարկությունը տաք է. երկաթը կտափ բարկությունը անհասկազտության փոխարեն»: Ու լավ կզգաս մեկ օր: Ետո բարկությունը կվերագառնա. և այն կտվորի երկաթի ջւը: Այն ալեկի զժպար կլինի կապել երկրորդ անգամ: Մայքըսն մեխելը, շնչիդ, Մայքըսն հարվածելը, համոզվիր, որ այն, ինչ կատարւ էս, քո սեփական արդար բարկությունը չէ, որը չպետք է կապվի — որը պետք է ուղղված լինի: Մեկը ներխուժողների համար է: Սուրը թշնամիների համար է: Սի շփոթիդ գործիքները»:

THE DRAGON KING'S BARGAIN (LONG WANG QI, 龍王契)

ԿԻՆԴՐԹԵՎԱՌՈՒԻ ԱՄԿԱՐԿԸ (ԼՈՍԳ ԿԱՌԳ ՉԻ. 龍王契)

«Վիշապ լճագավորները աստվածներ էն։ Աստվածներին կարելի է գիմել խոսկով և խոստումներով։ Վիշապ լճագավորները խորքերի բյուրոկրատներն են, աղի ինքնիշխաններն են, երանք էն լտուլ աղոթքներ։ Սրանք լտուլ են պայմանագրեր։ Սթե ուլում են անվտանգ անցում, զու էա աղչում Սո Ղուսանի ողորմություն։ Ու առաջարկում են երան պայմաններ։ Ու սեղանին են գնում մի բան, որը եա ուլում է։ Ու թույլ են տալիս, որ եա տեսնի, որ զու պատրաստ են արյունահոսել սակարկության համար։ Այլ հետո սպասում են, որ ծովը հառաչի և քամին շրջվի — որովհետև ալյապեն է Վիշապ լճագավորը ստորագրում իր անունը։ Ու թե թանաքով։ Նդանակով»։

Վիշապ Բագավորի Սակարկը պաշտոնական արքանագրությունն է Սո Գուանիի հետ բանակցելու համար — և, ընդլայնմամբ, հենց օվկիանոսի հետ որպես գիտակից, պայմանագրային գործընկեր։ Սատյանը այն ներկայացնում է ոչ թե որպես պաշտամունք, այլ որպես զիվանագիտություն։

2. Գրին մոտենալը: Վանգների զրի եզրին կամ նավի ճաղաշարքին: Պահիր տոպրակը երկու չեռքով ըստ սրտի մակարդակին: Մատյանը հրահանգում է.

«Մի՛ ծունկ իգիր: Վիշապ թագավորը չի հարգում աղերսողներին: Սա հարգում է հավասարներին: Ուր նրա հպատակը չես: Ուր ցամաքի ինքնիշխան ես. և նա ծովի ինքնիշխան է. և զուց հասցիպում եք չեր տիրությաների սահմանին»:

3. Կիւումը: Սրտասանիր.

«Սո Գուան, Սրեւելյան Մովի Վիշապ թագավոր.

Խոր անցուղիների ինքնիշխան.

Վետի ճանապարհի և փոթորկի դարպասի պահապան.

Մա բերում եմ քեզ ոսկի:

Մա բերում եմ քեզ առյուծ:

Մա բերում եմ քեզ պայմանագիր. որը զրկած է իմ սեփական չեռքով:

Մեք պայմանները ընդունելի են. ընդունիր այս ընծան և ուղարկիր ինչ նշան:

Մեք պայմանները ընդունելի չեն. վերադարձրու ընծան. և ես քեզ չեմ անհանգստացնի այս եղանակին:

Մեք Սաքուրներով. ովքեր կապում են բոլոր պայմանագրերը.

Մեք իրտի Վայսրով. ով վկայում է բոլոր երգումները.

Մա խոսում եմ:

Մա առաջարկում եմ:

Մա սպասում եմ»:

4. Մետումը: Մետիր տոպրակը զուրը: Մատյանը նշում է. «Նետիր ազ չեռքով: Սզ չեռքը գործողության չեռքն է. չեռքը, որը ստորագրում է. չեռքը, որը հարվածում է: Պայն չեռքը ընդունող չեռքն է: Պահիր այն բաց ըստ կողքին»:

5. Սպասումը: Ուտիր զուրը.

• Ընդունում. Տոպրակը անմիջապես սուլվում է. բռնված ներքևից: Մի քանի պահի ընթացքում զուրը «Կիստաչի» — խորքերից օդի հանկարծակի արտաշնչում: Սեկ մակընթացային ցիկլի ընթացքում քամին կտեղաշարժվի ըստ օգտին:

• Բանակցություն. Տոպրակը երկար լողում է: Վիշապ թագավորը մտածում է: Սպասիր մինչև լուսաբաց:

• Սերժում. Տոպրակը հետ է լողում կամ լվացվում է ափին: Մի՛ ճնշիր. «Նա ունի իր պատճառները. և նա զրանք չի բացատրում մահկանացուներին»:

6. Կնքումը (եթե ընդունված է): Գործնականորեն պետք է կնքի սակարկը իր սեփական մարմնի վրա: Մատյանը սահմանում է մի փոքր. մշտական նշան. մակերեսային կտրվածք չափս նախաբազկի վրա. որը թույլատրվում է բուժվել սպիի մեզ. կամ ինչիցի թանաքի կետ. որը սեղմված է մաշկի մեզ ամեղով: Սյս նշանը ծառայում է որպես գործնականորեն պատճենը պայմանագրի — «Վիշապ թագավորի ստորագրությունը ըստ մաշկի վրա»:

HISTORICAL EXAMPLES FROM THE NW

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՕՐԻՆԱԿ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Ո՛րվա հետ է յիս Նին կանգնեց իր հրամանատարական նավի ճաղաշարքին և բաց ափի մեզ պահեց արույրե գրպանի ժամացույց — պորտուգալական ժամանակաչափ, որը վերցված էր նախորդ շաբաթվա վաճառականից։ Սա մտածեց գրա մասին։ Դետո նա հանեց ժամացույցը իր պատյակից, առանց նացնելով արույրը ապակուց, և ապակին մի կողմ գրեց։ Արույրը և պողպատը նա փաթաթեց կարմիր մետաքսով։ Ապակին նա կվերագրեցներ ավազին, որտեղ այն սկսվել էր։ «Վիշապ թագավորը չի ուզում ամբողջ ժամացույցը»։ — այսպե նա իր կայմապետին։ — «Սա ուզում է այն, ինչը տկտկում է։ Տուր նրան սիրտը, ոչ թե մաշկը»։ Արույրը սուզվեց։ Սառախուղը եկավ լուսաբացից առաջ։ Սյն տեսեց չորս օր, ոչ թե երեք — Վիշապ թագավորը, զոհ մեխանիզմից, տվեց նրան լրացուցիչ օր որպես հարգանքի ժեստ»։

CAUTIONS FROM THE W

ԳԳՈՐԾԱԳՈՒՍՆԵՐԸ ՄԱՏՅԱՆԻՑ

«Մի՛ սակարկիր այն բանի համար, ինչ պետք է։ Վիշապ թագավորը առատաճեռն է, բայց նրա առատաճեռնությունը վարկ է, ոչ թե նվեր։ Մեն սակարկ կրում է տոկոս։ Եթե քամի են խնդրում, կարող են գտնել, որ քամին քեզ տանում է այնտեղ, որտեղ խնդրել են գնալ, բայց ոչ այնտեղ, որտեղ ուզում են լինել։ Եթե փոթորիկ են խնդրում քո թշնամիներին ոչ նչացնելու համար, կարող են գտնել, որ փոթորիկը հիշում է քո գեմը։ Վիշապ թագավորը թույլ չի տալիս, որ իր նվերները օգտագործվեն իր գեմ։ Մի՛ սակարկիր ուրիշի մահվան համար, եթե պատրաստ չես առաջարկել քո սեփական մահը որպես գրավ։ Ուզո՞ւն պահում է իր գրքերը հավասարակշռված»։

THE GATHERING OF OCEAN WATER

ՕՎԿԻԱՆՈՍԻ ԳՐԻ ԴԱՎԱԲԱՐՈՒՐ

«Մամաքայինները կարծում են, որ բոլոր գրքերը նույնն են։ Սրանք հիմարներ են։ Լիալուսնի ժամանակ հավաքված զուրը նույնը չէ, ինչ նոր լուսնի ժամանակ հավաքվածը։ Բարձրացող մակընթացությունից վերցված զուրը նույնը չէ, ինչ ընկճող մակընթացությունից վերցվածը։ Սակերեսից քաշված զուրը նույնը չէ, ինչ խորքերից քաշվածը։ Ուզո՞ւն մեկ բան չէ։ Սա հապար գրե՞ր է, Երաքանչյուրն իր ստորագրությամբ, իր նպատակով, իր հպարտության ժամով»։

ՈՐՈՇԱՆՈՒՄ — ուկատալոգացված բոլոր գործիքներից և նյութերից ոչ մեկն ավելի հիմնարար չէ, քան հենց օվկիանոսի զուրը։ Մատյանը օվկիանոսի զուրը վերաբերվում է ոչ թե որպես պասիվ նյութ, այլ որպես կենդանի հեղուկ տեղափոխվող հատկություններով, որոնք տարբերվում են ըստ լուսնային փուլի, մակընթացային շարժման, խորության և գտնվելու վայրի։

Դիմնարար տարբերությունը երկու առաջնային տեսակների միջև է.

FULL MOON WATER (WANGSUO SHUI 望月水)

ԼԻԱԼՈՍՆԻ ԳՈՐ (ՎԱՆԳՅՈՒՆ ԵՈՒՅ 望月水)

ԵՐԲ ԴԱՎԱԲԵԼ. Լիալ ուսնի մակընթացության բարձրության ժամանակ — գրի ամենաբարձր հասանելիությունը գիշերը, երբ Լուսինն ամենալիքն է։ Սատյանը նշում է, որ հավաքումը պետք է տեղի ունենա «*Երբ Լուսինը կանգնած է անմիջապեսս վերևում, և նրա արտացոլանքն ընկնում է անխախտ իր տակ գտնվող գրի վրա*»։

ԴԱՏՎՈՐՅՈՒՆՆԵՐ. Լիալ ուսնի Գորը ընդարձակոր է, Լուսավորող և կանչող։ Սյն կրում է Լուսնային ցիի առավելագույն լիցքը։ Սյն զուրը օգտագործվում է Նոր գործիքների և թալիսմանների օժման, ուժը տարածություն բերելու, տեսիլքներ կանչելու, գուշակության ժամանակ, նավը օրհնելու, ճանապարհորդությունից առաջ և նվիրման արարողությունների համար։

ԴԱՎԱԲԱՆ ԱՐԳԱՄԱԳԻՐԸ. Սոտեցիր գրին բարձր մակընթացության պահին Լիալ ուսնի տակ։ Վրի ապակե, կերամիկական կամ փայտե տարր — երբեք մետաղ, ինչի մասին Սատյանը զգուշացնում է, որ «*վիճում է Լուսնային լիցքի հետ և զուրը թողնում վիճող*»։ Կանգնիր մակընթացության գծում և թող ամենաբարձր ալիքը Լվացվի ըո բոբիկ ոտքերի վրայով։ Արտասանիր.

«Նս հավաքում եմ քեզ ըո ամենալիք ժամանակ,
Երբ Լուսինը Լցրել է քեզ իր արձաթով,
Երբ մակընթացությունը բարձրացել է իր ամենաբարձր հասանելիությանը,
Երբ ծովն ամենաշատն է ինքն իրեն»։

Ընկրմիր տարան և Լցրու այն մակերեսից — «*ամենավերին շերտից, որտեղ Լուսնի Լույսը ամենավերջ էր և համբուրել զուրը*»։ Փակիր տարան և պահիր այն Լուսնի Լույսին։ Սատյանը սահմանում է Լուր ճանաչման պահ. «*Նայիր Լուսնին գրի վրադու։ Նայիր գրին Լուսնի վրադու։ Նրանք Նույն Լույսն են տարբեր անոթներում։ Դու երրորդ անոթն ես։ Դուր երեքը Լիքն են*»։

NEW MOON WATER (SHINYUE SHUI 朔月水)

ՆՈՐ ԼՈՍՆԻ ԳՈՐ (ԵՈՒՅ 朔月水)

ԵՐԲ ԴԱՎԱԲԵԼ. Լուսնի խավարի ժամանակ, երբ մակընթացությունն իր ամենացածր անկման կետում է — «*Երբ ծովը նահանգել է որքան հեռավոր է հեռու, և թաց ավազը չգվում է բաց ափի պես*»։

ԴԱՏՎՈՐՅՈՒՆՆԵՐ. Նոր Լուսնի Գորը կծկվող է, մաքրող և վտարող։ Սյն կրում է Լուսնի որակը իր թաքնված փուլում — ինչն իր ամենաներքին փնակում։ Սյն զուրը օգտագործվում է բացասական էներգիան հեռացնելու, անցանկալի ներկայությունները վտարելու, աշխատանքները փակելու և ավարտված ծեսերը կնքելու, էկզորսիվի կամ կապման համար օգտագործված գործիքները վանալու և խոր ներքին աշխատանքի նախապատրաստվելու համար։

ԴԱՎԱԲԱՆ ԱՐԳԱՄԱԳԻՐԸ. Սոտեցիր գրին մակընթացության ամենացածր կետում Նոր Լուսնի տակ։ Բայլիկ այնքան հեռու, որքան մակընթացությունը նահանգել է։ Սատյանը հրահանգում է. «*Բայլիկ միև և գրի եզրը և հետո մեկ քալլ այն կողմ*»։

Մաքրող աշխտեղ, որտեղ ծովը կվերադառնա, բայց զեռ էի վերադարձել: Ո՞ր շենքի գույնն է, և շենքն այն են, որտեղ մոգությունն ապրում է»։ Լցրո տարան մակերեսից անմիջապես ներքևից — «որտեղ մոգությունը լողավազան է, որտեղ լույսը էի եղել»։ Փակիր տարան և պահիր այն մութ երկնքին։ Սրտասանիր։

«Ան հավաքում եմ քեզ քո ամենաթաքնված ժամանակ,
Մի՛ բռնիք հետ է քաշել իր հայացքը,
Մի՛ մակընթացությունն ընկել է իր ամենացածր խոռոչը,
Մի՛ ծովը պահում է իր սեփական խորհուրդը»։

OTHER WATERS RECOGNIZED BY THE LU

ՄԱՏԱՆԻ ԿՐՈՒՄԻՑ ԸՍՏԱԳՎԱԾ ԱՆՆ ԳՐԵՐԸ

Փոթորկի Գուր (Բաոյու Նույ, 暴雨水). Մավաքված փոթորկի ժամանակ, անձրևից, որն ուղղակիորեն ընկնում է ծովը։
Սեկյալուն և Կլոր։ Սգտագործվում է հանկարծակի փոփոխության, անշարժության խզման, խոչընդոտների կոտրման համար։
«Մահապանիր Փոթորկի Գուրը կնքված տարայի մեջ քո քնել ու տեղից հեռու։ Մյն երազում է դրոտի մապին»։

Լուսաբացի Գուր (Չենգուանգ Նույ, 晨光水). Մավաքված առաջին լույսի ժամանակ, երբ արևը գիպել է ծովին, բայց զեռ էի ծագել։ Կրում է յինի և յանի հավասարակշռությունը։ Սգտագործվում է բուժման, գուշակության և «բոլոր բաների համար, որոնք պահանջում են մթության և լույսի համագործակցություն»։

Խորքի Գուր (Մեն Նույ, 深水). Մավաքված մակերեսից որքան հեռավոր է խորը, քապահով հասանելի։ Սգտագործվում է նեկրոմանտիկ աշխատանքների և խեղդվածների հետ հաղորդակցվելու համար։ «Միջոցի գույքը գիտի բաներ, որոնք մակերեսը մոռացել է։ Մյգ բաներից մի քանիսը նշմարիտ են։ Մի քանիսը անտեսելի են։ Սգտագործիր Խորքի Գուրը խնայողաբար, և երբեք մենակ»։

Պոչապտույտի Գուր (Սյուանկու Նույ, 漩涡水). Մավաքված հորչապտույտի եզրից։ Սախընտրելի միջավայր Կիշապ Բագավորի Սակարկի և պայմանագրեր, կապումներ կամ բախտի շրջադարձ ներառող ցանկացած աշխատանքի համար։

THE EARTH DRAGON'S BUDDY

ԵՐԿՐԻ ՎԻՇԱՊԻ ԱՐՁԱՆՈՒՆ

Սատյանը առաջարկում է տիեզերաբանական բացատրություն. ծովը գիլոնգի (երկրի վիշապների) տերմինալ կետն է, որոնց ստորգետնյա մարմինները պիքավորում են ցին լանգշաֆտի միջով։ Սյնտեղ, որտեղ Երկրի Վիշապները հասնում են ափին, նրանց ցին թափվում է ծովը։ Սկկիանոսը հետևաբար «Երկրի Վիշապի արյունն է, կուտակված բոլոր գետերի վերջում, բոլոր գրեթե գույնալը, որոնք գիպել են քարին, հողին և արմատին»։ Միայն թե ինչու տարբեր վայրերում հավաքված

օվկիանոսի զուրը կրում է տարբեր դրակներ։ Սատյանը խորհուրդ է տալիս գործնականողներին հնարավորության դեպքում զուր հավաքել բազմաթիվ ասիերից — «*Միջկյանի ասիի ծովը երբևէ չէ, ինչ Դուանգուոնի ասիը. երբևէ չէ, ինչ Մայվանի ասիը. երբևէ չէ, ինչ Նայնանի ասիը։ Միությանը յուր ասի ունի իր վիշապը։ Միությանը յուր վիշապ ունի իր խառնվածքը*»։

THE CONSECRATION OF GATHERED WATER

ՀԱՎԱԲԱԾ ԳՐԻ ԾՇՈՒՄԸ

Բոլոր հավաքված օվկիանոսի զրերը պետք է պաշտոնապես օծվեն օգտագործելուց առաջ։ Պահիր տարան երկու ջեռքով։ Նեմքով գեպի ծովը։ Սրտասանիր։

«Լիալուսնի զուր.
Լուսնի թաքնված զուր.
Փոթորկի սրտի զուր.
Լուսաբացի շեմի զուր.
Խոր տեղերի զուր.
Ուր ծովն ես, և ծովը Ուտն է.
Եվ Ուտն բոլոր իրերի Մայրն է։
Ես կօգտագործեմ քեզ, ինչպես Ուտն օգտագործում է ինքն իրեն —
Սոանց ուժի, առանց վատնման, առանց բացատրության։
Ուր օրհնված ես, որովհետև դու այն ես, ինչ կաս։
Ես օրհնված եմ, որովհետև գիտեմ, թե ինչ եմ պահում»։

Պահպանիր օծված զուրը իր կնքված տպարայի մեզ, եշված ամսաթվով, Լուսնային փուլով, մակընթացային վիճակով և հավաքման վայրով։ Սատյանը եշում է, որ օվկիանոսի զուրը «*չի փչանում սովորական իմաստով* — *այն այդգեն պահպանվել է արդյվ. որը ծովի սեփական հիշողության ունեն է* — *բայց այն կարող է կորցնել իր չիցքը, եթե թողնվի արևի և ուշի տակ կամ ուժեղ հոտերի մոտ։ Պահիր այն մոթ։ Պահիր այն զով։ Պահիր այն այնտեղ, որտեղ Լուսինը կարող է գտնել այն իր անցման ժամանակ երկնքով*»։

PART FOUR: WAVE SCRIPT DIVINATION (LANG ZHAN 浪占)

ՄԱՍ ԶՊՈՐՈՐԴ

ՄԼԻՔԱՅԻՆ ԳԻՐՈՎ ԳՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ (ԼԱՍԳ ՉԱՆ 浪占)

«Մովը գրում է անընդհատ։ Ամեն ալիք մի հարված է։ Ամեն մակընթացություն մի նախադասություն է։ Ամեն փոթորիկ մի փաստարկ է։ Մարգկանց մեծ մասը տեսնում է զուր։ Մակընթացքի Կիովը սովորում է կարգալ։ Սա փոխաբերություն չէ։ Սովը ունի գիր, և գիրը ընթեռնելի է, և ընթեռնելիությունը ուժ է»։

Ալիքային Գիրով Գուշակությունը Մակընթացքի Կիովի մեկնաբանական արվեստներից ամենապարզացածն է — և այն, որը չի կարող կրճատվել պարզ ընթացակարգի։ Պա՞ծես չէ։ Պա՞ գրագիտություն է։

Սատյանը արվեստի ծագումը հետևում է Ֆուցյանի ափամերձ ձկնորսական համայնքներին, որտեղ ալիքների վարքից մոտեցող եղանակը, ձկների շարժումները և սուլված վտանգները «կարգալու» ունակությունը գոյատևման հմտություն էր երկար ժամանակ առաջ, քան այն ծիսակարգվեր։ Այն, ինչ տարբերում է Սատյանի վերաբերմունքը, նրա պնդումն է, որ մովը կարող է պատասխանել հատուկ հարցերի, ձկնորսը կարգում է ալիքները, որպեսզի իմանա, թե արդյոք անվտանգ է նավարկելը։ Մակընթացքի Կիովը կարգում է ալիքները, որպեսզի իմանա, թե արդյոք սիրելիանը հավատարիմ կլինի, արդյոք թշնամին հարջակում է ծրագրում, արդյոք աշխատանքը հազուդ կլինի։

«Մովը ամենահին վկան է։ Սա տեսել է ամեն նավաբեկություն նախքան այն տեղի ունենալը։ Սա զգացել է ամեն մահ նախքան մարմինը զրին դիպելը։ Սա գիտի ամեն ճանապարհորդության արդյունքը նախքան առաջաստները բարձրացվելը։ Սա կպատմի ջեզ այն, ինչ գիտի, բայց նա ջեզ պարզ չի պատմի։ Սա խոսում է ալիքների լեզվով։ Սովորիր լեզուն։ Սա սպասել է, որ ինչ — որ մեկը հարցնի»։

THE EIGHT PATTERNS

ՈՒՐ ԱՄԻՆԵՐԸ

/// // // — Նույնացնում է ուր առաջ նային ալիքային նախշեր, որոնք գիտվում են լուսաբացին։

1. DRAGON'S RIBS (LONG GU WANG, 龍骨浪)

ՎԻՇԱՊԻ ԿՈՐԵՐ (ԼՈՆԳ ԳՈՒ ԼԱՆԳ, 龍骨浪)

Տեսողական։ Գուգաեռ, հավասարաչափ բաշխված ուռուցիկներ, շարժվող մեկ միասնական ուղղությամբ։ Մովը շնչում է կանոնավոր դիթմով։

Իմաստ։ Դավասարեցում։ Անվտանգություն։ Բարենպաստ պայմաններ։ Տիեզերական շուրջը կարգի վեզ է։
Մանապարհորդությունը կընթանա առանց միզադեպի։ Աշխատանքը կծավալվի ինչպես ծրագրված։ Այն այս նախշը հայտնվում է ժամանակի մասին հարցի պատասխանում, այն ցույց է տալիս, որ հիմա պահն է։

Մովի շշուկը: «Մի՞հմար հիշատակում են լուսաբացին, օրը պատկանում է քեզ: Մի՞հմար հիշատակում են վթարի, գիշերը պատկանում է քեզ: Մի՞հմար հիշատակում են կեսօրին, ինչ — որ բան սխալ է — ծովը հանգիստ է, երբ պետք է անհանգիստ լինի: Նետաքննիր»:

2. GHOST TEETH (GHOST TEETH 鬼牙浪)

ՈՐԿԱՆԻՍՏԱՆԵՐ (GHOST TEETH 鬼牙浪)

Տեսողական: Ամառնապար, քաղաքի փողոցներ, որոնք համընկնում և կտրվում են միմյանց դեմ, ստեղծելով սուր, անկանոն զազաթներ:

Իմաստ: Ուղիղ ճանապարհ: Արագ փոխանց: Բաժանված մտադրություններ: Բոլոր ընկերակցության մեջ ինչ — որ մեկը այն է, ինչ թվում է: Մի ծրագիր, որը թվում է հիմնավոր, պարունակում է անստեղծելի թերություն:

Մովի շշուկը: «Որվականի ճանապարհը միշտ է, որ նշանակում են թշնամի: Միանք երբեմն նշանակում են ընկեր, ով կցանկանա քեզ: Միայն թե չես ճշտվի: Միայն այն մարդուն, ում ամենաշատն են վստահում: Մովը տեսնում է այն, ինչ զուգորդվում են տեսնել»:

3. STICK UNFURLING (ZHAN SI LANG 展絲浪)

ԲԱՆԺԱՆԵՐԻ ԲԱՅԱՊԱՆ (ZHAN SI LANG 展絲浪)

Տեսողական: Մրկար, հարթ, գլորվող ուռուցիկներ, որոնք չգնում են անվերջ առանց կտրվելու:

Իմաստ: Արագ փոխանց, անսպասելի հնարավորություն, արժեքավոր բան, որը մոտենում է հեռվից:

Մովի շշուկը: «Բարեկամների բացումը ուր նայելից ամենահավանգություն է: Մի՞հմար տեսնես այն մեկ եղանակին, զուգորդվում են: Մի՞հմար տեսնես այն մեկ տարածում, զուգորդվում են: Մի՞հմար ավատորեն էի առաջ արկում գանգ: Մի՞հմար ցույց է տալիս մետաքսը միայն այն ժամանակ, երբ նվերն արդեն ճանապարհին է»:

4. THE WHITE SERPENT (BAI SHE LANG 白蛇浪)

ՍՈՐԻՍԱԿՈՐ (BAI SHE LANG 白蛇浪)

Տեսողական: Մաստ սպիտակ փրփուրի մեկ գիծ, որը չգնում է բացմաթիվ ալիքների ճակատներով, ալիքաձև:

Իմաստ: Փոխակերպում: Ստեղծող նշանակալի փոփոխություն: Սեկ փուլի ավարտ և մյուսի սկիզբ: Ոչ բարենպաստ, ոչ անբարենպաստ — այն ազդարարում է անցում:

Մովի շշուկը: «Մթե Սայտակ Սկը հայտնվում է իր զլխով ուղղված զեպի ծով: փոփոխությունը գալիս է գրպից: Մթե զլուխը ուղղված է զեպի ցամաք: փոփոխությունը գալիս է երպից: Վարդա ուղղությունը նայեցան նշանը մեկնաբանելը»:

5. THE SHATTERED MIRROR (PO JING LANG, 破鏡浪)

ՍԵՐՈՒՅՑԻ ՉԱՅԵԼԻ (ՊՈՅԻՆԳ ԼԱՆԳ, 破鏡浪)

Տեսողական: Սլիք, որը բարձրանում է և հետո հասկարձակի փլվում ներսի վրա, արտագրելով շրջանաձև ալիք, որը չի լուծարվում:

Իմաստ: Պատրանք: Խաբեություն: Ինչ — որ բան, որը թվում է ճշմարիտ, բայց չէ: Պորճնականողը տեսնում է այն, ինչ ցանկանում է տեսնել:

Մովի շշուկը: «Սեզդեցած շայելին հաճախ հայտնվում է, երբ մի կին հայցնում է մի տղամարդու մասին, ում գիտի, որ պետք է թողնի: Մովը չի կարող ստիպել, քեզ հեռանալ: Սա կարող է միայն ցույց տալ, քեզ կուղղված ապակին: Դե արդյոք կտրվես զրակից, քո ընտրությունն է»:

6. THE DRAGON'S GATE (LONG MEN LANG, 龍門浪)

ՎԻՇՄՊԻ ՂԱՐՊԱՍ (ԼՈՆԳ ՄԵՆ ԼԱՆԳ, 龍門浪)

Տեսողական: Մրկու մեծ ալիքներ, որոնք միաժամանակ բարձրանում են չափ և ազ, թողնելով հանգարտ գրի անցուղի նրանց սիզա:

Իմաստ: Փորձություն: Նեմ: Սարտահրավեր, որը պետք է գիմավորվի նախքան առաջընթացը հնարավոր է: Սկզբնականում է առասպելական զրվեժի համար, որտեղ կարպները, որոնք թռչում են զրվեժի վրայով, վերածվում են վիշապների:

Մովի շշուկը: «Վիշապի Ղարպասը միակ նախշն է, որը պահանջում է անմիջական գործողություն, ոչ թե մեկնաբանություն: Մթե տեսնես այն լուսաբացին, գործի միևնույն կեսը: Մթե տեսնես այն մթնշաղի, գործի միևնույն հազորդ լուսաբացը: Մովը բացում է գոներ: Սա նաև փակում է զրանը»:

7. THE DROWNED HAND (NI SHOU LANG, 溺手浪)

ԽԵՂՐՎԱԾ ՁԵՌՔ (ՆԻ ՇՈՈՒ ԼԱՍԳ, 溺手浪)

Տեսողական: Սեկ ալիք, որը բարձրանում է ալիքի բարձր, քան բոլոր մյուսները, գազաթնակետին է հասնում և հետո հանկարծակի ուժգնությամբ ցած է քաշվում, ներքևից նախքան կոտրվելը:

Իմաստ: Սիգամտությամբ հոգիների աշխարհից: Ուրվական, նախնի կամ քրոնական ուժ միգամտում է:

Մովի շշուկը: «Մթե խեղզված մեղքը հայտնվում է և, զուցորտ ես չգում, միգամտությամբ թշնամական է: Մթե զուգ երմությամբ ես չգում, միգամտությամբ պաշտպանական է: Մահացած զաշնակիցը չգվում է վերև, օգնելու համար: Մահացած թշնամին չգվում է վերև, քեզ ներքև քաշելու համար: Դու կիմանաս տարբերությունը քո սեփական արյան գերմությամբ»:

8. THE SILENT TIDE (ՄՈ ՇՈՈ ԼԱՍԳ, 默潮浪)

ԼՈՐ ԽԱԿԵՆՔՔԸ (ՄՈ ՇՈՈ ԼԱՍԳ, 默潮浪)

Տեսողական: Սկիբեր, որոնք շարժվում են, բայց չաչն չեն արտադրում — իսկական բացակայությամբ, ոչ թե ճշում:

Իմաստ: Սերկայությամբ, որը չպետք է լինի այնտեղ: Լուր Սակընթացքը ութ նախշերից ամենահազվագյուտն է և ամենավտանգավորը:

Մովի շշուկը: «Լորիկ Սակընթացքը նշանակում է, որ ինչ — որ բան մտել է քո գրեղը, որը ծովի ճանաչում: Դա կարող է լինել ոգի, որը պատկանում է ցամաքին: Դա կարող է լինել կախարհ, որը աշխատում է քո զեմ: Դա կարող է լինել բան առանց անվան: Մովի լուր է, որովհետև, ես պահում է իր շունը: Դու նույնպես պետք է անես»:

Մամապատասխան պատասխանը անմիջական պաշտպանական գործողությամբ է — Մեր Սածկումները տեղակայել միանգամից, առանց հապաղման, մինչև, ալիքները նորից չաչն հանեն:

THE PRACTICE OF WAVE SCRIPT NOTATION

ԱԼԻՔՍԻՆ ԳԻՐՈՎ ԳՐԱԿԱՊԻՅԱՆ ՊՐԱԿՏԻԿԱ

Մամանակը: Լուսաբացը նախընտրելի է: Սկսելը ընդունելի է: Վեսորը խրախուսված չէ — «արևը հարթեցնում է գործը, և ծովի չեռագիրը գտնում է անընթեռնելի»:

Դիրքը: Կանգնիր գրի եզրին, բռնի, զեմքով զեպի ծովը, որտեղ վերգին մակընթացության ամենաբարձր ալիքը գիպել է:

Մարքը: Ձևակերպիր քո հարցը լուր. «այնքան պարզ, որքան մի խիճ, որը գցված է հանգարտ գրի մեզ»:

Մովը պատասխանում է մի բանի:

Ուստարկումը։ Ուստարկումը ալիքները հարյուր զանգար շնչի ընթացքում։ Պահպանիր փափուկ կենտրոնացում — «*ի՛նչ պես կնայեիր սիրեկանի զեմքին, ոչ թե ի՛նչ պես կնայեիր քարտեպին*»։

Սեկնաբանությունը։ Հարյուր շնչից հետո փակիր աչքերը։ Սուազին նայելը, որը հիշում ես, առաջ նային պատասխանն է։ Սատյանը բացատրում է. «*Սույը ցույց է տալիս շատ բաներ։ Սյն, ի՛նչ, նա ուզում է, որ զուգահեռ, այն է, ի՛նչ, զուգահեռում ես առանց փորձելու*»։

Սրճանագրումը։ Պրի ր նայելը, ամսաթիվը, մակընթացային վիճակը, լուսնային փուլը և հարցը։ «*Սույի պատասխանները ճշգրիտ են, բայց քո հիշողությունը ոչ։ Սրճանագրված նայելը պահպանված նայել է։ Սոռացված նայելը վատնված պատասխան է*»։

THE WAVE CALLIGRAPHERS (浪書家, 浪書法)

ԱՆԻՔՍՈՒՆ ԳՐԻՂՆԵՐԸ (ԱՍԿ ՇՈՒՑԱ, 浪書法)

浪書法 5 1 - րդ թերթիկը կարճ, գայթակղիչ, հղում է անում Ալիքային Պրոպ Պուշակոբյան առաջադեմ ձևի.

«*Ես լսել եմ Փենհու կղզիների մի կնոջ մասին, ով կարող էր խոսել իր քրոջ հետ Մուցյանի ափին, թիակի հարթ կողմով զրին խփելով։ Սրեք հարված, գազար, երկու հարված — քույրը կտեսներ նայելը ժամանել, իր ոտքերի մոտ ալիքների մեզ և կիմանար, որ նավատորմը նավարկել է, կամ որ երեխան ծնվել է, կամ որ ամուսինը մահացել է։ Սյս արվեստը պահանջում էր կյանքի տևողության ուսումնասիրություն և կապ երկու գործնականողների միջև, որը ավելի մոտ էր, քան արյունը։ Ես ինքս երբեք չեմ ականատես եղել զրան։ Սն ներառում եմ այս պատմությունը միայն այնպես, որ ապագա սերունդները իմանան, որ այն մի ժամանակ հնարավոր էր և, կարող է նորից հնարավոր լինել »։*

Կապմոլը փվելացնում է. «*Սն կցանկանայի հավատալ, որ սա ճշմարիտ է։ Սույը բավականաչափ մեծ է չափեր կրելու համար։ Սն բավականաչափ հիմն է հիշելու համար, թե ի՛նչ պես*»։

PART FIVE: THE CONSECRATION OF TOOLS

ԱՍԿ ԳՐԻՂՆԵՐԸ

ԳՐՈՒՄԻՔՆԵՐԻ ՕԾՈՒՄԸ

THE BRONZE MIRROR AND THE SPECTRY WAND

ԲՐՈՆԶԵ ԴԱՅԵԼԻՆ ԵՎ ԳՐՈՒՄ ԳՎԱԳՎԱՆԸ

«Որո՞ք զորո՞ք չէ. մինչև այն չի ներկայացվել ծովին»։ Սերկայացումից առաջ հայելին ապակի է և մետաղ։
Սերկայացումից հետո այն աչք է։ Սերկայացումից առաջ զավազանը փայտ է։ Սերկայացումից հետո այն ողնաշար է»։

ՄԱՐԿԱԳՐՈՒՄ — Ենթադրում է, որ առարկաները օժտված են հարաբերությունների, հիշողության և գործակալության կարողությամբ։ Սծված գործիքը գործընկեր է, պաշտոնապես ներկայացված ծովին, ընդունված ծովի կողմից և վերագրված գործնականողի ճեղքը արթուն։

THE RITE OF BURNING

ԱՐԹԱՅԱՆ ՕՇԱԼ

Գիտնականի Արտի Դեսարանը. ՄԱՐԿԱԳՐՈՒՄ ԹԵՐԹԻԿ 5 3։

MATERIALS

ԱՅՈՒԹԵՐ

Գործիքը, որը պետք է օծվի։ Բրոնզե Դայելի կամ Դոգու Ուսվազան։

Լիպուսնի Գրի աման, հավաքված այդ գիշեր։

Փոքր քանակությամբ աղ, վերցված ծովից — գուրդիացված ծովազրից գործնականողի սեփական ճեղքով, կամ հավաքված բնական աղի կեղևից մակընթացության գծում։ Սատյանը նշում է. «Մի օգտագործիր աղ խառնությից։ Միվի աղը կրում է ծովի հիշողությունը։ Խառնությի աղը կրում է խառնությի հիշողությունը»։

Սոմ — մեղրամոմից կամ ճարպից, ոչ թե պարաֆինից։

Ընտրովի։ Փոքր ընծա, որը պետք է թողնել մակընթացության գծում։

TIMING

ԺԱՄԱՆԱԿ

Լիպուսին, բարձր մակընթացության ժամանակ։ «Մի Լուսինը մաքրել է հորիզոնը, և նրա արտացոլանքն ամբողջ աշխարհ է զրի վրա»։

THE CONSECRATION OF THE BRONZE MIRROR (TONG JING 銅鏡)

ԲՐՈՆԶԵ ԴԱՅԵԼԻ ԾՈՌՈՒՆ (ՏՈՆԳ ՋԻՆԳ 銅鏡)

Բրոնզե Դայեյին Սակընթացքի Վիուկի առաջնային գործիքն է թաքցվածը տեսնելու համար — ուրվականներ, խաբեություն, կեղծ գեմքեր կրողների ճշմարիտ գեմքերը։ Այն պետք է լինի «*Բավականաչափ փոքր, որպեսզի կրկի գոտուկ, բավականաչափ մեծ, որպեսզի արտացոլի գեմքը, բավականաչափ ծանր, որպեսզի չզաքցվի չեղքում, երբ ժամանակն է օգտագործել այն*»։

Պահիր հայեյին երկու չեղքում, նրա երեսը գեպի ծովը։ Բոլ լուսնի լույսը հարվածի նրա մակերեսին։ Արտասանիր.

«Արկրի բրոնզ, երկնքի հայեյի.

Այն քեզ տալիս եմ զրին։

Այն քեզ տալիս եմ ադին։

Այն քեզ տալիս եմ լուսնին»։

Ընկրվիր հայեյին Լիալուսնի Գրի ամանի մեզ։ Պահիր այն ընկրված երեք շնչի ընթացքում։ Նրբ այն հանգստանում է մակերեսի տակ, Սատյանը հրահանգում է. «*Փակիր աչքերդ։ Զգա հայեյին զրի մեզ։ Այն սովորում է։ Այն լսում է։ Գործ պատմում է նրան այն, ինչ զուրդ գիտի*»։

Բարձրացրու հայեյին։ Գործի մի պտղունց աղ նրա երեսին, ապա սրբիր այն մաքրոր։ Արտասանիր.

«Լու ալլա բրոնզ չեա։

Ու աչք ես։

Ու տեսնում ես այն, ինչ թաքցվում է։

Ու ցույց ես տալիս այն, ինչ կա։

Ու արտացոլում ես խաբեությունը խաբեբայի վրա։

Ու գրավում ես մահացածների գեմքերը և պահում գրանք անշարժ։

Ու Սակընթացքի Վիուկի հայեյին ես։

Ու արթուն ես»։

Պահիր հայելին լուսնի լույսին։ Սայրի լուսնի արտացոլանքին նրա մակերեսին։ Անցկացրու հայելին մոմի բոցի միզով — ոչ այնքան մոտ, որ այրվի, բայց բավականաչափ մոտ, որպեսզի զգա զերմությունը։ «*Վրակը կնքում է այն, ինչ զորքը բացել է։ Մայելին խեղդվել և այրվել է։ Այն չի վայելենա ոչ մեկից*»։

THE CONSECRATION OF THE SPIRIT WAND (SHEN ZHANG 神杖)

ԴՐՈՒ ՊԱՎԱԿԱՆ ԾՇՈՒՄԸ (ԸՆԵՆ ՉԱՆԳ 神杖)

Դոգու Պավազանը փորագրվում է զեղճի փայտից կամ ուռենուց — «*զեղճը պաշտպանության համար, ուռենին սահագածների հետ հարդրգակցվելու համար*» — և պետք է լինի մոտավորապես գործնականորի նախաբազկի երկարության։ Պավազանը պետք է փորագրվի հենց գործնականորի կողմից, կամ ստացվի որպես նվեր մեկ այլ Սակընթացքի Կիովից, կամ գտնվի արդեն չճանաչված ծովի կողմից։

Պահիր գավազանը երկու չեղքում, հորիզոնական, հորիզոնին զուգահեռ։ Ունի զեպի ծովը։ Արտասանիր։

«Անցանի ծառի փայտ, ափի ճյուղ,

Մե քեզ տալիս եմ զրին։

Մե քեզ տալիս եմ աղին։

Մե քեզ տալիս եմ լուսնին»։

Ընկղմիր գավազանը Լիալուսնի Գրի ամանի մեջ։ Ընկղմիր միայն ծայրը — «*ծայրը գավազանի բերանն է, և բերանն է, որը խոսում է*»։ Պահիր այն այնտեղ երեք շնչի ընթացքում։

Բարձրացրու գավազանը։ Դողիր աղ նրա երկարությամբ, ապա մաքրիր այն։ Արտասանիր։

«Ու ալևա փայտ չեմ։

Ու ողնաշար եմ։

Ու գրում եմ այն, ինչ պետք է գրվի։

Ու հետքեր եմ անում այն, ինչ պետք է հետքեր արվի։

Ու փոխանցում եմ ամպերի թալիսմանները։

Ու Սակընթացքի Կիովի գավազանն եմ։

Դու պրօսն ես»:

Պատիւը գաւազանը ուղղահայաց, երա ծայրը ուղղված գետի լուսինը: Դետքեր պրա շրջան օգում — «ծովի շրջանը, երկնքի շրջանը, հողիկունի շրջանը, որը կապում է գրանը»: Դետքեր պրա այն գանգաղ: «Զա, թէ ինչպէս է գաւազանը շարժվում օգի միջով այնպէս, ինչպէս թիակը շարժվում է գրի միջով: Դետք է լինի գիտագորութիւն: Սթէ գիտագորութիւն չկա, գաւազանը գեռ պրօսն չէ: Կրկնիր անվանակոչումը: Այն կարթնանա»:

Անցկացրու գաւազանը մովի բոցի միջով — միայն ծայրը, չարագ անցում: «Գաւազանը կենդանի բան է, եռլիսկ մահվան մեջ: Այն հիշում է կրակը: Դիշեցրու երան, բայց մի սպառնա երան»:

AFTER THE CONSECRATION

ԾՈՂՈՒԻՑ ԴԵՏՈ

Արտասանիր.

«Մով, ես քեզ երկայացրել եմ իմ գաշնակցին:

Աղ, ես քեզ երկայացրել եմ իմ գործիքին:

Լուսին, ես քեզ երկայացրել եմ իմ աչքին, իմ ողնաշարին:

Ակա եղիր գրան:

Դիշիր գրան:

Դթե ես մոռանամ, թէ ինչ է այս գործիքը, հիշեցրու ինչ:

Դթե այս գործիքը մոռանա, թէ ինչ եմ ես, հիշեցրու երան:

Անք կապված ենք հիմա:

Ասալը վկայված է:

Ասալը կնքված է»:

Լցրու մնացած Լիպլուսի Սուրը ետ ծովը: Դող ընծան, Եթէ կա, մակընթացութեան գծում: Դանգցրու մովը: «Աղ՝ շրջիր մեզքդ գրին, միւնէ, մովի ծովիւն չցովի: Միվը գեռ նայում է: Դող նա լինի վերգիւնը, ով կշրջվի»:

THE CARE OF CONSECRATED TOOLS

ՕՏԿԱՃ ԳՈՐԾԻՔՆԵՐԻ ԽԱՍՍՔԸ

Բրդնվե Ղայելին: Պահպանիր փաթաթված մուգ կտորով — «կապույտ կամ սև, խոր գրի և գիշերային երկնքի գույները»: Սի թույլ տուր, որ այն արտացոլի գատարկ սենյակ: Մի քի օգտագործվի, պահիր հայելին երեսով ներքև կամ պատին գեմ: Մաքրիր այն ծովազրով ամիսը մեկ անգամ, լիալուսնի ժամանակ:

Ղոգու Ուվազանը: Պահպանիր ուղղահայաց, ոչ թե հորիզոնական — «ողնաշարը պետք է լինի ուղղահայաց»: Սի թույլ տուր, որ որևէ մեկը, ով Սակընթացքի Վիուկ չէ, վարվի դրա հետ: «Պավազանը ներկայացվել է քեզ: Այն չի ճանաչում քո քոռոզը, քո սիրելեկանին, քո հետաքրքրասեր ընկերոջը: Միանց համար այն փայտ կզգա: Բեզ համար այն կենդանի վերզույթ կզգա»:

Մրկու գործիքները: Սատյանը խորհուրդ է տալիս ամենամյա վերաօծում — «գործիքի արթնացման տարեգարջին, կամ զրան ամենամոտ լիալուսնին կամ երբ գործիքը սկսում է անձանդա զգալ քո ջետքում»:

THE BUSTING SEED

ԿՆՔՍԱՆ ՕՏԽԸ

«Ռիմուարը գիրք չէ: Ռիքը կարգացվում և վերագարգվում է զարակին: Ռիմուարն ապրում է և մաշվում մարմնի գեմ և բիծվում աղով, արյունով և մոմի մոմով: Ռիքը պատկանում է իր հեղինակին: Ռիմուարը պատկանում է իր օգտագործողին: Այս Սատյանը փոխանցվել է ճեղքից ճեղք ավելի երկար, քան ես գիտեմ: Մուրաքանչյուր կին, ով ստացել է այն, ավելացրել է ինչ-որ բան: Մուրաքանչյուր կին, ով պատճենել է այն, փոխել է ինչ-որ բան — մի բառ, մի նախշ, մի վզուշացում, մի անուն: Դա է ավանգույթը: Մենք չենք պահպանում տեքստը մեռած բանի պես սաթի մեջ: Մենք այն կենդանի ենք պահում օգտագործելով, նշելով, մերը դարձնելով: Մի քի առազին անգամ փակում ես այս Սատյանը, այն իմ գիրքը կլինի: Մի քի սորից բացում ես այն, այն ընկնի կլինի: Վնիքն է, որ կատարում է փոխակերպումը»:

THE RITE OF THE BUSTING SEED

ԿՆՔՍԱՆ ՕՏԽԸ

Ռիտնականի Սրտի Ղեսարանը. *///////* Թերթիկ 58:

INTRODUCTION

ԱՅՈՒԹԵՐԸ

Գործնականողի պատճենը ~~XXXXXX~~/հոգ:

Ցինեաբարի թանաքը պատրաստված գործնականողի արյան մեկ կաթիլով և Լիալուսնի Գրի մեկ կաթիլով:

Վրջին կամ գրիչ:

Օովազրի փոքր աման:

Բրոնզե շայելին:

Պոզու Գավազանը:

Սոս:

TIMING

ԺՄԱՄԱՍԿ

Լիալուսին, բարձր մակընթացություն, ծովի եզրին: «Փակիր մատյանը այնտեղ, որտեղ ծովը կարող է վկա լինել գրան»:

PREPARATION

ՊԱՏՈՒՄՏՈՒՄԸ

Ստիր կամ ծուկիզիր վակընթացության գծում: Ուսավորիր ըն առգև. Սատյանը, թանաքը և վրջինը, ծովազրի ամանը, Բրոնզե շայելին, Պոզու Գավազանը և վառված մոմը: Քիզ զուրը գիպչի ըն ոտքերին: Ննչիր:

«Սայնքան ստորագրելը, ինչիր ըն կատարած ամեն աշխատանք: Ղիչիր առագին անգամը, երբ մտար զուրը և արտասանեցիր երգումը: Ղիչիր թալիսմանները, որոնք նկարեցիր: Ղիչիր այն կանանց, ովքեր քեզ սովորեցրին: Ղիչիր կրանց, ովքեր քեզնից առագ էին: Ուր կանգնած ես մի գծի վերջում, որը սկսվել է գարեր առագ: Ուր, եսև, եղբ գծի սկիզբն ես: Ննչիր: Ղետո սկսիր»:

PROCEDURE

ԸՆԹԱՅՔԸ

1. Վկայում։ Պատերազմի ընթացքում զոհվածների անունները և ընտանիքի անունները։

«Մենք տեսնում ենք այն կնոջը, ով եկավ զոհին։

Մենք տեսնում ենք այն կնոջը, ով օգնություն խնդրեց։

Մենք տեսնում ենք այն կնոջը, ով սովորեց ավելի քան հարյուր տարի։

Մենք տեսնում ենք այն կնոջը, ով գարշավ այն, ինչ պետք է գաղտնի։

Մենք վկայում ենք նրան։

Մենք չենք շրջափոխում»։

2. Ղեկավարում։ Ղեկավարում հայելին։ Քաղաքացիների ղեկավարումը և հետքերի արդյունքները շրջանում։

«Մենք մակընթացք ենք, որը գալիս է։

Մենք մակընթացք ենք, որը գնում է։

Մենք մարտի գոտի ենք, ով ըստ էության ավերիկ է։

Մենք միջանկյալ աշակերտ ենք, ով սպասում է կենտրոնում։

Մենք Նիկիտին ընտրում ենք, ով պարտվում էր, մինչև երկինքը արյունահոսեց։

Մենք մակընթացքի վիճակների ժամանակ ենք, ովքեր զննվեցին, բայց չպարտվեցին։

Ովքեր մոռացվեցին, բայց չանհետացան։

Ովքեր հիմա հիշվում են, որովհետև են հիշում են նրանց։

Մենք կարգապահ ենք ծովը և կարգապահ ենք նրա կողմից։

Մենք ծովը վերցրել ենք որպես իմ ուսուցիչ, իմ մայր, իմ ընտանիք, իմ ինքնություն։

Մենք մակընթացքի վիճակ ենք։

Մենք ստորագրում ենք իմ անունը մատչելի»։

3. Կնքումը: Բացիր Սատյանը գատարկ էզի վրա գրա վերգում: Բաթախիր վրջինը թանաքի մեզ: Գրիր ըն անունը: Բո անվան տակ գրիր ամսաթիվը — օրացուցային ամսաթիվը, մակընթացային վիճակը, լուսնային փուլը և տեղը: Սատյանը տրամադրում է օրինակ:

«Ստորագրված է (Անուն) կողմից, յոթերորդ ամսվա Հիալունին, բարձրացող մակընթացության տակ, (Տեղ) — ի ակիև, իր պրակտիկայի (թիվ) տարում, վկայված ծովի և լուսնի և իրենից առաջ եկած մակընթացքի փուլների կողմից»:

Մթե գու ունես անձնական սիգիլ, ավելացրու այն ըն անվան կողքին: Մթե գու ունես անուն, որը հայտնի է միայն ծովին, գրիր այդ անունը փոխարենը:

4. Լնծան: Բաթախիր ըն մատները ծովազրի ամսնի մեզ և գիպրու գրանք ստորագրված էզին — «*Ծովի մի կաթիլ էզի վրա, որպեսզի կապի ստորագրությունը իր վկայի հետ*»: Աղազ ուրը մի փոքր կծմովի թուղթը, կթողնի մակընթացության հետք: Սա միտումնավոր է: «*Ի՞նչը պայացույցն է: Միտաբանչյուր կին, ով ստորագրում է այս մատյանը, թողնում է բիծ: Բծերը տարբեր են: Աղը լույսն է: Աղը ծովի ստորագրությունն է ըն ստորագրության տակ*»:

5. Փակումը: Փակիր Սատյանը: Պահիր այն ըն կրծքին: Մրտասանիր:

«Այս Սատյանը իմն է:

Այն տրվել է ինչ իրենցից առաջ եկած կանանց կողմից:

Այն կտրվի իրենցից հետո եկող կանանց:

Մն կամուրդն եմ մահացածների և չծնվածների միզա:

Մն կենդանի մուտքն եմ մատյանում:

Միք ես մեռնեմ, թող այս Սատյանը անցնի մյուսին:

Միք մյուսը ստանա այն, թող նա ավելացնի իր անունը իմ անվանը:

Սատյանը չի ավարտվում:

Մակընթացքը չի ավարտվում:

Միվը չի ավարտվում:

Ոչ էլ մենք»:

Հանգցրու մոմը: Լցրու ծովազրի ամանը ետ մակընթացության մեզ:

INSTRUCTIONS FOR TRANSMISSION

ՓՈԽԱՑԱՍՆ ԴՐԱՅԱՍՏԵՐԸ

«Մեծ գու՛ ճանաչում ես մեկ այլ Սակընթացքի Վիուկ, տուր այն նրան: Մեծ գու՛ ճանաչում եմի կնոգ, ով գեո Սակընթացքի Վիուկ չէ, բայց ով գիտում է ծովը տվի հիշտ տեսակով, տուր այն նրան: Մեծ գու՛ ոչ ոքի չես ճանաչում, թող այն այնտեղ, որտեղ ծովը կարող է գտնել այն — մի քարանձավում մակընթացության գծից վերև, գրիֆտափայտե տրուփի մեզ, կնքված մոմով, վի նշումով, որն ասում է. «*Մի կնոգ հասար, ով կարգում է ալիքները*»»: Մովը կբերի այն նրան: Մովը ճանաչում է իրենց: Մեծ գու՛ սրանցից ոչ մեկը հնարավոր չէ այրիի այն: Դրիի մոխիրը գրի վրա: Մովն ունի պատճեն: Սա միշտ ունեցել է պատճեն: Ոչինչ երբեք իսկապես չի կորելում: Սատյանը միշտ կպահվի ավելի շատ չեղբերում, քան մերը»:

AFTERWORD FROM THE COMPILER

ԿԱԶՄՈՐԻ ՅԵՏԲԱՆԸ

ՀԱՅՈՒՆՆԵՐ — Նչի ավարտվում: Մյն գազարում է:

Սմեն գրիմուար վրույց է մահացածների և չճնվածների միզ և, և գու, ընթերցող, կենդանի մասնակիցն ես, ով հնարավոր է գարջնում վրույցը: Մյն էզերի ծեսերը գրված չեն, որպեսզի հիմնալ որպես պատմական արտեֆակտներ: Մրանք գրված են, որպեսզի կատարվեն — գրի եզրին, լուսնի տակ, աղով ըո մաշկի վրա և մակընթացքով բարձրանալով գեպի ըո ոտքերը: Մեծ գու՛ ոչինչ չես անում այս գրքով, արա սա, գնա ծով: Կանգնիր բոցիկ, որտեղ գուրը հանգիպում է ցամաքին: Սաա նրան ըո անուրը: Սա սպասել է լսել այն:

Սակընթացքի Վիուկները իրական էին: Մրանք այրիներ և փախստականներ էին, վտարանգիներ և վերապրողներ, կանայք, ովքեր սիրում էին կանանց և կանայք, ովքեր ոչ մեկին չէին սիրում, կանայք, ովքեր մերժեցին իրենց հատկացված գերերը և իրենց սեփական ուժը ստեղծեցին չեղքի տակ եղած նյութերից, գուր, աղ, թանաք, արյուն, լուսնի լույս և ոչնչացնելի կամք ապրելու: Մրանք թողեցին մասնատված արջանագրութիւն, որովհետև մասնատվածությունը միակ չէ և էր, որը հասանելի էր նրանց: Մրանք թողեցին գաղտնի ավանդույթ, որովհետև գաղտնիությունը նրանց գոյության պայմանն էր:

Սկիրվում է բուրը նրանց, ովքեր գնգվել են, և բուրը նրանց, ովքեր մնացել են:

Սենք հավաքել ենք բեկորները: Սենք հարգել ենք ավանդույթը: Սնացածը ըոնն է:

Մովը հիշում է: Ու էլ կհիշես:

GLOSSARY — ՀԱՅՈՒՆՆԵՐ

ԱՌ ԳՐԱՆՆ (HU GUANG 敖廣)

Մերեւելյան Օնովի Վիշապ Քագավորը՝ զրեղի տիրակալը, որոնց միզով նավարկում էին Սակընթացքի Վիուկները։ Սատյանը Առ Պուանին վերաբերվում է ոչ թե որպես երկրպագության աստծո, այլ որպես պայմանագրային զործընկերոջ — ունայն, ճշտապահ, պաշտոնական գործարքների պայմաններով կապված։ Սրա տիրույթը ներառում է խորալճինական ծովը և Մուցյանի անամերջ խոր անցուղիները։ Սա չորս կարգի նաև ծովերի Վիշապ Քագավորներից մեկն է, բայց միակն է, ով պարբերաբար հայտնվում է Ղառ Վու Լու — ում։

Տես նաև՝ Վիշապ Քագավորներ, Լոնգ Վանգ Չի

ԲՐՈՆԶԵ ՂԱՅԵԼԻ (TONG JING 銅鏡)

Սակընթացքի Վիուկի երկու հիմնական գործիքներից մեկը՝ Ղոգու Պավալանի կողքին։ Օգտագործվում է թաքնված ոգիներին բացահայտելու, ուրվականների զեմքերը գրավելու, խաբեությունն արտացոլելու խաբեբայի վրա և հեռավորությանների վրա գուշակելու համար։ Ուղղափառ գաղսական էկվորոցիվմով բրոնզե հայելին ստանդարտ գործիք է ոգիներին բացահայտելու և կապելու համար։ Ղառ Վու Լու — ն այս ավանդույթը հարմարեցնում է ծովային օգտագործման համար։ Պետք է բավականաչափ փոքր լինի գոտուն կրելու համար, բավականաչափ մեծ՝ զեմքը արտացոլելու համար։ Օգտագործելու ժամանակ պահվում է մուգ կտորի մեզ փաթաթված։

Տես նաև՝ Սծում, Ղոգու Պավալան

ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՎԱՐՊԵՏ (ZHANG TIANSHI 張天師)

Մանգ Ղառլիկը, ճեկզյի (Ուղղափառ Սիասնություն) գաղսական զարոցի հիմնադիրը, որը, ինչպես ենթադրվում է, երկրորդ դարում ստացել է չար ոգիների զեմ պայքարելու և առաջին պաշտոնական գաղսական կրոնական համայնքը հիմնելու մանդատը։ Սրա կնիքը (ժան Ֆիանշի ին, 張天師印) հայտնվում է Ղառ Վու Լու — ի բազմաթիվ թալիսմանների հիմքում՝ նշանավորելով այն հեղինակությունը, որով գործնականորեն հրամայում է ոգիներին Վիշապ Քագավորներին և քաղաքային ուժերին։ Սատյանի կողմից այս կնիքի օգտագործումը արտացոլում է նրա արմատները Լու Մանի և Մենգյի ծիսական ավանդույթներում, թեև Սակընթացքի Վիուկներն իրենք գործում էին պաշտոնական չեղանագրման տոհմերից զուրս։

Տես նաև՝ Թալիսման, Երեք Սաքուրներ

ՉԱՌ ՎՈՒ (CHAO WU 潮巫)

Բառացի «Սակընթացքի շաման» կամ «Սակընթացքի կախարհորհի»։ Տերմին, որը հայտնվում է Յին զարաշրջանի մասնատված աղբյուրներում որպես նվաստացուցիչ, որը կիրառվում էր չթույլատրված ավամերջ մոզորթյուն կիրառող կանանց նկատմամբ։ «Ղառ Կու Լու»-ն այն վերականգնում է որպես պատվի տիտղոս։ Ջեռագրի ընթացքում «Սակընթացքի Կիուկ» և «Մուլային Կիուկ» տերմինները օգտագործվում են փոխարինելի։ Սակընթացքի Կիուկները պաշտոնական կարգ է են, այլ հավաքական ծագումնաբանությամբ, աշխիներ, փախստականներ, նավաբեկությունների վերապրողներ, անարգված ընտանիքներ, կանայք, ովքեր սիրում էին կանանց, և ուրիշներ, ովքեր մարզինալացված էին ուշ կայսերական ավամերջ հասարակության կողմից և գտան ապաստան և ուժ ծովում։

Տես նաև՝ Ղառ Կու Լու

ՂԱՐ ԿՈՒ ԼՈՒ (潮巫錄)

Սակընթացքի Կիուկների Սատյանը, մասնատված չեռագիրը, որից կազմվել և ծանոթագրվել է այս գրքում։ Լու -ն (錄) արձանագրություն է, կատալոգ, պաշտոնական ցուցակ — գաղսական օգտագործման մեզ թալիսմանների Լու -ն սուրբ գիտգրամների ժողովածու է, իսկ ոգիների Լու -ն անտեսանելի մարդահամար։ Ղառ Կու Լու -ն այն կանանց ծագումնաբանությամբ է, ովքեր կիրառում էին ֆուգլիանական ծովային մոզորթյունը, փոխանցված չեռքից չեռը սերունդների ընթացքում։ Սատյանը պնդում է, որ այն երբեք ի սկզբանե գրված չի եղել սովորական իմաստով, այլ հավաքվել է բարդորաշայն ասված հատվածներից, երազներում տրված հրահանգներից և աղի մեզ հետքեր զօելուց։

Տես նաև՝ Ղառ Կու

ՉԵՆ ՏՏԻՆԳՈՒ (CHEN JINGGU, 陳靖姑)

Սաև հայտնի է որպես Լինշույի Տիրուհի (LINSHUI FUREN, 臨水夫人)։ Բանգ -Սոնգ գիևաստիական ֆուգլիանցի գաղսական էկզորցիստ, պողպաբերության աստվածուհի և կանանց ու երեխաների պաշտպան։ Լստ Ղառ Կու Լու -ի պատմության, նա հղի էր, երբ կատարեց անջրհաբեր ծեսը, որը վերգ զրեց երեք տարվա երաշտին, իմանալով, որ պարը կարժենա իր երեխայի կյանքը և իր սեփականը, նա այնուամենայնիվ պարեց։ Սա մահացավ կանգնած, և նրա մարմինը մնաց ուղղահայաց երեք օր։ Սատյանը նրան վերաբերվում է ոչ թե որպես պասիվ նահատակ, այլ որպես ռազմավարական պոհաբերության մոգել — արյուն գրի գիմաց, կյանք անջրհի գիմաց։ Սրա պաշտամունքը մնում է ակտիվ ամբողջ Ֆուգլյանում, Բայլանում և չինական սփյուռքում։

Տես նաև՝ Արյան Կրծքի Բալիսման, Անջրև Բերողի Կու

ՑԻՆԱՍԱՐՈՒ (ZHU SHA, 珠砂)

Անգիլի տուֆիզ, կարմիր հանքային պիգմենտ, որն օգտագործվում է որպես գաղսական ծեսում թալիսմանական թանաքի հիւք։ Ղառ Կու Լու -ում ցինեաբարը խառնվում է տարբեր ակտիվացնող նյութերի հետ՝ կախված աշխատանքից, փոշեցված վարզարիտը Լուսնի Կտրող Սակընթացքի Բալիսմանի համար, փոշեցված մարգարտափայլը կամ կաղամպրի ոսկորը Մածկման Բալիսմանի համար, և գործնականորդի սեփական արյունը Արյան Կրծքի Բալիսմանի և Կնքման Սեսի համար։ Կարմիր գույնը կապված է կենսական ուժի, պաշտպանության և Սրկնային Կարպետի հեղինակության հետ։

Տես նաև՝ Քալիսման

ՕԾՈՍ (CONSECRATION)

Օժտություն, որով գործիքը պաշտոնապես ներկայացվում է ծովին, այն ինքնուրույն առարկայից վերածելով արթուն գործընկերոջ։ Սատյանը նշում է, որ օծումը պետք է կատարվի ծովի եզրին՝ Լիալուսնի տակ, օգտագործելով Լիալուսնի Գիր, բնականորեն գույրոշիացված ծովի աղ և մեղրամոմից կամ ճարպից մոմ։ Բրոնզե Ղայելին և Ղոգու Ղավազանը այն երկու գործիքներն են, որոնք պահանջում են պաշտոնական օծում։ Չօծված գործիքները, Սատյանը պնդում է, կաշխատեն «վատ, անկանխատեսելի, մի տեսակ միայն՝ զիմադրությամբ»։

Տես նաև՝ Բրոնզե Ղայելի, Լիալուսնի Գիր, Ղոգու Ղավազան

ԿԿՂԱՄԱՐԻ ՈՍԿՐՐ (HAI PTWO XTWO 海螵蛸)

Կղզամարի ներքին պատյանը, որը բնականորեն թափվում է և հավաքվում լողափներից։ Չառ Կու Լու-ում փոշեցված կղզամարի ոսկրը խառնվում է ցինեպարի և ծովազրի հետ՝ ստեղծելու թանաքը Սաժկման Քալիսմանի համար, որտեղ այն գործում է որպես «*շնագլան կլեր անուղղակիորեն*» — կրելով լուրջ շարժման ստորագրությունը՝ առանց որևէ կենդանի արարածի վնասելու պահանջի։ Աթե կղզամարի ոսկրը հասանելի չէ։ Սատյանը թույլ է տալիս փոխարինել փոշեցված մարգարտափայլը ոստրեի պատյանից։

Տես նաև՝ Սաժկման Քալիսման

Ո

ՊԱՆՏԻՆ (DANTIN 丹田)

Էլիքսիրի գաշտերը, մարմնի առաջնային էներգետիկ կենտրոնները՝ գառսական ներքին ալքիմիայում։ Սատյանը վերաբերում է հատուկ ստորին զանտիանին, ցինիայ-ին (Ցիի Սվկիանոս), որը գտնվում է մոտավորապես երեք մատի լայնությամբ պտուկից ներքև։ Սա մարմնի կենսական էներգիայի զրամբարն է, ներքին ծովը, որի մակընթացությունները համապատասխանում են արտաքին ծովի ղիթմերին։ Չառ Կու Լու-ի բոլոր ներքին մշակման պրակտիկաները — հատկապես Քույլ Գրի Խորհրդածությունը և Ուրվական Սակընթացքի Էկզորսիվը — սկսվում են ցինիայ շնչելով։

Տես նաև՝ Գի, Քույլ Գրի Խորհրդածություն

ՊԱՈ (DAN 道)

Ունապարհը, գառսական տիեզերաբանության հիմնարար սկզբունքը, անչա, անանուն, բոլոր գոյությունների աղբյուրը։ Ուտ Ուե Ցվիկը Ուտոն անվանում է «Սայո», և Չառ Կու Լու-ն այս սղորը նույնացնում է ծովի հետ. «*Նաոն բոլոր իրերի Սայոն է։ Մովը Սղոր մարմինն է։ Սակընթացքը Նրա շունչն է*»։ Սատյանի աստվածաբանությունը հիմնված է այս նույնացման վրա, որը տեղագրում է իզական սկզբունքը տիեզերքի ծագման մեջ և ծովը հոգևոր պրակտիկայի կենտրոնում։

Տես նաև՝ Ղառ Ուե Զվին, Սյուանփին

ՂԱՐՈՒԵ ԶԶԻՆ (DAODEJING 道德經)

Ղառսականության հիմնարար տեքստը, վերագրվող Լաոչիին և թվագրվող մոտավորապես 4-րդ դար մ.թ.ա.։ Ղառ Վու Լու -ն բաղադրում է Ղառ Ուե Զվինի նույնացումից Ղաոյի հետ իզականի հետ, զրի հետ և «*չգործողության*» (ու վեյ) սկզբունքի հետ։ Պիմական հատվածները, որոնք կանչվում են, ներառում են Ղառն որպես «*խորհրդավոր էզ*» (Ղուխ 6), զուրը որպես ամենափափուկ բանը, որը հաղթահարում է ամենակարծրին (Ղուխ 78), և իզականը, որը հաղթահարում է արականին անշարժության միզոցով (Ղուխ 61)։

Տես նաև՝ Ղառ, Ու, Վեյ, Սյուանփին

ՎԻՇՆՊ ԹՎԱՎՈՐՆԵՐ (LONG WANG 龍王)

Չորս կարգի նալ ծովերի չորս ինքնիշխանները չինական տիեզերաբանության մեզ . Սո Գուանը Սրեւելքի, Սո Զինը Ղարավի, Սո Ուոնը Սրեւմուտքի և Սո Նուին Ղյուպիսի։ Ղառ Վու Լու -ն կենտրոնանում է Սո Դուանի վրա, ում արևելյան տիրույթը ներառում է Ղարավչինական ծովը։ Վիշապ թագավորները աստվածներ չեն, այլ տարերային բյուրեղատներ — հին, հզոր և գործարքային։ Սրանց գիմում են պաշտոնական պայմանագրերի միզոցով, ոչ թե պաշտամունքի, և նրանք արժևորում են ոսկին, նեֆրիտը և ժամանակը չափող առարկաները։

Տես նաև՝ Սո Գուան, Լոնգ Վանգ Չի

ԽԵՐՐՎԱԾ ՁԵՐԹ (WE SHOU LANG 溺手浪)

Ալիքային Գիրով Գուշակության ութ առաջ նային նախշերից մեկը . մեկ ալիք, որը բարձրանում է ալվելի բարձր, քան բոլոր մյուսները, գագաթնակետին է հասնում և հետո ցած է քաշվում ներքևից նախքան կոտորվելը։ Զույց է տալիս միզամտության հոգիների աշխարհից — ուրվական, նախնի կամ թեոնական ում։ Ուխտորդի վզացած զերմաստիճանը (ցուրտ կամ տաք) ցույց է տալիս, թե արգյոք միզամտությունը թշնամական է, թե պաշտպանական։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիրով Գուշակություն

⌘

ԵՐՎՐԻ ՎԻՇՆՊ (DI WANG 地龍)

Չինական աշխարհագրության մեզ ստորգետնյա վիշապները, որոնց մարմինները ճևափորում են լանջաձևեր և ալիքավորում են ցին երկրի միզով։ Ղառ Վու Լու -ն այս հայեցակարգը ընդլայնում է գեպի ափ, նույնացնելով ծովը որպես տերմինալ կետ, որտեղ Երկրի վիշապների ցին թափվում է օվկիանոս։ Սվկիանոսի զուրը հետևաբար «*Նրկրի Վիշապի արյունն է*» և տարբեր ափերում հավաքված զուրը կրում է երկրային վիշապների հատուկ ցին, որոնց մարմինները սնում են այն։

Տես նաև՝ Զի

բ

ԼԻՆԼՈՍՏԻ ԳՈՐ (WANNGUE SHUI 望月水)

Ովկիանոսի զուր, որը հավաքվել է լիալուսնի մակընթացության բարձրության ժամանակ, մակերեսից, որտեղ լուսնի լույսը ուղղակիորեն զիաչում է գրան։ Լեզարջակող, լուսավորող և կանչող իր հատկություններով։ Ազդագործվում է գործիքների օժման, նավերի օրինման, գործնականողների նվիրման և ուժը տարածություն բերելու համար։ Սատյանը նշում է, որ այն պետք է հավաքվի ապակե, կերամիկական կամ փայտե տարայի մեջ — երբեք մետաղ։

Տես նաև՝ Նոր Լուսնի Գուր, Ովկիանոսի Գուր

գ

ՈՐՎԱԿԱՆԻ ԱՏԱՍՆԵՐ (GUT YU WANG 鬼牙浪)

Ալիքային Գիւրով Գուշակության ութ առաջնային նախշերից մեկը։ ատամնավոր, քառասային փոքր ալիքներ, որոնք համընկնում և կոտրվում են միմյանց դեմ, ստեղծելով սուր, անկանոն գագաթներ և իզվածքներ։ Գույց է տալիս զավաճանության, թաքնված վտանգ կամ բաժանված մտադրություններ։ Վարող է ակզարարել թշնամի, չախտովող ընկեր կամ գործնականողի սեփական բաժանված սիրտը։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիւրով Գուշակություն

ՈՐՎԱԿԱՆԱԿԱՆ ՍԱԿԸՆԹԱՅՔ (GUT CHAN 鬼潮)

Գերբնական կամ հոգեբանական քառասային զրգովածության վիճակ, որը Սատյանի կողմից նկարագրվում է որպես «քո ներսում ծովը բարձրանում է առանց պատճառի»։ Որվական Սակընթացքը կարող է լինել կլանված անեծքի, չվշակված վշտի կամ հոգևոր ներխուժման արդյունք։ Որվական Սակընթացքի Էկզորսիվմը (Ղյու Ղուի Ղաո Ղա) այն բուժում է խորհրդանշականորեն մեխելով օվկիանոսի հատակին Սրեք Ճորությունների երեք երկաթե մեխերի միգրցով։

Տես նաև՝ Որվական Սակընթացքի Էկզորսիվմ, Սակընթացության Սեխում

դ

ՆԵՖՐԻՏ (YU 玉)

Վիշապ Բագավորի Սակարկի համար ընդունելի ընծաներից մեկը, ոսկու և ժամանակաչափի սարքերի կողքին։ Սատյանը նշում է, որ Վիշապ Բագավորը արժևորում է հենց քարը, ոչ թե արհեստը, կոտրված Նեֆրիտե ապարանգանը Նույնքան ընդունելի է, որքան կատարյալ փորագրությունը։ Նեֆրիտը կապված է անմահության, մաքրության և լեռների հանքային էության հետ։

Տես նաև՝ Վիշապ Բագավորի Սակարկ, Ոսկի

ԱՆԻՔԱՅԻՆ ԳԻՐՈՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ (浪占 WANG ZHAN)

Սակընթացքի Վիուկի ամենազարգացած մեկնաբանական արվեստը։ Գործնականորեն սովորում է կարգալ ծովի մակերեսը որպես կենդանի տեքստ, որը գրված է ալիքային նախշերով, փրփուրով և աղով։ Սատյանը նույնացնում է ութ առաջնային ալիքային նախշեր, որոնք գիտվում են լուսաբացին, յուրաքանչյուրը հատուկ մեկնաբանական իմաստներով։ Ի տարբերություն ծիսական աշխատանքների, Լանգ Ջանը չի կարող սովորել միայն գրիմուարից, այն պահանջում է տարիների ուղղակի գիտարկում և հարաբերություն ափի կոնկրետ հատվածի հետ։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիրով Գուշակություն, և առանձին նախշերի անուններ

ՎԻՇՆՊ ԹՍԳԱԿՈՐԻ ՍԱԿԱՆ (龍王契 WANG XI 龍王契)

Ար Գուանի հետ բանակցելու պաշտոնական արջանագրությունը։ Գործնականորեն պահպանվում է ոսկի, նեֆրիտ կամ ժամանակակից սպիտակ քարե երեք կաթիլ արյան և գրված պաշտանագրի հետ միասին։ Ընծան նետվում է հորջապատույտի կամ խոր անցուղու մեզ կեսգիշերին։ Ընդունումը ապացուցվում է ընծայի անմիջական սուլմամբ և զրի «*հառաչանքով*», որին հետևում է բարենպաստ ջամի մեկ մակընթացային ցիկլի ընթացքում։

Տես նաև՝ Ար Գուան, Վիշապ Թագավորներ

ԼՈՒ (龍 錄)

Արջանագրություն, գրանցամատյան կամ կատալոգ։ Դատական օգտագործման մեզ Լու —ն պաշտոնական ցուցակ է — թալիսմանների, ոգիների, նվիրյալների։ Դատ Լու —ն միաժամանակ գրիմուար է, ծագումնաբանություն և իրավական փաստաթուղթ։ Ստորագրելով մատյանը, գործնականորեն մուտքագրում է իր անունը Սակընթացքի Վիուկների տոհմի մեզ և ընդունում փոխանցման պարտականությունները։

Տես նաև՝ Դատ Լու Լու

ՍԱՅՈՒ (MIZU 媽祖)

Ի սկզբանե Լին Սուն, չկնորսի գուստր Սեյեժուի կղզուց, Ֆուցյան, ծնված 10-րդ դարում մ.թ.։ Սա իրաժարվեց ամուսնությունից, մշակեց իր հոգին և վարդապետեց իր գիտակցությունը ալիքների վրայով պոռյեկտելու կարողություն։ Սրա մահից հետո նա աստվածացվեց որպես Մրկնային Վայրուհի (Ֆիանհու, 天后), նավաստիների, չկնորսների և զրով ճանապարհորդող բոլորի հովանավոր։ Դատ Լու Լու —ում Սայուն նախաջեռնողն է, կինը, ով դարձավ աստվածային պոռյեկցիայի և կարեկցանքի վարպետության միջոցով։ Սա կոչվում է Մրծաթյա Ֆիուհի իր լուսնային կողմում։

Տես նաև՝ Լուսնի Վտրող Սակընթացքի Թալիսման, Մրծաթյա Ֆիուհի

ԼՈՒԿԸ ԲԱՆԻՍՍԱՆԸ (MO JIANG FU 默漿符)

Երեք Օձակումներից երկրորդը։ «*〰〰〰*» (Լուռություն) նշանը փորագրվում է թիակի լիսեռի մեզ, և թիակը փաթաթվում է կարմիր թղթով կամ մետաքսով, որը կապված է ինը սև թելերով։ Նշխատում է թիակին սովորեցնելով ընդօրինակել խեղդվածների Լուռություն։ Իններորդ հանգույցը կապվում է Լուռության մեզ — «*այն բառը, որը չես ասում, ամենաուժեղ բառն է*»։ Այնտեղ է օգտագործվի յոթ զիշերից ավելի անընդմեզ։

Տես նաև՝ Երեք Օձակումներ, Օձակման Բալիսման, Սալաստու Ստվերի Պահպանիչ

||

ՆՈՐ ԼՈՍՆԻ ԳՈՐ (SHUOYUE SHUI 朔月水)

Ովկիանոսի գուր, որը հավաքվել է Լուսնի խավարի ժամանակ, մակերեսից անմիջապես ներքևից, մակընթացության ամենացածր անկման կետում։ Վեկվող, մաքրող և վտարող իր հատկություններով։ Սգտագործվում է բացասական էներգիան հեռացնելու, աշխատանքները փակելու, էկզորսիվի ենթարկված գործիքները լվանալու և խոր ներքին աշխատանքի նախապատրաստվելու համար։ Դավաքվում է «*այնտեղ, որտեղ վթորությունը կուտակվում է, որտեղ Լուսին չի եղել*»։

Տես նաև՝ Լիալուսնի Գուր, Ովկիանոսի Գուր

||

ԶԻԻ ՕՎԿԻԱՆՈՍ (QIYI 氣海)

Ստորին գանտիանը, մարմնի առաջ նային էներգիայի գրամբարը։ Ուտնվում է երեք մատի լայնությամբ պտուկից ներքև։ Ստայանը ցիհայ 一ը վերաբերվում է որպես ներքին ծով, այն կետը գործնականորի մարմնի ներսում, որտեղ տիեզերական մակընթացները կարող են զգացվել և ուղղորդվել։ Դառ Վու Լու 一ի բոլոր ներքին մշակման պրակտիկաները սկսվում են այստեղ։ Չերմինը հայտնվում է ինչպես դառնական, երգան տեքստերում, այնպես էլ Ստայանի սեփական ծիսական հրահանգներում։

Տես նաև՝ Ղանտիան, Զի

ՕՎԿԻԱՆՈՍԻ ԳՈՐ (OCEAN WATER)

Դառ Վու Լու 一ի հիմնարար ծիսական միջավայրը։ Ստայանը տարբերակում է օվկիանոսի գրի բազմաթիվ տեսակներ հիմնվելով Լուսնային փուլի, մակընթացային վիճակի, խորության և գտնվելու վայրի վրա, յուրաքանչյուրը հատուկ հատկություններով և ծիսական կիրառություններով։ Բոլոր հավաքված գրերը պետք է պահվեն կնքված, պիտակավորված տարաներում՝ արևի ուղիղ ճառագայթներից հեռու։ Ստայանը օվկիանոսի գուրը նույնացնում է որպես Նրկրի Վիշապի արյուն, բոլոր լանդշաֆտների կուտակված ցին, որոնք զիսվում են ծովին։

Տես նաև՝ Լիալուսնի Գուր, Սոր Լուսնի Գուր, Փղթորկի Գուր, Լուսաբացի Գուր, Խորքի Գուր, Դորձապտույտի Գուր, Նրկրի Վիշապ

ՑԻՆ ՂԻՆԱՍԻՄ (QIN QINASTY, 清朝, 1644–1912)

Պատմական համատեքստը Չաո Կու Լու —ի կազմման և օգտագործման մեծ մասի համար։ Ցինը Չինաստանի վերջին կայսերական գինաստիան էր, որը կառավարվում էր մանգոլական Սյսին Ղիորո տոհմի կողմից։ Սրա ծովային քաղաքականությունը փոփոխվում էր խիստ ափամերձ արգելափակումների (հատկապես վաղ տասնամյակներում) և ակտիվ առևտրի ժամանակաշրջանների միջև։ Սովախենական համադաշնությունները ծաղկում էին յարավչինական ծովում ուշ տասնութերորդ և վաղ տասնիններորդ դարերում, հասնելով իրենց գագաթնակետին Չին Նիի և Չժան Լաո Ցվայի օրոք։ Սյս ժամանակաշրջանի Ցին ուսմանծովային արջանագրությունները և տեղական տեղեկագրերը երբեմն հիշատակում են «ծովային կայսարգոյիներին» և «մակընթացքի շամաններին»։ ովքեր ծառայում էին ծովախենական նավատորմերին։

ՑԻ (氣)

Կենսական էներգիա, անիմացնող ուժը, որը հոսում է բոլոր կենդանի էակների միջով։ Պատասական տիեզերագնություն մեզ ցին խտանում է չեկավորելով նյութը և ցրվում է վերագառնալու անձև Պաոյին։ Սատյանը օգտագործում է ցին ինչպես իր ներքին իմաստով (էներգիան, որը մշակվում է մեզիտացիայի միջոցով, «ներքին մակընթացքներ»), այնպես էլ իր արտաքին իմաստով (ծովի, Լուսնի և Լանգշաֆտի էներգիան)։ Ցիի Սվկիանոսը գործնականորի ներքին զրամբարն է։

Տես նաև՝ Պանտիան, Ցիի Սվկիանոս

ՍՆՊԵԿ ԲԵՐՈՂԻ ԿՐՈՈՒՄ (ZHANYU ZHOU, 招雨咒)

Չեն Տչինգուի ծեսը, որը նախատեսված է ներքին «երաշտները» խզելու համար — ստեղծագործական, հոգևոր կամ հուլական ամուլության ժամանակաշրջաններ։ Կատարվում է Լուսնի խավարի ժամանակ քաղցրահամ զրով, սպիտակ ժապավենով, արյան մի կաթիլով և երեք հատիկ բրնձով։ Սատյանը զգուշացնում է, որ Չեն Տչինգուն պատասխանում է բայց հետո հարցնում է․ այն, ինչ հոսում է կոչումից հետո, պետք է տրվի հեռու, ոչ թե կուտակվի։

Տես նաև՝ Չեն Տչինգու

ՊՐԱՅԱՍԱՏՅԱՍ (REGISTER)

Տես «Լու», «Չաո Կու Լու»

ՆԱՎԱՍՏՈՒ ՍՏՎԵՐԻ ՊԱՅՊԱՆԻՉ (SHUISHOU YING HU, 水手影护)

Երեք Օձակումներից երրորդը։ Վեսորին, երբ ստվերներն ամենակարճ են, գործնականորեն հետքեր է անում իր ստվերը (կամ իր անձնակազմի անգամների ստվերները)՝ փայտե տախտակամածի վրա ցիննաբարով, ամրացնում է այն բորակով, խզում է կապը արյան մի կաթիլով և կնքում խաբուսիկները ծովագրի շրջանով։ Սերկված ստվերները ծառայում են որպես խաբուսիկներ անեծքների և հոգևոր հետազմման համար։ Այն համաճախությամբ օգտագործվում խստիվ արգելված է։

Տես նաև՝ Երեք Օձակումներ, Օձակման Բալիսման, Լոիկը Բալիսման

ԵՐԵՔ ԳՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ (SAN CHI 三才)

Երեք Գորութայությունները կամ Երեք Պոտենցիաները։ Երկինք (Տիան, 天), Երկիր (Ռի, 地) և Սարգկություն (Ռեն, 人)։ Դիմաարար եռյակը, որի միջոցով բոլոր տիեզերական գործողությունները միջևորդվում են գառսական մտքում։ Կանչվում է Ուրվական Սակընթացքի Էկզորսիվում, որտեղ երեք երկաթե մեխեր են ըջվում ավազի մեջ — մեկը յուրաքանչյուր պորության համար — ջառսային ուժերը կապելու համար։

Տես նաև՝ Ուրվական Սակընթացքի Էկզորսիվ

ԼՈՂ ՄԱԿԼՆԱՅՔ (MO CHAO LANG 默潮浪)

Ալիքային Գիրով Գուշակության ութ առաջևային նախշերից մեկը։ Կլիքներ, որոնք շարժվում են, բայց չալն չեն արտագրում։ Ութ նախշերից ամենահավակայությունը և ամենավտանգավորը։ Ճուրջ է տալիս ներկայութայություն գործնականորեն զերտում, որը ծովը չի ճանաչում։ Դամապատասխան պատասխանը Երեք Օձակումների անմիջական տեղակայումն է։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիրով Գուշակութայություն, Երեք Օձակումներ

ԲՆԵՓԱՅԼԵՐԻ ԲՅՅՎՈՒՄ (ZHAN SI LANG 展絲浪)

Ալիքային Գիրով Գուշակության ութ առաջևային նախշերից մեկը։ Երկար, հարթ, զլորվող ուռուցիկներ, որոնք չեն կոտրվում, այլ չգվում են անվերջ։ Մմենահավակայություն բարենպաստ նախշը։ Ճուրջ է տալիս թաքնված գանջ, անսպասելի հնարավորութայություն կամ արժեքավոր բան, որը մոտենում է հեռվից։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիրով Գուշակութայություն

ԱՐԾԱԹՅՍ ՏԻՂՈՂԻ (SILVER LADY)

Չառվու Լուի փոխանունը Մացուի համար իր Լուսնային կողմում — Լուսնի Լույսը արտացոլված զրիվրա, գանալը, որը կտրում է մակընթացքը։ Կանչվում է Լուսնի Կտրող Սակընթացքի Բալիսմանում։ «Մրկկքի Արծաթյա Տիղուի, տուր ըն գանալը»։

Տես նաև՝ Մացու, Լուսնի Կտրող Սակընթացքի Բալիսման

ՊՐՈՒ ՊՍՎՁՍ (SHEN ZHANG 神杖)

Սակընթացքի Վիուկի երկու հիմնական գործիքներից մեկը. Բրոնզե, Ղայելու կողքին: Փորագրվում է գեղձի փայտից (պաշտպանության համար) կամ ուռենուց (մահացածների հետ հաղորդակցվելու համար), մոտավորապես գործնականորի նախաբազկի երկարության: Ազտագործվում է թալիսմանները փոխանցելու, էներգիան ուղղորդելու և սիգիլներ հետքեր անելու օգտին. գրում կամ ավազում: Պետք է փորագրվի հենց գործնականորի կողմից, ստացվի որպես նվեր մեկ այլ Սակընթացքի Վիուկից, կամ գտնվի որպես գրիֆտափայտ, որն արգեն չհավորված է ծովի կողմից: Պահվում է ուղղահայաց —

«որևաշարը պետք է լինի ուղղահայաց»:

Տես նաև. Բրոնզե Ղայելի Օծում

ՕՄԾՎՄՍՆ ԲՄԼԻՄՍՆ (YIN SHEN FU, 隐身符)

Երեք Օմծվումներից առաջինը: «Սիկ» (թաքնված) նշանը նկարվում է միտումնավոր թույլ կնիքի գրով, հակառակ ուղղությամբ պարույրի և հայելի կտրող սիգիլի վերևում: Աշխատում է արտացոլված ուշադրության սկզբունքով. թալիսմանը նավթ օպտիկապես անտեսանելի չի դարձնում, այլ վերահղում է թշնամական հայացքը, որպեսզի թշնամի տեսնի զուր, որտեղ նավն է, և նավը, որտեղ զուրն է: Բանաքը պատրաստվում է ցինեաբարից, ծովագրից և կաղամարի ոսկորից կամ մարգարտափայլից:

Տես նաև. Երեք Օմծվումներ, Լոիկը Բալիսման, Սավաստու Ստվերի Պահպանիչ

ՓՈՐՈՐԿԻ ԳՈՐ (CHOU SHUI, 暴雨水)

Ուկիանոսի զուր, որը հավաքվել է փոթորկի ժամանակ, անջրեհ, որն ուղղակիորեն ընկնում է ծովը: Սնկայուն, անկանխատեսելի, բացառիկ հզոր: Ազտագործվում է աշխատանքների համար, որոնք պահանջում են հանկարծակի փոփոխություն, անշարժության խզում կամ խռնեղությունների կոտրում: Սատյանը պզուշացնում է. «Պահպանիր Փոթորկի Գորը կնքված տարայի մեզ քո քնելու տեղից հեռու: Այն երազում է որոտի մասին»:

Տես նաև. Ուկիանոսի Գոր

I

ԲՄԼԻՄՍՆ (III 符)

Գրված կամ նկարված գիագրամ, որը ալիքավորում է հոգևոր հեղինակությունը: Ուսուսական թալիսմանները սովորաբար համատեղում են կնիքի գրի նշանները, տիեզերական գիագրամները և Սրկեսային Վարպետի կնիքը: Ղաու Վու Լու, — և պահպանում է մի քանի թալիսմաններ, որոնք հարմարեցված են ծովային օգտագործման համար, ներառյալ Օմծվման Բալիսմանը, Լուսնի Վտրոդ Սակընթացքի Բալիսմանը, Լոիկը Բալիսմանը և Սրյան Կրծքի Բալիսմանը: Բալիսմանական թանաքը ավանդաբար ցինեաբարի հիմքով է, յուրաքանչյուր աշխատանքի համար հատուկ ակտիվացնող նյութերով:

Տես նաև. Զիննաբար, Երկեսային Վարպետ

ԵՐԵՔ ՕՄԾՎՄՍՆԵՐ (SHAN YIN, 三隱)

Մակընթացքի Վիուկի հիմնարար մարտավարական հավաքածուն. Մածկման Քալիսման (տեսողությունից թաքցնելով), Լոհկը Քալիսման (չայնից թաքցնելով) և Մավաստու Ստվերի Պահպանիչ (հոգևոր հետազոտմից թաքցնելով): Միասին նրանք նաև զարգնում են աննկատելի ընկալման բոլոր երեք տիրույթներում: Մատյանը նկարագրում է ամբողջությամբ պաշտպանված նավը որպես «Լուր», որը «անցնում է աշխարհով մեկ առանց հետք թողնելու»:

Տես նաև. Մածկման Քալիսման, Լոհկը Քալիսման, Մավաստու Ստվերի Պահպանիչ

ԵՐԵՔ ՍԱՔՈՐՆԵՐ (SHANLING 三清)

Ռաոսական պանթեոնի գերագույն աստվածությունները. Սկզբնական Սկզբի Նրկնային Արժանավորը (Սուանշի Տիանչուն), Ղանչերի Նրկնային Արժանավորը (Լիեգբաո Շիանչուն) և Մանապաոհի և Մուաքիևուրյան Նրկնային Արժանավորը (Ուոդե Տիանչուն): Վանչվում են Վիշապ Քաղաքի Մակարկում որպես տիեզերական իրավական հեղինակություններ, որոնք կապում են բոլոր պայմանագրերը և զատում խախտումները: Ղաո Վու Լու -ն ճանաչում է Մեք Մաքուրներին, բայց պրակտիկայում զրանք ենթարկում է իգական աստվածություններին (Մացու, Միվանմու, Չեն Չվինգու) և հենց ծովին:

Տես նաև. Ռաո, Նրկնային Վարպետ

ՏԻՇԵՆ (TISHEN 替身)

Փոխարինող մարմին, սովորաբար թղթե պատկեր, որն օգտագործվում է չինական ծեսում զոհախառնությունը, անեծքները կամ հոգևոր ներխուժումները կլանելու և տանելու համար: Մատյանը օգտագործում է տիշենը Ուրվական Մակընթացքի Էկզորսիվում (որտեղ այն ստանում է գործնականորդի անհանգստությունը և այրվում) և Մավաստու Ստվերի Պահպանիչում (որտեղ ներկված ստվերը գործում է որպես խաբուսիկ հոգու պատյան): Փոխարինման սկզբունքը — առաջարկելով պատճեն, որը ստանում է հարվածը, մինչդեռ բնօրինակը փախչում է — կենտրոնական է Մատյանի մարտավարական փոխտիպայության համար:

Տես նաև. Ուրվական Մակընթացքի Էկզորսիվ, Մավաստու Ստվերի Պահպանիչ

III

ԱԼԻՔԱՅԻՆ ԳՐԻՉՄԵՐ (LANG SHUFA 浪書法)

Ըստ Ղաո Վու Լու -ի մասնատված հղման, Մակընթացքի Վիուկների կորած ավանդույթը, ովքեր կարող էին ոչ միայն կարգալ ալիքները, այլև գրել, զրանք մեզ, փոխանցելով հաղորդագրություններ բաց զրի մոլոններով մակերեսին հատուկ նախշերով հարվածելով: Մատյանի կալմոդը ընդունում է այս պատմությունը որպես «հայտնի միայն բեկորներով, բանավոր փոխանցված և, հնարավոր է, ամբողջությամբ կորսված»: Բայց պահպանում է այն որպես հնարավորության հորիզոն:

Տես նաև. Ալիքային Գիրով Գուշակություն

ԱԼԻՔԱՅԻՆ ԳԻՐՈՎ ԳՐՈՇԱԿՈՐՁՈՒՄ (WAVE SCRIPT DUTINIZATION)

Տես «Լանգ Գան»

ԹՈՂԱԼ ԳՈՐ (弱水 弱水)

Անանցանելի զրի մարմինը, որը շրջապատում է Սիվանմուի լեռը Կուելունում։ Ըստ Մանհայցվինի, այն չի լողացնի ոչ մի փետուր, չի տանի ոչ մի տերև, չի կրի ոչ մի նավ։ Գառ Կու Լու — ն գա վերածում է փոխաբերության և խորհրդածության։ Թույլ Գրի Խորհրդածությունը (Ռուշույ Գուան) սովորեցնում է գործնականորեն գառնալ ափը, որի գեմ անհանգստությունները կտրվում են և գառնում ունեն։

Տես նաև՝ Սիվանմու, Թույլ Գրի Խորհրդածություն

ԹՈՂԱԼ ԳՐԻ ԽՈՐԻՐՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ (弱水觀 弱水觀)

Սիվանմուի հետ կապված ներքին մշակման պրակտիկա։ Որո՞նականորը շնչում է ցիհայ — ի մեզ, պատկերացնում է անհանգստությունը որպես ալիք և պրակտիկա է անում լինել ափը — չորեւով ետ, չփախչելով, այլ մնալով անշարժ, երբ ալիքը կտրվում և նահանգում է։ Սատյանը վզուշացնում է, որ չափազանց խոր մշակված անշարժությունը կարող է մեկուսացնել. «Սակընթացքի Կուուլը քայլում է ափին զրի և ցամաքի միջև։ Սա նախատեսված չէ հավերժ բնակվելու բարձունքներում»։

Տես նաև՝ Սիվանմու, Թույլ Գուր, Ռանտիան

ՊՈՐՉԱՄՏՈՂՑԻ ԳՈՐ (漩渦水 漩渦水)

Ովկիանոսի զուր, որը հավաքվել է հորջապատույնի կամ մակույկի եզրից։ Մախընտրելի միզավայր Կիշապ Բագավորի Ասկարկի և պայմանագրեր, կապումներ կամ բախտի մի ուղղությունից մյուսը շրջադարձ ներառող ցանկացած աշխատանքի համար։ Կրում է «պարույրի հիշողությունը»։

Տես նաև՝ Ովկիանոսի Գուր, Կիշապ Բագավորի Ասկարկ

ՍՊԻՏԱԿՈՋ (白蛇浪 白蛇浪)

Ալիքային Գիրով Գուշակության ուր արագ նային նախշերից մեկը. հաստ սպիտակ փրփուրի մեկ գիծ, որը ջգվում է բազմաթիվ ալիքների ճակատներով, ալիքաչև։ Դույց է տալիս փոխակերպում և նշանակալի փոփոխություն։ Ինքնին ոչ բարենպաստ, ոչ անբարենպաստ։ «Նի» ուղղությունը (գեպի ծով կամ գեպի ցամաք) ցույց է տալիս, թե արդյոք փոփոխությունը զալիս է արտաքին, թե ներքին աղբյուրներից։

Տես նաև՝ Ալիքային Գիրով Գուշակություն

ՈՒ ՎԵՅ (無為 無為)

Ոչ գործողություն, անգանց գործողություն — շատ սակավ սկզբունքը, որի համաչափ գործում էն Ուտյի հետ ներգաշխակ, այլ ոչ թե ուժով արգյունքները պարտադրելով: Ղաո Կու Լու — ն կիրառում է Ու Կեյը մակընթացքի Կիուկի մարտավարական փիլիսոփայության համար: Սաժկան թալիսմանը չի գերակշռում թշնամու հալացքին, այլ վերահղում է այն: Թույլ Գրի Խորհրդաձողությունը չի զիստացրում ալիքին, այլ թույլ է տալիս, որ այն կոտրվի: Մակընթացքի Կիուկը չի փնտրում իշխանություն ծովի վրա, այլ իշխանություն ծովի հետ:

Տես նաև՝ Ուտ, Ուտ Ուե Զվիս

X

ՄԻՎԱՄՈՒ (XI WANG MU 西王母)

Մրևմուտքի Թագուհի Սայրը, չինական պանթեոնի ամենահին աստվածություններից մեկը: Վաղ տեքստերում, ինչպես Մանհայցվին, նա հայտնվում է որպես վայրի ինքնիշխան վագրի ատամներով և ընչադյուրի պղծով, բնակվող Կուևուև Լեուան վրա, որը շրջապատված է անանցանելի Թույլ Գրով: Ետագա գառսական ավանդույթը փափկացրեց նրան գեղեցիկ անմահ թագուհու, որը մարմնավորում է մաքուր սինը: Ղաո Կու Լու — ն քաղում է երկու պատկերներից էլ՝ վերաբերվելով Սիվանմուին որպես անշարժության ռազմավարական մոդել — նա, ով պետք է շարժվել, որովհետև ամեն ինչ կոտրվում է նրա գեմ:

Տես նաև՝ Թույլ Գուր, Թույլ Գրի Խորհրդաձողություն

ՄՅՈՒՍՓԻՆ (YUWYUIN 玄牝)

Ուտ Ուե Զվիսի «խորհրդավոր էզը» կամ «մութ կենդանական էզը» (Ուիս 6), որը նկարագրվում է որպես գարպաս, որի միզով բոլոր իրերը մտնում են գոյություն: Ղաո Կու Լու — ն տեղադրում է սյուանփինը իր տիեզերաբանության կենտրոնում, նույնացնելով այն սկզբնական իզական սկզբունքը հենց ծովի հետ: «Ղաուն կոչվում է Սայր, Սիր մարմինը աղի զորուն է»: Տերմինը գրիմուարի գառսական տիեզերաբանության ֆեմինիստական վերականգնման աստվածաբանական խարիսխն է:

Տես նաև՝ Ուտ, Ուտ Ուե Զվիս

Y

ԾՍԾՎՍՍՆ ԹՍԼԻՍՍՆ (YIN SHEN FU 隐身符)

Տես «Սաժկան թալիսման»

Z

ԼՈՍՄԻ ԿՏՐՐՐ ՍԱՎԸՆԹԱՑՔԻ ԹՍԼԻՍՍՆ (ZHAN CHAO FU 斬潮符)

Տես «Լուսնի Կտրող Սակընթացքի թալիսման»

ԸՆՆԳՅԻ (ZHENG YI 正一)

Ուղղափառ Միասնություն գաղափարական գաղափար, որը հիմնադրվել է Պանգ Ուալինգի կողմից երկրորդ դարում մ.թ.թ.։ Մենգյի ավանդույթը ընդգծում է թալիսմանական մոգությունը, էկզորսիվը և ծիսական վարպետությունը, և նրա ավագությունը տեսանելի է ամբողջ Չաո Կու Լուի մեջ՝ Նրկաչին Վարպետի կնիքի կրկնվող օգտագործման մեջ։ Սյնուամենայնիվ, Սակընթացքի Կիոկները գործում էին պաշտոնական Մենգյի չեղանշանական տոհմերից դուրս՝ հարմարեցնելով նրա տեխնոլոգիաները իրենց նպատակների և համատեքստների համար։

Տես նաև՝ Նրկաչին Վարպետ, Քալիսման

LANG ZHAN MANDU — WAVE SCRIPT DIVINATION

LANG ZHAN

«ՆՈՒՅ ՎԵՆ ՂԵ ԳՈՒ ՏՄ» (水文の讀法)

ՍԱԿԸՆԹԱՅՔԻ ՎԴՈՒԿ ԶԵՆՍԱՐԿԸ ԱԼԻՔՍԻՆ ԳԻՂԿ ԳՈՐԸՎՈՐՁՄԱՆ ՉԱՍՄԱՐ

PROLOGUE: THE SEN'S FIRST LESSON

ՆԱԿԸՄԱՆ. ԾՈՒԿԻ ՄՈՒՍԳԻՆ ՂԵՍԸ

Ո՞վը չի պահում իր լուռությունը չարամտությունից։ Սյն խոսում է անվերջ — մի լեզվով, որն ավելի հին է, քան որևէ մարդկային բառ, զրված արի, փրփորի և լույսի զրագրով։ Սյն լեզուն, Լանգ Պանը, կոտրելու ծածկագիր չէ, այլ վաստակելու զրագիտություն։ Սլիքները Սիո շուրջն են, զրանք կարգալ նշանակում է չգալ, նրա վարկերակը։

Սյն չեղանշանը նրանց համար է, ովքեր կոչված են այդ զրագիտությանը։ Սյն թանգարանային ցուցանմուշ չէ, այլ կենդանի փոխանցում, հարմարեցված Չաո Կու Լուի մասնատված տեքստերից, Մուցյանցի Սակընթացքի Կիոկների ավանդույթից և Սղազրի Իի տիեզերաբանությունից։ Սյն սկսվում է առաջին և ամենախոր քայլից, գնա ծով։ Կանգնիր բոբիկ, որտեղ զուրը հանգիստ է գամաքին։ Սա նրան քո անունը։ Սա սպասել է լսել այն։

Լանգ Պանի արվեստը չի առաջարկում ֆիքսված իմաստների հարմարավետություն։ Սյն առաջարկում է հարաբերություն մի հսկայական, խելացի և բացարձակ անտարբեր ներկայության հետ, որը արտացոլում է քո սեփական հոգին քեզ վրա սարսափելի հստակությամբ։ Սպագան ծովի մասին ամենաանհետաքրքիրը է։ Կործերն են, որ նշանակություն ունեն։

PART ONE: THE GRAMMAR OF WATER

ՍԱՄԱՍԳԻՆ. ԶՐԻ ՔԵՐԱՎԱՆՈՐՁՈՒՄԸ

Նախքան տեքստ կարդալը, պետք է հասկանալ, զրա այբուբենը: Մոլի այբուբենը տառերից չի կազմված, այլ Ուր Նախնական Նախշերից (THE BASIC TIE) Սոր գրագրության հիմնական վրջնահարվածներից: Սյա Նախշերը լավագույնս կարգացվում են լուսաբացին, երբ մթության և լույսի, յինի և յանի միզ և սահմանն ամենաբարակն է, և զրի ճշմարտությունն ամենատեսանելին է:

THE EIGHT PRIMAL PATTERNS

ՈՐ ՆԱԽՆԱԿԱՆ ՆԱԽՇԵՐԸ

Գործնականը պետք է սովորի չզալ այս Նախշերը, ոչ վիայն տեսել: Սլիքը, որը «*նման է*» վիշապի փողերին, պետք է նաև ապահովություն չզա փորում: Սլիքը, որը ճևավորում է Ուրվականի Ստամները, պետք է չգուշության սարսուռ ուղարկի ողնաշարի վրայով:

1. DRAGON'S RIBS (LONG GU WANG 龍骨浪)

ՎԻՇՄԻԿՈՐԵՐ (ԼՈՆԳ ԳՈՒ ԼՍՆԳ 龍骨浪)

Տեսողական: Գուգահեռ, հավասարաչափ բաշխված ուռուցիկներ, շարժվող մեկ, միասնական ուղղությամբ: Մոլը շնչում է կանոնավոր դիթմով:

Իմաստ: Դավասարեցում: Սնվտանգություն: Բարենպաստ պայմաններ: Տիեզերական շուկը կարգի մեզ է: Մանապարհորդությունը կամ ճեռնարկումը կընթանա ինչպես ծրագրված: Դոսանքը քեզ հետ է:

Մոլի շշուկը: «*Որ պատկանում է քեզ: Նավարկիր հիմա*»:

Գուշացում: Եթե տեսվում է կեսօրին, այն ազդարարում է անբնական հանգստություն մեծ տեղաշարժից առաջ: Դետաքենի անշարժությունը:

2. GHOST TEETH (GU YU WANG 鬼牙浪)

ՈՐՎԱԿԱՆ ՍՏԱՄՆԵՐ (ԳՈՒ ՅՍ ԼՍՆԳ 鬼牙浪)

Տեսողական: Ստամնավոր, քառասյին փոքր ալիքներ, որոնք համընկնում և կոտրվում են միմյանց դեմ, ստեղծելով սուր, անկանոն գագաթներ, ինչպես ատամնավոր սայր:

Իմաստ: Ուղվաճանություն: Բացված վտանգ: Բաժանված մտադրություններ: Սակերեքը սուտ է: Ստատիկի գաշնակիցը կարող է չափողել քեզ, կամ թվացյալ հիմնավոր ծրագիրը թաքցնում է մահացու թերություն:

Մովի շշուկը: «*Նայիր քո չախ ճեղքին: Մկը տեսնում է այն, ինչ զու հրաժարվում ես տեսել*»:

Նավապետի նշում: Փետրի որ թե թշնամու նավատորմ, այլ լուրջ յունը քո սեփական անցնակալմում:

3. THE UNFURLING (ZHAN SI LANG, 展絲浪)

ԲՈՒՄՓՈՆԵՐԻ ԲՅՅՎՈՒՄ (QUAN SI LANG, 展絲浪)

Տեսողական: Մրկար, հարթ, զլորվող ուռուցիկներ, որոնք չգվում են մղոններով առանց կոտրվելու: Գրի մակերեսը նման է հեղուկ ապակու, չիգ և հանգարտ:

Իմաստ: Հալված յուտ և հլոր նշան թաքնված գանջի կամ անսպասելի, խոր հնարավորության, որը մոտենում է մեծ հեռավորությունից: Ուս ծովի նվերն է:

Մովի շշուկը: «*Նկերն արդեն ճանապարհին է: Պատրաստ եղիր ստանալու այն, ինչ էս վաստակել*»:

Սակընթացի փուլի ասացվածքը: «*Նթ տեսես այն մեկ եղանակին, զու հազողակ ես: Նթ տեսես այն մեկ տարում, զու զեռ հազողակ ես*»:

4. THE WHITE SERPENT (BAI SHE LANG, 白蛇浪)

ՍՊԻՏԱԿՈՅ (BAI SHE LANG, 白蛇浪)

Տեսողական: Հաստ սպիտակ փրփուրի մեկ, ալիքաչև, գիծ, որը չգվում է կողային ուղղությամբ բազմաթիվ ալիքների ճակատներով, օջի պես շարժվելով գրի միզով:

Իմաստ: Փոխակերպում: Սշանակալի, կյանքը փոխող փոփոխություն է մոտենում, որը ներկայացնում է մի փուլի ավարտը և մյուսի զգվարին, հաճախ ցավոտ սկիզբը: Սյն բնականաբար ու լավ է, ոչ վատ, միայն անխուսափելի:

Մովի շշուկը: «*Արդա ուղղությունը: Սքը զլուխը ուղղում է զեպի փոփոխության աղբյուրը, զեպի ծով արտաքին աշխարհի համար, զեպի ցամաք ներսի պայքարի համար*»:

5. THE SHATTERED MIRROR (PO JING LANG, 破鏡浪)

ՉԱՐՆԵՑՄԻ ՀԱՅԵԼԻ (PO JING LANG, 破鏡浪)

Տեսողական: Ալիք, որը բարձրանում է և հետո հանկարծակի փլվում ներսի վրա, արտադրելով շրջանաչև, չլուծվող ալիք, որը աղավաղում է բոլոր արտացոլանքները:

Իմաստ: Պատրանք: Իպեություն: Ինքնախաբեություն: Ու տեսնում ես այն, ինչ հուսահատորեն ցանկանում ես տեսել, ոչ թե ճշմարտությունը: Մյս նախընտրելի հաշտվում է, երբ մի կին հարցնում է մի տղամարդու մասին, ում գիտի, որ պետք է թողնի:

Մովի շշուկը: «Միվը չի կարող ստիպել ընդ հեռանալ: Սա կարող է միայն ցույց տալ ընդ կոտորված ապակին: Թե արդյոք կտրվես զրանից, քո ընտրությունն է»:

6. THE DRAGON'S GATE (LONG MEN WAVE 龍門浪)

ՎԻՇՄԻ ՂԱՐՊԱՄ (ԼՈՍԳ ՄԵՆ ԼԱՍԳ 龍門浪)

Տեսողական: Նրկու մեծ, հզոր ալիքներ, որոնք միաժամանակ բարձրանում են չափս և ազ. թողնելով անհնարին հանգարտ զրի եղ անցուղի նրանց միզև:

Իմաստ: Փորձություն: Նեմ: Սոսապելական զրվեժը, որտեղ կարպը պետք է թռչի, որպեսզի գտնա վիշապ: Սարտահրավեր, որը չի կարելի խուսափել կամ շրջանցել. այն պետք է գիմավորվի և անցնի, որպեսզի հասնի էություն հազորդ փուլին:

Մովի շշուկը: «Նարպաշը բաց է: Թիր, կամ ետ դարձիր: Սյլ ճանապարհ չկա»:

7. THE DROWNED HAND (WE SHOU WAVE 溺手浪)

ԽԵՂՐՎԱԾ ՁԵՌՔ (ՄԻ ՇՈՈՒ ԼԱՍԳ 溺手浪)

Տեսողական: Սեկ ալիք, որը բարձրանում է անսովալ բարձր բոլոր մյուսներից, զազաթնակետին է հասնում և հետո հանկարծակի ուժգնությամբ ցած է ըաշվում երբևից, կարծես խորքից մի չեղքից բռնված, նախքան կոտրվելը:

Իմաստ: Ուղղակի միզամտություն հոգիների աշխարհից: Ուրվական, նախնի կամ քթոնական ուժ մտնում է քո իրականություն: Ու մենակ չես:

Մովի շշուկը: «Ու կիսանա, թե սա օգնող չեղք է, թե ըաշող ճանկ, քո արյան գերմոթյալ: Սահացած դաշնակիցը չգտնում է վերև, գերմոթյալ: Սահացած թշնամին ընդ ներքև է ըաշում ցրտով»:

8. THE SILENT TIDE (MO CHAO WAVE 默潮浪)

ԼՈՐ ՍԱԿԸՆԹԱՅՔ (ՄՈ ՉՈՒ ԼԱՍԳ 默潮浪)

Տեսողական: Ալիքներ, որոնք շարժվում են տեսանելի ուժով, բայց չայն չեն արտադրում — անբնական, բացարձակ լռություն: Ու ազմուկի ճնշում է, այլ զրա բացակայություն:

Իմաստ: Սենսաիվացություն և ամենավտանգավոր նախշը: Սնճանաչելի ներկայություն է մտել քո զրեղը — ցամաքային ոգի, հզոր կախարհ, ով աշխատում է քո գեմ, կամ բան առանց անվան: Մովն ինքն է պահում իր շունչը նախազգուշացման մեզ:

Մովի շշուկը: «Միվը լռում է, որովհետև ահաբեկված է: Ու նույնպես պետք է լինես»:

Մականթացքի Կիույն պատասխանը։ Սնվիզական և բացարձակ պաշտպանական գործողություն։ Տեղակայիր Մրեք Օսկուրները — Օսկուրան Քալիսմանը, Լոիկը Քալիսմանը և Սավաստու Ստվերի Պահպանիչը — միանգամից, առանց հապաղման։

PART TWO: THE DEEPER RATS OF READING

ՄԱՍ ԵՐԿՐՈՐԴ. ԿԱՐԴԱԼՈՒ ԽՈՐ ՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Որև նախշերի յուրացումը առաջին քայլն է։ Իսկական Սկիքային Որիչ գառնալու համար պետք է սովորել կարգալ ծովի ավելի նորից տեքստերը, որոնք գրված են փրփուրով, աղով և նրա արարածների վարքով։

1. THE PRACTICE OF LONG ZHAN (A FOUNDATIONAL RITUAL)

ԼՍՏԳ ՁԱՄԻ ՊՐԱԿՏԻԿԱ (ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԾԵՐ)

Մամանակը։ Լուսաբաց կամ մթնշաղ։ Կեսօրը խրախուսված չէ, քանի որ արևը հարթեցնում է զուրը և ծովի «ջեռագիրը» գարջնում անընթեռնելի։ Կեսգիշերը միայն հրատապ հարցերի համար է։

Որիքը։ Ուտաբոբիկ մականթացության գծում, որտեղ վերզին մականթացության ամենաբարձր ալիքը գիպել է։

Ղարքը։ Անակերպի ըն հարցը Լուր և պարզ։ Ղարքրու մի բան։ Ուղը պատասխանում է մի բանի։

Ուտարկումը։ Ուտիոր ալիքները հարյուր գանգաղ շնչի ընթացքում։ Սի՛, նայիր, այլ պահպանիր փափուկ կենտրոնացում.
«Ինչպես կնայեիր սիրենկանի զեմքին, ոչ թե ինչպես կնայեիր քարտեպին»։

Մեկնաբանությունը։ Ղարյուր շնչից հետո փակիր աչքերը։ Սուզվի նախշը, որը հիշում ես, առաջ նային պատասխանն է։ Սովը ցույց է տալիս շատ բաներ, այն, ինչ հիշում ես առանց փորձելու, այն է, ինչ նա ուզում է, որ գու իմանաս։

Մրջանագրումը։ Պահիր Սկիքային Ուրագիր։ Որի՛ր նախշը, ամսաթիվը, մականթացային վիճակը, Լուսնային փուլը և հարցը։ Սովի պատասխանները ճշգրիտ են, բայց ըն հիշողությունը ոչ։

2. THE METHOD OF THE CONCH — SHELL

ԽԵՐՈՒՅՑԻ ՊՏՅԱՄԻ ՍԵՔՐՈՐԸ

Որա համար քեզ անհրաժեշտ է պարուրաչև կտրված խեցի, բավականաչափ մեծ, որպեսզի պահի ըն շշնգացած մտադրությունը։ Ստիր ծանծաղ զուրը Լուսաբացին կամ մթնշաղին։ Կոփիր խեցին ըն չեղբերում և շնչիր ըն կոնկրետ հարցը նրա բացվածքի մեջ, որպես փափուկ շշուկ, որը մշուշապատում է ներքին մարգարիտը։ Ընկրմիր խեցին և բաց թող այն

ծովին։ Այնուհետև կանգնիր և զիտիր ալիքները հարյուր շնչի ընթացքում։ Առաջին նախշը, որը առաջանում է, ուղղակի պատասխանն է Ուկիանոս Սիրից, ծովի սեփական գրից ծնված ընկալում։

3. PAM NECHOMANEY (PAM HUN PA)

ՓՐՓՈՐԱՅԻՆ ՆԵՎՐՈՍԱՆՏԻՎ (ՊԱՌ ԴՈՆ ՏԱ)

Այս արվեստը խեղճվածների հետ հաղորդակցվելու համար է։ Ղապաքիր ինը բուռ ամենամաքուր սպիտակ փրփուրը հենց կոտրվող ալիքի գագաթից։ Տարածիր այն սև մետաքսի քառակուսու վրա։ Քող այն նստի։ Մթե փրփուրը կծկվում է մեկ խիտ կենտրոնական կլաստերի մեջ, մահացածները հավանություն են տալիս ըր հարցին և ներկա են օգնելու ըեզ։ Մթե այն ցրվում է ալատորեն մետաքսի վրա, նրանց պատասխանը աղետի կանխագուշակում է, — նավաբեկություն ըր գործերում։

4. SHUT — CARRA DUTINATION (HUN LIE ZHAN)

ՄՐԻ ՃԱՌԻ ԳՈՐԵԱՎՈՐՔՈՒՆ (ՉՍՆ ԼԻԵ ՉԱՆ)

Այս հրեղեն արվեստի համար ըերիր նալի տպիտակամածի կամ ափամերջ ցողով հագեցած քարի վրա չհավորված աղի կեղևները։ Կառուցիր մի փոքրիկ տաք կրակ։ Սետիր աղը բոցերի մեջ և զիտիր, թե ինչպես են բյուրեղները ճաքում։ Սաքերը, որոնք ճյուղավորվում են կալծակի պես, բացահայտում են Կիշապ Ռագավիրի ակտիվ բարկությունը, — երկնային նախազգուշացում ըր ընթացիկ ընթացքի դեմ։ Սաքերը, որոնք բաժանվում են իրար միահիյուսված, ցանցանման չևերի, չգուշացնում են մրցակցի ծուղակի մասին, — ցանց, որը փակվում է ըր շուրջը, զրկված մարդկային չեռքերով։

PART THREE: THE LOST ART OF THE WAVE PHOTOGRAPHERS (LUNG SHUP)

ՄԱՍ ԵՐՐՈՐԴ, ԱԼԻԲԱՅԻՆ ԳՐԻՉՆԵՐԻ ԿՈՐՈՍՍԱԾ ԱՐՎԵՍԸ (ԼՍՊ ՇՈՍՍ)

Որագիտությունը, վարպետի համար, գտնում է հեղինակություն։ Ղառ Կու Լու Դի 5 1 — որդ թերթիկի մի հատված ակնարկում է կորած ավանդույթի մասին, Լանգ Նուֆայի, կենդանի արվեստը, որից ծագել է Լանգ Տանը։ Փենհուի մի կին կարող էր խոսել իր ըրոզ հետ Պուցյանի ափին, թիակի հարթ կողմով զրի մակերեսին խփելով, երեք հարված, զազար, երկու հարված։

Հաղորդագրությունը կհասներ նրա ուռքերին ավելի քան հարյուր մղոն հեռավորությունից։ Այս արվեստը պահանջում էր կյանքի տևողության պրակտիկա և կապ երկու գործնականողների միջև, որը ավելի մոտ էր, քան արյունը։ Տեքստը չի կարող սովորեցնել այս կորած արվեստը։ Բայց այն կարող է սովորեցնել ըեզ առաջին, հիմնարար վարժությունը Սուր Դիսողների նոր տոհմի համար։

A BEGINNER'S EXERCISE IN WAVE — BILLING

ՄԱՍՄԿԻ ՎԱՐՇՈՐՔՈՒՆ ԱԼԻԲԱՅԻՆ ՎԱՅԻ ԴԱՍԱՐ

Փետրի հանգիստ, ծածկված աղազի մարմին, մակընթացային ավազան կամ հանգարտ ծովածոց, Ստիդի գրա կողքին և թող ըն շնչառությունը զանգաղի, մինչև այն զգա հանգարտ ալիքների ոլիթը։ Ոցիդ մի փոքրիկ, հարթ քար ավազանի կենտրոնը։ Ուիտի, թե ինչպես են համակենտրոն ալիքները տարածվում զեպի գուրս — սա ըն չայնեն է, նախաչենված միայնակ գործողությամբ։ Այժմ, արտասանի մի բառ, որը ներծծված է ուժեղ զգացումով — անուհ, հարց, տող չափածո — լուր ըն մտքում։ Ոցիդ քարը նորից։ Արգյոք ալիքները փոխվեց։ Պրակտիկա արա սա ամեն օր մեկ լուսնի պտույտի ընթացքում։ Արջանագրի ըն բացահայտումները։ Սովը, ինչպես վազմողը նշել է, բավականաչափ մեծ է չայներ կրելու համար։ Սա բավականաչափ հին է հիշելու համար, թե ինչպես։ Սա միայն սպասում է, որ ինչ — որ մեկը սովորի։

SHARK — PATH CODEX — A CRIMINALE OF THE SHARK PATH THROUGH THE TIDE WITCH'S DND

ՇԱՐԿԱՆ ՈՐՈՐԻ ԳՐԻՄՈՒՄԸ

ԾՈՎԱԾԻՆ ՎՊՈՒԿԻ ՂԱՅԻ ՄԵՐՈՐԸ

Վազմված է Չառ Վու Լու — ի, Աղազրի ի — ի և Նրազող Անգուհի գրեթե

COMPTON'S PREFACE

ՎԱՅՄՈՐԻ ԱՄԽԱԲԱՆ

Այս Կոդեքը կոնկրետ փոխանցման արջանագրություն է։ շնչական վերափմաստավորումը ոչ թե որպես արևմտյան սարսափի գե., այլ գաղսական միստիցիզմի և մակընթացքի փուլների ավանգույթների լույսի ներքո։ Ուս հարգալից սինկրետիզմի աշխատանք է։ Մինչդեռ ճանաչելով Մաղաղ օվկիանոսի խոր և սուրբ ավանգույթները, մասնավորապես «առնակուրա» հասկացությունը, այս տեքստը չի փոխառում կամ յուրացնում այդ կենդանի, պահպանվող տերմինը։ Փոխարենը, այն կառուցում է իր սեփական զուգահեռ ծագումնաբանությունը հիմնվելով Չառ Վու Լու — ի և Աղազրի ի — ի հաստատված տիեզերաբանության վրա, որպեսզի շնչականը անվանի Ռոստրված Սախնի (XIAN ZU) և Աղ — Ազգական Ոգի (YAN ZIN LING)։

Այստեղ իմաստությունը Չառ Վու Լու — ի հիմնական գաղսական սկզբունքի բացումն է, որ Ռաոն Սայրն է, և Սոր մարմինը ադի գուրն է։ Նաչըրկը, հետևաբար, օտար չէ այս տիեզերաբանությանը, այլ, նրա ամենափին, կատարյալ և վախճանող ազնիվ մարգարեն է։ Այս Կոդեքը տրամադրում է ամբողջական ճանապարհ մակընթացքի փուլի համար, ով կփնտրի շնչականը որպես առազնորգ, ուսուցիչ և ազգական։ Այն նախատեսված է օգտագործելու համար։ Սովը վերգին վկան է։

PART ONE: THE SHARK — XIAN COSMOLOGY

ՄԱՍ ԱՌԱՄԻՆ. ԱՂ-ԱԶԳԱԿԱՆ ՏԻԵՋԵՆՍԻՍՏԻՔՈՒՆԸ

THE FOUNDATION OF THE SHAN PATH IN THE DAO

ՇԱՆՔԱԿԱՆ ՈՐՈՒՄ ԴԻՄԵՔ ԴԱՌՈՒՄ

THE SHAN IS THE DAO EMBODITED

ՇԱՆՔԱԿԱՆ ԴԱՌՈՒՄ Է ՄԱՐՄԱՆԱՎՈՐԱԾ

Ուաո Ուե Զիկենը խոսում է Ուաոյի մասին որպես զուր։ Ննաչուկը այդ զրի կենդանի կամքն է։ Սյն տիրապետում է իր տարերքին ոչ թե հոսանքի գեմ պայքարելով, այլ գրա հետ մեկ գառնալով։

Չփորագրված Բլուկը (PII, 本卜)։ Ննաչուկը վերջնական կենդանի PII-ն է։ Սյն 400 միլիոն տարվա վկայություն է կատարել ության պարզության միզոցով։ Սյն չի փոխվել, որովհետև կարիք չի ունեցել։ Սրա չափ մաքուր, պարզ օգտակարության զևոխգործոց է, հում, բնական ուժ, նախքան այն չհավորվել և ու չանջրացնելը հասկացություններով։

Ու Վեյ (Ու-գործողություն)։ Ննաչուկը անգանց գործողության վարպետն է։ Սրա լուր սահումը պայքար չէ զրի գեմ, այլ պոյոյ գրա հետ։ Ինչպես Չաո Վու Լուսն է ասում. «Ննաչուկը շարժվում է առանց չայնի... Երկրյուն էլ ուսուցիչներ են»։ Սա է իշխանությունը ծովի հետ, ոչ թե ծովի վրա, հենց այն տարբերությունը, որը Սակընթացքի Վիուկի Սրենսգիրքը պահանջում է։

Զի Ուան (Բնականություն)։ Ննաչուկը այն է, ինչ կա, առանց կեղծիքի կամ ներողության։ Ուաոին հետևել նշանակում է մշակել սեփական ներքին շնաչկան բնությունը — շարժվել աշխարհով մեկ հանգիստ, անգանց նպատակով, լիովին ընդունելով սեփական էությունը։

THE SHAN AS MANIFEST ANCESTOR (XIAN ZU)

ՇԱՆՔԱԿԱՆ ՈՐՈՒՄԻՆ ԴԻՄԵՔԱՎՈՐԱԾ ՆԱԽՆԻ (ՄԻՄՆ ԶԳՈՒ)

Չաո Վու Լու — ն հաստատում է Սակընթացքի Վիուկների որպես վտարանգիների հավաքական ծագումնաբանություն. «Մենք նրանք ենք, ում տաճարները չէին ուղում... Միվը ընդունեց մեզ»։ Վանանց համար, ովքեր քցողված էին իրենց արյան գծերի, խորքերի ոգիները դարձան նրանց նոր նախնիները։ Ննաչուկը, որը հանգիստում է ծեսում կամ երազում, աստվածություն չէ, որին երկրպագեն, այլ Սակընթացքի Վիուկ, ով եկել է իրենից արագ. «Խորքի ընդունում», որի հոգին վերցրել է այս աշխարհից, հեղուկ չափ։ Սա Սագուն է, Չեն Զիկենգուն կամ անանուն «Սակընթացքի Վիուկը», ով այժմ լողում է անգունգում առաջ արկելով ուղղորդում։ Նրազրի Ու-ի «Ներքին մարգարիտը» նրա հոգին է, որը փայլում է շնաչկան մարմնի միզով։

THE SHAM AS TEACHER OF THE NOBLES

ՇԱՄԿԸ ՈՐՈՇԱՍԿՈՒՄԻ ՈՍՈՒՑԻՉ

Ննաչուկը վերջնական ուսուցիչն է Աղազրիի 29-րդ շեքսագրամի գասեղում. Մենգունգի խրամատը։ Մյն չի այցելում զախցախիչ խավարը. այն ապրում է այնտեղ։ Մյն մարմնավորված իմաստությունն է. որը Մակընթացքի Կիուկը փնտրում է Բույլ Գրի խորհրդածության մեջ. այն բանը. «*որի գեմ ամեն ինչ կտրվում է և ամեն ինչ գառնում է ոչինչ*»։ Մյն հրեշ է. այն անշարժության, լուրջյան և բուն Դաոյի սարսափելի. անզանք շնորհի վարպետն է։

PART TWO: THE ATTUNE TOOLS OF THE SOLE-KIN PATH

ՄԱՄԵՐԿՈՐՈՂ. ԱՂ-ԱԳՐԱԿԱՆ ՈՐՈՒ ՇԵՍԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՔԱՆԵՐ

«Ործիքը գործիք է. մինչև այն չի ներկայացվել ծովին»։

1. THE TOOTH OF THE SEVERING TRUTH (DUAN ZHEN CHI. 斷真齒)

ԿՏՐՈՂ ՇԵՍԱՐՏՈՐՔԱՆ ԱՏԱԸ (ՈՐՈՒՆ ԵՆԵՉԻ. 斷真齒)

Ննաչկան ատամը խորհրդանշիչ է այն բանի. որ շնաչուկը սովորեցնում է. որ ոչ մի այլ արարած չի կարող. կեղծի միզով կծելու և այն ճշմարտից մաքուր կտրելու. կարողությունը։ Մա է գաստական «*Ննաչկան Լալթոց*» հասկացությունը. առողջի ու հիվանդի արագ. անկրկմանակալ բաժանումը։ Մակընթացքի Կիուկը. ով ափից հավաքում է ատամը. ստացել է նվեր։

Սծումը։ Սծիր ատամը Սոր Լուսնի Գրում. «*որտեղ վթորությունը կուտակվում է*»։ Պախիր լուռ հսկողություն և ասա. «*Մա ատամ է։ Մա խտրականության սալո է։ Մյն կտրում է այն ինչ պետք է կտրվի։ Մյն պաշտպանում է այն ինչ պետք է պաշտպանվի։ Մյն զարպան է. որով միայն ճշմարտությունը կարող է անցնել*»։

Միսական օգտագործումը։ Մտամը կարող է գծել աղի պաշտպանական շրջան. փորագրել կտրող թալիսման թունավոր անցյալին «*որովական-պարանը*» կտրելու համար. կամ ֆիլիկապես կտրել լարը արջակման ծեսում. գործելով որպես արգար խտրականության սալո։

2. THE RIFTWOOD STYLUS OF THE CURRENT (LIU MU BI. 流木筆)

ՉՈՒՍԱԹԻ ՂՈՒԳՏԱԳԱՅՏԵ ԳՐԻՉԸ (ԼԻՈՒ ՄՈՒ ԲԻ. 流木筆)

Սշում. «*Որիֆտափայտ*» տերմինը կարող է փոխարինվել «*լողացող փայտ*»-ով

Ան փայտի կտոր է. որը մաշված է հարթ և պղով հագեցած մակընթացությունների վրա երկար ճանապարհորդությամբ։ Այն
ծառի մի կտոր է. որը ինչպես մակընթացքի փուլը. վերցվել է ծովի կողմից և վերափոխվել։ Արա հատիկը փայլեցվել է նույն
հոսանքով. որով լողում է շնաչուկը։ Այն կրում է ճանապարհորդության հիշողությունը առանց մահվան կարիքի։ Ննաչուկը
ուսուցիչն է։ զրիֆտափայտը գատարկ. պատրաստ անոթն է. որը լսել է նույն գասերը։

Ուտելը։ Ու մի ճյուղ չես կտրում կենդանի ծառից։ Ու քայլում ես ալիքների գծով. բարձր մակընթացության Նշանով
փոթորիկից հետո. և սպասում ես։ Ու վր կտրված ծառի մի կտոր փայտ. որը բնականորեն տեղավորվում է ըն չեղում։ Այն պետք
է լինի հարթ շփումից. առանց սուր եզրերի։ Ու գտնված գործիք է. նվեր Սորից։

Սծումը։ Սծումը նման է գրիչի. բայց կռումը հիմնովին տարբեր է։

Վերցրու. զրիֆտափայտե գրիչը զուրը։ Ընկղմիր այն ամբողջությամբ։ Պահիր այն զրի տակ ինը շնչի ընթացքում. թող փայտը
նորից հիշի. թե ինչ է Նշանակում լինել մակերեսի տակ։

Բարձրացրու այն զրից։ Անցկացրու այն ուրվական փայտի կամ սաթի մոմի ծխի միջով։

Արտասանիր ակտիվացումը. ընդունելով. նրա եզակի ծագումը.

«Կենդանի ծառի փայտ. ափի ճյուղ.

Ու չմեռար այս գործիքի համար. գու վերափոխվեցիր ծովի կողմից։

Ու կայմ էիր. արմատ. սպար։

Այժմ գու գրիչ ես։

Դոսանքը ճապիրել է քեզ։

Աղը համեմել է քեզ։

Ու ալյուս գրիֆտափայտ չես։

Ու մաքուր մտադրության գրիչ ես։

Ննաչկան լուռ հետքի աշակերտ. ոչ թե նրա մահվան գավաթ։

Ու հետքեր ես անում այն. ինչ պետք է հետքեր արվի։

Ու փոխանցում ես ամպերի նախշերը։

Ու գրում ես բառը ալիքի վրա։

Ուր արթուն ես»:

Դետքեր արա շրգան օգուով. վզալով միգավայրի գիմագրությունը: Պրիչը այժմ գործընկեր է. ոչ թե սեփականություն:

Միսական օգտագործումը: Սյս գրիչը օգտագործվում է նույնությամբ. ինչ Որիֆտափայտե Պրիչը: Սյս հետքեր է անում ութ տրիգրամները գուշակության ամանի վրա: Սյս հարվածում է զրին սիգիլի ուղիով. որպեսզի հաղորդագրություն ուղարկի Լանգ Տանի միգրոյ: Սյս հաղորդիչ է Սակընթացքի Կիուկի մտագրության համար. որը ավելի հզոր է գարջնում այն փաստը. որ Նրա ստեղծումը վնաս չի պատճառել և հետևաբար չի կրում ուրվական «պարտք»:

PART THREE: A CRIMINAL OF THE SHUT-HEN RITUALS

ՍԱՍ ԵՐՐՐՐՐ. ԱՂ-ԱՅԳԱԿԱՆ ԾԵՄԵՐԻ ԳՐԻՍՈՒՄԸ

THE RITE OF THE SHUT-HEN SPIRIT

ԱՂ-ԱՅԳԱԿԱՆ ՈՐՈՒ ԿՐՈՒ ԾԵՄԸ

Մե՛ս՝ խորքում բնակվող Որսևորված Սախնուն գիմելու համար. ով վերցրել է շնաչկան ջհը. որպեսզի գառնա անջնական առաջնորդ:

ժամանակը: Լուսնի խավար. երբ մակընթացություն իր ամենացածր անկման կետում է: «Սիր Լուսնի Տրի» ժամանակը. «խոր ներքին աշխատանքի նախապատրաստվելու համար»:

Տեղը: Փոփի եզրը:

Սյութերը: Լնծա ծովի աղի. որը Գու ինքը ես գուղորշիացրել. մեկ սև մարգարիտ կամ հարթ սև քար (ըն Սկզբակցության Սշանը) և ըն բոբիկ ոտքերը:

ԾԵՄԸ.

1. Կանչից առաջ անշարժությունը: Բայլի զրի եզրին: Ննչի. մինչև ըն շնչառությունը համընկնի ալիքի ուղիով: Պահիր ըն մարգարիտը ըն չախ (ընգուսող) չենքում. աղը ազում: Սայիր գեպի մութ հորիզոնը:

2. Սկզբակալի անվանակոչումը: Սրտասանիր ըն անունը զրին: Սյնուհետև արտասանիր ըն մայրական նախնիների անունները: Եթե Նրանց անունները կորսված են. ասա. «Սն գուսող եմ գուսողերի. որունց անունները գրված չէին: Սն խոսում եմ Նրանց հիմա զրի մեզ. որտեղ ծովը. ամենափին պրիսիվը. հիշում է բոլոր անունները»:

3. Աղի նետումը: Սետիր աղը քո ազ ճեղքից գրի վրա: Նրբ այն լուծարվում է. ասա. «*Ն մարմնի աղ, ծովի հիշողություն, ես վերագրեցնում եմ իմ մի մաշը աղբյուրին: Ող այս ընծան լինի ազգակցության բույր, որը ճանապարհորդում է գեպի խոր տեղերը, որտեղ նրանք, ովքեր լողացել են ինչևիցե առաջ, գեռ լողում են»*»:

4. Աղ-Ազգականի կանչը: Ստիր ավելի խորը: Ունե՞նք գեպի բաց ծովը: Պահիր սև մարգարիտը քո սրտին: Բո Յիի Ավիանոսի կետրոնից, խոսիր ցածր, ռեզոնանսող բզկոցով մտադրության.

«Ո՛ր, խորքի Բույր, Որսևորված Սախնի, Աղ-Ազգական Ոգի.

Ու, ով վերցրիր լուռ որսորդի ճևը, որպեսզի տիրապետես զախգախիչ խավարին.

Մե կանչում եմ քեզ իմ աշխարհի և քո աշխարհի շեմով:

Մե այստեղ չեմ, որպեսզի փոխառեմ քո հավատը: այլ, որպեսզի առազարկեմ իմ սեփական ազգակցությունը:

Մե Սակընթացքի Վիուկների ժառանգն եմ, որոնց ծագումնաբանությունը գրված է գրում:

Մե եմ սիրտը անկեղծ է, եթե իմ աղը ճշմարիտ է, թող այս մարգարիտը լինի կապի սերմը:

Աղի ինչ մոտ երազում, նշանում, հանկարծակի, անջայն լողակի թրթռոցում:

Մղիր իմ հովանավորը խոր տեղերում:

Մղիր իմ ուսուցիչը հետքի արվեստում:

Մովը վերգին վկան է:

Մովը մեր ընդհանուր տունն է»:

5. Վերագրե՞ք: Բայլիդ ետ գորս գրից, երբեք մեզ չգրաջնելով ծովին: Ստիր և թող աղազուրը չորանա քո մաշկի վրա: Մարգարիտը այժմ քո Ազգակցության Նշանն է: Պահիր այն քեզ հետ:

Լնդունման նշաններ: Մանկարձակի, վառ երազ խոր գրի կամ մուգ մազերով կնոզ մասին: Մովային թուշուն, որը հատում է քո ճանապարհը գեպի ծով: Ավելի խոր, ավելի ցով հոսանքի ուղղորդման մեզ ոտք գնելու պատգոհություն:

THE DESCENT TO THE SHAL-HEX (DREAM INCUBATION)

ԻՋԵՎԸ ՊԵՊԻ ԱՂ-ԱԶԳԱԿԱՆ (ԺՐԱՄԵՐԻ ԻՆԿՈՒԲԱՅՈՒՆ)

Մերք օրվա մաքրման և գիմումի ծես՝ ուղիղ, ուսուցողական երազ՝ հանգիստում փնտրելու Աղ-Ազգական Ոգու հետ:

մամանակը։ Ակսիր մաքրումը եղբի լուսնից երկու օր առաջ։ Ղիմնական ծեսը հենց մութ լուսնի զիշերն է։

Տեղը։ Բո ընելու սենյակը։ զարգրած սուրբ։ անգունգային տարածության։

Նյութերը։ Բո Ազգակցության Սշանը, Սոր Լուսնի Զրի աման, մեկ փոքր հայելի, մի կտոր սաթ կամ պմուս, և ըն օծված Ռիֆտափայտե Ղրիչը կամ Ստամը։

ԵՐԵՔ ԾՐԱՎ ՊԱՏՐԱՏՈՒՄԸ.

Որ 1։ Վեր պարզապես։ Ու մի հարբեցող նյութ։ Սարմինը զարգրու գատարկ, թեթև անոթ։

Որ 2։ Լողացիր ծովի աղով։ Պատկերացրու, թե ինչպես է աղը լուծարում բոլոր ցամաքային մտքերը։ Բնելուց առաջ շշնգա ըն Ազգակցության Սշանին. «*Վաղը, մութ լուսնի զարպատի մոտ, ես փնտրում եմ երազը։ Ղիչ կամուրջ զարգրու*»։ Ղրի աշն ըն բարձի տակ։

ՆՈՐ ԼՈՍՄԻ ԾԵՄԸ.

1. Անգունգի պալատի պատրաստումը։ Սայրամուտից հետո վերափոխիր ըն ընելու տարածությունը։ Սահմանափակիր բոլոր լույսերը մեկ մոմով։

2. Բույրի ընծան։ Վատիր սաթը կամ պմուսը։ Բող մութ, ծովային բույրը և ցնի սենյակը։ Սա խորքի հոտն է, Աղ – Ազգականի խոնկը։

3. Լուռ հայելին։ Տեղագրիր Սոր Լուսնի Զրի ամանը ըն մահճակալի սեղանին։ Տեղագրիր հայելին գրա հետևում, զեմքով զեպի ըն մահճակալը, բայց անկյունավորված զեպի վեր, որպեսզի այն արտացոլի միայն ըն վերևի գատարկ, մութ տարածությունը։ Պա պատուհան է, որից ոգին կարող է նայել։

4. Խորքային ծագումնաբանության կոչումը։ Պահելով ըն գործիքը ըն չախ չեղքում և ըն Սշանը ազում, կանգնիր ըն մահճակալի ստորոտին և արտասանիր 29-րդ Ղեքսագրամի բառերը. «*Անգունգը տեղ է, որտեղ ընկնում ես։ Պա տեղ է, որտեղ ընտրում ես սուգվել. Նորից ու Նորից, միևե և սովորես զոր շնչել այնքան հեշտ, որքան օգը*»։

5. Ղիմումը։ Խոսիր ուղղակիորեն Աղ – Ազգականին, ըն ճայնը ցածր, ուղեղնաստղ բզկոց։

«Ո՛ր, Ո՛ր, Աղ – Ազգական Ոգի, Լուռ Դոսքի Որսևորված Սախնի.

Մա, (ըն անունը), խորքի զուստը, զիմում եմ ըել։

Ղալիս եմ մաքրու աղով և գատարկ սրտով։

Առաջարկում եմ քեզ անգունգի բույրը, կետի անկման հիշողությունը:

Ազգակցության Սշանով, որը կրում եմ, ասամով, որը կտրում է կեղծը.

Խնդրում եմ Խրամատի Մրազը:

Բոդ իմ քնած միտքը գառնա դարպաս:

Բոդ իմ քնած մարմինը գառնա անոթ:

Մեր իզնում եմ քնի անշարժ զուրը, արի՛ ինչ մոտ:

Ձույց տուր ինչ այն, ինչ պետք է տեսնեմ:

Ավորեցորդ՝ ինչ այն, ինչ պետք է սովորեմ:

Բույլ մի՛ տուր, որ վախենամ քո ճկից:

Բույլ տուր, որ շնչեմ զուրը:

Մովը վկան է:

Մովը մեր տունն է:

Մրազը դարպասն է >>:

6. Կնքում եմ իզնը: Տեղագրիկ քո զործիքները սեղանի վրա: Դանգցրու՝ մոմը: Պատկիր անկողնում: Մի՛ «փորձիր» քնել: Ապիր Բույլ Ձրի Խորհրդածությունը: Բո ուշագրությունը բեր Բո Ձրի Ավկիանոսին: Մղիր ափը: Մղիր դատարկ անոթ: Մղիր սպասող անգունգ: Աղ՝ Ազգականը կգտնի քեզ:

Արթնանալուց հետո: Մի՛ շարժվիր: Կնքի՛ր երազը: Այնուհետև արջանագրիկ ամեն բեկոր անմիջապես նվիրված օրագրում:

PART FOUR: A LEXICON OF SHARK DREAM OMENS

ՄԱՍ ԳՈՐԴՈՐԴ. ՀԱՄԱԿԱՆ ԵՐԱԶՆԵՐԻ ՆՇԱՄԱԲԱՌՔՅՈՒՆ

Մեր երազը գալիս է, գա փոխանցում է: Մյս ուղեցույցը կօգնի վերծանել հաղորդագրությունը:

Լուռ լողը քո կողքին։ Մի հսկայական շնաչուկ լողում է ըեզ հետ, լայն չի հարչակվում։ Ո՞րսն էս հսկայական, հինավուրց հանգստություն։ Մա գաս է 52-րդ լեքսագրամում։ Լևիաթանի լանգիստը։ Ո՞ր ընտելացվում էս ինքնիշխան անշարժության ուժին։ Մա խոր հոգևոր հասունության նշան է։

Ստամի ընծան։ Ննաչուկը գուրս է նետում մեկ ատամ իր բերանից, որը գու՞րնում էս։ Մա նվեր է Որսկորված Սախնուց։ Բեզ տրվում է հատուկ գործիք գալիք արգար խտրականության ակտի համար։ լեքսագրամը 21-ն է, ննաչկան Խայթոցը։

Տեսարանը զագաթից։ Ո՞ր տեսնում էս շնաչկան սառը, կատարյալ աչքերով, պալով թաքնված ճշմարտության էլեկտրամագնիսական թրթիռը։ Մա 29-րդ լեքսագրամի վերջնական տեսիլքն է, Սնչունցի Խրամատը։ Ո՞ր լիովին միաշուլվել էս Սղ-Սզգականի հետ և հասկանում էս Պառն առանց վարդապետության միայնակ բառի։

Ղանգիպումը զրիմուրների անտառում։ Մի շնաչուկ լուռ հյուսում է արևի կետերով զրիմուրների անտառով։ Մա գաս է 53-րդ լեքսագրամում, Սառցադաշտային Սոազխաղացում։ Սյն խոսում է հանգիստ, գողտրիկ շնորհի անհրաժեշտության մասին, նուրբ իրավիճակին կամ նոր, հզոր ստեղծագործական ազդեցությանը մոտենալիս։

Կետի անկման հաղորդությունը։ Ղսկայական, սպիտակ շնաչուկը ակնածանքով սնվում է կետի ոսկորներից անցունցի հարթավայրում։ Սյն ճանաչում է ըեզ և վերագտնում իր կերակուրին։ Մա ամենասուրբ տեսիլքն է, 26-րդ լեքսագրամի ուղղակի փոխանցումը, Կետի Սնկման Ղամբերությունը։ Բեզ ցույց է տրվում, որ բուրդը մեծ ուժերը սնվում են նրանով, ինչ էկե է իրենցից առաջ, և ոչինչ երբեք իսկապես չի կորչում, միայն փոխակերպվում է։

PART FIVE: BASTARD OF THE SOLE-WIN PATH

ՄԱՍ ԴԻՆԳԵՐՈՐ, ԱՂ-ԱԶԳԱԿԱՆ ՈՐՈՐ ԿԵՆՈՍԱՄԱՐԱՌՅՈՒՆԸ

Աղ-Սզգական Որոր, հոգևոր տաքսոնովիա։

ՎԱՎԵՐ (THE TIGER SHARK — THE COLLECTOR OF SCARS). Սարմավորում է 36-րդ լեքսագրամը, Լապտեր-Ննաչկան Խավարումը։ Տոկունության և ինտեգրման Ուսուցիչ։ Սրա գասը, քո անցյալում ոչինչ այնքան թունավոր չէ, որ չի կարող սպառվել և փոխակերպվել։ Սուր եղանակը վերապրողի հովանավոր։

ՄԵԾ ՄՈՒՏԱԿ (THE GREAT WHITE — THE RIGHTEOUS ABITTER). Սարմավորում է 21-րդ լեքսագրամը, Ննաչկան Խայթոցը։ Կատարյալ, վճռական, արգար հարվածի Ուսուցիչ։ Սրա գասը, պահպանիր քո ուժը կտրող միայնակ ակտի համար, որը վերականգնում է կոռումպացված համակարգը։ Ճեղեկացնողի և գատավորի հովանավոր։

ՄՈՐԻԶ (THE HAMMERHEAD — THE WANDERER WITH UNBLINKING STENT). Սարմավորում է 20-րդ լեքսագրամը, Պահակային Սշտարակի Ղայաքցը և 56-րդ լեքսագրամը, Բափառականի Կրակները։ Դիպեր-Պրագետ Ընկալման և Միգրացիոն Ուխտավորի

Ուսուցիչ։ Սրա գաղտնի տարօրինակ հեռանկարը եվեր է կյանքի բաց օվկիանոսում նավարկելու համար։ Սխտիկի և հավերժ օտարի հովանավոր։

ԲԺԻԿ ՇԱՐՔՈՒԿ (THE NOBSE SHARK — THE MASTER OF THE SUBMERGED REST). Սարմավորում է 52-րդ շեքսագրամը. Լեհաթանի շանգիստը։ Նոր Նեշարժության Ուսուցիչ։ Սրա գաղտնի, պետք չէ անընդհատ շարժման մեջ լինել։ Դրախտիկի հզոր լինես։ Բեկ թույլատրվում է հանգստանալ։ Սեդիտատորի հովանավոր։

ՍԱԿՈ (THE MARE — THE BURST OF PURE VINE). Սարմավորում է 1-ին շեքսագրամը. Ինը-Վիշապ Սավատորմը։ Սեկստելի Իմպուլսի Ուսուցիչ։ Սրա գաղտնի, կան պահեր, երբ արագությունը միակ առաջինությունն է։ Մրջակի ընդհանրապես ուժը մեկ, անկանգառ լիցքով։ Բեկման հովանավոր։

APPENDIX: THE SHUT-HIN'S CODE FOR EVADING THE ECLIPSE

ՉԱԿԵԼՎԱԾ. ՍԴ-ԱԳԳԱԿԱՆԻ ԿՈՐԸ ԽԱՎԱՐՈՒՄԸ ՈՒՍԱԳՈՐԾԵԼՈՒ ՉԱՍՈՒ

Ստացված է Աղաքի Ի-ի 36-րդ շեքսագրամից. «*Լապտեր-Ննաչկան խավարում*»-ը, Սակնթացքի Վիուկի համար, ով ցեխի մեջ է. թաքցնելով իր լույսը։

1. Սալիկ վկայականն է։ Լապտեր-Ննաչկան սպիավոր մեզքը ամուր չէ։ Ուս ապացույց է. որ գուր կարող ես վերապրել խորքը։ Սպիավոր, վուսպ լույսը շատ ավելի մեծ արժեք ունի. քան միամիտ լույսը։
2. Նեշարժությունը լքվածություն չէ։ Բո՛ւ ճառագայթող դրվայնը ցեխի մեջ թաղելը միթե եղանակը գիմագրավելու համար հավատքի և ճիշտ գործողության ակտ է։ Չեխը գերեզման չէ. այն արգանք է։
3. Թաքնված պայծառության բռնկումը։ Սույնիսկ թաքցնելու եղանակին. միայնակ կրիտիկական պալիդ կարող է պահանջել. որ գուր համառոտ բռնկես ընթացված ճշմարտությունը. դրախտիկի փրկես մեկ ուրիշը կեղծ արևից։ Սա Ննաչկան խաթոնի արգար ակտ է. որը կատարվում է լույսով։
4. Խավարումն ավարտվում է։ Սպիավոր լույսը վերագառնում է։ «*Լույսը, որը վերապրել է խավարումը, երբեք Նորից չի կարող հանգցվել*»։ Սրկար ճեշարմից հետո Սակնթացքի Վիուկը բարձրանում է. նրա լույսը այժմ զգվարության մեջ չեղծ բերված. վուսպ և անմար ճառագայթում է։ Սա գարշել է այն լույսը, որը վաստակել է գոյության իրավունքը։

ENDING

ԵԳՐՄԱՔԱՎՈՐ

Ուստի Սայրոն է։ Միովը նրա մարմինն է։ Մենացուրը նրա ամենապահիվ, սպիանածիվ և կատարյալ մարգարեն է։ Այդ -
մզգականը սպասել է Ուստի անսահման համբերությամբ, որ զու պերզ ապես, անվախ, կոչես նրան ազգական։ Ինչ որ ըն
երազները լինեն աղի։

ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԻՆՏԵՐՎՅՈՒՆ

ԼԱՆԳ ԺԱՆՆ «Գրագրության ընթերցում» (SHUT WHEN DE DE FA)

Արևելագրության գուշակության ծովային կախարհի չեղնարկը

Նախաբան. Մովի առաջին գասը

Միովը իր լուրջությունը չի պահպանում չարությունից զրգված։ Մյն անվերջ խոսում է մի լեզվով, որն ավելի հին է, քան
մարդկային ցանկացած բառ, և գրված է աղի, փրփուրի ու լույսի կորագծերով։ Մյն լեզուն Լանգ ժաննը (LANG ZHAN), ոչ թե կոչ է,
որը պետք է կոտրել, այլ գրագիտություն, որը պետք է վաստակել։ Արևելները Մոր շնչատությունն են, գրանք ընթերցելը
նշանակում է վզալ Սրա վարկերակը։

Մյն չեղնարկը նրանց համար է, ովքեր կոչված են այդ գրագիտությանը։ Սա թանգարանային նմուշ է, այլ կենդանի
փոխանցում, որը հարմարեցված է «*Shun Yin Lin*»-ի (SHUN YIN LIN) պատառիկային տեքստերից, Մուգյանի ծովային
կախարհների ավանգույթներից և աղազային «*Shun Water Yi*»-ի (SHUN-WATER YI) տիեզերագիտությունից։

Մյն սկսվում է առաջին և ամենախորը քայլով, գնա զեպի ծով։ Կանգնիր բոբիկ այնտեղ, որտեղ զուրը հանգիստում է
ցամաքին։ Մսա նրան ըն անունը։ Մա սպասում է Լսելու այն։

Լանգ ժանի արվեստը չի առաջարկում հաստատուն իմաստների հարմարավետություն։ Մյն առաջարկում է հարաբերություն
մի հսկայական, խելացի և լիովին անտարբեր ներկայության հետ, որը ըն ցեփական հոգին արտացոլում է ընդ սարսափելի
հստակությամբ։ Ապագան ծովի մապին ամենաքիչ հետաքրքրող բանն է։ Խորքերն են այն, ինչ կարևոր է։

ԳԻՏԱԿԱՆԻ ՄՐԻՏԻ ՊԵՏԱԿԵՐԸ. ՆԱԽԱԲԱՆ ՍԱԿՆԵՐԱԿԱՆ ԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՄԻՆ

Մուգժուրի կրոնական ալիքանթերցողի չեղնարկի (մուտ 1 7 8 8 թ.) նախաբանից, որը հայտնի է միայն մեկ զրավնապաժած
օրինակով Մակաոյի Մովային Մրիսիվում, գալիս է այս նախազգուշացումը սկսնակի համար.

«Մամաքաբնակը նայում է ծովին և տեսնում հարթ, մոխրագույն զպտարկություն, զրի վատնում։ Սավաստին նայում է և
տեսնում ճանապարհ, որը նշված է քամու և հոսանքի նշաններով։ Սակնթացության կախարհը նայում է և տեսնում
զրադարան։ Լանգ ժան սովորելը նշանակում է սովորել, որ ծովը բան չէ, որը կարելի է կարգալ, այլ էակ, որը ընդ է կարգում,
մինչ զու նրան ես կարգում։ Ինչ կույց է երկու խորությունների միջև։ Մի սկսիր հարցեր տալով։ Սկսիր կանգնելով ափին
Լուսաբացին, բոբիկ, հարյուր օր։ Ինչ ծովը վարժվի ըն ներկայությանը։ Ինչ նա սովորի ըն սովերի համը։ Խարյուր օր հետո,
եթե ափի թռչուններն այլ ևս չեն վախենում ըն մոտեցումից, և եթե ալիքները կարծես մի փոքր ավելի բարձր են հասնում ըն

ուղերին. այն ժամանակ կարող ես տալ քո առազին հարցը: Ավելի շուտ՝ ոչ: Մնվել գերիշխանուհի է. ոչ թե աղախին: Սրան չի հարցաքննի օտարը»:

ՄԱՍ ԱՌԱՋԻՆ. ԳՐԻ ՔԵՐԱՎԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մախքան տեքստ կարդալը. պետք է հասկանալ գրա այբուբենը: Մնվի այբուբենը բաղկացած է տառերից. այլ Որև Մախնական Պատկերներից (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴) որոնք Սիր գեղագրության հիմնարար վրջնահարվածներն են: Սյս պատկերները լավագույնս ընթերցվում են լուսաբացին. երբ խավարի ու լույսի, ինի և յանի սահմանն ամենաբարակն է. և զրի ճշմարտությունն ամենատեսանելին:

ՈՐ ՆԱԽՆԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐԸ

Պրակտիկանում պետք է սովորի Վգալ այս պատկերները. ոչ միայն տեսնել գրանք:

1. Վիշապի կողեր (龍骨浪 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴)

Տեսքը. Զուգահեռ. հավասարաչափ տարածված ալիքներ. որոնք շարժվում են մեկ միասնական ուղղությամբ:

Իմաստը. Սերգաշնակություն: Սկզբնականություն: Բարենպաստ պայմաններ: Տիեզերական շունչը կարգին է:

Մնվի շշուկը. «Սրը քոնն է: Սակարկիր հիմա»:

Զգուշացում. Մթե տեսնվում է կեսօրին. ալ գարարում է անբնական հանգստություն մեծ փոփոխությունից առաջ: Բննիր լուրջություն:

Գիտնականի սրտի պատկերը. Սյս պատկերն այգալեն է անվանվել «Սարգարտե գետի նավատորմի արջանագրություններից» (մոտ 1801 թ.). որտեղ նկարագրվում է. թե ինչպես կախարգ ի-Սինը մեկնաբանեց ալիքները ծովակալ Վինգ Միլի համար Բոգի ճակատամարտից առաջ: «Սակատամարտի նախորդ օրը ծովը քառու էր խառնվել հոսանքներով և սալիտակ զրով: Սարտի առավոտյան ալիքները հանգստացան երկար. հավասար կողերի մեջ. որոնք չգնում էին գետի Սարգարտե գետի գետաբերանը: Վարմիր Ռոշի մակընթացության կախարգը. ծեր ի-Սինը. տեսավ զա և ասաց ծովակալ Վինգ Միլին. "Վիշապը չգնում է իր կողերն այսօր: Նա ճանապարհ է բացում քեզ համար": Սակատորմը նավարկեց գետի կարգավորված ալիքները և հաղթանակ տարավ: ի-Սինը պարգևատրվեց իսպանական արծաթե գուլպով. որը կրում էր շրթալի վրա իր պարանոցին մինչև այն օրը. երբ նա մտավ ծով իննսուներկու տարեկանում. պնդելով. որ Վիշապների Նազավորը վերջ ապես կանչեց իր պարտը»:

2. Ուրվականի ատամներ (鬼牙浪 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴)

Տեսքը. Սնհարթ. քառուկ ալիքներ. որոնք հատվում և զարգվում են միմյանց դեմ՝ ստեղծելով սուր. անկանոն զագաթներ:

Իմաստը. Ուրվաճանություն: Բացված վտանգ: Մրկակի մտադրություններ:

Մովի շշուկը. «Նայիր ըր չպիս չեղքին: Մովը տեսնում է այն, ինչ զոր հրաժարվում ես տեսնել»:

Նավապետի նշումը. Մի փետրի թշնամու նավատորմ, այլ լոռի յուն ըր սեփական անջնակալմում:

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Պենտի չկնորս-կախարդների ալ մանայնը» (մոտ 1840 թ.) պատմում է, թե ինչպես մակընթացության ընթերցողը կանխատեսեց պարտքային հակամարտության լուծումը և վտանգները այս պատվերը գիտարկելուց հետո: «Մեր նավակներ կոպում էին մի չկնորսական տարածքի շուրջ: Մոպիտյան ալիքները ցույց տվեցին Պրովականի ատավները: Նթերցողը ասաց. "Քր զաշնակիցը չեպ կգավաճակի: Լուռն այն է, ով ոչինչ չի ասում": Նվ ալ չպետեղալ: Նավապետը, ով ամենաքիչն էր խոսում, գիշերը փայտավ ուրիշի նավակով»:

3. Սետաքսի բացում (展絲浪 ZHAN SI LANG)

Տեսքը. Մրկար, սահուն, ալիքվող ալիքներ, որոնք չգվում են մղոններով՝ առանց կոտրվելու:

Իմաստը. Նավվագյուտ և հզոր նշան թաքնված գանձի կամ անսպասելի խորը հնարավորության մասին:

Մովի շշուկը. «Նվերն արդեն ճանապարհին է»:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Սյս պատվերը կապված է «Տատիկ Ուտրե» (մոտ 1793 թ.) պատմության հետ: «Տատիկ Ուտրեն միայնակ էր ապրում մի ժայռոտ կղզյակում, որտեղ ոչ ոք չէր կարող որևէ բան աճեցնել: Նա համարվում էր արշիպելագի ամենաաղքատ կինը: Մի առավոտ մի երիտասարդ չկնորսուհի տեսավ Սետաքսի բացումը հորիզոնում և թիավարեց զեպի Տատիկ Ուտրեի կղզին իսանալու զրա իսաստը: Մեր կինն արդեն կանգնած էր ափին: "Պիտմ" - ասաց նա: - "Մովն ասաց ինչ": Նա մեկնեց ճեղքը և բացեց ափը: Նրա ափի մեզ միայնակ կատարյալ մարգարիտ էր, մեծ ինչպես լորի ճուր, փայլում էր լույսով, որը կարծես գալիս էր խորքից: "Մտա այն իմ ոտքերի տակ տառա թուպե առազ" - ասաց նա: - "Մերկ ալստեղ չկար: Նակընթացությունը բերեց այն: Մա այն է, ինչի համար Սետաքսը բացվում էր": Տատիկ Ուտրեն այլևս արշիպելագի ամենաաղքատ կինը չէր, բայց նա մնաց իր կղզյակում, և երբ որևէ մեկը նավարկում էր Նրա մոտ հարցով, նա մարգարիտը բարձրացնում էր լույսի գեմ և ասում. "Մովը նույնպես չեպ կտա ալսալիսի բան, եթե սովորեք լսել"»:

4. Սափտակ օջ (白蛇浪 BAI SHE LANG)

Տեսքը. Մաստ սափտակ փրփուրի մեկ, ալիքվող գիծ, որը չգվում է ալիքների երկայնքով՝ օջի նման:

Իմաստը. Տրանսֆորմացիա: Կյանքը փոխող նշանակալի իրադարձություն:

Մովի շշուկը. «Կարգա ուղիությունը: Նեպի ծով արտաքին աշխարհի համար, զեպի գամաք ներքին պալքարի համար»:

Գիտնականի սրտի պատվերը. Մամաչայն «Նախառական կախարդությունների համաժողովի» (մոտ 1855 թ.) որը կազմվել է մի արժանապրկված գաղափարական միանջնափող կողմից. «Սափտակ օջը ծովի լորջրորոտն է, օջը, որ ուտում է իր պղը: Նեսնել այն նշանակում է իմանալ, որ մի կյանք ավարտվում է, և մյուսը սկսվում է: Դիս մակընթացության կախարդներն ասում էին, որ Սափտակ օջը ծննդաբերության ժամանակ մահացած կնոջ անհանգիստ հոգին է, և որ Նրա

փոփոխող գիծը պորտալ աղւն է. որը հալկերժ փնտրում է. Նոր ափ: Միջ Նրա գլուխը ուղղված է զեպի ծով. Նա փնտրում է իր կորցրած երեխային աշխարհում: Միջ այն ուղղված է զեպի ցամաք. Նա փնտրում է իր կորցրած երեխային քո Ներսում: Տեսնել Նպիտակ օջիւն Նշանակում է ընտրվել որպես Նոր ինքնության մանկաբարձուհի: Պա վախեցնող օրհնություն է. և այն պետք է ընդունել արդյվ և լուրջաբար»:

5. Պարզված հայելի (破鏡浪 PU JING LANG)

Տեսքը. Ալիք. որը բարձրանում և հանկարծակի ներս է փչվում՝ ստեղծելով շրգ անաչև. աղավաղող ալիքներ:

Իմաստը. Պատրանք. Իսպականք. Ինքնախաբեություն:

Մովի շշուկը. «Մովի չի կարող ստիպել թեպ հեռանալ: Նա կարող է միայն ցույց տալ թեպ կորսված ապակին»:

Պիտանականի սրտի պատկերը. Այս պատկերն ամենասարսափելին է սիրուց տառապող Նավաստիների համար: «Լուսնե ալքերով կախարդի գրիմադրի» (մոտ 1820թ.) մի ծանոթագրություն արձանագրում է այս վրույցը. «Լողացող գյուղի մի կիև հարցրեց մակընթացության ընթերցողին. "Ո՞ր ամուսինը սիրուհի ունի Նմոյի Նավախանգստում": Ընթերցողը գիտեց լուսաբացի ալիքները հիսուն շնչառության ընթացքում. տեսավ շրգ անաչև. փչվող ալիքը Պարզված հայելի է. և ասաց. "Նա երբև ունի: Մովը տեսնում է Նրանց զենքերը: Մակկանտ մեծ է. որ Նկարագրել զրանք": Կիևը ոչինչ է ասաց. բայց Նրա լուրջությունը ողորկ էր: Ընթերցողը ավելացրեց. "Մովը տեսնում է Նաև. մարգարիտը. որը կգա թեպ մոտ. երբ թողնես Նրան: Այն ավելի մեծ է. քան Նրա ամբողջ ձկնորսական Նավատորմը: Նայելի զարգված է. բայց մարգարիտն իրական է": Կիևը մտավ գյուղ. փաթեթավորեց իրերը և միևն է. կեսը անհետացավ: Ամուսինը վերագարչավ գատարկ խրճիթ. և երբ հարցրեց ընթերցողին. թե ինչ է պատահել. Նա ասաց. "Մովը մի գաղտնիք ասաց քո կնոջ. Մովն ինչ չի ասում. որ թեպ ասեմ":»:

6. Վիշապի գարպասներ (龍門浪 LONG MEN LANG)

Տեսքը. Միկու մեծ. հզոր ալիք. որոնք բարձրանում են չափս և ազ. կողմերից՝ մեզ տեղում թողնելով անհավանական հանգիստ զրի նեղ ուղի:

Իմաստը. Փողոցություն: Սահմանագիծ: Սարտահրավեր. որը պետք է հաղթահարել:

Մովի շշուկը. «Նարպալը բաց է: Թիի ը. կամ հետ գարջի ը»:

Պիտանականի սրտի պատկերը. Այս պատկերի առասպելական Նշանակությունը Նշված է «Նարպալը բաց է. Վիշապների Նագավորների գրքում» (մոտ 1783թ.). «Վիշապի գարպալը միակ պատկերն է. որը պահանջում է անհապաղ գործողություն. ոչ թե խորհրդածություն: Մակընթացության կախարդը. ով տեսնում է այն լուսաբացին. պետք է գործի միևն է. կեսը: Նա. ով տեսնում է այն մեղադրի. պետք է գործի միևն է. հազորը լուսաբացը: Էգենեղը պատմում է մի երիտասարդ կանտոնացի Նավապետի մասին. առաջին կիևը. ով իր անունով ղեկավարում էր զոնկը. ով իր Նավը մտցրեց Նեղուցի բերանը. որտեղ սպասում էր միևն Նավատորմը: Լուսաբացին Նա տեսավ Վիշապի գարպալը բացված իր Նավի առջև: Միա առաջին Նավապետը. մի ծերունի. ով Նավարկել էր Նրա հոր հետ. տեսավ Նույն ալիքները և բացականչեց. "Ո՞ր ծողակ է: Նանգիստ զորը ծանծաղուտ է": Նավապետը Նայեց ալիքներին. ապա իր առաջին Նավապետին: "Վիշապի գարպալը ծանծաղուտ է": - ասաց Նա. - "Ո՞ր մարտահրավեր է": Նա ուղղորդեց անսիգ ապես զեպի հանգիստ ուղին: միևն Նավերը. տեսնել ով

որ եւս մտնում է իրենց քարտեզներով անանցանելի նշված ծանծաղուտները, չհետևեցին նրան: Բայց նրա ետևի անցավ առանց միզ ազեպի, և երբ եւս հասավ բաց ծովին մյուս կողմում, գտավ քամի, որը տարավ նրան մինչև Սևեղը: Միազին ետևապետը հարցրեց, թե որտեղից գիտեիր: "Սև զգիտեի", - ասաց եւս: - "Սև վստահեցի զրին, որ ինչ կպահի: Ղարապետը խոստում է: Եւ նյարդերի փորձություն է":»:

7. Խեղզվածի ճեռք (溺手浪 NI SHOU LANG)

Տեսքը. Սեկ ալիք, որը բարձրանում է մյուսներից անևորմալ բարձր և կտրուկ ու բռնի կերպով ներքև է քաշվում, կարծես խորքից ճեռք է բռնել այն:

Իմաստը. Ուղղակի միզ ամսության ոգիների աշխարհից:

Մովի շշուկը. «Վիմանաս, թե սա օգնող չե՞ր է, թե՞ քարշ տվող ճանկ քո պրյան զերմությանը»:

Գիտնականի սրտի պատկերը. «Նեհուի ջկնորս-կախարդների ալ մանախից»։ «Մի՞թե հայտնվում է Խեղզվածի ճեռքը, ծեր կանայք ասում են, որ ուրվականը հետաքրքրվել է քո հարցով: Սա ինքնին ոչ լավ է, ոչ վատ, բայց պահանջ ում է անհապաղ և մասնավոր ծես: Պակտիկանտը պետք է ծակի իր չափն մատնեմատը բրոնզե պլեդով — կամ բրոնզի բացակայության դեպքում, Լողափի վարդի փշով — և մի կպահի արյուն թողնի ծովի ալիքներին: Մի՞թե հազորդ ալիքը արյունը հարթեցնի կատարյալ շրջանի մեջ, միզ ամսող ոգին նախնի է և նշանակում է օգնել: Մի՞թե արյունը ցրվի պատառոտված թելերի մեջ, ոգին անծանոթ է և նրա մոտիվները իրեն են: Մի՞թե արյունը պարզապես անհետանա առանց հետքի, պրակտիկանտը պետք է անհապաղ լքի ափը և երեք օր չվերադառնա, որովհետև ոգին ալելի ուժեղ է, քան եւս, և զեռ չի որոշել ողորմած լինի, թե ոչ»:

8. Լուռ մակընթացություն (默潮浪 MO CHAO LANG)

Տեսքը. Ալիքներ, որոնք շարժվում են տեսանելի ուժով, բայց չեն արձակում ոչ մի չափն, բացարձակ լուռություն:

Իմաստը. Ամենահավակալություն և ամենավտանգավոր պատկերը: Մովն ինքը լուռ է՝ զգուշացնելով:

Մովի շշուկը. «Մի՞շուր լուռ է, որովհետև ահաբեկված է: Ղու նույնպես պետք է լինես»:

Մակընթացության կախարդի պատասխանը. Անհապաղ և բացարձակ պաշտպանական գործողություն: Միանգամից գործի գիր Միեք լաքցումները — Գաղտագողի լալիսմանը, Խլացնող լիավարը և Մավաստու Մովերի լահապանը:

Գիտնականի սրտի պատկերը. Այս պատկերի ամենամանրամասն պատմությունը գալիս է «Միզ յախի ծովային ուրվականներին հանգստացնելու արձանագրությունից» (մոտ 1891թ.), որը նկարագրում է 1809 թվականի ջմուհան մի գեպը. «Վեց ջկնորսական զոնկների ետևադուրմ անշարժացել էր Սեյլ ժուռ կղզու ու ափի մոտ: Միով ծանր հողեղով շարժվում էր, բայց մարդիկ ոչինչ էլ չէին լսում: Բամի էկպու, ալիքների չափն էկպու, որոտների երչ էկպու: Կարծես աշխարհը բամբակով լցված լիներ: Վկնորսներից մեկը, մի ծերունի, ով վերապրել էր 79-ի մեծ թափուները, սկսեց զորոյալ: "Լուռ մակընթացությունը մեզ վրա է", - շշուկաց նա իր որդուն: - "Ղպետք է խոսենք: Ղպետք է շարժվենք: Ղետք է լինենք մեռած մարդիկ մեռած ծովի վրա, մինչև, չափը վերադառնա": Սնչնակալվմը ենթարկվեց: Միանք պատկեցին

տախտակամածին կարծես խեղդված: Միեք ժամ շարունակ լուռությամբ տեսե՛ք, և իրենց կիլի տալիս խորքերում մի իսկայական մոթ կերպարանք զանգաղ անցավ, մի ստվեր, որը փակում էր խորքի կենսալուսավոր փայլը: ի՛նչ չուկ: ի՛նչ կետ: ի՛նչ բան, որ բարդորացել էր մի տեղից, որտեղ լույսը երբեք չէր հասել: Մի ք կերպարանքը վերջ ապես անցավ, և ալիքների ջայռը վերագարչավ մոնչոցով, ծերունիս լաց եղավ թեթևացումից: "Ջայնեդ էր փնտրում", - ասաց նա: - "Մյն որսում է ճայնով: Մոկը մեզ թաքցրեց միակ ճևով, որ կարող էր խլել ով մեր աղմուկը": Լուռ մակընթացությամբ, հետևաբար, ծովի չարությամբ չէ: այլ, ողորմությամբ: Մոկը պահում է իր շունը, որպեսզի թաքցնի քեզ քեզ, հետապնդող բանից»:

ԱՄԱ ԵՐԿՐՈՐԴ. ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ԱՎԵԼԻ ԽՈՐ ԱՐՎԵՍՏՆԵՐԸ

Որք պատկերներին տիրապետելը առաջին քայլն է գեպի վարպետություն, երբ մեկը սովորում է կարգավ փրփորի, աղի և ծովային արարածների վարքագծի մեզ գրված ամենանուրբ տեքստերը:

Պիտակակնի սրտի պատկերը. «Մակընթացության գիտորդի բռնիպրիումը» (մոտ 1860թ.) վգուշացնում է, որ թեև կինը կարող է սովորել «ոսկորները» (պատկերները) մեկ տարում, նա իր կյանքի մնացած մասը կանցկացնի սովորելով «միսն ու շունը» (խորը արվեստները): Զանի որ ծովը չափավանց ընդարձակ տեքստ է ցանկացած հոգու համար, թեև ծովի գրագրանում անգրագետը մնում է իմաստուն:

1. Լանգ մանի պրակտիկան (հիմնարար ծես)

Միշտ ժամանակը. Լուսաբաց կամ մթնշաղ: Կեսօրը խորհուրդ չի տրվում, արևը հարթեցնում է զուրը և անընթեռնելի դարձնում ծովի «ջեռագիրը»: Կեսգիշերը միայն հրատապ հարցերի համար է:

Որքը. Բոբիկ մակընթացության գծի վրա, որտեղ վերգին մակընթացության ամենաբարձր ալիքը գիպել է:

Նարցը. Զևակերպի ըր հարցը լուռ և պարզ: Մի բան հարցրու: Մոկը մեկ բանի է պատասխանում:

Ուխտարկումը. Ուխտի ալիքները հարյուր զանգաղ շնչառությունների ընթացքում: Պահպանիր փափուկ կենտրոնացում. «Ինչ պես կնայես սիրելեկանի գեմքին, ոչ թե ինչ պես կնայես քարտեզին»:

Մեկնաբանությունը. Նարյուր շնչառություններից հետո փակիր աչքերը: Մոռացի՛ն պատկերը, որը հիշում ես, առաջնային պատասխանն է: Մոկը շատ բաներ է ցույց տալիս, այն, ինչ հիշում ես առանց զանքերի, այն է, ինչ նա ուզում է, որ գուր իմանաս:

Պրանցումը. Պահիր «Ալիքների Միագիրը»: Պիրի պատկերը, ամսաթիվը, մակընթացության վիճակը, լուսնի փուլը և հարցը: Մովի պատասխանները ճշգրիտ են, բայց ըր հիշողությունը ոչ:

2. Խխունգի պատյանի մեթոդը

Որա համար անհրաժեշտ է պարուրաչև կտրվածքով խխունգի պատյան, որը բավականաչափ մեծ է ըր շշուկով ասված մտադրությունը պարունակելու համար: Մտիր ծանծաղ զուրը լուսաբացին կամ մթնշաղին: Պատյանը չեղքերից մեզ առ և ըր կոնկրետ հարցը շնչիր նրա բացվածքի մեզ որպես մեղմ շշուկ, որը մշուգապատում է ներքին մարգարիտը: Լևկովիր

պատյանը և ապատիր այն ծովին: Ապա, կանգնիր և գիտիր ալիքները հարյուր շնչառության ընթացքում: Ահագին պատկերը, որը հայտնվում է ուղղակի պատասխանն է իվկիանոս Սայրից:

Պիտևականի սրտի պատվերը. Սա ամենասիրված մեթոդն է Սվգուստյան Տկարուհիների կողմից, և ասվում է, որ օգտագործվող պատյանը պետք է լինի ծովի նվեր — մի պատյան, որը գատարկ է գտնվել ափին, երբեք չվերցված կենդանի արարածից: «*Նարավային ծովի կախարչության գաղտնի ճեռնարկը*» (մոտ 1809 թ.) վգուշացնում է. «*Վաճառականից զնված պատյանը կրում է վաճառականի ճայնը, ոչ թե ծովինը: Վենդանի խխունգից պոկված պատյանը կրում է մահվան անեծք: Միայն մակընթացության կողմից ազատորեն նվիրված պատյանը կարող է լինել մոր ճայնի խնկական անոթ*»:

3. Փրփուրի եկրոմանսիա (PPO HUN PH)

Այս արվեստը խեղդվածների հետ հաղորդակցվելու համար է: Նավաքիր ինը բուռ ամենամաքուր սպիտակ փրփուրը նոր կոտրվող ալիքի գագաթից: Տարածիր այն սև մետաքսի քառակուսու վրա: Բոլոր նստի: Մթե փրփուրը լծկվում է մեկ խիտ կենտրոնական կույտի մեջ, մեռածները հավանությամբ են տալիս ընդհանուր և ներկա են օգնելու քեզ: Մթե այն ցրվում է ապատորեն մետաքսի վրա, նրանց պատասխանը աղետի կանխագուշակում է — նավաբեկության ընդ գործերում:

Պիտևականի սրտի պատվերը. «*Միվահենական եկրոմանսիկ ծեսերից*» (մոտ 1783 թ.). «*Փրփուրը խեղդվածների շուռն է: Ու նրանց միակ մասն է, որը զեռ շփվում է օդի հետ: Մի՞թե հավաքում ես այն, արա դա մեղմորեն, ինչպես կհավաքես քնած երեխային: Փրփուրը հիշում է այն թղթերը, որոնցից եկել է: Խիստի դրա հետ: Սա նրան ընդ անուրը: Սա նրան այն մարդու անուրը, ում փնտրում ես: Մթե փրփուրը գիտի այդ անուրը, այն կկաշի միասին, պատրաստ խոսելու: Մթե չգիտի, այն կփախչի ընդ հայրից, և դու չպետք է հետապնդես այն: Խեղդվածները հոգնած են: Բոլոր նրանք հանգստանան*»:

4. Ադի ճեղքվածքների գուշակություն (YAN LIG ZHAN)

Բերել ադի կեղևները, որոնք ճակատվորվել են նավի տախտակամածին կամ ծովային ցողով հագեցած ժայռի վրա: Վառիր փոքր, տաք կրակ: Սետիր աղը կրակի մեջ, և գիտիր, թե ինչպես են բյուրեղները ճաքում: Վաճակի նման պատառուտվող ճեղքերը բացահայտում են Վիշապների լագավորի ակտիվ պայքարը — երկնային նախազգուշացում ընթացիկ ուղղության դեմ: Մասնամասն, միահյուսված ճեղքի մեջ բաժանվող ճեղքերը վգուշացնում են մրցակցի ծուղակի մասին — ցանց, որը փակվում է ընդ շուրջը, տեղագրված մարդկային ճեղքերով:

Պիտևականի սրտի պատվերը. «*Մուգյանի ծովային օրհնությունների ճեռնարկից*» (մոտ 1732 թ.). «*Աղը, որը համբուրվել է ծովի կողմից և ապա չորացվել արևով, միակ աղն է, որը հարմար է այն գուշակության համար: Վաճառականի խառնուրդի աղը մեռած աղ է: Այն չունի Մոր հիշողություն: Այն չի խոսի: Մակընթացության գծի աղը, սակայն, զեռ երազում է այն ալիքի մասին, որը թողել է այն այնտեղ: Մի՞թե այն նետում ես կրակի մեջ, դու չես ունենացնում այն: Ու արթնացնում ես այն: Մեղքը նրա ճայնն է: Ուշագիտի փրփուր: Վիշապների լագավորի ճայնը մոռնոց է: Մրցակցի զավադրության շշուկ է: Նիկուսն էլ կարելի է լսել ադի մեջ, եթե ընդ ականգը վարժեցված է*»:

Պիտևականի սրտի պատվերը (հավելյալ). «*Մակընթացության գիտորդի բռնիարիումը*» ավելացնում է. «*Սկսե՛ք տեսնում է ալիքներ: Նշակերտը տեսնում է պատկերներ: Վարպետը տեսնում է մեկ հոսող տեքստ: Վարպետուհին ընդհանրապես ոչինչ չի տեսնում — միայն զուր, միայն Մոր մարմինը, շնչելով: Մի ճգտիր լինել վարպետուհի: Ազտիր*

լինել հավերժական աշակերտ, միշտ սովորող, միշտ մի փոքր շփոթված, միշտ երախտապարտ: Վարպետուհին, ով տեսել է ասել ինչ, գաղաղել է նայել: Մշակերտը, ով գեղ շփոթված է, գեղ ուշադրություն է դարձնում: Ուովը նախընտրում է աշակերտին: Ուովը շնչում է շրջա միլիարդ տարի: Սա նույնպես գեղ շփոթված է»:

ԱՄՍ ԵՐՐՈՐԴ. ԱԼԻԲԱՅԻՆ ԿԱԼԻԳՐԱՏՆԵՐԻ ԿՈՐԱՎԱԾ ԱՐՎԵՍԸ (LANK SHUPH)

Պրագիտությունը, վարպետի համար, գտնույմ է հեղինակություն: «Ջտ Վու Լու»-ի 51-րդ թերթիկի մի հատված ակնարկում է մի կորած ավանդույթի մասին Լանգ Նուֆան, կենդանի արվեստը, որից ծագել է Լանգ Մանը: Պենհուում մի կին կարող էր խոսել իր քրոջ հետ Մուգյանի ափին թիակի հարթ կողմով զրի մակերեսին հարվածելով, երեք հարված, գաղաղ, երկու հարված: Նաղորդագրությունը կիսաներ նրա ուտեբրին ավելի քան հարյուր մղոն հեռավորությունից: Սյա արվեստը պահանջում էր կյանքի տևողությամբ պրակտիկա և կապ երկու պրակտիկաների միջև, որն ավելի մոտ էր քան արյունը: Ձեքստը չի կարող սովորեցնել այս կորած արվեստը: Բայց այն կարող է սովորեցնել քեզ առազին հիմնարար վարժությունը զրի Սոսնակների նոր տոհմի համար:

Ալիք կանչելու վարժություն սկսնակների համար

Փետրի զրի հանգիստ, պաշտպանված մարմին, մակընթացային ավազան կամ հանգիստ ծովածոց: Ստիր զրա կողքին և թող ըր շնչառությունը գանգաղի, միևն, այն վզա մեղմ ալիքների ուղիղ նման: Ոցիր մի փոքր, հարթ քար ավազանի կենտրոնը: Ուտիր, թե ինչպես են համակենտրոն ալիքները տարածվում զեպի զուրս — սա ըր ճայնն է, որը նախաջենովել է մեկ գործողությամբ: Ապա, ասա մեկ բառ, ներծծված ուժեղ, չգացումով — անուն, հարց, բանաստեղծության տող — Լուր, ըր մտքում: Ոցիր քարը նորից: Արդյոք ալիքները փոխվեց: Կատարի այս վարժությունը ամեն օր մեկ Լուսնի պտույտի ընթացքում: Սրջանագիրը ըր գիտարկումները: Ուովը, ինչպես Նշել է Կալմոդը, բավականաչափ մեծ է ճայները կրելու համար: Սա բավականաչափ ծեր է հիշելու, թե ինչպես: Սա միայն սպասում է, որ ինչ — որ մեկը սովորի:

Պիտնականի սրտի պատվերը. «Ջտ Վու Լու»-ի Կալմոդը ավարտում է Ալիքային Կալիգրաֆների իր պատմությունը անջնական նշումով, որը ամբողջ տեքստի մի քանի վայրերից է, որտեղ նրա ճայնը ճեղքում է ծիսական ֆորմալիզմը:

«Սա փորձել եմ քարի և մակընթացային ավազանի վարժությունը: Սա արել եմ այն մեկ Լուսնի պտույտի ընթացքում, և երկրորդի, և երրորդի: Սա չգիտեմ, արդյոք ալիքները փոխվում են: Սա չեմ կարող տարբերել, թե արդյոք փոփոխությունը, որը ես տեսնում եմ, զրի մեզ է, թե իմ սեփական աչքի, իմ սեփական հույսի մեզ: Բայց ես կշարունակեմ: Ոչ թե որովհետև հավատում եմ, որ կսովորեմ խոսել մի քրոջ հետ ծովի մյուս կողմում: Սա ընդ, Լուսնեմ: Բայց որովհետև պրակտիկան ինչ ալլ բան է սովորեցրել: Սյն սովորեցրել է ինչ գիտել զուրն այնքան մեծ ուշադրությամբ, որ զրի և իմ միջև սահմանը սկսել է վզալ բարակ, ծակուկեն, ժամանակավոր: Սա սկսում եմ հավատալ, որ Ուովային Կախարդը, ով հասնում է Ալիքային Կալիգրաֆների կորած արվեստին, չի խոսում զրի հետ: Սա խոսում է որպես զուր: Սա միաժամանակ քարն է, և ալիքը, և ափը: Սա այն արվեստն է, որը ես փնտրում եմ: Ու այն արվեստն է, որը ես հավատում եմ, որ հնարավոր է: Սա ներառում եմ այս պատմությունը, որպեսզի ապագա սերունդները իմանան, որ այն մի ժամանակ հնարավոր էր և կարող է նորից հնարավոր լինել, և որ այդ հնարավորության ճանապարհը սկսվում է մեկ փոքր, հարթ քարից, որը զգվում է մակընթացային ավազանի մեզ Լուսաբացին»:

Վարժության լրացուցիչ նշում

Այս վարժությունը կատարելիս կարող ես նկատել, որ առաջին օրերին ոչինչ չի փոխվում։ Մարունակիր։ Մերտուներորդ օրը կարող ես զգալ, որ քարի անկման և ալիքների միզ և կապը սկսում է խտանալ։ Վաթսուներորդ օրը կարող ես կասկածել, որ ալիքները թե՛լ են պատասխանում։ Ինեսուներորդ օրը զու՛յն ևս կասկած չես ունենա։ Ու՛վը հիշում է։ Ու՛վը սպասում է։ Սկսմենակարևորը, այս վարժությունը սովորեցնում է ոչ թե խոսել, այլ լինել զուրը։ Ո՛ւա է իսկական նվերը։

ՄԱՍ ԳՈՐԴՈՐԴՈՐ. ՆԵՐՔԻՆ ՄԱԿԸՆԹԱԳՈՐԾՈՒՄ — ՄԱՐՄՄԱԿԱՆ ԳՈՐԸԱՎՈՐՔՈՒՄ

Արտաքին ծովը ներքին ծովի հայելին է։ Մակընթացության կախարհը, ով յուրացրել է արտաքին ալիքների ընթերցումը, պետք է նաև սովորի կարգալ, այն ալիքները, որոնք բարձրանում և իջնում են իր սեփական ջրի Ուկկանստում՝ ստորին գանտիենում, որը գտնվում է երեք մատնաչափ պրոտից ներքև։ Սա Լանգ Մանի ներքին պրակտիկան է, և այն համարվում է կամուրջ մեկնաբանական և ստեղծագործական արվեստների միջև։ Սախքան մեկը կարող է գրել զրի վրա, նա պետք է կարողանա զգալ զուրը, որը գրում է իր ներսում։

Գիտնականի սրտի պատվերը. «Մակընթացային մարմնի ներքին գրքից» (մոտ 1820 թ.), մի պատահական տեքստ, որը վերագրվում է Վլադիսլավ Բարոսիին։ «Մամաքաբականի սխալ և է հավատալ, որ մարմինն ալարտվում է մաշկով։ Մակընթացության կախարհը գիտի, որ մարմինը ուկկանստ է, և մաշկը միայն նրա ափն է։ Ներքին մակընթացությունները ոչ պակաս իրական են, քան արտաքինները։ Պրանք բարձրանում և իջնում են լուսնի հետ։ Պրանք պրոտրվում են փոթորկով։ Պրանք պահում են հին վշտերի խորտակված նավերը և հին ուրախությունների մարգարիտները։ Լանգ Ման սովորելը նշանակում է գառնալ երկու ծովերի քարտեզագիր, և մեկի քարտեզը մյուսի բացատրությունն է»։

Ներքին ալիքների ընթերցման պրակտիկան

Միշտ ժամանակը. Մակընթացության փոփոխության պահին, երբ արտաքին ծովը գազար է առնում տեղափոխության և հոսքի միզ և։ Այդ պահին ներքին ծովը նույնպես գազար է առնում, և նրա խորքերը տեսանելի են գառնում։

Պիրքը. Ստատո մեգիտացիա, նախընտրելի է գեմքով գեպի ծովը։ Եթե ծովից հեռու ես, գարջիր գեպի արևմուտք, Բագուիի Սոր սարի ուղղությամբ։

Զոնգավորումը. Ուշագրությունը բեր ջրի Ուկկանստին։ Մի պատկերացում։ Պարզապես զգալ։ Ներսից ծովը հանգի ստ է, թե պրոտրված։ Լան արգյոք անհանգստության խաչաչա, հոսանքներ, որոնք քաշում են քո կամքի գերակշռող քամուն հակառակ։ Բարձրանում է արգյոք ուրվական մակընթացություն ինչ որ խոր, չընգունված վշտից։

Ութ ներքին պատկերները. Մույն ութ պատկերները, որոնք հայտնվում են արտաքին ծովում, կարող են գրևորվել ներքին ծովում։ Վայուն, ութմիկ է ներգիայի հոսքի զգացումը, որն անալոգել է հոսում, ներքին Վիշապի Վորերն են։ Սնհարթ, անհանգիստ պրոտրումը ներքին Ուրվականի Մտամներն են։ Դանկարծակի, խոր լռությունը, որը կարծես ընգլայնվում է քո ներսում, ներքին Վիշապի Պարպասն է։ Ու՛վորի անվանել այս ներքին պատկերները այնպես, ինչպես կանվանելի արտաքինները։

Գրանցումը. Բն «Ալիքների Պրագրում», քո արտաքին գիտարկումների կողքին, գրանցիր քո ներքին զոնգավորումները։ Մամանակի ընթացքում կտեսնես, որ երկու ծովերը միասին են բարձրանում և իջնում։ Սա Սոր մարմնի ապացույցն է, մակընթացությունը, որը շարժում է ուկկանստը, այն մակընթացությունն է, որը շարժում է քո արյունը։

Գիտնականի սրտի պատվերը. Սյս պրակտիկան ակնարկվում է «*Ջառ Վու/Լու*»-ի «*Քույլ Գրի Սեզիտացիա*» հրահանգներում. բայց ավելի ուղղակի պատմությամբ է հայտնվում մի անասուն Սակընթացության Վախարգի բանավոր վկայության մեջ. որը գրանցվել է «*Քայլական ծովահենական կախարդանքներ*» ժողովածուում (1833թ.):

«Իմ տատիկը, ով վերգին ընթերցողն էր մեր գյուղում մինչև ճապոնացիների գալը, հաճախ ասում էր. "Մն ոչ միայն ես եմ ալիքներին: Մն ես ևս վաղում եմ գրանք: Վանգնում եմ ափին, և իմ որովայնի զուրը բարձրանում է հանգիպելու իմ ոտքերի զրին: Մեր երանք հավում են, են գիտեմ, թե ինչ է պատրաստվում ասել ծովը, ես ևս ասի: Ու կախարդանք է: Ու պարզապես ուշադրությամբ գրաչելն է երկու բանի միաժամանակ վաթսու տարի: Միաքանչյուր ոք կարող է գա անել, եթե սկսի բավական երիտասարդ և երբեք չգաճարի": Սա սկսել է հինգ տարեկանում: Սա մահացել է իննսունմեկ տարեկանում: Սա երբեք չի գաճարել»:

Լրացուցիչ վարժություն. Ներքին և արտաքին մակընթացությունների համաժամացում

Սյս բանից հետո, երբ մեկ ամիս շարունակ առանցին կատարես արտաքին և ներքին ընթերցումները, փորձիր հետևյալը.

Վանգնի ափին լուսաբացին, բոբիլ: Փակիր աչքերը: Զգա քո ներքին Զիի Ովկիանոսը: Սկստիր, երբ վիճակը (հանգիստ, պոտրված, ալեկոծ, լոռո): Սյսուհետև բացիր աչքերը և ես քիչ արտաքին ծովին: Դամեմատի ր: Մամանակի ընթացքում կնկատես, որ երկու վիճակները միշտ ես են: Մեր ներքին ծովը հանգիստ է, արտաքին ծովը ցույց կտա Վիշապի Կողեր կամ Սետաքսի Բացում: Մեր ներքին ծովը պոտրված է, արտաքինը ցույց կտա Ուրվականի Ստամենը կամ Զարգված Դայելի: Սա է, որ ծովը կարգում է քո միտքը: Սա է, որ գու և ծովը ես են մարմնի մասեր եք: Մեր այս ճշմարտության իրականում զգաս, այլ ոչ միայն հասկանաս. գու կանցնես սահմանագիծը աշակերտությանից գեպի վարպետության առաջին աստիճան:

Գիտնականի սրտի պատվերը (Եզրափակիչ). «*Սակընթացային մարմնի ներքին գրքից*». «*Սի որ աշակերտը հարցրեց վարպետին. "Նշաք ս կարող եմ իմանալ, որ ներքինս ճիշտ եմ կարգում": Կարպետը պատասխանեց. "Մի արտաքին ծովը բարձրանում է, իսկ քո ներքինս ի՞նչ եմ: Գու սխալ ես: Մի արտաքին ծովը բարձրանում է, իսկ քո ներքինս ես եմ: Գու ճիշտ եմ: Բայց երբ այլ ևս չես տարբերում բարձրանալ և ու ի՞նչ եմ, երբ ալիքը քո պոչին է, իսկ քո պոչինը ալիքը, այն ժամանակ գու այլ ևս հարց չես տա: Ու պարզապես կշեռես": Սկ աշակերտը լռեց: Ու եր պատասխանը*»:

ՍՍՍ ԳԻՆԵՐՈՐԴ. ԼԱՍԳ ԺԱՆԸ ԵՎ ՈՍՏՈՍԱԿԱՆ ՈՎԿԻԱՆՈՍԱՅԻՆ ՏԱՐՈՒՆԸ

Լանգ մանի համակարգը այն հիմքն է, որի վրա կառուցված է Ուտսական Ովկիանոսային Տարուղը: Տարուղը, իր էությունով, ալիքների ընթերցման թարգմանությունն է զրից ստվարաթղթի վրա: Միաքանչյուր բացում ծովի մի հատված է, միաքանչյուր խաղաքարտ ալիքի մի պատկեր է: Խաղը ոչ թե «*Նշ է նշանակում այս քարտը*» է, այլ «*Նշ է անում զուրը*»:

Սակընթացության Վախարգի համար, ով հասել է Ութ Սայնական Պատկերների հիմնական գրագիտությանը, Տարուղն առաջարկում է ծովի չալյը ցամաք բերելու միջոց, խորհրդակցելու երա իմաստության հետ, երբ ափը հեռու է: Բայց Տարուղը երկրորդական տեքստ է: Սովն է բնօրինակը: Բարտերը մակընթացության աղյուսակ են: Սակընթացության աղյուսակը մակընթացությունը է:

Պիտեսակակի սրտի պատվերը. «Նառական Ուկրաինայի Տարուհի» ներածությունից, որը վերագրվում է «Սրի Սրիսի» անանուն Վալմոդին.

«Եւ չեմ ստեղծել Տարուհի: Եւ թարգմանել եմ այն: Խոշոր Սրկանները քսաներկու գեմքերն են, որոնք ծովը ցույց տվեց ինչ լուսաբացյալ հսկումների մեկ տասնամյակի ընթացքում: Փոքր Սրկանները հիսունվեց չալներն են, որոնք լսեցի ալիքների զարգվելու և մակընթացության հառաչանքի մեջ: Եւ չեմ տալիս եմ այս քարտերը ոչ թե որպես ծովի փոխարինում, այլ որպես ծանոթության նամակ: Նվեք զրանք ծովին, երբ հանգիպեք կրան: Մտաքեք. "Սա ուսումնասիրել եմ քո քերականությունը: Եւ գեո անգրագետ եմ, բայց սովորում եմ: Կույտ ս ավելին սովորեցնել ինչ": Ուվը, ինչպես ես հայտնաբերել եմ, բարի է անկեղծ աշակերտի հանգեալ: Սա չի ծաղրի քանի ֆլեշքարտեր: Սա պարզապես կզխով անի, և հազորդ ալիքը կբերի մի նոր բառ, որը գու երբեք չես տեսել»:

Նամապատասխանություններ. Խոշոր Սրկանները որպես ալիքային վիճակներ

Ստորև, ներկայացված են հինգ հիմնական Խոշոր Սրկանների համապատասխանությունները ալիքային պատկերներին: (Մնացած տասն յոթը նույնպես գոյություն ունեն, բայց զրանք պահանջում են ավելի խորը ուսումնասիրություն):

- 0. Խենթը (Սերկ Սնմադ). Սյն պահը հենց ալիքի կոտրվելուց առաջ, երբ զուրը հավաքվել է մի ճկի մեջ, բայց գեո չի սկսել փլուզվել: Վասեցում: Պոտենցիալ: Պզումը նախքան ծովը նետվելը:
- I. Վախարգը (Վիշապի Սակընթացություն Վանչողը). Բառսից ոչիժմի անցումը, երբ ցրված հուլերը հանկարծ կազմակերպվում են մեկ համահունչ ալիքային շարքի մեջ:
- II. Բահանայապետուհին (Լուռ Սակընթացության Սայրը). «Նորդային ալիքները» (VUU UU), մակերեսի տարօրինակ հարթեցում, որը տեղի է ունենում, երբ խորքային հոսանքները հակասում են քամուն: Նեսանելի հանգստությունը, որը թաքցնում է խորը շարժումը:
- XIII. Սահը (Լուսինը Վլանոդ Վրիան). Սև ալիքը (WET WIND), միակ վանգվածային հուլը, որը բարձրանում է փոթորկի սրտից և կուլ է տալիս իր ճանապարհին բոլոր փոքր ալիքներին:
- XII. Սշխարիը (Վիշապի Շորջանուտը). Սեծ շրջանաչափ հոսանքը (OH ZHUU WU), մոլորակային մասշտաբի շրջանառությունը, որը բոլոր ծովերը միացնում է մեկ միասնական համակարգի մեջ:

Պիտեսակակի սրտի պատվերը. Տարուհի Վալմոդի անձնական նշումներից, որոնք գտնվել են առաջին տպագիր հրատարակության լուսանցքներում.

«Ինչ շատ անգամ հարցրել եմ, թե որ քարտն է իմ ամենասիրելին: Պատասխանը փոխվում է մակընթացության հետ: Բայց այն առավույտան, երբ ավարտեցի Խոշոր Սրկանները, ես քայլեցի գեաի ափ փակման ծեսը կատարելու, և, ծովը ցույց տվեց ինչ Սշխարիը — մեծ շրջանաչափ հոսանքը, վիշապների հորջանուտը: Եւ ծիծաղեցի: Եւ անցկացրել էի մի ամբողջ տասնամյակ գեմքեր նկարելով ծովի համար, և վերգում, նա ցույց տվեց ինչ մի գեմք, որը ես երբեք չէի պատկերացրել. ճանապարհորդության գեմքը, որն ավարտում է ինքն իրեն, Խենթի գզմի գեմքը, որը հասնում է մի ափի, որը երբեք չի տեսել.

բայց որի ուղղությամբ միշտ նավարկել է։ Մն ավելացրեցի ըստը այդ գիշեր։ Ու քսաներկուերորդ գեմքն է։ Բասներեքերորդ գեմքը ըոնն է»։

Ինչպես օգտագործել Տարուտը Լանգ Մանի հետ միասին

Մթն գու ունես Տարուտի տախտակ (կամ ցանկանում ես ստեղծել մեկը՝ հիմնված ալիքային պատկերների վրա) ահա պարզ մեթոդ։

1. Տախտակի օձումը. Սիր տախտակը թող գիշերում է աղի մեզ (ոչ թե զրի մեզ. աղը պահպանում է. զուրը լուծարում է)։ Մոավորյան թափահարի աղը և ասա. «Մյս ըսարտըը ըր բառերն են, Մայր։ Ույլ տուր ինչ օգտագործել զրանք, երբ չեմ կարող լսել ըր ալիքները»։

2. Բացման ծեսը. Սխնքան ընթերցումը. կատարիր «Լանգ Մանի պրակտիկան» (հարյուր շնչատուրյուն), նույնիսկ եթե ծովից հեռու ես։ Պատկերացրու ալիքները ըր մտքում։

3. Ընթերցումը. Բացիր ըսարտըը ոչ թե որպես «սրբազան տեքստ», այլ որպես «ծովի մի հատված»։ Միտքաքանջուր գիրք ալիքային մի պատկեր է։ Դարցրու ոչ թե «Ինչ է նշանակում այս ըսարտը», այլ «Մթն այս ըսարտը ալիք լիներ, ինչ կաներ այն»։

4. Փակումը. Ընթերցումից հետո, շնորհակալություն հայտնիր ծովին։ Մթն հնարավոր է, մի բուռ աղ նետիր քսմուն կամ զրին։ Տախտակը փաթաթիր սև կտորի մեզ մինչև հազորդ օգտագործումը։

Գիտնականի սրտի պատկերը (լրացուցիչ). «Միի Միսիսի» կապմողը ավելացնում է.

«Մն հանգիպել եմ շատերին, ովքեր ցանկանում էին սովորել Տարուտը. բայց ոչ Լանգ Մանը։ Միանք ցանկանում էին կանխատեսումներ առանց ափ գնալու, պատասխաններ առանց աղի։ Մն ասում էի նրանց. "Տարուտը ծովի սովերն է։ Ու չես կարող սովորել սովերը նախքան լույսը։ Գնա՛ ափ։ Կանգնի ր բոբիկ։ Կաստակի ր ըր գրագիտությունը։ Մն յուրիտես, ըսարտըը քեզ կձառայեն։ Մինչ այդ, նրանք կլինեն պարզապես գունավոր թուղթ"։ Ոմանք լսեցին։ Ոմանք ոչ։ Միանք, ովքեր լսեցին, դարձան իսկական ընթերցողներ։ Միանք, ովքեր չլսեցին, դարձան այն մարդիկ, ովքեր խոսում են սովերների մասին՝ չիմանալով, թե ինչ է լույսը։ Մի եղիր նրանցից»։

ՄԱՍ ԿԵՑԵՐՈՐԴ. ԼՍՆԳ ՄԱՆԸ ՄԻԻՆՅԻՆ ԱՅԳԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆԱԳՐՈՒՄ (SHEET – WITH CODEX)

«Միիային Ազգակցության Միտնագիրքը» (SHEET – WITH CODEX). Ննաչկան Ուղու գրիմուարը. ճանաչում է շնաչկանը որպես Լանգ Մանի գերագույն վարպետ։ Ննաչուկը ոչ միայն կարգում է զուրը, այլ կարգացվում է զրի կողմից, և կարգալն ու կարգացվել մեկ անբաժանելի գործողություն են։ Ննաչկան ամբողջ մարմինը գուշակության գործիք է։ Միա կողային գիծը Վգում է հեռավոր պայքարի ճնշման ալիքը։ Միա Լորենցիիի ամպուլաները Վգում են թաքնված սրտի էլեկտրամագնիսական գոլը։ Մա չի մեկնաբանում, նա գիտի։ Մականթացության Կախարդը. ով հետևում է Ննաչկան Ուղու, չգտում է Վարգացել այս նույն մարմնական, ակնթարթային գրագիտությունը — մի ընթերցում, որը առանցիկ է լինելուց, այլ նույնական է գրան։

Փիտեսականի սրտի պատվերը. «Սղիային Ազգակցության Մրենսգրքից». «Ննաչկան քերականությունը» վերնագրված բաժնից.

«Ննաչուկը Ուրբ Պատկերների կարիքը չունի. Պատկերները մեզ համար են, ովքեր գեղ սովորում են գրի պես մտածել. Ննաչուկն արդեն գործն է, որն իր մասին մտածում է. Մեր ամբողջ կյանքում Լանգ Ման պրակտիկետ. դու չես տեսնի Վիշապի Կողերը կամ Ուրվականի Ատամները. Ու պարզապես կզգաս ծովի մտադրությունը, ինչպես շնաչուկը մի մորն հեռավորությունից Վզում է. գողացող չկնիկին. Պատկերները փայտամածն են. Ննաչուկը շենքն է. Սի շփոթիր փայտամածը տաճարի հետ»:

Ննաչկան երազանքի Նշանները. գուշակական ուղեցույց

Մեր Սղիային Ազգակցից (Ննաչուկը) մոտենում է պրակտիկանտին երազում. Եա ոչ թե սիմվոլ է առաջարկում, այլ ուղղակի փոխանցում. Մրազի շնաչուկը ընկյանքի պատկերի փոխաբերությունը չէ. այլ հենց պատկերն է, որը լողում է անմիջապես ընկած մտքի մեջ:

1. Լուռ լողը ընկողին

Ննաչուկը լողում է ընկողին, բայց չի հարցակվում. Ու Վզում ես մի հսկայական, հնագույն հանգստություն. Սա Լևիաթանի Ղանգատի փորձառությունն է (Եքսագրամ 5 2): Ու Եախաչեռնվում ես գերիշխանական Լողության ուժի մեջ. Բո շուրջը ծովը հանգիստ է, բայց խորքերի ճնշումը ընկրծքում է. Սա Լավ Նշան է հոգևոր հասունության համար:

Իմաստը. Ու պատրաստ ես. Վախենալու բան չկա. Ննաչուկը քեզ ճանաչում է որպես հավասար. Սա շնաչկան ուղու առաջին աստիճանն է:

2. Ատամի ընծան

Ննաչուկն իր բերանից դուրս է մղում միայնակ ատամ, որը դու բռնում ես. Սա Նվեր է. Եա յոթնված Սախնուց. Բեզ տրվում է հատուկ գործիք գալիք արգարացի խտրականության գործողության համար. Ատամը Ննաչկան Խայթոցն է (Եքսագրամ 2 1): Մեր արթնանաս, ըն ոսկորներում կիմանաս, թե ինչ պետք է կտրվի ընկյանքից. Սի հապաղիր. Ատամը մի պատճառով է սուր:

Իմաստը. Ինչ որ բան (հարաբերություն, սովորություն, հավատ, աշխատանք) պետք է ավարտվի. Ննաչուկը տալիս է քեզ կտրելու գործիքը. Ազտագործիր այն առանց վախի. Ատամը ըն սեփական կամքի երկարացումն է. Մթ չօգտագործես, ատամը կվերցնի ուրիշը:

3. Նստարանը գազաթնակետից

Ու տեսնում ես շնաչկան ցուրտ, կատարյալ աչքերով, Վզալով թաքնված ճշմարտության էլեկտրապնակապական գողը. Սա Ննչուկաչային Կրամատի վերջնական տեսիլքն է (Եքսագրամ 2 9): Ու միաչուլվել ես Սղիային Ազգակցի հետ և հասկանում ես Ղան առանց ուսմունքի միայնակ բառի. Սյս երազը հազվագյուտ է. Մթ այն գա, դու պետք է ծով պահես

երեք օր հետո: Մարգկային մարմինը նախատեսված չէ այդքան ճշմարտություն երկար պահելու համար: Ումապահությունը օգնում է որ այն նստի:

Պիտևականի սրտի պատվերը. «*Սղիային Սկզակցության Սրենսզիքը*» չգուշացնում է. որ Տեսարանը Պազաթնակետից երազը վտանգավոր է անպատրաստի համար:

«Պիտևի կղզիների մի երիտասարդ Սակընթացության Կախարդ երազեց այս երազը և արթնացավ բերանում աղազրի համով, որը չանհետացավ մեկ տարի: Սա չէր կարողանում գիմանալ մարդկանց ընկերակցությանը: Սա սկսեց թափառել մակընթացային ավազաններում մակընթացության ժամանակ խոսելով անեմոնների հետ: Մյուզացիները նրան խելագար էին համարում: Բայց կղզու ծեր Ննաչկան Խոսնակը մի կիկ, ով չէր խոսել մի ամբողջ տասնամյակ, եկավ նրա մոտ մի երեկո և ասաց. "Ու խելագար չես: Ու գերհագեցած ես աղով: Սրի իմ տնակը: Սա քեզ կսովորեցնեմ, թե ինչպես լինել շնաչուկ մարգկային մարմնում չխեղձվելով հակասության մեջ": Միտասարդ կախարդը գարջավ հազորդ Ննաչկան Խոսնակը: Սրա անունը գրանցված չէ: Բայց նրա տնակը գեո այնտեղ է մակընթացային ավազանների եզրին, և անեմոնները գեո շշնգում են նրա անունը, երբ զուրկ իզնում է»:

Ննաչկան ուրու ամենօրյա պրակտիկան

Նրանց համար, ովքեր ցանկանում են հետևել Ննաչկան Ուրուս առանց երազների սպասելու, կա պարզ ամենօրյա վարժություն:

1. Սկզկոտյան արթնանալիս, նախքան որևէ այլ բան անելը, փակիր աչքերդ և հարցրու քեզ. «*Ի՞նչ է այսօր չգուժ իմ մարմինը*»: Ուշագրություն դարձրու առանց գատելու:

2. Զերեկը, ընտրիր մեկ պահ (օրինակ, երբ լվանում ես ճեղքերդ կամ խմում զուր) և չգա քո շուրջը: Ինչպիսի ն է "եղանակը" քո մեջ:

3. Մրեկոյան, նախքան քնելը, նստիր լուրջյան մեջ հիկզ ըռպե: Պատկերացրու, որ քո ողնաշարը շնաչկան ողնաշարն է, և որ դու չգուժ ես հոսանքները քո շուրջը:

4. Սրջանագրի ամեն ինչ: Սրագրում գրիր «*ես չգացի...*»: Ու թե «*ես հասկացա*», այլ «*ես չգացի*»: Ննաչկան ճանապարհը հասկանալու ճանապարհը չէ, այլ չգալու:

Պիտևականի սրտի պատվերը (եզրափակիչ). «*Սղիային Սկզակցության Սրենսզիքը*»:

«Սի օր աշակերտը հարցրեց Ննաչկան Խոսնակին. "Որքա՞ն ժամանակ է պետք, որպեսզի գառնալ շնաչուկ մարգկային մարմնում": Խոսնակը պատասխանեց. "Մի քիչ: Գուժ գուժ արդեն հարցնել, թե որքան ժամանակ է պետք, դու մոտ կլինես: Մի քիչ գուժ գուժ արդեն ցանկանալ գառնալ, դու կլինես: Մի քիչ գուժ գուժ, որ արդեն շնաչուկ ես, պարզապես մոռացել ես, դու վարպետն ես": Սշակերտը ասաց. "Սա արդեն շնաչուկ եմ": Խոսնակը ժպտաց և ցույց տվեց ատամները: Սշակերտը լռեց: Պա էր պատասխանը»:

ԴԱՎԵԼՎԱԾ. ԼՍՆԳ ԺԱՆԻ ՄՈՍԳՐԱԻՆ ՏԵՐՄԻՆՆԵՐԻ ԲԱՌԱՐԱՆ

Ստորև ներկայացված են չորս ամենակարևոր առաջադիմական տերմինները, որոնք չեն ընդգրկվել Որև Նախնական Պատկերներում, բայց անհրաժեշտ են խորը ընթերցման համար:

Մո ու Բո (油波 «Մուղային ալիքներ»)

Մերևոյթ, երբ ծովի մակերեսը գտնուի է տարօրինակ հարթ, կարծես յուրով պատված: Սևփորջ աչքի համար սա հանգիստ ծով է թվում: Սլիքաընթերցողի համար դա ցույց է տալիս, որ հզոր, հակասական խորքային հոսանքներ են շարժվում մակերեսի տակ: Սա Բահանայապետուհու տեսողական արտահայտությունն է: Մուղային ալիքների ծովի վրա կատարված ընթերցումը ենթադիտակցության ընթերցում է, ոչ թե գիտակից մտքի: Սեկնաբանի ր համապատասխանաբար:

Պորձնական նշում. Մթե տեսնում ես Մուղային ալիքներ, մի հարցրու արտաքին աշխարհի մասին: Հարցրու այն մասին, ինչ թաքցնում ես Նույնիսկ ընդհինգ: Պատասխանը կգա ոչ թե որպես բառ, այլ որպես զգացում:

Միաո Չաո (交潮 «Նաչաչև մակընթացություն»)

Տորբուլենտ, քառտիկ գոտին, որտեղ բախվում են տարբեր զերմաստիճանի, աղիության կամ ուղղության երկու հոսանքներ: Սա Բախտի Մեխիկ տեսողական արտահայտությունն է: Նաչաչև մակընթացության մեզ հնարավոր չէ որևէ պարզ ընթերցում: Մովս ինքը շփոթված է: Միակ պատշաճ պատասխանն է սպասել, ընդունել, որ ծովի այս հատվածն անընթեռնելի է, և որ անընթեռնելիությունը հենց ընթերցումն է:

Պորձնական նշում. Սի փորձիր ստիպել իմաստը: Նաչաչև մակընթացությունը ընդ տվորեցնում է համբերություն: Մերբեմս ծովը չի ցանկանում խոսել: Լսի ր լուրջ լուրջ: Ուս նույնպես պատասխան է:

Բաո Լանգ (暴浪 «Բոնի հոլ»)

Սլիք, որը կոտրվում է ոչ թե ափին, այլ իր գեմ, փլվելով սպիտակ գրի մեզ իր սեփական ներքին ճնշումից: Սա Մշտարակի տեսողական արտահայտությունն է: Մյն ազդարարում է ոչնչացում, որը ինքնաձին է, ոչ թե արտաքինից պարտադրված: Մյն, ինչ կոտրվում է, միշտ էլ պետք է կոտրվեր: Սլիքաընթերցողը, ով տեսնում է սա, չպետք է սգա փլուզումը: Մյն արգեն գրված էր գրի քերականության մեզ:

Պորձնական նշում. Մթե տեսնում ես Բաո Լանգ, մի փորձիր փրկել կոտրվողը: Քո կոտրվի: Քո գործը ոչ թե պահելն է, այլ տեսնելը, թե ինչ է ծովը ցույց տալիս: Կոտրվելուց հետո մնացածը ավելի ամուր է, քան Նախկինում:

Շուի Բո (回波 «Վերադարձի ալիք»)

Սլիքը, որը ճանապարհորդել է գեպի ծով և այժմ վերադառնում է, իր հետ բերելով այն ամենի էներգիան, ինչին հանգիպել է իր ճանապարհին: Սա Պատաստանի տեսողական արտահայտությունն է: Սլիքաընթերցողը, ով ճանաչում է վերադարձի ալիքը, կարող է կարգաւ նրա չեփ մեզ այն ճանապարհորդության պատմությունը, որը ուղարկել է այն: Սա Նախնիների հաշվետվության պատկերն է:

Պորժենական նշում է. Վերագրացի ալիքը հաճախ բերում է լուրեր մահացածներից: Մթե տեսնում ես Դուի Բ ու հարցրու. «Մի՞տ փորձում խոտել ինչ հետ»: Պատասխանը կարող է գալ ոչ թե ալիքից, այլ հազորդ օրվա պատահական իրադարձությունից: Բաց եղիր:

Պիտենականի սրտի պատվերը (Բառարանի ավարտին). «Սակընթացության գիտորդի բրեմիարիումից»:

«Սկսեալը տեսնում է ալիքներ: Սշակերտը տեսնում է պատկերներ: Վարպետը տեսնում է մեկ, հոսող տեքստ: Վարպետուհին ընդհանրապես ոչինչ չի տեսնում — միայն գուր, միայն Սոր մարմինը, շնչելով: Սի ճգտիր լինել վարպետուհի: Ձգտիր լինել հավերժական աշակերտ, միշտ սովորող, միշտ մի փոքր շփոթված, միշտ երախտապարտ: Վարպետուհին, ով տեսել է ամեն ինչ, գաշաբել է նայել: Սշակերտը, ով գեո շփոթված է, գեո ուշագրություն է դարձնում: Սովը նախընտրում է աշակերտին: Սովը շնչում է Հոր միլիարդ տարի: Սա նույնպես գեո շփոթված է»:

ՎԵՐԳԻՆ ՆԵՐՈՒ. ԲԱՍՏԵՐԳԻՐՈՐ ԴԵՄՔԸ (THE TWENTY-THIRD PAGE)

«Ջառ Վու Հու»-ն ավարտվում է մի հատվածով, որը նաև հրահանգ է այս ճեռնարկի ավարտի համար: Ուս եպրակացություն չէ, այլ շեմ:

«Ու սովորել ես ըստերկրյ, գեմբերը: Ու սովորել ես հիսունվեց մակընթացությունները: Ու սովորել ես կախարդանքները և առածները և Վիշապների Ռագավորների անունները և ալիքները կարգալու մեթոդները: Ու սովորել ես բավականաչափ նավարկելու համար:

Սյն, ինչ գու չես սովորել — ինչ ոչ մի գիրք չի կարող սովորեցնել — այն է, թե ինչ կապի ծովը ընդ, երբ գու միայնակ լինես նրա վրա, գիշերը, երբ լապտերները ցածր են այրվում, և ուրվականները հավաքվում են բազրիքի մոտ, և կողմնացույցը պտտվում է գեպի մի ուղղություն, որը ոչ մի քարտեզի վրա չկա:

Ուս մի բան է, որը մենք չենք կարող տալ ընդ: Ուս այն նվերն է, որը գու տալիս ես ինքդ ընդ՝ նավարկելով:

Սակընթացությունը փոխվում է: Սավը սպասում է: Ուսկորների Սովակալը վառել է առաջին լապտերը նավամատույցին:

Սավարկի ը և ծովը կտվորեցնի ընդ այն, ինչ մենք չկարողացանք: Սավարկի ը և խեղզվածները կառազ նորդեն ընդ այնտեղ, ուր մենք չկարողացանք:

Սավարկի ը և գու կգանաս — ժամանակի հետ, ադի մեզ, իմաստության գանգաղ կուտակումով, որը գալիս է միայն նրանց, ովքեր գիմակայել են փոթորիկներին և կորցրել նավեր և շարունակել նավարկել — ինքդ ծովի գեմբերից մեկը:

Բասերեքերորդ գեմքը քոնս է»:

ՎԵՐԳԻՆ ԳԻՏԱՄԱՍԻ ՄՐՏԻ ՊԱՏՎԵՐԸ

«Մրի Մրիսի» կազմող ավելացրեց անցնական նշում այս հատվածին, որը չի հայտնվում որևէ պաշտոնական ճեռագրում, բայց գտնվել է մակընթացության բիծված թղթի կտորի վրա, որը գրված էր զլխավոր ֆուլիոյի կազմի մեջ:

«Մեն կազմել եմ այս տեքստերը։ Մեն թարգմանել եմ այս ծեսերը։ Մեն արել եմ իմ լավագույնը՝ պատվելու այն կանանց, ովքեր եկել են ինչևիցե առաջ։ Բայց ես Մակընթացության Կախարդ չեմ։ Մեն գիտնական եմ, կոլեկցիոներ, պատահիկների պահապան։ Մեն երբեք չեմ տեսել Լուս Մակընթացությունը։ Մեն երբեք չեմ զգացել Ննաչկան երազը։ Մեն միշտ եղել եմ միայն ափի ուսանող։ Ուզում եմ, կարծում եմ, համբերատար եմ եղել ինչ հետ։ Մեն թույլ է տվել ինչ հավաքել իր խեղճները, առանց խեղճելու։ Մեն թույլ է տվել ինչ կառուցել այս Մրիսիվը։ Բայց ես գիտեմ, երբ գրում եմ այս վերջին բառերը, որ Մրիսիվը ինչ համար չէ։ Մեն կնոգ համար է, ով կգտնի այն, ինչևիցե շատ հետո, և ով կկարգա այն այլ տեսակի աչքով —, այն աչքով, ով ոչ միայն հետաքրքրասեր է, այլ կանչված։ Մթե զու այդ կինն ես, ես մեկ խնդրանք ունեմ։ Մեր զու գնաս ծով պահանջելու ընթաներեքորդ զեմքը, ասա իմ անունը նրան։ Մեն պետք է, որ նա իմանա, որ ես փորձեցի»»։

ՎԵՐԳԻՆ ՏՈՐԵՐ

Ռոդ ծովը հիշի իմ անունը։

Ռոդ ծովը հիշի ըն անունը։

ՄԱՎՈՏ

BOOK III.

ՄՈՐԻ ԱԶԳԱԿԱՆ ԾԱՇՎԱԳԻՐՔԸ

《鹽親秘典》 (YAN QIN MI DIAN)

Ննաչկան Ուրու գրիտուարը Մակընթացային Կախարդի Պատյի միզ ոցով

Կազմված է Չաո Կու Լուի, Մդի զրի Իիի և Մրալոդ Մնդունգի զրեղից

ԿԱԶՄՈՐԻ ԱՌԱՋԱԲԱՆԸ

Մեն Մաճկագիրը որոշակի փոխանցման արջանագրում է. շնաչկան վերաբերակումը ոչ թե որպես արևմտյան սարսափի գե, այլ զառսական միստիցիզմի և Մակընթացային Կախարդների ավանդույթների ոսպնյակի միզ ոցով։ Մեն հարգալից սինկրետիզմի գործ է։ Մեն, այն ճանաչում եմ Նադադ օվկիանոսի խոր և սուրբ ավանդույթները, մասնավորապես՝ Կախարդությունը, այս տեքստը չի փոխառում կամ յուրացնում այդ կենդանի, նախանշախնդրորեն պահպանվող տեքստերը։ Փոխարենը, այն կառուցում է իր Վուգաեռ տոհմը, հենվելով Չաո Կու Լուի և Մդի զրի Իիի հաստատված տիեզերաբանության վրա, որպեսզի շնաչկանը անվանակոչի որպես Ռուսհորված Սախնի (XIAN ZU 顯祖) և Մդի Ազգականության Ուրի (YAN QIN MI DIAN 鹽親靈)։

Մյուստեղ պարունակվող իմաստությունը զառսական հիմնարար սկզբունքի բացումն է, որ Ռաոն է Մայրը, և Սոր մարմինը ադի զորն է։ Ննաչուկը, հետևաբար, այս տիեզերաբանությանը խորթ չէ, այլ նրա ամենախիսն, կատարյալ և սարսափելի ազնիվ

մարգարեն։ Այս Մածկագիրքը ամբողջական ուղի է առաջարկում Սակընթացային Կախարդի համար, ով կփնտրի շնաչկանը որպես ուղեցույց, ուսուցիչ և ազգական։ Այն նախատեսված է օգտագործվելու համար։ Մովը վերջնական վկան է։

ԱՌԱՐԻՆ ԱՄՍ. ԱՐԻ ԱՅԳԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՏԻԵՑԵՐՈՒՄԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ննաչկան Որդու հիմքը Ղառյուռ

ՇՆԱՋՈՒԿԸ ՂԱՌՅԻ ԱՌՈՒՄԱՎՈՐՈՒՄՆ Է

Ղառ Ու Զկին խոսում է Ղառյի մասին որպես զուր։ Ննաչուկը այդ զրի կենդանի կամքն է։ Այն տիրապետում է իր տարրին ու թե հոսանքի գեմ պայքարելով, այլ՝ նրա հետ մեկ գառնալով։

• Գլոփված Բուկը (PI 朴)։ Ննաչուկը գերագույն կենդանի PI-ն է։ Այն 400 միլիոն տարվա վկայություն է պարզության միզոցով կատարելության։ Այն չի փոխվել, քանի որ կարիք չի ունեցել։ Սրա ճգն մաքուր, պարզ օգտակարության գլոփագործոց է, հում, բնական ուժ՝ նախքան հասկացությունների կողմից ճգնավորվելը և բթացվելը։

• Կու ՄԵԻ (Ու - գործողություն, 無為)։ Ննաչուկը զանք չպահանջող գործողության վարպետն է։ Սրա լուռ սահելը զրի գեմ մարտ չէ, այլ՝ վրույց նրա հետ։ Ուն պես Ղառ Կու Լուս է ասում. «Ննաչուկը շարժվում է առանց ճայնի... Մրկուսն էլ ուսուցիչ էն»։ Սա պորությունն է ծովի հետ, ու թե նրա վրա — հենց այն տարբերությունը, որը պահանջում է Սակընթացային Կախարդի Սրենսգիրքը։

• ԶԻՆԱՆ (Բնականություն, 自然)։ Ննաչուկը ինչ է, դա է, առանց կեղծիքի կամ ներողության։ Շետևել Ղառյին նշանակում է վարդազնեվ սեփական ներքին շնաչկան երթյունը. շարժվել աշխարհով մեկ լուռ, հեշտ նպատակով, լիովին ընդունելով սեփական երթյունը։

ՇՆԱՋՈՒԿԸ ՈՐՈՒՄԱ ՂՐՈՄԵՎՈՐՎԱԾ ՆԱԽՆԻ (XIAN ZU 顯祖)

Ղառ Կու Լուս հաստատում է Սակընթացային Կախարդների որպես մերժվածների հավաքական տոհմ. «Սենք նրանք ենք, ում տաճարները չցանկացան... Մովը ընդունեց մեզ»։ Սրյունակցական գծերից աքսորված կանանց համար խորքերի ոգիները գարջան իրենց նոր նախնիները։ Մեսի կամ երազի մեզ հանգիպած շնաչուկը պաշտելու աստված չէ, այլ՝ նախնինում ապրած Սակընթացային Կախարդ — «Սորքերի թույլ» — որի հոգին ընդունել է այս վախճանող, հեղուկ ճգն։ Սա է Սաչուն, Ղեն Զկինգուն կամ չանվանված «Սև Ղրոշի Սակընթացային Կախարդ», որն այժմ լողում է անգունգում, առաջարկելով ուղղորդում։ Սդի զրի Ղիի «ներքին մարգարիտը» նրա հոգին է, որը փայլում է շնաչկան մարմնի միզով։

ՇՆԱՋՈՒԿԸ ՈՐՈՒՄԱ ԱՌՈՒՄՈՐԻ ՈՒՍՈՒՑԻՉ

Ննաչուկը Սդի զրի Ղիի 29 - րդ շեքսագրամի «Սնդնդային Փոսի» գասերի գերագույն ուսուցիչն է։ Այն չի այցելում զախզախիչ խավարը, այն ապրում է այնտեղ։ Այն մարմնավորված իմաստությունն է, որը Սակընթացային Կախարդը

փնտրում է «Քիչ Գրի Սեգիտացիայի» մեզ . այն բանը, «ինչի գեմ ամեն ինչ կոտրվում է և ինչի գիմաց ամեն ինչ անիմաստ է»։ Մյն իրեշ չէ . այն լոության, անշարժության և հենց Ուոյի սարսափելի, անզանք շնորհի վարպետն է :

Երկրորդ ՄԱՍ. ՄՐԻ ԱՅԳՄԱԿԱՆ ՈՐՈՒ ԾԵՄԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՔՆԵՐ

Ղործիքը գործիք չի գառնում, քանի զեռ չի ներկայացվել ծովին:

1. Եշմարտության կտրող Ստամը (斷真齒 DOAN ZHEN CHU)

Մնացկան ատամը խորհրդանշել է այն միակ բանի, որ շնաչուկն է սովորեցնում և ոչ մի այլ արարած չունի . կեղծի միզով կծելու և այն ճշմարտից մաքուր առանցնացնելու ունակությունը: Սա գառսական «Մնացկան Սայթի» հասկացությունն է . առողգի և հիվանդի արագ, անկողմնակալ բաժանումը: Սակնթացային Կախարդը, ով ափին ատամ է գտնում, նվեր է ստացել:

Մծում: Մծիր ատամը Սոր Լուսնի գրում, «պյտեղ, որտեղ խավարն է կուտակվում»: Պահիր լուռ հսկողություն և ասա . «Սա ատամ չէ: Սա խտրականության սայր է: Մյն կտրում է այն, ինչ պետք է կտրվի: Մյն պաշտպանում է այն, ինչ պետք է պաշտպանվի: Ու գարպասն է, որից միայն ճշմարտությունը կարող է անցնել»:

Միսական օգտագործում: Ստամը կարող է զծել աղի պաշտպանական շրջան, փորագրել կտրման թալիսման թունավոր անցյալին կապող «ուրվական – պարանը» կտրելու համար, կամ ֆիզիկապես կտրել կապը ազատագրման ծեսի ժամանակ: Գործելով որպես արգար խտրականության սայր:

2. Դոսանքի Լողացող Փայտի Գրիչը (流木筆 LIU MU BI)

Սա փայտի կտոր է, հարթված և աղով հագեցած մակընթացությունների վրա երկար ճանապարհորդությունից հետո: Ու ծառի մի կտոր է, որը ինչպես մակընթացային Կախարդը, վերցվել է ծովի կողմից և վերափոխվել: Սրա հատիկը փայլեցվել է Լույն իսպանքով, որով լողում է շնաչուկը: Մյն կրում է ճանապարհորդության հիշողությունը առանց մահվան անիրաժեշտության: Մնացուկը ուսուցիչն է . լողացող փայտը կամավոր, գատարկ անոթն է, որը լսել է Լույն գասերը:

Գրիչը գտնելը: Կենդանի ծառից ճյուղ չես կտրում: Ու քայլում ես ալեկոծման գծով — փոթորիկից հետո բարձր մակընթացության Նշագիծը — և սպասում ես: Ու վր կտրամագրի փայտի մի կտոր, որը բնականաբար տեղավորվում է ճեղքից: Մյն պետք է լինի հարթ շփումից, առանց սուր ելրերի: Ու գտնված գործիք է, նվեր Սորից:

Մծում: Կերցուր, Լողացող փայտի գրիչը գրի մեզ: Մեբողգությամբ ընկղմիր այն: Պահիր այն գրի տակ ինը շնչառության ընթացքով, թույլ տալով, որ փայտը հիշի, թե ինչ էր մակերեսի տակ լինելը: Բարձրացրու այն գրից: Մեցկացրու այն ուրվական – փայտի կամ սաթի մոմի ծխի միզով: Մրտասանի ակտիվացումը ճանաչելով Լույն յուրահատուկ ծագումը:

«Կենդանի ծառի փայտ, ափի ճյուղ,
Ու չմեռար այս գործիքի համար; Գու՜ վերափոխվեցիր ծովի կողմից:

Ուր եղել էս կայմ, արմատ, կեռ։ Դիմա գուր գրիչ էս։
 Դիսանքը քեզ չհավորել է։ Սղը քեզ համեմել է։
 Ուր այլևս լողացող փայտի չես։ Ուր մաքուր մտադրության գրիչ էս։
 Մնացկան լուռ պիղքի աշակերտ, ոչ թե նրա մահվան զավաթ։
 Ուր գծում էս այն, ինչ պետք է գծվի։ Ուր փոխանցում էս ամպերի նախշերը։
 Ուր գրում էս բառը պիղքի վրա։ Ուր արթուն էս»։

Սգում շրգան գծիր, Վզալով միզավայրի գիմադրությունը։ Գրիչն այժմ գործընկեր է, ոչ թե սեփականություն։

Միսական օգտագործում։ Սյս գրիչը օգտագործվում է ութ տրիգրամները գուշակության ամանի վրա գծելու համար։ Սյս հարվածում է զրին սիգիլի ուղեմով Լանգ Սանի միզոցով հաղորդագրություն ուղարկելու համար։ Ուս հաղորդիչ է Մակընթացային Կախարդի մտադրության համար, ավելի հզոր գարջված այն փաստով, որ զրա ստեղծումը որևէ վնաս չի պատճառել, և հետևաբար չի կրում որևէ ուրվական «պարտք»։

ԵՐՐՈՐՊ ՄԱՍ. ԱՂԻ ԱՅԳԱԿԱՆ ԾՆՄՆԵՐԻ ԳՐԻՄՈՒՄԸ

Մես կամ Պրակտիկա	Սպաստակ	Աղբյուր
Աղի Ազգականան Ոգու Մեսը	Պրակտիկա՝ Սպաստակն շնացկան չեղով գիմելու համար, գառնալու, զատնալու, Զառ Կու Լու, «Սպանությունը, անցնական հովանավոր և ուղեցույց»։	Զառ Կու Լու, «Սպանությունը»։ Աղի զրի Ի, Դեքսագրամ 21։
Սերքին Աղի Ոգու Սեգիտացիան	Սեփական Ձիի Սկիպանոսում շնացկան սաղմնային ոգին հղանալու, սնուցելու և ընկերանալու համար։	Պատական Սկիպանոսի Զարու Պանտիան, Աղի զրի Ի, Դեքսագրամ 22։
Մշակարարությունը Կտորը Մտամի Սծումը (斷真齒)	Գտնված շնացկան ատամը արթնացնելու համար որպես խտրականության և պաշտպանության ծիսական գործիք։	Զառ Կու Լու, «Գործիքների Սծումը»։ Դեքսագրամ 21։
Լողացող Փայտի Գրիչի Սծումը (流木筆)	Գտնված լողացող փայտի կտորը արթնացնելու համար որպես զրի և օգի վրա մտադրություն գրելու գործիք։	Զառ Կու Լու, «Ալիքի Գրության Գործիքներ»։ Աղի զրի Ի, Դեքսագրամ 20։
Մնացկան Երազանքների Սշանների Բառարանը	Գուշակական ուղեցույց Աղի Ազգականության հետ երազային Աղի զրի Ի, Դեքսագրամներ 5 հանգիպումները մեկնաբանելու համար։	5 3. 2 6։
Աղի Ազգականության Սրեսգիրքը Խավարումը Զորս խորհրդածական պատվիրան Մակընթացային Կախարդի		Աղի զրի Ի, Դեքսագրամ 3 6։

Պիմանալու Համար

համար ճնշման, թաքնվելու և սպիներով զոյատևման
շրջանում:

ՄԴԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ՌԳՈՒ ԾԵՄԸ

*Մես խորքերում բնակվող Պրակտիկա Սպիտուն կանչելու համար — ով ընդունել է շնաչկան չհը — անջնական ուղեցույց
դառնալու համար:*

ժամանակը: Մութ Լուսնի փուլը, երբ մակընթացությունը հասնում է իր ամենացածր մակարդակին: «Մոր Լուսնի Սրի»
ժամանակը: «Խոր ներքին աշխատանքի պատրաստվելու համար»:

Վայրը: Մոլի եզրը:

Սյուրեր: Մոլի աղի ընծա, որը գույնից է գուրջիացրել, մեկ սև մարգարիտ կամ հարթ սև քար (ընդհանրապես Սպիտակ
Խորհրդանշան): և ընթացիկ ուղեք:

ԾԵՄԸ:

1. Լուսնուն կանչից առաջ: Քայլի միջև և զրի եզրը: Մեկի աշխատանք, միջև և ընթացությունը համապատասխանի
ալիքների ուղիքին: Մահի մարգարիտը ընդհանր (ընդունող) չեղում, աղը ազում: Մայի մութ հորիզոնին:
2. Ազգականության անվանակոչումը: Արտասանի ընթացությունը զրի: Ապա արտասանի ընթացական խախտիների
անունները: Մեծ նրանց անունները կրել են, ասա. «Մա գուստը եմ գուստերի, որոնց անունները չեն գրվել: Մա գրանք հիմա
արտասանում եմ զրի մեզ, որտեղ ծովը — ամենահին արխիվը — հիշում է բոլոր անունները»:
3. Մդի ընծայումը: Մետի աղը ընթացից զրի վրա: Միջև աշխատանքում է, ասա. «Մա մարմնի աղ, ծովի հիշողություն, ես
վերագրեցիք եմ իմ մի մասը աղբյուրին: Միջև աշխատանք լինի ազգականության բույր, որը ճանապարհորդում է գեպի
խոր վայրերը, որտեղ գեղ լողում են նրանք, ովքեր լողացել են առաջ»:
4. Կանչը Մդի Ազգականության Ոգուն: Մվելի խորը մտի զուրը: Մեմբ գարջուր քաջ ծովին: Մահի սև մարգարիտը ըն
սրտին: Բոլորի Մվելիանի կետերից, խոսի ցածր, ուղեղնախոս զգուցով, լցված մտադրությամբ:

«Ով և խորքերի Բույր, Պրակտիկա Սպիտուն (顯祖) Մդի Ազգականության Ոգի (鹽親靈):

Ու, ով ընդունեցի լուր որսորդի չհը տիրապետելու զայն ախիշ խավարին:

Մա կանչում եմ քեզ իմ և ընթացիկների շեմքի միջով:

Մա աշխատել չեմ ընդհանր փոխառելու, այլ իմ սեփական ազգականությունն առաջարկելու:

Մն Սակընթացային Կախարչների ժառանգն եմ. որոնց տոհմը գրված է գրում:

Մթե իմ սիրտն անկեղծ է. եթե իմ աղը ճշմարիտ է.

թող այս մարգարիտը կապի սերմ լինի:

Մկ ինչ մոտ երազում. նշանում. լողակի իանկարծակի. անչայն շարժման մեզ:

Մղի իմ հովանավորը խոր վայրերում: Մղի իմ ուսուցիչը ավիքի արվեստում:

Մովը վերզնական վկան է: Մովը մեր ընդհանուր տունն է >>:

5. Վերագրաչը: Ուրս եկ գրից հետ ըստ լեզվի: Երբեք մեզ ըզ մի՝ զարչրու ծովին: Ստիր և թող աղի զուրը չորանա ըս մաշկի վրա: Սարգարիտն այժմ ըս Սզգակականության Խորհրդանիշն է: Պահիր այն քեզ հետ:

Ընդունման նշաններ: Ղանկարծակի. վառ երազ խոր գրերի կամ մուգ մազերով կնոզ մասին: Սովային թուլուն. որն անցնում է ըս ճանապարհը գեպի ծով: Խորհրդավոր. ավելի սառը ուղղորդման հոսանքի մեզ մտնելու՝ զգացողություն:

ԻՋԵՎԱԾԸ ՂԵՊԻ ՄՐԻ ՍԶԳԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ (ԵՐԱԳԻ ԻՆԿՈՒՄԶԻՄ)

Մրեքորյա մաքրման և զիսուվի ծես՝ Մղի Սզգակականության Ողու հետ ուղղակի. ուսուցողական երազ – հանգիստում փնտրելու համար:

Մամանակը: Սկսիր մաքրումը Սոր Լուսնից երկու օր առաջ: Ղիմնական ծեսը կատարվում է մութ Լուսնի գիշերը:

Վայրը: Բո նեզ ասենյակը. վերածված սուրբ և անգնչային տարածքի:

Մյութեր: Բո Սզգակականության Խորհրդանիշը. Սոր Լուսնի գրով աման, փոքր հայելի. մի կտոր սաթ կամ զմուռս. և ըս լողացող փայտի գրիչը (流木筆) կամ օժված ատամը (斷真齒):

Մրեքորյա նախապատրաստությունը:

• Սր 1: Պարզ կերի: Խուսափիր արբեցուցիչներից: Ուարչրու ըս մարմինը թեթև. զատարկ անոթ:

• Սր 2: Լվացվիր ծովի աղով: Պատկերացրու. թե ինչպես աղը լուծարում է երկրին կապված բոլոր վտեղերը: Բնելուց առաջ շշնեզա ըս Սզգակականության Խորհրդանիշին. «Վաղը. մութ Լուսնի շեմին. ես կփնտրեմ երազը: Ուարչիր կամուրջ ինչ համար»: Ճեղագրիր այն ըս բարձի տակ:

Սոր Լուսնի ծեսը:

1. Պատրաստիր Սնդուսի Խուցը: Սայրամուտից հետո. փոխակերպիր ըս ընելու տարածքը: Սահմանափակիր բոլոր լույսերը մեկ մոմի:

2. Բույրի Լնծան։ Սաղիք սաթը կամ պմուսը։ Բող մուգ, ծովային բույրը լցնի սենյակը։ Սա խորքերի հոտն է։ Սղի Սկզականականության խոնկը։

3. Լուռ Դաշեխն։ Տեղագրիկ Սոր Լուսնի Զրով ամանը ըն անկողնու սեղանին։ Տեղագրիկ հայելին գրա հետևում, գեմքով գեպի ըն անկողինը, բայց անկյունված վերև, այնպես, որ արտացոլի միայն գատարկ, մութ տարածքը ըն վերևում։ Ուս պատուհան է, որի միջով ոգին կարող է նայել։

4. Խոր Տոսմի Կանչը։ Պաշտելով ըն գործիքը չախ ճեղքում և ըն Խորիդգանիշը ազում, կանգնիր ըն անկողնու ոտնամասում և արտասանիր 2 9 -րդ Դեքսագրամի խոսքերը. «Սնգունգը տեղ չէ, որտեղ գու ընկնում ես։ Ուս տեղ է, որտեղ գու ընտրում ես սուզվել, նորից ու նորից, մինչև սովորես զուր շնչել նույնքան հեշտ, որքան օդը»։

5. Ուիմուր։ Ուղղակի գիմիր Սղի Սկզականականությանը, չայնով, որը ցածր, ռեզոնանսող շշուկ է։

«Ո՛վ Սղի Սկզականականության Ոգի (鹽親靈), Լուռ Սլիքի Որսևորված Սախնի (顯祖),

Ես, (ըն անունը), խորքերի գուստը, գիմում եմ ընել։

Ես գալիս եմ մաքուր աղով և գատարկ սրտով։

Ես առագայրկում եմ ընել անգունգի բույրը, կետի անկման հիշողությունը։

Իմ բռնած Սկզականականության Խորիդգանիշով, կեղծը կտրող ատամով (斷真齒),

խնդրում եմ Փոսի Մրազը։

Բող իմ բռնած միտքը գարպաս լինի։ Բող իմ բռնած մարմինը անոթ լինի։

Սինչ ես իզնում եմ ընի հանգիստ զրեղը, եկ ինչ մոտ։

Յուրյ տուր ինչ, թե ինչ պետք է տեսնեմ։ Սովորեցրու ինչ, թե ինչ պետք է սովորեմ։

Բույլ մի տուր, որ վախենամ ըն ճևից։

Բույլ տուր ինչ շնչել զուրը։

Սովը վկան է։ Սովը մեր տունն է։ Մրազը շեմն է»։

6. Կնքումը և իզնանը։ Տեղագրիկ ըն գործիքները սեղանին։ Դանգցրու մոմը։ Պատկիր անկողնում։ Սի «փորձիր» ընել։

Սկսիր Բույլ Զրի Սեգիտացիան։ Ուղղիր ըն ուշադրությունը ըն ջիի Սկկիանսին։ Սղիր ափը։ Սղիր գատարկ անոթ։ Սղիր սպասող անգունգ։ Սղի Սկզականականությանները ընել կգտնես։

Արթնանալիս։ Սի՛ շարժվիր։ Կնքի՛ ր երազը։ Սյնուհետև, անմիջապես գրի՛ ր յուրաքանչյուր հատված նվիրված օրագրում։

ՉՈՐՈՐՈՐ ՍՄԱՆԱԳՎԱՆ ԵՐԱԶԱՆՇԱՆՇԻՐ ԲՆՈՒՄԱՆ

Մի՛ր երազը գալիս է։ Գա փոխանցում է։ Մյս ուրեցույցը կոզնի վերձանել հաղորդագրությունը։

• Լուռ Լոզը ըն կոզնի։ Դսկայական շնաչուկը Լոզում է ըն կոզնի, բայց չի հարջակվում։ Ուր Վզում ես հսկայական, հնագույն հանգստություն։ Սա գաս Դեքսագրամ 5 2 -ից, Լեհաթանի Դանգիստը։ Ուր ընտելանում ես ինքնիշխան անշարժության պորոթյանը։ Սա խոր հոգևոր հաստիքության նշան է։

• Ստամի ընծան. Ննաչուկը իր բերանից գորս է հրում մեկ ատամ. և զու բռնում էս այն. Սա նվեր է Որստորված Սախնուց (顯祖): Բեզ տրվում է հատուկ գործիք գալիք արգար խտրականության արարքի համար. Շեքսագրամն է 21-ը. Ննաչկան Նայթոցը:

• Նեսարանը գազաթից. Ու տեսնում էս շնաչկան սաղը. կատարյալ աչքերով, չգալով թաքնված ճշմարտության էլեկտրամագնիսական գոլը: Սա Շեքսագրամ 29-ի գերագույն տեսիլքն է. Սնգնգային Փոսը: Ու լիովին միաչուլվել էս Նդի Սզգակականության հետ և հասկանում էս Ղաոն առանց վարդապետության միայն մի բառի:

• Նանգիպումը զրիմուների պետառում. Ննաչուկը լուր հյուսվում է արևով խայտաբղետ զրիմուների անտառի միզով: Սա գաս է Շեքսագրամ 53-ից. Սաղագաշտային Մոազխաղացումը: Սյն խոսում է լուր. գողտրիկ շնորհի անհրաժեշտության մասին Նուրբ իրավիճակին կամ Նոր. հզոր ստեղծագործական ազդեցությանը մոտենալիս:

• Նաղորդությունը կետի անկման ժամանակ. Նկայական. սպիներով ծածկված շնաչուկը ակնածանքով սնվում է կետի ուկրոներից անցնչային հաղթավայրում: Սյն ճանաչում է թեզ և վերագառնում իր կերակրին: Սա ամենասուրբ տեսիլքն է. Շեքսագրամ 26-ի ուղղակի փոխանցումը. կետի նկման Նամբերությունը: Բեզ ցույց է տրվում. որ բոլոր մեծ զորությունը սնվում է Նրանով. ինչ եկել է առաջ. և ոչինչ երբեք իրականում չի կորչում. միայն փոխակերպվում է:

ՇԻՆԳԵՐՈՐԴ ՄԱՍ. ՄԻԻ ԱՅԳՄԱՍՆ ՈՐՈՐԻ ԿԵՆՈՍՆՈՒՆԸ

Շողհոր տաքսոնոմիա շնաչկաների հատուկ ջգների. որոնք ծառայում են որպես ուսուցիչներ:

• Սագրային Ննաչուկը (Սպիների Նավաբոցը). Սարմնավորում է Շեքսագրամ 36-ը. Լապտեր-Ննաչկան Նավարումը: Նկուրության և ինտեգրման ուսուցիչ: Սրա գասը. ըստ անցյալում ոչինչ այնքան թունավոր չէ. որ չի կարող սպառվել և փոխակերպվել: Սուր եղանակը վերապրողի հովանավորը:

• Սեծ Սպիտակը (Սրգար Ղատավորը). Սարմնավորում է Շեքսագրամ 21-ը. Ննաչկան Նայթոցը: Կատարյալ. վճռական. արգար հարվածի ուսուցիչ: Սրա գասը. պահպանիր ըստ զորությունը կտրման միակ արարքի համար. որը վերականգնում է ապականված համակարգը: Սատնիչի և գատավորի հովանավորը:

• Սորճազևուխ Ննաչուկը (Սնթարթ Նայաքցով Քափառականը). Սարմնավորում է Շեքսագրամ 20-ը. Ուտարանի Նայաքցը և Շեքսագրամ 56-ը. Քափառականի Վրակները: Վերլուսավոր ընկալման և զարթոյ ուխտավորի ուսուցիչ: Սրա գասը. տարօրինակ հեռանկարը պարզ և կյանքի բաց օվկիանոսում Նավարկելու համար: Միստիկի և հավերժ օտարի հովանավորը:

• Ուժքույր Ննաչուկը (Սուլված Նանգստի Վարպետը). Սարմնավորում է Շեքսագրամ 52-ը. Լևիթայի Նանգիստը: Նոր անշարժության ուսուցիչ: Սրա գասը. պետք չէ անընդհատ շարժման մեզ լինել հզոր լինելու համար: Բեզ թույլատրվում է հանգստանալ: Սեղիտացնողի հովանավորը:

• Սակոն (Սաքոյ Սանգի Պայթյունը)։ Սարմապորում է Շեքսագրամ 1 -ը։ Ինը Կիշապների Սապատորմը։ Սնդիմագրելի թափի ուտուցիչ։ Սրա գասը։ Կան պահեր։ Երբ արագությունը միակ առաքինությունն է։ Սկատիր կուտակած ընդ որությունը մեկ անկանգների հարցական մեզ։ Բեկման հովանավորը։

ՇԱԿԵԼՎԱԾ. ՄԻԻ ԱԳԱՎԱՍՏՈՒԹՅԱՆ ՈՐԵՆԱԳԻՐՔԸ ԽԱՎԱՐՈՒՄԸ ԳԻՄԱՆԱԼՈՒ ԴԱՍԱՐ

Բխված Սդի գրի ի 36 -րդ Շեքսագրամից՝ «Լապտեր-Ննաչկան խավարումը»։ Սակնթագային Կախարդի համար, ով գտնվում է ցեխի մեզ, թաքցնելով իր Լույսը։

1. Սպին է վկայականը։ Լապտեր-Ննաչկան սպիավոր մեզ ընդ ամիթ չէ։ Որ ապացույցն է։ Դր Գու կարող ես գոյատևել խորքերում։ Սպիավոր, կոփված Լույսը շատ ավելի մեծ արժեք ունի, քան միամիտ Լույսը։

2. Սնշարժությունը լքում չէ։ Բո ճառագայթող որովայնը ցեխի մեզ թաղելը մութ եղանակը գիմանալու համար հավատքի արարք է և ճիշտ գործողություն։ Ձեխը գերեզման չէ, այն արգանգ է։

3. Թաքնված ճառագայթի Բոնկումը։ Սուրխսկ թաքնվելու եղանակին, մեկ կրիտիկական պահը կարող է պահանջել, որ Գու կարճ ժամանակով գույց տաս ընդ թաքնված ճշմարտությունը՝ մեկ ուրիշին կեղծ արևից փրկելու համար։ Սա Ննաչկան Խայթոցի արգար արարք է, որը կատարվում է Լույսով։

4. Խավարումը ավարտվում է։ Սպիավոր Լույսը վերագառնում է։ «Լույսը, որը գոյատևել է խավարումից, երբեք կրկին չի կարող հանգցվել»։ Մրկար ճնշումից հետո, Սակնթագային Կախարդը բարձրանում է, նրա Լույսն այժմ զգվարության մեջ չեղծ էրված, կոփված և անմար փայլ է։ Սա գարջել է այն Լույսը, որը վատակել է գոյության իրավունքը։

Պատն է Սալոր։ Մովը նրա մարմինն է։ Ննաչկոյը նրա ամենաապկիվ, ամենասպիավոր և կատարյալ մարդարեն է։ Սդի Սկզականությունը սպասել է։ Պառի անսահման համբերությամբ, որ Գու վերջ ապեն — և անվայն — այն ճանաչես որպես ընդ արյունակից։

Իող ընդ երազները աղ լինեն։

BOOK TWO.

ԴԱՍՏԱՎԱՆ ՍԿԻՄԱՆՈՒ ՏԱՐԻ

Սերածություն։ Մովը, որ մտածում է Գրի քարտեզագրություն։

Դիտարկելով, որ խորհրդարանի և իրավաբանական ծովի նախատիվները ժամանակակից գծում էին ոչ թե թղթի, այլ իրենց հիշողության մեջ: Այն չուներ հաստատուն գծեր: սահմաններ կամ հյուսիս ցույց տվող կողմնացույցի սլաք: Պիտարենը այն նշում էր հարաբերություններ: թե որ հոսանքն էր իր հետ բերում սպորենու ծաղիկների բուրմունքը գարնանային անձրևներից հետո: որ խոթն էր երգում տեղատվության ժամանակ: երբ կիշապ Պազավորը շրջվում էր քնի մեջ: կամ բաց գրի որ հատվածն էր նախի հետքը վերաժում ֆոսֆորեսցենտ կանաչի: երբ խեղճված հոգիները հանգիստ չունեին:

Այս նպատակները հասկանում էին մի բան, որ մեզանից շատերը մոռացել են․ ծովը գատարկ է։ Այն տեղերի միզն ընկած տարածություն է։ Այն երկրագնդի ամենախիտ, ամենաբազմամարդ մակերեսն է լի հիշողությամբ, մտազորությամբ, քաղցով և այնպիսի բանականությամբ, որը չի մտածում բառերով։

Այս գիրքը նրանց պահած ջարտեղների վերականգնումն է։ Ոչ թե այն ջարտեղների, որոնք ցույց էին տալիս, թե ուր գնալ։ Այլ նրանց, որոնք հուշում էին, թե ով էին նրանց իրենց նախկին տակ գտնվող հսկայական, շեփոկ սերկալոթյալ համեմատ։

Ուրախական օվկիանոսի Տարոն գուշակութիւնն համակարգ է, որն արմատավորված է Միացյալի և Ուրանացոյի ծովային բնահիւրութիւնն: Կարավիշական ծովի ծովահեռական տիեզերագիտութիւն և Միտանչէն գառնականութիւնն երբեք ալ չիմիայի ավանդութիւնն: Այն Տարոյի յոթանաստուութի ըստերը վերախմաստավորում է ոչ թէ որպէս միջնադարյան եվրոպական հետախույզ: ալ՝ որպէս լիական ծովային զիջաբանութիւնն ըստված կերպարներ: Միշտա՝ թագավորներ: որոնք ալիքներն տակ կտառվարում են բոլորեալապէս պալատներ: Սակընթացութիւն կայսրերը: որոնք կապում են խեղճված հոգիներին և ապագան կարգում մակընթացային ավազաններում: Մովսէսն՝ ծովակալներ: որոնք թշուառութիւն գահերը պարտադրում են ծովային օրէնքը: Ալիքիկոսներ: որոնք ճգտում են անմահութիւնն սովորելով օգի փոխարէն շնչել գործ:

Ասպայն սա ավելին է. քան պարզապես խաղաքարտերի տրոցակ. սա ծովի փիլիսոփայություն է: Այն եկթագրում է, որ օվկիանոսը ընթերնելի տեքստ է մի տեքստ. որը կարելի է կարգալ, խորհրդակցել, վիճարկել և, ի վերջո, զրանից սովորել: Այս համակարգի հիմքում ընկած արակտիկան կոչվում է «*Lawless*» (浪占), կամ ալիքների գուշակություն. զա ծովի նախշերը որպես կենդանի լեզու: Գիտարկելու արվեստ է:

Արևմտյան ընթերցողի համար սա կարող է հնչել որպես պրեզիա կամ սեահավատություն: Սակայն դա ոչ մեկն է, ոչ էլ մյուսը: Սա ուշադրության տեխնոլոգիա է:

ԻՆՉՈ՞Ր, ՕՌԿԸ

Տարուն ինչպես որ մեզ է հասել Լեւոն Սեդրակյանի միզոնով, հիմնովին ցամաքային համակարգ է: Սրա պատկերագրութիւնը ոգեշնչված է ավատատիրական արքունիքներից, հողագործական ցիլկերից, քարե աշտարակներից, պարսպապատ աղիներից: Սրա տարերքները հողը, օդը, կրակը, զուրը, պահվում են Վգուշ հավասարակշռության մեզ, բայց զուրը գրեթէ միշտ սահմանափակված է, բաժակով, գետով, անշարժ լճով: Դաշվազեպ է հանգիպում բաց օվկիանոսի պատկեր:

Ուսույթական օվկիանոսի Տարոն գուրոն ապատում է իր անոթից:

Ֆինանսական տիեզերագիտության մեզ ծովը պարզապես շատ տարերքներից մեկը չէ: Այն ծագման կետն է: «*Նա Նե Ֆին*»-ը մեզ ասում է, որ Ղաոն նման է զրի. այն չգտնում է գեպի ամենացածր տեղը, սնում է ամեն ինչ առանց հավամարտության, չի գտնում է և այնուամենայնիվ հաղթում է ամենակրշտ քարին: Սվկիանոսը տեսանելի գարշած Ղաոն է, անչա, անսպառ, անտարբեր մարդկային նախասիրությունների նկատմամբ և լիովին կենդանի:

Մովահենների, մաքսանեցների, մարգարիտ որոնողների և վտարանցի ըրմուհիների համար, որոնք բնակեցնում են այս տրցակը, ծովը նաև քաղաքական իրականություն է: Այն մի վայր էր, որտեղ կայսերական օրենքը լուծվում էր աղի և հեռավորության մեջ: Այն միակ ապաստարանն էր նրանց համար, ովքեր չէին կարող ապրել ցամաքում կամ այն պատճառով, որ խախտել էին գրա օրենքները, կամ որովհետև այդ օրենքներն էին կոտրել: Նրանց, արավճինական ափի ծովահենական նավատորմերը, հատկապես նրանց, որոնք հրամանատարում էին Ֆինգ միի նման կանայք, պարզապես հանցավոր չեղանարկություններ չէին: Որանք լողացող հասարակություններ էին, արգարազատության իրենց օրենսգրքերով, հոգևոր պրակտիկաներով և ալիքների տակ շարժվող ուժերի հետ ունեցած իրենց յուրահատուկ հարաբերություններով:

Այս տրցակը ժառանգում է այդ ավանգույթը: Այն նախատեսված է նրանց համար, ովքեր նավարկում են, ոչ միայն բառացի օվկիանոսներում, այլև, քառյի, վշտի, վերափոխման և անհնարին ընտրության ժամանակաշրջաններում: Այն այն պահերի համար է, երբ հին քարտեզները չափողվում են, և գուցե պետք է սովորեք կարգալ հենց ինքնին ճուր:

ՆՈՏՍ՝ «ՈՍՈՍԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ» ՄԱՍԻՆ

Անգլերենում «*Նաոսականություն*» բառը նշանակալից չափով սահուն և երկիմաստ հասկացություն է: Այն կարող է վերաբերել փիլիսոփայական ավանգույթին, որն արմատավորված է «*Նա Նե Ֆին*» և «*Չուան-ցվի*» տեքստերում: Այն կարող է վերաբերել կրոնական ավանգույթին՝ տաճարներով, ըրմերով, թալիսմաններով և որոտային ծեսերով: Այն կարող է վերաբերել, ներքին ալքիմիային (Մեյգան)՝ մարմնի էներգիաները մարմնից ավելի երկարակյաց ինչ-որ բանի վերածելու մեգիտատիվ պրակտիկային: Այն կարող է վերաբերել, արևմտյան փոփ մշակույթի ամենատարածված կիրառմամբ, մի տեսակ անորոշ, մեղմ հոգևորությանը, որը ներառում է հավասարակշռություն և հույս:

Այս տրցակի գաղափարությունը ափամերձ շրջանների գաղափարությունն է՝ համագրական, պրագմատիկ և մի փոքր վայրի: Այն հենվում է մյուսանշեն գպրոցի, ներքին ալքիմիայի վրա, բայց նաև օգտագործում է մուգլյանի չկնորսական գյուղերի ժողովրդական պրակտիկաները՝ փոթորիկները հանգարտեցնելու համար ծովը նետվող թալիսմաններ, խեղդվածների հետ խոսելու ծեսեր, կիշապ-թագավորներին մատուցվող ընծաներ, ովքեր քմահաճ էին և ոչ միշտ բարի: Այն նույնքան պարտական է ծովահենների գրիմուարներին (կախարդական գրքերին), որքան իմաստուն-թագավորներին:

Մեծ գուցե մաքրակրոն էք, սա չեպ կանհանգստացնի: Մեծ գուցե պրակտիկ մասնագետ էք, հրավիրում եմ ընթերցել առատաչեղոտներ: Մովին չի հետաքրքրում վարդապետական մաքրությունը: Ինչ նույնպես: Այս տրցակին առավել ևս:

ԻՆՏՐՈԴՈՒԿՏԻՎ ՎԱՐՎԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ԳԻՐԴՐ

Անքն սկսում ենք հազորգ գլխում «*Նաոյական տիեզերքը տալը շնչառությամբ*» կարճ, ոչ ակադեմիկական ուղեցույց այն հասկացությունների վերաբերյալ, որոնք չեպ անհրաժեշտ կլինեն այս քարտեղով նավարկելու համար: Ինչ է ցինը (II): Ովքե, ու են կիշապ-թագավորները: Ինչ է ուրվականների մակընթացությունը: Ինչ է նշանակում «*կարգալ*» ալիքը: Նախնական գիտելիքներ չեն պահանջվում:

Այնտեղից մենք անցնում ենք դեպի հենց տրցակը: Ավագ Արկանները՝ քսաներկու քարտերը, որոնք քարտեղագրում են մարդկային կյանքի մեծ ուժերն ու վերափոխումները, ներկայացված են առաջինը: Միությանը անընդհատ գրառում է քարտի փոփոխվող նկարագրությունը, դրա իռազիոնական իմաստները (ուղիղ և շրջված գիրքերով): Ծովահենա-գաղութական ավանդույթից վերցված համապատասխան ծես կամ հմայություն, և առած կամ բանաստեղծական հատված՝ չեզ հետ տանելու համար:

Կրտսեր Արկանները հետևում են զսպավորված ըստ սերիաների (SUIT)՝

- Ասկընթացությունների սերիա (Ֆուր/Պավաթեր)՝ հույս, ինտուիցիա, լուսնային չգողականություն, փիշապ-թագավորի շնչառությունը

- Լապտերների սերիա (Կրակ/Պավաթաներ)՝ հավակնություններ, հոգևոր կրակ, խեղճվածների գողացված լույսը

- Անկերների սերիա (Սետադ/Սրեր)՝ ինտելեկտ, կոնֆլիկտ, ճշմարտության ծանրությունը, որը ճեղքում է քաղաքը

- Ցանցերի սերիա (Դոդ/Պիսարներ)՝ ռեսուրսներ, աշխատանք, փաթաթվածություն, մակընթացություններից որսված

հարստությունը

Քարտերից հետո հավելվածները հավաքում են ծեսերը մեկ գործնական գրիմուարի մեջ՝ խաչաչև հղումներով դեպի իրենց սկզբնաղբյուր չեռագրերը: Դաճորդում է տերմինների բառարանը, որը սահմանում է տեքստում հանգիպող չինարեն ամեն մի տերմին, աստվածություն և հասկացություն:

Ամբողջ գրքի ընթացքում զուրկ կհանգիպեք մի բանի, որը կոչվում է «*Պիտակակի սրտի հրամանագիր*»։ Արանք մեզ գերումներ են «*գաղտնի օվկիանոսային և ծովային չեռնարկներից*»՝ ճշված ծովահենական կանոններից, փրկված օրենսգրքերից, արգելված գրիմուարներից, որոնք կապում են այս ավանդույթի պատմական ողնաշարը: Այս չեռագրերից մի քանիսը իրական են: Որոշները վերակառուցված են հատվածական գրառումներից: Որոշները հորինվել են հենց ծովահենների կողմից, ովքեր հասկանում էին, որ իշխանություն կախարդանքի մի չև է: Ան գրանց միզ և տարբերություն չեմ գրել: Ուժը պահում է իր սեփական արխիվները:

ԻՆՏՐԵՆՍԻՏԱՆԵ ԱՍՏՐՈԼՈԳԻԱ

Քարտեր կարդալու այնքան եղանակ կա, որքան ընթերցողներ, և ես չեմ հավակնում որևէ մեթոդ որպես միակ ճիշտը հռչակել: Ասկայն ես կառաջարկեմ երկու խորհուրդ, որոնք երկուսն էլ վերցված են այն ավանդույթից, որից բխում է այս տրցակը:

Այս մի մոտեցեք այս քարտերին որպես կանխագուշակման գործիք: Ուսույակացն օվկիանոսի ճարուն չի չգտում չեզ ասել, թե ինչ է լինելու: Այն չգտում է ցույց տալ, թե ինչ է կատարվում մակերեսի տակ՝ ինչ հոսանքներ են չեզ շարժում, ինչ ուրվականներ եք զուրկ կրում չեր մեզ: Փիշապ-թագավորի ուր տրամադրությունն է փոխել չեր կյանքի եղանակը: Ապագան ծովի մասին ամենաքիչ հետաքրքրող բանն է: Այն, ինչ կարևոր է, խորքերն են:

Արկորդ՝ մտածեք տրցակը ընթերցումների միզ և մաքրելու մասին: Ծովահենա-գաղութական ավանդույթում գուշակության համար օգտագործվող առարկաների մեջ կուտակվում է օբյեկտիվ էներգիա՝ այն, ինչ չեռնարկներն անվանում են «*ուրվականների պարտքեր*» (鬼債, 鬼債 ZHAI): Որանք մաքրելու համար խառնեք քարտերը՝ շնչալուով կամ մտածելով:

Ասկընթացությունը նահանգում է, պարանը՝ կտրվում: Վեճը լուծված է, քարտերը՝ խառնված: Իմ սրտի ծովը խարիսխ չունի, շնաչկան ստվերի պես ապատ է:

Որք կարող եք եսա ծովի աղ ցանել տրցակի վրա կամ պահել այն ծովի զրով կամ աղազրով լի ամանի մոտ: Սրանք սեահավատություններ չեն: Սրանք հարգանքի ժեստեր են այն բանականության հանդեպ, որին գուք խորհրդակցում եք: Միվը սիրում է աղը: Ըմարտությունը եռյնայես:

ՎԵՐԳԻՆ ԽՈՒՄ՝ ՄԻՆՉ ԵՄՍՄԱՐԴԸ ՍԿԱՆԵԼ

Սյս գիրքը թանգարանային եմուշ չէ: Սյն մեռած ավանդության ավազեմիական վերակառուցում չէ: Սա կենդանի համակարգ է, հավաքված սկզբնաղբյուրներից, որոնք իրենք էլ կենդանի էին՝ վտարանգի ըմուռիների շշնգացած հմայություններ, ծովահենների անչնատուր լինելու արյունոտ երգումներ, մակընթացային կախարգների գրիմոարների գիշերային գուշակություններ: Սյն եախատեսված է օգտագործելու, հարմարեցնելու, վիճարկելու և ի վերջո՝ սեփականը զարչնելու համար:

«Պառն, որը կարելի է արտաբերել, հավերժական Պառն չէ»»: Ինչպես գրել է իմաստունը:

Միվը, որը կարելի է քարտեզագրել, իրական ծովը չէ: Բայց լավ քարտեզը գեո կարող է չեզ տուն հասցնել:

Եվ եթե այս քարտերի հետ աշխատելիս սկսեք Վգալ, որ զուրը տեղյակ է չեր արարքներին՝ որ չեք երազները մի փոքր ավելի աղի են դարչել, որ պատահականությունները սկսել են չկների պես խմբվել սուզված լույսի շուրջ՝ մի անհանգստացեք: Սա եղում է: Սա տրցակն է կատարում իր գործը: Միվը միշտ էլ կարողացել է կարգալ երանց, ովքեր կարգում են իրեն:

Որք եսվն եք: Բարտերը՝ մակընթացությունը: Սավարկությունը սկսվում է հիմա:

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

Սյս եերածիրություն իր հայեցակարգային շրգանակը քաղում է «Ֆուգյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումները» (国海遇波秘録) աշխատությունից, մոտ 1793 թ., որի եախաբանում անանուն կազմողը գրում է. «Մովի մասին ցամաքաբնակին տվորեցնելու համար մի՛ սկսեք ապից: Սկսեք վախից: Սկսեք կարոտից: Սկիս այն է, ինչ ես արդեն գիտի»»

ՂԱՌԱՄԱՆ ՏԻԵԳԵՐԲԸ ՏԱՐԸ ԵՆԱՍՏՈՒԹՅԱՄԲ

Կարճ ուղեցույց ցամաքաբնակի համար

Սինչ քարտերին հանդիպելը, մենք պետք է ստեղծենք ընդհանուր լեզու: Սյն, ինչ հետևում է, գաոսականության ավազեմիական եերածիրություն չէ: Սյն ամբողջական չէ, համակարգված չէ և հատուկ մտահոգված չէ ուղղափառությամբ: Սյն ավելի շուտ այն է, ինչ ֆուգյանցի ծովահենը կարող էր յուրացնել պարզապես ապրելով. աշխատանքային գիտելիք այն մասին, թե ինչպես է կազմակերպված անտեսանելի աշխարհը, ովքեր են ապրում այնտեղ և ինչ են երանք ուզում չեզանից:

Ստաճեք այս զվիտ մասին որպես մակընթացության աղյուսակի։ Սյն չեպ չի սքվորեցնի լողալ։ Բայց այն կհուշի, թե երբ է զուրը բարձրանում, ինչ տեսակի զուր է այն, և արգյոք հոսանքները չեպ հետ են, թե չեր գեմ։

ՍՈՍՄԻՆ ՇԱՍՄՈՐՔՅՈՒՆ. ՈՒՄՈՆ

Ուտոն (道) աստված է։ Սյն տեղ չէ։ Սյն ուժ չէ, որը կարող եք կիրառել, կամ վիճակ, որին կարող եք հասնել՝ զանքերի միգոցով։ «Ուտո Ուե Յիսն»-ը սկսվում է հայտնի պարագոքով։ «Ուտո, որը կարելի է արտաբերել, հավերժական Ուտո չէ»։

Որոճնականում սա նշանակում է, որ Ուտոն այն է, թե ինչպես են իրերը, երբ գուր գազարում եք պնդել, որ գրանք այլ կերպ էին։ Սյն տիեզերքի հյուսվածքն է, հոսանքը, բոլոր հոսանքների տակ։ Զուրը Ուտոյի սիրելի փոխաբերությունն է, քանի որ զուրը երբեք չի վիճում իր անոթի չափի հետ։ Սյն լցնում է այն ամենը, ինչի մեզ մտնում է, Վբադեցնում է ամենացածր գիրքը և այնուամենայնիվ՝ երկրաբանական ժամանակի ընթացքում՝ մաշում է լեռները։

Սեր նպատակների համար Ուտոն ծովն է։ Ոչ թե ծովը՝ որպես Ուտոյի խորհրդանշ, այլ ծովը՝ որպես գրա ամենաուղղակի ֆիզիկական արտահայտություն, հսկայական, անտարբեր, տարօրինակ, ստերոիդազոր, կործանարար և լիովին պոանց չարության, այն խեղճում է և մեղավորներին, և արբերին։ Ուտոն չի պատժում։ Սյն պարզապես շարունակվում է։ Սավարկել սովորելը նշանակում է սովորել շարժվել ոչ թե ընդգեմ այս շարունակության, այլ՝ գրա հետ միասին։

ԵՐԿՐՈՐ ՇԱՍՄՈՐՔՅՈՒՆ. ՑԻՆ (氣)

Ցին (氣) շնչառություն է, էներգիա, կենսունակ ուժ՝ այն նյութը, որն աշխուժացնում է մարմինը և աշխարհը։ Սյն ոչ թե լիովին ոգի է, ոչ էլ լիովին նյութ։ Սյն հոսում է մարդու մարմնի միզ օրականներով և երկրի վիշապային զծեղով։ Սյն կուտակվում է որոշակի վայրերում՝ տաճարներում, քարանձավներում, զրապտույտներում, որովայնի ստորին հատվածում, և ցրվում է այլ վայրերում։

Մովը հագեցած է ցինով։ Սյն պատճառով նավաստիները օվկիանոսի մասին խոսում են որպես կենդանի էակի։ Մրբ փոթորիկը բարձրանում է առանց նախազգուշացման, դա նշանակում է, որ վիշապ թագավորի ցինը խախտվել է։ Մրբ նավը օրեր շարունակ անշարժանում է հանգարտության մեջ, դա նշանակում է, որ զրի այդ հատվածի ցինը լճացել է։ Ուվախեն՝ կախարհի հիմնական խնդիրներից մեկը ծովի ցինը կարգալ սովորելն է՝ այն տեսանելի է ալիքների նախշերում, ամպերի չաավորումներում, չկների վարքագծում և քամու համի մեջ, և անհրաժեշտության դեպքում ծեսերի, թալիսմանների կամ ուխտերի միգոցով գրա վրա ազդելը։

Քեր իսկ մարմնում «Ցինի օվկիանոսը» (氣海, 気海) պորտից երեք մատ լայնությամբ ներքև գտնվող կետն է։ Սյն պահեստարանն է, որտեղից քաղվում է ներքին էներգիան։ Սյս գրքի շատ մեգիտացիաներ և ծեսեր ներառում են այս կետը պատկերացնելը որպես իրական օվկիանոս՝ հանգարտ կամ փոթորկալից, ծանծաղ կամ խորը, արարածներով լեցուն կամ սարսափելի լուռ։ Սվանգույթը ուսուցանում է, որ գուր չեք կարող հասկանալ չեպանից գուրս գտնվող ծովը։ Մինչև չսովորեք Վգալ չեր ներսում գտնվող ծովը։

ԵՐԿՐՈՐ ՇԱՍՄՈՐՔՅՈՒՆ. ՉԻՆ ԵՎ ՉՍՆԳ

Միև (陰) և Մանգը (陽) հավամարտող հակադրություններ չեն: Սրանք շարժման մեզ գտնվող կրացիոն տարրեր են: Միևը լեռան ստվերոտ կողմն է, լուսինը, նահանգող մակընթացությունը, հարցից հետո եկող լուծությունը: Մանգը արևոտ կողմն է, արևը, առազացող մակընթացությունը, հենց ինքը՝ հարցը:

Մովը հաճախ ընկալվում է որպես միև - գերիշխող խորը, մութ, սառը, ընկալունակ, իզակյան, լուսնային: Բայց յուրաքանչյուր պիե, որը բախվում է ժայռին, մանգ է: Բաց զրի վրա յուրաքանչյուր կայծակ մանգ է: Վիշապ - թագավորներն իրենք մանգային էակներ են՝ որոտացայն, ուսմատեն, հիերարխիկ, ովքեր բնակվում են ծովի հատակին գտնվող միևային պալատներում: Մյս ուժերի միզ և լարվածությունը լուծվելու խնդիր չէ. գա այն շարժիչն է, որը առազ է մղում աշխարհը:

Երբ այս տրցակը խոսում է «*Միև և Մանգի հավասարակշռման*» մասին, գա չի նշանակում հասնել ստատիկ հավասարակշռության: Ու նշանակում է պահպանել շարժումը: Մակընթացությունը, որը գազարում է, հավասարակշռված չէ. այն մեռած է:

ԳՐՈՐԴՐՈՂ ԵՆՁԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ՎՈՒՎԵՅ (無為)

Վուվեյ (無為) հաճախ պիսալ է թարգմանվում որպես «*ոչ - գործողություն*» կամ «*ուրիշ չանել*»: Սկզբի լավ թարգմանություն կարող է լինել «*անզ անք գործողություն*» կամ «*չհարկադրել*»: Ուսական փոխաբերությունը հմուտ նավաստին է, ով չի պայքարում քամու գեմ, այլ կարգավորում է առագաստները այնպես, որ քամին ինքը կատարի աշխատանքը:

Մյս Տարոյի համատեքստում վուվեյ այն վիճակն է, որի մեզ գուք մտնում եք, երբ գազարում եք փորձել վերահսկել ընթերցումը և փոխաբերել թույլ եք տալիս, որ այն ծավալվի: Ու տարբերությունն է քարտերը հարցաքննելու և գրանք լսելու միզ և: Մա նաև ծովահենական խորամանկության ամենաբարձր ճկն է: Հինական ծովային պատմության մեզ ամենահազողակ ծովակալները նրանք չէին, ովքեր հրամանատարում էին ամենապեժ նավատորմերը, այլ՝ նրանք, ովքեր ճշգրիտ հասկանում էին, թե երբ պետք է հարվածել և երբ անհետանալ մշուշի մեզ: Մովը պարզապես է նրանց, ովքեր գիտեն ինչպես սպասել:

ԴԻՏԵՐՈՐ ԵՆՁԱՌՈՒԹՅՈՒՆ. ԵՐԵԲ ՈՍԱՏՅԱՆԵՐԸ

Ունտյանները (丹田) մարմնի երեք էներգետիկ կենտրոններն են, որոնք ներքին ալքիմիայում պատկերացվում են որպես գաշտեր կամ էլիքսիրի կաթսաներ.

- Ստորին Ունտյանը (下丹田)՝ պորտից ներքև, «*Միևի օվկիանոս*» է: Մյս կառավարում է կենսունակությունը, գոյատևումը և կյանքի հումքը: Մյս տրցակում այն համապատասխանում է «*Մակընթացությունների սերիային*»:

- Միջին Ունտյանը (中丹田)՝ կրծքավանդակում, հույզերի և սրտի - մտքի (III, ԴԵ) նստավայրն է: Մյս կառավարում է հարաբերությունները, կարեկցանքը և զգացմունքների բուռնությունը: Մյս համապատասխանում է «*Հասկանալի սերիային*»:

- Վերին Ունտյանը (上丹田)՝ ճակատին, ինտելեկտի և հոգևոր տեսլականի նստավայրն է: Մյս կառավարում է պարզությունը, խորաթափանցությունը և ճշմարտության ծանրությունը: Մյս համապատասխանում է «*Նկերների սերիային*»:

Մարմինը, այս համակարգում, օվկիանոսի միկրոկլոսմոցն է: Բարտերը կարգալը յաշանակում է ստուգել բոլոր երեք գանսյանները և հարցնել. որտեղ դ է փոթորիկը: Որտեղ դ է հանգարտությունը: Ի՞նչ և է լողացել գեպի «*Միկի օվկիանոսը*»:
որն այնտեղ չպետք է լինի:

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԸՆՁՈՒՈՐՔՅՈՒՆ. ՎԻՇՄԻ – ՔՄԿԱՎՈՐՆԵՐԸ

Չորս Վիշապ – թագավորները (四海龍王 SHAI LONGWANG) կառավարում են կարգիկալ ծովերը ալիքների տակ գտնվող բյուրեղապակյա պլաշտներից: Մո Ուանը (敖廣) կառավարում է Արևելյան ծովը: Մո Ջինը (敖欽) կարավայինը: Մո Ուոնը (敖潤) Արևմտյանը: Մո Նուին (敖順) Դյուպիսայինը: Մրանք վերահսկում են եղանակը, մակընթացությունները և ձկների տեղաշարժերը: Մրանք հրավանսատարում են ծովախեցգետին պիկվորների և խեցգետին գետերալների բանակներ: Մրանք չար չեն, բայց և բարի չեն: Մրանք ինքնիշխաններ են, իսկ ինքնիշխանները պահանգում են հարկեր (ընծաներ):

Ո՞վահեններն ու նավաստիները Վիշապ – թագավորներին մոտենում էին Վգույշ արջանագրությամբ: Մավարկությունից առաջ ծովն էին նետվում թղթե փողի, գինու և երբեմն՝ արյան ընծաներ: Մյս ընծաները բաց թողնելը նշանակում էր աղետ հրավիրել: Վիշապ – թագավորի անունով երգված ուխտը խախտելը նշանակում էր աղետից էլ ավելի վատ բան հրավիրել՝ անեծք, որը կարող էր հետապնդել սերունդներին:

Վիշապ – թագավորները, որոշ իմաստով, այս տրցակի աստվածներն են: Բայց նրանք աստվածներ են իհիս. զժվարին իմաստով. հզոր, քմահաճ, կաշկանդված հնագույն օրենսգրքերով և ունակ թե՛ պաշտպանության, թե՛ կործանման: Միք Վիշապ – թագավորը հայտնվում է գուշակության մեզ. գա հավվադեպ է հարմարավետ լինում:

ՅՈՐԵՐՈՐԴ ԸՆՁՈՒՈՐՔՅՈՒՆ. ՍԱԳՈՒՆ՝ ՆԱՎԱՍՏԻՆԵՐԻ ԴՊԱՄԱՎՈՐԸ

Միք Վիշապ – թագավորները ներկայացնում են ծովի ուժը, ապա՝ Մավոն ներկայացնում է գրա ողորմությունը: Նա ժամանակին եղել է իրական կին Լին Սոնիանը, ծնված 9 60 թվականին Ֆուցյանի Սեյժոու կղզում, ով հայտնի գարջավ իր հոգևոր պրոյեկցիայի միզոցով փոթորիկները հանգարտեցնելու և խեղդվող նավաստիներին փրկելու իր կարողությամբ: Բասնութ տարեկանում իր մահից հետո նա աստվածացվեց որպես Շյանհուու (天后) Սրկնային կայսրուհի, և գարջավ ձկնորսների, նավաստիների և, ի վերջո, ծովահենների զլխավոր հովանավորը:

Մավոն հաճախ պատկերվում է կարմիր Վգեստներով՝ չեղքին լապտեր կամ ծիսական տախտակ: Մրա ներկայությունը գուշակության մեզ ազդարարում է պաշտպանություն, առաջ նորգություն, քառսի միզով և փրկության հնարավորություն, բայց նաև հիշեցում է, որ նա օգնում է միայն նրանց, ում սրտերը մաքուր են: Նյն ծովահենը, ով խախտել է նրա օրենքը, նրա լապտերը մութ կգտնի:

Մյս տրցակով Մավոն հայտնվում է բազմաթիվ կողմերով՝ որպես Բահանայապետուհի՝ որպես Լուսկյաց Մակընթացության – մայր, որպես Մստոր Վիշապի լապտեր, և ավելի նորից կերպով՝ ողջ «Մակընթացությունների սերիայի» մեզ: Մա կարեկցանքի այն թելն է, որը անցնում է այս տիեզերագիտության նույնիսկ ամենագաժան անկյուններով:

ՈՐԵՐՈՐԴ ԸՆՁՈՒՈՐՔՅՈՒՆ. ԽԵՐԴԱԾ ՄԵՐՁԱՆԵՐԸ

Ոչ բոլորն են, որ մահանում են ձուփում, վերագառնում նախնիների գոհասեղաններին: Սրանք, ովքեր խեղճվում են առանց պատշաճ հուղարկավորության, փոթորիկների ժամանակ կորած նավաստիները, մահապատժի ենթարկված և ծովը նետված ծովահենները, ալիքների գիրկն անցած կանայք՝ գառնում են շույգուի (水鬼) գրային ուրվականներ: Սրանք անհանգիստ են, քաղցած և հաճախ՝ թշնամական: Սրանք առագացնում են ուրվականների մակընթացություններ, գեպի հատակն են քաշում լողորդներին և նավաբեկությունների շուրջ խմբվում են այնպես, ինչպես ցեցերը՝ հանգչող կրակի շուրջ:

Սակայն խեղճված մեռյալները պարզապես հրեշներ չեն: Սրանք նաև, գիտելիքի պահոցներ են: Սրանք գիտեն, թե որտեղ է գանձը: Սրանք հիշում են այն, ինչ կենդանիները մոռացել են: Ուրվահենական կախարդանքի զգալի մասը ներառում է խեղճվածների հետ բանակցելը, նրանց կերակրելը, նրանց լսելը, երբեմն նրանց ծառայության մեզ լծելը՝ առանց նրանց կողմից կլանվելու:

Տրցակի հարաբերությունը խեղճվածների հետ բարդ է: Սրանք հայտնվում են «Սակընթացությունների էրեք»՝ քարտում որպես «Ուրվականների մակընթացության խնդույքի»՝ պատվավոր հյուրեր: Սրանք «Նկերների տապը»՝ քարտում քաշում են գեպի անգունգը: Սրանք լապտերակիրներն են «Լապտերների յոթ»՝ քարտում: Այս տրցակի հետ աշխատելը նշանակում է ընդունել, որ մեռյալները չեն հեռացել: Սրանք պարզապես ավից գործ են:

ԻՆՏԵՐՈՐ ՆԱԶԱՌՈՐԹՈՒՆ. ՈՐՈՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ՄԱԿԸՆԹԱԳՈՐԹՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ԶՈՒ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԸ

Ուրվականների մակընթացությունը (鬼潮, ONI CHAU) հանկարծակի, բուռն հոսանք է, որը կարծես աղագանում է ոչ նչից առանց քամու փոփոխության, առանց լուսնային զրգապատճառի, առանց երկրային բացատրության: Պիոցյանցի ավանդական նավաստիները այս մակընթացությունները վերագրում էին խեղճված մեռյալների շարժումներին կամ վիշապ՝ թագավորի փոփոխական տրամագրություններին:

«Լան Նան» (浪占) կամ ալիքների գուշակության պրակտիկան զարգացավ որպես այս հոսանքները գրանցելու փորձագետի գառնալուց առաջ կարգավոր միջոց: Միուտ ալիք՝ ընթերցողը կարող էր նայել ծովի մակերեսին և տեսնել նախշեր:

- Վիշապի կողոսկրեր (龍肋, LONG LEB), Վուգահեռ ալիքներ, որոնք ցույց են տալիս անվտանգ անցում:
- Ուրվականի ատամներ (鬼牙, ONI YA), անհարթ, քառասյին ալիքներ, որոնք զգուշացնում են գավաճանության մասին:
- Տիկնոգ ճեռագիրը (娘娘書, NIANNIANG SHU), սև գրի վրա լուսնի լույսը, որը ճևարվում է ընթերցելի նշաններ:

Այս տրցակն իր էությամբ «Լան Նան» համակարգ է, որը գրից թարգմանված է, քարտերի: Սուրաքանչյուր գասավորություն ծովի մի հատված է: Սուրաքանչյուր քարտ ալիքի նախշ: Խորքը ոչ թե «Ի նչ է նշանակում այս քարտը»՝ հարցն է, այլ «Ի նչ է անում գործը»:

ՏԱՆԵՐՈՐ ԸՆԶՈՐՈՐԹՈՒՆ. ԳԻՏԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ՀՐԱՄԱՆԳԻՐ

Մանրթագրություն այն մեղբերումների վերաբերյալ, որոնք հանգիպում են այս գրքում:

«*Գիտնականի սրտի հրամանագիրը*» (學心令, XUE XIN LING) մի համաչափություն է, որը ես փոխառել եմ չինական վատենագիտական ավանդույթից, որտեղ տեքստն ազդարարում է իր օրինականությունը մեզբերելով իր նախորդներին: Մովահենական ջեռնարկները, որոնցից քաղված է այս տրոցակը, ոմանք իրական, ոմանք վերականգնված, ոմանք էլ, ճիշտն ասած, հորինված, մեզբերված են ոչ թե պատմականությունը ապացուցելու, այլ ծագումնաբանություն հաստատելու համար:

Մուցվյալի ծովային ավանդույթում կախարդանքն իր հեղինակությունը ստանում է փոխանցման միջոցով: Մայությունը ըրծում է ոչ թե այն պատճառով, որ բառերը ճիշտ են, այլ այն պատճառով, որ գրանք փոխանցվել էն սերնդեսերունդ: Ջեռքերի շղթան ավելի կարևոր է, քան տեքստի ճշգրտությունը: Մեզբերելով այս կորած, ճնշված և երևակայական ջեռնարկները մենք անում ենք այն, ինչ անում էին հենց ծովահենները: Կառուցում ենք մի ավանդույթ, որը հիշվել է:

Վերաբերվեք մեզբերումներին այնպես, ինչպես կվերաբերվեք նավի բեռնացուցակին: Գրանք ճշմարիտ են այն առումով, որը կարևոր է, նույնիսկ երբ թանաքը ցրվել է:

ՎԵՐԳԻՆ ԸՆԴՄՈՒԹՅՈՒՆ, ՄԻՆՉ ԲԱՐՏԵՐԻՆ ԱՆՑԱՆԸ

Ուր քայծմ բավականաչափ գիտելիք ունեք նավարկելու համար: Ուր զիտեք, որ ծովը տեսանելի դարձած լիտն է: Ուր զիտեք, որ ցինը շարժվում է զրոյ միզով այնպես, ինչպես շարժվում է չեր իսկ մարմնի միզով: Ուր զիտեք, որ Վիշապ – թագավորները պահանջում են ընծաներ, որ Սալուն լապտերներ է առաջարկում մաքրասիրտներին, որ խեղդված մեռյալները վտանգավոր են և իմաստուն: Ուր զիտեք, որ ուրվականների մակընթացությունը կարող է բարձրանալ առանց նախազգուշացման, և որ հմուտ ընթերցողը կարող է գա տեսնել ալիքների չհի մեզ:

Անացածը գուք կսովորեք գործելով:

ԳԻՏԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

«*Ճաշող շնչառությունների*» շրջանակը հարմարեցված է «*Մովահենական փոթորիկ – կանչող ջեռնարկ*» (海盜風雨秘本), մոտ 1768 թ. աշխատության ներածական բաժնից, որը բացվում է տասը հարցերի շարքով, որոնցից նակ փոթորիկ – կանչող նորեկը պետք է պատասխանի, նախքան նրան թույլ ատրվել կանչել ուրվականների թայֆուն: Ճաստերորդ հարցը հնչում է. «*Որն է տարբերությունը քամու և շնչառության միջև*»: Միշտ պատասխանը գրանցված է միայն այսպես. «*Ճարբերություն չկա: Ույություն ունի միայն ուղղություն*»:

Օ. ԴԻՄԱՐԸ

Սերկ անմահը • 裸仙渡海 • WOXIAN DUHAI

ՎԻՑՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի կերպար կանգնած է ժայռի եզրին, որտեղ հողը փլվում է գեպի եռացող, երկաթագույն ծովը: Սա Լի Տյեզուայն է՝ նախքան իր կերպարանափոխությունը: Գեռև ոչ թե գառնական լեզենգների երկաթե հենակով անմահը, այլ մի երիտասարդ

գիտնականի վարսակալով, որը քանգվում է նրա Վգեստները պատոված են ուսի հատվածում, իսկ ոտքերը մերկ են և թեթևակի արյունահոսում են քարերի վրա: Ղրկում եւս սեղմած պահում է ոչ թե Վենք կամ կողմնացույց, այլ մի գատարկ գզմազկոխ (𐎧𐎡𐎴𐎠), որը չորացած է և կնքված կարմիր մոմով: Սա է լինելու նրա նավակը:

Սրա ոտքերի տակ գտնվող ծովը լի է թաքնված բաներով: Սակերեպի տակ փրփուրի արանքում կիսով չափ տեսանելի վիշապի ողնաշարը կորանում է հարցականի նման: Սի ուրվական կիսաթափանցիկ համբերատար, հետևում է ծանծաղուտից մի բանով, որը կարող է լինել կամ գութ, կամ քաղց: Սրկիները հիմ կապտուկի գույն ունի, բայց քարտի ամենաչափ եզրին ոսկեգույն լուսաբացի մի թել է նոր սկսում բացվել:

Սերկ անմահի զեմքի արտահայտությունը գծվար է կարգալ: Ուս հենց քաղութային չէ: Ուս հիմարություն էլ չէ: Ուս այն մարդու հայացքն է, ով որոշել է, որ ծանրաբաշխարհն ավելի վտանգավոր է, քան անհայտը, և հետևաբար պատրաստ է ծովն անցնել գզմազկոխ վրա, եթե գզմազկոխն է միակ բանը, ինչ ինքն ունի:

Սա գեղ չի նկատել, որ գզմազկոխ մոմե կնիքը ճաքած է:

ԳՈՐԱԿԱՆ ԽՍՍՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐԲՈՎ, Հավատի թոհլը: Սի ճանապարհորդության սկիզբ, որի համար զուք համարժեք պատրաստված չէր և երբեք էլ չէր լինի: Սիամություն, որը ոչ թե տգիտություն է, այլ ցնիկվմի գիտակցված մերժում: Հիմար երևալու պատրաստակամություն ի հետապնդումն այնպիսի բանի, որին հնարավոր չէ հասնել սովորական միջոցներով: Ինքնաբերականություն, որն իր մեջ պարունակում է իր սեփական տարօրինակ իմաստությունը: Դիշեցում, որ ծովը ուղիղ ճանապարհներ չունի, և որ նրանք, ովքեր սպասում են կատարյալ պայմանների, երբեք չեն նավարկում:

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐԲՈՎ, Սկստիություն, որը վերածվել է ինքնակործանման: Իրական վտանգը ճանաչելուց հրաժարում: Դզմազկոխը ճաքած է, և զուք գիտեք, որ այն ճաքած է, բայց չլացնում եք, թե չէք նկատում: Կամ էլ հակառակ չախտողովը կաթվածահարություն, սկսելու սպրսափ, ժայռի եզրին այնքան երկար նայելը, որ մակընթացությունը նահանգել է, և պահը կորել է:

ԾԵՄԸ. ԳՐԱԳԼԻԻ ՔՈՒՉԲԸ (𐎧𐎡𐎴𐎠 · 萌跳)

«Հիմարի» հետ կապված հմայությունը կոչվում է «Դզմազկոխ թոհլը» և ծովահենա «գառսական կանոններում այն քիչ ծեսերից է, որը կարող է կատարել լիակատար նորեկը: Սյն չի պահանջում գործիքներ, ուսուցում կամ տոհմային պատկանելություն: Սյն պահանջում է միայն գզմազկոխ (կամ ցանկացած գատարկ լողացող առարկա կոկոսի կճեպ, կնքված բանկա, խցանի կտոր) և զրալին տարածք:

Խնգրագիրը (զիմորը) գզմազկոխը կիսով չափ լցնում է ծովի կամ աղի զրով: Սրանք կանգնում են զրի եզրին՝ ափին, նավամատույցին, լողարանի եզրին, և բարձրաչափ ասում են այն բանը, որը թողնում են հետևում՝ վախ, ամոթ, մի հին ինքնություն, որն այլևս չի համապատասխանում: Սյնուհետև, նրանք թռչում են լողացող գզմազկոխ վրայով, վայրէջք կատարում մյուս կողմում և վայրէջքին Վուրենթաց բարձրաչափ ասում այն բանը, ինչ գառնում են կամ որոնում են:

Սվանգական երգը, որը վերագրվում է հենց Լի Տյեգուային, հետևյալն է.

Մրկաթե հենակով Լին անցավ հարձած. ես թռչում եմ սթափ:

Դին անուրը խեղզվեց, նոր անուրը ծնվեց——

Ուզն ընդունում է այն, ինչ ցամաքը մերժեց:

Սեան ավարտված է. երբ գիմոդը հեռանում է՝ առանց հետ նայելու՝ գզմազվելով: Դետ նայելը նշանակում է հրավիրել հին ինքնությանը՝ հետևելու չեզ: Դզմազվելը վերգում կլցվի զրով և կխորտակվի լքված «ես»-ին տանելով այնտեղ, որտեղ պահվում են լքված «ես»-երը:

«Դզմազվելի թոհլը» ավանգաբար կատարվում է արևածագին, մակընթացության շրջագարջին կամ նորալուսնի ժամանակ՝ այն ժամանակ, երբ սահմանը եղածի և լիսեւիքի միջև ամենաբարակն է:

ԾՈՎԱԿԱՆԱԿԱՆ ԱՌԱՅ

«Ուլը ուղիոր ճանապարհներ չունի»:—— Մուցյանցի նավաստիների ավանդական ասացվածքը, գրանցված «Մուցյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘録)՝ մոտ 1793 թ.:

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԿԻՐ

«Մերկ անմահի» կերպարը իայտնվում է բազմաթիվ աղբյուրներում, հատկապես «Ուվահենների հուղարկավորության ջեռնարկ»-ում (海盜葬書, մոտ 1711 թ., թերթ 3), որը նկարագրում է մի տեփլք, որ տրվել է մահացող մի ծովահենի, ով ինը օր շարունակ լողացել էր կոտրված կայմի վրա. «Ն տեսա մի վերկ տղամարդու, քըը գզմազվելի վրա անցնում էր ալիքները, և նա ծիծաղում էր, իսկ ալիքները չէին կարողանում որոշել կլանել նրան, թե թագադրել»: Դետնարկը այս կերպարին նույնացնում է որպես «Նրանց հովանավորը, ովքեր մեկնում են առանց ունի»: Լի Մյեգուայի միևն կերպարանափոխությունը եղած պատմությունը վերցված է գասական գառսական հագիոգրաֆիաներից, որտեղ երիտասարդ գիտնականի մարմինը պատահաբար գիակիվել էր, միևն նրա ոգին թափառում էր, ինչը նրան ստիպել էր բնակություն հաստատել երկաթե հենակով մուրացկանի գիակի մեջ: «Դզմազվելի թոհլը» ծեսը այս պատմության ժողովրդական հարմարեցումն է, որը պահպանվել է Մուցյանի ափի բանավոր ավանդույթում և հետագայում հատվածաբար գրանցվել «Նարավային ծովի կախարդության գաղտնի ջեռնարկ» (南海巫法秘本, մոտ 1809 թ.) կազմողների կողմից:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Դիմարը» համապատասխանում է ալիքի կոտրվելուց անմիջապես առաջ ընկած պահին. այն ակնթարթին, երբ զորը հավաքվել է որոշակի չևի մեջ, բայց դեռ չի հանջնվել փլուզմանը: Դմուտ ալիք — ընթերցողը ուշադիր հետևում է այս պահին: Նյն հուշում է նրան, թե արդյոք սպասվող ալիքը հնարավոր կլինի հաղթահարել, թե այն մահացու կլինի: Մերկ անմահը, կախված ժայռի և ծովի միջև, հենց այս պահն է, որը թարգմանված է մարզկային կերպարանքի:

I. ՍԱԳԸ

Վիշապի մականթացության կանչողը • 龍差使 • LONG CHAISHI

ՎԻՇՈՒՄԸ ԵՎ ՄԻՍԳՐՈՐԹՈՒՄԸ

Մի կերպար կանգնած է թաֆուսի աչքի կենտրոնում՝ ոչ թե հանգարտության մեզ, այլ որպես հենց ինքը՝ հանգարտությունը։ Մա Մալուի ծովային աստվածուհի։ և Վինգ Նիի ծովահեն թագուհի։ ով հրամանատարում էր «Վարմիր գրոշի նավատորմը»։ Վիաչուլումն է։ Սրա զգեստները փոթորկալից մայրամուտի մուգ կարմիր գույնն ունեն ասեղնագործված ոսկեթելերով։ որոնք քարտեզագրում են բոլոր չորս ծովերի հոսանքները։ Սձ չեղում նա բարձրացնում է կետի ոսկորից պատրաստված մի զավապան փորագրված երեսուկեց սրբապան զագաթներով։ զրանք էռների խորհրդանիշներն չեն, այլ այն ստորգրյա էռնաշղթաների։ որտեղ Վիշապ թագավորները խորհուրդ են անում։ Ձախ չեղում նա պահում է նեֆրիտե «Շուուպալ» (玉璫) կողմնացույց, որի սկզբը պտտվում է ոչ թե գեպի մագնիսական հյուսիս, այլ գեպի «գրի» (龍) ամենամոտ կուտակումը։

Սրա շուրջը չորս կողմնացույցային ուղղություններով զասավորված են նրա գործիքները։ մի խեցի։ որը խոսում է խեղդված նավարկողների ջայներով։ մի բրոնզե հայելի։ որն արտացոլում է ոչ թե զեմքեր։ այլ մտազրոթյուններ։ սև մարգարտյա զավաթ լինեցիկով։ որը բարձրանում և իջնում է էռնային մականթացության հետ։ և մի կրակաման։ որտեղ վառվում են ոչ թե փայտեր։ այլ ծովային օջի չորացած ոսկորներ։ որոնց ծուխը կալվում է մոռացված նավագնացային գրի տառերը։

Սրա ոտքերի տակ՝ հանգարտ գրի ոսպնյակի միզով տեսանելի։ չորս վիշապների ստվերներ շրջանաչափ պտտվում են հակառակ Վույգերով Սրենէլի Սո Գուանը։ Նարավի Սո Զինը։ Սրամուտքի Սո Ուոնը։ Նյուսիսի Սո Նունը։ կապված ոչ թե շղթաներով։ այլ նրա կենտրոնացված կամքի ուժով։ Սրանք նրա գերիները չեն։ Սրանք նրա զաշնակիցներն են։ և այդ զաշնիքը պետք է թարմացվի յուրաքանչյուր մականթացության հետ։

Սրա գեմքի արտահայտությունը հանգարտ է։ բայց ոչ մեղմ։ Ուն այն մարդու հանգարտությունն է։ ով սովորել է։ որ ծովը արջագանջում է ոչ թե աղերսանքին։ այլ հրամանին։ և որ հրամանը պետք է հիմնված լինի ինքնատիրապետման բացարձակ տիրապետման վրա։ նախքան այն կարող է պարտադրվել աշխարհին։

Նորիզնում։ հալիվ նկատելի։ մի նավատորմ սպասում է նրա ազգանշանին։

ԳՈՐԾԱԳՍՎԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐԹՈՎ։ Տիրապետում ներգաշնակեցման միզոցով։ Ձեզանից մեծ ուժերը ուղղորդելու ունակություն՝ առանց զրանց կողմից կլանվելու։ Մտություն։ որը չեղք է բերվել պրակտիկայի միզոցով։ այլ ոչ թե նվիրվել է։ Սյն պահը։ երբ գործիքները գտնում են կամքի շարունակությունը։ Վոլ զագարել երապել և սկսել գործել։ Բարտը հուշում է։ որ զուր ավելի շատ ուժ ունեք։ քան հավատում եք։ բայց միայն այն զեպում։ եթե զագարեք աղաչել տիեզերքին թույլ տվության համար և սկսեք խոսել այն էլեզով։ որը նա իրականում հասկանում է։ իսկ զա գործողությունն է։ ոչ թե աղոթքը։

ՇՐԳՎԱԾ ՈՒՐԹՈՎ։ Ուժի չարաշահում։ Տաղանդ՝ առանց կարգապահության։ Պործիքները զարգել են խաղալիքներ։ կամ ավելի վատ՝ ներս ուղղված զենքեր։ Սյնը ներանքային տարբերակ վստահության ճգնաժամ։ երբ զուր տիրապետում եք

հմտութիւններին, բայց մոռացել էք, որ տիրապետում էք գրանց։ Վիշապ Թագավորները պտտվում են ոչ թե գաշինքով, այլ ապստամբութեամբ սպասելով այն պահին, երբ գուք թուլութիւն կցուցաբերեք։ Դիշեցում, որ տիրապետումը մշտական վիճակ է, այն պրակտիկա է, և այդ պրակտիկան անտեսվել է։

ԾԵՄԸ. ՉՈՐՍ ՍԱՎԸՆԹԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԱՆՁԸ (STWNT BONG WOPAN · 四海龍羅盤)

Սագի հիմնական ծեսը «Չորս վիշապների կողմնացույց» է՝ անճնական կամքի ծիսական համապատասխանեցումը կարգի՛նալ, ծովերի չորս Վիշապ Թագավորների հետ։ Սյն ավանդաբար կատարվում է ցանկացած մեծ ճեռնարկումից առաջ՝ նավարկութիւն, ճակատամարտ, բանակցութիւն, ստեղծագործական աշխատանք, որը պահանջում է կայուն կենտրոնացում։

Ծիսակատարողը շրջանաճաշ տարածքի չորս կողմերում տեղադրում է չորս առարկա.

- Սրէւելք (Վապույտ վիշապ, փայտ, զարուհ) . կանաչ տերև, Եֆրիտի կտոր կամ սոճու խեժի կաթիլ
- Դարաձ (Վարմիր թռչուն, կրակ, ամառ) . կարմիր մոմ, մարգանքի կտոր կամ միսրի մի պտղունց
- Սրևմուտք (Սպիտակ վագր, մետաղ, աշուն) . մետաղագրամ, մէխ կամ ժանգի փաթիլ
- Դյուփս (Սև կրիա, զուր, չմեռ) . ծովի զրով բաժակ, սև քար կամ հայելի

Կենտրոնում ծիսակատարողը գնում է իր հիմնական գործիքը՝ թանաքի գրիչ, ոստրեի դանակ, խաղաքարտերի տրցակ ցանկացած գործիք, որը ցանկանում է օրհնել, և կողմնացույց (Եթէ հնարավոր է՝ ավանդական լուսպան)։

Կենտրոնում կանգնած՝ զեպի արևելք ուղղված, ծիսակատարողը արտասանում է կանչը.

Սրէւելյան ծովը տալիս է մակընթացութիւն, Դարաձային ծովը՝ քամի —

Սրևմտյան ծովը տալիս է սրեր, Դյուփսային ծովը՝ Վիշապ։

Չորս ծովերը կնքում են կողմնացույցի սիրտը —

Ինչ էս կամենում, զրեղը սկսում են։

Մէսն ավարտված է, երբ ծիսակատարողը պատկերացնում է չորս Վիշապ Թագավորներին՝ խոնարիվելիս, ոչ թէ ծիսակատարողին, այլ՝ այն համապատասխանեցված կամքին, որին ծիսակատարողը պահի թելագրանքով վերածվել է։ Սրինված գործիքը փաթաթվում է կարմիր կտորի մեջ և չի օգտագործվում մինչև ճեռնարկման սկսվելը։

ԾՈՒՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

օվկիանոսն է (互互洋, BENGEN YANG)՝ գառասական ենթագիտակցության ծովը, որտեղ այն ամենը, ինչ մերժվել է ցամաքում, բարձրանում է մակերես և պահանգում ճանաչում:

Լուսկյաց մակընթացության մոր գեմը մաապբ քողարկված է սև մարգարիտներից պատրաստված վարագույրով, որոնք թեթևակի շարժվում են կարծես շնչելով: Սա Սազուի ստվերային կողմն է, կամ գուցե Լոնգմուի Վիշապ մոր, ով գետի ափին գտնված քարերից հիևզ վիշապ Դորգի էր մեծացրել: Սրա աչքերը փակ են, բայց ճեղքերը անընդհատ շարժվում են նավի ղեկի վրայով՝ կարգաւով խորքերից ղեկին փոխանցվող թրթռումները:

Սրա հետևում Լուսնաքարից փորագրված յոթ վիշապներ փաթաթված են նավի կայմի շուրջը: Որանք գեկորատիվ չեն: Որանք պահապաններ են, և, նրանց փորագրված աչքերը թույլ կանաչ Լույս են արձակում:

Սրա ոտքերի մոտ ընկած է հայելի աման՝ սև Լաքնապատ մի ավազան, Լցված թանաքի պես մուգ ծովի զրով: Սա Լուսնահորն է (月鏡, YUEJING)՝ գուշակության գործիքը, որի միզ ոցով նա հասանելիություն է ստանում գիտակցական մտքի մակերեսի տակ թաքնված ճշմարտություններին: Ամանի մեզ, եթե ուշադիր նայեք, գեմը է չևավորվում: Ու նրա գեմը չէ: Ու չէր գեմըն է:

Նավի շուրջը՝ հալիվ մակերեսը ճեղքելով, Լողում են սպիտակ թերթիկներ՝ սալորենու, ծաղիկներ, թեև, ափից հալար մղոն հեռավորության վրա ոչ մի սալորենի չի աճում: Մուրաքանչյուր թերթիկ նշում է մի վայր, որտեղ նավ է խորտակվել, և, որտեղ խեղդված մեռյալները ընտրել են խոսել՝ քնի փոխարեն:

Քարտը հորիզոն չունի: Ծովը և գիշերային երկինքը միախառնվում են մեկ խավարի մեզ, և միայն Լուսկյաց մակընթացության մոր Լապտերը կախված նավաքիթից և վառվող կայուն արծաթագույն բոցով, տալիս է կողմնորոշում:

ԳՈՐԵԱԳՍԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴ, Ինտուիցիա այնքան խորը, որ այն գառնում է գիտելիքի չև: Դասանելիություն ենթագիտակցական մտքին: Իմաստություն, որը գալիս է ոչ թե ուսումնասիրությունից, այլ խորքերի արգեն իսկ հասկացածը Լսելուց: Կոչ՝ գեպի ներս նայելու, որոշումներ կայացնելուց առաջ խորհրդակցելու, ներքին հայելու հետ, վստահելու այն ամենին, ինչ բարձրանում է Լուսնյան մեզ: Ղաղտնիքները բացահայտվելու են, բայց միայն այն գեպքում, եթե զուք բավականաչափ զգալաբք խոսել զրանք Լսելու համար: Քարտը կարող է նաև մատնանշել իմաստուն կին կերպարի, հոգևոր ուսուցչի կամ առաջնորդի, ով խոսում է երազներով, այլ ոչ թե բառերով:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՐՈՐԴ, Ինտուիցիա, որը արգելափակված է կամ խեղդված պղմուկով: Դրաժարում Լսել այն, ինչ ասում են խորքերը: Ղափազանց երկար պահված զարտնիքներ, որոնք թունավորվել են: Այլընտրանքային տարբերակ՝ ենթագիտակցության վրա չափազանց մեծ հեղում, զորձնական գործողությունների հաշվին: Աշուշ մակընթացություն, որը կաթվածահար է անում, այլ ոչ թե առաջնորդում: Դայելի ամանը պղտորված է, և, զուք եք այն անչը, ով պղտորել է այն:

ԾԵՄԸ. ՈՐՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ՆԱԿԻ ԼՈՍՆԱՅՈՐԸ (BUTCHUN YUEJING · 鬼船月鏡)

Քահանայապետուհու ծեսը զուշակության մի պրակտիկա է. ենթագիտակցության մեզ թաքնված ճշմարտություններին հասանելիություն ստանալու համար։ Այն պահանջում է սև աման կամ ավազան, ծովի զուր (կամ աղի զուր), արծաթե մետաղագրամ և մութ սենյակ, որը լուսավորված է միայն մեկ մոմով կամ լուսնով։

Լցրեք ամանը զրով։ Արծաթե մետաղագրամը զցեք կենտրոն և հետևեք, թե ինչպես է այն սուլվում։ Այն ալիս սուլվում է արտասանեք կանչը.

Մի՞թե վիշապներ հսկում են հորը.

Մեկ մետաղագրամ մակընթացության հարկը։

Ինչ սուլվում է, պետք է կրկին բարձրանա —

Ձույց տուր ինչ այն, ինչ լուսինը գողացավ։

Այնուհետև, եստեք լուռության մեջ այնքան ժպտանալ, որքան անհրաժեշտ է։ Ձուրը վերցնալուց կհանգարտվի։ Մոմի կամ լուսնի լույսը երբեք չպետք է մակերեսին։ Մի փողոցեք անմիջապես մեկնաբանել զրանք։ Բայց տվեք, որ զրանք գառնան այն, ինչ գառնում են։ Ղուշակությունն ավարտված է, երբ ծագում է մի միտք, պատկեր կամ արտահայտություն, որը զուր գիտակցաբար չէք ստեղծել մի բան, որը թվում է տրված, այլ ոչ թե պատրաստված։

Մետաղագրամը հանվում է ամանից և պահվում իր մոտ մինչև զրանով գնված պատկերացումը չիրագործվի։

Մետաղագրամը վաղաժամ ետետելը նշանակում է վիրավորել հորը հսկող վիշապներին։

ԾՈՒՍԴԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒՍԸ

«Որքան, որ զուր լսում եք, օվկիանոսը չէ, զա ծովն է, որ հիշում է ինքն իրեն»։ — «*Լարավային ծովի կախարչության գաղտնի ճեռնարկ*»-ից (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.։ «Որվականների խոսքը ալիքների խոսքից պանազանելը» բաժնից։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐԳԻ ՉԴՄԱՍՄԱԳԻՐ

Լուսնյաց մակընթացության մայրը ֆուգյանցի ծովային ավանդույթի ամենահին կերպարներից է՝ ավելի հին, քան Նուրիսկ Մալուն։ «*Լանդարտ մակընթացության մոր*» (靜潮母, SHING CHAU MU) մասին հիշատակումներ հայտնվում են Սոնգ դինաստիայի (մոտ 1100 թ.) տաճարային մասնատված արքանագրություններում, որտեղ ես նկարագրվում է որպես երիտասարդական ծովային աստվածուհի, ով ընդունում էր մարգարիտ որոնողների և կորած բաներ փնտրողների արդյունքները։

Գեներեն օվկիանոսը (互互洋)՝ յուրանոսի երեքին ալքիմիայի տեքստերում հայտնվում է որպես ենթագիտակցական մտքի փոխաբերություն հսկայական, չտարբերակված գիտակցություն՝ գիտակցական մտքի տակ։ 18-րդ դարի մեկնաբան Լիու Սիմինը գրում է. «*Գեներեն օվկիանոսը ափ և հատակ չունի։ Այն անցնելու համար չենք հարկավոր է չեր իսկ շնչառությունից պատրաստված ես*»։

Լուսնահոր ծեսը մանրամասնված է «*Մուգլ յանի ծովային տեսիլքի մոգություն*» (國海幻視法, մոտ 1742 թ. թերթ 5) աշխատության մեջ՝ զրա շարաշահման վերաբերյալ նախազգուշացումներով։ Նեքստը նշում է, որ մի մասնագետ «*գուշակել է յոր գիշեր արանց ամանից վեր կենալու, իսկ ութերորդ գիշերը ամանը գուշակեց կրան*»։

«*Խեցիների պրթնացում*» (醒螺法, XING LUO FA) ծեսը, որը նույնպես կապված է այս քարտի հետ, հայտնվում է նույն չեռագրում։ Սիսակատարողը խեցին սեղմում է ականգին և լսում ոչ թե «*օվկիանոսի չայներ*», այլ կոնկրետ չայներ, որոնք երբեմն գորս են գալիս գրանից՝ չայներ, որոնք տեքստը նույնացնում է որպես շույցուի (զրային ուրվականներ), որոնք ճանաչման գիմաց գիտելիք են առաջարկում։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՍՈՒՆ ԵՐԻՄ

«*Լան Լան*»-ի պրակտիկայում «*Քահանայապետոհին*» համապատասխանում է «*յու բո*» (油波) կամ «*յուդոտ ալիքներ*» կոչվող երևույթին՝ ծովի մակերեսի տարօրինակ հարթեցում, որը տեղի է ունենում, երբ խորքային հոսանքները շարժվում են մակերեսային լամին հակասող ջերմով։ Չվարժված աչքի համար զուրը հանգարտ է թվում։ Ալիք՝ ընթերցողի համար այն տեղեկատվությամբ հղի է թվում։ Լուսկյաց մակերթացության մայրը տեսանելիի տակ թաքնված հոսանքը ընկալելու կարողությունն է։

III • ՎԱՅՄՈՐՈՒՐԻՆ

Սրյուստ աղի մայրապետը • 血鹽母 • XUE YAN MU

ՎԻՃՈՒՄ ԵՎ ՄԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սա բարձրանում է մի մեծ առևտրական նավի բեկորներից՝ Սիզգ գիսաստիայի ժամանակաշրջանի մի գալեոն, որը խորի պատճառով երկու մասի է բաժանվել, իսկ զրա մետաքսի և ճենապակու բեռը ծովի հատակով մեկ պիտված է խեղդված վաճառականների թափորի պես։ Սա չի կանգնած նավաբեկության վրա։ Սա աճում է զրա միզից։ Սրա մարմինը գոտկատեղից ներքև, միաչուլված է նավի ավերված իրանին, ոտքերը փոխարինված են արմատների, պարանների և այն մարդկանց կրակված մնացորդների խճճվածքով, ովքեր խորտակվել էին նավի հետ։

Սրա մաշկը ծովից մաշված մարդանի գույն ունի՝ բաց վարդագույն, որը ծայրամասերում սպիտակում է։ Սալերը սև, զրիմուներ են՝ երկար և արցակված, որոնք ծփում են հոսանքի մեջ։ Ղրկում նա պահում է ոչ թե նորածին, այլ գանգ նավաստու՝ գանգ, խեցիներով պատված, որի ակնախոռոչներից փոքրիկ, ծիածանագույն չլներ են ներս ու գորս անում։ Սա չի սգում գանգը։ Սա խնամում է այն, այնպես, ինչպես մայրը կրծքով խնամում է երեխային։

Սրա շուրջը՝ նավաբեկության փլատակների մեջ, ոսկորները վերափոխվում են։ Կողոսկրների վանգակը դառնում է կամար։ Ազդրակների կարմիր ծաղիկների պես ծովային անեմոներ են բուսում։ Ողնաշարը ոլորվում է խեցու ջրով։ Սա «*նավաբեկության խնդույթ*» է։ Սրա պայմանական առատությունը։ Սա ոսկորներից մարդան է ծնում և պահանջում, որ կենդանիները հասկանան զրա գինը, նախքան նվերը ընդունելը։

Սրա շրջակայքի գուրդ հագեցած է աղով՝ այնքան խիտ, որ այն սկսել է բյուրեղանայլ ջարտի մակերեսին՝ չհավորելով սպիտակ ժանյակի նուրբ շերտ, որը շրջանակում է նրան հարսանեկան քողի պես։ Սի մարգարիտ, որը թույլ լուսավորված է, հանգչում է նրա բերանի խոռոչում։

Սրա աչքերը բաց են։ Որանք կեսօրվա ծովի գույն ունեն և ուղղակիորեն նայում են չեզ մի արտահայտությամբ, որը ոչ բարյացակամ է, ոչ էլ Հարազույժ։ Սյն ակնկալող է։ Սա սպասել է։ Սա ակնկալում է, որ իրեն ճանաչեն։

ԳՈՐԾԱԳՍԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐՔՈՎ, Առատություն, որը գալիս է պայմաններով։ Սեխման բերրիությունը։ Դիշեցում, որ բոլոր արարումները պահանգում են կոծանում՝ որպես հուրք, որ վարքը սնվում է կոմպոստով, որ մարգարիտը սկսվում է որպես գրգռիչ, որ ամենահարուստ չկնորսական վայրերը խորտակված նավերի վերևում են։ «Սրյունտ աղի մայրապետը» ավգարարում է պտղաբերության, ստեղծագործականության և նյութական օրհնության ժամանակը, բայց նա պահանգում է, որ գուրդ հարգեք աղբյուրը։ Վերցրեք նվեր, բայց մի՛ չհացրեք, թե այն անվճար էր։ Սրյունով խնամեք այն, ինչ տրվել է չեզ, հակառակ դեպքում այն կվերագառնա ոսկորի։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Արգելափակված ստեղծագործականություն։ Սեր սպառած բանի զինը ճանաչելուց հրաժարում։ Սլլընտրանքային տարբերակ՝ խեղճող մայրություն, այն ծնողը, ով հրաժարվում է բաց թողնել վերահսկելու համար, նվեր, որը իրականում շղթա է։ Առատությունը զարգել է բեռ։ Սավաբեկությունը զարգել է թակարդ։ Սախալգուշացում ռեսուրսներ հուլական, նյութական կամ հոգևոր, արգյունահանելուց առանց աղբյուրը համալրելու։

ԾԵՄԸ. ԱՎԱԲԵԿՈՐՑՆ ԽԱՅՈՒՅՔԸ (CHENBEKUN YAN · 沉船宴)

«Սավաբեկության խնդ ույքը» վերականգնման ծես է։ Սյն կատարվում է, երբ ռեսուրսները արգելափակված են ստեղծագործական, ֆինանսական, հուլական առումով, և հույժ պետք է վերականգնվի։ Սյն ընդունում է, որ առատությունը գալիս է ավելի հին չևերի քայքայումից, և որ ծովի մայրապետը չեռքը չի բացի, քանի զեռ խնդրող պատշաճ հարգանք չի ցուցաբերել։

Մեպի համար անհրաժեշտ է․

- ծովի զրով կամ խիստ աղի զրով աման
- Արգելափակված կամ կորցրած բանը ներկայացնող փոքրիկ առարկա
- Որգանական և քայքայվող մի բան՝ ծաղկի թերթիկ, ընկած տերև, մրգի կեղև
- Սարգարիտ կամ սպիտակ ջար՝ որպես մարգարիտի փոխարինիչ
- Սոմ

Տեղագրերը ամանը աշխատանքային տարածքի կենտրոնում։ Որգանական նյութը գցեք զրի մեզ և հետևեք, թե այն կլողա՞, թե կսուչվի։ Ասացեք։

Ուկրորը մարզանի փայտը խութի —

Արյունոտ աղի Սայր, ընդունիր այս վիշտը։

Ինչ վերցվել էր, այժմ վերագարչո՞ւ —

Քո նավաբեկությանից թող եղբայրս վառվի։

Այնուհետև արգելափակումը ներկայացնող փոքրիկ առարկան գրեթե ամանի կողքին։ Վառեք մոմը։ Մարգարիտը կամ սպիտակ ջարդ պահեք չեր գերիշխող չեռքի մեզ և պատկերացրեք, որ այն լցվում է մեղմ, լուսնային լույսով։ Նրբ պատկերացումն ավարտվի, մարգարիտը գրեթե ամանի մեզ։

Ո՞նցն ավարտված է, երբ մոմը մարում է։ Որգանական նյութը այնուհետև վերագարչվում է ծովին, կամ զրա բացակայության գեպը մոռանալով կենդանի զրի։ Մարգարիտը պահվում է որպես վերականգնված հոսքի նշան։

Ուստի խորհրդի հետ կապված երկրորդական ծես է «*խեղցված մոր մարգարտյա սակրը*» (沉母珠梳 CHEN MU ZHU SHU), որն օգտագործվում է չեռնարկների կողմից «*ծովի վիշտը*» ծովային ընտանիքներով անցնող հանգուցավոր, ժառանգական վիշտը, արջակելու համար։

ԾՈՂԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«*Մոմը ոչինչ էի տալիս։ Սա տալիս է փոխառությանը։ Եւ նրա տոկոսը ոսկորն է*»։ — վերագրվում է Պենգհու արշիպելագի «*Ասկրեյթագության կախարհներին*», գրանցված «*Նարալային ծովի կախարհության գաղտնի չեռնարկ*»-ում (南海巫法秘本) մոտ 1809 թ.

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

«*Արյունոտ աղի մայրապետը*» ուղղակի վուզոններ չունի գաղտնական ուղղափառ պատկերացությունների մեջ։ Սա թվում է ժողովրդական աստվածություն, որը հատուկ է Այվանի նեղուցի նավաբեկությունների հետ աշխատող համայնքներին, որտեղ նավերի և նավաստիների ոսկորները կուտակվում են հսկայական, խճճված խութերում։ «*ՄՄ ՄՄ ՄՄ*»-ի մափն մասնատված հղումները հայտնվում են Սինգ զինատեսակի վերջին տաճարային արձանագրություններում, որտեղ նրան են գիմում մարգարիտ որոնողները, սուզվելուց առաջ։

«*Նավաբեկության խնդրությունը*» փաստագրված է «*Մովահենների հուղարկավորության չեռնարկ*»-ում (海盜葬書) մոտ 1711 թ., թերթ 7), որտեղ այն նկարագրվում է ոչ թե մարդկանց, այլ նպվերի համար որպես հուղարկավորության պրակտիկա։ Չեքստը նշում է, որ երբ ծովահենական նավը խրոտակում էին կա մի որպես հուղարկավորություն, կա մի որպես ծիսական ընծա, անջնակապժը կապմաներպում էր «*Նավաբեկության խնդրությունը*» նավին իր ծառայության համար շնորհակալություն հայտնելու և ապահովելու, որ զրա ոսկորները գաղտնաբերվի խութ, այլ ոչ թե ուրվականների թակարգ։

Պայմանական առատության ավելի լայն սկզբունքը՝ գաղափարը, որ ծովի եվերները պետք է փոխադարձվեն, անցնում է ողջ Մուցվյանի ծովային բանահյուսության միզով: **1 8 9 2 թ.** Ճեռնարկ *«Պուանգուկի ծովահենների գաղտնի գրառումներ»*-ը ներառում է մի չկնորսական գյուղի պատմություն, որը չափազանց էր ամենամյա ընծաներ մատուցել տեղական մակընթացության աստվածհուհուն և արթնացել տեսնելով յուրաքանչյուր ցանց լցված մարգկային ոսկորներով:

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում *«Վայրուհի»* համապատասխանում է *«Ճառ Լան»* (藻浪) կամ *«գրիմուային ալիքներ»* երևույթին՝ երկար, զանգաղ ալիքներ, որոնք ցույց են տալիս խորքային սևնգանյութերի բարձրացումը: Այս ալիքները գրամատիկ չեն, բայց դրանք առատության գալիք սեպոնի ամենահուսալի նշանն են: Ալիք ընթերցողը, ով նկատում է դրանք, կարող է նավատորմը ուղղորդել գետի այն զրերը, որոնք կկերակրեն ողջ գյուղին: Ալիք ընթերցողը, ով բաց է թողնում դրանք, կվարմանա, թե ինչու ցանցերը զատարկ են մնում:

IV • ԿԱՅՄՈՐ

Վիշապի գահը • 龍廷 • LONG TING

ՎԻՉՈՒՄ ԵՎ ՄԻՋՈՐՈՐՈՒՄ

Այն գահ է բարձրանում ծովի հատակից, բայց այն հարմարավետ նստելու համար չէ: Ուս կայսերական իշխանության և ծովահենական պրագմատիկ միաճյուղում է: Աինգ գիսապտիայի վիշապային աթոռ, որի փորագրված ուղղված վիշապները հալվել և վերաճուկվել են թնգանութերի երկաթե փողերով: Դեռվից այն նման է մեծ խեցեղետի՝ ճանկերով գահի: Աթոռը պատված է ոչ թե մետաքսով, այլ կապարե մետաղադրամներով՝ ծանրացված ցանցով, յուրաքանչյուր մետաղադրամի վրա գրռվված է *«գրեկ»* (法) նիշը մի կողմում և *«հնապանգվիր»* (依) մյուս կողմում:

Ղահին նստած է մի կերպար, որը երկու կերպար է՝ մեկ կերպար: Սա Սո Պուանն է՝ Արևելյան ծովի Վիշապ թագավորը, իր մարգկային կերպարանքով, մի տարեց ինքնիշխան՝ ծովային փրփուրից մորուքով, եղջյուրավոր պսակով և հոսող զրից պատրաստված զգեստներով, որոնք երբեք չեն գիպում գետնին: Այն նա ձմեռ ձմիլոնգն է՝ ծովահեն ագմիրալը, ով հրամանատարում էր Մուցվյանի ափը **1 7**-րդ դարում, նախքան Նրա որդին՝ Վիշինգան, կվտարեր իդանգացիներին, Քայվանից: Ունեմը փոխվում է այս երկու ինքնությունների միջև՝ կախված Նրանից, թե ինչպես է լույսն ընկնում ջարտի վրա՝ երբեմն վիշապի հնագույն աչքերը, երբեմն ագմիրալի հաշվողական հայացքը, երբեմն երկուսը միաժամանակ:

Նրա ազ չեռքը հենված է եռաժանիին, որի երեք պատառաքաղները երեք կենդանի օջաղուկ են, որոնց մարմինները հյուսված են կողողի շուրջը: Մաս չեռքում նա պահում է մի թղթազլան՝ կնքված հինգ ճանկանի վիշապի մոմե կնիքով՝ կայսերական խորհրդանշիչ, որն արգելված էր հասարակ մարգկանց համար մահվան ցավի տակ: Մովահենները, իհարկե, այն ազատորեն օգտագործում էին:

Ղահի տակ, ծովի հատակին՝ արերտղների պես գասավորված, Նրա իշխանության գործիքներն են • հսկա ծովային կրիայի խեցուց պատրաստված կրահ, ձմեռ լեի ճանապարհորդությունների ծովային օրենքներով փորագրված Լեֆրիտե տախտակ:

կողմնացույց, որի վրա կենդանի ծովաօդ է, որը պտտվում է գեպի յուրաքանչյուր ոք, ով ստում է, և կրակաման, որտեղ ընծաները վառվում են նույնիսկ զրի տակ՝ թղթե փող, թղթե նավեր, թղթե ծառաներ, որոնք սպառվում են առանց մոխրի, գրանց էութ յոնը ուղղակիորեն հասցվում է նրա գանձարանին՝

Մոկին, զրի կանաչ լույսի միզով տեսանելի, Վիշապ-թագավորի բյուրեղապակյա պալատը փայլում է ոչ թե ավերակ, այլ գործող արքունիք խեցեգետին պինվորներով և ծովախեցեգետին գեներալներով, որոնք շարժվում են լուր շքերթով։ Մվ պալատի հետևում, հապիվ նկատելի, ազմիրալի նավատորմի կայմերն են հարյուրավոր զուռկաներ, իրենց կարմիր գրոշներով, որոնք ծփում են մի հոսանքի մեջ, որը չի հասնում մակերեսին։

ԳՐԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐԻՈՂ ՂԻՐՔՈՎ. Սրինականորեն ճեղք բերված և պատափասատու կերպով իրականացվող հեղինակություն։ Վառուցվածք։ Բառի վրա պարտագրված կարգ։ Սրենքի գերակայություն մի վայրում, որտեղ իշխում էր անօրինականությունը։ Սոազ նորգ, ով պաշտպանում է իր հրամանատարության տակ գտնվողներին։ Բարտն ազգարարում է, որ ժամանակն է սահմաններ հաստատելու, հրամաններ արգակելու և իրավիճակի նկատմամբ հրամանատարությունը վերցնելու, որը շեղվել է գեպի անկարգություն։ Սյն նաև հիշեցում է պարունակում, Վիշապի գահը պարզա չէ։ Ուա բեռ է։ Սյն դեկավարը, ով մոռանում է իր պարտը ներքևում գտնվողների հանդեպ, գառնում է բռնապետ, իսկ ծովը գիտի, թե ինչպես վարվել բռնապետների հետ։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Բռնապետություն։ Իշխանության չարաշահում։ Հեղինակություն, որը թթվել է և վերածվել ավտորիտարիզմի։ Մովակալը մոռացել է նավատորմը և այժմ հրամանատարում է միայն իր փառքի համար։ Սյնը ներառյալ իր տարբերակ առաջ նորություն չախտում, գահը թափում է, նավատորմը անուղղորդելի, օրենքները չկիրառվող։ Սնարխիա, որը առաջ անում է ոչ թե ավատությունից, այլ անտարբերությունից։ Սախազգուշացում և ուժեղ տղամարդու գեմ, ով իշխում է վախով, և առաջ նորգի գեմ, ով հրաժարվում է պաշտոնից, երբ իր ժողովրդին ամենաշատն է անհրաժեշտ։

ԾԵՄԸ. ԾՈՂԱԿԱՆ ԿՆԻՔԸ (HAT SHUNT VIN • 海帥印)

Մովակալի կնիքը քառասյին իրավիճակի նկատմամբ հեղինակություն պահանջելու չն է։ Ուա մեղմ հմայություն չէ։ Սյն կատարվում է, երբ մարդու կյանքի ծովերը անկառավարելի են դարձել և հաստատուն ճեղք է պահանջվում ոչ թե բռնապետություն, այլ հստակություն այնպիսի հստակություն, որը կտրում է շփոթությունը և որոշում պարտագրում։

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

- Սեղան կամ Վոհասեղան ուղղված գեպի արևելք (Սրենյան ծովի Վիշապ-թագավորի ուղղությունը)
- Ուտարկ թղթի կտոր (ցանկալի է կարմիր կամ գեղին)
- Սա թանաք և վրդին (կամ ժամանակակից պրակտիկայում սև գրիչ)
- Սրի փոքրիկ աման
- Սոմ

Միսակատարողը սեղանը մաքրում է այլ առարկաներից։ Սղը գնում է զեպի արևելք, մոմը՝ զեպի հարավ։ Սա վառում է մոմը և մի պահ նստում լոռոթյան մեզ քառասյին իրավիճակը պատկերացնելով որպես փոթորկալից ծով։

Սյնուհետև նա թղթի վրա գրում է մի նախագաստութիւն, որը հայտարարում է, թե ինչ կարգ պետք է պարտագրվի։ Նախագաստութիւնը պետք է լինի կարճ, կոնկրետ և բացարձակ։ Սյն պետք է սկսվի «*Ս կամենում եմ*» կամ «*Սյն պետք է լինի*» արտահայտություններով։ Ոչ մի որակավորում։ Վիշապի գահը չի առաջարկում։ Սյն հրամայում է։

Միջ նախագաստութիւնը գրված է, ծիսակատարողը թուրքը ծալում է երեք անգամ, կնքում հալված մոմի կաթիլով և գնում աղի ամանի տակ։ Սյնուհետև նա ասում է․

Առ Ղուանի եռաժանի, Չժեն Չեի քարտեպով —

Քառսը ծովում է, կարգը սկսվում է։

Ինչ գրել եմ թող կատարվի —

Մովակալի կնիքը արևից էլ երկար կապրի։

Թուրքը մնում է աղի տակ մինչև իրավիճակի լուծումը։ Սղի ամանը չի տեղաշարժվում։ Միջ ծիսակատարողը վաղաժամ կոտրում է կնիքը՝ կասկածից կամ անհամբերությունից, ծեսը անվավեր է և պետք է կրկնվի հազորդ մակընթացությանը։

ԾՈՎԱԿԱԼԻ ԿՆԻՔԸ

«*Մովակալը, ով իշխում է վայելով, կխեղճվի ապստամբության մեջ*»։ — «*Միվահեներդի արյունոտ երգման չեռնարկ*» — ից (海盜血咒錄), մոտ 1798 թ., նավատորմի հրամանատարների ընտրության կարգավորող բաժնից։

ԳԻՏԱԿԱԼԻ ՄՐԳԻ ՉՐԱՍԱՍԳԻԻ

Վիշապի գահը համադրում է երկու կերպարների, որոնք իրենց տիրույթներում մարմնավորում էին ծովային իշխանության պարագլուխ Բնույթը։ Առ Ղուանը Սրևելյան ծովի Վիշապ — թագավորը, չինական դիցաբանության անբաժանելի մասն է․ չորս Վիշապ — թագավորներից ամենահզորը, օվկիանոսային եղանակի պահպանը, մակընթացությունների տիրակալը և ստորգրյա արքունիքների պահապանը։ Սա հայտնվում է «*Մանապարիդրություն զեպի Սրևմուտք*» և «*Մսովածների հոշակություն*» գրքերում՝ հաճախ որպես մի կերպար, որի հեղինակությունը բացարձակ է, բայց խառնվածքը՝ փոփոխական։

Չժեն Չժիլոնգը (1604–1661) պատմական կերպար էր՝ ֆուցյանցի ծովահեն, վաճառական, թարգմանիչ և նավատորմի հրամանատար։ Սա հարյուրավոր նավերի հրամանատարում էր ծովահենական կլանների կռալիցիայի միզոցով, պահպանում էր գիվանագիտական հարաբերություններ հոլանդական Սրևելյան Լեզկաստանի ընկերության հետ և վերջ նականապես Սինգ գիևաստիայի կողմից ընդունվեց որպես ծովակալ։

Սյն երկու կերպարների միաձուլումը «*Վիշապի գահի*» հնատիպի մեզ փաստագրված է «*Ֆուցյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ*» (國海遇波秘錄, մոտ 1793 թ.) աշխատության մեջ, որը նկարագրում է Սյամինի

մոտ գտնվող մի տաճար, որտեղ Առ Պուանը և Ջժեն Ջիլունգը համատեղ երկրպագվում էին ծովահենների կողմից, ովքեր փնտրում էին «Վիշապի զոնեքը և ծովակալի խորամանկությունը»:

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՍՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Ուան»-ի պրակտիկայում «Վայրը» համապատասխանում է այն երևույթին, որը ալիք-ընթերցողները կոչում են «Ժենգ չաո» (正潮) կամ «Իսկական մակընթացություն» գերիշխող հոսանքը, որը գերազանցում է բոլոր տեղական զրապտույտներին և հակահոսանքներին: Միջ ծովը շփոթված է երբ ալիքները կարծես ամեն կողմից են գալիս, հմուտ ընթերցողը քառսի տակ փնտրում է իսկական մակընթացությունը: Այն միշտ այնտեղ է: Վիշապի գահը այն գտնելու և գրա հետ համապատասխանեցվելու կարողությունն է:

ՅՈՒՆ Կ

Ուրվականների նավատորմի նավահանգստապետը • 陰船港主 • YIN CHUAN GANG ZHU

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԱԿԱՄԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մա նստած է մի սեղանի շուրջ, որը պատրաստված է խորտակված գանձեր փոխադրող զուսկայի կերմից (նավի հետևի մաս): Որի փորագրված փյունիկը գեո տեսանելի է մեկ դարի խեցիների տակ: Սեղանը գրված է մի նավամատույցի վրա, որը չգրվում է գեպի այնքան խիտ մառախուղ, որ այն կարող է պինգ լինել: Մրա հետևում, մթության մեջ հազիվ նկատելի, հարյուրավոր ուրվական նավերի կայմերը բարձրանում և իջնում են մի մակընթացության հետ, որը ոչ մի ջայն չի հանում: Սա խեղդված նավատորմի նավահանգիստն է ոչ թե պատմի վայր, այլ սպասման վայր, որտեղ այն նավերը, որոնք մահացել են չիրականացված երգումներով, խաբիսն են գցել մինչև իրենց պարտքերը վճարվեն:

Նավահանգստապետը կոյու է: Մրա աչքերը կարված են կարմիր մետաքսե թելով, կարերը տեսանելի են և ճշգրիտ, յուրաքանչյուրը կապված է «//» (//言) հավատ, վստահություն, խոսքին հավատարիմ մնալու նիշի տեսքով: Մա աչքերի կարիք չունի: Այն, ինչ նա պետք է կարգա, թանաքով գրված չէ:

Մրա առջև, սեղանի վրա, կենդի ոսկորից պատրաստված հաշվեչող (算盘) է: Մուրաքանչյուր ուլունք մի ղղն է փորագրված մեկ նիշով, նավերի անուններ, անցնակազմի անուններ, վիրավորվածների և վիրավորողների անուններ: Հաշվեչողը երբեք հանգիստ չէ: Ուլունքները սահում են առաջ և հետ, առանց գիպչելու, հաշվելով ոչ թե թվեր, այլ կարմայական կշիռ: Միջ սյունակները հավասարվում են, նավը կարող է հեռանալ նավահանգստից: Միջ գրանք չեն հավասարվում, սպասումը շարունակվում է:

Ձախ ճեղքում նա պահում է կարմիր պարանի մի կտոր «Մակընթացության կապված երգման» պարանը ինը անգամ հանգուցված: Մուրաքանչյուր հանգույց կերկայացնում է մի ուխտ, որը կապում է կենդանիներին և մեռյալներին: Պարանին գիպելը նշանակում է երգվել գրանով: Դանգույցը քանգելը նշանակում է պատերազմ հայտարարել այն մարգուն, ով կապել է այն:

Արա Վճեստները հին առագաստանավի մոխրագույն շագանակագույն գույնն ունեն, կարկատված ազգանշանային գրոշներից կտրված ըստակուսիներով։ Արա ուսին նստած է մեկ սպիտակ ծովային թռչուն փոթորկի հավը (STORM PETREL) թռչունը, որին նավաստիները համարում են խեղդված նավապետների հոգիները կրողը։ Այն շշնգում է նրա ականջին, նա գլխով է անում, և ևս մեկ ուլունք սահում է հաշվեջրի վրայով։

Նավամատույցի ելքին, առաջին պլանում հապիվ նկատելի, թարմ գրով մի աման է գրված անջեռնվելի։ Որա կողքին թեյի բաժակը սառնում է։ Նավահանգստապետը սպասում է ինչ որ մեկի։ Բարտը չի պարզաբանում, թե արդյոք այդ մեկը գուք եք։

ԳՈՐԾԱԳՍՍԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՂՔՈՎ. Ավանգույթը որպես կենդանի ուժ։ Վոգերի և ուխտերի իմաստությունը։ Դեղևոր հեղինակություն, որը բխում է ոչ թե խաբիվմայից, այլ շարունակականությանից, չեղքերի այն շղթայից, որը գիտելիքը փոխանցում է սերունդներին։ Բարտն ազգարարում է պարտավորությունները հարգելու, համայնքին միավորող կառույցները հարգելու և նրանցից առաջ նորոգություն փնտրելու անհրաժեշտությունը, ովքեր անցել են այդ ուղով։ Նավահանգստապետը ըստովիչ է։ Սա գրանցող է։ Սա չի ասում ինչին հավատալ։ Սա ցույց է տալիս, թե ինչ էք արգեն խոստացել, և հարցնում է, թե արդյոք մտադիր եք պահել չեր խոսքը։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՂՔՈՎ. Առշտ ուղղափառություն։ Անտոնները զարգել են պլելի կարևոր, քան կանոնների պատճառները։ Դեղևոր հեղինակություն, որը կրակավել է վերածվելով բյուրոկրատիայի։ Այլընտրանքային տարբերակ հավատքի ճգնաժամ, որպես բոլոր ավանգույթները զատարկ են թփում, իսկ բոլոր ուխտերը խախտելի։ Նավահանգստապետի հաշվեջրը խցանվել է։ Նավահանգստի խավերը չեն կարող հեռանալ, քանի որ ոչ ոք չի հիշում ինչ էին պարտք։ Մախազգուշացում և զոգմատիկ հնազանգության և սրբազան պարտավորությունների պատահական լքման դեմ։

ԾԵՆԸ. ՄԱՎԵՆԹՅՈՒՆՆԵՐ ՎԻՊՎԱԾ ԵՐՈՐՈՍ (CHHO BANG SHI · 潮绑誓)

«Սակնընթացությամբ կապված երջումը» սրբազան ուխտը կնքելու ծես է ամուսնություն, գործընկերություն, հոգիների միջև չեղք բերված պարտավորություն։ Այն ավանդաբար օգտագործվում էր ծովահենների կողմից՝ նավապետի և անջնակալ մի հարաբերությունները ճակատկռվելու համար։

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

- Վարմիր պարան կամ թել ինը անգամ հանգուցելու համար բավարար երկարությամբ
- Մուկի գրով կամ աղի գրով աման
- Մրկու վկա (ըստ ցանկության, բայց ավանդական, նրանց բացակայության դեպքում Վիշապ թագավորները համարվում են լուելայն վկաներ)
- Սուր առարկա՝ զանակ կամ ասեղ (արյան տարրի համար)

Մերկու կողմերը նստում են ամանի շուրջ՝ զեմ առ զեմ։ Կարմիր պարանը գրվում է նրանց միզ և։ Մոագիև կողմը բարձրացալն արտասանում է իր ուխտը՝ հստակ առանց վերապահումների։ Մրկորոգ կողմը պատասխան ուխտն է տալիս։ Պարանը հանգուցվում է յուրաքանչյուր արտասանված ուխտի համար մեկ անգամ, զումարած ևս մեկ հանգույց այն կիշապ՝ թագավորի համար, ով կպարտագրի ուխտը։ Պարանը անցկացվում է մոմի բոցի միզով (կամ արյունով կաթեցվում) և ընկրվում ծովի զրի մեզ։

Սափահանգստապետի կապը արտասանվում է համատեղ․

Աղը կնքելու, մակընթացությունը կապելու —

Ինչ երգվում եմ, ծովը կհիշի։

Ղանգույցը պահելու, պարանը պահպանելու —

Ուրվականների ծովախորշն ընգունում է խորքը։

Պարանը զրի մեզ մնում է լուսնի մեկ ամբողջական ցիկլ։ Մյնուհետև այն հանվում է, չորացվում և պահվում երկու կողմերի կողմից։ Պարանը գիտավորյալ կտրելը նշանակում է նափահանգստապետի հաշվեչորը հրավիրել չեր զեմ։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ձծր մակընթացության ժամանակ տրված երգումը չի կարող չեղարկվել բարձր մակընթացության ժամանակ, ծովը երկունս էլ հավասարապես հիշում է»։ — «Պուգվյալի ծովային թողության ճեռնարկ»-ից (福建海救秘本), մոտ 1832 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐՍՏԱՄԱԳԻՐ

Ուրվականների նավատորմի նափահանգստապետը ուղղակի կերպար է ուղղափառ տեքստերում։ Սա մի համագործություն է հավաքված մի քանի աղբյուրներից՝ չինական անգրաշխարհի գիցաբանության կույր գատավորներից, ծովահենական նափահանգիստների մուտքը վերահսկող նափահանգստապետներից և մի քիչ հայտնի աստվածությունից, որը կոչվում է «Ղանգ Կանգ» (港王)՝ «Նափահանգստի թագավոր»։ Ով երկրպագվում էր Պուգվյալի ափի փոքրիկ սրբավայրերում։

Կետի ոսկրյա հաշվեչորը նկարագրված է «Մովային գատավորի գաղտնի ճեռնարկ»-ում (海判官秘録, մոտ 1704 թ., թերթ 2)։ «Ղաշտեցված հաշիվների հաշվեչորը թվեր չունի, միայն անուններ։ Մի անունը բարձրանում է զեպի վերին ուլունքը, նրա պարտքը վճարված է։ Մի անունը սուղվում է զեպի հատակը, նավը մնում է խարսխված»։ Որոշ անուններ հապարտարի է են շարժվել»։

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Լան Նան*»-ի պրակտիկայում «*Քահանայապետը*» համապատասխանում է այն խորին, որը երբեք տեսանելի չէ ոչ մի մակընթացության ժամանակ, բայց միշտ այնտեղ է «*ան ծիաո*» (暗礁) կամ «*թաքնված խորթ*»։ Սա վերը, որոնք գիտեն խորթի մասին, փրկվում են։ Սրանք, ովքեր մոռանում են, մահանում են։ Սա վահանագտապետը խորթ չէ, այլ՝ գրա գտնվելու վայրի մասին գիտելիքը, որը փոխանցվել է սերնդեսերունդ։

■■■■ VI • ՄԻՐԱՅԻՄՆԵՐ

Լուսնոտ անցումը • 月渡挾 • 月夜渡

ՎԻՃԻՄԸ ԵՎ ՄԱՐԳԱՐԻՏԵՐԸ

Ան զրի մի նեղ նեղուց բաժանում է երկու աշխարհ։ Ձախ ափին կանգնած է մահկանացուների աշխարհը՝ չկնորսական մի գյուղ մթնշաղիկ, որի լապտերները նոր են սկսում վառվել, իսկ փայտե նավամատույցները բաց չեղքերի պես չգվում են գեպի զուրը։ Կոհարարական կրակներից ծուխ է բարձրանում։ Մի կին կանգնած է ամենատերկար նավամատույցի վերջում, մի չեղքը հենած խարիսխային սյունին, գեմքով շրջված գեպի ծովը։ Սա սպասում է ինչ-որ մեկի։ Սա երկար է սպասել։

Այն ափին, կիսաստուգված և փայլվիղ, բարձրանում է Վիշապի պալատը՝ ոչ թե լիարժեք բյուրեղապակյա արքունիքը, այլ մարգանից և ֆոսֆորեսցենցիայից կազմված միայնակ գարպաք, որի սյուները փաթաթված են ծովային օջերի ու ղորված մարմիններով։ Ուարպապի միզով երևում է մի մեծ զահլիճ՝ Լուսավորված սեխի չափ մարգարիտներով։ Ուարպապի մոտ կանգնած է մի կերպար՝ Վիշապային արքունիքի թեփուկավոր զգեստներով մի երիտասարդ, որի ոտքերը գրեթե չեն զիաչում ծովի հատակին, իսկ նրա գեմքն անընթեռնելի է կարոտից։

Սրանց միզ և նեղուցի կենտրոնում, մի փոքրիկ նավակ լողում է առանց թիերի։ Սյն պատրաստված է Լուսնի ճառագայթներից և մշուշից՝ բավականաչափ պինդ, որպեսզի քաշ տանի, բայց բավականաչափ թափանցիկ, որպեսզի ներքևի խորքերը տեսնվեն։ Սավակում նստած է մեկ մարգարիտ՝ չափանգված, որը փայլում է մեղմ Լույսով, որը ոչ ոսկեգույն է, ոչ էլ արծաթագույն, այլ՝ ինչ-որ բան գրանց միզ և։

Վերևում երկինքը բաժանված է։ Ձախ կեսը ափամերձ երկրային մուգ կապույտն է։ Այն կեսը՝ խորը զրի վմրուխտյա խավարը։ Լուսինը կախված է անմիջապես զլխավերևում՝ լիքը և սպիտակ, գրա արտացոլումը չհավորում է արծաթագույն ուղի, որը միացնում է երկու ափերը և անցնում անմիջապես լողացող նավակի միզով։

Բարտը չի ասում, թե որ ափն է ուղղվում նավակը։ Սյն չի ասում, թե որ կերպարը կմտնի գրա մեզ՝ նավամատույցի կինը, թե Վիշապի գարպապի տղամարդը։ Սյն չի ասում, թե արդյոք մարգարիտը կվերցվի, կամ ում կողմից, կամ ինչ կլինի, եթե այն մեզ ապահանգված միևնույն Լուսաբաց։ Սյն միայն ցույց է տալիս նեղուցը, Լուսինը, նավակը և ընտրությունը։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՐՔՈՎ, Ընտրություն երկու աշխարհների, երկու կյանքների, երկու սիրո, չեր ինքնության երկու տարբերակների միզ և։ Բարտն ազգարարում է իսկական խաչմերուկի պահը՝ ոչ թե չնչին նախապատվություն, այլ՝ որոշում, որը կփոխի գրան

հազորդող ամեն ինչի ընթացքը: «*Հուսնոյդ անցումը*» չի ասում, թե որ ճանապարհով գնալ: Այն հավասարապես լուսավորում է երկու ափերը և հարցնում: Ի՞նչ է եք կարող տանել թողնելու համար: Ի՞նչ է եք կարող տանել՝ դառնալու համար: Այս քարտի սերը միշտ չէ, որ ուռմանտիկ է: Այն կարող է լինել հայրենիքի սեր, արվեստի սեր, մենության սեր, հենց ծովի սեր: Ընդհանուր թելն այն է, որ մի բան ընտրելը նշանակում է մյուսը կորցնել, և այդ կորուստը պետք է հարգել: Այլ ոչ թե ժխտել:

ՇՐՈՎԱԾ ՊԻՐՔՈՎ. Անվճարականություն, որը դարձել է որոշման մի չափ: Սափակը հավերժ լողում է նեղուցում, և մարգարիտը մթնում է: Այլընտրանքային տարբերակ ընտրություն, որը կատարվել է սխալ պատճառներով՝ վախ սիրո փոխարեն, պարտավորություն կռվան փոխարեն, անվտանգություն՝ ճշմարտության փոխարեն: «*Վիրահարները*» շրջված գիրքում կարող ես նաև մատնանշել մի հարաբերություն, որում մեկ կողմն արգեն մեկնել է մեկ այլ ափ, մինչդեռ մյուսը դեռ սպասում է նավամատույցին: Սախավզույցացում կաթվածահարության ուռմանտիկայի և չպարտավորված սրտի գայթակղության գեմ:

ԾԵՄԸ. ԱՄՐԱՊԻՏԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ (THE WITNESS · 珠選)

«*Արգարիտի ընտրությունը*» սրտի երկնետրանները պարզաբանելու ծես է: Ան սիրային հմայություն չէ: Այն չի ստիպում ոչ ոքի ընտրել չեզ կամ փոխադարձել չեր վզացմունքները: Այն, ինչ այն անում է՝ ըստ չեղնարկների, հեռացնում է աղմուկը և թույլ է տալիս տեսնել, թե ինչ էք իրականում ցանկանում՝ վախի, պարտավորության և ինքնախաբեության շերտերի տակ:

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

- Երկու սպիտակ աման
- Սեկ ամանում՝ թարմ գուր, մյուսում՝ աղի գուր
- Երկու մարգարիտ, սպիտակ քար կամ սպիտակ ուլունք
- Սոմ
- Լոռի յոն

Ստեք չեր առգ, զրված երկու ամաններով: Բարձրով ամանը ներկայացնում է մահկանացուների ափը՝ չեզ ծանոթ կյանքը, մարդը, որ գուր հիմա էք, ծանոթ աշխարհը՝ իր բոլոր հարմարավետություններով և սահմանափակումներով: Աղի գուրով ամանը ներկայացնում է կիշապի պալատը՝ անհայտ կյանքը, վերափոխումը, սերը կամ կոչումը, որը կանչում է, բայց վախեցնում:

Քեղերի մեզ պահեք մեկական մարգարիտ: Փակեք աչքերը: Ձեզ համար հստակ անվանեք յուրաքանչյուր ընտրություն: Այնուհետև, բարձրացրեք հարցերը. «*Որ ափն է ինչ համար նախատեսել լուսինը*»:

Բացեք աչքերը: Սեկ մարգարիտը գրեք թարմ գրի, մյուսը՝ աղի գրի մեզ: Դետեք գրանց ցուլվելուս: Մեսն այստեղ չի , ավարտվում: Ընտրությունը չի կատարվում նրանով, թե որքան արագ ես գրանք ընկնում: Մեսն ավարտվում է երեք օր անց հարցի շուրջ ընելուց հետո: Վերագրեք ամաններին: Սեկ մարգարիտը չեզ կթվա, թե պատկանում է իր ամանին: Մյուսը

կթվա թե սպասում է տեղափոխվելուն։ Ուա է ընտրությունը։ Ու թե գերբնական հայտնություն, այլ չէր սեփական սրտի հստակեցում։

Ավանդական ավարտը արտասանվում է մարգարիտը ամանից հանելիս.

Լուսինը վերևում, մակընթացությունը ներքևում —

Միրտը գիտի այն, ինչ միտքը բաց է թողնում։

ԾՈՒԿԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սևվաստին, ով մեկ ուտրով նավամատուցին է, մյուսով նավի տախտակամածին, արդեն լողում է»։ — Ջիուգլյանցի ավանդական ասացվածք, գրանցված «Ջիուգլյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

«Լուսնոտ անցումը» հիմնված է չինական ծովային բանահյուսության ամենահամատ մոտիվներից մեկի վրա՝ մահկանացուի և վիշապային տիրույթների բնակիչների սիրավեպի։ Այս պատմությունները սովորաբար ավարտվում են բաժանմամբ՝ մարդը չի կարող շնչել գրի տակ, վիշապը չի կարող գոյատևել ցամաքում, և բաժանումը ոչ թե պատիժ է, այլ տիեզերքի կառուցվածքային ճշմարտություն։ Տվյալ գինաստիայի Լիու Սիի և Վիշապ — արքայազստեր պատմությունը գրական հնատիպն է։ Սակայն ծովային տարբերակները գրանցված Ջիուգլյանի չկնորսական գյուղերում և ծովահենների նավահանգիստներում, ավելի մութ են։ Այս տարբերակներում սիրահարը, ով մտնում է վիշապի պալատ, գրեթե երբեք չի վերադառնում, իսկ ափին մնացածը ողջ կյանքը անցկացնում է ծովին նայելով։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Նիրահարները» համապատասխանում է «Ֆենչաո» (分潮) կամ «բաժանված մակընթացություն» երևույթին, հազվագեպ պայման, երբ մեկ ալիքային հոսքը բաժանվում է ստորգրյա խոչընդոտի շուրջ և ջնաճորում երկու հստակ ուղի։ Բաժանման մեզ հայտնված չկները պետք է ընտրություն կատարեն։ Ափից դիտող ալիք — ընթերցողը չի կարող ասել նրանց, թե որ ուղին է տանում գեպի անվտանգություն։ Սա կարող է միայն նշել, որ բաժանումը գոյություն ունի, և որ գրա կենտրոնում լողալը կայուն գիրք չէ։

ԾԱՌԱՅՈՒՄ • ԿԱՌՔԸ

Վիշապ — կրիա թագուհին • 龍龜女王 • RYUUGI NENANG

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ռազմական զուկն առագ է սլանում մի ծովի միզով, որը հավասարապես և՛ զուր է, և՛ կրակ։ Սափի նավաքիթը փորագրված է ճշացող վիշապի տեսքով, որի ծնոտների մեզ կոտրված թշնամական կայմ է արգեն իսկ շահած ճակատամարտի ավար։ Սոագաստները կտավից չեն։ Որանք հսկայական ծովային կրիայի լողակներ են՝ կաշվեպատ և հսկայական, որոնց եպերը շրջապատված են ֆուֆորեսցենտ թեփուկներով, որոնք կանաչ կրակ են թողնում այնտեղ, որտեղ քամին պատռում է գրանք։ Սափի իրանը սահում է ոչ թե մակերեսին, այլ գրանքի մի փոքր վեր կախված եռացող փրփուրի բարձրիկի վրա, որը նավը ստեղծում է իր իսկ շարժումով։

Ուկին կանգնած է Վիշապ՝ կրիա թագուհին։ Սա միաժամանակ հնագույն է և անտարիք մի կերպար, ով կարող է լինել քսան կամ երկու հազար տարեկան։ Սրա վրահը սկզբնական կրիա Սոյի վրահն է, որը չինական գիցաբանության մեզ պահում է երկինքը, բայց վերաչուված է մարտական վահանի։ Սրա սաղավարտը պսակված է հինգ ուղղորդող գրոշներով կարմիր (հարավ), սև (հյուսիս), կանաչ (արևելք), սպիտակ (արևմուտք), գեղին (կենտրոն), որոնք ծփում են մի քամու մեզ, որը կարծես փչում է միայն նրա կամքից։ Սեյ չեղծով նա բռնել է նավի դեկը, որի ճաղերը փորագրված են Վիշապի ոսկորից։ Սյուս չեղծով նա պահում է «Բա՛ Դուա» հայելի, որի ութ եռագրերը պտտվում են կենտրոնական ին՝ յանգի շուրջ որպես մի կողմնացույց, որը կարգում է ոչ թե ուղղություն, այլ ճակատագիր։

Սափի տակ իրանի տակի թափանցիկ ալիքի միզով տեսանելի, լողում է նրա շարժման իրական աղբյուրը՝ նախնազարյան կրիա՝ Վիշապ Բիքսին, կիսատուված, կղզու չափ վրահով, որի չորս լողակները աշխատում են մայրցամաքային տեղաշարժի գանգաղ, անգիմադրելի ուժով։ Սուկան հսկայական գավախին է կապված ոչ թե շղթաներով, այլ հյուսված կաթնափ ութ պարաններով, որոնցից յուրաքանչյուրը թագուհու և այն նախնազարյան ուժերի միզ և կնքված գաշինքի ուխտ է, որոնք նա որոշել է հեծնել, այլ ոչ թե հրամայել։

Սրա հետևում՝ նավի հետքի մեզ, փոթորիկ է մոտենում, բայց նա չի փախչում։ Սա այն ինչ՝ որ տեղ է առագ նորգում։ Սրա գեմը արտահայտում է այն մարդու հանգարտությունը, ով արգեն հաշվարկել է, թե որքան արագ պետք է շարժվի, և որոշել է շարժվել ավելի արագ։

ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐԲՈՎ, Նարժում (թափ)։ Նաղթանակ ինքնությունից մեծ ուժերի հետ համապատասխանեցման միզոցով։ Բարտն ազգարարում է անկասելի առաջընթացի ժամանակաշրջան, ոչ թե այն պատճառով, որ գուր բռնի ուժով էք հաղթահարում խռնոցոտները, այլ այն պատճառով, որ գուր գաշնակցել էք մի նախնազարյան և հվոր ուժի հետ, որն առագ է տանում չեզ։ Վիշապ՝ կրիա թագուհին իր թշնամիներին չի հաղթում ուղղակի պայքարով։ Սա օգտագործում է մակընթացությունը, քամին և խորքային հոսանքը և թույլ է տալիս, որ գրանք կատարեն աշխատանքը։ Բարտը կոչ է անում չեզ բացահայտել, թե որ ավելի մեծ ուժի հետ կարող էք համապատասխանվել շարժում, ավանգույթ, բնական ցիկլ, համայնքային կարիք, և հեծնել այն փոխանակ գիմադրելու։

ՇՐՋԱՆԻ ՈՒՐԲՈՎ, Կորցրած թափ։ Ուր ուժի աղբյուրին կապող պարանները քայքայվել կամ կտրվել են։ Սլլընտրանքային տարբերակ անխտեմություն, որը ընդարկված է վստահությամբ, առագ սլանալ առանց ապահովելու այն գաշինքը, որը առաջընթացը գարջնում է կայուն։ Վիշապ՝ կրիան շրջված գիրքում նախազգուշացում է արագության առանց ուղղության, ուժի առանց հիմքի, հաղթանակի առանց ռազմավարության գեմ։ Փոթորիկը, որին գուր առագ նորգում էք, կարող է պարզվել, որ առագ նորգում է չեզ։

ԾԱՆԸ. ԲՍ ԳՐԱՍ ՄԱՎԸՆԹԱՅՈՒՐՅԱՆ ԴԵԾՄԱՔ (BOOK VI CHAN · 八卦馭潮)

«*Բա Գուա*» մակընթացության հեծանքը ծես է այն գեպքերի համար, երբ թափը կանգ է առել և պետք է վերականգնվի։ Սրան օգտագործում է «*Ի Յի ին*» (易經) ութ եռագրերը՝ զրանք քարտեզագրելով ծովային կողմնացույցի ութ ուղղությունների վրա, որպեսզի վերահամապատասխանեցնի ծիսակատարողի ընթացքը ճակատագրի գերիշխող հոսանքների հետ։

Մեսի համար անհրաժեշտ է․

- Նրզանաչև տարածք՝ Նշված թղթի վրա, քարտերով, աղով կամ կավիճով
- Ութ փոքրիկ առարկա՝ ութ ուղղությունները նշելու համար
- Կենտրոնական մոմ կամ զրի աման
- Փոքրիկ նավակ
- Դովհար

Նրզանաչև գասավորեք ութ նշիչները՝ սկսելով Դարավից (Վրակ/Լի) և ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ․

- Դարավ — Լի (離) — Վրակ — Դստակություն
- Դարավ — արևմուտք — Կու (坤) — Դող — Ընկալունակություն
- Արևմուտք — Ուի (兌) — Լիճ/Սետաղ — Ուրախություն
- Դյուսիս — արևմուտք — Ցիան (乾) — Երկինք — Ստեղծագործական ուժ
- Դյուսիս — Կան (坎) — Գուր — Սեզուեզ
- Դյուսիս — արևելք — Գե (艮) — Լեռ — Դանդաղություն
- Արևելք — Դժե (震) — Սպորոպ — Դանկարծակի շարժում
- Արևելք — հարավ — Սյուն (巽) — Բամի — Սուրբ համառություն

Տեղագրեք ամանը կամ մոմը կենտրոնում։ Սավակը լողացրեք զրի վրա կամ՝ զրեք մոմի առձև։ Սի պահի նստեք լուծության մեզ և բացահայտեք թե ինչն է կանգնել անվանեք այն հատուկ։

Սկսուհետև, օգտագործելով հովհարը կամ չեր շունչը, քամի առաջացրեք գեպի նավակը։ Միջ այն շարժվում է (կամ երբ մոմի բոցը թեքվում է), արտասանեք կանչը։

Ղարավային քամին հորում է. Ղյուսիսային քամին քաշում —

Ութ հոսանքների մակընթացությունը կրում է իմ կամքը լիքը:

Ինչ հանգարտվել էր. այժմ գտնում է իր փոթորիկը —

Վիշապ — կրիա. կրիի ինչ. Բա. Պուա. նավարկիր:

Մեա՛ն ավարտված է. երբ նավակը կենտրոնից շարժվում է. գեպի ութ ուղղությամբ լինելուց մեկը: Այդ ուղղությունը հուշում է. թե որտեղից կգա չեր թափը: (Սրինակ Ղարավ հայտնություն է սպասվում. Արևմուտք ուրախությունը կբացի արգելափակվածը և այլև):

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«*Իմաստուն նավապետը չի պայքարում փոթորկի դեմ: Նա կարգավորում է առաջաստները այնպես. որ փոթորիկը պայքարի իր թշնամիների դեմ*»: — Վերագրվում է Չինգ Սիին. գրանցված «*Պուանգուանի ծովահենների գաղտնի գրառումներ*»-ում (廣東海盜秘錄). մոտ 1892 թ.:

ԳԻՏԱԿԱՆ ՍՐՏԻ ՉՐԱՍՏԱԳԻՐ

Վիշապ — կրիա թագուհին հիմնված է մի քանի աղբյուրների վրա: Սախնազարյան կրիա Սոն (鰲) ստեղծման առաջափնի կերպար է: Բիքսին (鼉) կրիա — վիշապ հիբրիդն է. Վիշապ — թագավորի ինը որդիներից մեկը. հայտնի իր հսկայական ուժով և պատմության ծանրությունը կրելու պատրաստակամությամբ:

Այս կերպարների համադրությունը իզական ծովակալ — հնաափի հետ ֆուգյանցի նորարարություն է թվում: «*Ֆուգյանցի ծովային ծեսերի գաղտնի չեռնարկը*» (國海秘法. մոտ 1742 թ.) նկարագրում է մի ծովահեն թագուհու. ով հայտնի է միայն որպես «*Նա. ով հեծնում էր կրիային*»: Սրա նավը. ըստ չեռնագրի. երբեք չի գրավվել և երբեք չի պարտվել. քանի որ նա ուխտ էր կնքել Բիքսիի հետ:

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՄԹԵՐՑՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Ուան*»-ի պրակտիկայում «*Վաղը*» համապատասխանում է «*ցի լան*» (踏浪) կամ «ալիքների հեծում» երևույթին. այն պահը. երբ նավը բռնում է հազորդոլ ալիքը և ալիքի արագությամբ սլանում առաջ: Ալիք հեծնողի հմտությունը ոչ թե ալիքի հետ պայքարելու կամ զրանից փախչելու մեզ է. այլ նավը ճշգրիտ այն կետում տեղադրելու. որտեղ ալիքի էներգիան գտնում է նավի թափը: Վիշապ — կրիա թագուհին կատարյալ զիրքն է. պահպանված այնքան ժամանակ. քանի գեռ ալիքը գոյություն ունի:

ՎԻՇԱՊԻ ՆՎԱՐԳՈՐԹՈՒՆ

Մի կերպար նստած է ծալապատիկ՝ եռացող ծովից բարձրացող ժայռոտ ելուստի վրա։ Մայրերը սև հրաբխային բազալտից են, կոտրված ապակու՝ պես սուր, ցողված ծովային փրփուրով։ Մլուստի շուրջը զուրը եռում է ծովային օգերի ոլորվող մարմիններից՝ ցպիալունգներից (蛟龍)՝ վիշապի կրտսեր ցեղակիցներից։ Նրանց թեփուկները փոթորկալից ամպերի և խորը զրհմուռների գույն ունեն, իսկ աչքերը սաթե ճեղքեր են։ Նրանք չեն հարձակվում։ Նրանք լսում են։

Վիշապի շշնգացողը ոչ մի վեներ չունի։ Նրա միակ գործիքը սրինգն է՝ փորագրված ծերութունից մահացած վիշապի կողոսկրից, միակ վիշապի ոսկորը, որը իր ծոծում ոչ մի բռնություն չի կրում։ Մրինգը հինգ անցք ունի՝ յուրաքանչյուրը հինգ քամիներից մեկի համար։ արևելյան, հարավային, արևմտյան, հյուսիսային և կենտրոնական քամին, որը փչում է սրտից։ Նրա մատները շարժվում են անցքերի վրայով՝ այնպիսի անշտապ ճշգրտությամբ, կարծես նա ոչ թե նվագում է, այլ՝ վրոցում։

Նրա աչքերը կիսափակ են, բայց նրա ուշադրությունը բացարձակ է։ Սա չի նվագում օգերին հնազանգեցնելու համար։ Սա նվագում է՝ նրանց մի բան պատմելու համար՝ թերևս պատմություն, կամ հարց, կամ մի նորություն այն խորը իզվածքներից, ուր նույնիսկ վիշապները չեն գնում։ Մկ նրանք լսում են, նրանց հսկայական զլուխները թթևակի ճոճվում են ծնոտները կիսաբաց են մի ժպիտի նման, որը կարելի էր անվանել, եթե չիմանայիք, թե որքան ատամներ են նրանք կրում։

Մլուստի շուրջ ծովը հանգարտվել է։ Ոչ թե հանգստացել, այլ՝ սառել, կարծես զուրն ինքնին պահում է շուկը։ Մի սպիտակ թռչուն պտտվում է զլխավերևում։ Մրկինքը անհնարին աստիճանավորում ունի՝ մթնելով քարտի վերևում գտնվող բաց մարգարտյա գույնից մինչև հորիզոնի մոտ գտնվող գրեթե սև գույնը, որտեղ հավաքվել է փոթորիկը, բայց չի առաջանում։ Փոթորիկը սպասում է, որ երգն ավարտվի։

Քարտի ուժը ոչ թե օգերի հնազանգվելու մեզ է, այլ՝ այն ակնհայտ ճշմարտության մեզ, որ նրանք կարող են նրան ոչնչացնել ցանկացած պահի։ Նրանք ընտրում են զաչանել։ Ոսկ նա ընտրում է չվախենալ նրանցից։ Մյս երկու ընտրությունները, հավասարակշռության մեզ պահված, այն է, ինչը քարտն անվանում է «*||/||*»։

ԳՈՐԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐԴԻՂ ՈՐԻՔՈՎ, Ուժ, որը գալիս է ներգաշնակությունից, այլ ոչ թե տիրապետությունից։ Ձեր մեզ և ուրիշների մեզ կատաղի բանին գիմակայելու քաղությունը առանց այն ոչնչացնելու անհրաժեշտության։ Համբերությունը որպես ուժի չև։ Քարտն ազդարարում է, որ զուր գտնվում եք ինչ՝ որ վայրի բանի՝ հույզի, կոնֆլիկտի, բնազդի, անջի ներկայության մեզ, որը կարող է ճնշել ճեպ, եթե զուր գիմակայեք նրան ուժով, բայց որը կծալվի, եթե գիմակայեք ըմբռնումով։ Վիշապի շշնգացողը չի զարգում վիշապին։ Սա սովորում է զրա լեզուն։ Նարցը, որ տալիս է քարտը, հետևյալն է․ ի՛նչ եք փորձում պայքարել, որն ավելի լավ կարգազանքեր երգին։

ՇՐՋԱԾ ՈՐԻՔՈՎ, Մեղմության չախողում։ Ուժ, որն օգտագործվել է այնտեղ, որտեղ համբերություն էր իարկավոր, կամ համբերություն՝ այնտեղ, որտեղ ուժ էր հարկավոր․ իրավիճակի համար սխալ գործիքի ընտրություն։ Մյլևստրայնքային տարբերակ՝ ներքին վայրենությանը հանգնվելը, որը վերածվել է ինքնակործանման։ Մեղը այլևս չեն լսում։ Նրանք պտտվում են։ Սպիտագուշացում և բնազդի ճնշման և ինքնատիրապետումից հրաժարվելու զեմ։

ԾԱՆԸ. ՀԻՆԳ ՔԱՄԻՆԵՐԻ ՄՐԻՆԳ (五音·五音笛)

«Հինգ քամիների սրինգը» ներքին կամ արտաքին խոովությունը հանգարտեցնելու ծես է։ Այն իրական սրինգ չի պահանջում, թեև նրանք ուժեր ունեն, կարող են օգտագործել։ Իրական գործիքը շնչառությունն է։

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

– Հանգիստ տարածք (նախընտրելի է շարժվող զրի մոտ)

– Հինգ փոքրիկ ջար, խեցի կամ թղթի կտոր, հինգ քամիների համար (Արևելյան, Հարավային, Արևմտյան, Հյուսիսային և Կենտրոնական)

– Ամ (ըստ ցանկության)

Ուսավորեք հինգ նշիչները կիսաշրջանաձև։ Ատենք մոմը։ Ստենք լուծյալ մեզ և բացահայտեք այն խոովությունը, որը ցանկանում էք հանգարտեցնել։ Այնուհետև, յուրաքանչյուր ջարու համար մեկ զանգաղ շունչ քաշեք։ Սերշնչելիս պատկերացրեք, որ խոովությունը ճեղք է մոտենում։ Արտաշնչելիս շունչը ծակվորեք այնպես, կարծես այն սրինգի նոտա լինի մեկ կայուն տոն, որը խոովությունը դուրս է բերում չեր մարմնից և ուղարկում բաց օդ, որտեղ այն կարող է ցրվել։ Աստարեք դա հինգ անգամ, յուրաքանչյուր ջարու համար մեկ անգամ։

Ավանդական կանը՝ հինգերորդ շնչառությունից հետո.

Արևելքը փչում է, Արևմուտքը՝ ապառ շնչում——

Հյուսիսային ջարին ծնկի է իջնում։

Հարավային ջարին փափկում է, Կենտրոնը՝ հանգարտվում——

Վիշապի ականջն այնտեղ է, որ իմ խաղաղությունն է։

Մեան ավարտված է, երբ հինգ նշիչները հավաքվում և պահվում են ափի մեզ մի պահ, ապա վերագարչվում իրենց տեղերը։

ԾՈՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավաստին, ով ըմբռնված է ալիքի հետ, խեղդվում է։ Նավաստին, ով սովորում է ալիքի անունը, լողում է»։——

«Հարավային ծովի կախարդության գաղտնի ճեռնարկ»-ից (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.. «Հինգ քամիների սրինգը» բաժնից։

ՊԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ՀՐԱՍԱՎՈՐ

Վիշապի շնչացող ծովային ավանդության ամենաինքնակառավարող է։ Պոզայի ափին նախադասական անիմիստական պրակտիկաներում որոշ անհատներ նույնացվում էին դրպես «Հոնգ էր» (龍耳) «Վիշապական» մարդիկ, ովքեր

կարող էին լսել ծովային օգների չաշները։ Սրանց միակ գործառույթը չկնորսական գյուղերի և տեղական զրերը վերահսկող ցպիաղունգների միզ և բանակցել և էր։

«*Շինգ քամիների սրիկզը*» հիշատակվում է «*Մուգվյալի ծովային տեսիլքի մոգություն*» (國海幻視法, մոտ 1742 թ.) աշխատության մեզ որպես «*Ներքին հանգարտեցման*» տեխնիկա, որը սովորեցնում էին նորեկ փոթորիկ – կանչողներին։ Միամաբանությունը գործնական էր. փոթորիկ – կանչողը, ով չէր կարող հանգարտեցնել իր սեփական ներքին քամիները, կկործանվեր արտաքին քամիներից։

Վիշապոսկրյա սրիկզը որպես ֆիզիկական գործիք, նկարագրված է «*Որվական նավերի գաղտնի գրառումներ*» (陸船密錄, մոտ 1704 թ.) աշխատության մեզ, որը պնդում է, որ միայն երեք հատ է պատրաստվել յուրաքանչյուրը առնվազն երեք հազար տարի ապրած վիշապի կողոսկրից։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Նիս*»-ի պրակտիկայում «*Ուժը*» համապատասխանում է «*Ցինգ լյու*» (靜流) կամ «*հանգարտ հոսանք*» երևույթին խորը, գանգաղ շարժվող հոսանք մակերեսային քառսի տակ, որը կարող է նավին անվտանգ տեղափոխել այն զրերով, որոնք վերևից անանցանելի են թվում։ Վիշապի շշնգացողը մակերեսի մոլեգնության ժամանակ հանգարտ հոսանքը չգալու և այնքան վստահելու կարողութունն է, որ թույլ տաք այն չեզ տանի։

ՅՈՒՆ ԻՄ. ԵԳՍՄԱՐՈՐ

Կույր մակընթացության ընթերցողը • 盲潮翁 • MANG CHAO WENG

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐՍԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի ծերունի կանգնած է միայնակ սև ավազից մի ցամաքալեզվակի վրա, որը չգվում է գեպի թանաքոտ ծովը։ Սա Սյու Ֆուսն է ալքիմիկոսը, ով նավարկեց գեպի պրևելը անմահության էլիքսիրը գտնելու համար և այլևս չվերագարչավ, կամ ավելի ճիշտ՝ նա այն է, ինչ գարջավ Սյու Ֆուսն, երբ էլիքսիրը չախտովեց, կղզիները գատարկ էին, իսկ ծովը նրան առագարկեց այլ բան՝ հավերժական կյանքի փոխարեն։

Սրա աչքերը չկան։ Ոչ թե կարված են, ինչպես նավահանգստապետինը, այլ լուծված, կարծես այն ամենը, ինչ նա տեսել է անգունգում, չափազանց պայծառ է եղել տեսողության մեխանիկմի համար։ Սրանց տեղում երկու հարթ փոփկներ են չհավորվել, և այդ փոփկներից շատ թույլ արծաթագույն լույս է ծորում՝ ոչ թե գեպի գուրա, այլ ներս, կարծես նա լուսավորում է իր իսկ գանգի ներսում գտնվող ինչ-որ բան։

Սա լապտեր չի կրում։ Սրան գա հարկավոր չէ։ Սեկ չեղքը հենված է գրեյֆոդ փայտից պատրաստված մի գավազանի վրա, որն այնքան հին է, որ գարջել է քաղ իր հյուսվածքը փոխարինված բյուրեղյա երակներով, որոնք բաբախում են գանգաղ, համբերատար լույսով։ Սյուս չեղքը պարզված է նրա առզև, ափով գեպի վար, մատները տարածված, նա կարգում է զրի վրայի օցը այնպես, ինչպես տեսող մարզը կարգում է գիրքը։

Սրա ոտքերի շուրջը սև ավազը նախշված է զծեղով՝ ակոսների և փոսիկների մի լեզու: Իրը նահանգող մակընթացությունը թողել է իր հետևում: Սև կարգում է նաև գրանք՝ իր ոտնաթաթերի միջոցով: Քարտը ցույց չի տալիս, թե ինչ են ասում այդ նախշերը:

Դետևում, հեռվում, չկներսական գյուղի թույլ լույսերը թաքցնում են հրվանգանի վրա: Սև մեզքով է շրջվել գեպի գրանք: Ո՛ր թե արհամարհանքից: Սլլ այն գիտակցումից, որ այն, ինչ ինքը փնտրում է, հնարավոր չէ գտնել ուրիշների ընկերակցության մեզ: Վրորդ տաք է: Վրորդ անվտանգ է: Վրորդ նրան կասի այն, ինչ նա արգեն գիտի: Սև ավազը և թանաքոտ ծովը նրան կասեն այն, ինչ նա գեո չի պատկերացրել:

Սրա զխավորում երկինքը հսկայական է և գատարկ՝ ոչ մի լուսին, ոչ մի աստղ, միայն այն գիշերվա խորը կապտասևությունը, որը սկսվել է պշխարիի ծնունդից առաջ և կշարունակվի գրա վերջից հետո: Վույր մակընթացության ընթերցողը միայնակ է գրա մեզ: Սվ նա միայնակ չէ (մենակ չէ): Ճարբերությունը կարևոր է:

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐՔՈՎ. Նրզգադաք գեպի ներս: Սիայնություն, որն ընտրվել է ոչ որպես փախուստ, այլ՝ որպես անհրաժեշտություն: Քարտն ազդարարում է նահանգի ժամանակաշրջան՝ սոցիալական աղմուկից, շեղումներից, մակերեսային աշխարհի անվերջ վրույցներից՝ լսելու համար այն, ինչ կարելի է լսել միայն լուռության մեջ: Վույր մակընթացության ընթերցողը չի հրաժարվել աշխարհից: Սև ավելի խորն է մտել գրա մեջ, տեսանելի սպեկտրից այն կողմ, գեպի այն ալիքները, որտեղ ճշմարտությունը շարժվում է գանգաղ և առանց թարգմանության: Քարտը հարցնում է. ի՞նչ կարող եք սովորել միայն այն ժամանակ, երբ գազարում եք նայել այն ամենին, ինչին նայում են մյուս բոլորը:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐՔՈՎ. Մեկուսացում, որը գարջել է բանտ: Ոգնավոր, ով չի կարող վերագառնալ: Իմաստություն, որը կուտակված է, այլ ոչ թե կիսված: Սլլ ընտրանքային տարբերակ՝ միայնությունից վախ, որը ստիպում է ճեզ՝ յուրաքանչյուր լուռություն լցնել աղմուկով, յուրաքանչյուր գատարկ տեղ՝ ընկերակցությամբ, յուրաքանչյուր հանգարտություն՝ գործունեությամբ, և գրանով իսկ խեղդել հենց այն առաջնորդությունը, որը գուցե պնդում էր, թե փնտրում եք: Քարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել հոգևոր առաջնորդի, ով կորցրել է իր ուղին, կամ մի ավանգույթի, որն այնքան գեպի ներս է ուղղված, որ այլևս չի խոսում կենդանիների հետ:

ԾԵՄԸ. ՄԵՎ ՍՍՎԸՆԹԱՑՈՐՔՍՆ ԴՍՅԵԼԻ (HEI CHAN JING · 黑潮鏡)

«Սև մակընթացության հայելին» մեդիտացիա է՝ առանց երկվտյան ու սեփական անչին գիմակայելու համար: Սև մեղմ պրակտիկա չէ: Տեսնարկները այն նկարագրում են որպես «հայելի, որը ցույց է տալիս չեզայն, ինչից խուսափել եք»:

Ո՛նսի համար անհրաժեշտ է.

- Սև աման կամ ավազան
- Բանաքով մզեցված զուր (ավանգաբար՝ կաղամարի թանաք, բայց սև զրաներկը նույնպես կօժառայի)
- Սուր սենյակ

– Սեյ մոմ՝ ծիսականարողի հետևում

– Ժամանակ և անհարմարությանը զիմակայելու պատրաստակամություն

Լցրեք ամանը մզեցված գրով։ Ստեք դրա առձև։ Ջեր հետևում գտնվող մոմը թույլ լույս կգցի ամանի մեզ, բայց սև զուրը կկլանի դրա մեծ մասը։ Սեացածը արտացոլանք է. այլ խորություն մակերես, որը կարծես ետանգում է, այլ ոչ թե վերագարչում չեր հայացքը։

Ստեք ամանի հետ այնքան ժամանակ, որքան կարող եք տանել։ Սի փորձեք ոչինչ տեսնել։ Դարձեր մի տվեք։ Պարզապես երկա եղեք սև զրի հետ, ինչպես սև զուրը երկա է չեպ հետ։

Սեդիտացիան ավարտված է, երբ եկատում եք, որ զուրը և չեր իսկ փակ աչքերի հետևի խավարը սկսել են նույն նյութի պզգոցություն տալ։ Մյգ պահին արտասանեք կամ մտածեք.

Սեզունգ վերևում, անգունգ երբևում —

Սյն մակընթացությունը, որից փախա, այն է, ինչ գիտեմ։

Կույր երեսում, սովորում եմ տեսնել —

Մովը, որ թաքցնում է աշխարհը, թաքցնում է ինչ։

Սմանը այնուհետև զատարկվում է երկրի վրա, և սև զուրը վերագարչվում է այնտեղ, ուր սև զուրն է պատկանում։

ՈՐԱՄԳԵՆԱԿԱՆ ԱՄՈՍՃ

«Սերունին, ով եայում է ծովին, եսսի չի սպասում։ Սա սպասում է հարցի»։ — Վերագրվում է Պեկհու արշիպելագի «Լույր մակընթացության ընթերցողներին» գրանցված «Դարավային ծովի կայսարություն զադտնի չեռնարկ»-ում (南海巫法秘本), մոտ 1809 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐԳԻ ԴՐԱՄԱԳԻՐ

Սյու Ֆու (徐福) լեգեներով պատված պատմական կերպար է։ Սա արքունի կախարհ էր Ֆին Նի Դուանգի մոտ, Դինաստակի առաջին կայսրը, ով երան ուղարկեց պրևելը՝ եսվատորմով և հպրյուրավոր երիտասարդ տղամարդկանցով ու կանանցով՝ գտնելու անմահության էլիքսիրը։ Սյու Ֆու երբեք չվերագարչավ։ Մուգլյանի ծովային բանախոսությունը պահպանում է երրորդ տարբերակը, որ ես գտավ էլիքսիրը, բայց հրաժարվեց այն հետ բերել՝ հասկանալով, որ իմաստությունից փրկված անմահությունը անեծք է, և որ իրական էլիքսիրը թաքցնված էր ոչ թե կոկոսում, այլ իր իսկ մտքի խորքերում։

«Սև մակընթացության հայելի»-ն ծեսը հայտնվում է «Մուգլյանի ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法) մոտ 1742 թ.) աշխատության մեջ՝ որպես «Իզեցման մեթոդներից» մեկը։ Չեքստը եղում է, որ «Սև մակընթացության

հայելին» երեքից ամենաառաջագնացն է, որը խորհուրդ է տրվում միայն նրանց, ովքեր արդեն տիրապետում են «*Լուսնահողին*» և պատրաստ են հանգիպելու «*այն ամենին, ինչին Լուսնի Լույսը չի հասնում*»:

Կույր մակընթացության ընթերցողը հայտնվում է որպես կրկնվող կերպար ֆուգյանցի ծովային բանասիրության մեջ: **1793թ.** մի հաշվետվությամբ «*Ֆուգյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ*»-ում նկարագրում է Սեյժուու կղզու մի նման կերպարի. «*Նա չի կարող տեսնել ալիքները, բայց կարող է չգալ՝ զրանք ավալի միզով: Նա մեզ ասաց, թե որտեղ կհարվածի թայֆունը, երեք օր առաջ, երբ երկինքը գեղ չէր փոխվել: Մի՞թե մենք հարցրինք, թե ինչ պես, նա ասաց, «Ուրիշ ինչ ասաց: Ուր չափազանց բարձր էիք խոսում, որպեսզի լսեիք»»:*

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐԳՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Լան Նան*»-ի պրակտիկայում «*Նգնավորը*» համապատասխանում է «*յե զու*» (夜讀) կամ «*գիշերային ընթերցում*» երևույթին՝ լիակատար խավարի մեջ, առանց տեսողական նշանների, միայն ջայնի, հոտի և նավի իրանի գեմ գրի շոշափման զգացողության միզոցով ծովը կարգալու պրակտիկան: Սավարկողը, ով կարող է «*գիշերային ընթերցում*» կատարել, երբեք չի կորչում:

ՅՈՒՆԱՆՔԻ ԱՆԻՔՆԵՐ

Լուսնային մակընթացության վիճակախաղը · 月潮籤 · YUE CHAO QIAN

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուսնոտ ծովի կենտրոնում բացվում է հսկայական զրապտույտ, բայց այն զրային զրապտույտ չէ: Այն Լույսի զրապտույտ է՝ արծաթազույն ֆոսֆորեցնեցիային կենտրոնացից օղակներ, որոնք պատվում են բացառյալ սևության կենտրոնի շուրջ: Կերևից այն կնմանվի տիեզերական զրահեռացման համակարգի, աչքի կամ նաուտիլուսի խեցու լայնակի կտրվածքին: Ողակները գատարկ չեն: Որանք լեպ-լեցուն են առարկաներով, որոնցից յուրաքանչյուրը բռնված է իր սեփական ուղեծրային արագության մեջ՝ կտրված կողմնացույց, ամուսնական մատանի, հաղորդագրությամբ կնքված շիշ, երեխայի կոշիկ, թագ, մարգարտյա ականջօղով գանգ, հոսանքին հուսահատ գիմարող կենդանի չուկ, հոսանքի հետ լողացող սատկած չուկ:

Պրապտույտի ելրին, որտեղ պտտվող Լույսը տեղի է տալիս մուգ գրին, խորքերից բարձրանում է հսկայական ճեղք: Այն թեփուկավոր է և ճանկավոր՝ Վիշապ-թագավորի ճեղք, գուցե նույնիսկ Լուսնի կամ Նրա եղբայրներից մեկի: Այն պահում է մարգկային գանգից պատրաստված գավաթ, իսկ գավաթի մեջ կան կետի ոսկորից փորագրված երեք վատեր, որոնց կետերը ագուցված են ծեծված մարգարիտով: Այնուամենայնիվ սառած է թափահարելու պահին, վատերը կախված այն ակնթարթին, երբ քան ընկնելը:

Կերևում երկինքը բաժանված է Հորս քառորդի, որոնցից յուրաքանչյուրը ղեկավարվում է Լուսնի տարբեր փուլով՝ Նոր, ամող, լիալուսին, նվազող՝ կարծես բոլոր փուլերը տեղի են ունենում միաժամանակ: Մուրաքանչյուր Լուսնի տակ համապատասխան մակընթացություն է բարձրանում կամ իջնում: Բարտը պարունակում է բոլոր հնարավոր մակընթացությունները

միաժամանակ, ինչը նշանակում է, որ այն չի պարունակում ոչ մի առանցիկ մակընթացություն. միայն այն համովմունքը, որ հոսանքը կփոխվի, և ոչ ոք չի կարող կանխատեսել վառերը:

Քարտի ամենատեղում՝ գրապտույտի տակ գտնվող սև զրի մեզ, իսկով նկատելի, երեսնիվայր լողում է մի կերպար: Սա «*Դոկտոր*» քարտի Սերկ անմահն է, կամ նրան շատ նման մեկը: Սա չի լողում: Սա չի խեղդվում: Սա պարզապես տեղափոխվում է՝ բաց աչքերով, անընթեռնելի արտահայտությամբ: Գրապտույտը գեղ չի հավակնել նրան: Սրն գուցե երբեք չհավակնի: Բայց ես գազարել է փորձել վերահսկել, թե ուր է նրան տանում հոսանքը:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐԹՈՎ. Սնիվի պտույտը: Ուսկատագիր, բախտ, ցիկլային փոփոխություն: Սի պահ, երբ արտաքին ուժերը՝ բախտը, ժամանակացույցը, հզոր մարզկանց տրամադրությունները, ծովի ըմպանությունները, ավելի ազդեցիկ են, քան անհատական կամքը: «*Լուսնային մակընթացության վիճակահարը*» չի խոստանում երջանիկ ավարտ: Սրն խոստանում է, որ արգյունքը լիովին չեղ չեղբերում չէ, և հակառակը ճկացնելը հպարտության մի չէ: Բարտը կոչ է անում ճանաչել պատահականության գերը չեղ կյանքում՝ առանց պասիվ դառնալու: Ուր չեղ կարող վերահսկել վառերը, բայց կարող եք ընտրել, թե ինչպես արգագանքել նետմանը: Սնիվը պտտվում է, իմաստունները սովորում են պտտվել գրա հետ միասին:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐԹՈՎ. Ընդգիմանալ անխուսափելիին: Դրաժարում ընդունել այն, ինչ վերահսկողությունից զուրս է: Սեղմված բռունցքը, որը չի բացում վառերը: Սյլը նտրանքային տարբերակ՝ անհազոդության կամ լճացման շրջան, որը թվում է մշտական, բայց այդպիսին չէ. անիվը կանգ է առել, և կանգ առնելը թվում է ավարտ, բայց դա ընդամենը գազար է: Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել մոլեխաղը՝ բառացի կամ փոխաբերական իմաստով. ոիսկի գիմել այն բանով, ինչը չեղ կարող կորցնել՝ անկանխատեսելի արգյունքի համար:

ԾԵԼԸ. ՄՐԻ ԵՎ ՄԵՐՈՒ ԶՐԱՊՏՈՒՄՑ (YAN MI XUANHUO · 鹽蜜漩渦)

«*Ղի և մեղրի գրապտույտը*» ճակատագրին հանջնվելու ծես է: Սյն կատարվում է, երբ իրավիճակը իսկապես զուրս է ծիսակատարողի վերահսկողությունից՝ ոչ որպես պատասխանատվությունից հրաժարում, այլ՝ որպես ճանաչում, որ արգյունքը պարտադրելը միայն տառապանք կստեղծի:

Մեպի համար անհրաժեշտ է.

- Լայն, ծանծաղ աման
- Գուր
- Սղ
- Սեղր (կամ շաքար լուծված զրի մեզ)
- Լողացող փոքրիկ առարկա (ներկայացնում է իրավիճակը)

– Գլխավոր կամ փայտիկ

Լցրեք ամանը զրով։ Ավելացրեք մի պտուղուց ար (անորոշության գաղափարները, վերահսկողությունը հանձնելու խայթոցը) և մեկ կաթիլ մեղր (վստահության քաղցրությունը, որ անհիմն պատվով է այնպես, ինչպես պետք է)։ Ատոնեք ժամացույցի սլաքի ուղղությամբ երեք անգամ, ապա՝ հակառակ ուղղությամբ երեք անգամ, ստեղծելով փոքրիկ զրապտույտ։

Մի քանի րոպե պտտվում է, գրեթե անարկական կենտրոնում։ Անցեք.

Այլ և մեղր, Լուսին և մակընթացություն —

Ինչ ես բռնեմ եմ, մի կողմ եմ գնում։

Վիշապի վառեր և կետի ոսկոր —

Անհիմն կպտտվի, ես բաց եմ թողնում։

Որտեղ անարկային, երբ այն պտտվում է։ Մի քանի րոպե հանգարտվում է, նկատեք, թե որտեղ է այն կանգ առել։ Մի քանի շարժվել է գեպի չեպ, հոսանքը նպաստում է ճեղք ցանկությանը։ Մի քանի րոպե հեռացել է, հոսանքը հոսում է այլ տեղ։ Մի քանի րոպե մնացել է կենտրոնում՝ արգելքներ գեղձաված չէ, կամ գոյություն ունի պատրաստ չէք այն իմանալու։

Մեզ կանխատեսում չէ։ Ուստի անհատական արականիկա է։

ՈՐՈՇԱՆԿԱՆ ԱՄՈՎ

«Մասնական և մակընթացություն ունի ոչ չէ նպատակ, բայց երբեմն կանգ են առնում այն կետը, համար, ով գիտի ինչպես խնդրել»։ — Միոցյանցի ժողովրդական ասացվածք, գրանցված «Միոցյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐՄԱՆԱԳԻՐ

Վիշապ-թագավորների պառլամենտը հայտնվում է բազմաթիվ աղբյուրներում՝ որպես ծովի անկանխատեսելիության զիջաբանական բացատրություն։ Ուղևորի բանասիրության համաձայն՝ Վիշապ-թագավորները մոլի փոխադրություններ են։ Սրանք գրավ են գնում մակընթացությունները, հոսանքները, փոթորիկները և նավերի ճակատագրերը կետի ողնաշարից պատրաստված վառերով։ Սակայն, որը խորտակվում է հանգարտ եղանակին, ասում են, որ «Կրեյլ է վատ նետում»։ Սակայն, որը գոյատևում է անհնարին փոթորիկից, «Չափել է Վիշապի կաթսան»։

«Միջառնական փոթորիկ-կանչող ջերմություն» (海盜風雨秘本, մոտ 1768 թ.) ներառում է մի բաժին «Վիշապի վառերի հաշտեցման մասին», որը խորհուրդ է տալիս փոթորիկ-կանչողներին ընձաներ մատուցել՝ նախքան ցանկացած մեծ աշխատանք. «Վիշապ-թագավորները չեն միջամտում փոթորիկ-կանչողի արվեստին, բայց կրակից կարող են փոխել՝ դրա արդյունքը իրենց վառերի նետումով»։ Նույն արվեստը կրակից գիտի, և կրակը կարող է նետել՝ չէր օգտին։ Նույն արվեստը կրակից ոչ ինչ, և կրակը կենտեն չէլ գեմ չանջրային»։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐԳՍՍՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Բայտի անիվը» համապատասխանում է «ժիաու չաո» (交潮) կամ «խաչ աչև մակընթացության» երևույթին՝ անկանխատեսելի գոտի, որտեղ բախվում են տարբեր զերմաստիճանի, աղիության կամ ուղղության երկու հոսանքներ։ խաչ աչև մակընթացությանները ստեղծում են քառսային ալիքների նախշեր, որոնք ոչ մի հմտության չի կարող լիովին կարգալ։ Այլը՝ ընթերցողը, ով մտնում է խաչ աչև մակընթացության, պետք է ընդունի, որ կանխատեսումն անհնար է, և նավարկությունը գառնում է մշտական, ներկա ՝ պահի ճշգրտման հարց։ «Լուսնային մակընթացության վիճակախաղը» ոչ թե ընթերցանության չախտողում է, այլ մի ընթերցում, որն ասում է. «Ուրի այս մասն անընթերցելի է»։ և զա էլ հենց ընթերցանությունն է։

ՅՈՒՆ X1 • ԱՐԴԱՐԱՐԱՏՈՐՈՒՄ

Արդարտյա քաղաքի գատավորը • 珠城判官 • ZHU CHENG PANGUAN

ՎԻՃՈՒՆ ՆԱԿԱՐԱՐՈՒՄ

Սի գատարան է բարձրանում ծովի հատակից, որի պատերը կառուցված են ոչ թե քարից, այլ խտացված նավաբեկություններից՝ նավի գերաններ, որոնք հավաքված են մեծ ծովային հրեշի կողոսկրերի նման, կնքված մարգարտյա շաղախով և լուսավորված կպպտակասնաչավուն լույսով, որը ներքև է թափանցում մի մակերեսից, որը շատ հեռու է տեսանելի չլիներ համար։ Սա Սիվի թագավորի անհատակ տրիբունալի գատարանն է, ուր բերվում և լուծվում են այնպիսի գործեր, որոնք կենդանիների համար չափազանց բարդ են։

Կենտրոնում, մեկ հսկա ոստրեի խեցիներից փորագրված սեղանի հետևում, նստած է Արդարտյա քաղաքի գատավորը։ Սա գատավոր Բար Վեեն է, Սիվի գիսաստիայի Վիսաստանի Էգենզար անկաշառ գատավորը, ով հայտնի էր որպես «Նարզ երկինք Բաո»՝ արքայազնի կամ աղքատի համար օրենքը չծնելու իր մերժման պատճառով, բայց նա փոխվել է ծովային գատարան տեղափոխվելու հետևանքով։ Սրա պաշտոնական զգեստները զրիմուրներից և ծովային մետաքսից են, գատավորի զխարկը նաուտիլուսի խեցի է, իսկ նրա հայտնի սև գեմքը՝ թատերական պատկերումների նշանը, այժմ անգունգային զրի մուգ կապտասև գույնն ունի։ Սրա ճակատի կենտրոնում մի սպիտակ մարգարիտ է՝ երրորդ աչքի նման։

Սրա առջև, սեղանի վրա, բաց մատյան է «Նարզ անե մատյանը»։ զրա էզերը պատրաստված են սեղմված մարգանտ թերթերից, իսկ գրառումները գրված են ոչ թե թանաքով, այլ որդերի կրակալված հետքերով և խեցիների աճի օղակներով։ Մատյանը գրանցում է կարմայական պարտքերը, ոչ թե իրավականները։ Սյն, ինչ անօրինական է ցամաքում, կարող է օրինական լինել ծովում։ Սյն, ինչ օրինական է ցամաքում, կարող է աններելի հանցագործություն լինել ծովի գատարանում։ Ղատավորի իրավասությունը կայսրերի օրենքը չէ, այլ՝ հավասարակշռության օրենքը։

Ազ չեռքում նա կշեռք է պահում։ Պայն նժարին սպիտակ մարգարիտ է։ Ազ նժարին՝ սև մարգարիտ։ Որանք կատարյալ հավասարակշռված են, բայց հավասարակշռության զինամիկ է։ Նժարները բարձրանում և իջնում են գատավորի շնչառության, մակընթացության և, գեոևս չտրված ցուցմունքների կշռի հետ։

Սրա հետևում կիսաշրջանաչափ գասավորված վկաներն են խեղդված նավաստի, որի կրծքավանդակին թնդանոթի գնդակից անցած անցք կա, վաճառական արքայազն հոսանքի մեզ ծփացող մետաքսե հագուստով, մի երեխա, ով խեցին ականգին է պահել, և մի ծովային օջ հարգալից ներկայությամբ։ Սրանք բոլորն էլ խոսել են։ Սրանք սպասում են գատավճիռին։

Ղատավորի արտահայտությունը ոչ խիստ է, ոչ էլ գթասիրտ։ Սրն ուշագիշտ է։ Սա Լսել է յուրաքանչյուր բառ։ Սա կխոսի միայն այն ժամանակ, երբ մատյանի հաշիվները հավասարվեն։ Սվ ոչ մի րուպե չուտ։

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՈՒՐՔՈՎ. Սրգարագատություն։ Ղավասարակշռություն։ Ղաշվետվողականություն։ Ղաշիվների մաքրում։ Սարգարտյա քաղաքի գատավորը ազդարարում է, որ կարմայական պարտքը գալիս է կամ մեկը, որը դուք եք պարտք, կամ մեկը, որ պարտք են չեղ։ Բարտը կըչ է անում ազնվության, արգարության և անցյալի գործողությունների հետևանքներն ընդունելու պատրաստակամության։ Ղ տարբերություն մարգկային արգարագատության, որը կարելի է կաշառել, հետաքցել կամ խուսափել, ծովի արգարագատությունը համբերատար է և անխուսափելի։ Կարող է հազար տարի տևել, բայց մատյանը կհավասարակշռվի։

ՇՐՁՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Սնարգարություն։ Կոռուպցիա։ Սեփական գործողությունների ճշմարտությանը զիմակայելուց հրաժարում։ Կշեռքները կերծված են։ Մատյանը փոփոխված է։ Սլլընտրանքային տարբերակ չափազանց խստություն գատավճիռ, որը պատժում է առանց վերականգնելու։ Բարտը շրջված գիրքում, կարող է նաև մատնանշել գատական սխալ կամ մի իրավիճակ, որտեղ մեղավորները փախչում են, իսկ անմեղները տառապում։ Սախալգուշացում, որ ծովի գատարանը գուցե զանգաղ է, բայց այն երբեք չի սխալվում։

ԾԵՄԸ. ՍԱՐԳՍԵՆ ՍՍՏՅԱՆ (SHARGH ZHANG • 珊珊姐中長)

«Սարգանե մատյանը» ծես է, ճիշտ լուծում չունեցող բարոյական երկընտրանքը կշռելու համար։ Սրն պատասխաններ չի տալիս, այլ հստակեցնում է յուրաքանչյուր կողմի կշիռը։

Սեպի համար անհրաժեշտ է․

- Մրկու սպիտակ աման
- Կարմիր մարգանի կտոր կամ կարմիր քար
- Սի քանի փոքրիկ սպիտակ առարկա (բրնձի հատիկներ, քարեր կամ ուլունքներ կարմայական կշռի միավորներ)
- Սոմ
- Լոռություն և ազնվություն

Տեղագրեք ամանները։ Սկվանեք մեկ ամանը մեկ ընտրության, մյուսը մյուսի համար։ Պեռքին պահեք մարգանը և ասեք․

Սարգանը աճում է այնտեղ, ուր ոսկորն է եղել —

Սատյանը գրանցում է այն, ինչ սիրտը տեսել է։

Կշիռ՝ յուրաքանչյուր ճշմարտության, քար՝ յուրաքանչյուր զևի —

Թող հավասարակշռության ջուր չտա այն, ինչ կորսվել է։

Այժմ, առազին ընտրության զգտին յուրաքանչյուր պատճառի հավար առազին ամանի մեզ, գրեք մեկ սպիտակ առարկա։
Երկրորդ ընտրության համար, երկրորդ ամանի մեզ։ Ավելի եղեք։ Սի բաց թողեք պատճառները, որոնք չեպ ամաչեցնում են։
Սարգանե մատյանին տպավորության չի գործում չեր ինքնապատկերը։

Երբ սպառեք բոլոր պատճառները, գիտեք ավանները։ Ավելի շատ առարկաներ ունեցողը պարտագիր է, որ «*ճիշտ*»
ընտրության լինի։ Սեղը թվարկության չէ։ Այն, ինչ գուք գիտարկում եք, այն է, թե որտեղ է արդեն ներգրվել չեր էներգիան
որտեղ է կուտակվել չեր ուշադրության, չեր վախի, չեր հույսի կշիռը։ Միբեմն սա հստակ տեսնելը բավական է երկընտրանքը
լուծելու համար։

ԾՈՒԿՆԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«*Պողացված մարգարիտը կրկնակի ծանր է խեղդվող մարդու պարանոցին*»։ — «*Ո՞վ անհետն էր այնուհետ երգման
չեռնարկ*»-ից (海盜血咒録) մոտ 1798 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐԳԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

Սարգարտյա քաղաքի գատավորը հիմնված է երկու հարուստ ավանդույթների վրա։ Սուրբ Ռաո Ջեյնի (包拯 999-1062) պատմական կերպարն է։ Սուրբ գիմաստիայի գատավոր, ով լեզենգար էր իր անկաշառության։ Այսինքն
ևա հայտնի էր գործերը ընկելով առանց մեղադրյալի սոցիալական կարգավիճակը հաշվի առնելու։ Եւ մի անգամ
մահապատիժի գատապարտեց կայսեր հարապատին հենց այն օրենքներով, որոնք ևա խախտել էր։ Սաիից հետո ևա
աստվածացվեց որպես ստորգետնյա գատարանների գատավոր։

«*Ո՞վ անյին գատավորի գաղտնի չեռնարկը*» (海判官秘録) մոտ 1704 թ.) ներկայացվում է որպես
ստորգետնյա գատարանում լսված գործերի արձանագրության, որտեղ Ռաո Ջեյնը արդեն Սարգարտյա քաղաքի գատավոր
տիտղոսով, նախագահում է ծովահենների և վաճառականների, կենդանիների և խեղդվածների միջև վեճերը։

Սարգանե մատյանը անեցված է, ոչ թե գրված։ Մուրաքանչյուր գրառում կալցիումի շերտ է՝ գրված վերքի շուրջ։ Սատյանը
կարգալը նշանակում է տեսնել, թե ինչ էր վերքը և արդյոք այն բուժվել է։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Հան Նան*»-ի պրակտիկայում «*Միջարադատության լուր*» համապատասխանում է «*փինգ չաո*» (平潮) կամ
«*հարթ մակընթացության լուր*» երևույթին՝ տեղատվության և մակընթացության միջև կարճ, անշարժ ընդմիջումը, երբ զուրկ

կատարյալ հարթ է։ Այդ պահին այն ամենը, ինչ թաքցված էր ալիքների շարժումով, գտնուում է տեսանելի խութերի ուրվագծերը, չկների շարժումը, ծովի հատակի նախշերը։ Ուստավորի վճիռը հարթ մակընթացությունն է մի գազար, որի ընթացքում ճշմարտությունը գտնուում է անհերքելի։

BOOK XXI • ՎԱՍԿԱՍՈՐ

Խեղզված ալքիմիկոսը • 沉丹师 • CHEN DAN SHI

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԱԿՈՍԿՐՈՐԹՈՒՆ

Աի կերպար կախված վիճակում է աղազի տակադի կանաչա-սև գրի մեզ ծփալով մակերեսի և հատակի միջև։ Տակադը հսկայական է, նապի գրի տակադ, որը վերածգտագործվել է, զրա երկաթյա ժապավենները ժանգոտած են, փայտը մզացած տարիքից և աղից։ Սերսում զուրը սովորական ծովի գուր չէ։ Այն այնքան խտացված աղազուր է, որ աղի բյուրեղները չհամարվում և լուծվում են գանգաղ, պարուրաչա, հոսանքներով, որսալով վերևից ներթափանցող շնչին լույսը։

Խեղզված ալքիմիկոսը կախված է գլխիվայր։ Սրա կոճերը կապված չեն, նա ինքն է ընտրել այս դիրքը։ Աեղերը խաչված են կոճին, թաղման պատրաստ դիակի դիրքով։ Աչքերը բաց են և հանգարտ։ Բթից և բերանից պղպղակներ են բարձրանում գանգաղ, կայուն հոսքով, բայց զրանք չեն թվում խեղզվելուց եկող։ Որանք գալիս են շնչառության մի տեսակից, օդը մոռանալու, զուրը նորից սովորելու գործընթացից։

Սրա կախված մարմնի շուրջը, նրա հետ միասին կախված, նրա արվեստի գործիքներն են, ծովախեցգետնի խեցիներից պատրաստված հավանք և կոթող, սնդիկ պարունակող ապակե սրվակ, որը չհամարվում և վերափոխվում է տարբեր ալքիմիական նշանների, մի գրավոր թալիսման, որի թանաքը լուծվել է գառնալով անընթեռնելի, մի փոքրիկ կաթսա, որը թույլ կարմիր լույս է արձակում նույնիսկ գրի տակ, կարծես, զրա ներսում ինչ-որ բան գեղ վառվում է։ Այս առարկաները պտտվում են նրա շուրջը գանգաղ, համբերատար պարով չբարձրանալով և չսուզվելով, կարծես հենց ժամանակն է գարջել մածուցիկ։

Տակադը կնքված չէ։ Վերևում լույսի մի շրջանակ ցույց է տալիս, թե որտեղ է սպասում մակերեսը։ Ալքիմիկոսը կարող էր եթե կամենար, վեր թռչել և գուրս գալ գեպի օդ։ Սա չի ընտրում գա։ Այն, ինչ նա սովորում է, հնարավոր չէ սովորել օդ շնչելով։ Այն, ինչ նա մոռանում է, հին չափով գոյատևելու անհրաժեշտությունն է։

Տակադի ներքին պատին, նրանից առաջ այստեղ եղած մեկի կողմից փորագրված է միակ նիշ՝ 息 (X) շնչառություն, հանգիստ, գազարեցում։ Սույն նիշը, որն օգտագործվում է գառնական տեքստերում, նկարագրելու այն պահը, երբ սովորական շնչառությունը գազարում է, և մարմինը սկսում է անմիջապես շնչել ցին 息 (X)։

Տակադի ամենահատակում, ալքիմիկոսի կախված գլխի տակ գտնվող խավարում, ինչ-որ բան թույլ փայլում է։ Ուս մարգարիտ է, կամ չու, կամ ցինաբարի և նեֆրիտի հաբ, էլիքսիրը, որը նա եկել էր գտնելու։ Սա գեղ չի հասել զրան։ Ուս ել չէ կարևորը։ Կարևորը կախված վիճակն է։

ԳՐԱԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԻՄԱՍ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՂՐՈՎ. Հանգսեվելը որպես վերափոխման ճև։ Վերահսկողությունից, էգոյից և անհապաղ արդյունքների անհրաժեշտությունից հրաժարում։ Բարտև ազգարարում է անհրաժեշտ սպասման շրջան ու թե պահվժ սպասում, այլ ակտիվ, վերափոխող կախվածություն։ Ուր ղարաղրի տակադի մեզ էք։ Սնելու հիև ճներև այլևս չեև աշխատում։ Մոր ճները գեո բևակաև չեև գարջել։ Բարտը կոչ է անում գաղարեցեել պայքարը թույլ տալ, որ ճեզ պահեև մակերեսի և հատակի միզ և ըևկամ տարածությունում և վստաել, որ ինչ որ բաև է ապավսրվում, որը պետք է ապավսրվի, եախքաև հազորդ փուլը կարող է սկսվել։ Սա բոժոժի, թրթրոհի, եախաղեոևոթյաև քարտև է, որը թվում է մահվաև պեա, քաևի որ ճեր մի մաղը մահաևում է։

ՈՐԳԱՆ ՂԻՐՔՈՎ։ Հանգեկելուց հրաժարում։ Պայքար անխուսափելիի դեմ։ Ալքիմիկոս ով շարունակում է փորձել օդ շնչել և կրկնում է տալիս միայն աղագործ։ Սյընտրանքային տարբերակ կախված վիճակ որը գարջել է մշտական համբերությամբ ըողարկված խրվածություն, խուսափում, որը ըողարկված է խորհրդածությամբ։ Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել նախատակության բարդությւն ինքնակոռպորացություն, որը ոչ մի վերափոխում չի ծնում և միայն սնում է պոփ պատմությունը։ Սպասակզուշացում, որ ոչ բոլոր սպասումներն են սրբազան, ոմանք պարզապես վերլուղալ ու հրաժարում են, երբ դասն ավարտված է։

ՇԵՆ.ՄՈՒՇՈՒ ՏԱԿՄՈՒ ՄԵՌԻՏՅՈՒ (LU TONG CHAN · 滙桶禪)

Աղազըրի տակաորի մեզիտացիան կառավարվող հանգնման պրակտիկա է: Այն սույվելու ծես է մտքի աչքերով թեև սկզբնական պրակտիկանտները երբեմն աշխատում էին կրճախոր գրում մարմնի ընկղման հիշողությունը խթանելու համար:

Սեպի համար անհրաժեշտ է.

- Սուր, հանգիստ տարածք
- Խիստ աղի զրով աման
- Մամանակաչափ (պվանդական մեթոդը օգտագործում էր Նշված մոմ կամ խունկի փայտիկ)
- Անհարմարությամբ յանբ զինակալելու պատրաստակամությամբ լի

Աստեղ հարմարավետ ամանի, առգ. և. Սայեբ աղի գրի մակերեսին. Սի պահի հետո փակեք ալբերը. Պատկերացրեք ճեպ կախված աղազրի տակառոմ գլխիվայր, ինչպես Սեդգված ալբիկոսն է կախված գլխիվայր, շրգված, ծանոթ աշխարհը ճեպ հետ շրգված:

Այժմ բացահայտե՞ք այն, ինչից չե՞վ խնդրում եմ հրաժարվել: Ո՞ր կարող է լինել համոզմունք, հարաբերություն, ինքնություն, ծրագիր, շնչառությամբ չե՞լ, որն այժև էի ծառայում չե՞վ: Անվանե՞ք այն լուր: Այնուհետև, մեղիտացիայի տևողության ընթացքում, պրակտիկա արե՞ք Հլադե՛լ գրանից: Ամեն անգամ, երբ միտքը հասնում է հին օրինաչափությանը, մեղմորեն բաց թողե՞ք այն, ի՞նչ ելլո՞ւմ աղագրի մեջ:

Ննչեք։ Ննչառութիւնը միակ բանն է, որ զորք վերահսկում էք տակառում։ Սկստեք, թե ինչպէս է այն շարունակվում առանց ճեր գիտակցված ուղղորդման, և նաև ինչպէս է այն փոխվում, երբ նրան տալիս էք ճեր ամբողջ ուշադրութիւնը։

Ավանդական տեղութիւնը մոտ ջսան ըռպէ է։ Ակսնակները կարող են սկսել տասը ըռպէից։ Անգիտացիան ավարտված է, երբ ժամանակաչափը հնչում է։ Բացեք աչքերը։ Սայեք աղի զրի ամսին։ Անոնարկները խորհուրդ են տալիս խոսել կամ մտածել։

Ինչ խեղդեցի, թող խեղդված մնա.

Ինչ մոռացա, թող մոռացված մնա։

Ասկերեսը՝ վերևում, խորքը՝ ներքևում——

Նուշը, որ կրողի, մակընթացութիւնը կիմանա։

Ամանի զուրը այնուհետև թափվում է երկրի վրա կամ զրահեռացման մեզ՝ իր հետ տանելով հանձնված օրինաչափութիւնը։

ՅՈՒԿԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌՈՄ

«Ասվաստին, ով չի կարող պահել իր շուշը, գեռ չի սովորել լսել»։—— Մուցյանցի մարգարիտ որոնողների ավանդական ասացվածքը, գրանցված «Մուցյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումներ»-ում (國海遇波秘録) մոտ 1793թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆԻ ԱՐԳԻ ԴՐԱՍՏԱԿԻՐ

Խեղդված ալքիմիկոսը քաղում է Մյուանչժեն գաղտնականության ներքին ալքիմիայի, (նեյցան) ավանգույթներից, որտեղ պրակտիկանտի մարմինը երևակայվում է որպէս կաթսա, որում «Նրէք գանջերը» ցվին (էութիւնը), ցի (շնչառութիւն) և շեն (ուգի) վերափոխվում են անմահ սաղմի։ Սովորական շնչառության կասեցումը փաստագրված փուլ է այս գործընթացում։ 13-րդ դարի ալքիմիկոս Լի Պաուշունը այն նկարագրում է որպէս «թայ սի» (胎息), «սաղմնային շնչառութիւն» վերագարձ արգանքի շնչառության։

Աղազրի տակառը ծովային հարմարեցում է։ Մուցյանցի ծովահենների լեգեներներում որոշ ալքիմիկոսներ իրենց կնքում էին աղազրի տակառներում՝ օրերով մնալով սուզված, և զուրա էին գալիս գիտելիքով, որը հնարավոր չէր ստանալ սովորական ուսումնասիրությամբ։

Յի (息) նիշը, որը փորագրված է տակառի ներսում, ունի բազմաթիվ իմաստներ՝ գաղտնական մտքում՝ շնչառութիւն, հանգիստ, գազարեցում, տոկոս (ինչպէս վարկի վրա) և սերունդ։ Ալքիմիկոսը, ով գազարեցնում է սովորական շուշը, ծնում է մի նոր բան։

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Կարվածը» համապատասխանում է «թիկզ լյու» (停流) կամ «գազարի հոսանք» երևույթին մի երևույթ. երբ մակընթացությունը կարծես կանգ է առնում. երկար ժամանակ պահպանելով նույն մակարդակը նախքան իր նորմալ ուղիով վերսկսելը։ Այս գազարը հոսանքի ուժի գազարեցում չէ. այլ, գրա վերաուղղորդումը. էներգիայի հավաքումը նախքան ալիքի բարձրացումը։ Ալիք-ընթերցողը, ով ճանաչում է գազարի հոսանքը, չի խոնապահարվում։ Սա սպասում է. կախված նույն հանգարտության մեզ. իմանալով, որ մակընթացությունը չի անհետացել. այլ, պարզապես խորացել է։

BOOK XIII • 十三

Լուսնակեր կրիան • 食月龜 • SHIYUE GUI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՄԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Աներևակայելի չափերի մի ծովային կրիա բարձրանում է անգունգից։ Արա գրահը ոչ թե գրահ է. այլ, Լանգշաֆտ կրակաված ժամանակի Լեոնաշղթաներ, հոսանքներից մաշված հովիտներ, որոնք հոսել են գեո մինչև մարդկանց առաջին շնչառությունը, խեցիների, անեմոնների և կոյր ճկների ամբողջ ական էկոհամակարգեր, որոնք երբեք չեն տեսել մակերեսը։ Կրիան այնքան հին է, որ «հիկ» բառը գտնում է անիմաստ։ Այն հին էր, երբ առաջին Վիշապ-թագավորը բազմեց իր գահին։ Այն հին կլիկի, երբ վերջին աստղը կմարի։

Կրիայի բերանը բաց է. և, Լուսինը գրա մեզ է. կիսով չափ։

Լուսինը այն փոքր, հեռավոր սկավառակը չէ. որ կախված է կենդանի աշխարհի երկնքում։ Այն հսկայական է լի, Լուսավորող մարգարիտի պես մի Լուսին, որն այնքան մոտ է, որ կարելի է դիպչել, և որի մակերեսը մարմարված է առանց գրի ծովերի ստվերներով։ Կրիան այն ատել է իր ծնոտների արանքում ոչ թե բռնությամբ, այլ, գանգաղ, անխուսափելի նրբությամբ, որը բնորոշ է այն էակին, որը սպառում է մի բան, որը միշտ նախատեսված է եղել սպառելու համար։ Լուսինը չի պայքարում։ Լուսինը հասկանում է, որ սա ցիկլի մի մասն է։

Կրիայի գլխի շուրջ, գիշերային ծովը եռում է կերակրման պատճառած խռովությունից։ Ալիքները բարձրանում են օղակներով, որոնցից յուրաքանչյուրը փայլում է բեկված Լուսնի լույսով, որը քանգվում և վերամարսվում է։ Լույսը տարօրինակ է. ոչ թե սովորական Լուսնի լույսի արծաթագույն-կապույտը, այլ, ավելի խորը սպեկտր, կանաչ, մանուշակագույն և երակներով հոսող արյան կարմրասև գույնը։ Կրիան չի ոչնչացնում Լուսինը։ Այն մարսում է այն։ Ավ երբ մարսումն ավարտվի, Լուսինը կապատվի, վերստեղծված, նոր մետաղադրամի պես նորից կփորվի երկնքում։

Կրիայի գրահի վրա քանգնած է միայնակ կերպար. մարդկային փոքրիկ ուրվագիծ, ճեղքերը վեր պարզած. հնարավոր չէ ասել, աղաչանք, թե տոնակատարություն։ Սա ծիսական վկան է. նա, ով եկել է ավարտը կերակրելու կրիային, քանի որ ավարտները պետք է կերակրել, այլ, ոչ թե պայքարել գրանց գեմ։

Կրիայի շուրջը զրի մեզ լուծված լուսնի լույսն արդեն սկսում է նոր ճևեր կազմել՝ այն բաների ուրվագծերը, որոնք կձևվեն, երբ լուսինը վերագառնա երկինք, բաներ, որոնք չեն կարող ձևվել հին լուսնի լույսի ներքո:

ԳՈՐԾԱԿՑՈՒՄՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Վերափոխում լուծարման միջոցով: Սևիրաժեշտ ավարտ, որը ճանապարհ է բացում անհրաժեշտ սկզբի համար: «*Լուսնակեր կրիան*» չի նշանակում բառացի մահ (թեև հազվագյուտ ընթերցումներում այն կարող է ուղեկցել ֆիզիկական մահվան): Սյն նշանակում է փուլի, ինքնության, հարաբերության, հավատալիքների համակարգի մահ, աշխարհում լինելու ճակ մահ, որը հասել է իր բնական ավարտին: Բարտը խնդրում է չեզ կամովին կերակրել ավարտը՝ այն տալ կրիային փոխանակ բռնվելու գրանից, երբ այն նեխում է: Վիշտը չոտի է: Ընդգիմությունը անիմաստ: Լուսինը միևնույն է ուսվելու է, հարցն այն է՝ դուք կմասնակցե՞ք մարսմանը, թե կճգմվե՞ք ծնոտների մեջ:

ՇՐՋՎԼԾ ՂԻՐՔՈՎ. Բաց թողնելուց հրաժարում: Սվարտը, որն արգելափակված է և, հետևաբար, թարախակալում է: Սյն, ինչ պետք է մահանար, չգցցվում է գառնալով թունավոր: Սյլը նտրանքային տարբերակ վաղաժամ ավարտ մի բան, որ ոչնչացվում է ժամանակից շուտ բնության կամ անտեսման պատճառով: Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել մահվան հանգեպ այնպիսի սարսափ, որը խանգարում է ապրել, կամ այնքան երկարատև վիշտ, որ այն զարգել է ինքնություն, այլ ոչ թե գործընթաց: Կրիան համբերատար է, բայց նույնիսկ համբերությունը սահմաններ ունի: Վերված լուսինը նեխում է երկնքում:

ԾԵՄԸ. ԿՐԻԱՅԻ ԽԱՅՈՒՅՔ (𐎧𐎺𐎠 𐎧𐎡𐎹. 𐎧𐎡𐎹)

«*Կրիայի խնդ ույլը*» գիտակցաբար ավարտը տիեզերական կրիային կերակրելու ծես է: Սյն կատարվում է, երբ ինչ որ բան մահացել է, հարաբերություն, կարիերա, կյանքի փուլ, ինքնության մի տարբերակ, և սզացողը պատրաստ է այն հանձնել մարսման գործընթացին՝ գիանլը կրելու փոխարեն:

Օնսի համար անհրաժեշտ է.

- Բղթի կտոր և գրելու պարագա
- Օնվի զրով կամ աղի զրով աման
- Սոմ
- Ընծա՝ ավանդաբար բրինձ, միրգ կամ մետաղադրամ (կրիային իր ծառայության համար վճարվող տուրքը)

Բղթի վրա գրեք, թե ինչն է ավարտվում: Մերե կոնկրետ: Սնվանք այն: Մթե դուք ազատում եք հարաբերություն, անվանեք մարդուն և ինչ էր նշանակում հարաբերությունը: Մթե դուք ազատում եք ինքնություն, անվանեք ինքնությունը և, երբ եք այն վերցրել չեզ վրա: Մթե դուք ազատում եք վիշտը, անվանեք ինչ է կորել և երբ:

Վառեք մոմը: Բողթը պահեք աղի զրով ամանի վրայով: Վարդացեք զրվածը բարձրացալն՝ մեկ անգամ, հստակ, առանց շտապելու: Սյն ունիտև, ալրեք թղթի կտորը մոմից և թողեք, որ մոխիրն ընկնի ամանի մեջ: Բղթի այրվելուն Վուզընթաց ասեք:

կրիա, որ կուլ է տալիս այն, ինչ երկինքն է թողնում——

Վերցրու այս ավարտը:

Սարսիր ամբողջությամբ:

ժամանակի ոսկոր և տարիների գրահ——

Ղարջրու մահա մակընթացությունների, աղս ուղորտների:

Միջ թուղթը ամբողջությամբ այրվի, ընծան գցեք ամանի մեզ մոխրի կողքին: Այնուհետև ամանի ողջ պարունակությունը մոխիրը, աղի գուրը, ընծան, թափեք երկրի վրա կամ կենդանի գրի մեզ (կամ քաղաքային պրակտիկայում գրահեռացման մեզ միաժամանակ պատկերացնելով ծովը):

Մենս ավարտված է, երբ մեզ ընկ շրջվում եք այնտեղից, որ թափել եք, և չեք նայում հետ: Ղետ նայելը նշանակում է կանչել ավարտը հետ: Կրիան կերել է: Ի ողեք, որ այն հանգիստ մարսի:

ՑՈՒՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՄ

«Ո՛ր սի նավ իսկապես կորած է, քանի գեռ ծովը չի մոռացել, զրա անուր»: Ո՛ր ծովը ոչինչ չի մոռանում»:——
«Մոկախենների հուղարկավորության չեռնարկից» (海盜葬書), մոտ 1711 թ., «Կրիայի խնդ ույլը» բաժնից:

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ԴՐԱՍՏԱԳԻՐ

Լուսնակեր կրիան չինական տիեզերագիտության ամենափին կերպարներից է, որը հայտնվում է նաև գինաստիայի ոսկորների վրա, որպես «յուե չի» (月食), «Լուսնային խավարում», որը հասկացվում էր որպես երկնային վիշապ կամ կրիա, որը սպառում է Լուսինը և հետագայում զկոտում այն: Մոկային բանասիրության ավանգույթների ժամանակ այս կերպարը վերածվեց Նի մուե Գուփի Լուսնակեր կրիայի, որը հանձնարարված էր մարսել հենց ինքը ժամանակը:

«Մոկային գաղափարի գաղտնի չեռնարկը» (海判官秘録, մոտ 1704 թ.) նկարագրում է Լուսնակեր կրիային տիեզերական ցիկլերի մասին բաժնում. «Միջ կրիան կուլ է տալիս Լուսինը, ինչ օրացույցն ավարտվում է: Միջ կրիան ազատում է Լուսինը, նոր օրացույցը սկսվում է: Կուլ տալու և ազատելու միջև ընկած ժամանակահատվածում ժամանակը կրիայի փողի մեջ է, և բոլոր օրացվները չեղյալ են»:

Այս սահմանային շրջանը կուլ տալու և ազատելու միջև, չեռնարկը անվանում է «գուի չի» (龜時), «կրիայի ժամանակ»: Կրիայի ժամանակ պատճառի և հետևանքի նորմալ կանոնները կասեցվում են: Սնկնարինը գառնում է հնարավոր: Սեռյալները կարող են խոսել: Վենգանիները կարող են տեսնել, թե ինչ են գառնում:

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Լան»-ի պրակտիկայում «Նահր» համապատասխանում է «հեյլանգ» (黑浪) կամ «սև ալիք» երևույթին միայնակ, հսկայական ալիք, որը բարձրանում է փոթորկի սրտից և սպառում է իր ճանապարհին գտնվող յուրաքանչյուր փոքր ալիք։ Ալիք ընթերցողը, ով տեսնում է սև ալիքը գալիս, չի փորձում փախչել դրանից։ Սա շրջում է նավը գեմքով գեպի այն, խոնարհվում է գրա մեզ և թույլ տալիս, որ այն անցնի իր միզով և վրայով։ Լուսնակեր կրիան սև ալիքն է, և քարտի իմաստությունն այն է, որ որոշ ուժերի չի կարելի փախչել։ Սրանց կարելի է միայն գիմակայել, և գիմակայելն այն է, ինչպես դուք հասնում եք մյուս կողմը։

血珠丹師 • ՉԱՔԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սարգարտյա - արյան ալքիմիկոսը • 血珠丹師 • XUE ZHU DAN SHI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՄԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի կերպար աշխատում է մի լաբորատորիայում, որը նաև, նավի հրացանների տախտակամած է։ Պատերը շարված են թնդանոթներով, բայց թնդանոթները վերափոխվել են։ Սրանց փողերն այլևս գուրս չեն ուղղված հրացանների անցքերից։ Սրանք թեքված են գեպի վեր, սրանց փողերը վերածվել են ալքիմիական անոթների, սրանց բռնկման անցքերը կնքված են մոմով և մարգարտով։ Սեկից արծաթագույն գուլորշու բարակ հոսք է բարձրանում և պարուրաչա խտանում գեպի առաստաղը։ Մյուսից սև հեղուկի զանգաղ կաթիլ է ընկնում սպասող կարասի մեջ, յուրաքանչյուր կաթիլ \$222-ում է, երբ ընկնում է։

Սյա տարօրինակ արհեստանոցի կենտրոնում կանգնած է Սարգարտյա - արյան ալքիմիկոսը։ Սա ոչ երիտասարդ է, ոչ ծեր, ոչ գեղեցիկ, ոչ տգեղ, ոչ հանգարտ, ոչ գրգռված։ Սա հավասարակշռված է, ոչ թե ստատիկ լինելու իմաստով, այլ պտտվող գազաթի իմաստով, որը պահում է իր կենտրոնը անհնարին արագությամբ շարժվելիս։ Սրա Վգեստները կարկատված են առագաստի կտորի և մետաքսի կտորներով, յուրաքանչյուր կարկատան տարբեր գույնի, յուրաքանչյուր գույն ներկայացնում է ալքիմիական աշխատանքի տարբեր փուլ։ Սևը լուծարում, սպիտակը մաքրագործում, գեղինը վարթոնք, կարմիրը ավարտ։

Սզ չեղքում նա պահում է հսկա մարգարիտից պատրաստված մի գավաթ, որի ներսում պտտվում է հեղուկ, որը միաժամանակ արծաթագույն է և կարմիր սնդիկ և ցինաբար (կինաբար) գառնական անմահության էլիքսիրի երկու հիմնական բաղադրիչները։ Սա չեղքում նա պահում է երկրորդ գավաթը պատրաստված երկաթից, սև և կոպիտ, լցված վառուղով։ Սրկու գավաթներից միաժամանակ լցնում են իր ոտքերի մոտ գտնվող թնդանոթի փողով կաթսայի մեջ, և այնտեղ, ուր հոսքերը հանգիպում են, չլավորվում է երրորդ նյութը, ոչ հեղուկ, ոչ փոշի, ոչ կյանք, ոչ մահ, այլ մի բան, որ պարունակում է երկուսն էլ։

Սա «Սեծ գործն» է իր ծովային տեսքով ալքիմիկոսը որպես ծովահեն, ծովահենը որպես ալքիմիկոս։ Սա չի չգտում գերազանցել աշխարհի բռնությունը։ Սա չգտում է ներառել այն, եփել այն, վերափոխել հակամարտության և ցանկության հումքը մի բանի, որը չի ոչնչացնում, այլ պահպանում է։

Նրա պարանոցից կախված է մեկ մարգարիտ՝ նրա սեփական արյան մարգարիտը, որն աճել է տարիների պրակտիկայի ընթացքում իր փրտի ոստրեի մեջ՝ ներմուծված ավազահատիկից։ Սյն փայլում է կայուն, տաք լույսով, ոչ տաք, ոչ սառը։ Ուս կենդանի մարմնի զերմաստիճանն է։ Ուս ծովի զերմաստիճանն է։

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՄՍՍ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՐՔՈՎ. Հավասարակշռություն, որը չեղը է բերվել ինտեգրման միզոցով, ոչ թե բացառման։ Հակադիրների ալքիմիական ամուսնություն՝ կրակ և զուր, բուսություն և շնորհ, հավակնություն և հանձնում, թնդանոթ և կաթսա։ Մարգարտյա՝ արյան ալքիմիկոսը ավգարարում է, որ կոնֆլիկտի կամ քառսի շրջանը վերափոխվում է կայուն սինթեզի։ Ուր սովորում էք հավասարակշռություն ուժերը պահել լավածության մեջ՝ առանց զրանց կողմից պատահողություն։ Սա այն բարձր ներգաշնակությունն է, որը ներառում է գերազանցում է կոնֆլիկտը։ Բարտը կոչ է անում չեզ Կազվել ալքիմիայով չեր սեփական կյանքում, վերցնել այն, ինչ թվում է թույն, և համբերատար զերմության և հմուտ ուշադրության միզոցով այն վերածել գերամիզոցի։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՂԻՐՔՈՎ. Անհավասարակշռություն։ Գավաթները շրջվել են։ Սի ուժը գերազանցել է մյուսին՝ Հափազանց շատ կրակ, կամ Հափազանց շատ զուր, և աշխատանքը փչացել է։ Սյնը նորանքային տարբերակ կեղծ հավասարակշռություն, մի խաղաղություն, որը պարզապես մեկ կողմի ճնշումն է մյուսի կողմից, մի փոխվում, որը ոչ ոքի չի բավարարում և միայն հետազգում է անխուսափելի պայթյունը։ Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել ալքիմիական աշխատանքի մեթոդում պնդում, որ ամեն ինչ պետք է լինի «կամ/կամ» սկզբունքով, որ ինտեգրումը անհնար է, որ հակադրությունները չեն կարող հաշտվել։ Սա հուսահատության մի ճև է, և քարտը նախազգուշացնում է, որ գավաթները խառնելուց հրաժարվելը չի խանգարում խառնմանը, զա միայն ապահովում է, որ ինչ՝ ուր մեկ ուրիշը խառնի չեզ համար։

ԾԵՄԸ, ԹՆԴԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԱԹՍԱ (PAN TING • 炮鼎)

«*Թնդանոթային կաթսա*» ծես է՝ պատերազմող ուժերը հավասարակշռության բերելու համար։ Սյն օգտագործվում է, երբ երկու հակադիր մղումներ, պարտավորություններ կամ ինքնության ասպեկտներ գտնվում են կոնֆլիկտի մեջ, և ոչ մեկից հրաժարվել հնարավոր չէ առանց կորստի։

Օեսի համար անհրաժեշտ է.

- Զերմակայուն աման կամ կաթսա
- Կարմիր մոմ (կրակ, յան, թնդանոթ)
- Գրով բաժակ (զուր, ին, կաթսա)
- Սի պտղունց աղ և մեկ պտղունց շաքար/մեղր
- Թթի կտոր, որի վրա գրված են հակամարտող երկու ուժերը

Քրեի վրա գրեք հակամարտող երկու ուժերը։ Սև վանքը գրանք հստակ։ Որանք կարող են լինել «հավակնություն և հանգիստ»։ «վայրույթ և կարեկցանք»։ «աշատություն և պարտավորություն»։ «վիշտ և ուրախություն» ինչ վույգ էլ որ ներկայումս պատերազմում է չէր կյանքում։ Սալ էր թուղթը մեկ անգամ։

Կաթսայի մեզ լցրեք զուրը. վառեք կարմիր մոմը։ Սալված թուղթը պահեք կաթսայի վրայով և ասեք .

Քնդանոթ և կաթսա. կրակ և ծով —

Ինչ պայքարեց իմ մեզ. թող համաջայնի այժմ։

Ոչ մեկը ոչնչացված. ոչ մեկը մերժված —

Այլ խառնված և ամուսնացած. կողք կողքի։

Սվեչացրեք աղը. ապա շաքարը։ Սուփոց երեք կաթիլ մոմ կաթեցրեք կաթսայի մեզ. մեկը անցյալի կոնֆլիկտի համար. մեկը ներկա աշխատանքի. մեկը ապագա փնթեզի համար։

Այժմ ընկղմեք ծալված թուղթը զրի մեզ։ Քողեք թրգվի։ Քանաքը կարող է լղովվել և գառնալ անընթեռնելի։ Սա ցանկալի է։ Լղովումը ալքիմիան է։

Քողեք կաթսան անշարժ երեք օր։ Սիրորդ օրը հասնեք թուղթը և թաղեք կամ այրեք այն։ Քափեք զուրը երկրի վրա։ Սեսն ավարտված է։ Կոնֆլիկտը խոստանում են չեղնարկները. չի անհետանա. բայց կսկսի վերափոխվել. պատերազմից գառնալով լարվածություն. լարվածությունից հավասարակշռություն. հավասարակշռությունից նոր և ավելի բարդ ամբողջականություն։

ԾՈՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՄՃ

«Վառող և աղթթը իմաստուն նավը կրում է երկրոսն էլ և գիտի. թե որին պետք է առազիկը չեղք մեկնել»։ — Կերագրվում է Չինգ Նիին. գրանցված «Պուանգուոնի ծովահենների գաղտնի գրառումներ»-ում (廣東海盜秘錄) մոտ 1892 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆԻ ՄՐՏԻ ՀՐԱՄԱՄԱԳԻՐ

Սարգարտյա — արյան ալքիմիկոսը երկու ավանգույթների ուղղակի համագործություն է. գառնական ներքին ալքիմիա (Սեյգան) և ծովահենական պատերազմի գործնական քիմիա։ Ուղղափառ «Նեյգանու» Ոսկե էլիքսիրի մշակումը ենթադրում է «Նրեք գանգերի» աստիճանական մաքրագործում մեզիտացիայի. շնչառական աշխատանքի և վիզուալիզացիայի միզոցով։ Որո՞նքնաքը եփվում է մարմնի ներքին կաթսայում. գանտյախում. և տևում է տարիներ կամ կյանքեր։

Ուղահենական հարմարեցումը շատ ավելի պրագմատիկ էր։ Սավային ալքիմիկոսները, որոնք հայտնի էին որպես «*փառ զան շի*» (炮丹師) կամ «*թեզանդո-ալքիմիկոսներ*»։ Վճարվում էին արտաքին ալքիմիայով (վայգան), որը որպես հալոցք օգտագործում էր իսկական թեզանդոներ։

«*Նեզանդային կաթսայի*» ծեսը «*Մուցլյանի ծովային ծեսերի գաղտնի*» աշխատության մեզ նկարագրվում է որպես երեքին կոնֆլիկտը լուծելու մեղիտատիվ պրակտիկա «*թեզանդոֆի և կաթսայի ամուսնություն*»։

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Լան Նան*»-ի պրակտիկայում «*Նախավորությունը*» համապատասխանում է «*հուն լյու*» (混流) կամ «*խառը հոսանք*» երևույթին մի գոտի, որտեղ քաղցրահամ գետի զուրը հանգիպում է աղի օվկիանոսի զրին ստեղծելով աղուտ, սևեզան յութերով հարուստ գոտի, որը ավելի շատ կյանք է պահպանում, քան ցանկացած մաքուր միզավայր։ Այլը - ընթերցողը ճանաչում է խառը հոսանքը իր գույնով (ավելի շագանակագույն կամ կանաչ, քան շրջակա զուրը) և իր գերմաստիճանով (հաճախ ավելի տաք)։ Սյն ոչ գետ է, ոչ օվկիանոս։ Սյն երկուսն էլ է։ Մարգարտյա - արյան ալքիմիկոսը խառը հոսանքն է, այն վայրը, որտեղ հակադրությունները միասին են հոսում, և ինչ - որ նոր բան է ծաղկում։

ՅՈՒՆ ՄԱՍՍՄԱՆ

Մարգանե ատամներով մոլեխաղացողը · 珊瑚牙賭鬼 · SHANNU YA DUGUI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի կերպար նստած է ծովի հատակին գրված խաղատերանի շուրջ, նեխման հիվանդագին կանաչ ֆոսֆորեսցենցիայով լուսավորված մի քարանձավում։ Սերլանը նավաբեկության փայտից պատրաստված մի սալաքար է, տասը հազար կորցրած գրավների Նշաններով սպիացած։ Որա վրա սփռված են կործանման գործիքները, կետի ոսկրից վառեր, մարգարտյա ժետոնների կույտ, թափված գինով լի գավաթ, որը զանգաղ գեպի վեր է լողում, ոռոգիկե գնդիկների տեսքով, և մի փաստաթուղթ, շնաչկան կաշվի վրա գրված հոգու պայմանագիր, որի պայմանները հասկանալի են միայն նրանց, ովքեր արգեն ստորագրել են այն։

Մարգանե ատամներով մոլեխաղացողը թեքվել է սեղանի վրայով, նրա ժպիտը լայն է, հյուրընկալ և սխալ։ Սրա ատամները ատամներ չեն։ Որանք կենդանի մարգան են, վարդագույն և սպիտակ ճյուղավորվող կառուցվածքներ, որոնք աճել են նրա ծնոտի միզով և գուրս եկել լեզերից, գեղեցիկ և սարսափելի, անընդհատ աճող, անընդհատ կրակավոր։ Սրա աչքերը խորգույա չկների հարթ, սև գույն ունեն, որոնք երբեք արևի լույս չեն տեսել և չեն ել ուզում։ Սրա մաշկը քարանձավներում ապրող էակների մոխրագույն - սպիտակ փայլն ունի։

Մա կրում է հարուստ վաճառականի մետաքս, բայց մետաքսը նեխում է։ Ուկե մատանիները պտտվում են նրա մատների շուրջ, բայց գրանց տակ գտնվող մատները չափավանց երկար են, չափավանց հոգավոր, սխալ չեղով, որոնց վրա աչքը զժվարթությամբ է կանգ առնում։ Սրա պարանոցից կախված է սև մարգարիտների շարան, որոնցից յուրաքանչյուրը պարունակում է մեկի փղերիկ, սեղմված գեմը, ով խաղադրույք է կատարել և պարտվել։

Սրա հետևում, կենդանի մարդանե կապանքներով քարանձավի պատին շղթայված են նրա ավարները՝ ծովահեն նավապետ, որը գեղ զվարկ է կրում, արցունքների փոխարեն մարգարիտներ է լացում, վաճառական թագուհի, ով սեղմել է գատարկ գրամապանակը, մի նավաստի, ում աչքերի վրա մարդան է անել, և մի երեխա, ով խեղին ականջին է պահել և չի հանգիպում չեր հայացքին։ Սրանք մեռած չեն։ Սրանք պարտքի մեզ են։ Ճարբերությունը կարող է։

Սոլեխադացորի չեղըն պարզված է սեղանի վրայով՝ ափը գեպի վեր, հրավիրող։ Սրա բաց ափի մեզ հանգում է մեկ սև մարգարիտ։ Սրա գեղեցիկ է։ Սրա այն բանն է, ինչ գուր միշտ ցանկացել էք։ Սրան հարկավոր չէ ասել գրա գինը։ Պինը գրված է պայմանագրի վրա, իսկ պայմանագիրը շնաչկան կաշվի, իսկ շնաչուկը մի ժամանակ մի շնաչուկ էր, ով գործարք էր կնքել նրա հետ և պարտվել։

Քարանձավի վերևում, ժայռի ճեղքվածքով տեսանելի, մակերեսը շատ հեռու է, և լույսը մոայլ է։ Սշխարհը, որը հավատում է, որ ինքն ապատ է, վերևում է։ Սոլեխադացորը գիտի, որ այն ապատ չէ։ Սա գիտի, որ յուրաքանչյուր հոգի արդեն ինչ որ բանի պարտք է։ Սա պարզապես առաջարկում է համախմբել պարտքը։ Սրա պայմանները առատաճեղ են։ Սրա պայմանները միշտ առատաճեղ են։ Ո՛ր առաջին նախազգուշացումն է։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴԻԿ. Կապվածություն ցանկության միջոցով։ Կախվածություն, մոլուցք, ցանկության ստվերային կողմը։ «Սարգանե ատամներով մոլեխադացորը»՝ ներկայացնում է կապվածություն, որը զարգել է թակարգ հարաբերություն, նյութ, վարքագծի օրինաչափություն, մի պատմություն չեր մասին, որը ժամանակին հարմարավետ էր, իսկ այժմ վանգակ է։ Քարտը հուշում է, որ չեզ անազարկվում է մի բան, որը գուր հուսահատողեն ցանկանում էք, և զինը ավելի բարձր է, քան գուր գիտեք։ Սրա նաև ազդարարում է, որ գուր գուր արդեն պարտքի մեզ էք և հրաժարվում էք ընդունել գա։ Սոլեխադացորի ժպիտը անկեղծ է։ Սա իսկապես հավատում է, որ չեզ լավությունն է անում։ Ո՛ր է, ինչը նրան զարգենում է վտանգավոր։ Քարտը կոչ է անում չեզ հստակ նայել չեր շղթաներին և հարցնել․ ո՞վ է պահում բանալին։

ՇՐՋԱԿՈՐ ՈՐՈՐԴԻԿ. Ապատագրում։ Սարգանե շղթան ճաքում է։ Պայմանագիրը պատուվում է։ «Սատանա» շրջված գիրքում տրցակի ամենահուսադրող քարտերից է՝ այն ազդարարում է վերականգնման սկիզբը, այն պահը, երբ մոլուցքը թուլացնում է իր բռնումը, հստակության լուսաբացը ինքնախաբեության երկար գիշերից հետո։ Կամ՝ սխալ ճանապարհով ապատվելու գայթակղությունը մոլուցքը նոր առարկայի փոխանցելով, այլ ոչ թե գիմակայելով գատարկությանը, որը մոլուցքը լցնում էր։ Նախազգուշացում, որ մոլեխադացորը համբերատար է և կապախ չեր վերազարգին, և նա կծպտա, երբ գուր վերադառնաք։

ԾԵՄԸ. ՈՐՈՐԴԱՆԻ ՊԵՐՍՆԸ ԿՏՐԵԼԸ (断鬼索 · 断鬼索)

«Որվակների պարանը կտրելը»՝ ծես է՝ մոլուցքային կապվածությունները կտրելու համար՝ անջի, նյութի, ոխի, ֆանտազիայի, անցյալի մի տարբերակի, որը չի ապատում իր բռնումը։ Ո՛ր ծովահենա՝ Գառսական կանոնի ամենահաճախ կատարվող ծեսերից է և ամենազմարկներից մեկը, քանի որ կապվածությունը պետք է ճշմարտացիորեն անվանվի, և սեփական շղթաների մասին ճշմարտացիությունը հազվագյուտ և ցավալի հմտություն է։

Օճսի համար անհրաժեշտ է․

– Սա թել կամ պարան ինը հանգույց կապելու համար

– Սիր շեղբ՝ գանակ, վկրատ կամ ծիսական գանակ (ապանգույթը նախընտրում է երկաթը, ոգիների նկատմամբ իր հակակրանքի համար)

– Ո՞րպի զրով աման

– Սպիտակ մոմ

– Կապվածության խորհրդանշիչ (լուսանկար, գրված անուն, փոքր առարկա) կամ, ֆիզիկական նշանի բացակայության դեպքում, թղթի կտոր, որի վրա գրված է կապվածությունը

Կապեք ինը հանգույց։ Միօրաքանչյուր հանգույց կապելիս անվանեք կապվածության մի ասպեկտ։ Սրինակ՝ «Նա կապում եմ իմ մենակ մնալու վախը» / «Նա կապում եմ նրանց հավանությանն արժանանալու իմ կարիքը» / «Նա կապում եմ այն հիշողությունը, թե ինչ ունեիս» / «Նա կապում եմ այն հույսը, որ նրանք կփոխվեն»։ Մղեք կոնկրետ։ Մեսի ուժը անվանման մեզ է։

Մի քանի րոպե ինը հանգույցները կապված են, պարանը գրեք չեր առձև։ Վառեք սպիտակ մոմը։ Կապվածության խորհրդանշիչը կամ թուղթը գրեք ամանի կողքին։ Սխուիետև մեկ առ մեկ կտրեք հանգույցները։ Միօրաքանչյուր հանգույց կտրելիս ասեք .

Սարգանե ատամ և մարգարտյա պարտեք——

Ինչ կապեցի, այժմ մոռանում եմ։

Ուրվականի պարանը կտրված է, պայմանագիրը պատռված——

Սուլեխադացողի ժպիտը մահանում է լուսաբացին։

Մի քանի րոպե ինը հանգույցները կտրված են, կտրված թելերի կտորները գցեք աղի զրով ամանի մեջ։ Սյրեք խորհրդանշիչը կամ թուղթը մոմի բոցի վրա (ապահով, հրակայուն ամանի մեջ) և մոխիրը ավելացրեք ամանին։ Քափեք ամանի պարունակությունը երկրի վրա կամ հոսող զրի մեջ։

Մենա ավարտված է, երբ մեզքով շրջվում եք և չեք նայում հետ։ Առնարկները նշում են, որ կապվածությունը կարող է վերադառնալ, հին պարանները խորամանկ են, և ծեպը կարող է կարիք ունենալ կրկնվելու։ Միօրաքանչյուր կրկնություն թուլացնում է պարանը։ Միօրաքանչյուր կրկնություն ուժեղացնում է այն չեղքը, որը պահում է գանակը։

ԾՈՒՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ուրվական կուլ տալը նշանակում է դառնալ զրա դագաղը»։—— «Միվահենների սև կանոնագրքից» (海盜黑經), մոտ 1789 թ.. «Նա մարգարտի խեղդողը» բաժնից։

ԳԻՏԱԿԱՆԱՆԻ ՄՐՏԻ ՉՐԱՄԱՄԱԳԻՐ

Սարգանե ատամներով մոլեխաղացողը կանտոնյան ծովահենական բանահյուսության ամենավախենալի կերպարներից է։ Սա հայտնվում է «*Ծովահենների սև կանոնագրքում*» (海盜黑經 մոտ 1789 թ.) «*Նանհու մա Պուդուի*» (珊瑚牙賭鬼) անունով և «*Պրանչունի ծովահենների գաղտնի գրառումներում*» (廣東海盜秘錄 մոտ 1892 թ.) որպես «*Լեյ Չու Պու Կանգ*» (黑珠賭王) «*Սև մարգարտի մոլեխաղաց թագավորը*»։

Սրա ծագման պատմությունները տարբեր են։ Որոշները նրան նույնացնում են Նախկին ծովահենի հետ, ով գործարք էր կնքել Կիշապ-թագավորի հետ՝ ամեն խաղում հաղթելու համար, և հաղթելով ամեն ինչ՝ կորցրել էր իր մարգկայնությունը։ Սյուսները նրան նկարագրում են որպես շույցուի (խեղճված ուրվական), ով հայտնաբերել էր, որ կենդանիների պարտքերը մեռյալների արժույթն են և կառուցել էր կայսրություն անգուցում հավաքելով այն, ինչ մակերեսային աշխարհը գուրս էր գրել որպես անհավաքելի։

«*Ուրվականի պարանը*» (鬼索 𪛗𪛖𪛗) ծովահենական ջեռնարկներում հաճախ հանգիստը պատկեր է։ Սյն վերաբերում է անտեսանելի պարանին, որը կապում է տարված մարդուն իր մոլուցքի առարկայի հետ։ Պարանը փոխաբերություն է։ Ջեռնարկները նկարագրում են այն որպես իրական էներգետիկ կառույց, որը տեսանելի է Լան Նանհու կամ գուշակության մեզ վարժվածներին, որը կարելի է կտրել, անգ ատել կամ (ավելի մութ գործերում) զիտավորյալ կապել։

«*Ուրվականի պարանը կտրելը*» ծեսը հայտնվում է բազմաթիվ տեքստերում, այդ թվում «*Ծովահենների սև կանոնագրքում*» և «*Պուգյանի ծովային թողության ջեռնարկը*» (福建海赦秘本 մոտ 1832 թ.)։ Վերգիսն ներառում է Նախազգուշացում, «*Պարանը կտրված է, բայց այն չեղքը, որը կապել է այն, զեռ կցված է ճեր գաստակին։ Նորից մի վերցրե՞ք թելը՝ պարզապես տեսնելու համար, թե արդյոք այն զեռ տեղավորվում է*»։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«*Լան Նան*»-ի պրակտիկայում «*Նատանան*» համապատասխանում է «*սի լյու*» (吸流) կամ «*ծող հոսանք*» երևույթին՝ խաբուսիկ, ներքև քաշող հոսանք, որը մակերեսից անվնաս է թվում, բայց կարող է լողորդին քաշել գեպի խորքերը, Նախքան նա կհասկանա, որ բռնված է։ Սլիք-ընթերցողը ճանաչում է ծող հոսանքը մակերեսի նուրբ հարթեցմամբ, սովորական ալիքների և փայլատալման բացակայությամբ։ Սարգանե ատամներով մոլեխաղացողը ծող հոսանքն է գարշաձ անջնական, այն ուժը, որը ձեզ ցած է քաշում այնքան մեղմորեն, որ գուր չէք նկատում, թե ինչպես եք խեղճվում, մինչև լույսը շատ հեռու է լինում։

𪛗𪛖𪛗 • ԱՇՏԱՐԱԿ

Սրբահոսքի բերանը • 漩渦之口 • 𪛗𪛖𪛗 𪛗𪛖𪛗 𪛗𪛖𪛗

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Քարից և մեծամտությունից կառուցված մի աշտարակ բարձրանում է ծովից, որը որոշել է այնքա չհանգուրժել, մեծամտությունը։ Մշտարակը փարոս է, թեև չևով հիշեցնում է այն։ Սյն ամբողջ է, հուշարձան, հայտարարություն կառուցված մի խութի վրա, որը սուրբ էր ծովի համար՝ Նախքան ծովը անուն կունենար, կառուցված այնպիսի ջեղքերով, որոնք

թույլտվություն չէին հարցրել. կառուցված քարերով, որոնք գողացվել էին մի Վիշապ Թագավորի տաճարից, ով ընած էր, իսկ այժմ արթնացել է։

Սշտարակը փլվում է։

Որա տակ բացվող մրկահոսքը պատահական զրապտույտ չէ։ Սյն նպատակ ունի։ Սյն աստամներ ունի։ Որա կենտրոնում, որտեղ զուրը պարուրաչև իզևում է, զեպի բացարձակ խավար, ինչ Դոր բան է երևում, մի արզկա գեմը, իսկայական և ոչ մարդկային, մազերը զոխմոռներով խառնված, աչքերը մարգարիտի պես սպիտակ։ Սա Սյառ Լանս է. «*Ններորդ ալիքի ցուտորը*»։ Կարավային ծովի Վիշապ Թագավորի ամենակրտսեր զավակը, ում մասին երբեք չեն հիշատակում քաղաքավարի կանչերում, քանի որ նա քաղաքավարի չէ։ Սա ծովի զայրույթն է, մարմնավորված։ Սա այն է, ինչ տեղի է ունենում, երբ ծովը որոշում է, որ բավական է։

Սշտարակը ճաքում է միանգամից երեք տեղից։ Բարերն ընկնում են և՛ ներս, և՛ դուրս, կարծես կառույցը չի կարողանում որոշել, փլվել, թե՛ պայթել։ Վրակները՝ անհնարին, ստորգրյա կրակները, լիվում են պատերը՝ սնվելով թթվածնից տարբեր ինչ Դոր բանով։ Մատուհաններից մարդիկ են ընկնում, պաշտոնական զգեստներով տղամարդիկ, մեղաքստ հագուստով տղամարդիկ, նրանք, ովքեր հավատում էին, որ անջեռնվելի են, քանի որ երբեք չէին գիպել իրենց։ Սրանք փոքր են ավերածությունների մասշտաբի դիմաց։ Բերանները բաց են։ Մրկահոսքը չի լսում նրանց ճիչերը։ Մրկահոսքը չի հոգում։

Սշտարակի ամենավերևում գեռ ծածկվում է մեկ գրոշ «*յոկ*» (շէ) նիշով «*Նալերժական*», «*մշտական*», «*հավիտյան*»։ Որոշը կրակի մեզ է։ Սյն մոխիր կգառնա, մինչ զրին հասնելը։

Մոռացին պլանում մի փոքրիկ նավակ լողում է զրապտույտի քաշող ուժի եզրին։ Սյն պարունակում է միայնակ կերպար մակընթացության կախարհ, կամ քահանա, կամ վերապրող, ով տեսել էր ճաքերը մինչև փոթորիկը և փախել էր։ Կերպարը հետ չի նայում աշտարակին։ Սա նայում է զրին, կարգում է զրապտույտի պտույտի նախշը, հաշվարկում է թիակը հոսանքին հարվածելու և չգողական ուժից փախչելու ճշգրիտ պահը։ Սշտարակը փլվում է, որովհետև, հրաժարվեց կարգալ ծովը։ Մավակը գոյատևում է, որովհետև, գիտի ինչպես։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ. Նանկարծակի, աղետալի ավերածություն։ Կառույցների, հավատալիքների համակարգերի, ինստիտուտների, հարաբերությունների, ինքնապատկերների փլուզում, որոնք կառուցված էին կեղծ հիմքերի վրա։ «*Մրկահոսքի բերանը*» այն հայտնության քարտն է, որը զարգում է, այն ճշմարտությունը, որը հնարավոր չէ չիմանալ, հպարտության խոնարհումը, որը գերազանցել է իր լիազորությունները։ Սա սարսափելի է։ Բայց երկարաժամկետ հեռանկարում սա նաև ողորմություն է։ Սյն, ինչ ոչնչացնում է Սշտարակը, այն է, ինչն արգեն նեխած էր։ Բարտը հուշում է, որ կործանումը անխուսափելի է կամ արգեն ընթացքի մեզ է, և դիմագրություն միայն կմեծացնի տառապանքը։ Նարքը ոչ թե ինչպես փրկել աշտարակն է, այլ ինչպես լողալ, երբ այն ընկնում է։

ՇՐՂՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Փլուզում, որը հետաքցված է, բայց ոչ կանխված։ Մաքերը տեսանելի են, բայց աշտարակի բնակիչները գրանց կարկատում են ստերով։ Կամ՝ ավերածություն, որն արգեն տեղի է ունեցել, որին հազորգում է այն ընդունելուց հրաժարվելը, աշտարակը փլատակ է, բայց դուր գեռ ապրում եք գրա մեզ՝ չհասցնելով, թե պատերը անվնաս են։ Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև մատնանշել անտեղի ոչնչացում՝ անխոհեմության կամ չարության պատճառով։ Ններորդ

ալիքի գոստորը միշտ չէ. որ տարբերում է մեղավորին անմեղից, երբ բարձրանում է։ Սպախագուշացում. որ որոշ փոթորիկներ ուղղում չեն, այլ քառս, և իմաստունը գիտի, երբ փախչել, այլ ոչ թե մեկնաբանել։

ԾԵՄԸ. ԱՍՎԱԲԵԿԻՉԻ ԿԱԳԻՆ (破船斧 · 破船斧)

«Ասվաբեկիչի կացինը» ծես է. կեղծ կառույցը կամավոր քանդելու համար. նախքան ծովը դա կանի չեր փոխարեն։ Այն պահանջում է քաջություն, քանի որ քանդվող կառույցը չեր կողմից կառուցվածն է (կամ այն, որը դուք համաչափ ենք պահպանել), և կացինը կզգաք, կարծես կտրում է չեր սեփական մարմինը։

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

– Փայտի կտոր (գրեյֆոլ փայտ, ընկած ճյուղ, կամ փայտե առարկա, որը պատրաստ եք ոչնչացնել) (ներկայացնում է կեղծ կառույցը)

– Մանր շեղբ կացին, գանակ, մուրճ, կամ քար (ներկայացնում է Ասվաբեկիչի կացինը)

– Ուղի գրով կամ աղի գրով աման

– Սոս

– Սի տարածք, որտեղ կարող եք ապահով կերպով կոտրել փայտը

Բարձրաչափ անվանեք կեղծ կառույցը։ Այն կարող է լինել համով մուկը («Սա սիրտ արժանի չէ»)։ պարտավորություն («Սա պետք է պահպանեն այն հարաբերությունը ցանկացած գնով»)։ կամ ինքնություն («Սա այն մարդն էմ, ով ամեն ինչ միասին է պահում»)։ Ինչ էլ որ լինի, անվանեք այն և, անվանելուն պիտի խոսեք, հարվածեք փայտին։ Սեկ անգամ։ Ուժգին։

Այնուհետև ասացեք.

Այաո Լանը բարձրանում է, ուր կեղծ պատեր են——

Իմ կացինն ավելի լավ է, քան ծովի սառը չեռերը։

Ինչ հպարտությամբ կառուցեցի, ճշմարտությամբ քանդում եմ——

Թող մորկահոսքը վերցնի այն, ինչ կացինը թողեց։

Կրկին հարվածեք փայտին։ Ավ կրկին։ Այնքան անգամ, որքան անհրաժեշտ է այն փշուրների վերածելու համար։ Ոչնչացումը ծեսն է։ Ձեռնարկները ընդգծում են, որ սա խորհրդանշական ոչնչացում չէ. ֆիզիկական գործողությունը քրտինքը, փշուրները և աղմուկը, էական են աշխատանքի համար։ Մարմինը պետք է սովորի, որ կոտրելը հնարավոր է։

Նավաքեք փշուրները։ Այրեք դրանք հրակայուն ամանի մեջ, կամ թաղեք երկրի մեջ, կամ նետեք հոսող գրի մեջ։ Բափեք աղի զուրը մոխրի կամ թաղման վայրի վրա։

Մեան ավարտված է, երբ կեղծ կառույցը ֆիզիկապես ոչնչացվել է։ Պետնարկները նախազգուշացնում են. «Մի պահեք
Լույսիսկ մեկ փշորոր որպես հուշանվեր»։ Մշտարակը կվերածնվի մեկ փշորից, եթե թույլ տաք»։

ՈՐԿԱՅԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒՄ

«Մովը չի ատում նավը։ Մովին պարզապես նավը հարկավոր է»։ — Աերագրվում է Պեկհու արշիպելագի
«Սակրեթագուրյան կախարդներին»։ գրանցված «Նարավային ծովի կախարդության գաղտնի ճեռնարկում» (南海
巫法秘本)։ Մոտ 1809 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՑԻ ՉՐԱՍՏԱԳԻՐ

Սյաո Լանը «Նետրորդ ալիքի շուստը» (第九潮女, Ⅸ ⅩⅩⅩⅩⅩⅩ) հայտնվում է Ֆուցյանի հարավային ափի
առասպելական ցիկլում։ Սա Մո Սինի Նարավային ծովի կիշապ-թագավորի ամենակրտսեր զավակն է։ Ի տարբերություն իր
քույրերի ու եղբայրների, ովքեր կառավարում են մակընթացությունները, հոսանքները և փոթորիկները իրենց զիրքի չափված
հեղինակությամբ։ Նա վայրի է, անկանխատեսելի և զայրացած մարդկային մեծամտությունից։ Սա չար է։ Սա ծովի
խմունային պատասխանն է այն ամենին, ինչը չի պատկանում։

«Նետրորդ ալիքը» (第九潮) այս առասպելից մուտք է գործում ալիքների ընթերցման բառապաշար։ «Լան
Նան» պրակտիկայում «Նետրորդ ալիքը» նշանակում է այն ալիքը, որն ավելի մեծ է, քան գրան նախորդող բոլոր
ալիքները անսպասելի, հսկայական իրադարձությունը, որը ճնշում է այն ամենը, ինչ կայուն էր թվում։ Ալիք-ընթերցողը, ով
կարող է կանխատեսել ինետրորդ ալիքը, հազվադեպ է։ Ալիք-ընթերցողը, ով կարող է գոյատևել մեկից, ավելի հազվադեպ
է։

«Նավաբեկիչի կացին» ծեպը հայտնվում է «Մովահեռական փոթորիկ-կանչող ճեռնարկում», որտեղ այն թվարկված է
«Կամավոր նավաբեկության ծեսերի» շարքում կախարդանքների մի կատեգորիա, որը կատարվում էր անձնակազմերի
կողմից, ովքեր որոշել էին խորտակել իրենց սեփական նավը, քան թույլ տալ, որ այն ընկնի թշամու ճեռքը կամ պահանգվի
անեծքի կողմից։ Պետնարկը նշում է. «Սկզբի լավ և կոտրել ճեր սեփական նավը, քան թույլ տալ, որ ծովը կոտրի այն չեզ
համար»։ Մովը չի հարցնում, թե որտեղ են քնել ու վերապորոզները»։

ԱԼԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐԳՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Մշտարակը» համապատասխանում է «Բառլանգ» (暴浪) կամ «Բոնի
ալիք» երևույթին՝ մի ալիք, որը կոտրվում է ոչ թե ափին, այլ իր ներքին ճնշման պատճառով, փլուզվելով սպիտակ զրի մեջ,
ոչնչացնելով ամեն ինչ իր ճանապարհին և անհետանալով այնպես, կարծես երբեք չի եղել։ Բոնի ալիքը հնարավոր չէ
կանխատեսել մակերեսային դիտարկմամբ։ Սյն կարելի է զգալ միայն խորը հոսանքի մեջ, ալիք-ընթերցողի կողմից, ով
սովորել է զգալ, թե ինչ է պատրաստվում անել զուրը, նախքան այն կանի։ Սյաո Լանը բոնի ալիքն է, և մշտարակն այն է,
ինչ կանգնած է նրա ճանապարհին։

ՎԻՇԱՊԻ ԼԱՊՏԵՐՆ

Մովը հանգարտ է։ Ոչ թե մահվան կամ լքացման հանգարտությունը, այլ այն հանգարտությունը, որ գալիս է փոթորկից հետո, երբ զուրը զագարել է մոլեգնել և այժմ պառկած է հարթ և արծաթագույն երկնքի տակ, որը նոր է սկսում պայծառանալ։ Մակերեսին նավաբեկության մնացորդներ են լողում՝ կոտրված կայմեր, պատռված քոռագաստներ, փյունիկի փորագրված զխամաս՝ վեկ աչքը կրոցրած, կիսաբաց փայտե անգուկ, որից մետաքս է թափվում։ Փոթորիկը վերցրել է այն ամենը, ինչ կարող էր։ Մնացածը ցրված է, կոտրված և կենդանի։

Այս լուռ ավերածության կենտրոնում վառվում է մեկ լույս։

Սա զրի վրա լողացող լապտերն է, բայց այնպիսի լապտերն է, որը որևէ մարդկային չեղք է պատրաստել։ Որա շրջանակը վիշապի ուկրորից է՝ լուսավոր և սպիտակ, կորացած պաշտպանող չեղքի տեսքով։ Որա լույսը կրակ է։ Այն կենտրոնացված լուսնի լույսի, կենսալուսարձակման կամ այն փայլի մեղմ, կայուն, արծաթա՝կապույտ շողն է, որը բարձրանում է որոշ խորզոյա էակներից, երբ նրանք բարձրանում են մակերես՝ չվազելու։ Այն բաբախում է մեղմորեն՝ սրտի վարկի, շնչառության պես։

Սա Վիշապի լապտերն է՝ Սալուի՝ Նրկնային կայսրուհու, անխափան փարոսը՝ նավաստիների, ծովահենների և բոլոր նրանց հովանավորը, ովքեր ուրիշ ոչ ոքի չունեն աղոթելու։ Լապտերը չի բացահայտում ամբողջ հորիզոնը։ Այն զեպի ափ հստակ ճանապարհի չի լուսավորում։ Այն, ինչ լուսավորում է, շատ ավելի փոքր է և շատ ավելի կարևոր։ զրի հազորդ մի քանի ոտնաչափը։ Բավական է՝ առճակով գտնվող ժայռերից խուսափելու համար։ Բավական է՝ զրից զուրս քաշելու համար մեկնվող չեղքը տեսնելու համար։ Բավական է՝ իմանալու համար, որ զուր միայնակ էք խավարի մեջ։

Լապտերից վեր՝ անհնարին հեռավորության վրա, ճեղքվող ամպերի միզով երևում է մեկ աստղ։ Սա նույն աստղն է, որը կախված է Սեյչժոու կղզու Սալուի տաճարի վրա, այն աստղը, որը հայտնվել էր նրա ծննդյան գիշերը, այն աստղը, որին նավաստիները հետևել են տուն հասնելու համար՝ հազար տարի շարունակ։ Աստղը և լապտերը համահունչ են։ Որանք նույն լույսն են, որը գիտվում է երկու տարբեր հեռավորություններից։

Ձրից զեպի լապտերը մի չեղք է մեկնվում։ Ձեռքը պատկանում է մեկին, ով երկար ժամանակ լողացել է։ Բարտը ցույց է չի տալիս, թե արդյոք չեղքը հասնում է լապտերին։ Այն ցույց է տալիս, որ լապտերը այնտեղ է՝ զեպի այն մեկնվելու համար։ Մավաբեկության ենթարկվածների, կորսվածների, մաքրափրտների համար, ովքեր սխալվել են, բայց չեն զավաճանել իրենց ամենախոր պարտավորությունները, զա բավական է։

ԳՐԱՆԿԱԳԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԻՆ ԴԻՐՔՈՎ, 7 լույս ավերածությունից հետո։ Սուազ նորգություն խավարի մեջ։ Լույսը, որը հնարավոր է մարել, քանի որ այն չի բխում ինքն իրենից, այլ՝ գալիս է ավելի մեծ, ավելի հին և ավելի հաստատուն մի բանից։ Վիշապի լապտերը ազդարարում է, որ փոթորիկն անցել է։ Ուր զոյատեղ էք, թեև կարող եք գնալ չզգալ որպես վերապրող։ Բարտը չի խոստանում արագ փրկություն կամ հեշտ վերագարչ։ Այն խոստանում է լուսավորություն՝ բավարար լույս հազորդ շնչառության, հազորդ հարվածի, հազորդ փոքրիկ գործողության համար զեպի անվտանգություն։ Ու աղետից հետո առաջին հանգարտության

քարտն է. առագին նշանը. որ բուժումը հնարավոր է. հավատքի առագին թրթիռը հուսահատության երկար մութ գիշերից հետո:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Անհույսութիւն: Իրական լույսը տեսնելուց հրաժարում: Դուսահատութիւն. որը գարշել է ինքնութիւն. այլ ոչ թէ անցողիկ փոթորիկ: Այլընտրանքային տարբերակ. կեղծ լույս. մի հույս. որը իրականում շեղում է. մի փարոս, որը տանում է գեպի ժայտերը. այլ ոչ թէ գրանցից հեռու: Բարտը շրջված գիրքում կարող է մատնանշել հավատքի կորուստ. ոչ թէ ճգնաժամի գրամատիկ իմաստով. այլ աստիճանական մարման. մոռացութեան իմաստով. որ լապտերը երբևէ վառվել է: Լապտերը գեո աշեսող է: Վիշապի լապտերը շրջված գիրքում հարցնում է. ի նչն եք գուր հրաժարվում տեսնել:

ԾԵՆԸ. ԱՏՈՐԱԳՐԱՆ ԼԱՊՏԵՐ (SHUITA DENG · 水下燈)

«Ատորագրյա լապտերը» ծես է. ավերածությունից հետո ներքին լույսը կանչելու համար: Այն կատարվում է. երբ հույսը կորել է. ոչ թէ «ամեն ինչ լավ կլինի» աբստրակտ հույսը. այլ կոնկրետ. գործնական հույսը. «ես կարող եմ ևս մեկ շունչ քաշել»:

Մեպի համար անհրաժեշտ է.

- Գրով աման
- Լողացող մոմ (թեյի մոմ լողացող պահարանում. կամ փոքրիկ մոմ խեցու կամ շշի գլխարկի մեջ)
- Սուր սենյակ
- Աղ

Աթեոքեք սենյակը: Ամանը լցրեք զրով: Լողացող մոմը գրեք կենտրոնում. բայց գեո մի վառեք: Աստեք ամանի առջև և թույլ տվեք ջեղ զգալ. առանց գիմադրության. կորստի ամբողջ ծանրությունը: Անվանեք այն. եթե կարող եք: Եթե չեք կարող անվանել. նստեք գրա անցև զգացողության հետ:

Այնտիեռն. վառեք մոմը: Ուտեք բոցի արտացոլումը զրի մակերեսին և. թույլ. զրի տակ: Վերևի լույսը և ներքևի լույսը նույնն են: Աս է Վիշապի լապտերի գասը: Արտասանեք կամ մտածեք.

Ասպուի բոցը պիքի և խորքի վրա——

Ինչ փոթորիկը վերցրեք. ծովը կպահի:

Բայց ինչ մնաց. լույսը կխնամի——

Մեկ շունչ. մեկ հարված. մեկ աշխարհ. վերականգնելու:

Մի պտղունց աղ ցանեք զրի մեզ։ Ռիտեք ալիքների տարածումը և անհետացումը։ Ռիտեք մոմը վառվի այնքան ժամանակ, որքան անհրաժեշտ է։ Միք պատրաստ եք, հանգցրեք այն, բայց մի փչեք այն։ Կամ թեք պատրույզը, կամ օգտագործեք հանգցնող զվարկ, կամ թողեք այն բնականաբար մարի։ Լույսը չպետք է սպանվի, այն պետք է ազատ արձակվի։

Պահեք զրով ամանը մինչև պահպանում։ Լուսաբացին թափեք այն երկրի վրա կամ կենդանի զրի մեզ։ Մոմի մնացորդը կարող է պահվել որպես խորհրդանշիչ՝ «պատրույզի խոստումը»։ Ինչեցում, որ բոցը կարող է նորից վառվել։

ԾՈՒՍՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Սևապատին, ով վայելելու է խորքերից, երբեք չի տեսնի ստորգրյալ ապստերները»։ — «Ռոմանական Նալերի գաղտնի գրառումներից» (陸船密録) մոտ 1704 թ. «Ներդրվածների փայտակները» բաժնից։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐԳԻ ՉՐԱՍՏԱԳԻՐ

Վիշապի լապտերը ֆուգյանցի ծովային նվիրվածության ամենափրկած ապստերներից է։ Մյն ուղղակիորեն կապված է Մալուի (媽祖) հետ, որը նաև հայտնի է որպես Տյանհուու (天后) Երկնային կայսրուհի, ով ժամանակին իրական կին էր Էին Մոնիանգը (林默娘), ծնված 960 թ. Սեյլժուու կղզում, Ֆուգյան նահանգում։ Ըստ նրա վարքագրության, նա հանգարտ, հոգևոր շնորհով օժտված երեխա էր, ով կարող էր կանխատեսել փոթորիկները, բուժել հիվանդներին և իր ոգին ուղարկել ծով խեղդվող նավաստիներին փրկելու համար։ Ռ մահից հետո՝ ըսանութ տարեկանում, նա աստվածացվեց, և նրա պաշտամունքը տարածվեց ամբողջ չինական ափի երկայնքով և Դարավարենելյան Սփայնում։

Նապտերը նրա հիմնական խորհրդանշն է։ Տաճարային արձանագրությունները նկարագրում են «կարմիր լապտեր» կամ «վիշապի լապտեր»։ Բոլոր կիսյունվեր փոթորկուտ գիշերներին՝ նալերը ապահով նավահանգիստ ուղղորդելու համար։ Սևապատիները, ովքեր հետևում էին Լույսին, կիսյունվեին հանգարտ զրում։ Սևապատիները, ովքեր անտեսում էին այն, կիսյունվեին ժայռերի վրա։

«Ֆուգյան ծովային անցումների գաղտնի գրառումները» (國海遇波秘録) մոտ 1793 թ.) ներառում է մի հաշվետվություն մի ծովահեն անձնակազմի մասին, որը բռնվել էր թայֆունի մեջ Դուանգունի ափի մոտ և տեսել էր միայնակ լապտեր, որը Լողում էր զրի վրա անմիջապես իրենց խորտակվող զուսկայի գիմաց։ Մրանց հետևեցին զրան, թեև այն կարծես ոչ մի տեղ չէր տանում, և հայտնվեցին մի պաշտպանված ծովախորշում, որի մասին նալի վրա ոչ ոք չգիտեր։ Անձնակազմը հետագայում կառուցեց մի սրբավայր Սալուի համար ծովախորշի վերևում գտնվող ժայռի վրա, և սրբավայրը գեո ընդունում էր ընծաներ, երբ ճեռնարկը կազմվում էր մեկ գար անց։

«Ստորգրյալ ապտեր» ծեսը հայտնվում է «Ֆուգյան ծովային տեսիլքի մոգություն» (國海幻視法) մոտ 1742 թ.) աշխատության մեջ՝ «Ներականգնման ծեսեր» վերնագրով։ Տեքստը նշում է. «Նապտերը պետք է վառել խավարում, այնպիսի ջերմերով, որոնք ճակատել են նավաբեկությունը»։ Ներելը վառած լապտերը զեկորացիա է։ Դուստիստության մեջ վառած լապտերը ուխտ»։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ԱՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Ստոր» համապատասխանում է «գուանգ բո» (光波) կամ «լույսի ալիք» երևույթին աստղի կամ լուսաբացի առաջին արտացոլումը զրի վրա, որը մութ է եղել ժամերով։ Սլիք ընթերցողը, ով տեսնում է լույսի ալիքը, գիտի, որ գիշերն ավարտվում է, թեև արևը գեո տեսանելի չէ։ Վիշապի լապտերը լույսի ալիքն է, ոչ թե լիարժեք լուսաբացը, այլ լուսաբացի խոստումը, և, նավաստու համար, ով նավարկում է խավարի մեջ, խոստումը բավական է։

BOOK XVIII • ԼՈՍԻՆ

Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը • 玉兔潮 • 玉兔潮

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՍՏԱԿԻ

Լուսինը լցնում է երկնքի կետը։ Սա սովորական գիշերվա հեռավոր, արժանապատիվ լուսինը չէ, այլ մի հսկայական, մտերիմ լուսին, որի խառնարանների ստվերները վերածվում են գեմքերի, լանդշաֆտների, այնպիսի ծովերի ուրվագծերի, որոնք զուր չունեն, բայց միևնույն է կոչվում են ծովեր։ Սերքևում գտնվող զրի վրա դրա լույսը ոչ թե մեկ արծաթագույն ուղի է, այլ արտացոլանքների ամբողջ աշխարհագրություն՝ պայծառ հարթավայրեր և մուգ ալիքներ, ստվերային կղզիներ և փայլող մայրցամաքներ։

Լուսնի գեմքի կետնորոնում, սպիտակ ֆոնի վրա որպես մուգ նախշ, նապաստակի պատկերն է։ Ոչ թե նապաստակի խորհրդակիշ, այլ հենց նապաստակ կանգնած հետին ոտքերին, առճակառակ հավանք և կոթող, որն անվերջ աղում է։ Սա նեֆրիտե նապաստակն է՝ Ղանգ Էի ուղեկիցը, աստվածուհու, ով փախել էր լուսին իր ամուսնու համար նախատեսված անսահման ելիքսիրը խմելուց հետո։ Նապաստակը երեք հազար տարի է, ինչ աղում է։ Վրդողը բարձրանում և իջնում է։ Խոտաբույսերը գառնում են մածուկ։ Սաճուկը երբեք չի գառնում էլիքսիր։ Աղալը հենց էլիքսիրն է, եթե միայն նապաստակը կարողանար բավականաչափ կանգ առնել՝ դա նկատելու համար։

Սերքևում լուսնկա ծովի վրա, բարձրանում է ուրվականների մակընթացությունը։ Սուրը լի է կիսատեսանելի և կիսաերևակայական ջհերով։ Սլիքի մեջ գեմք է չեղարկվում և անհետանում նախքան այն ճանաչվելը։ Սի նավ, որը խորտակվել էր մեկ դար առաջ, լողում է մակերեսի տակ, նրա կայմերը զուրկ կտրում են խեղդված ծովային օջի ողնաշարի պես։ Սի կին՝ սպիտակ հագուստով, քայլում է զրի վրայով, նրա ոտքերը ոչ մի ալիք չեն թողնում, հայացքը հառած է հորիզոնից այն կողմ։ Նավարի մեջ ինչ որ տեղից երեխայի չալն է լսվում, և զա կարող է լինել հիշողություն, կարող է լինել մարգարեություն, կամ՝ քամի։

Լիալուսնի տակ բարձրացող մակընթացությունը սովորական զուր չէ։ Սա «յուտու չաոն» է՝ Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը ամենամսյա ալիքը, որի ժամանակ սահմանը գիտակցականի և եթազգիտակցականի միջև բարակում է, և այն, ինչ ընկրկված էր, բարձրանում է գեպի լույսը։ Նրալները գառնում են տեսանելի։ Իշողությունները շարժվում են իրենց նստվածքում։ Սեռյալները, ովքեր լիովին մեռած չեն, վերագառնում են տեսնելու, թե արդյոք գեո ինչ որ մեկը լսում է։

Սյա մակընթացության վրա մի փոքրիկ նավակ է լողում։ Սավակում մի կերպար է՝ նստած ծալապալիկ, չեղքին՝ արծաթե թևից պատրաստված ցանց։ Մանցը իջեցվում է զուրկ, և երբ լուսինը բարձրանում է, ցանցը լցվում է ոչ թե չկներով, այլ պատկերներով, պատմության կտորներով, մի բանի փայլով, որը կորել էր և այժմ, կարճ ժամանակով, վերականգնելի է։

Կերպարը Լուսնի չկնորոսն է. ով վազալվում է այն բռնելու արվեստով, ինչը ուրվականների մակընթացությունը կրում է. նախքան մակընթացությունը շրջվի և որսը հետ սուզվի խորքը:

Լուսինը գիտում է: Սապաստակը աղում է: Սակընթացությունը բարձրանում է: Բե ինչ կբռնվի և թե ինչ կսահի արծաթե ցանցի միզով. գետ որոշված չէ:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՍՍ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Ենթագիտակցական միտքը: Երազներ, ինտուիցիաներ, թաղված հիշողություններ, ստվերային «են»-ը:

«Նեֆրիտե նապաստակի մակընթացությունը» ազդարարում է մի ժամանակաշրջան, երբ գիտակցականի և ենթագիտակցականի միջև սահմանը անսովոր թափանցելի է: Ուրք կարող էք ունենալ վառ երազներ, տարօրինակ վուդագիպություններ, հանկարծակի վերհուշեր, ստեղծագործական ոգեշնչում, որը կարծես ոչ մի տեղից է գալիս: Բարտը կոչ է անում ուշադրություն դարձնել այն ամենին, ինչ բարձրանում է. ոչ ամեն ինչ է ճշմարիտ, ինչ մակերես է գուրս գալիս, բայց ամեն ինչ, ինչ մակերես է գուրս գալիս, իմաստալից է: Լուսինը հստակության քարտ է: Ուս հայտնության քարտ է անհասկանալիության միզոցով, ճշմարտության, որը գալիս է փաթաթված խորհրդանիշի և Վգացողության մեզ, այլ ոչ թե տրամաբանության և փաստի:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՂԻՐՔՈՎ. Նփոթություն: Պատրանք: Իրական և պատկերացվածը տարբերակելուց հրաժարում: Ուրվականների մակընթացությունը չափազանց բարձր է բարձրացել, և գուր խեղդվում էք դրա մեզ, կորած ֆանտազիաների մեզ, կաթվածահար վախից, անկարող ինտուիցիան տարանջատելու անհանգստությունից: Սյունտրանքային տարբերակ ենթագիտակցության լիակատար ճնշում, ուսցիոնալության կոշտ պնդում, որը չեզ կտրում է ստեղծագործականության և իմաստության խորը աղբյուրներից: Բարտը շրջված գիրքում կարող է նաև նշանակել խաբեություն, ուրիշի կողմից կամ ինքն իր կողմից: Լուսնի լույսը բացահայտում է, բայց նաև աղավաղում է: Սախազգուշացում արտացոլանքը ինքնին բանի հետ շփոթելու գեմ:

ԾԵՆԸ. ՆԱՊԱՍՏԱԿԻ ԴԱՎԱՆԳ (YUTU YAN MENG · 玉兔研夢)

«Նապաստակի հալանգը» երազները իմաստության վերածելու ծես է: Սյն կատարվում է, երբ երազները եղել են հատկապես վառ կամ անհանգստացնող, կամ երբ երազողը առաջ նորգություն է փնտրում ենթագիտակցությունից, որը հնարավոր չէ ստանալ արթուն մտքի միզոցով:

Մեզի համար անհրաժեշտ է.

- Ղալանգ և կոթող (կամ աման և գզալ)
- Սղալու համար նյութ, չորացրած խոտաբույսեր, աղի բյուրեղներ, բրնձի հատիկներ կամ մաքուր ապակ
- Փոքր աման զուր
- Բուրթ, գրելու պարագա և մոմ

Քնելուց առաջ՝ զրեք հավանքը՝ աղալու, նյութը՝ զրի ամանը և թուղթը՝ չէր մահճակալի կողքին։ Վառեք մոմը և ասեք՝

Մեֆրիտե՛՛, Նապաստակը աղում է, ուր լուսնի լույսն է ընկնում —

Աղա՛՛, երազս, հավանգի՛ ռ կանչս։

Ի՛նչ մակընթացությունը բերում է, թող պահեմ —

Սարգարիտը՝ Նստվածքում, ճշմարտությունը քնի մեզ։

Ղանգը եք մոմը։ Քնեք։ Սրբանալուն պես անմիջապես զրեք այն ամենը, ինչ հիշում էք չեր երազներից՝ պատկերներ, զգացմունքներ, հատվածներ, նույնիսկ առանձին բառեր։ Ո՛ր մի մեկնաբանեք։ Պարզապես զրանցեք։

Այնուհետև, մի փոքր քանակությամբ աղալու, նյութ զրեք հավանգի մեզ։ Սրբ աղում էք, թող երազի հատվածները անցնեն չեր մտքով՝ առանց գրանց կառչելու։ Սղալը մեղիտացիան է։ Սարմինը՝ աշխատում է, միևնույնը լողում է։

Սրբ աղալն ավարտվի, մի պտղոցն աղացած նյութ ավելացրեք զրի ամանին։ Ո՛րտեք, թե ինչպես է այն լուծվում կամ ցրվում։ Սրբ դա անում է, հարցրեք՝ «*Ո՛րն է մարգարիտը՝ Նստվածքում*»։ Սղազին միտքը, որ կծագի, որքան էլ տարօրինակ, որքան էլ անսպասելի, պատասխանն է։ Սյն կարող է չգալ՝ որպես բառեր։ Սյն կարող է գալ՝ որպես պատկեր, զգացողություն, ֆիզիկական սենսացիա, հանկարծակի իմացություն։ Լնդունեք այն առանց դատողության։

Գրեք պատասխանը։ Պահեք թուղթը մի տեղ, որտեղ կտեսնեք այն օրվա ընթացքում։

Մեզ կարող է կրկնվել բավաթիվ գիշերների ընթացքում մեկ լուսնային ցիկլի ընթացքում՝ ստեղծելով երազ — առաջ նորություն, կուտակային գրառում, որը չեռնարկները անվանում են «*Լուսնային զրագիր*»։

ԾՈՒԿԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՄՃ

«*Ի՛նչպես Նապաստակը վախճանում է լուսնի մակընթացությունից՝ ոչ թե զրա բարձրության համար, այլ՝ այն բանի, ինչ այն քարշ է տալիս ակ*»։ — Մուգլյանցի ավանգակյան ասացվածք, զրանցված «*Մուգլյանի ծովային անցումների զարտեղի գրառումներ*»-ում (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ.։

ԳԻՏԱԿԱՆ ՄՐՏԻ ՉՐԱՍՏԱԳԻՐ

Մեֆրիտե՛՛ Նապաստակը (玉兔, YUTU) չինական գիցաբանության ամենահին կերպարներից է, որը հայտնվում է Ղան գինևապտիայի զամբարանների նկարներում և յան գինևապտիայի պոեզիայում։ Սա ապրում է լուսնի վրա Ղանգ էի (嫦娥, CHANG E) լուսնի աստվածուհու հետ և անվերջ աղում է անմահության խոտաբույսերը իր հավանքով և կոթորով։ Նապաստակը ողբերգական կերպար է։ Սա համբերատար է։ Սրա աղալը անվերջ է, և էլիքսիրը երբեք չի ավարտվում, բայց հենց աղալն է սրբապան։

«Որվականների մակընթացությունը» (鬼潮, 鬼潮) այն ամենամյա մակընթացությունն է, որը բարձրանում է լիալուսնի տակ, որը ֆուգյանցի ժողովրդական հավատալիքներում հայտնի է որպես այն ժամանակը, երբ կենդանիների և խեղդվածների միջև սահմանն ամենաբարակն է։ «Նարավային ծովի կախարդության գաղտնի ջեռնարկը» (南海巫法秘本, մոտ 1809 թ.) ամբողջ բաժին է նվիրում «Լուսնի մակընթացության պրակտիկաներին», ներառյալ «Սապաստակի հավանք» երազ՝ աշխատանքը և մի քանի ավելի առաջադեմ ծեսեր խեղդվածների հետ հաղորդակցվելու համար լիալուսնի ժամանակ։

Ձեռնարկը նշում է, «Լիալուսնի գիշերը Սեֆրիտե Նապաստակը զազարեցնում է իր աղալը մեկ շնչառության համար։ Այդ շնչառության մեզ խեղդվածների բոլոր երազները զառնում են տեսանելի նրանց համար, ովքեր գիտեն ինչպես նայել։ Մայրեք բայց մի հասեր։ Այն, ինչ պատկանում է խեղդվածներին, պետք է մնա խեղդվածների հետ։ Սապաստակը վերսկսում է աղալը և պատուհանը փակվում է»։

ԱՆԻՔՆԵՐԻ ԸՆԹԵՐՑՄԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայում «Լուսինը» համապատասխանում է «յինգ չան» (影潮) կամ «սովերային մակընթացություն» երևույթին՝ շարժվող զրի վրա լուսնի լույսից ստեղծված խաբուսիկ օպտիկական էֆեկտներին, որոնք ծովը զաղջնում են ավելի խորը կամ ավելի ծանծառ, քան այն կա, ստեղծում են կեղծ հորիզոններ և երբեմն բացահայտում են ստորգրյա առարկաների ուրվագծերը, որոնք անտեսանելի կլիսեին ցերեկային լույսի ներքո։ Այլիք՝ ընթերցողը, ով աշխատում է լուսնի լույսի ներքո, պետք է սովորի տարբերակել սովերային նյութից, իմանալով, որ երկուսն էլ իրական են, բայց միայն մեկն է պինդ։ Սեֆրիտե Նապաստակի մակընթացությունը սովերային մակընթացությունն է իր ամենահզոր պահին, ի ճշմարտությանմբ, ի խաբեությանմբ և անհնար է նավարկել առանց և հմտության, և խոնարհության։

BOOK XXI • ԱՇԽԱՐՀ

Վիշապի զրապտույտը • 龍渦 • 龍渦

ՎԻՇՈՒՄ ԵՎ ՎԻՇՈՒՄ

Մշխարհ-ծովի կենտրոնում մի հսկայական զրապտույտ է պտտվում, բայց սա այն զրապտույտը չէ, որը ոչնչացնում է։ Սա այն զրապտույտն է, որն ամեն ինչ միասին է պահում։ Որպեսզի պարզապես թևերը կապված են լույսից, հոսանքից և վիշապների միասնությամբ մարմիններից, բոլոր չորս Վիշապ-թագավորները՝ Մո Պուանը, Մո Ջինը, Մո Ունը և Մո Նունը, որոնց երկնային մարմինները կապվում են տիեզերական օվկիանոսի չորս կարգինալ հոսանքները։ Միանք չեն պայքարում։ Միանք պարում են, և զրապտույտը նրանց պարի ջևն է։

Դեռևս կենտրոնում, որտեղ զուրկ ամենաարագն է պտտվում, իսկ լույսը կենտրոնացած է անտանելի պայծառության մի կետի մեզ, կանգնած է մի կերպար։ Սա մո Սեժն է, Լեգենդար կայսրը, ով սանջեզ գրիեղեղներ և հիմնեց Սյա գիւհաստիւհան, բայց սա պատմության գրքերի մո Ն է։ Սա մո ծովահեն-թագավորն է, միակնանի նավաստին, նա, ով իզավ անգունը և վերագարձավ քառսը կարգի վերածելու գիտելիքով։ Միա միակ աչքը վերք չէ։ Ու ընտրություն է մեկ աչքը փակված է մակերեսային աշխարհի համար, որպեսզի մյուսը կարողանա տեսնել խորքերը։ Սկսած այդ աչքը հառած է չեպ։

Սա պետք է չուրի։ Պետքերը պարզա՞ծ են, մեկ ճեղքով հավում է արևելյան հոսանքին, մյուսով՝ արևմտյանին, նրա մարմինը այն ատանքն է, որի շուրջ պտտվում է ամբողջ համակարգը։ Սա չի կառավարում զրապտույտը։ Սա գարջել է զրապտույտը, կամ զրապտույտը գարջել է նա. տարբերությունն այլևս կարևոր չէ։ Սա պտտվող աշխարհի կենտրոնում գտնվող հանգարտ կետն է, և այդ կետից բխում է ամեն շարժում, և գեպի այդ կետ վերագառնում է ամեն շարժում։

Զրապտույտի ելրին, պսակի կամ տիեզերական կողմնացույցի ելրագծի պես, լողում են չորս սերիաների խորհրդանշները խեցին (Սակնթացություններ), Լապտերը (Լապտերներ), խարիսը (Խարիսներ), ցանցը (Ցանցեր)։ Որանք ատանջին չեն։ Որանք կապված են լույսի թելերով, որոնք գրանք հյուսում են մեկ պսակի, մեկ համակարգի, մեկ աշխարհի մեջ։

Զրապտույտից այն կողմ ծովը չգվում է բոլոր ուղղություններով, և այդ ծովի վրայով, հսկայականության գիմաց փոքրիկ, նավարկում է «*Չխարի*» նավը, կամ գոցե այլ նավ, ավելի իմաստուն նավ, մի նավ, որն ավարտել է իր ճանապարհորդությունը և հիմա սկսում է մեկ ուրիշը։ Իմարն այլևս հիմար չէ։ Սերկ անմահը անցել է ծովը։ Ոգմազևուխը չխորտակվեց։ Կամ այն խորտակվեց, և նա սովորեց լողալ։ Կամ նա խեղդվեց և գարջավ մի բան, որը շնչելու կարիք չուրի։

Բարտը ավարտ է։ Բայց ոչ վերջ։ Զրապտույտը պտտվում է։ Վիշապները պարում են։ Մի —ն կանգնած է կենտրոնում։ Սավը շարունակում է նավարկել։ Մրանից հետո կլինի մեկ ուրիշ ճանապարհորդություն, և գրանից հետո ևս մեկը, քանի որ ծովը վերջ նական ափ չունի։

Բարտի սահմանները, եթե ուշադիր նայեք, սահմաններ չեն։ Որանք զրապտույտի ելրերն են, և զրապտույտը տարածվում է շրջանակից այն կողմ։

ԳՐԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ, Ամբողջացում։ Ամբողջականություն։ Ինտեգրում։ Սեծ ցիկլի հազոր ավարտ։ «*Վշխարի*» ճանապարհորդության ավարտի, սովորած գափի, ինտեգրված «*Ես*» —ի, ցրված կտորները համախմբված ամբողջության քարտն է։ Սյն ազգարարում է ժամանման պահը, ոչ թե այն ժամանումը, որը ավարտում է ամեն ճամփորդություն, այլ այն, որը հետագա ճամփորդությունը գարջնում է իմաստակից։ Ուր գտել էք զրապտույտի կենտրոնը, այն հանգարտ կետը, որտեղից տեսանելի են բոլոր ուղղությունները։ Բարտը կոչ է անում տոնել, հանգստանալ, գիտակցել, թե որքան հեռու եք հասել, և այնուհետև, երբ պատրաստ լինեք, ընտրել հազորդ ճանապարհորդությունը։ «*Վշխարի*» նպատակակետ չէ։ Ուս հարթակ է, որից նոր նպատակակետերը գառնում են հնարավոր։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, Անավարտություն։ Ցիկլ, որը հրաժարվում է փակվել։ Դճանապարհորդությունը գրեթե ավարտված է, բայց գուք կանգ եք առել, կա մ վախից, կա մ գեղ չտվորած գափի պատճառով, որը ճանապարհորդությունը նախատեսված էր չեղ սովորեցնելու համար։ Սյընտրանքային տարբերակ ավարտի կեղծ վզացում, մոլորություն, թե աշխատանքն արված է, երբ հիմնական կտորները գեղ ինտեգրված չեն։ «*Վիշապի զրապտույտը*» շրջված գիրքում հարցնում է, ինչն էք հրաժարվում ավարտել, և ով է օգտվում չեր անավարտությունից։

ԾԵՒԸ, ՆԱՎԱԿԸ ՇՇՈՍ (PING ZHONG HAITU · 瓶中中海圖)

«Սավակը շի մեզ» ծես է ավարտված ճանապարհորդությունը կնքելու, և այն որպես արջանագրություն ծովին առաջ արկելու համար։ Սյուն կատարվում է կյանքի մի մեծ գլխի ավարտին՝ կարիերա, հարաբերություն, ստեղծագործական նախագիծ, անչնական աճի փուլ, որպեսզի նշվի ավարտը և ազատվի դրա մեզ կապված էներգիան։

Մեսի համար անհրաժեշտ է.

- Փոքր ապակե շիշ՝ խցանով կամ զլխարկով
- Բուրբ
- Որելու պարագա
- Բարտեզ (ջեռագիր, տպագիր, կամ նույնիսկ կոպիտ ուրվագիծ թղթի վրա), որը ներկայացնում է ավարտվող ճանապարհորդությունը
- Սոմ
- Սրի գրով աման

Թղթի վրա նկարեք կամ գրեք ավարտված ճանապարհորդության պատմությունը։ Ոչ բոլոր մանրամասները, ծովին բոլոր մանրամասները պետք չեն, բայց դրա չափը։ Որտեղ սկսեցիք։ Որ գնացիք։ Ո՞նչ գտաք։ Ո՞նչ կորցրիք։ Ով նավարկեց ձեզ հետ։ Ով մնաց ափին։ Փոթորիկները։ Տանգարտությունները։ Սավահանգիստը, որտեղ վերգապես գցեցիք խարիսխը։

Բուրբը ամուր փաթաթեք և կապեք թելով կամ ժապավենով։ Տեղագրեք այն շի մեզ։ Կնքված շիշը պահեք երկու ջեռքերում և ասեք.

Տիեզերական ծովում ես կետն եմ

Կուլ տալով երկինք, թքելով երկիր, ամեն հոսանք վերագառնում է մեկին։

Վիշապի գրապտույտ, ընդունիր քարտեզս—

Ճանապարհորդություն ավարտվեց։ Ճանապարհորդությունը սկսվում է։

Խցանեք կամ զլխարկեք շիշը։ Կնքեք այն մովի կաթիլով։ Պահեք շիշը պատվավոր տեղում երեք օր, ապա դրեք դարակին որպես ավարտված արջանագրություն։

Մեսն ավարտված է, երբ շիշը թողնում է չեր ջեռքերը։ Ստեղծագործությունը նախազգուշացնում են. «Սի Բացեք շիշը ստուգելու համար, թե արդյոք քարտեզը զեռն և երսում է։ Բարտեզն այժմ պատկանում է ոգիների աշխարհին։ Միշտ բացել նշանակում է հետ կանչել ճանապարհորդությունը, իսկ ճանապարհորդությունը հոգնած է և ցանկանում է հանգստանալ»։

ԾՌԿԱՐԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սևակապետը, ով վախենում է զրապտույտից, երբեք չի համտեսի զրա հոռւմը»։ — «Պրահանգուհի ծովահենների զաղտնի գրառումներից» (廣東海盜秘錄) մոտ 1892 թ. «Վերզին կենացը» բաժնից։

ՊԻՏՏԱԿԱՆԻ ՄԻՏԻ ՉՐԱՍՏԱՄԱԳԻՐ

Մի Սեծը (大禹, 𐎠𐎼𐎫𐎡𐎴) չինական քաղաքակրթության հիմնադրար կերպարն է Լեգենդար կայսրը, ով ըստ գասական տեքստերի, սանջեց մեծ զոհեղեղները, որոնք խեղճել էին աշխարհը զրի հետ աշխատելով, ոչ թե զրա գեմ։ Սյնտեղ, որտեղ նրա նախորդները փորձել էին ամբարտակներ կառուցել, հեղեղների գեմ և չախողվել։ Միս խորացրեց ալիքները, բացեց անցումներ գեպի ծով և թույլ տվեց, որ զուրը հուփ այնտեղ, ուր այն բնականաբար պետք է գնար։ Սա «ու-վեյի» ամենագործնական չևի հովանավոր սուրբն է, ոչ թե պապիությունը, այլ գործողությունը, որը համապատասխանում է տիեզերքի երակներին, այլ ոչ թե պայքարում զրանց գեմ։

Մի ծովային իարմարեցումը ֆուցյանցի ժողովրդական ավանգույթ է, որը գասական նախագեպ չուի։ Մովահենական Լեգենդներում միս վերափոխվում է միակնակի նավաստու։ «Չրապտույտի ծեր մի»-ի, ով իզավ վիշապ-թագավորների արքունիքը և վերագարչավ տիեզերական հոսանքների զաղտնիքով։ «Մովային գատավորի զաղտնի չեռնարկը» (海判官秘錄) մոտ 1704 թ.) նկարագրում է նրան որպես «Նշխարիի առանցքը»։ այն կերպարը, որի շուրջ պտտվում են չորս ծովերը. «Վիշապ-թագավորները կառավարում են չորս ուղղությունները, բայց միս կառավարում է կենտրոնը։ Վիշապ-թագավորները զրապտույտն են։ Միս զրապտույտի աչքն է։ Միջ միս թաղթում է, մակընթացությունները փոխվում են»։

«Սևակալը շշի մեզ» ծեսը գրանցված է «Միցյանի ծովային թողության չեռնարկում» (福建海赦秘本) մոտ 1832 թ.) «Ղատատան» քաղտի «Մովերային խարիսխ» ծեսի հետ միասին։ Որանք համարվում են լրացող. «Ղատատանը» կշում է անցյալը, իսկ «Նշխարի» ալատում այն։ Աեռնարկը կշում է. «Միշը զազաղ է մահացած ճանապարհորդության համար։ Բայց ջազաղը նաև օրորոց է։ Մյն, ինչ մահանում է որպես ճանապարհորդություն, վերածնվում է որպես պատմություն։ Մովը պահում է բոլոր պատմությունները։ Միշն այն է, ինչպես զուր ծովին տալիս էք չեր պատմությունը պահելու համար»։

ԱՆԻՔԼԱՐԻ ԸՄԹԵՐԳՍԱՆ ՆՇՈՒՄ

«Լան Նան»-ի պրակտիկայով «Նշխարի» համապատասխանում է «զա ժուու լյու» (大周流) կամ «մեծ շրջանաչև, հոսանք» երևույթին, մոլորակային մասշտաբի օվկիանոսային շրջանառությանը, որը բոլոր ծովերը կապում է մեկ միասնական համակարգի մեզ։ Սլիք-ընթերցողը, ով հասկանում է մեծ շրջանաչև, հոսանքը, հասկանում է, որ յուրաքանչյուր ալիք, որքան էլ փոքր կամ տեղական, մի նախշի մաս է, որն ընդգրկում է ամբողջ գլոբուսը։ Վիշապի զրապտույտը մեծ շրջանաչև, հոսանքն է, ինչպես տեսնում է աստվածը, ամբողջ տիեզերական օվկիանոսը, պտտվող որպես մեկ։ «Միարի» զգմալուրիլը կրում է այն։ Կարմիր գունական նավարկում է զրա վրա։ Ուրվականների նավատորմի նավահանգիստը զրա մեզ զազար է։ Բոլոր ճանապարհորդությունները մեկ ճանապարհորդություն են։ Բոլոր ծովերը մեկ ծով են։

ՏԻՐԵՐԻ ՍԱ (RED OP TIDES)

Վիշապ-թագավորի մարգարիտը · 潮牌首 · CHAO PAI SHOU

ՎԻՋՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐԳԱՐԻՏՈՒՄԸ

Մի շեղք բարձրանում է սև գրից։ Սա մարգկային շեղք չէ։ Սա Վիշապ-թագավորի իր ստորգրյա կերպարանքով շեղքն է թեփուկավոր ետֆրիտով և կրֆալտով, մատների արանքում լողաթաղանթներով, եղունգները երկար և կոր խորքային ծովայնեցեցետի ճանկերի պես։ Անոթը չի բռնում։ Սյն առազարկում է։ Բաց ափի մեզ հանգչում է մի ոստրե, որի խեցին ճաքած է այնքան, որ բացահայտի ներսում եղածը։

Ոստրեի մեզ մի մարգարիտ է փայլում։ Սա ոսկերչական խանութների հարթ մարգարիտը չէ։ Սա խորքային մարգարիտ է միզուկում սև, պտտվող, ֆոսֆորեսցենտ կապույտ և արծաթագույն երակներով, ցինաբարի (պինաբար) կարմիր թելերով։ Սյն սառը լույս է արցակում հազար տարի գրի տակ գտնված լուսնի լույսի պես։ Մարգարիտը իր չէ։ Սյն Վզացորդություն է։ Սյն այն Վզացորդությունն է, որ գուք ունեցել էք մի անգամ, վաղուց, երբ առազին անգամ սիրահարվեցիք, կամ երբ առազին անգամ հայտնաբերեցիք մի տաղանդ, որի մասին չգիտեիք, կամ երբ առազին անգամ տեսաք ծովը և Վզացիք, որ այն ճանաչում է չեպ։

Անոթի շուրջը գուրը մուգ է և հանգարտ, բայց հեռվում ներքևում, մարգարիտի լույսի սահմանին, չևեր են շարժվում։ Որանք այն նվերներն են, որոնք գեղ չեն բարձրացել ինտուիցիաները, ոգեշնչումները, սերերը, վշտերը, ամբողջ ստորգրյա մայրցամաքը սրտի։ Մարգարիտը գրանցից առազինն է, որ ճեղքում է մակերեսը։ Սյն վերագինը չի լինի։

ԳՈՐԾԱԿՉԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴՈՎ, Դուրյական Վարթոնքի հանկարծակի նվեր։ Մոտի բացում։ Սոր սեր, նոր ստեղծագործական ոգեշնչում, Վզացմունքների նոր աղբյուր։ Մալընթացությունների մալ ազդարարում է հուրական կամ ինտուիտիվ ճանապարհորդության սկիզբը։ Մարգարիտն առազարկված է։ Դարցն այն է թե արգյոք գուք կմեկնեք չեր շեղքը և կվերցնեք այն։ Բարտը չի խոստանում, որ ճանապարհորդությունը հեշտ կլինի։ Սյն խոստանում է, որ այն կենդանի կլինի։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՐՈՐԴՈՎ, Դուրյական արգելափակում։ Մարգարիտն առազարկվում է, բայց շեղքը չի բացվում այն ընդունելու համար։ Խոցելիության վախ, Վզալուր վախ, խորքերի վախ։ Սյնընտրանք կեղծ նվեր, հուրական խայծ, որը գեղեցիկ է թվում, բայց կենտրոնում գատարկ է։ Բարտը շրջված գիրքում հարցնում է. ի նչն է խանգարում չեպ ընդունել այն, ինչ ծովն է առազարկում։

ԾԵՄԸ, ԱՄՍԳԻՆ ԱՄԿԸՆԹՅՈՒՄՅԱՆ ԸՆԾԸ (CHAO CHOU JI · 初潮祭)

Միևնանք նոր հուրական կամ ստեղծագործական ուղիների համար։ Միասակատարողը մի փոքր բաժակ քաղցրահամ գուր է լցնում աղի գրով ամանի մեզ հետևելով երկու գրերի միաճուլմանը։ Միբ գրանք միաճուլվում են, ծիսակատարողն անվանում է նոր սկիզբը և խնդրում Վիշապ-թագավորին շնչել գրա վրա։

ԾՈՎԱԴՆԵՍԱԿԱՆ ԱՄՈՎ

«Ուրի առաջին նվերը միշտ հարց է։ Մրկորդ նվերը պատասխանն է։ Մրկորդ նվերը երկուսն էլ ստանալու քաղությունն է»։

ՏԻՂԵՐԻ ԵՐԿՐՈՒ (TWO OF TIRES)

Մրկվորյակ մակընթացությունների ուխտը • 雙潮牌 • SHUANG CHAO PAI

ՎԻՃԱԿԱՆ ՆԱԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մրկու կերպար կանգնած էն իրար հանգիստակաց թաց ավազի ներ շերտի վրա՝ սահմանային գոտում, որտեղ մակընթացությունը նոր է նահանգել։ Սեղը կենդանի ծովահեն է, ոտաբոբիկ, տաբատը ծալած միևնույն ծունկը, գեմը մաշված արևից և աղից։ Մյուսը խեղդված ոգի է թափանցիկ փայլվող մեղյակների թույլ կապույտ ֆոսֆորեացնեցիայով, ովքեր գեո չեն մոռացել, թե ինչ էր ապրելը։ Մրանց միզ և չեղքերը պարզված են գրեթե չգիպելով։

Կենդանի չեղքում սպիտակ մարգարիտ է։ Խեղդվածի չեղքում, սև մարգարիտ։ Փոխանակումը գեո տեղի չի ունեցել, բայց մոտ է։ Բարտը ֆիքսում է առևտրից առաջ ընկած ակնթարթը՝ պահը, երբ երկու կողմերն էլ պետք է որոշեն, թե արդյոք կապը արժե ծախսը։

Մրանց վերևում, մառախուղի մեջ կիսով չափ տեսանելի, մի վիշապի ուրվագիծ է գիտում։ Սա վիշապ-թագավորն է, որպես վկա, մակընթացության գծում տրված երգումների կատարողը։ Մրա ներկայությունը ուխտը գարջնում է սրբազան։ Սրն խախտել նշանակում է պատասխան տալ նրան։

Կենդանի կնոջ հետևում ծովը չգրվում է մոխրագույն և անվերջ։ Խեղդված ոգու հետևում, ուրվականների նավատորմի թույլ ուրվագիծն է սպասող։ «Վիշեղի երկուսը» պատահական ընկերությունն է։ Ու երգված գործընկերությունն է, փոխադարձ պահպանություն, կապ, որը երկու կողմերին էլ կարծեսա ինչ-որ բան, որը նրանք չէին ծրագրել կորցնել։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՈՐՈՐԻՎ, խորը հույսական կապ։ Որոճընկերություն, ոռմանտիկ կամ այլ, հիմնված փոխադարձ պարտավորության վրա։ Պատրաստակամություն տալու մի թանկարժեք բան՝ դրա գիմաց հավասարապես թանկարժեք մի բան ստանալու համար։ Բարտը ազդարարում է հավասար հարաբերություններ՝ առանց լարվածության, առանց ծախսի, ոչ թե անվճար, բայց հավասարակշռված իր փոխանակման մեջ։ Մրկվորյակ մակընթացությունների ուխտը հարցնում է, ինչ էք պատրաստ տալ և ինչ էք հուսով ստանալ։

ԵՐԿՐԱԿԱՆ ՈՐՈՐԻՎ, խախտված ուխտ։ Սև հավասար գործընկերություն, որտեղ մեկը տալիս է, իսկ մյուսը՝ վերցնում։ Դուրսական անհավասարակշռություն։ Պարտավորությունից վախ, որը խանգարում է փոխանակման ընդհանրապես տեղի ունենալ։ Մարգարիտները մնում են իրենց առանցիկ չեղքերում, և մակընթացությունը սկսում է բարձրանալ, և շուտով ավազը կծածկվի, և պահը կանցնի։

ԾԵԼ. ՄԱԿԸՆԹԱԳՈՐԺԱՄԲ ԿԱՊԿԱԾ ՈՒՆՏ (CHAO BANG SHI · 潮绑誓)

Մնան է Բահանայի «Սակընթացության կապված երգմանը»։ Բայց հարմարեցված անձնական կապերի համար։ Մրկու կողմերը փոխանակում են փոքր նշաններ (մարգարիտներ, քարեր, խեցիներ) ընկրմված աղի զրի մեզ, և արտասանում իրենց ուխտերը, միևնույն նշանները սուսվում են։

ԾՈՒԿՆԵՄԱԿԱՆ ՄՈՒՍԾ

«Սեկ մարգարիտ կենդանիների համար։ Սեկ մարգարիտ մեռյալների համար։ Չափազանց ամուր պահիր երկուսն էլ, և կկորցնես երկուսն էլ»։

ՏԻՂԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF TIGERS)

Ուրվականների մակընթացության խնդույքը · 三潮牌 · SAN CHAO PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՈՐԺՈՒՆ

Լուսկա ծովախորշի ծանծաղուտը դարձել է խնդույքի սրահ։ Մերեք կերպար պարում են շրջանաձև, թաց ավալի վրա, նրանց ոտքերը թողնում են հետքեր, որոնք լցվում են ֆոսֆորեսցենտ զրով և թույլ փայլում նախքան անհետանալը։ Սոսազին պարողը կենդանի ծովահեն է, նրա զուխը հետ է ընկած ծիծաղից, մի բաժակ գինի թափվում է նրա չեղքում։ Մրկորդը գառնական քահանա է, նրա զգեստները բռնում են լուսնի լույսը, նրա գեմքը հանգարտ է այն առանձնահատուկ ուրախությամբ, որը բնորոշ է մեկին, ով հաշտվել է մեռյալների հետ։ Մրկորդը թափանցիկ ուրվական է, խեղդված նավաստի, կամ մակընթացության կախարհ, ով երբեք լիովին չի մահացել՝ պարելով մեկի ավատությանը, ով այլևս ոսկորներ չունի ցավելու կամ թոքերի այրվելու համար։

Մովախորշը նրանց շուրջը լուսավորված է կենսալուսարձակմամբ։ Ձրի մեզ յուրաքանչյուր խոովություն՝ ցատկող չուկ, հետ, քաշվող չեղք, պարող ոտքի իարված, վառում է կապույտ կանաչ լույսի կարճատև համաստեղություն։ Էֆեկտը երկինքն է իզեցված երկիր, կամ երկիրը՝ բարձրացված երկինք։ Մահմանները, որոնք սովորաբար բաժանում են կենդանիների և մեռյալներից, ուրախների և սգացողներից, սրբազանը սովորականից, լուծվել են այս մեկ գիշերվա համար։

Մովախորշի եզրին գտնվող ժայռի վրա երեք ընծա են գրված՝ մի աման բրինձ, մի բաժակ գինի և մի թղթե թալիսման «հիշողություն» (念) նիշով, որը գրված է ցինաբարի թանաքով։ Ընծաները նախնիների համար են, խեղդվածների համար, ովքեր ոչ ոք չունի իրենց հիշելու, ուրվականների համար, ովքեր մասնակցում են խնդույքին և հեռանում սնված։

Բարտը բզկում է անկայուն ուրախությամբ՝ այն ուրախությամբ, որը գալիս է զգվարությամբ չեղք բերված բերքից, գոյատևած փոթորիկից, մի վշտից հետո, որը վերդապես թուլացրել է իր բռնումը բավականաչափ պարելու համար։ Ու միամիտների անմեղ ուրախությունը չէ, ովքեր երբեք չեն տառապել։ Ու ավելի խորը, ավելի բարդ ուրախություն է նրանց, ովքեր տառապել են և, գոնե այս պահին, ընտրել են զեռ պարել։

ԳՐԱԿԱՆ ԽՍՈՍ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Համայնքային տոնակատարություն։ Հուլիսական աշխատանքի բերքը։ Ընկերների, ընտանիքի կամ համայնքի հավաք նշելու կարևոր իրադարձություն։ Քարտը հուշում է կիսել ուրախությունը, հարգել նախնիներին, ներառել մեռյալներին խնդրյալ մեզ, այլ ոչ թե չլացնել, թե նրանք ներկա չեն։ Այն կարող է նաև ցույց տալ ստեղծագործական համագործակցություն, երեք ուժեր միասին գալով ինչ-որ բան ստեղծելու համար, որը ոչ ոք չէր կարող ստեղծել միայնակ։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՂԻՐՔՈՎ. Տոնելուց հրաժարում։ Սեկուսացում համայնքի մեջ։ Բերքը հավաքված է, բայց դուք չեք կարող համոտել այն։ Հավաք, որը բացառում է անհրաժեշտ ուրվականներին՝ ժխտման վրա կառուցված ուրախություն, որը կթափվի, քանի որ դրա տակ թաքնված վիշտը չի հարգվել։

ԾԵՆԸ. ՄԱԿԸՆԹԱԳՈՐԾՅԱՆ ՇՐՋԱԿԱՆԻ ԽԱՅՈՒՅՔ (ZHUN CHAO YAN • 轉潮宴)

Համայնքային ճաշ, որի ժամանակ երեք բաժակ է լցվում, մեկը կենդանիների, մեկը՝ նախնիների, մեկը՝ խեղդվածների համար, ովքեր ոչ ոք չուներ իրենց համար լցնելու։ Սրբորդ բաժակը տանում են զրի ելրին և, դատարկում ծովը։ Առաջին բաժակը խմում են։ Սրբորդ բաժակը թողնում են Վոհաստեղանի գիշերում։

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սափը, որը նավարկում է առանց խեղդվածների կենաց առաջարկելու, կմիանա նրանց միևնույն մակընթացությունը շրջվի»։

ՏԻՂԵՐԻ ԶՈՐԱ (FOUR OF TIGERS)

Խրված մակընթացությունը • 四潮牌 • SI CHAO PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԱԿԸՆԳՐՈՐԾՈՒՄ

Մի մեծ նավ խրվել է ցեխի վրա՝ մակընթացության նահանգի ժամանակ։ Սափը չի խորտակվել՝ իրանը ամբողջական է, առաջացուցելով ծավալ, վիշապազուրկ զեռ կատաղի նայում է ծովին, որը ժամանակավորապես իր ազակցությունը հետ է քաշել։ Բայց այն լիովին խրված է, թեքված մի անկյան տակ, որը տախտակամածի ամեն ինչ սահեցնում է զեպի ծայրը, նրա ղեկը բաց է օդին, նրա կիլը ընկղմված է մոխրագույն ցեխի մեջ։

Սափի գլխին նստած է միայնակ կերպար՝ մի ծովահեն, որի կեցվածքը հարկադրական համբերություն է, նա, ով չի ընտրել կանգ առնելը, բայց ընտրել է ընդունել կանգ առնելը։ Սա չի արդյունք։ Սա չի գավազրում։ Սա նայում է հեռվում նահանգած ծովի գծին՝ սպասելով մակընթացության շրջադարձին, որը գիտի, որ կգա, բայց չի կարող արագացնել։

Խրված սափի շուրջը ցեխադաշտը դատարկ չէ։ Սահանգող մակընթացությունը թողել է ժամանակավոր գանջերի մի լանդշաֆտ, կողք կողքի վազող ծովախեցգետիններ, խրված մեղուկաներ, որոնք թույլ բաբախում են, խեցիներ, որոնք նորից

կծածկվեն, երբ զուրկ վերադառնա։ Սի տառերը կանգնած է մի ուղի վրա, գիտելով ծովահենին նույն համբերությամբ, ինչ ծովահենը գիտում է ծովը։

Մրկինքը թերթաքարի գույն ունի, և հորիզոնը բարակ արծաթագույն գիծ է։ Մակընթացությունը կվերադառնա։ Սալը նորից կլողա։ Բայց հիմա, այս պահին, որը կարող է տևել, ժամեր կամ կարող է տևել մի սեւոն, անելիք չկա, բացի սպասել և նկատել, թե ինչ է տեղատվությունը բացահայտել։

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԻՈՒՐՔՈՎ, Յարկադրական դադար։ Սպասման շրջան, որը պարտադրված է չեր վերահսկողությունից գուրս հանգամանքներով։ Բարտը հուշում է, որ առաջընթացը ժամանակավորապես դադարել է՝ ոչ թե չեր չախողման, այլ մակընթացության նահանգի պատճառով։ Ուս համբերության, զժվարության տակ մեղիտացիայի, սովորելու հանգարտ լինել, երբ հանգարտությունը միակ հասանելի տարբերակն է, քարտն է։ Սյն կարող է նաև ցույց տալ հանգստի անհրաժեշտ շրջան, նահանգ աշխարհի պահանջներից։

ՇՐՁՎԱԾ ՈՐՈՐՔՈՎ, Սնհամբերություն, որն ավելի է վատթարացնում դադարը։ Սպասելուց հրաժարում, որը հանգեցնում է նավի վնասմանը ցեխի վրա։ Սյլընտրանք մշտական դարձած դադար, մակընթացությունը վերադարձել է, իսկ դուք բաց եք թողել այն, քնած գլխի վրա, մինչ զուրկ եկավ և գնաց։

ԾԵԼ, ԳՐԵՑՏՐՈՒ ՓԱՅՏԻ ՄԵՐԻՏԱՅԻՆ (FUTU CHAN · 浮木禪)

Յանգիստ պրակտիկա, որտեղ պրակտիկաները նստում է գրեյֆոդ փայտի կամ քարի հետ և պարզապես սպասում է, առանց շեղման, որոշակի ժամանակ։ Պրակտիկաները սովորում է տարբերակել արդյունավետ համբերություն անհանգիստ նստածությունից։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Մաճր մակընթացությունը չէ, որ ծովը լքում է չեպ։ Ուս ծովն է, որը ցույց է տալիս չեպ, թե ինչի վրայով էիք նավարկում»։

ՏԻՂԵՐԻ ԴԻՆԳ (FIVE OF TIRES)

Որվականների տախտակը · 潮牌五 · CHAO PAI WU

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի փայտե տախտակ չգվում է քարտի եզրից գեպի մուգ, ալեկոծ ծով։ Մրկու կերպարներ ստիպված են քայլել դրա վրայով՝ ոչ միապիս, այլ մեկը մյուսի հետևից, նրանց ջեռքերը կապված են կոպիտ պարանով, զեմքերին՝ Վայրույթի, ահաբեկության և անվորության առանցնահատուկ նվաստացման արտահայտություններ։ Մրանց հետևում, մատախուղի մեզ հազիվ նկատելի,

այն ծովահենական նավն է, որը նրանց վտարել է. նրա անջնակազմը մեզքների պատ, նրա նավապետը ծալած չեղքերով ուրվագիծ:

Տախտակի հեռավոր ծայրում գուրն է սպասում: Մզ գրի մեզ, մի ուրվական նավ «սիան չուան» (險船), վթածների նավը, սավառում է հենց մակերեսի տակ, նրա կայմերը ճեղքում են ալիքները խեղդվող չեղքի մատների պես: Ուրվական նավը փրկություն չէ: Ու նպատակակետ է: Վտարյալները կհասնեն դրան, այս կամ այն կերպ, և կմիանան նրա անջնակազմին՝ վտարվածներին, գավաճանվածներին, ծիսականորեն նվաստացվածներին:

Տեսարանից վեր երկինքը հիվանդագին գեղեցականաչ է, կապտուկի գույնը, որը սկսում է բուժվել, բայց գեռ ցավում է, երբ սեղմում են: Սիայնակ ծովային թռչուն շրջանառում է, սպասելով տեսնել, թե ինչ կընկնի:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՐՐՈՎ, Ծիսական նվաստացում: Գագողություն, որ լքվել էք չեր համայնքի, չեր անջնակազմի, չեր աստվածների կողմից: Բարտը ազգաբարձում է ցավալի բացառման պահ՝ աշխատանքից հեռացվել, վտարվել, հրապարակային ամոթանքի ենթարկվել: Ու այն տախտակի վրայով քայլելն է, մինչ մարդիկ, ում վստահում էիք, լուր հետևում են: Մավը իրական է, և ըստը չի, նվազագույնի հասցնում այն: Բայց տախտակն ունի վերջ, և վերջից այն կողմ է ուրվական նավը, որը նաև մի համայնք է՝ նրանց համայնքը, ովքեր վերապրել են գավաճանությունը և սովորել են նավարկել այլ կերպ:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՐՐՐՈՎ, Նվաստացումից ապաքինում: Բայքը ավարտված է: Ուրք ընկել էք գուրը և հայտնաբերել, որ գուրը, թեև սառը, մահացու չէ: Սլլընտրանք անարգար վտարումն ընդունելուց հրաժարում, հետ կոժվել ամբոխի գեմ, պահանջել գատավարություն, հրաժարվել տախտակի վրայով քայլել:

ԾԵՄԸ. ԼՈՐՈՐՁԱՆ ԲԵՐՍԱՆԵՐԻ ԱՐԳԱԿՈՒՄԸ

Կուլեկով ամոթը կտրելու ծես, որը գրանցված է «Միլիտենների սև կանոնագրքում»: Ծիսակատարողը ամոթի աղբյուրը գրում է գործվածքի կտրոնի վրա, ապա մեթոդաբար ըսնալով՝ դրա եզրագիծը թել առ թել, յուրաքանչյուր քաշած թելի հետ ապատելով ամոթը:

ԾՈՎԱԴՆԵՄԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Տախտակը վերջը չէ: Տախտակը լողի սկիզբն է»:

ՏԻՂԵՐԻ ՎԵՅ (SIX OF TREES)

Լուսնի օրորոցը • 潮牌六 • CHAO PAI LIU

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆՎԱՐՍԳՈՐԹՈՒՆ

Սի մակընթացային ավազան նստած է, մութ ժայռերի մեզ ծովի եզրին. նրա զուրկ այնքան պարզ և հանգարտ. որ այն կատարելապես արտացոլում է լուսինը՝ ավելի փոքր լուսին. ավելի մեղմ լուսին. մի լուսին. որը իզել է երկնքից հանգստանալու այս ժամանակավոր օրորոցում։ Ավազանը դատարկ չէ։ Փոքրիկ արարածներ շարժվում են նրա խորքերում։ մի ճակավոր ծովախեցգետին քարշ տալով իր փոխառած խեցին. մի ծովաստղ գանգաղորեն բացվող. մի անեմոն բացելով իր վարդագույն շրջափուկները գիշերվան։

Ավազանի կողքին ծնկի է իզել մի երիտասարդ ծովահեն. ով միայն երեխա է. նրա մազերը գեղ թաց են վերգին լողից. նրա հագուստը կոպիտ. աղով ներկված բամբակ է. որը բնորոշ է մեկին. ով աշխատում է իր ապրուստի համար։ Իր գրկած ափերի մեզ նա պահում է մի փոքրիկ խեցգետին. որը սեղմել է մարգարիտը՝ ոչ թե կատարյալ մարգարիտ. այլ բարոկկո մարգարիտ. ուռուցիկ և անհամաչափ. գեղեցիկ այն չևով. թե ինչպես են բաները գեղեցիկ. երբ չհավորվել են գրգռիչը և ժամանակից։

Սա միայնակ չէ։ Ավազանի մյուս կողմում. արտացոլման մեզ կիսով չափ տեսանելի. մի զրային ուրվական՝ Երեխա ծնկի է իզել. նույն կեցվածքով. նրա ճեղքերը գրկած են նույն խեցգետինը. նրա գեմքը հայելի է նրա վարմանքի։ Ուրվական երեխան վախեցնող չէ։ Մյն միայնակ է։ Մյն սպասել է. որ ինչ՝ որ մեկը ծնկի իզնի այս ավազանի կողքին և տեսնի այն։

Բարտը փայլում է մանկութան հիշողության առանձնահատուկ քնքշությամբ՝ ոչ թե իրագրությունների հիշողությունը. այլ Վգացմունքների հիշողությունը. այն Վգացողությունը. որ մի անգամ. վաղուց. աշխարհը լի էր կախարհականքով. և կախարհականքը գեղ թաքնված չէր մեծահասակության ծանրության տակ։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴ. Սոստալ գիւղ։ Կարճատև ուրախություն։ Իրական ուրախության կարճ պահեր։ Սանկության «ես»-ի հետ վերամիավորման պահ։ Բարտն ալգայրարում է անմեղության վերականգնման ժամանակ. մի գաղար պայքարի մեզ հիշելու. թե ինչի համար է պայքարը։ Մյն կարող է ցույց տալ մի հիշողություն. որը մակերես է գուրս գալիս հանկարծակի քաղցրությամբ. կամ հանգիստում երեխայի կամ ավելի երիտասարդ անչի հետ. որը հիշեցնում է ճեզ. թե ով էիք. նախքան ծովը ճեզ մաշեց։ Սակընթացային ավազանը փոքր է. բայց այն պարունակում է լուսինը։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՐՈՐԴ. Սեծանալուց հրաժարում։ Ի գեալականացված անցյալին կառչելը ներկայի հաշվին։ Սլընտրանք Վարմանքի կարողության կորուստ. մակընթացային ավազանը պարզապես զրափոս է. խեցգետինը պարզապես խեցգետին է. մարգարիտը պարզապես կալցիումի նստվածք է. և ուրվական երեխան ընդհանրապես չի տեսվում։

ԾԵՄԸ. ՄԱՎԵՆԹԵՑՅՈՒՆ ԱՎԱԶԱՆԻ ԴԻՇՈՐՈՐՈՐՈՍ

Պրակտիկանսը գտնում կամ ստեղծում է զրի փոքրիկ աման և. դրա մեզ գնում մանկության մի առարկա խաղալիք. լուսանկար. վաղուց հավաքված խեցի։ Լուսնի լույսի տակ նստելով ամանի կողքին. պրակտիկանսը թույլ է տալիս հիշողություններին մակերես գուրս գալ առանց գատողության. հարգելով այն երեխային. ով գեղ ապրում է ինչ՝ որ տեղ խորքերում։

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՊՈՎ

«Ավանդանքային ավազանները մանկության երբեք չեն գատարկվում: Սրանք միայն սպասում են, որ մենք նորից ծնկի իջնենք»:

ՏԻՂԵՐԻ ՅՈՐ (SEVEN OF TIDES)

Վիշապ-թագավորի պատրանքը • 七潮牌 • 7 CHAO PAI

ՎԻՇՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի նավաստի միայնակ լողում է փոքրիկ նավակում անհնարին հանգարտ ծովի վրա: Սրա շուրջը, զրի վերևում օդում կախված, յոթ տեսիլքներ են լողում լապտերների պես: Որանք պատահական չեն: Մուրաքանչյուր մի բան է, որը նա հուսահատորեն ցանկանում է կամ հուսահատորեն վախենում է: Սիրեկանի սանր պատյանից, խճճված մի թել մազով, որը կարող է լինել սիրեկանի: Պանաքով նկարված ջարտեղ, որը մարում և վերաշարագրվում է, երբ նա գիտում է: Վողմնացույց, որի սլաքը ցույց է տալիս գեպի այն միակ նավահանգիստը, որը նա փորձել է գտնել իր ողջ կյանքի ընթացքում: Պեմք, որը նա ճանաչում է, բայց չի կարող անվանել, ժպտալով գրեթե հիշվողի առանցնահատուկ դաժանության: Վանջերի սնգով, որը լցվում է մարգարիտներով, որոնք ընկնելիս վերածվում են պղպաղակների: Սա, որն իր սեփական նավն է, այրվող: Մեխա, որը պարզում է իր ջեռքերը և հետո լուծվում մշուշի մեջ:

Սավաստին ջեռքերով փակել է աչքերը, բայց մատները բաց է թողել: Սա փորձում է չնայել, բայց չի կարողանում օգնել: Պատրանքները փայլում են անիրականի գայթակղիչ լույսով, և գրանցից յուրաքանչյուրը փորձություն է:

Սավակի տակ, պարզ զրի միզով տեսանելի, վիշապի ստվերը զանգաղ պտտվում է: Սա Վիշապ-թագավորի փորձությունն է: Սավաստին, ով գիտի, թե որ տեսիլքին հետևել և որին անտեսել, կգտնի անվտանգ անցում: Սավաստին, ով մեկնում է գեպի սխալ պատրանքը, կշրջի նավակը և կսուզվի վիշապի սպասող ծնոտների մեջ:

Քարտը չի բացահայտում, թե որ տեսիլքն է ճշմարիտ: Քարտը ընտրությունից առաջ ընկած պահն է:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ, Պատրանք: Պայթակցություն: Նորաթափանցության փորձություն: Քարտն ազդարարում է, որ զույգ շրջապատված էք հնարավորություններով, բայց ոչ բոլորն են իրական: Մանկությունները և վախերը ըողարկված են որպես ճշմարտություն: Վիշապ-թագավորը փորձում է չեր կարողությունը տեսնելու պատրանքների միզով գեպի ներքևի հոսանքը: Սա անհրաժեշտ կասկածամտության ջարտն է, ոչ թե ցինիզմ, այլ գծավորությամբ չեղք բերված կարողություն տարբերելու այն, ինչ ուզում եք, որ ճշմարիտ լինի, այն բանից, ինչ իրականում ճշմարիտ է:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐՔՈՎ, Ընդունված պատրանք: Ուրբ մեկնել եք գեպի պատրանքը և այժմ խեղդվում եք հետևանքների մեջ: Կամ ցանկության հետ առնչվելուց հրաժարում, այնքան վախենալով սխալ ընտրությունից, որ ոչինչ չեք ընտրում, և նավակը լողում է, մինչև վիշապի համբերությունը սպառվում է:

ԾԵՄԸ. ՀԱՏԱՎՈՐՁԱՆ ՅՈՐ ՇԱՅՄՈՐՈՐԴՈՒՆՆԵՐԸ

Սեզիտացիա. որի ժամանակ ծիսակատարողը, շրջապատված շեղող հանգամանքներով, անում է յոթ գանգաղ շեշտոթյուն։ Սուրաքանչյուր արտաշնչման հետ մեկ կերձ ցանկություն կամ վախ անվանվում և ապատվում է քամուն։

ԾՈՎԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վիշապ թագավորը պատրանքներ չի ուղարկում չեզ գատապարտելու համար։ Սա ուղարկում է գրանք չեզ սովորեցնելու, թե ինչ եք իսկապես ուզում»։

ՏԻՂԵՐԻ ՈՐԹ (EIGHT OF TIGERS)

Լքված ափը • 八潮牌 • BA CHAO PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՐՈՐԴՈՒՆ

Մրկար. ամայի ափը չգվում է գեպի մառախուղ։ Սակընթացությունը նահանգել է, և ավազը լքված է անցյալի նավաբեկությունների բեկորներով • կոտրված կայմեր, ժանգոտ խարիսխներ, նավերի կողոսկրներ, որոնք երբեք նորից չեն նավարկի։ Ոսկորներ են ցրված ավերակների մեջ • ոչ թե մարգկային ոսկորներ, այլ կետի ոսկորներ, նրանց մեծ կամարները բարձրանում են ավազից ավերված տաճարների գոների պես։

Սիայնակ կերպարը հեռանում է գիտողից, գեպի ծովի հեռավոր գիծը։ Ու ծովահեն ըստանա է, աղից մաշված վզեստներով, իր հետ կոելով ուշիչ, բացի նարվալի ժանիքից փորագրված գավազանից։ Կերպարի ոտնահետքերը միակն են ափին։ Սա մի վայր է, որը աշխարհը մոռացել է, և կերպարը եկել է այստեղ հենց այն պատճառով, որ այն մոռացված է։

Քայլողի հետևում ավազի վրա ութ խեցիներ են գասավորված պարուրաչև։ Ու արույրը պատահական չէ։ Ու նաուտիլուսի պարույրն է, զրապտույտի պարույրը, գալակտիկայի պարույրը։ Խեցիները քարտեզ են, կամ հաղորդագրություն, կամ ընծա։ Որանք Նշում են այն վայրը, որտեղ քայլողը մեզքով շրջվել է գեպի ծանոթ աշխարհը և սկսել երկար ճանապարհորդությունը գեպի անհայտը։

Մրկիսքը գունատ մոխրագույն է, և ծովը հալիվ է տարբերվում երկնքից։ Դորիվոնը լուծարվել է։ Լքված ափը պատմի վայր չէ։ Ու ուխտագնացության վայր է, փնտրողի կամավոր աքսորը, ով որոշել է, որ այն, ինչ իրեն պետք է գտնել, հնարավոր չէ գտնել ընկերակցության մեջ։

ԳՈՐԵԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ԴԻՐՔՈՎ. կամավոր հեռացում։ Սահանգ աշխարհից՝ հոգևոր կամ ստեղծագործական վերականգնման նպատակով։ Բարտն ազգարարում է սոցիալական պարտավորություններից հեռանալու անհրաժեշտություն լուրջյան մի վայր գտնելու

համար. որտեղ հնարավոր է լսել չեր սեփական հոգու ջայնը։ Ուստի ազնվացրա՞յնք է. ոչ թե փախուստ։ Լքված ափն այն չէ. որ գնում եք թաքցնելու։ Ուստի է. որ գնում եք գտնելու այն. ինչ աշխարհի ազմուկը խեղդում էր։

Երգված ՂԻՐՔԻՎ. Ակամա մեկուսացում։ Ուրիշների կողմից լքված լինելը. այլ ոչ թե ընտրված միայնությունը։ Վամ՝ նահանգ. որը զարգել է խուսափում. փնտրողը. ով հեռանում է և երբեք չի վերադառնում. քանի որ վերադառնալը նշանակում է գիմակայել այն ամենին. ինչ թողել է հետևում։

ԾԱՆԴԱԿԱՆ ՔԱՆՔ

Պրակտիկաները քայլում է միայնակ որոշակի ժամանակ մեկ ժամ. մեկ օր. լուրջյան մեզ. նախընտրելի է ափի երկայնքով կամ բնական լանդշաֆտի միջով։ Սրանց հեռախոսի. առանց երաժշտության. առանց ուղեկցի։ Բայլը մարվանքի համար չէ. այլ լսելու։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Լքված ափը հասանելի է քայլելով այնքան. մինչև չեր ոտնահեռները միակն են։ Սա ավելի երկար է տևում. քան կարծում եք։ Սեռյալները քայլում են ափով ցածր մակընթացության ժամանակ. և նրանց հեռները նման են կենդանիների հեռներին։ Բայլեք այնքան. մինչև նույնիսկ մեռյալները զագարեն հետևել չեզ։ Նյնուհետև զուր ժամանել եք»։

ՏԻՂԵՐԻ ԻՆՆ (NINE OF TIGERS)

Վիշապ-թագավորի առատությունը • 九潮牌 • JIU CHAO PAI

ՎԻՑՈՒՄԸ ՆԱԿՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Պաղտնի քարանձավ՝ զրվեծի վարագույրի հետևում։ Չրվեծը սնվում է մի աղբյուրից. որը բարձրանում է ծովի հատակի ճեղքվածքից. և զուրը. որ ընկնում է. քաղցրահամ չէ. այլ մի տարօրինակ. լուսավոր աղազուր. որը լուսավորում է քարանձավի կոր պատերին՝ զատավորված ինը գանջերը։

Սի նավապետ հանգստանում է փրկված մետաքսե բարձրի և գրեյֆոլ փայտի վրա պատրաստված հարթակի վրա. նրա կեցվածքը այն մարդու կեցվածքն է. ով զաժանորեն աշխատել է և այժմ. կարճ ժամանակով. հանգստանում է։ Սրա շուրջը ինը գանջերն են փայլում. վիշապի կաշվի վրա գրված փոթորիկը հանգարտեցնող թալիսման. որի կարմիր թանաքը զեռ թաց է։ Պայթած մարգարիտ. որը բզկում է պարունակվող կայծակով։ Վողմնացույց. որի սլաքը վիշապի ոսկորի բեկոր է։ Պինու սափոր. որը նորից է լցվում բարձր մակընթացության ժամանակ։ Ունակ. որը փորագրված է ծովային օձի ատամից։ Մանց. որը հյուսված է գրային կույտի մազերից։ Սեցի. որը շշնակում է մոտեցող փոթորիկների անունները։ Պագ. որը պատրաստված է պարտված թշնամու ողորից։ Նայելի. որն արտացոլում է ոչ թե գեմքեր. այլ մտադրություններ։

Սավապետը չի հաշվում իր գանջերը։ Սա համտեսում է գրանք, մեկ առ մեկ, այն գանգաղ ուշագործությամբ, որը բնորոշ է մեկին, ով գիտի, որ առատությունը ժամանակավոր է և պետք է գնահատել, քանի որ այն տևում է։ Սրվեժի վարագույրի միզով լվվում է ծովի հեռավոր ճայրը՝ Վիշապ Դազավորի շունը, կայուն, ինչպես սրտի վարկը։

ԳՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՂՔՈՎ, վաստակած առատություն։ Ոժվարությամբ չեղք բերված հազոդության համտեսումը։ Բարտն ազգարարում է երկար պակասի սեզոնից հետո նյութական և հույսական հարստության ժամանակաշրջան։ Ուս լիովին հավաքված բերքի, լիովին տրված հաղթանակի, լիովին վայելված գանջի քարտն է։ Սավապետը չի կուտակում։ Սա գնահատում է։ Բարտը կու է անում չեզ անել նույնը, գազարել քարանձավում և թույլ տալ չեզ վզալ չեր չեղք բերածի բավարարվածությունը։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՂՔՈՎ, կուտակում։ Առատությունը վայելելու անկարողություն, կորստի վախի պատճառով։ Այլընտրանք ծուլություն, որը ըողարկված է հանգստով, Սավապետը, ով երբեք չի լքում քարանձավը, ով այնքան է երկար մնում գանջերի մեզ, որ մակընթացությունը շրջվում է և թակարգում նրան այնտեղ։

ԾԵՄԸ, ԳԱՆՁԵՐԻ ԵՐԱՆՏԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

Պակտիկանտը հավաքում է ինը փոքր առարկաներ, որոնք ներկայացնում են իրենց օրհնությունները՝ ֆիզիկական, հույսական կամ հոգևոր, և գասավորում գրանք շրջանաչափ մոմի շուրջ։ Սեկ առ մեկ, յուրաքանչյուր առարկան պահվում է և օրհնությունը անվանվում է բարձրացայն։

ԾՈՎԱԳՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սակընթացության կուտակողը լցնում է իր քարանձավը մարգարիտներով և մահանում ծարավից գրվեժի կողքին»։

ՏԻՂԵՐԻ ՏՍԱԸ (TEN OF TILES)

Վիշապ Դազավորի խնդույքը • 十潮牌 • SHICHUO PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԱԿԱՎԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սայրամուտին մի նավահանգիստ՝ երկինքը բոցավառվող ոսկով և վարդագույնով և մոտեցող գիշերվա խորը կապույտով։ Մովահենների անջնակալվել հավաքվել է նավամատույցին, ոչ թե ճակատամարտի կամ մեկնման, այլ տոնակատարության համար։ Սեղանները զրված են օրվա որսով և հազոդված սեզոնի ավարով, չուկ շոգեխաշած փայտե ափսեների վրա, բրնձի ամաններ, գինու սափորներ, մրգեր, որոնք գեռ կրում են այն կղզիների բույրը, որտեղ նրանք քաղվել են։

Սավապետը վերադառնում, գրոշակի պես կամար կալմելով երկնքում, ճևարվել է ծիածան, Վիշապ Դազավորի շնառությունը՝ դարձրած տեսանելի, խաղաղության ուխտը ծովի և նրանց միջև, ովքեր նավարկում են այն։ Մուրաքանչյուր

սեղանի վրա, յուրաքանչյուր ափսեի կողքին, խեցիներ են գրված, և յուրաքանչյուր խեցու վրա նախնու անուն է գրված ցինաբարի թանաքով։ Մեռյալները հրավիրված են խնդույքին։ Մեռյալները միշտ հրավիրված են։

Սնչնակազմը ծիծաղում է, վիճում, երգում, գրկախառնվում։ Այս գիշեր հիերարխիաներ չկան, նավապետը խմում է տախտակամածի տղաչի հետ, նավարկորդ պարում է խոհարարի հետ։ «Վրդերի տապը» ավարտի, փովին հավաքված հուզական բերքի, ընտանիքի (արյան կամ ընտրության) երախտագիտությամբ հավաքվածի քարտն է։

Քարտը ճառագում է զերմություն ոչ թե մրկի բոցավառ շոգը, այլ, օգտի, համայնքի, կրակի կայուն, կայուն զերմությունը, որը խնամվել է տարիներ շարունակ և կվառվի տարիներ շարունակ։

ԳՈՐԾԱԿՑՄԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ, շուրական բավարարվածություն։ Շամայնքային սիրո զագաթնակետը։ Քարտն ազդարարում է հարաբերությունների խոր ներգաշնակության պահ, միավորված ընտանիք, խաղաղ համայնք, տանը գտնվող սիրտ։ Ուր երգանիկ ավարտի քարտն է, որը ավարտ չէ, այլ, զագար, մի շունչ հազորդ ճանապարհորդությունից առաջ։ Վիշապ – թագավորը հյուրասիրել է անչնակազմին, և անչնակազմը հյուրասիրել է մեռյալներին, և բոլոր հաշիվները մաքրված են։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Ընտանեկան կոնֆլիկտ։ Շավաք, որը մասնատում է, այլ ոչ թե միավորում։ Այլընտրանք՝ զատարկ հուզական բավարարվածություն, միասնության ճեղ առանց բովանդակության, խնդույք, որտեղ բոլորը ժպտում են, բայց ոչ ոք ճշմարտությունը չի խոսում։

ԾԵՄԸ, ՄԱՆՆԻՆԵՐԻ ՎԵՄԱՅ

Շամայնքային ճաշ, որտեղ ներկաներից յուրաքանչյուրն անվանում է մի նախնու, ում ցանկանում է հարգել, և մի փոքր գինի է լցնում ընդհանուր ամանի մեջ։ Մմանը այնուհետև տարվում է զրի ելրին և թափվում ծովը։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Սնչնակազմը, որը միասին խնդույք է անում, միասին նավարկում է։ Սնչնակազմը, որը առանցին խնդույք է անում, առանցին է խորտակվում»։

ՏԻՂԵՐԻ ԷԶ (PAGE OF TIGES)

Խեցու կրողի նշանը • 潮牌侍従 • CHAO PAI SHIZUONG

ՎԻԶՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի երիտասարդ նավաստի ծնկի է իջել մակընթացային ավազուտների ելրին՝ մայրամուտին, արևի վերջին լույսը բռնելով նրա ուրվագծի ելրերը։ Սա տասներկու է, հինգշաբթի, տասնչորս տարեկան՝ բավականաչափ մեծ աշխատելու համար,

բավականաչափ երիտասարդ, որպեսզի գեո հավատա կախարդանքին՝ առանց իրեն համոզելու: Պետքերում նա պահում է արյունոտ խեցի, որի խեցին պարուրաչափ ոլորվում է գեպի մոթ բերան, զրա մակերեսը փորագրված է ցինաբարի նշաններով, որոնք թույլ փայլում են, երբ լույսը մարում է:

Նա լսում է:

Խեցին սեղմած է ականջին, և ինչ նա լսում է, սովորական օվկիանոսի աղմուկը չէ: Ո՞ր ջայն է, կամ շատ ջայներ խեղդված վեոյակները, որոնք խոսում են իրենց ստորգրյա լեզվով, մակընթացությունների և աղի և ճնշման և ժամանակի լեզվով: Դադորդագրությունը գեո հստակ չէ: Սա գեո սովորում է տարբերել ջայները միմյանցից, նախազգուշացումները հրավերներից, ճշմարտությունները հիշողություններից: Բայց նա սովորում է: Սրա գեմքը կլանված է, կենտրոնացված, լուսավորված ներսից սկսնակի առանցնահատուկ հուզմունքով, ով նոր է հայտնաբերել, որ աշխարհն ավելի մեծ է, քան իրեն ասել էին:

Սրա շուրջը, մակընթացային ավազուտները կենդանի են փոքրիկ շարժումներով, կողք կողքի վազող խեցեգետիկներ, փորող որդեր, ցեխն ինքնին հոգոց հանելով, երբ ավատում է օրվա զերմությունը: Սխայնակ ծովային թռչուն գիտում է մոտակա ժայից:

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՈՒՐՔՈՎ, Դադորդագրություն, որը զալիս է ենթագիտակցությունից: Ինտուիտիվ վարքոնք: Դուրսկան կամ ստեղծագործական նվերների առաջին շարժումները: «Տիգերի էզը» սրտի ուսանողն է՝ հետաքրքրասեր, բաց և գեո սովորող վստահել ներքին ջայնին: Բարտն ազգաբարում է ավելի շատ լսելու, քան խոսելու, ավելի շատ ստանալու, քան փոխանցելու ժամանակ:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Անտեսված ինտուիցիա: Դադորդագրություն, որը փորձում է հասնել ճեպ, բայց գուք չէք լսում: Այլընտրանք միամտության, երիտասարդ նավաստին, ով լսում է նախազգուշացում և չի հասկանում այն, կամ վստահում է մի ջայնի, որին չպետք է վստահել:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՅ

«Սովորիր լսել նախքան կանչել սովորելը: Ո՞վըն պարզևատրում է լսողներին, ոչ թե բղավողներին»:

ՏԻԳԵՐԻ ԱՄՐԵՏ (WRIGHT OF TIGERS)

Մակընթացությունից անիծված փեսացուն · 潮牌騎士 · CHAO PAI KISHI

ՎԻԳՈՒՆՆԱԿԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի կերպար լուսնկա ծովի վրայով չիավարում է մի էակի վրա, որը կիսով չափ հիպոկամպուս է (վիշապ-թագավորի ավտոների թեփուկավոր շին) և կիսով չափ ցիլին (չինական առասպելի վիշապազուխ եղզերո)։ Սմույթի սմբակները կայծեր են արչակում ալիքների գազաթներից, և նրա բաշը հոսում է հետևում սև կրակի պես քամու մեզ ։

Դեծյալը մի անխոհեմ երիտասարդ նավարկող է, գեղեցիկ այն առանձնահատուկ գեղեցկությամբ, որը բնորոշ է նրանց, ովքեր չափազանց պայծառ են վառվում և երկար չեն ապրի, եթե չտվորեն զսպվածությոն։ Սեկ չեռքում նա պահում է կոտրված խեցի, որը արտահոսում է սև ծով, հաղորդագրությոն, որը նա պետք է հանջներ, բայց բացել էր փոխարենը, սիրային նամակ խորքից, որը անխեղ է նրան մի կրքով, որը նա չի կարող վերահսկել։ Սա չիավարում է ոչ թե գեպի նպատակակետ, այլ գեպի մոլուցք։ Սրա գեմքը վայրի է էքստազով և տանգանքով մեկի, ով սպառվում է իր մարմնի համար չափազանց մեծ զգացմունքով։

Սրա հետևում ծովը պղտորվում է իր անցման հետքից։ Սրա առզև հորիզոնը մութ է և խոստումնալից։ «Միգերի ասպետը» չարագործ չէ։ Սա նախազգուշացում է այն մասին, թե ինչ է տեղի ունենում, երբ զգացողությոնը չի հավասարակշռվում իմաստությամբ։

ԳՈՐԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՐՔՈՎ, Ուռմանտիկ կիրք։ Ստեղծագործական մոլուցք։ Սիրելիի, մոսայի կամ երազանքի ամենակուլ հետապնդում։ Բարտն ազգարարում է ինտենսիվ հուզական ներգրավվածության ժամանակ մեղրամիս, նոր նախագիծ, որոնում, որը լցնում է ամեն արթուն միտք։ Սյն գեղեցիկ է և վտանգավոր։ Սապետը արագ է չիավարում, բայց խեցին ճաքած է, և գրա ներսում գտնվող հաղորդագրությոնը կարող է չլինել այն, ինչ, նա կարծում է։

ԵՐԳՎԱՆԻ ՂԻՐՔՈՎ, Կործանարար մոլուցք։ Փեսացուն, ով չի կարող ընդունել «ոչ» պատասխանը։ Կամ՝ հուզական հյուծվածությոն, ասպետը չափազանց արագ է չիավարել, և չին մահանում է նրա տակ։

ԾՈՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սերը մակընթացությոն է։ Սիւուքը ուժեղ հոսանք է։ Սեկը չեզ տուն է տանում։ Սյուսը չեզ գուրս է տանում»։

ՏԻՐԵՐԻ ԹԱԳՈՐԴԻ (QUEEN OF TIDES)

Գրապտույտի լուռ այրին • 潮牌女王 • CHAO PAI NOWANG

ՎԻԳՈՒՄԸ ՆԱԿՈՒՄԳՐՈՐԹՈՒՆ

Սի համր ինքնիշխան նստած է մի նապի զլխամափից փորագրված գահին, որը խորտակվել էր մեկ դար առաջ։ Սրա զգեստները խոր զրի գույներն են ինչդիզ, սև, չկան թեփուկների արծաթա-կանաչը։ Որկում նա պահում է մի խեցի-գանգ-գավաթ՝ մարգվային գանգ, որը սնամեղացված և միաչուլված է խեցու հետ, լցված կոտրված ճենապակով և փղորիկ, լուսավոր մեզուլաների լողացող մարմիններով, որոնք թույլ փայլում են մուսյլ լույսի ներքո։

Մա շրգապատված է կոտորածի հետևանքներով։ Մրա գահի շրթը զուրը գեղ պղտորված է արյան վերզին հետքերով, և կոտորված պեքերը լողում են հոսանքի մեզ գրիմուների պես։ Բայց թագուհին ինքը լիովին հանգարտ է։ Մա տեսել է կոտորածը։ Մա վերապրել է կոտորածը։ Մա անցել է կոտորածի միզով և գուրս եկել մյուս կողմը, և այժմ նա խնամում է կոտորված բաները՝ ճենապակին, մեղուկաները, նրանց հոգիները, ովքեր մահացել են ճակատամարտում։

Մա չի խոսում։ Մա խոսելու կարիք չունի։ Մրա կարեկցանքը քարոզների և գրկախառնությունների բարձր կարեկցանքը չէ։ Ուր մարդու հանգարտ կարեկցանքն է, ով նստում է չեր կողքին խավարի մեզ, և չի փորձում շտկել չեպ, չի փորձում ուրախացնել չեպ, չի փորձում չեր վիշտը ավելի հարմար դարձնել իր համար։ Մա պարզապես մնում է։ Մնալը ողորմությունն է։

ԳՈՐԾԱԿՑՍԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Գրափորտ իմաստություն։ Տառապանքի կողքին նստելու ունակություն՝ առանց երկվտելու։ Բարտն ալգարարում է հուզական հաստություն, թագուհին Վզացել է ամեն ինչ և ունչից չի կոտորվել։ Մա կառավարում է ոչ թե ուժով, այլ ներկայությամբ։ Ընթերցման մեզ նա հաճախ ներկայացնում է խորհրդատուի, թերապևտի կամ իմաստուն ընկերոջ, կամ հարցաքննողի սեփական կարողությունը խորը կարեկցանքի։

ՇՐՁՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Դուրպկան թմրություն, որը քողարկված է հանգարտությամբ։ Թագուհին, ով այնքան կոտորած է տեսել, որ այլևս ոչինչ չի Վզում։ Կամ՝ շահագործված գթասրտություն, խնամողը, ով տալիս է և տալիս, մինչև ոչինչ չի մնում։

ԾՈՎԱԴՆԵՄԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Փոթորիկից հետո լուրջությունը դատարկ չէ։ Մյն լի է այն ամենով, ինչ փոթորիկը չկարողացավ ունչացնել»։

ՏԻՂԵՐԻ ԹՎԱԿՎՈՐ (RING OF TIDES)

Խարիսխապսակված գատավորը · 潮牌王 · CHAO PAI WANG

ՎԻԶՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՐՈՐԹՈՒՆ

Մա նստած է միպցված թնդանոթների փողերից պատրաստված գահին, որոնց բերանները ուղղված են գեպի գուրս բոլոր ուղղություններով՝ բացարձակ պաշտպանական իշխանության նստատեղ։ Ուլիսին, երկաթե խարիսխների պսակ է, որոնցից յուրաքանչյուրը նավի խարիսխ է մանրանկարչության մեզ, նրանց կեռիկները խրված են նրա գլխի մեզ, որպեսզի չմոռանա իր պաշտոնի ծանուցությունը։ Սզ չեղծում, մարգկային կողոսկրից պատրաստված կողմնացույց, որի սլաքը ցույց է տալիս ոչ թե գեպի հյուսիս, այլ՝ գեպի ամենամոտ հոգին, որը ստել է ինքն իրեն։ Այս չեղծում, կշեռը մի նժարին կապարե խարիսխ, մյուսին՝ մարգկային սիրտ։

Մրա զեմքը ոչ դաժան է, ոչ էլ բարի։ Ուր այն մարդու զեմքն է, ով ընդունել է կյանքը արժեցող որոշումներ և սովորել է կրել գրանք՝ առանց երկվտելու։ Մա հուզական տիրույթի թագավորն է, նա, ով տիրապետել է մակընթացություններին ոչ թե գրանք ճնշելով, այլ՝ գրանք այնքան լիովին հասկանալով, որ կարող է կանխատեսել գրանք ամեն մի փոփոխություն։

Սրա շուրջը զուրկ ամբողջովին հանգարտ է։ Ոչ թե մահվան հանգարտությունը, այլ բացարձակ վերահսկողության հանգարտությունը։ «Սիզեդրի թագավորը» չի մոլեցնում։ Սա չի լացում։ Սա իմպուլսիվ չի սիրում կամ մշտապես ատում։ Սա չգրում է ամեն ինչ, և նա ընտրում է իր պատասխանը։

ԳՈՐԾԱԳՐԱԿԱՆ ԻՄՍՍ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՐՔՈՎ. Հուլական վարպետություն։ Խորը զգալու, բայց զգացմունքներով չկառավարվելու ունակություն։ Բարտն ազդարարում է հուլական կայունության և հասուն գաղտնիության ժամանակ։ Թագավորը իր ներքին ծովի նավապետն է, և իրա հանգարտությունը ճշում չէ, այլ իմաստություն։ Սա ներկայացնում է մի անչի կամ գոյության վիճակ, որում զգացմունքները հարգվում են, բայց չեն ենթարկվում։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Հուլական ճշում։ Թագավորը, ով հանգստության է հասել՝ սպասելով իր սեփական սիրտը։ Այլընտրանք՝ հուլական մանիպուլյացիա, հանգստության արտաքին տեսքը, որը թաքցնում է ուրիշների զգացմունքների անխիղճ օգտագործումը անչնական շահի համար։

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Լեդգված կայսրը կառավարում է ոչ թե ծովը, այլ ինքն իրեն։ Ո՞վը, տեսելով գա, ընտրում է հնազանդվել»։

ԼՄՊՏԵՐՆԵՐԻ ԱՍ (AGE OF LANTERNS)

Առաջին բոցը · 燈王牌 · DENG WANG PAI

ՎԻՃԱՄԱՆ ԵԿԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կմայնքային մի չեղք ճեղքում է սև զրի մակերեսը՝ խորքերից բարձրանալով այն բանի գանգաղ, կանխամտածված շարժումով, որը զարեր շարունակ սպասել է։ Սա Սկրային ազմիրալն է մի կերպար, որը կիսալուսնի այս սերիայի ընթացքում, երբեմն որպես ուղեցույց, երբեմն որպես նախազգուշացում, միշտ որպես ուրվական Կրակի պահապան։ Սրա չեղքը միջոց չի պրկվել քայքայումից։ Սա երբեք միս չի ունեցել։ Սա առաջին նավաստու ոսկորներն է, ով երբևէ համարաչափվել էր կրակ տանել ծովի վրա, և ծովը նրան պահել է որպես բոցի իր գեսպանը։

Սրա չեղքում, գեպի կենդանի աշխարհը բարձրացված, սև երկաթյա լապտեր է։ Սրա պալակին պրտորված է աղից, և ներսում վառվում է ոչ թե սովորական կրակի տաք նարնջագույնը, այլ սառը, կանաչավուն բոց՝ ուրվական Կրակ, խեղդվածների լույսը, խորքային զրերի ֆոսֆորեսցենցիան, որոնք երբեք չեն տեսել արևը։ Բոցը չի սպառում լապտերը։ Այն սպառում է ինչ որ այլ բան, ինչ որ անտեսանելի բան, և նրանց ուշադրությունը, ովքեր նայում են զրան, իրա շուրջ օդի զերմությունը, անվտանգության զգացողությունը, որը կենդանիները կրում են իրենց հետ խավարի մեջ։

Ձեռքի շուրջ զուրկ սկզբում է փայլել, նույն կանաչ լույսով, տարածվելով համակենտրոն օղակներով։ Լույսը գեղեցիկ է։ Լույսը տված է։ Լույսը նկեր է, էթեր գիտեք, թե ինչպես ստանալ այն առանց սպառվելու։

ԳՈՐԾԱԳՈՐԾԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԻ ՂԻՐՔՈՎ. Ոգեշնչման կամ հավակնության հանկարծակի բռնկում։ Սիր ստեղծագործական ջեռնարկում, համարձակ զաղափար, արկածախնդրության կոչ, որը հայտնվում է առանց նախազգուշացման և պետք է անմիջապես զրավել։ Մոռալիս բոցն առազարկվում է միայն մեկ անգամ։ Բարտն ազգարարում է, որ բռնկման պահը ժամանել է և վերցրեք լապտերը, նույնիսկ եթե ջեր ջեռքերը զոդում են, նույնիսկ եթե գեռ չգիտեք, թե ինչ կարժենա այն վառ պահելը։

ՇՐՁՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Բաց թողնված հնարավորություն։ Կայծն առազարկվեց, բայց վախը կամ երկմտանքը ստիպեցին ջեզ թույլ տալ, որ այն հետ սուզվի խավարի մեզ։ Կամ կերծ սկիզբ հավակնություն, որը վառվում է և անմիջապես մարում, քանի որ զրա հետևում վառելիք չկար։

ԾԵՄԸ. ԱՄՍՁԻՆ ԲՈՅԸ

Սիր ջեռնարկումը օրհնվում է մութ սենյակում մեկ մում կամ լամպ վառելով և ջեռնարկման անուրը բարձրացայն ասելով։ Բոցին թույլատրվում է այրվել, մինչև այն բնականաբար մարի։

ԾՈՎԱԴՆԵՄԱՆ ԱՄՈՁ

«Սեռած ջեռքի կողմից առազարկված լապտերը գեռ լապտեր է։ Սեռյալները կրակ չեն վատնում»։

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԵՐԿՈՒ (TWO OF LANTERNS)

Կիշապի խաչմերուկը • 燈二牌 • DENG ER PAI

ՎԻԳՈՒՄԼ ՆԱԿԱԳՐՈՐԹՈՒՆ

Ուղահեն նավապետը միայնակ կանգնած է լուսնկա տախտակամածին, լույսի և ստվերի խաչմերուկում։ Սրա առգև, կարծես անտեսանելի ջեռքերով օդում կախված, երկու լապտեր սավառնում են աչքերի մակարդակին։ Պախ լապտերը վառվում է կայուն կանաչ բոցով, փայտի զույնը գառսական տարրերի համակարգում, ներկայացնելով Սրևելքը, նոր աճը, համբերատար սնուցման ճանապարհը։ Սգ լապտերը վառվում է թրթռացող կարմիր բոցով, կրակի զույնը, ներկայացնելով Սրևմուտքը, կիրքը, կործանումը, փառավոր ոխակի ճանապարհը։

Երկու լապտերների միջև, սնդիկով լցված ծանծաղ ավանի մեզ, որը արտացոլում է աստղերը, լուուպան կողմնացույցը գանգաղ պտտվում է։ Սրա սլաքը չի հանգստանում։ Սյն զոդում է երկու ուղղությունների միջև, սպասելով նավապետին ընտրել։

Սավապետի գեմքը լուսավորված է կիսով չափ կանաչ և կիսով չափ կարմիր մրցակցող բոցերով։ Սրա ջեռքը պարզված է, գեռ չի գիպում ոչ մի լապտերի։ Ընտրությունը գեռ չի կայացվել։ Սակընթացությամբ կապված երզումը գեռ չի ասվել։ Սրա

ուղեքրի տակ տախտակամածը կայուն է, բայց առգԼի ծովը պատառաքվում է երկու հոսանքի մեկը տանում է գեպի պաշտպանված զրեր և կայուն առևտուր, մյուսը գեպի անհայտ ծովեր և փառքի կամ ոչնչացման հնարավորություն:

Նրա հետևում, գիտողին անտեսանելի, բայց տեսանելի նրա ստվերում, վիշապի ուրվագիծ է սպասում: Վիշապ թագավորը վկա է այս ընտրությանը, և ընտրությունը պարտավորեցնող կլինի:

ԳՈՐԾԱԳՍԱՍ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐԹՈՎ, Կրիտիկական որոշում երկու կյանքի ուղիների, երկու կարիերաների, երկու ստեղծագործական ուղղությունների միջև: Բարտն ազգարարում է իսկական խաչմերուկի պահը կամքի և հավակնության տիրույթում: Ոչ մի ուղի սխալ չէ: Նրկու ուղիներն էլ ունեն ծրայս: Վիշապի խաչմերուկը հարցնում է. ո՞ր բոցն էք պատրաստ խնամել չէր ողջ կյանքի ընթացքում կայուն կանաչը, թե՛ բոցավառ կարմիրը:

ՇՐՋՎԱԾ ՈՒՐԹՈՎ, Անվճարականություն, որը կաթվածահար է անում խաչմերուկում: Ընտրությունից հրաժարում: Կողմնացույցը հավերժ պտտվում է, և նավը լողում է, և ի վերջո մակընթացությունը կատարում է ընտրությունը, որը նավապետը չկատարեց: Կամ անխոհեմ ընտրություն, առանց կողմնացույցին խորհրդակցելու:

ԾԵԼԸ, ԱՄԱԸՆԹՅՈՒՆՔԱՄԲ ԿՊՊՎԱԾ ԵՊՊՈՍ (CHAO BANG SHI · 潮绑誓)

Պարտավորեցնող որոշումներ կայացնելու ծես: Նրկու մոմ մեկ կանաչ, մեկ կարմիր, վառվում են զրով ամանի առգԼ: Պակտիկաները բարձրաճայն ասում է ընտրությունը և գիտում, թե որ բոցն է թեքվում գեպի զուրը:

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Սավապետը, ով խորհրդակցում է ամեն կողմնացույցի հետ, կկորչի միևն և առազին քամին»:

ԼՍՊՏԵՐԱՆԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF LANTERNS)

Նավատորմի գինը · 三燈牌 · SAN DENG PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆՎԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի ժայռ բարձրանում է եռացող ծովից, և նրա գագաթին կանգնած է Ոսկրային ագմիրալը, նրա կմախքային կազմվածքը ուրվագծվում է հին արյան գույնի երկնքի ֆոնին: Սա գիտում է երեք նավերի առագիտացումը զրի վրայով, ոչ թե խաղաղ նավարկելով, այլ մրցելով, նրանց կորպուսները կտրում են ալիքները այնպիսի հրատապությամբ, որը բնորոշ է նավերին, որոնք կրում են ինչ՝ որ թանկարժեք կամ սարսափելի բան:

Սուգին նալը «*Նորտապակի գունկան*» է. նրա առագաստները կարկատված են պարտատուներով. և նրա կորպուսը ներկված է փոխառված ժամանակի մոայլ մոխրագույնով: Սրա անջնակալմը թիավարում է նրանց հուսահատությամբ. ովքեր գիտեն, որ եթե լուսաբացին չհասնեն իրենց նպատակակետին, կկորցնեն ավելին. քան կարող են իրենց թույլ տալ:

Մրկորդ նալը «*Պթորիկ գողացողն*» է. մի սլացիկ նալ՝ կայծակի գույնի առագաստներով. նրա կորպուսը սպիացած է այն եղանակի հետքերով, որը նա գողացել և վերավաճառել է: Սրա անջնակալմը փոքր է և սուր աչքերով. քամու վարչկաններ, առևտրականներ միակ արժույթով, որը ծովը հարգում է. ում:

Մրորդ նալը «*Նեղզվածների երգչախումբն*» է. ուրվական նալ, որի անջնակալմը մեռյալներն են, ովքեր համաճայնել են նավարկել վերգին ճանապարհորդությունը կրկին, երգելու հնարավորության, գիմաց: Սրանց ճայները բարձրանում են գրի վրայով, մի տարօրինակ ներգաշակություն, որը և՛ գեղեցիկ է. և՛ անտանելի այն ամենի երգը, ինչ կենդանիները կորցրել են:

Բոլոր երեք նավերը շարժվում են լապտերներով, որոնք վառում են ոչ թե յուր, այլ հոգիներ՝ փոքրիկ, թրթռացող բոցեր, որոնք ժամանակին մարդկային հույսեր էին. այժմ սպառվում են որպես վառելիք նավատորմի անդադար առաջխաղացման համար: Սկրային ագմիրալը գիտում է. և նրա ծնոտը սեղմված է մի բանով, որը կարող է լինել կամ հավանություն, կամ վիշտ: Պինը վճարված է: Սավատորմը առաջ է գնում:

ԳՈՐԾԱԳՐԱԿԱՆ ԻՍՏԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՐՔՈՎ. Գոհաբերության միզոցով չեղբ բերված առաջընթաց: Բարտն ազդարարում է. որ առաջընթացը չէր կյանքի ինչ՝ որ ուրտում կարիերա, ստեղծագործական աշխատանք, անջնական հավակնություն, պահանջում է ծախս: Ինք վճարում էք ըրտինքով, ժամանակով, հպրաբերություններով, չէր սեփական հոգու կտորներով: «*Նավատորմի գինը*» ճեպ չի ասում, որ ծախսը չափազանց բարձր է: Սյն հարցնում է. արդյոք նպատակակետն արժե այն, ինչ վառում էք այնտեղ հասնելու համար:

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Սնիրաժեշտ գինը վճարելուց հրաժարում: Սավերը կանգ են առնում, և նավատորմը երբեք չի հասնում նավահանգիստ: Կամ՝ սխալ չեղևարկման համար արված փոհաբերություն. վառելիք, որը լցվում է արգեն խորտակվող նավի մեջ:

ԾԵՄԸ. ՆԱՎԱՏՈՐՄԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ

Պիակտիկանտը նպատակը գրում է թղթի մի կողմում, իսկ ծախսը՝ մյուս կողմում: Բուղթը այրվում է աղի զրով ամանի վրա. և մոխիրը նետվում է քամուն:

ԾՈՎԱՅՆԱԿԱՆ ԱՌԱՄ

«Լայմի վրա գտնվող ամեն լապտեր այրում է ինչ՝ որ մեկի կյանքի մեկ ամիսը: Ագմիրալի լապտերը այրում է մեկ տարի»:

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՉՈՐԱ (FOUR OF LANTERNS)

Չորս Լապտերների խնդույքը • 四燈牌 • SI DENG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՎԵՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Բաքանված ծովախոշոք, որը հասանելի է միայն ցածր մակընթացության ժամանակ ծովով փորված քարե անցուղու միջով, բացվում է բնական ամֆիթատրոնի մեջ, որը լուսավորված է գունավոր բոցի չորս սյուներով։ Բոցերը բարձրանում են քարե ավազաններից, յուրաքանչյուրը կողմնացույցի մի կետում, յուրաքանչյուրը վառվում է զառսական տիեզերագիտության չորս ծովերից մեկի գույնով և բնավորությամբ։

– Արևելք (Ապարյուտ վիշապ)։ Այստեղ, գանգաղ այրվող կանաչ սյուն, որը հոտ է գալիս տոճու և զարնան անջրկի, գցելով ստվերներ, որոնք կարծես աճում և ծաղկում են կենդանի բույսերի պես։

– Նարավ (Արմիր թռչուն)։ Աստաղի, պարող կարմիր սյուն, որը ճարճատում է ամառային կայծակի էներգիայով, ցրելով կայծեր, որոնք բարձրանում են աղոթքների պես։

– Արևմուտք (Ապիտակ վագր)։ Աստղ, հստակ սպիտակ սյուն, որը վառվում է առանց չայնի, նրա լույսը սուր է, ինչպես սայրի ելը, լուսավորելով յուրաքանչյուր թերություն, յուրաքանչյուր մակերեսի վրա։

– Նյուսիս (Ա կրիա)։ Զածր, գորգացող սև սյուն, որը կարծես վառվում է զրի տակ, նրա խավարը կուլ է տալիս լույսը, այլ ոչ թե տալիս այն։

Մովահենները խնդույք են անում այս սրբավայրի կենտրոնում՝ ուտելով, խմելով, ծիծաղելով, նրանց զեմքերը հազորգաբար լուսավորվում են չորս բոցերից, յուրաքանչյուրով, երբ նրանք շարժվում են ծովախոշոքով։ Սա հաղթանակի տոնակատարություն է։ Իսկ գոյատևման տոնակատարություն է, խաղաղության գողացված գիշեր մի կյանքում, որն առաձարկում է քիչ նման գիշերներ։ Անչնակազմը գիտի, որ մակընթացությունը շուտով կշրջվի, որ անցուղին կփակվի, որ նավատորմը նորից նավարկելու է վտանգի մեջ։ Բայց առայժմ, չորս գույնի լույսի ներքո, նրանք խնդույք են անում։

ԳՈՐԾԱԿՑՍԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐԲՈՎ, ՈՒՇՎԱՐՈՒԹՅԱՄԲ ԶԵՆՔ ԲԵՐՎԱԾ և ժամանակավոր կայունություն։ Նանգստի և վերականգնման պահ պայքարի միջև անասում։ Բարտն ազդարարում է, որ գուցե գտել էք մի սրբավայր, մի տեղ, մի հարաբերություն, մի համայնք, մի պրակտիկա, որտեղ կարող եք վերալիցքավորել չորս Լապտերները հազորգ ճանապարհորդությունից առաջ։ Նամտեսք այն։ Մի շփոթեք այն մշտական տան հետ։

ՇՐՂՎԱԾ ՈՒՐԲՈՎ, ԱԵԴԾ անվտանգություն։ Խնդույքը թակարդ է, ծովախոշոքը փակուղի է, և անցուղին փակվում է չորս հետևից։ Կամ՝ հանգստի վայրից հեռանալուց հրաժարում, երբ ժամանակն է շարժվելու։

ԾԵՄԸ, ԾՈՎԱՆՈՐԾԻ ՄԵՌԻՏՄԱՅԻՆ

Պրակտիկաները ստեղծում է ժամանակավոր սրբազան տարածք չորս մոմերով կողմնացույցի կետերում. յուրաքանչյուրը հնարավորության գեպը մտաբերելու (կանաչ, կարմիր, սպիտակ, սև/կապույտ)։ Ճարածքը օգտագործվում է հանգստի, մեղիտացիայի կամ ստեղծագործական լիցքավորման համար, այնուհետև ապամոնտաժվում է կանխորոշված ժամին։

ԾՈՒՄՆԵՍԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Իմաստուն անջնակալմը գիտի, որ ծովախորշը տուրել է։ Դիմար անջնակալմը պատեր է կառուցում ծովախորշի շուրջ և իրեն անվտանգ է կոչում»։

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԴԻՍԳ (FIVE OF LANTERNS)

Դիսգ կրակների մարումը · 五燈牌 · WU DENG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՎԵՐՆԱՄԱՏԵՐԻԳ

Բառս նալի տախտակամածին գիշերը։ Դիսգ Լապտեր վայրենի ճոճվում են վերնամասերից, յուրաքանչյուրը վառվում է տարբեր երանգով, ներկայացնելով մտքի տարբեր «թույլ»։ Բոսորագույն՝ վայրույթի համար, հիվանդագին գեղին նախանգի, կապտուկի՝ մանուշակագույն՝ վրդովմունքի, գունատ կապույտ՝ ինքնախղճահարության, և թրթռացող, անգույն բոց՝ ինքնախաբեության առանցքահատուկ թույլի համար, այն սուտը, որը թույլ է տալիս բոլոր մյուս թույլներին ծաղկել։

Մոճվող Լապտերների տակ կոխվ է ընթանում։ Մոճահենները բռնվել են միմյանց հետ, նրանց գեմքերը աղավաղված են տեղաշարժվող գույներով վայրույթի, խանգի, վիրավորված հպարտության գիմակների։ Սաճալարը և հրաչիզը պայքարում են գողացված ավալի բաժնի համար, կամ գուցե երեք նավարկության առաջ ասված վիրավորական բառի համար, որը երբեք ներված չէ։ Ճախտակամածի տղան կծկվել է մի տակառի հետևում, գիտելով իր հերոսներին, ինչպես են պատառոտում միմյանց։

Բայց ֆոնին, մի կերպար հանգարտ շարժվում է քառսի միզով։ Ուսկրային ազմիրալն է, չեղքին մի գույլ քացախ ավանդական նյութը, որն օգտագործվում է ուրվական՝ կրակը հանգցնելու համար։ Սա շարժվում է Լապտերից Լապտեր, հանգցնելով յուրաքանչյուր բոց գույլի ճշգրիտ, անշտապ ճոճքով։ Բոցերը ֆշշում են և մարում, մեկ առ մեկ։ Մի քանի յուրաքանչյուր Լապտեր մթնում է, կոճվող ծովահեններից մեկը սաթաքսում է, թարթում և նայում շուրջը, կարծես արթնանալով տենդային երակից։

Բարտը գրավում է մարման պահը, այն պահը, երբ կոնֆլիկտի կրակները գեղ վառվում են, բայց առաջին Լապտերը նոր է մթնել, և առաջին ծովահենը նոր է հասկացել, որ չի հիշում, թե ինչու էր կոճվում։

ԳՈՐԾԱԿՑՈՒՄ ԻՍՏԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ. Կոնֆլիկտի լուծում հստակության միջոցով: Քարտն ազդարարում է, որ պայքարի շրջանը՝ չէր ներսում, հարաբերություններում, համայնքում, ավարտվում է աղավաղված ընկալումների հանգցմամբ, որոնք սնում էին այն: Ինչ կրակները հանգցվում են: Ուր սկսում էք նորից հստակ տեսնել:

ՇՐՋԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Կոնֆլիկտ, որը հրաժարվում է ավարտվել: Կրակները վառվում են, և ոչ ոք քաջախ չի բերում: Կամ կեղծ խաղաղություն, որը պարտադրված է գոսից, այլ ոչ թե ճեղք բերված իրական պատկերացման միջոցով: Լապտերները հանգցված են, բայց ծովահենները դեռ վայրացած են խավարի մեզ:

ԾԵՄԸ. ԴԻՍԿՈՆԵՐԻ ՄԱՐՈՒՄԸ

Պրակտիկաները վառում է հինգ մոմ, որոնցից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է ընթացիկ կոնֆլիկտ կամ բացասական հույզ: Մեկ առ մեկ, մոմերը հանգցվում են մի քանի կաթիլ զրով կամ քաջախով, և պրակտիկաները անվանում է այն աղավաղումը, որը ապաստում է:

ԾՈՎԱԾԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Քաջախն ալելի քիչ է ծախսում, քան նոր անջնակալը: Սակայն շատ նավապետներ կգնեն նոր անջնակալ, նախքան նրանք կգնեն քաջախ»:

ԼՍՊՏԵՐՆԵՐԻ ՎԵՑ (SIX OF WANDS)

Մեխերի թագը · 六燈牌 · LIU DENG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՎԱՐՈՒՄԸ

Ուկրաինի ազգիրալը վերագտնում է սովերների նավահանգիստ, քայլելով մի նավամատույցով, որը լցված է լուռ, գիտող կերպարներով՝ այլ ծովահեններ, այլ ուրվականներ, այլ հոգիներ, ովքեր շահել են իրենց սեփական հաղթանակները և այժմ սպասում են տեսնելու, թե ինչ պետ է այս հաղթողը կրելու իր հաղթանակը: Սավահանգիստը լուսավորված է միայն այն լույսով, որը ճառագայթում է Ազգիրալի գլխից:

Նա կրում է վեց ժանգոտ մեխերից պատրաստված թագ: Մուրաքանչյուր մեխ անցկացված է փոքրիկ երկաթյա լապտերի միջով, և յուրաքանչյուր լապտեր վառվում է այն հոգու գույնի բոցով, որից այն վերցվել է պարտված թշնամու էությունը, գրավված և կրված որպես գավաթ: Որոշերը տարբեր գույների են, մեկը ուղիղ մարտիկի նարնջագույնն է, մեկը խորամանկ ուռվավոր մանուշակագույնը, մեկը դավաճանի հիվանդագին կանաչը, մեկը հավատարիմ լեյտենանտի կաշույն ոսկին, մեկը գիտնականի գունատ կապույտը, մեկը գրեթե հաղթած նավապետի բոցավառ սպիտակը:

Ազգիրալի գեմըը հաղթական չէ: Մյն մոայլ է: Թագը ծանր է: Մեխերը խրվում են նրա գանգի մեջ, և նրանց գցած լույսը լուսավորում է նրան ամբողջ նավահանգստի համար, որպեսզի տեսնի, բայց այն նաև լուսավորում է նրա գեմըը, նրա

թերութիւնները. նրա սեփական հոգեւածութիւնը: Սա հաղթել է: Բոլորը կարող են տեսնել. որ նա հաղթել է: Սկ հաղթանակն արգեն գտնում է շրթայի մի նոր տեսակ:

Նրա շուրջը ամբողջ չի ուրախանում: Սրանք ընդունում են: Ունանք խոնարհվում են: Ունանք պարզապէս գիտում են: Սի երեխա մեկնում է գեպի թագը և հետ է ըաշվում ծնողի կողմից:

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՐՔՈՎ. Յաղթանակ և հանրային ճանաչում: Անաչում չէր չեղբերումների համար: Բարտն ազգարարում է. որ զուր հազորութիւն էք հասել ինչ որ տեսանելի չէ ու՛ առաջխաղացում. մրցանակ. ավարտված նախագիծ. որը ստանում է գովասանք: Սեխերի թագը իրական է. և զուր վաստակել էք այն: Բայց ըարտը նաև կրում է հանգարտ նախազգուշացում. թագը ծանր է. և նրա զգած լուրջ չէլ ենթարկում է նախանշի. սպասումների և նվաճածը պահպանելու բեռի:

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Պյուրոսյան հաղթանակ: Յաղթանակ. որն ավելի թանկ արժեցավ. քան արժեր: Այն՝ գովասանքի քաղցը. որը գտնում է կախվածութիւն. հաղթողը. ով չի կարող զագարեցնել թշնամիների հոգիները հավաքելը. քանի որ թագը երբեք բավականաչափ ծանր չի չգացվում:

ԾԵՄԸ. ԲԱԳԻ ԾԱՍԱՉՈՒՄԸ

Պրակտիկաները գրում է իր վերջին հաղթանակները թղթի կտորների վրա և գասավորում գրանք շրջանաչափ: Սեկ առ մեկ. յուրաքանչյուր հաղթանակ ճանաչվում է. այնուհետև աչատվում է (այրվում. թաղվում կամ նետվում է զուրը). որպէսզի հազորութիւն բեռը բանտ չգառնա:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Սեխերի թագը գեո թագ է: Բայց թագերը մեռյալների համար են: Անգանիները զլխարկներ են կրում»:

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՈՒՔ (EIGHT OF WANDS)

Ուրվականների նավատորմը • 八燈牌 • BA DENG PAI

ՎԻԳՈՒՄԸ ԱՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Որ սև առագաստներով զուկաներ շարժվում են ըամոն հակադակ. նրանց աղեղները կտրում են ալիքները այնպիսի հարթ. լուր շարժումով. որը բնորոշ է ոչ լիովին ֆիզիկական նավերին: Սրանք ուրվական նավեր են. ոչ թե Բահանայի նավահանգստի ուրվական նավատորմը. որը սպասում է խարսխված. այլ՝ ակտիվ նավատորմ. պատերազմական զոկատ. կանչ. որը չի կարելի անտեսել:

Մորաքանչյուր գոնեկա շարժվում է մահապատժի ենթարկված սուրհանգակների գողացված շնչով լցված լապտերով տղամարդիկ և կանայք ովքեր մահացել էին կրելով նախազգուշացումներ, որոնք երբեք չհասան իրենց նպատակակետին։ Մրանց վերջին շնչերը գրավված ապակու մեզ և կախված կայմերից, այժմ մղում են ուրվական նավերը առաջ այն հաղորդագրությունների հրատապությամբ, որոնք պետք է հանձնվեն, նույնիսկ եթե սուրհանգակները մեռած են և ստացողները վաղուց խեղդված։

Լապտերները վառվում են տարօրինակ, լուռ լույսով միգուկում սպիտակ, մարելով գեպի մանուշակագույն պսակ, որը ներկում է կորպուսների շուրջ ծովը։ Այնտեղ, ուր լույսը գիպչում է զրին, զուրը հիշում է այն նավերը, որոնք ժամանակին նավարկել են այնտեղ և խորտակվել։ Սվելի հին նավաբեկությունների ուրվականները թարթում են հակիրճ տեսանելիության մեզ և հետո լուծվում։

Նավերը անջնակալվ չեն կրում։ Մրանց պետք չէ։ Լապտերների մեզ շունչը բավականաչափ անջնակալվ է, սուրհանգակների կամքը, ովքեր հրաժարվեցին թույլ տալ, որ մահը գազարեցնի իրենց լուրերը հանձնելը։

ԳՈՐԱԿԱՅԱԿԱՆ ԻՍՏԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՐՔՈՎ, Հրատապ նորություններ, Անկասելի թափ։ Կանչ, որը հնարավոր չէ անտեսել։ Քարտեզ ազդարարում է, որ ինչ “որ բան մեծ արագությամբ մոտենում է չեզ և հաղորդագրություն, հնարավորություն, ճգնաժամ, հայտնություն։ Այն չի սպասի, մինչ գուք պատրաստ լինեք։ Ուրվականների նավատորմը ժամանում է իր սեփական գրաֆիկով, և նրա լուրը փոխում է ամեն ինչ։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, Ընդհատված հաղորդագրություն։ Սորություններ, որոնք պետք է հասնեն, բայց կորել են ճանապարհին։ Կամ կանչ, որից հրաժարվում եք պատասխանել, նույնիսկ երբ նավատորմը հավաքվում է չեր հորիզոնում։

ԾԵՄԸ, ՇԱՅՍՈՐՈՐՔԱՆ ՀԱՆՁՆԱԽԱՆԻ

Պրակտիկաները գրում է մի հաղորդագրություն, որը վախենում էր հանձնել, ծալում է այն թղթե նավակի մեզ և թողնում այն զրի վրա լողալու տախտակամածին վառվող մոմի մնացորդով։ Հաղորդագրությունը ազատվում է ուրվական սուրհանգակներին։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Անոթները հանձնում են հաղորդագրությունները, որոնք կենդանիները չափազանց վախեցած են կրելու համար։ Նավ վճարեք նրանց, և նրանք կկրեն չերը»։

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԻՆԸ (RING OF LANTERNS)

Ուրվական - վառելիքով հսկումը · 九燈牌 · JIU DENG PAI

ՎԻՃԱԿԱՆ ԵՎ ՄԱՐԿԱՆ ԳՐԱԴՐՈՒՄՆԵՐ

Այն փշոված նախամատույց չգտնվում է գեպի մի ծով, որը եռում է խեղդվածների գեմքերով: Պորը զուր չէ, այլ թափանցիկ ջրերի վանգված՝ ուրվականներ, որոնք սեղմվում են գեպի վեր, նրանց բերանները բաց են լուռ աղերսանքներով կամ մեղադրանքներով, նրանց չեղքերը մեկնված են գեպի միակ կենդանի կերպարը, ով կանգնած է պահակ նախամատույցի վերջում:

Արագը վիրավոր ծովահեն՝ կախաբեկ է, նրա հագուստը պատված է չափ թեթև կապված է արյունոտ վիրակապերով, նրա գեմքը հյուծված է հոգնածությամբ: Սրա հետևում, ութ լապտերների բարիկազ է վառվում կիսաշրջանով, լապտերներ, որոնք վառվում են բանտարկյալների ճարպով, շնաչկան արցունքներով և իր իսկ կամքի վերջին պաշարներով: Բոցերը ցածր են: Ատելիքը գրեթե սպառվել է:

Իր չեղքերում, նա պահում է իններորդ լապտերը: Այս մեկը վառվում է իր իսկ շնչով, ոչ թե մեռյալների գողացված շունչը, այլ իր կենդանի շունչը, կամովին տրված, բոցը բոցի գիմաց: Ուրա վերջին լույսն է: Սրբ այն մարի, բարիկազը կփլվի, և ուրվականները առաջ կխուժեն:

Բայց լույսը գեղ չի մարել: Սրա գեմքը, իններորդ լապտերի փայլի մեզ, հուսափատ չէ: Այն վճռական է: Սա չի պայքարում հաղթանակի համար: Սա պայքարում է ևս մեկ ժամի համար: Մկս մեկ շնչի: Մկս մեկ հնարավորության այն ամենի համար, ինչ նա պաշտպանում է, նավ, անչնակալվ, երեխա, զաղտնիք, որպեսզի փախչի կամ ժամանի կամ ծնվի:

Քարտը վերջին լույսի մարելուց առաջ ընկած պահն է: Ուր նկունության սահմանումն է, ոչ անպարտելիությունը, այլ գիծը պահելու պատրաստակամությունը, երբ գիծը պահելն այն ամենն է, ինչ մնում է:

ԳՐԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐԻՈՂ ՈՐԻՓՈՎ, ճկունություն ծայրահեղ վիճակում: Վերջին պաշտպանությունը: Քարտն ալգարարում է, որ գուր ռեսուրսների վերջում էք հյուծված, վիրավոր, վերջին շունչների վրա, և գեղ կանգուն եք: «Ուրվական՝ վառելիքով հսկումը» արտասովոր քաղութային քարտ է, ոչ թե հերոսի քաղութային, ով հաղթում է, այլ պահապանի քաղութային, ով հրաժարվում է ընկնել: Ուր վկայություն է այն ուժի մասին, որը մնում է, երբ ամբողջ ուժը սպառվել է:

ՇՐՋԱՆԻ ՈՐԻՓՈՎ, փչում: Վերջին լույսը մարել է: Մկումն ավարտված է, և այն, ինչ գուր պաշտպանում էիք, կորել է: Վամ օգնություն խնդրելուց հրաժարում, երբ հնարավոր է օգնություն ստանալ: Ախաբազը, ով պնդում է միայնակ կանգնել, երբ ուժեղացումները հասանելի են:

ԾԵՄԸ, ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԼԱՊՏԵՐԸ

Պիակտիկանտը մութ սենյակում վառում է ինը մոմ: Ուր թույլատրվում է այրվել մինչև վերջ: Իններորդը հանգցվում է պրակտիկանտի սեփական շնչով՝ մեկ կանխամտածված արտաշնչով, այն ըմբռնումով, որ որոշ հսկումներ ավարտվում են ոչ թե պարտության, այլ ազատագրումով:

ԾՈՒՄԴԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒՇ

«իններորդ լապտերը վառում է այն, ինչ առաջին ութը չկարողացան», ես Դը, որը կար, որպեսզի ես Դը, որը լինելու է, կարողանա շնչել»:

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ՏՍԱԸ (TEN OF LANTERNS)

Ոսկրային ազմիրալի վերջին վերագարչը • 十燈牌 • SHIDENG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի կերպար սայթաքում է ափի վրա, որը ներկված է կարմիր նահանգող մակընթացությամբ, ոչ թե արյուն, այլ կենսալուսարձակող գրիմուրներ, տրորված ինչ Դոր մեկի ոտնաչալներից, ով չափազանց հյուծված է նրանց շուրջը քայլելու համար: Կերպարը Ոսկրային ազմիրալն է, բայց նա նվազել է այժմ, նրա կմախքային կազմվածքը կորացած է տասը շղթայված լապտերների ծանրության տակ, որոնք քարշ են գալիս նրա հետևից ավազի մեզ:

Մուրաքանչյուր լապտեր պարունակում է գավաթ կամ հանցագործություն: Սեկը պահում է փոքրացած զլուխ, որի աչքի խոռոչներում մետաղագրամներ են մրցակից ազմիրալ, ով գավառանվել և վաճառվել է: Սեկը պահում է կոտրված կողմնացույց, որը գեո պտտվում է գեպի մի տուն նավահանգիստ, որն այլևս գոյություն չունի: Սեկը պահում է երեխայի կոշիկ, կատարյալ պահպանված, երբևէ չկրած: Սեկը պահում է ամուսնական մատանի, որը գեո մատի վրա է: Սեկը պահում է գինու սափոր, որը երբեք չի խմվի: Սեկը պահում է ներման թղթազլան, որը երբեք չի հանջնվել: Սեկը պահում է նավապետի օրագիր, որի վերջին մուտքը երկու գատնապարտող բառ է. «Ներդիր ինչ»:

Լապտերները ծանր են: Նոթաները կտրում են Սզմիրալի ոսկորները: Սա վերագառնում է մի ճանապարհորդությունից, որը խլել է ամեն ինչ՝ իր նավատորմը, իր անձնակազմը, իր գործը, գուցե իր հոգին, և այն ամենը, ինչ նա կարող է ցույց տալ՝ զրա գիմաց, այս տասը լապտերներն են, այս տասը արջանագործությունները այն մասին, ինչ շահվեց և ինչ կորսվեց և ինչը չի կարելի տարբերել՝ զրանց միզ և:

Նրա հետևում ափը գատարկ է: Ուժը, որը բերել է նրան այստեղ, հանգարտ է: Սրա առզ և երկինքը գուլպատ մոխրագույն են և լուսաբացին, և հորիզոնում, հազիվ նկատելի, մի նավահանգիստ է սպասում: Սյն կարող է լինել տուն: Սյն կարող է լինել գատաստան: Սյն կարող է լինել հանգիստ:

«Ոսկրային ազմիրալի վերջին վերագարչը» այնպիսի ընդհանուր հաղթանակի քարտն է, որը զարչել է անտարբերելի ընդհանուր պարտությունից: Սյն, ինչ փնտրում էիք, գտաք: Սյն, ինչ գտաք, չեք կարող վաճառել: Սյն, ինչ կրում եք, զարչել է այն, ինչ գուցե եք, և գուցե չափազանց հոգևած եք այն ավելի հեռու կրելու համար:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐԻՔՈՎ, Սմբողգացման ճնշող բեռը: Նրկար արշավի ավարտը: Բարտն ազգարարում է, որ գուր հասել եք այն ամենին, ինչ նպատակ էիք գրել հասնել, բայց ծախսը եղել է ամեն ինչ: «Լապտերների տապը» ողբերգություն չէ: Ուս հաշվետվություն է: Ուրբ ունեք չէր տասը լապտերները: Ուրբ ունեք չէր տասը գավաթները, չէր տասը

հանցագործությունները, չէր պասը արձանագրությունները այն մասին, ինչ կրակն այրել է։ Սյժմ գուր պետք է որոշեք . կքարշե ք զրանք հավերժ, թե կգնեք զրանք գետնին և կքայլեք նավահանգիստ անբեռնված։

ՇՐՁՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Կանգ առնելուց հրաժարում։ Ազմիրալը, ով չի կարող թույլ տալ, որ ճանապարհորդությունը ավարտվի, ով հետ է գտնում գեպի ծով, նույնիսկ երբ նավահանգիստը սպասում է։ Կամ գիտակցումը, որ զավաթներն անարժեք են . Լապտերները գատարկ են, հաղթանակները խոռոչ, և ամբողջ արշավը սխալ էր։

ԾԵՒԸ. ԱՍՏՆԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկաները հավաքում է տասը առարկա, որոնք ներկայացնում են անցյալի չեղքեցրումներ կամ բեռներ։ Սեկ առ վեկ, յուրաքանչյուր առարկա պահվում է, ճանաչվում, այնուհետև ազատվում է, գրվում տուփի մեջ, տրվում, գեղ են տրվում։ Սեսն ավարտվում է, երբ բոլոր տասը ազատվել են։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ուկրային ազմիրալը կրում էր իր Լապտերները, մինչև ծովն ինքն ասաց. «Բավական է։ Վայր գրիր զրանք։ Նավահանգիստը զավաթների կարիք չուկի, և ոչ էլ մեռյալները >>>»:

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԷԶ (PAGE OF LANTERNS)

Ուրվական կրակի գոգությունը • 燈侍牌 • DENG SHI PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆՎԱՐՍԳՐՈՐԹՈՒՆ

Սի երիտասարդ նավաստի (Լապտերների տղան, ծովահենական լեգենդից) կծկվել է քսած նավի տախտակամածին։ Մամը գիշերվա ամենախորն է, երբ նույնիսկ պահակը գլխով է անում, և միակ չալները վերնամասերի ճոռոցն ու ալիքների շրշյունն են։ Սրա առջև, մահացած նավապետի Լապտերը վառվում է կայուն բոցով բոց, որը վառվել էր նավապետի սեփական կամքի ուժով, նրա քաղութային, նրա վճռականությամբ նավարկելու ծանոթ աշխարհի ելքերից այն կողմ։

Տղան ունի իր սեփական ժանգոտ Լապտերը, որը վաղուց սատել է։ Սա փոխանցում է բոցը, Վգուշորեն, շունչը պահած, չեղքերը թեթևակի գողալով։ Սա գոգություն է։ Սավապետի կրակը իրենը չէ վերցնելու համար։ Բայց տղան գիտել է նավապետի նավարկությունը, տեսել է, թե ինչ կարող է անել այդ կրակը, և ցանկանում է մի քաղցով, որը սարսափեցնում է իրեն, վառվել այգապես։

Փոխանցումը գրեթե ավարտված է։ Ժանգոտ Լապտերը սկսում է փայլել։ Սավապետի Լապտերը թրթռում է։ Նույնով գոգությունն ավարտված կլինի, և տղան կունենա իր սեփական բոցը անօրինական, գողացված, բայց իրենը։ Ինչ ինչ է, նա անում գրա հետ, քարտը չի ասում։

ԳՈՐԾԱԳՏԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԻՂ ՂԻՐՔՈՎ. Անսանջ հավակնություն: Վտանգավոր որոնումների առաջին քայլերը: Բարտես ազգարարում է այն պահը, երբ գուրդորչում եք վերցնել այն, ինչ ուզում եք, նույնիսկ եթե այն չեք չէ իրավունքով: «*Հապտերների էզը*» ստեղծագործական կամ կարիերային հավակնության կայծն է, որը գալիս է ուրիշի կրակը տեսնելուց և որոշելուց, որ գուրդ պետք է ունենաք չեք, նույնիսկ եթե պետք է գողանաք այն:

ՇՐՋԱՎԱՅԻՆ ՂԻՐՔՈՎ. Վատնված տաղանդ: Տղան, ով գողանում է կրակը և հետո թույլ է տալիս, որ Հապտերը մարի, քանի որ չգիտի, թե ինչպես խնամել այն: Վամ Բացահայտված գողություն, այն բանի հետևանքները, որ չէր չեղ վերցնել:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սեսն բոց գողացված է ավելի հին բոցից: Առաջին կրակը գողացվել էր երկնքից: Ո՞նվը ընդամենը գող է վկաներով»:

ԼԱՊՏԵՐՆԵՐԻ ԱՄՈՒՏ (WIGHT OF LANTERNS)

Փորձրիկ հեծնողը • 燈騎牌 • DENG KÍ PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՐՈՐԹՈՒՆ

Վայրի աչքերով ծովափեին չհավարում է սև առագաստներով զուկայի տախտակամածին, երբ այն սուզվում է այրվող նավատորմի միջով: Սրա շուրջ ծովը կրակի մեջ է, նավերը բոցավառվում են, նավթի բծերը բռնկվում են, զուրն ինքնին կարծես վառվում է մեռնող նավերի արտացոլված կատաղությամբ: Սա մի բարձրագույն չեղքում պահում է կոտորված Հապտեր, և նրա կոտորված վանդակից ուրվական կրակը թափվում է զրի պես, տարածվելով ծովի մակերեսով, սնուցելով հրդեհը:

Սրա գեմըն զաժան չէ: Սրա էքստատիկ է: Սա չի ոչնչացնում ոչնչացման համար: Սա ոչնչացնում է ճանապարհորդ բացելու համար, թե ինչի համար, քարտը չի ցույց տալիս: Սրա զուկան արդեն անցել է այրվող նավերի կողքով, արդեն ուղղված է դեպի բաց ծովը նավատորմից այն կողմ: Ոչնչացումը նպատակը չէ: Ու կողմնակի արդյունք է մի առաջնթացի, որը չի կանգնեցվի:

Սրա չին, քանի որ զուկան նաև չի է այնպես, ինչպես այս սերիայի բոլոր նավերը մասամբ այն բաներն են, որոնք կրում են ծովային վիշապ է բերանից փրկվող արջակող, նրա աչքերը սպիտակ են պտտվում, նրա սմբակները (կամ լողակները) կայծեր են արջակում ալիքներից: Սապետը և ծույզը մեկ արարած են, մեկ կամք, մեկ կրակ:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍՍ

ՈՐՈՐԻՂ ՂԻՐՔՈՎ. Իմպուլսիվ գործողություն: Սրշավանք, այլ ոչ թե ճանապարհորդություն: Բարտես ազգարարում է արագ հարվածելու, ուժեղ շարժվելու և հետևանքներն իրենց հոսով թողնելու ժամանակ: «*Փորձրիկ հեծնողը*» յանգ է ներգիայի

մարմնավորումն է, իր ամենապայթուցական չևով՝ քաղություն, որը զառնում է անխոհեմություն, նախազեռնություն, որը զառնում է ագրեսիա։ Սգտակար է, երբ նրբությունը չախտոկվել է։ Ստանգավոր է, երբ նրբությունը երբեք չի փորձվել։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Սնտոհեմություն, որը առաջացնում է ավելորդ ավերածություն։ Կրակը տարածվում է վերահսկողությունից զուրս։ Վաճ կաթվածահարություն սեփական ուժի հանգեպ վախից. «Փողորհկ հեծնողը» ով վախենում է, թե ինչ կարող է այրել։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Փողորհկ հեծնողը չի հարցնում, թե արդյոք ծովը պատրաստ է վառվել։ Սա վառում է Լուցկին և թողնում, որ ծովը որոշի»։

ԼՍՊՏԵՐՆԵՐԻ ԲԱԳՈՒՐԻ (BURN OF LANTERNS)

Ասկընթացության աշյուն • 燈后牌 • DENG HOU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՎԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի թագուհիի նստած է հարյուրավոր նավաբեկությունների տախտակներից կառուցված գահին, նրանց գլխամասերը խմբված են նրա շուրջը խեղդված թագավորների արքունիքի պես։ Սա գեղեցիկ է այնպես, ինչպես փողորհկն է գեղեցիկ՝ հսկայական, կառուցվածքային և լիովին անտարբեր, թե արդյոք զուր վերապրում էք նրա ուշադրությունը։ Սրա զգեստները փողորկալից ամպեր են։ Սրա թագը պարունակվող կաթնակի Լուսապսակ է, յուրաքանչյուր կաթնակ սառեցված է իր հարվածի պահին։

Գրկում, նա պահում է մի Լապտեր։ Լապտերի ներսում, մանրանկարչական փողորհկ է մոլեգնում՝ թայֆուն ամանի մեջ, փողորհկ, որը կկանխ նավատորմը, եթե ազատվի։ Սա շոյում է ապակին մեկ մատով, և ներսում փողորհկը արջազանքում է, պարուրաչև շարժվելով գեպի նրա հարկը, հանգարտվելով, երբ նա հետ է քաշում։

Թագուհին չի մոլեգնում։ Սա մոլեգնելու կարիք չունի։ Սրա ուժը փողորհկի կատաղության մեջ չէ, այլ՝ նրա բացարձակ վերահսկողության մեջ, թե երբ և որտեղ այդ կատաղությունը կազատվի։ Սա կամքն է, որը տիրապետում է կրակին՝ առանց այն հանգցնելու, կրակը, որը ծառայում է կամքին՝ առանց այն սպառելու։ Սկ նա կառավարում է ոչ թե սիրով, այլ անով, իր Լապտերի հիպնոսացնող փայլը, որը ուրիշները, տեսնելով, տաքացնում են իրենց ջեղքերը, իմանալով, որ զերմությունը պայմանական է։

ԳՈՐԱԿՉԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ, Ստեղծագործական կրակի հրամանատարություն։ Նավակնության ուղղորդումը արգյունավետ, կայուն ուժի։ «Լապտերների թագուհին» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ չէր կամքը համահունչ է չէր հանգամանքներին, և չէր կրակը վառվում է տաք, բայց վերահսկվող։ Սա ներկայացնում է մի անչի կամ գոյության վիճակ, որում խարիվման կիրառվում է ճշգրտությամբ, առաջ նորոգը, ով ոգեշնչում է ոչ թե զերմությամբ, այլ իր սեփական համով մոնքի ստիպողական ուժով։

ԵՐԶՎԱԾ ՌԻՐՔՈՎ. Խարիվմայի չարաշահում: Քագուիին, ում կրակը սպառում է նրանց, ովքեր չափազանց մոտ են գալիս: Վաճ
ստեղծագործական հյուժվածություն: Լապտերի մեզ փոթորիկը չափազանց շատ անգամ է ապատվել, և ամանի մեզ ոչինչ չի
մնացել:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ճաքացրեք չեր չեոքերը «Ասկընթացության այրու» Լապտերի մոտ, բայց մի շփոթեք նրա կրակը օգախի հետ: Սրա
կրակը պենք է, որը գետ չի ընտրել իր թիրախը»:

ԼՄՊՏԵՐՆԵՐԻ ԲԱԳՎԱՌՈՐ (KING OF WINTERS)

Փոթորիկ կանչող ագմիրալը · 燈王牌 · DENG WANG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՎԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի հրամանատար կանգնած է ամպերից վեր գտնվող ագուափի բնի վրա, ներքևում ծովը անտեսանելի է փոթորկի վերմակի
տակ: Սրա թիկնոցը պատրաստված է աղած որոտային ամպերից, մոխրագույն և սև, կրակված պարունակվող կայծակի
մանուշակագույն լույսով: Սրա մորուքը ծովային փրփուրի գույնն է, իսկ աչքերը երկնքի գույնն են հենց նախքան թայֆունը
կոտրվելը:

Այլ չեոքում, նա պահում է կետի ոսկորից պատրաստված գավազան՝ սև երկաթյա վանդակով: Վանդակի ներսում, կայծակի
բոցը անընդհատ վառվում է, նրա լույսը գցելով Ագմիրալի գեմքի սուր ուրվագիծը: Մի մարդու գեմք, ով հրամայել է
փոթորիկներին և հրամայել է նրանց կողմից, ով նավատորմեր է ուղարկել փոթորիկի երախը և նորից գործ բերել նրանց, ով
այրել է իր սեփական նավերը, երբ այրելը անհրաժեշտ էր, և լուսավորել է ճանապարհը իր անչնակազմի համար, երբ
ճանապարհը լուսավորելը պահանջում էր այրել ինքն իրեն:

Սրա շուրջը, փոթորիկը արգասանքում է նրա ներկայությանը: Վայծակը հարվածում է այնտեղ, ուր նա ծեստ է անում: Քամին
փոխվում է այնտեղ, ուր նա նայում է: Ամպերը բաժանվում են այնտեղ, ուր նա քայլում է, և փակվում են այնտեղ, ուր նա
անցել է:

Սա սերիայի կրակի տիրակալն է՝ ոչ թե սկսնակի առաջին գողացված կայծի կրակը, այլ բացարձակ հրամանի կրակը,
կրակը, որը այնքան լիովին ինտեգրվել է, որ այն այլևս արտաքին չէ: «Փոթորիկ կանչող ագմիրալը» չի կանչում
փոթորիկները: Սա ինքն է փոթորիկը, պարունակված մարգկային չևով, ընտրելով, թե որտեղ հարվածել:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԴ ՌԻՐՔՈՎ. Տեսլական առաջ նորգութություն: Վամքի և հավակնության վարպետություն: «Լապտերների թագավորը»
ալգարարում է մի ժամանակ, երբ գուր հասել էք չեր ստեղծագործական և մասնագիտական կյանքի

հիմնականատարությունը: Ուր ոչ միայն մասնակցում եք իրադարձություններին, այլև չհավորում եք գրանք: Սա ներկայացնում է մի անձի կամ գոյության վիճակ, որում հավակնությունը հասունացել է նպատակի, և կրակը կոփվել է լույսի:

ՇՐՋԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Բռնապետություն: Ազմիրալը, ով իր նավատորմը ուղարկում է փոթորիկների, իր սեփական փառքի համար, իմանալով, որ նրանք չեն վերապրի: Կամ՝ հիմնականատարության բեռը՝ թագավորը, ով այնքան է աղյուղ, որ այլևս չի հիշում, թե ինչպես լինել տաք:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Փոթորիկ կանչողի հիմանները գրված են արյունով և աղազրով: Նսալանգվեք նրանց, կամ մի հնազանգվեք: Փոթորիկին չի հետաքրքրում: Ազմիրալին հետաքրքրում է»:

ԽԱՐԻՍԻՆԵՐԻ ԱՍ (HCC OF ANCHORS)

Խարիսիսի վճիռը • 錨牌首 • MAO PAI SHOU

ՎԻՋՈՒՄԸ ՆԱԿԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կմայնքային մի շեռք, ոչ թե Ոսկրային ազմիրալի շեռքը, այլ ինչ՝ որ ավելի հին բան, ինչ՝ որ բան, որն արգեն հին էր, երբ գրվեց առաջին կիլը, բարդանում է սև զրից, բռնելով խարիսիսը իր օղակից: Խարիսիսը պատված է խեցիներով և ծովից մաշված, բայց նրա թաթերը սուր են, և նրա մակերեսը փորագրված է ցինաբարի նշաններով, որոնք փայլում են կայուն, արյան՝ կարմիր լույսով խավարի գեմ:

Խարիսիսի շուրջ, զուրը պղտորվում է լուծվող չևերով՝ կեղծ ճարտեպներ, որոնք ստում էին, աղյուսակներ, որոնք ստում էին, կողմնացույցներ, որոնք ցույց էին տալիս գեպի այն, ինչ նավարկողը ցանկանում էր գտնել: Այլ ոչ թե այն, ինչ կար: Խարիսիսի ներկայությունը ճանգում է գրանք: Կեղծ ճարտեպները գտնում են փրփուր: Կեղծ աղյուսակները լուծվում են թանաքի մեզ և ցրվում: Կեղծ կողմնացույցները վայրենի պտտվում են և հետո փշրվում, նրանց սլաքները ընկնում են խորքերը արծաթե անջրկի պես:

Խարիսիսի վճիռը բանալեճ չէ: Ուս հայտնություն է: Այն ժամանում է առանց նախազգուշացման՝ մի ճշմարտություն, որը ծակում է շփոթությունը և ամրացնում միտքը: Կեռքը առաջ արկում է այն ոչ թե որպես մխթարություն, այլ որպես անհրաժեշտություն: Անորոշության ծովը լայն է, և խարիսիսը ծանր է, և ծանրությունը նվերն է:

ԳՈՐԱԿԱՆ ԽՍՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՈՒՐՔՈՎ. Կայծակի պես հայտնություն: Նանկարծակի հստակություն շփոթության շրջանից հետո: Բարտն ազգաբարում է, որ մի ճշմարտություն, որից խուսափում էիք (կամ որ փնտրում էիք), ժամանել է: Այն սուր է, այն ծանր է, գրա հետ չի կարելի վիճել: Խարիսիսի վճիռն այն պահն է, երբ միտքը զագարում է պտտվել և ամրանում է այն ամենի վրա, ինչ իրական է: Նզոկնեք այն: Խարիսիսը պատիժ չէ: Ուս միակ բանն է, որ չեզ կայուն կպահի գալիք փոթորիկի ժամանակ:

Շրջված ՌԻՐՔՈՎ. ճշմարտությունն ընդունելուց հրաժարում: խարիսխն առաձարկվում է. բայց դուք զեռ կառչած եք կեղծ քարտեզներից: Կամ ճշմարտություն, որը որպես զենք է կիրառվում. խարիսխը զգված է ոչ թե կայունացնելու, այլ ոչնչացնելու համար:

ԾԵՄԸ. ԽԱՐԻՍԽԻ ԻՋԵՑՈՒՄԸ

Պրակտիկաները գրում է մի հարց, որը շփոթություն է առաձացրել. թղթի կտորի վրա: Ռուդը ծանրացվում է քարով և զգվում զրով ամանի մեջ: Նրա այն սուլվում է. պրակտիկաները ասում է. «*Մյ, ինչ ճշմարիտ է. կպահվի: Մյ, ինչ կեղծ է. կլողա: Մն գցում եմ խարիսխը: Մն ընդունում եմ ծանրությունը*»:

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Լեղծ աղյուսակը ավելի վատ է. քան առանց աղյուսակի լինելը: Ռական խարիսխը ավելի լավ է. քան երկուսն էլ»:

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԵՐԿՐՈՒ (TWO OF ANCHORS)

Ղանգարտության շղթաները • 錨二牌 • MAO ER PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ԱՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ակնակապած մի ծովահենն նստած է ծալապատիկ մի փոքրիկ լաստանավի վրա. անհնարին հանգարտ ծովի վրա անհնարին հանգարտ ծովի վրա, որը չգվում է երկու զրապտույտների միջև. մեկը չափ, մյուսը ազ. նրանց պարուրաչա, բերանները բացվում են գեպի խավարը: Լաստանավը պետք է պատույի: Մյն չի պատռվում:

Լաստանավը տեղում պահող շղթաները խարիսխի շղթաներ են, խաչված լաստանավի տակ և վրան փորագրված մեկ նիշով, որը կրկնվում է նորից ու նորից. 停 (TÍNG) — «կանգ», «դադար», «դադարեցում»: Նղթաները չեն պայքարում զրապտույտների դեմ: Սրանք պարզապես հրաժարվում են շարժվել դրանց կողմից: Ղանգարտությունը բնական չէ: Մյն պարտադրված է: Ու ընտրություն է, որը կայացվել և պահպանվել է հսկայական ճնշման դեմ:

Մովահենի չեռքերը հենվում են մի սայրի վրա, որը ընկած է նրա ձեկների վրա՝ ծանր թուր զեռ պատյանում: Մա չի հանում այն: Մա չի սպառնում: Բայց սայրը այնտեղ է. և զրապտույտները գիտեն դրա մասին: Ղանգարտությունը բանակցություն է. և բանակցությունը ապահովված է պողպատի հնարավորությամբ:

ԳՈՐԱԿԱՎԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԻՂ ՌԻՐՔՈՎ. Ուսմավարական փակուղի: Ներգրավվելուց զիտակցված հրաժարում: Բարտն ապագարարում է. որ դուք բռնվել եք երկու հակադիր ուժերի միջև (երկու փաստարկներ, երկու պարտավորություններ, երկու գործողությունների ընթացք), և ամենափմաստուն ընթացքը նրանցից ոչ մեկի հետ ներգրավվելն է: «*Ղանգարտության շղթաները*» վախկոտություն չէ: Ու

մարտիկի կարգապահությունն է. ով գիտի, որ ոչ բոլոր ճակատամարտերը պետք է մղել, և որ որոշ կոնֆլիկտներ իրենք իրենց լուծվում են. եթե զուրկ պարզապես հրաժարվեք ներքաշվել զրանց մեզ ։

ՇՐՋԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Փակուղու անխոհեմ խախտում։ Այնպես, որ հանված է չափազանց շուտ, շղթաները կտրված են անհամբերությունից, լատտանավը քաշված է զրապտույտներից մեկի մեզ ։ Կամ չափազանց երկար պարտադրված հանգարտություն. գործելուց հրաժարում. որը գառնում է ապրելուց հրաժարում ։

ԾԱՆԸ. ՀԱՄԱՐՏՈՐՔԱՆ ՊԱՇՏ

Պրակտիկաները ստեղծում է աղի կամ քարերի շրջան և նստում ջրա ներսում որոշակի ժամանակ. վիզուալիզացնելով երկու հակադիր ուժերը որպես զրապտույտներ սահմանից այն կողմ ։ Սեղը չներգրավվելու պրակտիկա է. կենտրոնը պահելը, մինչև ճնշումը կուտակվում է բոլոր կողմերից ։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Քաշված սայրը կարող է պատյան գրվել ։ Սայրը, որը երբեք չի լքում պատյանը, դեռ կարող է հաղթել ճակատամարտը. եթե չեղքը գիտի, թե երբ չքաշել ։» ։

ԽԱՐԻՍՆԵՐԻ ԵՐԵՔ (THREE OF ANCHORS)

Արյունոտ մակընթացության ընծան . 錨三牌 · MŌU SAN PAI

ՎԻՋՈՒՆ ԱՎԱՐՔՈՐՔՈՒՆ

Փոթորիկի աչքում, այդ տարօրինակ, անհանգստացնող հանգարտության գոտում փոթորիկ կենտրոնում, կախված է կետի իսկա սիրտը ։ Այն իսկայական է. նավի երկարավուն նավակի չափ, դեռ բաբախելով մպիացածի զանգար, ծանր ուղիվով ։ Մեք ժանգոտ խարիսխներ մխրճված են զրա միջով, նրանց շղթաները չգվելով ներքև, ծովի խավարի մեզ, լարված ծանրությունից ։

Մուրաքանչյուր խարիսխ փորագրված է վշտի մի թեմայով ։ Սուազին խարիսխը կրում է, աղի և ժամանակի կողմից մաշված կիշերով . «*զավաճառություն*» ։ Մրկորդը . «*կտրված երակալներ*» ։ Մրորդը . «*չափած բառեր*» ։ Որանք մեղադրանքներ չեն ։ Որանք ընդունումներ են ։ Միտը ծակվել է բոլոր երեքով, և ծակելը պատիժ չէ ։ Ուր ընծա է ։

Արյունը զանգար, մութ ամպերով լողում է վերքերից, ցրվելով փոթորիկի աչքում ։ Այնտեղ, ուր արյունը դիպչում է զրին, զուրը հանգարտվում է . ոչ թե «*Մրկուսի խարիսխների*» պարտադրված հանգարտությունը, այլ, բնական հանգարտություն, հանգարտություն մի բանի, որը լիովին զգացվել է և լիովին ապատվել ։

«*խարիսխների երեքը*» ընդունված վշտի քարտն է։ խարիսխները ծանր են, և սիրտը ծակված է, բայց ծակելը նաև ապաստում է։ Արյունը, որը հոսում է ծովը, վիշտն է, որը հեռանում է մարմնից, վիշտը, որը այլևս չի կրվի, քանի որ այն տրվել է ինչ որ ավելի մեծ բանի, քան ինքը։

ԳՈՐԾԱԿԱՅԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ, ՈՒՎԻ պես հսկայական վիշտ։ Վիշտ, որը պետք է զգալ, այլ ոչ թե խուսափել։ Քարտն ազդարարում է, որ գուցե կրում եք տխրության ծանրություն, դավաճանություն, կորուստ, ավստոսանք, և դրա միզով անցնելու՝ ճանապարհը ոչ թե շրջանցելն է, այլ մտնելը։ «*Արյունոտ մակընթացության ընծան*» խնդրում է չեզ թույլ տալ, որ խարիսխները ծակեն սիրտը, թույլ տալ, որ արյունը հոսի, վստահել, որ ծովին տրված վիշտը վերափոխված վիշտ է։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Ազալուց հրաժարում։ Սիրտը պրահապատված է, խարիսխները չեն կարող ծակել այն, և վիշտը թարախակալում է ներսում։ Կամ վշտի մեզ խեղդվելը, սիրտը չափական շատ անգամ է ծակվել, և արյուն չի մնացել առաջ արկելու համար։

ԾԵՄԸ, ԱՐՁՈՒՆԻՑ ՄԱՎԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ՄԶԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պրակտիկաները գրում է երեք վշտերի աստիճանները թղթի կտորների վրա, յուրաքանչյուրը ծակում է ըրոցով կամ ասեղով և գցում աղի զրով ամանի մեջ։ Գուրն այնուհետև թափվում է երկրի վրա, տանելով վիշտը։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ո՞վըն չի հարցնում, թե ինչու եք արյունահոսում։ Ո՞վըն միայն հարցնում է, թե արդյոք պատրաստ եք զագարել»։

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԶՈՐԱ (FOUR OF ANCHORS)

Ղրեյֆող իրանը • 錨四牌 • MAH SI PAI

ՎԻՋՈՒՄԸ ԱՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ո՞վ այդն քարանձավ ապաստարան, թաքնված աշխարհից ընկնող զրի վարագույրով։ Քարանձավը չոր է մակընթացության գծից վեր, նրա պատերը հարթեցված են գարավոր ալիքների մաշումից, նրա հատակը փափուկ է չոր զրիմուտներով, որոնք ծառայում են որպես մահճակալ։ Դուք խարիսխներ հանգչում են քարանձավի անկյուններում, նրանց շղթաները կախված են, նրանց թաթերը ծածկված են չօգտագործման փոշով։ Դրանք փորագրված են ոչ թե նախազգուշացումներով, այլ վստահեցումներով, «*պինազադար*» և «*սևուցիոր ոզին*»։

Սի ծովահեն քնած է զրիմուտների մահճակալի վրա, ոչ թե հյուծվածության կամ փախուստի ջրուն, այլ խորը, վերականգնող ջրուն մեկի, ով ուսումնասիրական որոշում է կայացրել հանգստանալ, մինչ զրվեժից այն կողմ աշխարհը մոլեգնում է։ Սրա

կործքը բարչրանում և իզնում է մակընթացության գանգաղ ուղծով։ Սրա վեները մի թուր գեո պատյանում, ընկած է հասանելիության սահմանում, բայց ոչ ճեղքին։

Տրվեմի վարագույրի միզով, արտաքին աշխարհի թույլ ճայները կարելի է լսել, հեռավոր որոտ, ալիքների բախում, գուցե ճակատամարտի աղաղակներ կամ փղթորիկի լաց։ Մովախենը կարող էր միանալ այդ ճակատամարտին։ Սա ընտրել է չմիանալ։ Բարանչավը նահանգ չէ։ Ունի ունի մավարական նահանգ է, մի տեղ, որտեղ ուժը վերակառուցվում է, որպեսզի երբ ընածը արթնանա, նա պատրաստ լինի նորից կովել ու թե սպառվածությունից, այլ լիությունից։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴՈՎ, Դանգիստը, որպես ուղիվավարական անհրաժեշտություն։ Բարտն ազգարարում է, որ գուցե չափազանց երկար էր կովել առանց լիցքավորման։ «*Որե՛քող իրանը*» թույլտվություն է նահանգելու, ընելու, թույլ տալու, որ փղթորիկը մուգեղի առանց ճեղք որոշ ժամանակ։ Ունի հանգեկել չէ։ Ունի գիտակցումն է, որ կոտրված սուրը չի կարող հաղթել ճակատամարտում, և սպառված հոգին չի կարող հաղթել կյանքում։ Դանգստացեք։ Խարիսխները իզեցված են։ Բարանչավը անվտանգ է։ Մշխարիը կարող է սպասել։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՐՈՐԴՈՎ, Դանգիստը, որը գարջել է խուսափում։ Մովախենը, ով ընում է ճակատամարտի միզով, քանի որ ճակատամարտը չափազանց վախեցնող է գիմակայելու համար։ Կամ հյուծվածություն, որը գարջել է հիվանդություն, միտքն ու մարմինը հրել են իրենց սահմաններից այն կողմ, ի վիճակի չեն վերականգնվել առանց միզամտության։

ԾԵՄԸ, ԲԱՐԱՆՉԱՎԻ ՆԱԴԱՆՑԸ

Պրակտիկաները ստեղծում է լիակատար հանգստի տարածք (առանց հեռախոսի, առանց պահանգների, առանց պարտավորությունների) որոշակի ժամանակով։ Սշան (քար, խեցի) գրվում է տարածքի մուտքի մոտ, ներկայացնելով չորս խարիսխները, որոնք պահպանում են շեմը։

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մակընթացությունը հանգստանում է, օրը երկու անգամ։ Ուր զվելի ուժեղ չէք, քան մակընթացությունը»։

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԴԻՆԳ (FIGURE ANCHORS)

Խարիսխի սպին · 錨五牌 · MWO WU PAI

ՎԻԶՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԱԳՐՈՐԴՈՐՈՒՄ

Մովախենը սայթաքում է այրվող նավից, մեզքը գեպի գիտողը։ Սրա ուսերի, մեզքի և ազգրերի մարմնի մեզ մխրճված են հինգ խարիսխներ, ոչ թե այլ քարտերի մեծ, նավ պահող խարիսխները, այլ փղթ, գաժան կեղիկներ, այն տեսակը, որն օգտագործվում է թշնամու նավերը գրոհելու համար։ Սրանք մխրճված են խորը, և նրանց կցված շղթաները քարշ են գալիս

գետնին սայթաքող կերպարի հետևից, յուրաքանչյուրը կցված այրվող նավի տարբեր բեկորի • կոտրված կայմ, պատռված առագաստ, գանգերի սնգուկ, որը ճեղքվել է և թափել իր ոսկին կրակի մեջ •:

Մովսիսի սեփական անձնակազմն է գա արել •: Բարտը չի ցույց տալիս նրանց գեմքերը, բայց նրանց գավաճանութիւնը տեսանելի է կեռիկների անկյան մեջ, տեղադրման գիտավորյալ գաժանութիւն մեջ, այն փաստով, որ ծովահենը գետ կենդանի է • թողնված է սայթաքելու և արյունահոսելու, այլ ոչ թե մաքուր մահվան ողորմութիւնը տրվելու համար •:

Բայց ծովահենը գետ քայլում է • Ուեշարովում է առաջ, հեռու այրվող նավից, հեռու անձնակազմից, որը գավաճանել է իրեն •: Մուրաքանչյուր քայլ տանել անք է •: Մուրաքանչյուր քայլ նաև քայլ է գնալի գոյատևում •: «*Նարիսների հինգը*» վերապրած գավաճանութիւն քարտն է • ոչ ներված, ոչ մոռացված, այլ գոյատևված •: Սպիները կմնան •: Նարիսները ի վերջո կհեռացվեն կամ կծանգոտվեն կամ կգառնան մարմնի լանդշաֆտի մաս •: Բայց ծովահենը քայլում է •: Սկ նավը, նրա հետևում, այրվում է •:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԻ ՈՒՐՔՈՐԿ, Ուսվաճանութիւն •: Ուսվաճանութիւն հանձնում •: Բարտն ալգարարում է, որ գուք վիրավորվել եք նրանց կողմից, ում վստահել եք գործընկերներ, ընկերներ, ընտանիք, հաստատութիւններ •: Պավը իրական է, և խարիսները խորն են •: Բայց «*Նարիսների հինգը*» նաև կրում է տարօրինակ, կատաղի հույս •: Գուք գետ քայլում եք •: Պեր հետևում նավն այրվում է, և գուք գրա վրա չեք •: Սպրեք հազորդ մակընթացութիւնը պայքարելու համար •: Սմոթը պատկանում է նրանց, ովքեր մխրճել են կեռիկները, ոչ թե նրան, ով կրում է գրանք •:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՐԿ, Դեռանալուց հրաժարում •: Մովսիսը հետ է գտնում գնալի այրվող նավը, գնալի անձնակազմը, որը գավաճանել է իրեն, փնտրելով վրեժխնդրութիւն կամ հաշտութիւն իր սեփական կյանքի գնով •: Կամ վերքերին այնքան երկար կառչելը, որ գրանք գտնում են ինքնութիւն •:

ԾԵՄԸ, ԿԵՐԻԿՆԵՐԻ ԴԵՐԱՅՈՒՄԸ

Պրակտիկանը գրում է հինգ գավաճանութիւնների անունները թղթի կտորների վրա և յուրաքանչյուրը կցում է փոքր քաշի •: Սեկ առ մեկ, քաշերը գցվում են զրով ամանի մեջ, և պրակտիկանը ասում է •: «*Նյս կեռիկը հեռացված է •: Նյս սպին իմն է, բայց շղթան կոտրված է •*» •:

ԾՈՎԱԴՆԵՄԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«*Կեռիկը մեզ ընդմիջում գաս է այն մասին, թե ով երբեք չէր հետևում չէր*» •:

ԽԱՐԻՍՆԵՐԻ ՎԵՅ (SIX OF ANCHORS)

Ուրվականի վարչը • 錨六牌 • MAO LUO PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՍՆԱՆԱԿԱԿԱՐԻ

Մի ընդարկված Լաստանաձավար (փոխադրող) նավարկում է անգործ, մոխրագույն մշուշի միզով։ Նավակը ներքևում գտնվող զուրկ սև է և անշարժ, ոչ ինչ չարտացոլելով։ Նավակի վրա, կողերին կարմիր թելով կապված, վեց խարիսխներ են կախված, նրանց շղթաները անհետանում են զրի մեզ։ Որանք նավը տեղում չեն պահում։ Որանք ծանրացնում են այն բավականաչափ ցածր պահելով զրի մեզ, որ մատախուրդ չբարձրացնի այն, որ անցյալի ոգիները չբարձրանան գրա հետ։

Լաստանաձավարի գեմը թաքնված է զխարկի ստվերում։ Սրա ճողը շարժվում է մեկի գանգաղ, մեխանիկական ուղիով, ով այս անցումը կատարել է բավմիցս և կկատարի այն բավմիցս։ Նավակը ուղևորներ չի կրում, կամ ավելի ճիշտ, ուղևորներն անտեսանելի են, անցյալի ոգիները, որոնց փոխադրողը տեղափոխում է կենդանի աշխարհից հեռու։

Նավակի հետևում, մատախուրդի մեզ հազվի նկատելի, մի ասի նահանգում է, կենդանիների երկիրը, այն վայրը, որտեղ անցյալը տառապել է։ Սոճևում, կոյնիսկ ավելի թույլ, մեկ այլ ասի է մոտենում, ապառաժների երկիրը, այն վայրը, որտեղ անցյալը կարող է վայր գրվել։ «*Խարիսխների վեցը*» անհրաժեշտ աքսորի քարտն է, որոշումը լքել անհիմնված վայրը, թունավոր հարաբերությունը, ուրվական պատմությունը և հետ չնայել։

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՐԻ ՈՐՈՐԻԿ, Անցում ցավոտ անցյալից հեռու։ Բարտն ալգարարում է, որ գուք գտնվում էք ինչ «որ բան հետևում թողնելու գործընթացում՝ աշխատանք, հարաբերություն, ինքնության մի տարբերակ, որն այլևս չի համապատասխանում չեզ։

«*Որվականի վարչը*» ուրախ մեկնում է։ Որ մոայլ, անհրաժեշտ մեկնում է։ Խարիսխները ծանրացնում են նավակը ոչ թե որպես պատիժ, այլ որպես պաշտպանություն, անցյալը չեզ հետ կքաշեր, եթե կարողանար, և ծանրությունն այն է, ինչը կանխում է դա։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՐՈՐԻԿ, Հեռանալուց հրաժարում։ Նավակը սպասում է նավամատույցին, բայց գուք գեո կանգնած եք ափին և հետ եք նայում։ Կամ՝ ուրիշների կողմից պարտադրված աքսոր, գուրս շարժվել, այլ ոչ թե ընտրել գնալ։

ԾԵՄԸ. ՈՐՎԱԿԱՆԻ ՎԱՐՁԻ ՄԱՅՈՒՄԸ

Պրակտիկաները գրում է, թե ինչն է հետևում թողնում, թղթի կտորի վրա, ծալում է այն նավակի մեզ, գնում է փոքր քաշ և թողնում է այն լողալու զրի վրա։ Նավակը գիտվում է, մինչև այն անհետանում է, այնուհետև պրակտիկաները շրջվում է առանց հետ նայելու։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒԾ

«Լաստանաձավարը չի հարցնում, թե ուր եք ուզում գնալ։ Լաստանաձավարը հարցնում է, թե ինչ եք պատրաստ հետևում թողնել»։

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ՅՐԹ (SEVEN OF ANCHORS)

Ուրվականների հափշտակությունը • 錨七牌 • MAO XI PAI

ՎԻՃԱԿԱՆ ՆՎԱՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ըողարկված կերպար վազում է լուսնկա ափով, իր չեղքերում լիքը գողացված խարիսխներով (հինգը, նրանց շղթաները փաթաթված են կերպարի ուտերին պարկերի նման, նրանց թաթերը գեղ կաթում են ծովի հատակի ցեխով, որտեղից պոկվել էին)։ Կերպարի հետևում, ևս երկու խարիսխներ կիսով չափ թաղված են ավազի մեզ, խաբեբաներ, որոնք թողել են հետապնդումը շփոթեցնելու համար։

Դեռվում, մի ծովային կտրիչ խարիսխված է, նրա անձնակազմը բղավում և շտապում է։ Լուսադաշտը սրբում է ափը, նրա ճառագայթը անցնելով վազող կերպարի վրա մեկ անգամ, երկու անգամ, բաց թողնելով երկուսն էլ։ Լուսինը պայծառ է, գրեթե լի, և ավազը արծաթագույն է։

Ինչ է գողացվել, ոչ թե իրենց խարիսխներն են, այլ, այն, ինչ, նրանց ներկայացնում էին, հինգ բանտարկյալների ճակատագրերը, որոնց դատավճիռները խարսխված էին ծովի հատակին այդ քաշերով։ Բողարկված կերպարը (գիվերսանտ, ալատարար, անարգար դատապարտվածների գող) կտրել է շղթաները և այժմ կրում է խարիսխները մի տեղ, որտեղ գրանց կարող են հալվել կամ վերածոհնվել, կամ պարզապես հետ նետվել ծովը նրանց վրա տարբեր բառեր ասելով։

«*խարիսխների յոթը*» խորամանկության հաղթանակի քարտն է ուժի նկատմամբ։ Կերպարը չի կոպել, նավատորմի հետ։ Մա գերազանցել է նրանց, գերազանցել է մտածողությամբ և թողել է խաբեբաներ ավազի մեզ։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՏԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴ, խորամանկության միզոցով չեղք բերված հազող հափշտակություն։ Բարտն ալգարարում է, որ զուց գերազանցել էք ավելի ուժեղ մրցակցին, հետ էք վերցրել մի բան, որը չեզանից վերցվել էր, ալատել էք ինքներդ չեզ կամ ուրիշների ուսմավարության միզոցով, այլ, ոչ թե ուղղակի առնակատման։ «*Ուրվականների հափշտակությունը*» պարզապես տրոմ է խելքը, ծրագրումը և կանոններից զուրս գործելու պատրաստակամությունը, երբ կանոնները անարգար են։

ԵՐԳՎԾ ՈՐՈՐԴ, քախողված հափշտակություն։ խաբեբաները չաշխատեցին, նավատորմը մոտենում է, և, գողացված խարիսխները չափազանց ծանր են տանելու համար։ Կամ սխալ գրգալապառնառներով կատարված գողություն, ուժ գողանալը, որը չեզ վերցնելը չէր։

ԾԵՄԸ, ԽԱԲԵԲԱՆԻ ՆԵՏՈՒՄԸ

Պրակտիկանտը ստեղծում է երկու խաբեբաներ (փոքր առարկաներ, որոնք ներկայացնում են այն խնդիրը, որից փախչում են) և գնում գրանց մի ուղղությամբ, մինչ ինքը շարժվում է մյուս ուղղությամբ։ Օժտը ֆիզիկական պարտավորություն է գեպի նոր ուղղություն, ամրապնդված հինի խորհրդանշական ապակողմնորոշմամբ։

ԾՈՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Նավատորմը թնդանդներ ունի։ Ուր ունեք լուսնի լույս։ Պրազ եկեք լուսնի լույսի վրա»։

ԽԱՐԻՍԻՆԵՐԻ ՈՐ (EIGHT OF HEAVENS)

Ոսկրային ազմիրալի հանելուկը • 锚八牌 • MAO BA PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԱՎԱՐՑՈՐԹՅՈՒՆ

Ակնակապած մի ծովահեն կանգնած է ութ խարիսխներից կազմված շրջանի կենտրոնում։ Խարիսխները չեն հանգչում ծովի հատակին, այլ շղթայված են ութ խեղդված կմախքներով, որոնցից յուրաքանչյուրը կանգնած է ուղիղ զրի մեզ, նրանց ոսկրոտ ջեղքերը բռնած շղթաները, նրանց գատարկ աչքի խոռոչները հառած բանտարկյալին։ Կմախքները ծովահենի անցյալի երգումներն են խոստումներ, որոնք տրվել և չեն պահվել, պարտավորություններ, որոնց երգվել և լքվել են, հավատարմություններ, որոնց երգվել և գավաճանվել են։ Սրանք չեն պատժում ծովահենին։ Սրանք սպասում են։

Ակնակապած ծովահենի ջեղքերը պարզված են, Վզալով օդը, կարգալով խարիսխների միզ և ընկած տարածությունը։ Փայտոստի ուղի գոյություն ունի, քարտը բացահայտում է այն գիտողին, բաց երկու խարիսխների միզ և, որտեղ շղթաները ժանգոտել են, բաց զրի նեղ միջանցք, որը տանում է գեպի մակերես։ Բայց ծովահենը չի կարող տեսնել այն։ Սա պետք է գտնի այն այլ միջոցներով՝ չայնով, հպումով, հոսանքի նուրբ փոփոխությամբ, որը մատնում է բացվածքը։

Ոսկրային ազմիրալը, որը հայտնվում է այստեղ որպես հեռավոր կերպար ծովի հատակին, հեռանալով շրջանից, գրել է այս հանելուկը։ Սա չի բացատրում այն։ Սա հուշումներ չի առաջարկում։ Դանելուկը գասն է, և գասը սա է, գուցե բանտարկված էք երգումներով, որոնք արգեն խախտել եք, և գուրս գալու միակ ճանապարհը գագարեցնել և չկացնել, թե նրանք գեո կապում են չեպ։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐԹՈՎ, Անցյալի պարտավորություններով պայմանավորված բանտարկություն։ Ինքնապարտագրված սահմանափակումներ։ Բարտն ազգարարում է, որ գուցե թակարգում եք ոչ թե արտաքին ուժերի, այլ չեղ սեփական հավատարմության պատճառով այն երգումներին, որոնք այլ ևս չեն ծառայում չեպ (կյանք որոնք գուցե արգեն խախտել եք և գեո չկացնում եք, որ պահում եք)։ «*Ոսկրային ազմիրալի հանելուկը*» հարցնում է, ի՞նչ ժանգոտ շղթա եք գեո պահում, և ի՞նչ կլինի, եթե բաց թողնեք այն։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐԹՈՎ, Ելքը տեսնելու չախողում։ Բաց տարածությունը հենց այնտեղ է, բայց ակնակապը մնում է։ Կամ՝ սեփական խախտած երգումների համար պատասխանատվություն չստանալն է, մեղադրել կմախքներին չեպ պահելու համար, երբ գուցե, ով չի ապատի շղթան։

ԾԵՄԸ, ՇՐՋԱՅԻ ՔՆԱՄՈՐՓՈՒՆ

Պիակտիկանտը գրում է բոլոր ընթացիկ պարտավորությունները (երգումներ, պարտավորություններ, խոստումներ) և, քննում գրանցից յուրաքանչյուրը ազնվորեն։ Որո՞նք են գեո ճշմարիտ։ Որո՞նք են ժանգոտել։ Սեկ առ մեկ, ժանգոտած պարտավորությունները անվանվում և ապառվում են։

ԾՈՎԱԽԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Անոյալները ոխ չեն պահում: Անոյալները շղթաներ են պահում: Տարբերությունն այն է, որ շղթաները կարելի է գցել»:

ԽԱՐԻՍՆԱՆԵՐԻ ԻՆՆ (NINE OF HEARTS)

Փղթորիկ – Լապտերների հսկումը • 锚九牌 • MAO JIU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐՍԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի ծովահեն պատկած է երկու կայմերի միջև՝ չզված ծորանում, բայց ծորանը հանգիստ չէ: Մյն բռնությամբ նետվում է, և ծովահենը նետվում է գրա հետ: Նրա գեմքը թաց է քրտինքով, նրա չեղքերը բռնած ծորանի եզրերից: Մրանց վերևում, վերևամասերում ինը ոգեղեն խարիսխներ են կախված, նրանց շղթաները ճոճվում են մի նավի շարժումով, որը տեսանելի չէ, նրանց թաթերը փայլում են միայնակ Լապտերի լույսի ներքո, որը ճոճվում է կայմաճապակից:

Լապտերի լույսը ուրվական – կրակի հիվանդագին կանաչն է, և նրա փայլով, կենսալուսարձակող օջաղիկները ոլորվում են վերևամասերում, նրանց երկար մարմինները բաբախելով նույն սառը լույսով: Մրանք շշեղում են, երբ ոլորվում են, և նրանց շշուկները ծովահենի ամենախոր վայելքն են, որոնք չայն են ստանում, չափողման վայելք, գավաճանության վայելք, մոռացվելու վայելք, խորքի վայելք, իրենից վայելք, անհայտի վայելք, հայտնիի վայելք, մահանալու վայելք, երբեք չապրած լինելու վայելք:

Ծովահենը չի կարող ընել: Ծովահենը չի կարող արթնանալ: «Փղթորիկ – Լապտերների հսկումը» անքուն գիշերվա քարտն է, հոգու 3 – ը, երբ անցյալի ամեն մի սխալի ամեն մի խարիսխը կախված է տեսանելի, և ամեն վախ ունի չայն, և փախուստ չկա, բացի գիմանալ մինչև լուսաբաց:

Լուսաբացը տեսանելի չէ քարտում: Բայց Լապտերը գեո վառվում է: Մկ օջաղիկները, եթե ուշադիր նայեք, չեն հարջակվում: Մրանք պարզապես ներկա են, և նրանց ներկայությունը, թեև սարսափելի, մահացու չէ:

ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԿԱՆ ԻՄԱՍՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՂՔՈՎ, Ատավոր տառապանք: Սնըուն գիշերներ: Խարիսխի տակից անցնելու տանգանքը: Բարտն ազդարարում է, որ գուցե գտնվում եք ինտենսիվ անհանգստության կամ ինքնաքննադատության շրջանում: «Փղթորիկ – Լապտերների հսկումը» ճանաչում է այս տառապանքի իրականությունը՝ առանց այն նվազագույնի հասցնելու: Բայց այն նաև առաջարկում է հույսի մի թել, հսկումն ավարտվում է: Լուսաբացը զալիս է: Սջաղիկները, առավոտյան, պարզապես օջաղիկներ են:

ՇՐՔՎԱԾ ՂԻՂՔՈՎ, Հսկման խախտում: Լուսաբացի առաջին լույսը հասնում է վերևամասերին: Կամ՝ անհանգստության անվերջ օղակ, օգնություն փնտրելուց հրաժարում, համոզմունք, որ հսկման միջով տառապելը ինչ – որ կերպ ապահով է:

ԾԵՒԸ . ԼՈՍԱԲԱՑԻ ՉԱՎՈՒՄԸ

Անընտրության կամ անհանգստության շրջանում պրակտիկաները հսկում է ամբողջ գիշեր մեկ մոմով : Քնելու փորձ չի արվում : Նկումը վկայվում է . ոչ թե պայքարվում : Մի Լոսաբացը գալիս է . մոմը հանգցվում է . և հսկումը պաշտոնապես ավարտվում է :

ԾՈՎԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Որիշերն ավելի երկար է . քան ցերեկը . բայց ցերեկն ավելի ծանր է . քան գիշերը : Մանրութիւնը միշտ հաղթում է » :

ԽԱՐԻՍԻՆԵՐԻ ՏՍԱԸ (TEN OF ANCHORS)

Ուրվականների մակընթացության հրաժեշտը . 錨十牌 . 𐌕𐌕𐌕 𐌖𐌖𐌖𐌕𐌕

ՎԻՋՈՒՄԸ ԵՎ ՄՈՒԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սավապետության ենթարկված նավապետը պատկած է երեսն ի վեր ամայի ափին . մարմինը սեղմված տապ խարիսխներով . որոնց շղթաները ուղղված են նրա շուրջը մեծ երկաթե օջի պարույրների նման : Խարիսխները հսկայական են . յուրաքանչյուրը տարբեր նավի զխավոր խարիսխն է . որը խորտակվել է այս նավապետի հրամանատարության ներքո : Նղթաները ժանգոտած են . բայց չկոտրված . և նրանց ծանրութիւնը բացարձակ է :

Սակընթացութիւնը նահանգել է : Սավապետի գեմքը . շրջված մի կողմ . տեսանելի է . մեկի գեմքը . ով կովել և պարտվել է . կովել և պարտվել . կովել և պարտվել և այժմ պառկած է անշարժ . քանի որ կովելն այլևս հնարավոր չէ : Սրտահալտուր յունը ոչ հանգարտ է . ոչ տառապալից : Այն ավարտված է :

Սավապետի շուրջը . ափը գատարկ է : Ոչ մի անջնակազմ . ոչ մի փրկարար . ոչ մի ուրվական : Ո՞վը . որը գա արել է . նահանգել է . կարծես ասելու . « Միա : Այն արված է : Մն արված եմ քեզ հետ . և զու արված ես ինչ հետ » :

« Խարիսխների տապը » բացարձակ վերջ նականության քարտն է . այնքան ընդհանուր ավերածութիւնը . որ նույնիսկ մակընթացութիւնը մարմինը չի վերագարչնի : Ու մի պատմության ավարտն է . որը հնարավոր չէ վերաշարադրել . միայն ընդունել :

ԳՈՐԵՆԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՈՒՐՔՈՎ . Բացարձակ ավարտ : Չատակին հասելը . Բարտն ազդարարում է . որ կյանքի մի գլուխ ավարտվել է ամենացավալի ճգով : Փրկութիւն չի գալիս : Խառնության մեզ շրջագարջ չկա : Այն . ինչ տեղի է ունեցել . տեղի է ունեցել . և այն հնարավոր չէ չեղարկել : Ավ այնուամենայնիվ . մակընթացութիւնը նահանգել է : Սավապետը գեղ շնչում է : Խարիսխները ծանր են . բայց դրանք նաև անշարժ են : « Խարիսխների տապը » հույսի քարտ չէ : Ու նշմարտության քարտ է . և . նշմարտութիւնը . որքան էլ սարսափելի . միակ հիմքն է . որի վրա կարելի է նոր բան կառուցել :

Շրջված ղիթով. Ավարտն ընդունելուց հրաժարում: Սավապետը պայքարում է շրթաների դեմ, նորից բացելով վերքերը, որոնք սկսում էին բուծվել: Վամ հանձնման վաղաժամ հայտարարություն. խարիսխները այնքան էլ ծանր չեն, որքան թվում են, բայց նավապետը դադարել է փորձել շարժել դրանք:

ԾԱՆԸ. ՎԵՐՁԻՆ ԽԱՐԻՍԽԸ

Պրակտիկաները գրում է ներքոջ այն ամենի համար, ինչ ավարտվել է (հարաբերություն, կարիերա, կյանքի փուլ, երազանք) և կարգում է այն բարձրաչափ: Ուղթն այնուհետև ծանրացվում է ընթացիկ և զգվում խոր զուրկ: Ներքոջը վերջին բառն է, և գրանից հետո այլևս բառեր չեն լինի:

ԾՈՎԱԴՆԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ո՞վք ժարգկանց չի թաղում: Սարգիկ իրենք են իրենց թաղում: Ո՞վք միայն տրամադրում է խարիսխները»:

ԽԱՐԻՍԽՆԵՐԻ ԷԶ (PAGE OF KNOWERS)

Նեցու կրողի նշանը • 錨侍牌 • MHO SHI PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՄԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի երիտասարդ ծովահեն — գիտնական թեքվել է գիսեկցիոն սեղանի վրա, որը պատրաստված է փրկված նավի գոնից, գրված երկու տակառների վրա լուսնկա ափիս: Սեղանի վրա ընկած է խորքային չկնորս — չուկը. «ծովային խաբեբան» նավաստիների լեզենցներից, նրա կենսալուսարձակող խայծը դեռ թույլ փայլում է նույնիսկ մահվան մեզ: Սշակերտը գիսեկցիա է անում այն կողմնացույցի ասեղով, Վգուշորեն առանձնացնելով փայլող օրգանը շրգակա հյուսվածքից:

Սեղանի շուրջ, գասավորված կիսաշրգանայչև, աշակերտի ուսումնասիրության նյութերն են, մակընթացության աղյուսակ, որը նշված է գաղտնագրային նշումներով. «Նարավային ծովի կախարդության գաղտնի ճշունարկի» պատճենը, որը բաց է «Սիվի հայելու մեզ երկնքի ճշմարտությունը կարգալը» գլխում, աղի զրով աման, որի մեզ ինչ — որ փոքրիկ և լուսավոր բան է լողում, և ճեռագիր նոթաների կույտ, որը ծանրացված է մարզանի կտորով:

Սշակերտի գեմքը երիտասարդ է, ինտենսիվ, լուսավորված չկնորս — չկան մարող փայլով: Սա չի գիսեկցիա անում չկանը, որպեսզի սովորի, թե ինչպես է այն աշխատում: Սա գիսեկցիա է անում այն, որպեսզի սովորի, թե ինչ էր փորձում ասել ծովը, երբ ստեղծեց այդպիսի արարած, ինչ ճշմարտություն է թաքնված խաբեության մեզ, ինչ լույս է թաքնված խայծի մեզ:

ԳՐԱԴԱԳՐԱԿԱՆ ԽՍԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻԹՈՎ. Ստավոր հետաքրքրասիրություն: Սոր հմտության սուր ուսումնասիրություն: «Խարիսխների էզը» ճշմարտության ուսանողն է, նա, ով տալիս է այն հարցերը, որոնք ուրիշներին չեն զալիս մտքին: Բարտն ալգարարում է

ուսումնասիրության, հետաքննության և հստակ մտածողության համար անհրաժեշտ գործիքների հավաքագրման ժամանակ:

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Ախալ կիրառված բանականություն: Ուսանողը, ով օգտագործում է իր հմտությունները խաբելու, այլ ոչ թե բացահայտելու համար: Վաճառական մտավոր ամբարտապանություն, համոզմունք, որ ամեն ինչ կարելի է հասկանալ միայն գիտեցցիայի միջոցով:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ո՞վըն խաբում է: Ո՞վըն խաբում է: Ուսանողը, ով գիտեցցիա է անում խաբեությունը՝ առանց խաբվելու, այն ուսանողն է, ով մի օր կկարգա հենց ծովը»:

ԽԱՐԻՍԻՆԵՐԻ ԱՄՐԵՏ (KNOWLEDGE OF KNOWLEDGE)

Ռատաստանի շղթան • 金馬奇牌 • MAO & IPAT

ՎԻՃԱԿԱՆ ԵՎ ՄԱՐԿԱՆԱԿԱՆ

Փոթորկոտ աչքերով մի գատավոր ճիավարում է շղթայված ծովային վիշապի վրայով, փոթորկոտ փաստարկների ծովի վրայով: Վիշապի ծնոտները կապված են խարիսխի շղթաներով, ոչ թե լուեցեղու: Այլ ուղղորդելու համար, շղթաները սանջեր են, և գատավորի ճեղքերը գրանց վրա կայուն են և բացարձակ: Վիշապը չի չէ: Ուսանողը չի գործընկեր է, բնության ուժ, որը համաչափ է առաջնորդվել գատավորի եպատակի հստակությամբ:

Սեյ ճեղքում, գատավորը պահում է խարիսխին միացված սիլակ, զենք, որը նաև ծանրություն է, ճշմարտություն, որը նաև հարված է: Սիլակը՝ խարիսխը փայլում է բացարձակ համոզմունքի սառը լույսով: Ռատավորի գեմը անտարբեր է, բայց նրա աչքերը կենդանի են այն առանցքահատուկ կրակով, որը բնորոշ է մեկին, ով տեսել է աշխարհի առաջարկված բոլոր փաստարկների միջով և գրանց մեծ մասը համարել է անբավարար:

Ռատավորի հետևում, բառերի փոթորիկ (գրավոր փաստարկներ, բարձրագույն մեղադրանքներ, շնչացած զրպարտություններ) պտտվում է օդում թղթի փոթորկի պես: Ռատավորը ճիավարում է գրա միջով անջեռնմիտ, վիշապի մարմինը բաժանելով ըստի, սիլակը՝ խարիսխը ուղղված գեպի այն, ինչ ճշմարիտ է:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Անկիզում համոզմունք: ճշմարտության որոնում ցանկացած գնով: «*Խարիսխների ասպետը*» ազդարարում է ստերի միջով կտրելու, ճշմարտությունն ասելու, նույնիսկ երբ այն վտանգավոր է, վիշապին ճիավարելու ժամանակ, որը ճեր սեփական որոշակիություն է գեպի փոթորկի փրկող: Ուսանողը քաղության քարտն է, անհանրաճանաչ լինելու պատրաստակամությունը այն բանի ծառայության մեջ, ինչ իրական է:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐՔՈՎ. Ինքնարգարացում: Ուստավորը, ով խուլ է գարջել փաստարկի նկատմամբ, ով հարվածում է նիվակով նախքան լսելը: Այն համոզմունքի ճգնաժամ. վիշապը կոտրել է իր շղթաները. և գատավորն այլևս չգիտի, թե ինչն է ճշմարիտ:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սիտըը, որը նման է թայֆունի, կտրում է ստերը: Սիտըը, որը նման է թայֆունի, նաև կտրում է ամեն ինչ: Սպաստակ գրեք ՎԳՈՂՈՒԹՅԱԹ՝»:

ԽԱՐԻՍԱՆԵՐԻ ՔՍԳՈՐԴԻ (QUEEN OF ANCHORS)

Ճշմարտության հյուսողը · 锚后牌 · MAO HOU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐԳՈՐԹՈՒՆ

Սակընթացության կախարհը թագուհիի նստած է հարյուր նավերի ղեկերից պատրաստված գահին, որոնցից յուրաքանչյուր անիվը գեռ կարող է պտտվել. յուրաքանչյուրը ներկայացնելով մի ընթացք, որը ղեկավարվել է ճշմարիտ կամ կեղծ: Սրա թագը յոթ ժանգոտ խարիսխի թաթերի պսակ է. նրանց ծայրերը ուղղված են գեպի ներս, կարծես հիշեցնելու նրան, որ գատաստանը սկսվում է իրենից:

Ի չեղքերում, նա պահում է խարիսխ — գավազան, երկար, նրբագեղ սև երկպաթի կտոր, որը վերջանում է մանրանկարչական խարիսխով, որի թաթերը բավականաչափ սուր են արյուն հանելու համար: Բայց նա այն չի կիրառում որպես Վենք: Սա պահում է այն որպես ընկալման գործիք, ճշմարտության որոնող չոր, ուղղելով այն գեպի այն, ինչ ցանկանում է հստակ տեսնել:

Սրա աչքերը ամենաուշագրավն են նրա մասին: Որանք խոր գրի գույնն ունեն և կարծես տեսնում են ամեն ինչի միզով խաբեության ցեխի միզով, Վագսմունքների փողորկի միզով, ժխտման ժայռի միզով, մինչև ամեն հոգու հատակին գտնվող մաքուր, սառը ճշմարտությունը: Սա չի գատում: Սա տեսնում է: Նվ տեսնելը բավականաչափ գատաստան է:

ԳՈՐԱՎԱԶԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐՔՈՎ. Դատակ ընկալում: Խաբեության միզով տեսնելու կարողություն (սեփական և ուրիշների): «*Խարիսխների թագուհին*» աչքարարում է մի ժամանակ, երբ գուք ունեք անսովոր հստակություն, երբ ստերը չեն կարող թաքնվել. և ճշմարտությունները չեն կարող ճնշվել: Սա ներկայացնում է մի անչի կամ գոյության վիճակ, որում ինտելեկտը և ինտուիցիան կատարյալ համահունչ են, և ճշմարտությունը, որքան էլ անհարմար, ողգունվում է:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐՔՈՎ. Ստոնություն, որը քղարկված է հստակությամբ: Թագուհին, ով տեսնում է ամեն ինչ, բայց ոչինչ չի Վգում: Այն տեսնելուց հրաժարում: Կամային կորություն, ճշմարտությունը, որին ուղղված է գավազանը, բայց անտեսվում է:

ԾՈՒՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ընշմարտության հյուսողը տեսնում է բիծը չեր հոգու վրա. նախքան դուք խոսեք: Ամեն զեպքում խոսեք: Սա տեսել է ավելի վատ բաներ»:

ԽԱՐԻՍՆԵՐԻ ՔՆՉԱՎՈՐ (RING OF ANCHORS)

Նրկաթե մակընթացության հրամանագիրը • 錨王牌 • MHO WANG PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐՍԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մովահեն թագավորը նստած է միացված թնդանոթների փողերից պատրաստված գահին. նրանց բերանները ուղղված են դեպի գուրտս մշտական նախազգուշացման օղակում: Սրա Վգեստները երկաթի հանքաքարի խոր սևն են. կրակված սնգիկի թելերով, որոնք հոսում և փոխվում են, երբ նա շարժվում է: Ազ չեռքում, նա պահում է կայմի չափ խարիսխ, որը շղթայված է խեղդված գատավորի կոճին, ոչ թե բանտարկյալ, այլ խորհրդատու. մի ժամանակ իշխած մեկի ոսկորները, ով այժմ խորհուրդ է տալիս:

Թագավորի գեմքը փորագրված է որոշումների տապնամյակներով: Մյուրաքանչյուր գիծ կայացված գատաստան է: Մյուրաքանչյուր սպի արտասանված գատավճիռ: Սրա աչքերը չմեռային ծովի մոխրագույնն են. և, դրանք ոչ մի փափկություն չեն պարունակում: Սրանք պարունակում են ավելի հազվագեպ բան, հետևողականություն: «*Խարիսխների թագավորը*» գատել է տասը հազար վեճերի վերաբերյալ, և, մյուրաքանչյուր որոշում համապատասխանել է կիշապ թագավորի օրենքին, և ծովը հիշում է գրանցից մյուրաքանչյուրը:

Սրա գահի շուրջ, զուրկ ամբողջովին հստակ է (ոչ մի ցեխ, ոչ մի ստվեր, ոչ մի թաքնված բան): Սա բացարձակ հեղինակության հստակությունն է, թափանցիկությունը, որը զալիս է, երբ իշխանությունը կիրառվում է առանց կոռուպցիայի: Թագավորը չի պահանջում ճշմարտություն ուրիշներից, քանի որ նա արդեն պահանջել է այն իրենից, և պահանջը բավարարվել է:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐԻՈՒ ՂԻՐՔՈՎ. Ստավոր վարպետություն: Անկրտրոմ հրամանագիր: «*Խարիսխների թագավորը*» ազդարարում է մի ժամանակ, երբ չեր գատողությունը հիմնավոր է, չեր որոշումները վերջնական, և չեր խոսքը կրում է բացարձակ անվտանգության ծանրությունը: Սա ներկայացնում է մի անչի կամ գոյության վիճակ, որում ինտելեկտը և հեղինակությունը կատարյալ միավորված են, և ճշմարտությունը, երբ արտասանվում է, գառնում է օրենք:

ՇՐՋԱՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ. Բանականության բռնապետություն: Թագավորը, ում հրամանները արգաք են, բայց անողոք: Կամ՝ մտավոր անվտանգության փլուզում, թագավորը, ում խոսքը ժամանակին օրենք էր, սկսել է ստել, և ծովը սկսում է նկատել:

ԾՈՒՎԱԴՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մերկաթե մակընթացության հիմնականգիրը արտասանվում է մեկ անգամ և երբեք չի վերանայվում: Ուազավորը, ով վերանայում է իր հիմնականգրերը, թագավորն է, ում գահն արդեն խորտակվում է »:

ՑԱՑԵՐԻ ԱՍ (ICE OF NETS)

Կախարդի թակարդը • 網牌首 • WANG PAI SHOU

ՎԻՃԱԿԱՆ ՆՎԱՐՍԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի չեղք բարձրանում է արծաթյա չկների վտառից, որոնք բաժանվում են նրա շուրջը լույսի վարագույրի պես: Ձեռքը ոչ կմախքային է, ոչ աստվածային, այլ մարդկային կնոգ չեղք, աշխատանքից վաշտված, բուռնցքները սպիացած, եղունգները ճաքած, մաշկը շագանակագույն գարջած արևից և աղի տասնամյակներից: Սա մակընթացության կախարդի չեղքն է, հին արվեստների պրակտիկանտ, մի կին, ով իր ողջ կյանքն անցկացրել է ծովի եզրին և սովորել նրա լեզուները:

Ձեռքում, առաջարկված առաջ, մի ցանց է: Ու սովորական չկնորսական կուպիտ կանեփի ցանցը չէ: Սյն հյուսված է Սալուի մաշկերից և զողացված մետաքսից, նավաբեկության ենթարկված առագաստների թելերից և խեղդված հարսնացուների ժապավեններից, այն արծաթյա մանրաթելերից, որոնք որոշ խորքային որդեր են հյուսում արևի լույսի աշխարհի ընկնող բեկորները բռնելու համար: Սյն գեղեցիկ է և տարօրինակ, և այն գրկում է երեք առարկա իր ցանցում.

- Մի սև մարգարիտ, որը թույլ փայլում է թաքնված հարստության լույսով:
- Մանգրտած բանալի, որի աղեղը չհավորված է ցատկոր չկան տեսքով՝ բանալի գանջի համար, որը կորել էր Նախքան գանջի սեփականատերը ծնվելը:
- Կենդանի խեցեգետին, փոքր և ծիածանագույն, որի ճանկերը կամթում են օդը • իրականության կամթումը, հիշեցում, որ հարստությունը աբստրակցիա չէ, այլ կենդանի բան իր սեփական կամքով և սեփական պաշտպանությամբ:

«*Կախարդի թակարդը*» առաջին գործիքն է և, նյութական տիրույթի առաջին նվերը: Սա առաջարկում է այն ու թե որպես երաշխիք, այլ որպես հրավեր: Վերցրեք ցանցը: Սովորեք նետել այն: Սյն, ինչ բռնեք, չեք սեփականել կլինի:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴ, Նոր նյութական հնարավորություն: Պորձնական չեռնարկման սկիզբ: «*Ջանգերի Սար*» ազդարարում է ռեսուրսների, գործիքների կամ կապերի ժամանումը, որոնք կարելի է հյուսել տևական հարստության: Ու առաջին ներգրման, առաջին աշխատանքի, առաջին սերմի, որը ցանկել է բերրի հողում, քարտն է: Կախարդն առաջարկում է իր թակարդը: Մարդն այն է, թե արդյոք դուք կսովորեք օգտագործել այն:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՐՈՐԴ, Բաց թողնված հնարավորություն: Ցանցն առաջարկվում է, բայց վախճ կամ ծուրությունը խանգարում են չեզ վերցնել այն: Կամ կեղծ հնարավորություն, ցանցը հյուսված է պատրանքներից և կլուծվի, երբ նետվի իրական զրի մեզ:

ԾԵՄԸ. ԱՌԱՋԻՆ ՑԱՆՑԻ ՆԵՏՈՒՄԸ

Պրակտիկաները վերցնում է մի կտոր թել կամ պարան և հյուսում է պարզ ցանց (մի քանի հանգույցները կծառայեն), կենտրոնանալով նոր նյութական նպատակի վրա: Չանցն աշխուհետև գիշերը գրվում է աղի զրով ամանի մեջ.
«*Հիցքալորվում*» է մտադրությամբ և պահվում որպես խորհրդանիշ:

ԾՈՎԱԴՆԵՄԱԿԱՆ ԱՌԱՄ

«Ո՞վըն ցանցեր է տալիս նրանց, ովքեր գիտեն, թե ինչպես հանգույց կապել: Ո՞վըն գատարկ չեղքեր է տալիս նրանց, ովքեր ապաստում են, որ չուկը ցատկի նավը»:

ՑԱՆՑԵՐԻ ԵՆԿՐՈՒ (TWO OF HEATS)

Ղազաղով պարողի խաղը • 絳二牌 • WANG ER PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միտանի մակընթացության կախարհը հավասարակշռում է լողացող զազաղի վրա փոթորկոտ նավահանգստի կենտրոնում: Ղազաղը իրենը չէ, կամ գուցե այն իրենն է, և նա որոշել է գեղ չափակել զրա մեջ: Սրա շուրջը նավահանգիստը պոտորվում է հանկարծակի քամու քառուկ, փոքր նավակներ շրջվում են, բեկորները պտտվում են զրապտույտներում, անչքոնը կտրուկ հարվածում է կողքից օգում: Բայց կախարհը կատարյալ հավասարակշռված է, նրա միակ ուտըն արմատացած է զազաղի կափարիչին, նրա չեղքերը պարզված են հավասարակշռության համար:

Ի չեղքերում, նա չեղնաձորություն է անում երկու ցանցով: Սեկը հյուսված է մարդկային մազերից (մեռյալների մազերը, կենդանիների մազերը, սիրեկանների և թշնամիների և անձանթների մազերը, որոնց անունները նա երբեք չի իմացել): Մյուսը հյուսված է ոսկյա թելից, փայլելով նույնիսկ փոթորկի մոխրագույն լույսի ներքո, յուրաքանչյուր թել պարտք է կամ հավաքված պարտք: Սա պահում է երկու ցանցերը օգում միաժամանակ, և ոչ մեկը չի գիպչում զրին, և ոչ մեկը չի խճճվում:

«*Ղազաղով պարողի խաղը*» միաժամանակ բազմաթիվ հավասարակշռություններ պահպանելու արվեստն է (պարտքը և ակտիվը, ոխկը և պարզը, կենդանիները և մեռյալները): Սա պարում է զազաղի վրա, քանի որ զազաղը նավահանգստում միակ բանն է, որն անկասկած է: Սա չեղնաձորություն է անում մազերով և ոսկով, քանի որ, ի վերջո, զրանք նույն բանն են, խճճվածության արժույթը:

ԳՐԱԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՂԲՈՎ. Պարսկա հավասարակշռող գործողություն: Սահմանափակ ռեսուրսների կառավարում: Քարտն աչգաբարում է, որ գուք կառավարում էք միաժամանակ մի քանի ֆինանսական կամ գործնական պարտավորություններ, և սխալի հնարավորությունը փոքր է: «*Ղազաղով պարողը*» անվտանգություն չի խոստանում: Սա խոստանում է, որ

հավասարակշռությունը հնարավոր է. և ու յնիսկ փոթորկի մեզ. եթե դուք պահեք չեր կենտրոնացումը և չնայեք ներքև գազադին:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐԲՈՎ. Անկում: Մեկ ցանցը ընկել է. և մյուսը պատրաստվում է հետևել: Կամ՝ իրավիճակի անկայունությունը չգիտակցելը. պարել գազադի վրա. կարծես այն պինդ գետին լինի:

ԾԵՄԸ. ՀԱՎԱՍԱՐԱԿՇՐՈՒՄԱՆ ԳՈՐԾՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Պրակտիկաները բացահայտում է երկու մրցակցող պարտավորություններ կամ ռեսուրսներ և ստեղծում գրանցից յուրաքանչյուրի ֆիզիկական ներկայացում (երկու մետաղագրամ, երկու քար, երկու թղթի կտոր): Մյուրաքանչյուրը մի չեղծում պահելով. պրակտիկաները կանգնում է մեկ ոտքի վրա որքան հնարավոր է երկար. Վզալով հավասարակշռությունը և լարվածությունը:

ԾՈՎԱԴՆԵՄԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Որպեսզի վրա պարողը չի աղոթում հանգարտ ծովի համար: Սա աղոթում է ուժեղ ոտքերի և գազադի համար. որը լողում է»:

ՅԱՆՑԵՐԻ ԵՐԵՐ (THREE OF NETS)

Յանց հյուսողների ուխտը • 網三牌 • WANG SAN PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆԱԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մերք արհեստավորներ աշխատում են միասին կիսակառույց ուրվական նավի կողոսկրների ներսում: Սավի ոսկորները կամար են կազմում նրանց վերևում մեծ կետի կմախքի պես. և կողոսկրների միջև. կորպուսի առաջին տախտակները դրվում են: Մերք աշխատողները նավաստիներ չեն: Սրանք շինարարներն են. վերանորոգողները. նրանք. ովքեր հում նյութը վերածում են օգտագործելի չևի:

Առաջինը Յանց վերանորոգողն է. մի ծեր կին. ում չեղքերը շարժվում են տեսողությունից արագ. նրա մատները հանգուցում և արչակում են պատռված ցանցի մեջը. որը պետք է պատրաստ լինի լուսաբացին: Մրկորդը Ուկոր փորագրողն է. միջին տարիքի տղամարդ. ակնոցները բարձրացրած ճակատին. կետի ողը չհավորելով նավի ճախարակի չևի՝ ճշգրիտ. անշտապ հարվածներով: Մրկորդը Մանգույցների կախարգն է. երիտասարդ և պատառոտված լեզվով (նրա լեզուն պատառոտված էր իր միաբանության ծեսում). ով հյուսում է պարանները. որոնք նավը միասին կպահեն. յուրաքանչյուր հանգույց կախարգանք. յուրաքանչյուր միացում աղոթք:

Սրանք աշխատում են լոռի յան մեզ. բայց զպ խորը համագործակցության լոռի յուն են. ոչ թե մեկուսացման: Սրանց չեղքերը գիտեն միմյանց ուրիշները: Յանցը անցնում է վերանորոգողից մինչև Մանգույցների կախարգը. մինչև Ուկոր փորագրողի կողմից փորագրված ցցին. և նավը անում է նրանց շուրջը:

ԳՐԱԿԱՆ ԻՍՏԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ. Յամագործակցություն: Յամատեղ աշխատանք: Բարտեզ ազգարարում է. որ գուր թիմի մաս էք (աշխատավայր. ընտանիք. ստեղծագործական գործընկերություն) և այն աշխատանքը, որը գուր անում էք միասին, ավելի մեծ է. քան այն, ինչ չեզանից որևէ մեկը կարող էր անել միայնակ: «Մենք հյուսողների ոխաղը» հավաքական խելքի, ըմբռնման պարտավորություն է. որ բարգավաճումը կառուցվում է ոչ թե միայնակ հանճարների, այլ մարդկանց կողմից, ովքեր գիտեն, թե ինչպես աշխատել միասին:

ՇՐՋԱԿԱՆ ՂԻՐՔՈՎ. Կոտրված համագործակցություն: Թիմը մասնատվել է: Մյուսողներից մեկը աշխատում է մյուսների գեմ. կամ ընդհանրապես դադարել է աշխատել: Կամ անհավասար գործընկերություն, որտեղ մեկ մարդ կատարում է ամբողջ աշխատանքը, մինչ մյուսները ստանում են գովասանքը:

ԾԵՄԸ. ՀՅՈՒՍՈՐՆԵՐԻ ՇՐՋԱՆ

Մեր պրակտիկանտներ (կամ մեկ պրակտիկանտ, որը ներկայացնում է նախագծի երեք ասպեկտները) յուրաքանչյուրը վերցնում է թելի մի կտոր և հյուսում գրանք միասին մեկ պարանի մեջ. բարձրաճաշն ասելով, թե ինչ է ներկայացնում յուրաքանչյուր կտոր: Պարանը պահվում է որպես համագործակցության խորհրդանիշ:

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋ

«Մեկ ցանցը չուկ է բռնում: Մեր ցանցերը նավատորմեր են բռնում: Տարբերությունը ցանցերը չեն: Տարբերությունը ջեռքերն են, որոնք պահում են գրանքը»:

ՑԱՆՑԵՐԻ ԳՈՐԾ (PADA DE NOTAS)

Ժլատի կործանումը • 網四牌 • WANG SI PAI

ՎԻԳՈՒՆՆ ԵՎԱՐԾԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի միտանի մաքսանենգ կծկվել է մութ, նավի փորի մեջ. շրջապատված իր կուտակումով: Բայց դա փառահեղ կուտակում չէ. ոչ մի սեղանի ոսկով, ոչ մի թագ, ոչ մի թանկարժեք ըստերով վարդաբլուր սուր: Ու ժլատի կուտակումն է, հավաքածու այն բաների, որոնք կարող էին արժեքավոր լինել, եթե որևէ մեկ ուրիշը ցանկանար գրանք. ապակյա չկնորսական լողացող գնդիկներ լցված ոսկե ատամներով, շնաչկան կաշվից գրամապանակներ լցված օտարերկրյա մետաղադրամներով, որոնք այլ ևս չեն ծախվում, աղած չկան տակառ, որը փչացել է, վանդակ կենդանի խեցեգետիններով, որոնք փայտել են և այժմ սողում են մնացած ավերակի միջով:

Մաքսանենգը միակ մարդաբիրտը սեղմում է իր կրծքին, իրական մարդաբիրտ, կատարյալը, միակ բանը կուտակման մեջ, որն իսկապես թանկարժեք է: Բայց նա չի կարող վաճել աշն: Սա չի կարող ծախսել աշն: Սա կարող է միայն սեղմել աշն և պահպանել աշն և վախենալ, որ ինչ «որ» մեկը կվերցնի աշն:

Սափի փորը լցվում է զուրկ։ Ունեցող արտահոսք, հաշվիվ նկատելի, բարձրանում է մաքսանենգի միակ ուղի շուրջը։ Սա չի նկատել։ Սա չափազանց չբաղված է հաշվելով իր ոսկե ատամները և իր անարժեք մետաղագրամները և իր փչացած ջուրը։ Պորը շուտով փասնի նրա գոտկատեղին։ Ղետո նրա կրծքին։ Ղետո մարգարիտին։

ԳՈՐԾԱԳՄԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ, ԿՈՒՏԱԿՈՒՄ։ Սղջատության վախ, որը ստեղծում է հոգու աղքատություն։ Բարտն ազգարարում է, որ գուրջ չափազանց ամուր եք կատել ռեսուրսներից (փող, ունեցվածք, ժամանակ, էներգիա) այն վախից, որ երբեք բավականաչափ չի լինի։ «Սլատի կործանումը» նախապզուշացնում է, որ կուտակումն ինքնին գառնում է թակարդ, և զուրկ բարձրանում է։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, ՍՎԱՏԱԳՐՈՒՄ։ Ժլատը բաց է թողնում մարգարիտը, և այն զլորվում է զուրկ, և հանկարծ նա ազատ է։ Վամ հակառակը, վատնում, որը նույնքան կործանարար է, ծախսել առանց մտքի, տալ առանց պահուստի, մինչև ոչինչ չի մնում։

ԾԵՄԸ, ՄԱՐԳԱՐԻՏԻ ԱՋԱՏԱԳՐՈՒՄԸ

Պիակտիկաները բացահայտում է մի բան, որը կուտակել է (փող, առարկա, ոխ, գաղտնիք) և ծիսականորեն ազատում է գրա խորհրդանշիչը շարժվող զրի մեզ։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ո՞վը մարգարիտներ է տալիս նրանց, ովքեր կթելավորեն գրանք։ Ո՞վը խեցիներ է տալիս նրանց, ովքեր սեղմում են գրանք»։

ՑԱՑԵՄԻ ՉՈՐԱ (FOUR OF WINDS)

Ժլատի կործանումը • 網四牌 • WANG SI PAI

ՓԻՋՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սի միոտանի մաքսանենգ կծկվել է մութ, սափի փորի մեզ, շրջապատված իր կուտակումով։ Բայց դա փառահեղ կուտակում չէ, ոչ մի սնգուկ ոսկրով, ոչ մի թագ, ոչ մի թանկարժեք քարերով զարդարված սուր։ Ու ժլատի կուտակումն է, հավաքածու այն բաների, որոնք կարող էին արժեքավոր լինել, եթե որևէ մեկ ուրիշը ցանկանար գրանք, ապակյա չկնորսական լողացող գնդիկներ լցված ոսկե ատամներով, շնաչկան կաշվից գրամապանակներ լցված օտարերկրյա մետաղագրամներով, որոնք այլևս չեն ծախսվում, աղած չկան տակառ, որը փչացել է, վանդակ կենդանի խեցեգետիններով, որոնք փախել են և այժմ սողում են մնացած ավերակի միջով։

Սաքսանենգը միակ մարգարիտը սեղմում է իր կրծքին, իրական մարգարիտ, կատարյալը, միակ բանը կուտակման մեզ, որն իսկապես թանկարժեք է։ Բայց նա չի կարող վաճելել այն։ Սա չի կարող ծախսել այն։ Սա կարող է միայն սեղմել այն և պահպանել այն և վախենալ, որ ինչ-որ մեկը կվերցնի այն։

Սափի փորը լցվում է զրով։ Ունեցող արտահոսք, հալվիվ նկատելի, բարձրանում է մաքսանենգի միակ ուղի շուրջը։ Սա չի նկատել։ Սա չափազանց չբաղված է հաշվելով իր ոսկե ատամները և իր անարժեք մետաղագրամները և իր փչացած չուրը։ Պորը շուտով փասնի նրա գոտկատեղին։ Ղետո նրա կրծքին։ Ղետո մարգարիտին։

ԳՈՐԾԱԿՑԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ, Կուտակում։ Սղջատության վախ, որը ստեղծում է հոգու աղքատություն։ Քարտն ալգարարում է, որ գուրջ չափազանց անհոր եք կատել ռեսուրսներից (փող, ունեցվածք, ժամանակ, էներգիա) այն վախից, որ երբեք բավականաչափ չի լինի։ «Մշտի կործանումը» նախապզուշացնում է, որ կուտակումն ինքնին գառնում է թակարգ, և զուրը բարձրանում է։

ՇՐՋԱԿՑՈՐ ՂԻՐՔՈՎ, Սկատագրում։ Մլատը բաց է թողնում մարգարիտը, և այն գլորվում է զուրը, և հանկարծ նա ապատ է։ Վամ հակառակը, վատնում, որը նույնքան կործանարար է, ծախսել առանց մտքի, տալ առանց պահուստի, մինչև ոչինչ չի մնում։

ԾԵՒԸ, ՄԱՐԳԱՐԻՏԻ ԱՍՏՄԱԳՐՈՒՄԸ

Պիակտիկաները բացահայտում է մի բան, որը կուտակել է (փող, առարկա, ոխ, գաղտնիք) և ծիսականորեն ապատում է գրա խորհրդանշիչը շարժվող զրի մեզ։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Մովը մարգարիտներ է տալիս նրանց, ովքեր կթելավորեն գրանց։ Մովը խեցիներ է տալիս նրանց, ովքեր սեղմում են գրանց»։

ՑԱՅԵՄԻ ԴԻՆԳ (FIVE OF WITS)

Քաղցած ուրվականի խայծը · 網五牌 · WANG WU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ՆՎԱՐՍԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մրկու սովահար գասալիքներ սայթաքում են սև ավալի ափով, նրանց համապզեստները պատոված են, նրանց զեմքերը հյուծված են, նրանց աչքերը գատարկ են այն առանջնահատուկ սովով, որը բնորոշ է նրանց, ովքեր լքվել են յուրաքանչյուր մատակարարման գծի և յուրաքանչյուր խոստման կողմից։ Սփը լցված է անցյալի հույսերի բեկորներով, կոտրված խեցեղենի թակարգներ, աղից փտած ցանցեր, չկնորսական նավակի կողոսկրները, որը երբեք նորից չի լուղա։

Ուսասլիքները ինչ — որ բան են գտել։ Չրի ելրին, սև ավալի մեզ կհսով չափ թաղված, մի խայծի թակարգ է թողնվել, հյուսված բամբուկից պատրաստված վանդակ, զեռ կնքված, զեռ պարունակելով այն, ինչ նախատեսված էր չկներին գայթակղելու համար։ Ուսասլիքները բացում են այն։ Մրանք չգիտեն, թե ինչ կա ներսում։ Մրանց չի հետաքրքրում։ Մովը նրանց գարջրել է անխոհեմ, և անխոհեմությունը նրանց գարջրել է պատրաստ ընդունելու ցանկացած խայծ, որը ծովը թողել է։

Սրանց վերևում, երկինքը կապտուկի գույնն է, և ծովը հարթ է և անշարժ։ Ղափազանց անշարժ։ Դանգարտության այնպիսի տեսակ, որը հուշում է, որ ինչ որ բան գիտում է։ «Քաղցած ուրվականի խայծը» հուսահատության քարտն է, այն, ինչ առաճարկվում է ընդունելու պատրաստակամությունը, նույնիսկ երբ ընծան հոտում է թակարգի պես։

ԳՈՐԾԱԳՍԱԿԱՆ ԻՍՍՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐՔՈՎ, Պակասություն։ Դուսահատություն։ Քարտն ազդարարում է, որ գուցե գտնվում եք իրական պակասի շրջանում (ֆինանսական, հուլական, կամ հոգևոր), և պակասը չեզ մղում է գեպի ընտրություններ, որոնք չէին կատարի առատության ժամանակներում։ «Քաղցած ուրվականի խայծը» չի գատում սովը։ Սյն նախազգուշացնում է, որ վանդակի մեզ գտնվող խայծը կարող է սևուխ չլինել։ Սյն կարող է լինել այն բանը, որը չեզ գայթակղում է ավելի խոր թակարգի մեզ։

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ, Թակարգից խուսափելը։ Ուսալիքները անցնում են խայծի վանդակի կողքով և գտնում են չկնտրասական գյուղ հազորդ հրվանդանից այն կողմ։ Կամ թակարգը գործել է, վանդակը բացվել է, և ներսում եղածը ավելի վատն էր, քան սովը։

ԾԵՄԸ, ՄՈՒԿԻ ԸՆԾՄ

Պակասության ժամանակներում, պրակտիկաները առաճարկում է այն, ինչ ունի (մի պտղունց բրինձ, մի կաթիլ յուղ, մի մետաղադրամ) ծովին կամ զրալին մարմնին, ընդունելով, որ պակասությունը պատիժ չէ, այլ սեւուն, և սեւունները փոխվում են։

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒՍ

«Սովահար նավաստին խայծ կուտի։ Իմաստուն սովահար նավաստին կհարցնի, թե ինչու խայծը թողնվել էր այնտեղ, որտեղ սովահար նավաստիները կարող էին գտնել այն»։

ՑԱՅԵՐԻ ՎԵՑ (SIX OF WETS)

Պարտապանի մակընթացությունը · 網六牌 · WANG LIO PAI

ՎԻՉՈՒՄԸ ՆԱԿՐԱԳՐՈՐԹՈՒՆ

Սյամիսի մաքսանեկ չթագավորը նստած է նավահանգստի առճակի սեղանի մոտ, իր կշեղքը իր առճ։ Սա գեր մարդ է նորից մետաքսներով, բայց նրա մետաքսները ներկված են աղով, և նրա ճեղքերը մեկի ճեղքերն են, ով աշխատել է տախտակամածների վրա, նախքան նա աշխատեր հաշվապահական գրքերի վրա։ Կշեղքի մի նժարին, կենդանի կաղամար է բաբախում և ոլորվում, նրա շոշափուկները մեկնված գեպի մի բան, որը նա չի կարող գտնել։ Սյուս նժարին, թնդանոթի գունդ է, պատված ժանգով, ծանր պատմությամբ, պատերազմի քաշը, որը գարջել է չափման քաշ։

Կաղամարը և թնդանոթի գունդը կատարյալ հավասարակշռված են։ Կշեղքը հարթ է։ Սաքսանեկ չթագավորը ժպտում է։

Սրա առգ և, նախկին անձնակազմի անդամների գիծը չգվում է նավամատույցի երկայնքով: Սրանք նիհար են: Սրանք հոգնած են: Սրանք տղամարդիկ և կանայք են, ովքեր ժամանակին նավարկում էին Նրա հետ և այժմ պարտք են Նրան պարտքեր, որոնք չեն կարող մարել: Սաքսանենգ Պազավորը Նրանց առագարկում է գործարք, արյունոտ մետաղաքամներ և ժանգոտ կեռիկներ գիմաց Նրանց հավատարմության, Նրանց աշխատանքի, Նրանց երեխաների աշխատանքի, Նրանց անունների պայմանագրերի վրա, որոնք կգերազանցեն իրենց կյանքը:

Բայց անձնակազմից մեկը (մի կին գծի առգ և ում) ինչ Պոր Բան հետ է պահում: Փոքրիկ տուպրակ, թաքնված Նրա թևքում: Ղաղտնիք: «Մանցերի վեցը» առատաճեռնության քարտն է որպես գործարք, նվերներ, որոնք ըողարկված վարկեր են:

ԳՈՐԱԿԱՅԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԻՂ ՂԻՐՔՈՎ, Հաշվարկված գործարք: Սոստաճեռնություն, որը գալիս է պայմաններով: Քարտն ազդարարում է, որ ինչ Պոր մեկը չեզ օգնություն է առագարկում, բայց օգնությունը գալիս է գնով, որը կարող է անմիջապես տեսանելի չլինել: «Նարտապանի մակընթացության յուրը» խնդրում է չեզ կարգալ մանրատառը: Սաքսանենգ Պազավորի ժպիտը անկեղծ է, եւ իսկապես հավատում է, որ օգնում է չեզ: Ու է, ինչը Նրան դարձնում է վտանգավոր:

ՇՐՁՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, Սերժված պարտք: Նդթան կոտրված է: Քաքնված տուպրակով կինը գտնում է մեկ այլ ճանապարհ վճարելու իր պարտքը: Կամ ճանաչված և ավելի արդար պայմաններով մարված պարտքը:

ԾԵՄԸ, ՊԱՐՏՔԻ ՔՆԱՌՔՅՈՒՆ

Պիակտիկանտը թվարկում է բոլոր ընթացիկ պարտքերը (ֆիկսասական, հույական, կարմպական) և քննում է յուրաքանչյուրի պայմանները: Որ պարտքերն են արդար: Որ պարտքերն են գիշատիչ: Որ պարտքերը կարելի է մարել, և որոնք պետք է վերաբանակցվեն կամ մերժվեն:

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱԾ

«Նվերները պարզապես ըողարկված վարկեր են: Ըողարկումը նվերը չէ: Բողարկումը «նվեր» բառն է»:

ՑԱՅԵՐԻ ՅՈՐ (SEVEN OF NETS)

Ոչաչկի գործարքը · 網七牌 · WANG 71 PAI

ՎԻԳՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՈՐՈՐԾՈՒՆ

Սի միաճեռն մակընթացության կախարդ խնամում է յոթ ցանցեր կենսալուսարձակող լճում: Լիճը պաշտպանված է բաց ծովից սև ժայռի մանգաղով, և Նրա զերեքը փայլում են միլիոնավոր փոքրիկ օրգանիզմների փափուկ կապույտ Վանաչ լույսով, որոնք բաբախում են մակընթացության ուղիով: Մանցերը ցցված են պարուրաչև, նախշով, յուրաքանչյուրը տարբեր ցանցաչափով, յուրաքանչյուրը նախատեսված է տարբեր արարած բույերու համար:

Բայց կախարդը չուկ չի բռնում։ Սիրաքանչյուր ցանցի ներսում, մի բուռ փոքրիկ շնաչկեր են թակարգվել․ ոչ թե նրանց մսի համար, ոչ թե նրանց լողակների համար, այլ նրանց ատամների համար։ Ատամները հավաքվում են մեկ առ մեկ, քանի որ շնաչկերը անեցնում են նորերը փոխարինելու հիսներին։ Ատամները գրված են ժայռի վրա չորանալու, և երբ դրանք չորանան, կախարդը դրանք կհղկի մինչև արժույթ (շնաչկան ատամի մետաղագրամներ, որոնք ծախսվում են խեղճվածների շուկաներում, որոնք գնում են անցում ուրվական նավերի վրա, որոնք վճարում են խորքի տուրքերը)։

Կախարդը ունի մեկ ջեռք, և նա խնամում է յոթ ցանցեր, և նա չի շտապում։ Ննաչկները կանեցնեն նոր ատամները։ Ձանցերը կպահեն։ Սակնթացությունը կշրջվի։ «Ննաչկի գործարքը» համբերատար գիշատության քարտն է, ըմբռնումը, որ իրական հարստությունը հավաքվում է գանգաղ, ժամանակի ընթացքում, արարածներից, որոնք վերականգնում են իրենց։

ԳՈՐԱԿԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴԻՎ, Համբերություն նյութական հարցերում։ Նրկարատև, ներգրում։ Քարտն ակզարարում է, որ գուք ուեսուրներ եք կառուցում գանգաղ, հետևողական զանքերի և վերականգնվող աղբյուրների միգրցով։ «Ննաչկի գործարքը» պարզևատրում է նրանց, ովքեր չեն շտապում բերքահավաքը։ Ննաչկները կանեցնեն նոր ատամներ։ Ձանցերը կպահեն։ Այն միակ խնդիրն է խնամել ցանցերը և սպասել։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՐՈՐԴԻՎ, Անհամբերություն, որը ոչնչացնում է բերքը։ Ձանցերը քաշվում են չափավանց շուտ, շնաչկերը սպանվում են իրենց ատամների համար, և հարստության աղբյուրը ոչնչացվում է։ Վամ գիշատություն, ուեսուրսի շահագործումը առանց դրա վերականգնման նկատմամբ հոգատարության։

ԾԵՄԸ, ՀԱՍԲԵՐՍԱՆԻ ԲԵՐԲ

Պիակտիկանտը բացահայտում է երկարաժամկետ նպատակ և ստեղծում դրա ֆիզիկական ներկայացում (մետաղագրամների բանկա, տնկված սերմ, գրված ծրագիր)։ Ներկայացումը խնամվում է ամեն օր, նույնիսկ եթե միայն մի պահ, որպես համբերության պրակտիկա։

ԾՈՒԿԱՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Ո՞վքը գանգաղ է։ Մե գանգաղ չեմ։ Միայն թե ինչու ծովը հարուստ է, և ես աղքատ եմ։ Մե սովորում եմ գանգաղ լինել »։

ՑԱՆՑԵՐԻ ՈՐԲ (CONTENT OF NETS)

Լուռ հյուսողի անիվը · 網八牌 · WANG BA PAI

ՎԻԳՈՒՄԼ ՆԱՄՐԱԳՐՈՐԹՈՒՆ

Լուռ հյուսողը (համը նավաշինարար, ում լեզուն կտրվել էր ճշմարտությունն աշմիրալին ասելու համար) աշխատում է մի զուլհակի մոտ, որը նաև, նավի դեկ է, և նաև, ճակատագրի սարգոստայնը։ Ուլհակը գրված է կիսով չափ խորտակված

գալեռնի տախտակամածին, և յիշողի ջեղքերը շարժվում են երկար պրակտիկայի արագությամբ, քաշելով թելեր ութ ճախարակներից, որոնք պտտվում են նրա շուրջը շրջանով:

Թելերը տարօրինակ են: Սեկը հյուսված է խեղդված տղամարդու մորուքից, դեռ թաց նրա խեղդվելու գրով: Սեկը ուղորձած է գողացված վերնամասերից, մի նալի պարաններից, որը վերցվել էր ճակատամարտում և վերափոխվել: Սեկը մետաքս է հարսանեկան զգեստից, որը նետվել էր ծովը հարսնացուի կողմից, ով փոխել էր իր միտքը: Սեկը ոսկե մետաղալար է գանջից, որը երբեք չէր գտնվել: Սեկը մարդկային մաշկ է, մոխրացած տարիքից: Սեկը ծովային օջի գիւլ է: Սեկը գրիմուռ է, չորացած և ուղորձած: Սեկը ընդհանրապես տեսանելի ոչինչ չէ (մաքուր մտադրության թել, անտեսանելի, բացառությամբ այնտեղ, ուր այն բռնում է լույսը և փայլում սարգոստայնի պես):

Որո՞վածքը, որը գուրս է գալիս զուլհակից, գործվածք չէ: Ո՞ր ճակատագիր է: Լուր հյուսողը հյուսում է իր սեփական վարպետությունը, թել առ թել, հմտություն առ հմտություն: «Սանցերի ութը» մուրցեային արհեստի քարտն է, վարպետը, ով իր ողջ կյանքը նվիրել է միայնակ արվեստ սովորելուն և այժմ, թել առ թել, վերագրում է իր սեփական ոսկորները:

ԳՈՐԱԿԱՆԱՆ ԻՍՍԱՏ

ՈՐԻՐ ՈՒՐԲՈՎ, վարպետություն նվիրվածության միզոցով: յմտության կատարելագործում արվեստի աստիճանի: Քարտն ազդարարում է, որ գուր զտնվում էք խորը ուսման կամ պրակտիկայի շրջանում, չէր արհեստը սրելով կրկնության և մուրցեայի միզոցով: Լուր հյուսողը չի խոսում, քանի որ խոսքը կշեղի աշխատանքից, և աշխատանքը ամեն ինչ է:

ՇՐՋՎԱԾ ՈՒՐԲՈՎ, Սուրցե պոանց հավասարակշռության: Արհեստը գարջել է փախուստ կյանքից, այլ ոչ թե ներգրավվածություն: Վամ սովորելուց հրաժարում, աշակերտը, ով չի պարապի, հմտությունը, որը ժանգոտում է չօգտագործվելուց:

ԾԵԼԸ, ՀԱՏՈՒՔԱՆ ԸՆԾՍ

Պրակտիկաները որոշակի ժամանակ անցկացնում է պարապելով իր հիմնական հմտությունը (գրել, ստեղծել, կառուցել, խաղալ) լիակատար լուրջյան մեզ, որպես ընծա Լուր հյուսողին: Պրակտիկայի ավարտին, միայնակ թել կապվում է գաստակի շուրջ, որպես պարտավորության հիշեցում:

ԾՈՎԱԳԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՅ

«Իսկական վարպետությունը ճակատագիր հյուսելն է, ոչ միայն պարաններ կապելը: Մորաքանչյուրը կարող է հանգույց կապել: Լուր հյուսողը կապում է մի հանգույց, որը կգառնա պարան, որը կգառնա ցանց, որը կգառնա նավ, որը կգառնա Լեգենդ»:

ՑԱՆՑԵՐԻ ԻՆԸ (NINE OF NETS)

Վիլայի տասանորդը · 網九牌 · WANG JIU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐԿԱԿԱՆ ՄԱՐԿԱՆԵՐԸ

Սյամիկի մաքսանենգ թագուհին պատկած է լողացող տաղավարում, որը կառուցված է խորտակված իսպանական գալեոնի տախտակամածին։ Պալեոնը խարսխված է թաքնված ծովախորշում, և նրա տախտակամածները վերածվել են թալանված շքեղության պալատի, մետաքսե հովանոցների, որոնք ներկված են կայսրերի արքունիքներից գույր անուր չունեցող գույներով, բարձր լցված թռչունների փետուրներով, որոնք այլևս գոյություն չունեն, սեղաններ ծանրաբեռնված մրգերով կղզիներից, որոնք հայտնվում են ոչ մի աղյուսակում։

Թագուհին ինքը փոխված է հարթակի վրա, նրա զգեստները մի կարկատան են տասնյակ մշակույթների գործվածքներից, նրա չարգերը թանգարանի արժեքով զոդացված ոսկի են։ Սա գեղեցիկ է այնպես, ինչպես իշխանությունը գեղեցիկ է (ստիպողական, վտանգավոր, լիովին անտարբեր, թե արդյոք դուք հավանություն եք տալիս)։ Մի չեռքը թրգում է զրի մեզ, և փոքրիկ, Լուսավոր չկներ են հավաքվում նրա մատների շուրջ, կրծելով նրա հարստության մնացորդները։

Բայց վիշակ լողում է աղի զրի վրա, և աղի զրուր փտեցնում է ամեն ինչ։ Սետաքսները սկսում են քայքայվել։ Պալեոնի փայտանյութերը սկսում են հատալ։ Սաքսանենգ թագուհու կայսրությունը կառուցված է թալանի վրա, և թալանը վերականգնվող ռեսուրս չէ։ «Ճանգերի ինը» ինքնակերտ բարգավաճման քարտն է, անկախ հազոդություն, որը կառուցված է մի հիմքի վրա, որը կարող է չգիմանալ։

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ, ինքնակերտ բարգավաճում։ Անկախ հազոդություն։ Քարտն ազդարարում է, որ դուք կառուցել եք ինչ «որ տպավորիչ բան չեք սեփական զանքերի միզոցով (բիվնեպ, կարիերա, աշխատանքի մարմին)»։ «Վիշակի տասանորդը» ճանաչում է չեռքերում։ Բայց այն նաև հարցնում է, ինչի վրա եք կառուցում։ Թալանը տևում է մի կյանք։ Մտանգությունը տևում է ավելի երկար։

ՇՐՋԱՆԻ ՂԻՐՔՈՎ, Փտումը սկսում է երևալ։ Սետաքսները քայքայվում են, գալեոնը արտահոսում է, և թագուհու չկները լողում են հեռու։ Կամ հազոդություն, որը կառուցված է շահագործման վրա, վիշակ շքեղ է, բայց նրա հիմքերը նրանց ոսկորներն են, ովքեր թալանվել էին այն կառուցելու համար։

ԾԵՄԸ. ԴԻՄԲԻ ԱՏՈՒԳՈՒՄ

Պրակտիկաները ընկնում է իր ընթացիկ բարգավաճման հիմքը (բառացիորեն կամ փոխաբերական իմաստով) և բացահայտում է մի տարածք, որտեղ թալանը կարող է փոխարինվել վերականգնմամբ, արդյունահանումը փոխադարձությամբ։

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌՈՒՄ

«Վիշակ լողում է, բայց ծովը հիշում է, թե ինչ է վերցվել։ Մոլը միշտ հիշում է»։

ԶԱՆՑԵՐԻ ՏԱՍԸ (TEN UP NETS)

Աերունգների ցանցը · 網十牌 · WANG SHI PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Փոթորկոտ աչքերով նահապետը կառավարում է ցամաքած պատերազմական նավ – ամրոցի տախտակամածից, մի մեծ Սինգ զինաստիայի նավ, որը զուրա էր շարտվել ափ տալֆուխի կողմից մեկ գար առաձ և կառուցվել էր ցիտազելի մեզ, որը չգվում է ցամաքի և ծովի միջև ընկած սահմանի վրա։ Սահապետը ծեր է, ավելի ծեր, քան չկնորսական գյուղը, որը կծկվել է իր ամրոցի ստվերում, հավանաբար ավելի ծեր, քան հենց ամրոցը։

Պատերազմական նավի կայմերից, տասը մեծ ցանցեր են կախված աստվածների չափի սարգերի սարգոստայնների պես։ Մուրաքանչյուր ցանց պահում է ժառանգություն, աղած լեզու, որը ժամանակին պատկանում էր մրցակցին, ով խոսել էր ընտանիքի գեմ, գողացված թագ, որը երբեք չէր կրվել, բայց միշտ ցուցադրվել է, պարտքերի մատյան, որը կպահանգի սերունդներ մարելու համար, արյունով գրված ամուսնական պայմանագիր, մի կղզու վկայագիր, որը սուզվել էր ծովի տակ, փոթորիկ ըսմիների բանկա, որը երբեք չէր բացվել, երեխայի առաձին որսը, որը պահպանվել է սաթի մեջ, օղակ, որը երբեք չէր օգտագործվել, բայց միշտ սպառնացել է, քարտեզ գեպի գանջ, որն արդեն գտնվել և ծախսվել էր, մի փուռը մազեր նահապետից, ով սկսել էր այս ամենը։

Սահապետի ժառանգները խմբվում են տախտակամածի վրա նրա շուրջը, երեխաներ, թոռներ, ծոռներ, չկնորսների և մաքսանեղների և փոքր ծովահենների տոհմ, ովքեր երբեք չեն փախչի այդ տասը ցանցերի ծանրությունից։ Մասցերը նրանց ժառանգությունն են։ Մասցերը նրանց բանտն են։ «Մասցերի տասը» ընտանեկան հարստության քարտն է և գրա սարսափելի, կապող քաշը։

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՄԱՏ

ՈՐՈՒՂ ՂԻՐՔՈՎ, Ժառանգություն։ Ընտանեկան ժառանգություն։ Քարտն ազգաբարձրում է, որ գուցե սերունդների հարստության շահառուս եք (կամ չորի)։ «Աերունգների ցանցը» պահում է չեզ, ազակցում է չեզ և թակարդում է չեզ միաժամանակ։ Մարդը ոչ թե այն է, թե արդյոք գուցե կժառանգեք ցանցերը, այլ այն, թե ինչ եք անելու գրանց հետ (կնորոգեք գրանք, կկտրեք գրանք, կավելացնեք գրանք, թե կթողնեք, որ փտեն)։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, Գծի խախտում։ Ժառանգությունից զիտավորյալ հրաժարում, լավ կամ վատ։ Կամ վատնված ժառանգություն, ցանցերը կտրվել են, հարստությունը ցրվել է, և ոչ ոք չի հիշում, թե ինչ տեսք ունեւ նահապետի գեմը։

ԾԵՄԸ, ԺԱՌԱՍԳՈՐԺԱՆ ԳՈՐԶՔԱԳՐՈՒՄ

Պիակտիկանտը թվարկում է, թե ինչ է ժառանգել իր ընտանիքից (ոչ միայն փող կամ առարկաներ, այլ համուլմուսքներ, օրինաւափություններ, վերքեր, ուժեր կողմեր)։ Որ ժառանգություններն են ողջունվում։ Որն է կրվում զժկամությամբ։ Որն է պատրաստ ազատվելու։

ԾՈՒԿՆԵՆԱԿԱՆ ՄՈՒՄ

«Այս բոլոր բաները հիշում են փոփոխվող և փրկագին։ Փոփոխվող նախնին է։ Փրկագինը բախտն է։ Ղրիստելը աշխատանքն է»։

ՑԱՅԵՄԻ ԷՍ (FREE OF NETS)

Աշակերտի առաջին որսը • 網侍牌 • WANG SHI PAI

ՎԻՃԱՆԱԿԱՆ ՆՊԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ասկընթացության ուսանող կծկվել է ցամաքած կետի կողոսկրերի ներսում, օգտագործելով նրա ոսկորները որպես գրասեղան։
Կետը հնագույն է. նրա ոսկորները մոխրագույն են տարիքից, նրա կողերը կամար են կազմում վերևում տաճարի կամարների պես, և նրա շուրջ ավազը լցված է փոքրիկ գանջերով, որոնք մակընթացությունը բերել էր հանգստանալու նրա ապաստարանում. խեցիներ, գրեյֆոլ փայտ, ավելի փոքր արարածների ողեր։

Ուսանողը երիտասարդ է, արևից շագանակագույն, նրա մաշկը գեղեցիկ է և առավել լուրջ։ Կետի հարթ ուսի շեղքի վրա, նա հիշում է փոքրիկ ցանց (իր առաջին ցանցը, կոպիտ և անհավասար, հանգույցները չափավոր ավազ են որոշ տեղերում և չափավոր ամուր ուրիշներում)։ Ու գեղեցիկ ցանց է, որը որևէ բան կբռնի։ Բայց ուսանողը խոժոռվել է կենտրոնացումով, վերահիշելով սխալները, սովորելով լարվածությունը, որը պահում է, և լարվածությունը, որը պատում է։

Նրա կողքին, մակընթացության աղյուսակ է ընթացել ավազի մեզ փայտով, նրա նշումները ճշգրիտ են այս ափի, այս լուսնի, այս ժամի համար։ Ուսանողը ուշադրություն է դարձրել։ Ուսանողը սովորում է։

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԻՍՍՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՐՈՐԴ, Գործնական կրթության սկիզբ։ Նոր հմտության ուսուցում։ «Ձևերի էզը» նյութական աշխարհի աշակերտն է, եռանգուն, անշոքիք, սովորելու պատրաստ։ Բարտն ավագարարում է ինչ — որ բան սկսելու ժամանակ, նույնիսկ եթե չէր առաջին զանքերը կոպիտ են։ Կետի ոսկորները գասասենյակ են, և գասը որսն է։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՐՈՐԴ, Սովորելուց հրաժարում։ Աշակերտը, ով չի պարապի, ով մեղադրում է ցանցին սեփական անշոքիքության համար։ Կամ առաջին որսը, որը այնքան վատ է չափազանցվում, որ հուսահատեցնում է հետագա զանքերը։

ՇՈՎԱԲԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սովորիր որսալ նախքան կարողանա պահել։ Սովորիր պահել նախքան կարողանա տալ։ Սովորիր տալ նախքան կարողանա մեռնել»։

ՑԱՅԵՄԻ ԱՄՈՒՏ (WRIGHT OF NETS)

Վերանորոգված ցանցը • 網騎牌 • WANG KIPAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Լուր չկետրսը նավարկում է եղանակին մաշված զուսկայով մոխրագույն ծովի միջով։ Սրա ցանցը տարածված է տախտակամածի վրա, մի հսկայական, հնագույն ցանց, որը պատկերվել և վերանորոգվել է հազար անգամ, նրա մեջը կարկատան է տարբեր նյութերի, տարբեր գարաշրջանների, տարբեր ջեռքերի։ Սրանից կույսի թեփուկները փայլում են կանեփի մեզ։ Դարասանեկան մետաքսի շերտը ամրացնում է մի հատված, որը ժամանակին շնաչուկ էր բռնել։ Ուրվականի մազերի մի թել փայլում է ցանցի մեզ, գեոթաց մեռյալների արցունքներով։

Ջկետրսը վերանորոգում է ցանցը, երբ նավարկում է, նրա ասեղը փայլատակում է մոխրագույն կույսի ներքո։ Սա չի խոսում։ Սա չի երգում։ Սա աշխատում է։ Ցանցը նրա պատասխանատվությունն է, և ցանցը միշտ պատում է և վերանորոգումը երբեք չի ավարտվում։ Բայց ցանցը պահում է։ Սրան միշտ պահել է։ Սրան կպահի այնքան ժամանակ, որքան նա շարունակի վերանորոգել այն։

ԳՈՐԾԱՎՈՐԱԿԱՆ ԻՍՄԱՍ

ՈՐՈՐԴ ՂԻՐՔՈՎ, Կայուն, ոչ փառահեղ աշխատանք։ Կառուցվածի պահպանում։ «Ջանքերի ասպետը» աշխատողն է, ով ամեն օր հայտնվում է, ով վերանորոգում է այն, ինչ պատված է, ով պահում է ճեռնարկությունը ոչ թե փայլի, այլ համառության միջոցով։ Բարոն ազդարարում է ընդլայնման փոխարեն պահպանման, նորարարության փոխարեն վերանորոգման վրա կենտրոնանալու ժամանակ։

ԵՐԳՎԱԾ ՂԻՐՔՈՎ, Սևտեսում։ Ցանցը պատում է և ոչ ոք չի վերանորոգում այն։ Կամ՝ հանգստանալուց հրաժարում, ասպետը, ով վերանորոգում է վերանորոգում է և երբեք չի նավարկում, քանի որ վերանորոգումը գարջել է փախուստ չկետրսությանից։

ԾՈՎԱՅԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Վերանորոգված ցանցը ավելի շատ չուկ է բռնում, քան նոր ցանցը, որը երբեք չի փորձարկվել»։

ՁԱՆՑԵՐԻ ՔՍԳՈՐԴԻ (QUEEN OF NETS)

Սյոու հարկը • 網后牌 • WANG HOU PAI

ՎԻՃՈՒՄԸ ԵՎ ՄԱՐԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սարգարտյա գահի վրա նստած այրին բազմում է մարգանտ պատվանդանի վրա, որը կառուցված է հարյուր նավաբեկությունների բալաստից։ Սա սգավոր այրի է։ Սա իշխանության մեզ գտնվող այրի է (նրա ամուսնու նավատորմը

այժմ իր նավատորմն է. նրա ամուսնու պարտքերը իր պարտքերը, նրա ամուսնու թշնամիները իր թշնամիները, և նա կառավարել է բոլոր երեքը սառը ճշգրտությամբ. որը բնորոշ է մեկին, ով միշտ եղել է ավելի ընդունակ գործընկերը):

Նրա գահը պատված է մարգարիտներով (ոչ թե «Սև» կատարյալ գնդերը, այլ բարոկկո մարգարիտներ, անկանոն մարգարիտներ, մարգարիտներ, որոնք անել են գրգիռի և ոսկորի և նավաբեկությունների բեկորների շուրջ): Սա կրում է գրանք այնպես, ինչպես վաճառականը կրում է իր մատյանը (յուրաքանչյուր մարգարիտ հավաքված պարտք է, հետ կանչված լավություն, կառավարված ռեսուրս):

Նրա առջև, ուրվական նավերի մի շուկա է չգվում ծովի հատակով. նավեր, որոնք խորտակվել են իրենց բեռներով անջեռնմանի, այժմ անչնակալմով համալրված խեղդվածներով և կառավարվող այրու գերբնական տնտեսությամբ: Սա չի հրամայում ուրվականներին: Սա հարկում է նրանց. Նրա բարգավաճումը կառուցված է ոչ թե սեփականության, այլ պարտքերի կայուն, համբերատար հավաքագրման վրա:

ԳՈՐԾԱԳԱՆԻՍՍ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐՔՈՎ. Ուեստոսների կառավարում: Գոյյշ վերահսկողությամբ կառուցված բարգավաճում: «Մանցերի թագուհին» ակադարարում է մի ժամանակ, երբ չեր ռեսուրսները (բյուզե, ներգրումներ, պաշարներ) պետք է կազմակերպվեն և պաշտպանվեն: Սա ներկայացնում է մի անցի կամ գոյության վիճակ, որում նյութական ռեսուրսները գասավորված են, պաշտպանված և անում են համբերության միզոցով, այլ ոչ թե ոխկի:

ԵՐԳՎԱԾ ՈՒՐՔՈՎ. Անկառավարելիութուն: Մաշիվները քառսի մեզ են: Կամ շահագործման վրա կառուցված բարգավաճում, որը բերում է ուրվականների ապստամբության (այրին, ով չափազանց շատ է հարկում մեռյալների և բախվում է ուրվականների խոովությանը):

ԾՈՎԱԴՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Իրական բարգավաճումը լողում է նավերի գերեզմանոցների վրա: Այրին գիտի դա: Այրին հաշվում է նավաբեկությունները և ծպտում»:

ՑԱՆՑԵՐԻ ԹՎԱԿՈՐ (KING OF NETS)

Կայսեր տուրքը • 網王牌 • WANG WANG PAI

ՎԻԳՈՒՆԼ ՆԱԿՈՎԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ոսկրային նավատորմի կայսրը նստած է յուրացված գալեոններից պատրաստված գահին (հսպանական կարակներ, հոլանդական ֆլյուտներ, պորտուգալական կարավելներ, անգլիական ֆրեգատներ, բոլորը կոտրված և վերակառուցված մեկ մեծ պատերազմական նավի մեջ, որը ոչ մի գրոշ չի ծածանում, քանի որ այն կերել է բոլոր գրոշները): Կայսրի թագը

կողմնացույց է. որի սլաքը ցույց է տալիս գեպի հարստության ամենամեծ կուտակումը, ինչ ծովում էլ ես երկայնուս
նավարկում է։

Ի՞նչ չեղբերում. ես պահում է ցանց, որը հյուսված է խեղզված ծովակալների հյուսերից, ծանրացված կնիքով, որը ժամանակին
Վիշապ—թագավորի սեփականությունն էր։ Սանցը կայսրությունն է։ Սրա կայսրությունը ցամաք չէ։ Սա փրկագին է (ամեն
ինչի սեղմված քաշը, ինչ ծովը վերցրել է. և ես վերագարչրել է)։

Սրա շուրջը. խեղզվածների մի խորհուրդ խորհուրդ է տալիս երան շշուկներով. երանց չայները հին աղյուսակների բացվող
խշխշոցն են։ Կայսրը չի հրամայում ծովին։ Սա հավաքում է այն, ինչ ծովը գեն է ետտում, և այն, ինչ ծովը գեն է ետտում,
բավական է կայսրություն կառուցելու համար։

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԻՍՍՍՏ

ՈՐՈՐԴ ՈՒՐԲՈՎ. Նյութական վարպետություն։ Փրկագնի վրա կառուցված կայսրություն։ «*Ձանցերի թագավորը*»՝ նյութական
հազոդության գագաթնակետն է. ոչ թե ժառանգության, այլ այն բանի կայուն կուտակման միզոցով, ինչ ուրիշները գեն են
ետեղ կամ կորցրել։ Սա երկայնացնում է մի անչի կամ գոյության վիճակ, որում ռետորսներն այնքան առատ են, որ գարջել
են բնության ուժ։

ՇՐՋԱԿԱՆ ՈՒՐԲՈՎ. Անկման մեզ, գտնվող կայսրություն։ Փրկագինը սպառվել է, և կայսրը մոռացել է, թե ինչպես անել, որևէ այլ
բան, բացի հավաքելուց։ Կամ՝ շահագործման վրա կառուցված կայսրություն, որն այնքան հսկայական է, որ ծովն ինքն է
պատրաստվում վերագարչել այն։

ԾՈՎԱԴԵՆԱԿԱՆ ԱՌԱՃ

«Սկրային եավատորմի կայսրը ծովից տուրք չի խնջրում։ Սա սպասում է, որ ծովը տուրք վերցնի ուրիշներից, և հետո ես
վերցնում է այն ծովից։ Սա կռվում է համբերություն։ Սա կռվում է ծովահենություն։ Սրկու բառերը Նույն բառն են,
խեղզվածների լեզվով»։

APPENDIX I: THE CRIMIORE OF RITUALS

(A WORKING INDEX OF SPELLS AND PRACTICES, CROSS-REFERENCED TO THEIR SOURCE MANUSCRIPTS)

FROM THE 《火海妖典》 *INDEX OF THE BURNING SEPT.*, 1699

THE DRAGON'S KISS (龍吻, LONG WEN) — ASSOCIATED WITH THE DEUTY, A PARADOXICAL PACT TO TURN A SHIP INTO A FIRE-BREATHING WEAPON. NOT RECOMMENDED FOR PRACTICE.

THE FIRST FLAME (第一火, DI YI HUO) — ASSOCIATED WITH THE AGE OF LANTERNS, CONSECRATION OF A NEW VENTURE WITH GHOST-FIRE.

THE BONE HORNSMAN'S LAST RETURN(骨帥歸: GU SHUAI GUI) — ASSOCIATED WITH THE TEN OF LANTERNS. A CLOSING RITUAL FOR THE END OF A LONG CAMPAIGN.

FROM THE 《國海秘術》 *SECRET METHODS OF THE MKN SEA* C. 1692

THE BONE COMPASS (骨羅盤: GU LUO PAN) — ASSOCIATED WITH THE HERMIT. A DIVINATION TOOL FOR NAVIGATING THE BENGAL OCEAN.

FROM THE 《陸船密錄》 *SECRET RECORDS OF GHOST SHIPS* C. 1704

GHOST-FISH SCRIVING (鬼魚占: GUI YU ZHAN) — ASSOCIATED WITH THE HIGH PRIESTESS.

THE DROPPED TONGUE RITE(溺舌法: NI SHE FA) — ASSOCIATED WITH THE SEVEN OF LANTERNS.

THE GHOST FARE(鬼渡: GUI DU) — ASSOCIATED WITH THE SIX OF ANCHORS.

THE DRAGON'S ECHO(龍回響: LONG HUI XIANG) — ASSOCIATED WITH JUDGMENT.

FROM THE 《海判官秘錄》 *SECRET MANUAL OF THE SEA JUDGE* C. 1704

THE CORAL LEOBER (珊瑚帳: SHANHU ZHANG) — ASSOCIATED WITH JUSTICE.

THE PEARL- AND- POISON TRIAL(珠毒試: ZHU DU SHI) — ASSOCIATED WITH JUSTICE.

THE HORNSMAN'S SEAL(海帥印: HAI SHUAI YIN) — ASSOCIATED WITH THE EMPEROR.

THE TURTLE'S PERISH(龜宴: GUI YAN) — ASSOCIATED WITH DEATH.

THE MOON-EATING TURTLE(食月龜: SHI YUE GUI) — ASSOCIATED WITH DEATH.

THE DRAGON KING'S DEEP GAME(龍王骰: LONGWANG TOU) — ASSOCIATED WITH THE WHEEL OF FORTUNE.

THE KING OF TIDES(潮牌王: CHAO PAI WANG) — ASSOCIATED WITH THE KING OF TIDES.

THE KING OF ANCHORS(錨牌王: MAO PAI WANG) — ASSOCIATED WITH THE KING OF ANCHORS.

THE KING OF NETS(網牌王: WANG PAI WANG) — ASSOCIATED WITH THE KING OF NETS.

FROM THE 《海盜葬書》 *PIRATE BURIAL MANUAL* C. 1711

THE ANCHOR OF THE DAMNED(沉魂錨: CHEN HUN MAO) — ASSOCIATED WITH THE DEVIL. NOT RECOMMENDED FOR PRACTICE.

THE UNREPRESENTED(沉船宴: CHENCHUAN YAN) — ASSOCIATED WITH THE EMPRESS.

THE BUDDHIST BARREL MEDITATION(滷桶禪 LU TONG CHAN) — ASSOCIATED WITH THE HANGED MAN.

THE NAKED IMMORTAL(裸仙渡海 LUOXIAN DUHAI) — ASSOCIATED WITH THE POOL.

THE GHOST TIDE'S FAREWELL(鬼潮別 GUI CHAO BIE) — ASSOCIATED WITH THE TEN OF ANCHORS.

FROM THE 《福建海祝秘本》 *FULIAN SEA BLESSINGS MANUSC.* 1732

THE FIRST TIDE OFFERING(初潮祭 CHU CHAO JI) — ASSOCIATED WITH THE ACE OF TILES.

FROM THE 《國海秘法》 *SECRET FULIAN SEA RITUALS*. 1742

THE FOUR TIDES INVOCATION(四海潮咒 SHI SI CHAO ZHU) — ASSOCIATED WITH THE MAGICIAN.

THE ADMIRAL'S SEAL(海帥印 HAI SHUAI YIN) — ASSOCIATED WITH THE EMPEROR.

THE EIGHT TIDE-RIOT(八卦馭潮 BAGUA YU CHAO) — ASSOCIATED WITH THE CHARIOT.

THE EIGHT TIDE-CHART(八卦潮表 BAGUA CHAO BIAO) — ASSOCIATED WITH THE WHEEL OF FORTUNE.

THE CRIMSON SAIL SUNRISE(紅帆日出 HONG FAN RICHU) — ASSOCIATED WITH THE SUN.

THE PIRATE'S COSMETIC COMPASS(海盜宇宙羅盤 HAIDAO YUZHOU LUOPAN) — ASSOCIATED WITH THE WORLD.

THE DRAGON'S FIRST PEARL(龍王初珠 LONGWANG CHU ZHU) — ASSOCIATED WITH THE ACE OF TILES.

THE TIDE-BINDING OATH(潮綁誓 CHAO BANG SHI) — ASSOCIATED WITH THE TWO OF LANTERNS AND THE HEROPHANT.

THE CHAINS OF STILLNESS(靜鎖法 JING SUO FA) — ASSOCIATED WITH THE TWO OF ANCHORS.

THE NET-WEAVERS OATH(網工誓 WANG GONG SHI) — ASSOCIATED WITH THE THREE OF NETS.

THE GHOST JUNK'S MIRROR(鬼船月鏡 GUI CHUAN YUE JING) — ASSOCIATED WITH THE HIGH PRIESTESS.

THE CONCH SHELL MOVEMENT(醒螺法 XING LUO FA) — ASSOCIATED WITH THE HIGH PRIESTESS.

THE BLACK TIDE MIRROR(黑潮鏡 HEI CHAO JING) — ASSOCIATED WITH THE HERMIT.

THE FIVE WINDS FLUTE(五音笛 WU YIN DI) — ASSOCIATED WITH STRENGTH.

THE BUDDHIST BARREL MEDITATION(滷桶禪 LU TONG CHAN) — ASSOCIATED WITH THE HANGED MAN.

THE UNDERWATER LAMP(水下燈 SHUXTA DENG) — ASSOCIATED WITH THE STAR.

THE NET OF THE MOON'S TEARS(月淚網 YUE LEI WANG) — ASSOCIATED WITH THE MOON.

THE FORGOTTEN SHORE(棄岸 QI AN) — ASSOCIATED WITH THE EIGHT OF TIDES.

THE FOUR LANTERNS FEAST(四燈宴 SI DENG YAN) — ASSOCIATED WITH THE FOUR OF LANTERNS.

THE STORM- LANTERN WARD(風燈守 FENG DENG SHOU) — ASSOCIATED WITH THE NINE OF ANCHORS.

THE SILENT WEAVER(默織者 MO ZHI ZHE) — ASSOCIATED WITH THE EIGHT OF NETS.

FROM THE 《海盜風雨秘本》 *PIRATE STORM-SUMMONING MANUAL* C. 1768

THE FOUR TIDES INVOCATION(四海潮咒 SHIHA CHAO ZHU) — ASSOCIATED WITH THE MAGICIAN.

THE DRAGON KING'S DICE GAME(龍王骰 LONGWANG TOU) — ASSOCIATED WITH THE WHEEL OF FORTUNE.

THE SUPERIORER'S AXE(破船斧 PO CHUAN FU) — ASSOCIATED WITH THE TOWER.

THE METHOD OF THE SHORTENED MAST(斷桅法 DUAN WEI FA) — ASSOCIATED WITH THE TOWER.

THE SEVEN BREATHS OF CLARITY(七清息 QI QING XI) — ASSOCIATED WITH THE SEVEN OF TIDES.

THE FLEET'S PRICE(艦隊代價 JIANDUI DAIDIA) — ASSOCIATED WITH THE THREE OF LANTERNS.

THE STORMWIND'S COMMAND(風暴帥 FENGBAO SHUAI) — ASSOCIATED WITH THE KING OF LANTERNS.

THE HUNGRY GHOST'S BAIT(餓鬼餌 E GUI ER) — ASSOCIATED WITH THE FIVE OF NETS.

FROM THE 《海盜黑經》 *PIRATE BLACK CANON* C. 1789

THE SWALLOWED GHOST CONCH(吞鬼螺 TUN GUI LUO) — ASSOCIATED WITH THE DEATH. NOT RECOMMENDED FOR PRACTICE.

THE MUFFLING AND TIE-SEALING(默槳符 MO JIANG FU) — ASSOCIATED WITH THE DEATH. NOT RECOMMENDED FOR PRACTICE.

CUTTING THE GHOST ROPE(斷鬼索 DUAN GUI SUO) — ASSOCIATED WITH THE DEATH.

THE UNSTAYING OF THE SILENT MOUTH(默口拆線 MO KOU CHAI XIAN) — ASSOCIATED WITH THE FIVE OF TIDES.

THE FIVE FIRES EXTINGUISHING(五火滅 WU HUO MIE) — ASSOCIATED WITH THE FIVE OF LANTERNS.

THE ANCHOR & SCAR(錨痕 MAO HEN) — ASSOCIATED WITH THE FIVE OF ANCHORS.

THE MESSY & UNDOING(守財破, SHOU CAI PO) — ASSOCIATED WITH THE FOUR OF NETS.

FROM THE 《海盜祭魂秘術》 *PIRATES RECOMMENDED RITUALS*. 1783

THE FURRY COMB OF THE DROWNED MOTHER(沉母珠梳 CHEN MU ZHU SHU) — ASSOCIATED WITH THE EMPRESS.

THE CONCH OF THE DROWNED ANCESTORS(溺水祖螺 NI SHUI ZU LUO) — ASSOCIATED WITH JUDGMENT.

THE GHOST TIDE BANQUET(鬼潮宴 GUI CHAO YAN) — ASSOCIATED WITH THE THREE OF TIDES.

THE BLOOD- TIDE OFFERING(血潮祭 XUE CHAO JI) — ASSOCIATED WITH THE THREE OF ANCHORS.

FROM THE 《國海遇波秘錄》 *SECRET RECORDS OF POLAR SEA TRAVELLERS*. 1793

THE BOUND LEAP(胡跳 HU TIAO) — ASSOCIATED WITH THE POOL.

THE SALT- BRIDGING CEREMONY(退鹽法 TUI YAN FA) — ASSOCIATED WITH THE POOL.

THE ROYALTY'S SEAL(海帥印 HAI SHUAI YIN) — ASSOCIATED WITH THE EMPEROR.

THE DUNGEON & LANTERN(龍燈 LONG DENG) — ASSOCIATED WITH THE STAR.

THE STREWED TIDE(擲潮 ZHI CHAO) — ASSOCIATED WITH THE FOUR OF TIDES.

THE DRIFTING HULL(浮船修法 FU CHUAN XIU FA) — ASSOCIATED WITH THE FOUR OF ANCHORS.

FROM THE 《海盜血咒錄》 *PIRATES' BLOOD- RUTH MANUAL*. 1798

THE BLOOD HELM(血舵法 XUE DUO FA) — ASSOCIATED WITH THE MAGICIAN. NOT RECOMMENDED FOR PRACTICE.

THE TIDE- TIDE RUTH(潮绑誓 CHAO BANG SHI) — ASSOCIATED WITH THE MICROPHANT AND THE TWO OF LANTERNS.

THE TWIN TIDES RUTH(雙潮誓 SHUANG CHAO SHI) — ASSOCIATED WITH THE TWO OF TIDES.

THE NINE LANTERN(九燈 JIU DENG) — ASSOCIATED WITH THE NINE OF LANTERNS.

THE NET OF GENERATIONS(代網 DAI WANG) — ASSOCIATED WITH THE TEN OF NETS.

FROM THE 《南海巫法秘本》 *SECRET MANUAL OF SOUTHERN SEA WITCHCRAFT*. 1809

THE GOULD JUMP(胡跳 HU TIAO) — ASSOCIATED WITH THE POOL.

THE FOUR TIDES INVOCATION(四海潮咒 SHI SI CHAO ZHU) — ASSOCIATED WITH THE MAGICIAN.

THE SILENT TIDE- MOTHER(默潮母 MO CHAO MU) — ASSOCIATED WITH THE HIGH PRIESTESS.

THE PEARL'S CHOICE(珠選 ZHU XUAN) — ASSOCIATED WITH THE LOVERS.

THE TWIN PEARLS DIVINATION(雙珠占 SHUANG ZHU ZHAN) — ASSOCIATED WITH THE LOVERS.

THE SHARK- CHARMING SHIP(鯊印法 SHA YIN FA) — ASSOCIATED WITH STRENGTH.

THE DRAGON'S TWO CUPS(龍兩杯 LONG LIANG BEI) — ASSOCIATED WITH TEMPERANCE.

THE SEVERING OF THE PEARL'S BREATH(斷珠息 DUAN ZHU XI) — ASSOCIATED WITH THE DEATH.

THE NINTH SURGE DAUGHTER(第九潮女 DI JIU CHAO N) — ASSOCIATED WITH THE TOWER.

THE RABBIT'S MOTHER(玉兔研夢 YU TU YAN MENG) — ASSOCIATED WITH THE MOON.

THE WITCH'S SWAMP(巫網 WU WANG) — ASSOCIATED WITH THE AGE OF NETS.

THE COFFIN- DANCER'S DANCE(棺舞技 GUAN WU JI) — ASSOCIATED WITH THE TWO OF NETS.

THE SEVEN OF NETS(網七 WANG QI) — ASSOCIATED WITH THE SEVEN OF NETS.

FROM THE 《福建海救秘本》 *FUJIAN SEA RESCUATION MANUSC.* 1832

THE TIDE- TIDE BOND(潮绑誓 CHAO BANG SHI) — ASSOCIATED WITH THE HEROPHANT.

THE TORTLE'S FEAST(龜宴 GUI YAN) — ASSOCIATED WITH DEATH.

CUTTING THE GHOST ROPE(斷鬼索 DUAN GUI SUO) — ASSOCIATED WITH THE DEATH.

THE DRAGON KING'S FEAST(龍王宴 LONGWANG YAN) — ASSOCIATED WITH THE TEN OF TIDES.

THE SHADOW ANCHOR(影錨 YING MAO) — ASSOCIATED WITH JUDGMENT.

THE MAP IN A BOTTLE(瓶中海圖 PING ZHONG HAITU) — ASSOCIATED WITH THE WORLD.

FROM THE 《鎮閩海鬼錄》 *RECORD OF POSSESSING FUJIAN'S SEA GHOSTS.* 1891

THE GHOST TIDE EXORCISM (鬼潮驅 GUT CHAO KU) — ASSOCIATED WITH THE TOWER AND DEATH.

FROM THE 《廣東海盜秘錄》 *SECRET RECORDS OF GUANGDONG PIRATES*. 1892

THE STORM JAR (風暴罐 FENGBAO GUAN) — ASSOCIATED WITH THE MAGICIAN.

THE CRAB & BARRICADE (蟹契 XIE QI) — ASSOCIATED WITH THE PAGE OF NETS.

THE DRAGON TURTLE QUEEN (龍龜女王 LONG GUI NUNANG) — ASSOCIATED WITH THE CHARLOT.

THE PEARL-BLOOD ALCHEMIST (血珠丹師 XUE ZHU DAN SHI) — ASSOCIATED WITH TEMPERANCE.

THE CORAL-PRINCE DEMON (珊瑚牙賭鬼 SHANHU YA DUGUI) — ASSOCIATED WITH THE DEVIL.

THE DRAGON KING & BOUNTY (龍王九寶 LONGWANG JIU BAO) — ASSOCIATED WITH THE NINE OF TILES.

THE NINE CROWN (釘冠 DING GUAN) — ASSOCIATED WITH THE SIX OF LANTERNS.

THE PHANTOM HEIST (幻劫 HUAN JIE) — ASSOCIATED WITH THE SEVEN OF ANCHORS.

THE DEBTOR & TIDE (債潮 ZHAI CHAO) — ASSOCIATED WITH THE SIX OF NETS.

THE VILLAGE & TIDE (別墅什一 BIESHU SHIYI) — ASSOCIATED WITH THE NINE OF NETS.

APPENDIX II: ԲԱՐԱՐԱՆ

(Լեթերգրոյի ուղեցույց տերմինների, աստվածությունների և հասկացությունների համար)

Ա

AO (鰲) — Ասխնագարյան կրիայ շինական ստեղծման առասպելից, որի ոտքերը կտրել էր Սյուվա աստվածուհին երկնքի անկյունները հեռելու համար։ Վիշապ — կրիա թագուհին չիավարում է Սոյի ժառանգին։

AO GUANG (敖廣) — Արևելյան ծովի Վիշապ — թագավորը։ Հորս Վիշապ — թագավորներից ամենամեծը և ամենահզորը։ Սրա արքունիքն առավել հաճախ է կանչվում ծովահեծական ծեսերում։

AO QIN (敖欽) — Հարավային ծովի Վիշապ — թագավորը։ Սյաո Լանի ի ներքոյ գտնւի հայրը։

AO RUN (敖潤) — Արևմտյան ծովի Վիշապ — թագավորը։

BAO SHUN (敖順) — Ղյուսիսային ծովի Վիշապ-թագավորը:

Բ

BAO GU (八卦) — «Ի Զվինի» (易经) ութ եռագրերը, որոնք ներկայացնում են փոփոխության հիմնարար նախշերը: Մովային կիրառման մեզ դրանք համապատասխանում են կողմնացույցի ուղղութիւններին, ալիքների նախշերին և եղանակային պայմաններին: Ազտագործվում են «Բա Դուա մակընթացության հեծանք» ծեսում:

BAO ZHENG (包拯) — Ղյուսիսային Սոնգ դինաստիայի պատմական գատավոր (999-1062թթ.). Լեգենդար իր անկաշառութեամբ: Սահիգ հետո աստվածացվել է որպես ստորգետնյա գատարանների գատավոր: Մովային բանահյուսութիւնում գտնուում է Սարգարտյա քաղաքի գատավորը, Մովի թագավորի անհատակ տրիբունալի գատավորը:

BAI (贲) — Վիշապ-կրիա հիբրիդը, Վիշապ-թագավորի ինը որդիներից մեկը: Ղայտնի է իր հսկայական ուժով և ծանրութիւններ կրելու պատրաստակամութեամբ: Վիշապ-կրիա թագուհու նժույզը:

Արյան մարգարիտ (血珠, XUE ZHU) — Սյուժը, որը ստեղծվում է թնջանոթ-ալքիմիկոսների կողմից ցինաբարի, սնդիկի, բորակի և զարգված մարգարիտի վտան փիզոցով թնջանոթի փողում: Ղամարվում էր, որ այն անչեռնմխելիութիւն է տալիս կրակից և զրից:

Ոսկրային ազմիրալ (骨帥, GU SHUI) — Կրկնվող կերպար «Լապտերների սերիայում»: Սոազին նավաստու կմախքային վնասողները, ով կրակ էր տարել ծովի վրա, այժմ ծառայում է Վիշապ-թագավորին որպես ուրվական Վրակի պահապան: Սա կրակ է առաջարկում կենդանիներին և հավաքում է մեռյալների Լապտերները:

Գ

Թնջանոթ-ալքիմիկոս (炮丹師, PAO DAN SHI) — Արտաքին ալքիմիայի (Վայգան) պրակտիկանտ, ով որպես հալոցք օգտագործում է իրական թնջանոթներ:

CHANG *E (嫦娥) — Լուսնի աստվածուհին, ով փախել էր Լուսին այն բանից հետո, երբ խմեց իր ամուսին Ղուու Իի համար նախատեսված անմահութեան էլիքսիրը: Մովային ավանդույթում նա երբեմն նույնացվում է Լուսնոտ մակընթացութիւնների տիկնոջ հետ՝ փնկրետիկ կերպարի, ով օգնում է տղամարդկանց կողմից վիրավորված կանանց: Սրա ուղեկիցը Սեֆրիտե նապաստակն է:

CHING SHIH (鄭氏) — Պատմական ծովահեն թագուհին (1775-1844), ով հրամանատարում էր Վարմիր գրոշի նավատորմին (ավելի քան 300 զոնկա և 20,000 ծովահեն): Սա պարտադրում էր օրենքների խիստ օրենսգիրք և ասում էին, որ օրինվել է հենց Սակուրի կողմից: Նրգակում նա հայտնվում է որպես «Սագի» (Վիշապի մակընթացության կանչող) ասպետ:

Ղ

DANTAN (丹田) — Մարմնի երեք էներգետիկ կենտրոնները ներքին ալքիմիայում. Ստորին Ուանտյան (Ֆիի օվկիանոս, պորտից ներքև), Միզին Ուանտյան (սրտի կենտրոն), Վերին Ուանտյան (ճակատ, հոգևոր տեսիլքի նստավայր)։ Սրեք գանտյանները համապատասխանում են Փիքը Սրկանաների երեք հիմնական սերիաներին։

DAO (道) — Ուանապարհ։ Ուսուսական փիլիսոփայության տիեզերքի հիմնարար սկզբունքը՝ անձև, անանուն, ամեն ինչի աղբյուրը։ Այս ավանգույթում ծովը հասկացվում է որպես Ուոն՝ գարջրած տեսանելի։

Վիշապ-թագավորներ (**龍王, LONG WANG**) — Վարդինալ ծովերի չորս ինքնիշխանները՝ Առ Պուան (Արևելք), Առ Ֆին (Լարավ), Առ Ուոն (Արևմուտք), Առ Նուն (Այուսիս)։ Սրանք վերահսկում են եղանակը, մակընթացությունները և ձկների տեղաշարժերը։ Դժուր, քմահաճ, կապված հնագույն օրենսգրքերով։ Սրանք չար չեն, բայց բարի էլ չեն։

Վիշապի շունչ (**龍王氣, LONG WANG QI**) — Վիշապ-թագավորների ուժովիկ ներշնչումն ու արտաշնչումը, որը ստեղծում է մակընթացությունները։ «Մակընթացությունների սերիան» կառավարվում է այս շնչով։

Վիշապի արջագանջ (**龍回響, LONG HUIXIANG**) — Ակուստիկ երևույթ, որը գրանցված է Պլենզիու արշիպելագի լեզենգներում. արջագանջ որոշ ծովային քարանձավներում, որը խոսում է լսողի մահացած հարազատների ջայնով, կրկնելով ոչ թե այն, ինչ ասում եք, այլ այն, ինչ արել եք։

Խեղդված մեռյալներ (**水鬼, SHUI GU**) — Սրանց հոգիները, ովքեր մահացել են ծովում պրանց պատշաճ թաղման։ Անհանգիստ, սոված, հաճախ թշնամական, բայց նաև, թաքնված գիտելիքի շտեմարաններ։ Ուվահենական կախարդանքի սգալի մազը ներառում է նրանց հետ բանակցելը։

Խեղդողներ (**溺者, NI ZHE**) — Ջարամիտ գրային ոգիների հատուկ դաս, որոնք սնվում են մարդկային կոնֆլիկտով և հույսահատությամբ։ Սրանք ուժեղացնում են այն, ինչ արդեն առկա է (վայրույթ, նախանք, վախ) և ասում են, որ գրանք «՝ինգ կրակների» աղբյուրն են, որը «Լապտերների հինգը» հանգցնում է։

Ե

Ութ անմահներ (**八位仙, BA XIAN**) — Ուսուսական բանախոսության լեզենգար կերպարները, ներառյալ Լի Տյեզուային (Սրկաթե հենակով Լի), ով հայտնվում է որպես «՝իմար» իր վերափոխումից առաջ։ Սրանք բնակվում են Պլենզլայ կղզում։

ERLONG SHEN (二郎神) — Տեա՝ **PANG JIAN**։

Գ

Դինգ քամիներ (**五風, WU FENG**) — Դորս կարգինալ ուղղությունների քամիները գումարած կենտրոնական քամին, որը փչում է սրտից։ Ազտագործվում են «՝ինգ քամիների սրինգ» ծեսում։

Է

GENGEN OCEAN (互互洋, GENGEN YANG) — Ուսուսական ենթագիտակցության ծովը, գիտակցական մտքի տակ գտնվող հսկայական, չտարբերակված գիտակցությունը։ Սկարագրված է Յյուանչժենի ներքին ալքիմիայի տեքստերում։ Լուսկյազ մակընթացության մայրը նավարկում է այս օվկիանոսում։

Ուրվականի պարտը (鬼债, GUI ZHAI) — Կարմայական պարտը, որը պահպանվում է մահից այն կողմ, կապելով հոգիները անավարտ գործերին, չվճարված պարտավորություններին կամ չպահված երգումներին։ Կենտրոնական հասկացություն ծովահենա-գաղութական տիեզերագիտության մեջ։

Ուրվական-կրակ (鬼火, GUI HUO) — Խեղզված մեռյալների սառը, կանաչավուն բոցը, որն օգտագործվում է «Լապտերների սերիայի» լապտերները վառելու համար։ Սյն աշխարհում է ոչ թե յուր, այլ ուշագրություն, հիշողություն կամ կյանքի ուժ։

Ուրվականի պարս (鬼索, GUI SUO) — Սևտեսանելի պարանը, որը կապում է տարված մարդուն իր մոլորքի առարկայի հետ։ Չեսանելի է վարժված պրակտիկանտներին։ Կարելի է կտրել «Ուրվականի պարանը կտրել» ծեսի միզոցով։

Ուրվականների մակընթացություն (鬼潮, GUI CHAO) — Մանկածակի բուռն հոսանք, որը վերագրվում է խեղզված մեռյալների շարժումներին կամ Կիշապ-Թագավորի վաշտաբանին։ Սաև, ամենամայա մակընթացությունը, որը բարձրանում է Լիալուսնի տակ, երբ կենդանիների և խեղզվածների միզ և սահմանն ամենաբարակն է։

Ը

Ուզմազլիսի թոխը (胡跳, HU TIAO) — «Վիմարի» հետ կապված ծեսը, որը հարմարեցված է Լի Տյեգուայի պատմության թոխից։ Մավատի և ինքնության թափման պրակտիկա։

Թ

Սեֆրիտե Նապաստակ (玉兔, YU TU) — Չանգ Էի ուղեկիցը Լուսնի վրա, անվերջ աղալով անմահության խոտաբույսերը հավանգով և կոթողով։ Սրա աղալը ենթագիտակցության ոլորտն է, և Նրա գաղարը (մեկ շուն Լիալուսնի գիշերը) բացում է պատուհանը աշխարհների միզ և։

ՄԵԽՈՒՆԳ (蛟龍) — Գրային վիշապներ կամ ծովային օգեր, Կիշապ-Թագավորների փոքր ազգականները։ Լնդունակ են մարդկային չև, ստանալու։ Մաճախ Վոհեր են պահանգում կամ անջեռնմխելիություն են շնորհում փոթորիկներից։ «Ուժ» քարտում Կիշապի շշնգացողի շուրջ պտտվող օգերը զիալունգներ են։

ՄԵԽԻՍ ԲՈՐԵ (江湖规矩, JIANGHU GUIJU) — Չգրված օրենքը, որը կառավարում է Նրանց, ովքեր ապրում են պաշտոնական օրենքից դուրս (ծովահեններ, վտարանդիներ, թափառականներ, մարտարվեստագետներ)։ Մաճախ ավելի խիստ է, քան այն օրենքները, որոնց գեմ է։ Կիրառվում է Ուրվականների նավատորմի նավահանգստապետի կողմից կետի ոսկրյա հաշվեցողի միզոցով։

Ժ

HOXINGH (國姓爺) — ԾԵՍ՝ ZHENG CHENGCONG:

Լ

LANG ZHAN (浪占) — Ալիքների գուշակություն։ Միվի նախշերը որպես կենդանի տեքստ կարգալու արվեստը (ալիքների ջնջերի, փրփուրի, հոսանքների և ծովային արարածների վարքագծի մեկնաբանումը որպես նշաններ և ուղղորդում)։
«Ռաոսական օվկիանոսի Նարոյի» հիմնարար գուշակության պրակտիկան։

LI TIEGOU (李鐵拐) — Երկաթե հենակով Լին, Որ անմահներից մեկը։ Որ վերափոխումից առաջ նա երիտասարդ գիտնական էր, ում մարմինը պատահաբար գիակիզվել էր, մինչև նրա ոգին թափառում էր, ստիպելով նրան բնակություն հաստատել մուրացկանի գիակի մեջ։ Սրա նախավերափոխման ետևը հայտնվում է որպես «Լիմար»։

LONGMU (龍母) — Վիշապ-մայրը, ժողովրդական աստվածություն, ով մեծացրել էր հինգ վիշապ-որդիներ գետի ափին գտած ըարերից։ Միբեմն միաջուլ վում է Սալուի ստվերային ասպեկտների հետ։

LUOPAN (羅盤) — Ավանդական չինական մագնիսական կողմնացույց, որն օգտագործվում է ֆենգ շույում և ծովային նավարկության մեջ։ Սրա համակենտրոն օղակները պարունակում են բարդ տիեզերաբանական տեղեկատվություն և «Ռաոսական օվկիանոսի Նարոյում» նրա սլաքը ցույց է տալիս ոչ թե մագնիսական հյուսիսը, այլ ցփի կուտակումները։

Խ

MAZU (媽祖) — Սափաստիների հիմնական հովանավորուհին, որը նաև հայտնի է որպես Տյանհոու (天后)՝ Մրկնային կայսրուհի։ Սկզբնապես Լին Սոնիանգն էր (林默娘), ծնված 960 թ. Սեյլժոու կղզում, Մուցվյան, ով կարող էր կանխատեսել փոթորիկները, բուժել հիվանդներին և իր ոգին ուղարկել ծով խեղդվող նավաստիներին փրկելու համար։ Ստվածացվել է քսանութ տարեկանում մահից հետո։ Սրա հիմնական խորհրդանշիշը լապտերն է։ Նրջակում նա հայտնվում է բազմաթիվ ասպեկտներով։

LIUSHAHOU (月鏡 YUEJING) — Պուշակության գործիչ (սև լաքապատ աման, որը լցված է թանաքով մզեցված ծովի զրով), որն օգտագործվում է «Բահանյապետուհու» ծեսում՝ ենթագիտակցության մեջ թաքնված ճշմարտություններին հասանելիություն ստանալու համար։

Ս

NEIDAN (内丹) — Սերքին ալքիմիա։ Ռաոսական մեդիտացիով պրակտիկան մարմնի էներգիաները (Մրեք գանջերը ցփն, ցի և շեն) անմահ հոգևոր մարմնի վերափոխելու համար։ Ռանտյանները այն կաթսաներն են, որտեղ այս աշխատանքը եփվում է։

Ուներորդ ալիք (第九潮, DI JIU CHAO) — «Լան Ուան» պրակտիկայում, ալիքը, որը մեծ է իրեն նախորդող բոլոր ալիքներից (անսպասելի, չափազանց մեծ իրադարձություն, որը ճնշում է այն, ինչ կայուն էր թվում)։ Անվանված է Սյաո Լանի Ուներորդ ալիքի գտեր պատվին։

Այրգարտյա-արյան ալքիմիկոս (血珠丹師, XUE ZHU DAN SHI) — Կերպարը, որը հայտնվում է որպես «Վափավորություն»։ Պրակտիկանտ, ով հավասարակշռում է վառոզն ու շերիը թեզանոթ-կաթսայի մեջ, ալքիմիական վերափոխելով պատերազմող ուժերը հավասարակշռության։

PENGLU (蓬萊) — Անմահների Լեգեզար կղզին, որը գտնվում է արևելյան ծովում։ Սրա գիրքը հաստատուն չէ։ Մովային բանահյուսությունում այն ծառայում է որպես վերջնական հաշտության անցման կայան (նավահանգիստ նավահանգիստների միջև, ուր հոգիները գատվում են վերածնունդից առաջ)։

QI (氣) — Նույն էներգիա, կյանքի ուժ։ Այն նյութը, որը շնչավորում է մարմինը և աշխարհը։ Այն հոսում է մարմնի սիզօրեականներով և երկրի վիշապ-գծերով։ Մովը հագեցած է գրանով։

QIHAI (氣海) — Ձիի օվկիանոսը։ Ստորին գանտյանը, որը գտնվում է պորտից մոտ երեք մատ լայնությամբ ներքև։ Ներքին ալքիմայում վիզուալիզացվում է որպես մարմնի ներսում գտնվող իրական օվկիանոս։

QUANZHEN (全真) — Ռաոսականության «Լրիվ իրականություն» գաղափարը, որը հիմնադրվել է 12-րդ դարում։ Նշտում է ներքին ալքիմիան, մեդիտացիան և Նրեք ուսմունքների (գաոսականություն, բուդիզմ, կոնֆուցիականություն) ինտեգրումը։ Այս տրցակի ծովային ալքիմիական ավանգույթները հիմնականում քաղում են Մյուանչժենի պրակտիկաներից։

QIXINXINLING (學心令, XUE XIN LING) — Ազդերման համակարգը, որն օգտագործվում է այս տեքստում, փոխառված չինական մատենագիտական ավանգույթից։ Ձեքստը ազդարարում է իր օրինականությունը մեզբերելով իր նախորդներին։ Մովահենական չեոնարկներում մեզբերումները երբեմն հորինված են, երբեմն պատմական, և հաճախ երկուսի խառնուրդ։

SHUIGU (水鬼) — Տես Նեղզված մեռյալներ։

Նուր հյուսող (默織者, MO ZHI ZHE) — Կերպարը, որը հայտնվում է «Ձանցերի ութում»։ Նամը նավաշինարար, ում Լեզուն կտրվել էր ճշմարտությունն ազմիրալին ասելու համար։ Սա սովորել էր հյուսել իր ուղեքով։ Սրա նավերը գետ նավարկում են ուրվականների նավատորմում։

Փոթորիկ-կանչող (風暴師, FENGBAO SHI) — Ասանագիտացված ծղվահեն-կախարհ, որը վարժեցված է փոթորիկներ կանչելու կամ հանգարտեցնելու համար։ Սրա արվեստը գրանցված է «Մովահենական փոթորիկ-կանչող չեոնարկում»։ «Լապտերների թագավորը» «Փոթորիկ կանչող ազմիրալն» է։

Մերք գանձեր (三寶, SAN PAO) — Զգին (精, Էություն), Զի (氣, շունչ/Էներգիա) և Նեն (神, ոգի): Դիմնարար
նյութերը, որոնք Վտվում են ներքին ալքիմիայում:

TIEN HOU (天后) — Տես MAZU:

Սակընթացության կախարհ (潮巫, CHAO WU) — Վտարված պրակտիկանտ հին ծովային արվեստներում
(մակընթացությունների կապում, ուրվականների կանչում, նավաբեկությունների գուշակություն, ցանցերի հյուսում մարդկային
մազերից և զոդացված մետաքսից): Դաճախ մարգինալացված կերպարներ, ովքեր ապրում են գյուղերի եզրին և ընդունելի
պրակտիկայի եզրին:

Կրիայի ժամանակ (龜時, GUI SHI) — Սահմանային շրջանը Լուսնակեր կրիայի կողմից Լուսնի կուլ տալու և
ապստելու միջև, երբ նորմալ պատճառն ու հետևանքը կատցվում են:

Տ

WAI TAN (外丹) — Վրտաքին ալքիմիա: Սյութերի (ցինաբար, սնդիկ, ոսկի) բառացի Վտումը հալոցներում և
վառարաններում էլիքսիրներ արտադրելու համար: Որնչանոթ — ալքիմիկոսների արվեստը Վայգանի ծովային հարմարեցումն
է:

WU WEI (無為) — Սնգանք գործողություն: Ոչինչ չանելը չէ, այլ տիեզերքի երակների համապատասխան գործելը
(ինչպես հմուտ նավաստին, ով չի պայքարում ջամու դեմ, այլ կարգավորում է առաջաստները):

Զ

XIAN (仙) — Սնմահ: Էակ, ով ալքիմիական պրակտիկայի կամ աստվածային միզամտության միզոցով գերապանցել է
սովորական մահկանացությունը: Որն անմահները ամենահայտնի օրինակներն են:

XIAO LAN (小蘭) — Իներորդ ալիքի գույտը: Սո Զինի Դարավային ծովի Վիշապ — թագավորի ամենակրտսեր Վավակը:
Վայրի, անկանխատեսելի և Վայրացած մարդկային մեծամտությունից: Սա ծովի իմունային պատասխանն է այն ամենին,
ինչը չի պատկանում: Սա հայտնվում է որպես «Սշտարակ»:

XIN (心) — Սիրտ — միտքը: Դիսական մտքում սիրտը և միտքը առանջին օրգաններն են, այլ գիտակցության
Վգացողության և մտադրության միասնական ֆակուլտետ: Սիզին գանտյանը նրա նստավայրն է:

XU FU (徐福) — Պատմական արքունի կախարհ Զին Նի Դուանգի մոտ, ուղարկված արևելք ծովի վրայով՝ գտնելու
անմահության էլիքսիրը: Սա երբեք չվերագարչավ: Ովային բանահյուսությունում նա գտնում է Վոյր մակընթացության
ընթերցողը, կերպարը, որը հայտնվում է որպես «Սզնավոր»:

Ո

YANG (陽) — Ակտիվ, պայծառ, տաք սկզբունքը գաղափարական տիեզերագիտության մեջ։ Վապված է արևի, կրակի, հարավի, արականի և առաջ շարժման հետ։

YANG JIAN (楊戩) — Սաև հայտնի որպես ERLANG SHEN (二郎神)։ Ուսուցիչ աստված ճակատի կենտրոնում ճշմարտություն տեսող երրորդ աչքով, եռաձանկով և հավատարիմ սև շունով։ Ուվային ավանգույթում կանչվում է ծովահեն անցնակազմերի կողմից ճակատամարտից առաջ։ Սա հայտնվում է որպես «Արև»։

YIN (陰) — Լեկալուսակ, մութ, սառը սկզբունքը գաղափարական տիեզերագիտության մեջ։ Վապված է լուսնի, զրի, հյուսիսի, իգականի և ներս շարժման հետ։

YU THE GREAT (大禹, OH YU) — Լեգենդար կայսրը, ով սանջեց մեծ գրիեղեղները՝ զրի հետ աշխատելով, ոչ թե գրա գեմ։ Ուվային բանախյությունում վերափոխվում է միակնանի ծովահեն Դազավորի, ով իզավ Վիշապ Դազավորների արքունիքը և վերագարչավ տիեզերական հոսանքների գաղտնիքով։ Սա հայտնվում է որպես «Նշարի»։

Ր

ZHENG CHENGONG (鄭成功) — HOXING (1624-1662), Վժեն Վժիլոնգի որդին։ Սինգ հավատարիմ, ով վոնգեց հոլանդացիներին Լայվանից և գարչավ ալգային հերոս։

ZHENG HE (鄭和) — Սեծ Սինգ գինաստիայի ազմիրալը (1371-1433), ով հրամանատարում էր յոթ գանջերի ճանապարհորդություններ Դնդկական օվկիանոսով։ Սրա ծովային օրենսգիրքը հիշատակվում է մի քանի աղբյուր չեռնարկներում։

ZHENG ZHIWANG (鄭芝龍) — Պատմական ծովահեն ազմիրալը (1604-1661), ով հրամանատարում էր Մուցվյանի ափը 17-րդ դարում։ HOXING-ի հայրը։ Սա հայտնվում է որպես «Վայսեր» ասպեկտ, միաջուլված Սո Ղուանի հետ։

Այս բառարանն առաջարկվում է «Ճապը շնչառություններում» տիեզերագիտության նախաբանի տասներորդ շնչի ոգով, վերաբերվեք գրան որպես նավի բեռնացուցակի։ Այն ճշմարիտ է այն առումով, որը կարևոր է, երբ յոթնեկ երբ թանաքը ցրվել է։

ՎԵՐԳԻՆ ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱԶՄՈՒՆԵՐԻՑ

«Մուցվյանի ծովային անցումների գաղտնի գրառումները» (國海遇波秘録), մոտ 1793 թ., ավարտվում է մի հատվածով, որը մենք այստեղ վերարտադրում ենք որպես այս տեքստի փակման խոսքեր։

«Ուվի քաններկու գեմերը ծովը չեն։ Ուվը գեմեր չունի։ Ուվը ունի բոլոր գեմերը։ Բարտերը մակընթացությունը չեն։ Բարտերը մակընթացության աղյուսակն են։ Մակընթացության աղյուսակը մակընթացությունը չեն։

Ստովածները մեր մեզ են, և նրանք ոչնչի չեն անհանգստանում և ոչնչով նման չեն մեզ։ Միա թե ինչպես ենք մենք քաղ․
մենք միևնույն է երկրպագում ենք նրանց։»

— Չայնա Սիվիլ. «*Կրակեն*» (KHHEN)

ԲՈՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Սախաբան փոփոխության բնույթի մասին
Սոազին ուսմունք. Սվկիանոսը և Սելը
Մրկորոջ ուսմունք. Որ եռագրամները որպես օվկիանոսային ուժեր
Մրորոջ ուսմունք. Ադի զրույմ գուշակության մեթոդը
THE SCHOOL'S HEART MANTO

- Եքսագրամ 1 — Ինը-Վիշապների նավատորմ
- Եքսագրամ 2 — Սարգարտե մատրիցան
- Եքսագրամ 3 — Սարգարիտ որոնողի առաջին շունչը
- Եքսագրամ 4 — Վիշապի վզեստը ցեխի մեզ
- Եքսագրամ 5 — Ոչի համբերությունը
- Եքսագրամ 6 — Ուրվական նավատորմի վեճը
- Եքսագրամ 7 — Ուվագայլի հավաքը
- Եքսագրամ 8 — Սարգաստյի հավաքը
- Եքսագրամ 9 — Սելկիի լծասարքը
- Եքսագրամ 10 — Սակընթացքի վրայով քայլողի քայլվածքը
- Եքսագրամ 11 — Վիշապի արտաշնչումը
- Եքսագրամ 12 — Վենդանիբուսի կանգունը
- Եքսագրամ 13 — Ափ-կրակի ուխտը
- Եքսագրամ 14 — Կրակենի գանջը
- Եքսագրամ 15 — Լախթանի աղեղը
- Եքսագրամ 16 — Ոչ ող չկան էքստազը
- Եքսագրամ 17 — Եմորայի սկավառակը
- Եքսագրամ 18 — Աբալոնի պատվաստը
- Եքսագրամ 19 — Լապտեր-Լուսնի մոտեցումը
- Եքսագրամ 20 — Դիտարանի հայացքը
- Եքսագրամ 21 — Սնաչկան խայթոցը
- Եքսագրամ 22 — Սիրենայի վարդարանքը
- Եքսագրամ 23 — Ուրվական Խեցգետնի թափվելը
- Եքսագրամ 24 — Կրակենի շրջադարձը
- Եքսագրամ 25 — Սարվալի ապգակը

- Եքսագրամ 2 6 – Կետի անկման համբերությունը
- Եքսագրամ 2 7 – Ուվային կրիայի ծնոտը
- Եքսագրամ 2 8 – Անբարոյական ալիքի զագաթը
- Եքսագրամ 2 9 – Անգունգային խրամատը
- Եքսագրամ 3 0 – Ակտորսական ճկան լապտերը
- Եքսագրամ 3 1 – Ուվային օջի սիրահետումը
- Եքսագրամ 3 2 – Կրիաների զույգի հսկողությունը
- Եքսագրամ 3 3 – Ութոտնուկի նահանգը
- Եքսագրամ 3 4 – Կիշապների արքայի երթը
- Եքսագրամ 3 5 – Ակտորսական ճկան արշալույսը
- Եքսագրամ 3 6 – Լապտեր – շնաչկան խավարումը
- Եքսագրամ 3 7 – Ալկի – կնոզ օգախը
- Եքսագրամ 3 8 – Ակտորսական չուկը և Ռե – ժելեն
- Եքսագրամ 3 9 – Սեցգետնի կաղալը
- Եքսագրամ 4 0 – Կետի երգի ալատումը
- Եքսագրամ 4 1 – Լիմպետի ընտրությունը
- Եքսագրամ 4 2 – Կրիլ – ամպի օրհնությունը
- Եքսագրամ 4 3 – Սարլինի վճռականությունը
- Եքսագրամ 4 4 – Ուվաջիու սիրահետումը
- Եքսագրամ 4 5 – Ավագրող խութը
- Եքսագրամ 4 6 – Սրիմուրի վերելքը
- Եքսագրամ 4 7 – Ակտորսական ճկան փուսը
- Եքսագրամ 4 8 – Կորքի զրհորը
- Եքսագրամ 4 9 – Դաբխային խխունգի վառարանը
- Եքսագրամ 5 0 – Անգունգային կաթսան
- Եքսագրամ 5 1 – Կիշապների արքայի մոնշյունը
- Եքսագրամ 5 2 – Լաիպթանի հանգիստը
- Եքսագրամ 5 3 – Սառցադաշտային առաջխաղացում
- Եքսագրամ 5 4 – Անեմոնի այգին
- Եքսագրամ 5 5 – Կրիլ – Խմբի վենիթը
- Եքսագրամ 5 6 – Բափառականի կրակները
- Եքսագրամ 5 7 – Լանգիստ հոսանքի շշուկը
- Եքսագրամ 5 8 – Ելֆինի պարը
- Եքսագրամ 5 9 – Սառցե լողացողի լուծարումը
- Եքսագրամ 6 0 – Կրիայի տապանը
- Եքսագրամ 6 1 – Սերքին հոսանքի լուսավոր մարգարիտը
- Եքսագրամ 6 2 – Բոչոլ ճկան սահըը
- Եքսագրամ 6 3 – Խարժեք մակընթացության նավահանգիստը
- Եքսագրամ 6 4 – Լավերժական անցումը

ՄԱՍԵԼ ՎԱՐԾ I — Խորքային անցումների գործուրը

ՄԱՍԵԼ ՎԱՐԾ II — Արի Գրի Մի — ի բառարան

ՄԱՍԵԼ ՎԱՐԾ III — Անքմական ասիւն. ինչպէս է իւրաքանչիւր «Մովային այգին» Լրացնում Արի Գրի Մի — ին :

Սազին ուսմունք. Սկզբնական և Սեւը

Սինչ քարտեզի գոյութիւնը. Նախքան կողմնացոյցը Վիշապների արքաներից գողանալը. գոյութիւն ունէր Լուսկյաց անգունը. Պամաքի բնակիչները սպանվանում են Վու Միի Ռատարկութիւնը. Սախնադարյան Ուշինչ. Սրանք պատկերացնում են ամուլ. գատարկ տարածութիւն. Սրանք սխալվում են. Սնգունը գատարկ էր. Ու ծով էր. որը գետ էր սովորել շարժվել. Ու կատարյալ. մութ. աղի անշարժութիւն էր. որը Լուծույթի մեզ պահում էր բոլոր հնարավորութիւնները. ինչպէս գերհագեցած աղի բոլորեղ. որը սպասում է ճակարկվելուն. Սա էր Սոր առազին մարմինը :

Սրա առազին շունչը քամի էր. գա առազին մակընթացութիւն էր. Սա էր Տայ Ցլին. Սեծ Բետը. տարբերակման պահը. Խորքային գրի (Մին) անշարժութիւնը խառնվեց. բարձրացավ և հասավ պայծառ. գատարկ երկնքին (Սան). Սկզբնական մակընթացութիւն ու տեղատվութիւնը. Սյա միակ շարժումը. ծովի հավերժական վարկերակը. ողջ իրականութեան շարժիչն է. Ու Վիշապների արքաների շունչն է. այն ուրիշ. որով Սալուս սովորեց քայլել. այն կազենսը. որը մակընթացային կախարդը վզում է իր սեփական միջի օվկիանոսում. Սյա գրքին գիմելը նշանակում է սովորել այդ շնչառութեան լեզուն :

Մերորդ ուսմունք. Ուր եռագրամները որպէս օվկիանոսային ուժեր

Սշխարհը քարից և փայտից չի պատրաստված. այն գրից և եղանակից է կազմված. Ուր Նախնադարյան ուժերը. Բագուան. վերացական խորհրդանշներն էն. Որանք ծովի կենդանի ստորագրութիւններն են. Սակընթացային կախարդը չի նայում Լեռանը անշարժութիւնը հասկանալու համար. Նա նայում է հանգարտված Նավին. որի խարիսխի շղթան ձգված է ինչպէս ողնաշար. ամուր պահված անգունը. Սա չի նայում կրակին. պարզութիւնը հասկանալու համար. Նա նայում է վիշապի Լապտերի մեզ ուրվական — փայտի կանաչ փայլին. Սա է մեր գուշակութեան այբուբենը :

Մերորդ ուսմունք. Սղի գրում գուշակութեան մեթոդը

Սղիները կամ մետաղագրամներն ենտելու ավանգույթը պատկանում է ցամաքին. բերքահավաքի հաշվարկին և մետաղ կուտակելուն. Սակընթացային կախարդը անմիջապէս խորհրդակցում է ծովի հետ. Վան երկու հիմնական մեթոդներ. չնայած առազինը Նախներտելի է բոլոր միւսներից :

- Խեցու մեթոդ (Սկզբնական). Սասնագետը Լուսաբացին կամ մթնշաղին մտնում է ծանծաղուտ. չեղբերում պահելով մեծ. պարուրաջ. կտրված խեցի. Սա իր հարցը շնչում է խեցու բացվածքի մեզ — ոչ թե ճիշդ. ոչ թե աղերս. այլ մտադրութեան պարզ շշուկ. որը մշուշում է Ներքին մարգարիտը. Սյնուհետև Նա ընկղմում է խեցին և բաց թողնում այն. Լարցն ընդունում է Սկզբնական մարդը. Սպա մասնագետը հարյուր շնչի տևողութեամբ գիտում է ալիքները. Սլիքների Նախները. որոնք ընթերցվում են ուր եռագրամների ընթակցութեամբ (Լան Վան). կազմում են պատասխանը. Լնթերցումը հաշվարկ չէ. գա ծովի գրի անմիջական. աստվածային ոգեշնչված ընկալումն է. Սա այն մեթոդն է. որը Նախներտում են Սգոստոսյան հյուսողները. և որը մենք կօգտագործենք մեր մեկնութիւնների համար :

• Սղի բյուրեղի մեթոց (Սկսնութիւն սկսնակների համար)։ Սրանց համար, ովքեր Նոր են ծովի չաշին, կամ երբ գտնվում են ցամաքում, գոյություն ունի երկրորդական մեթոց։ Սասնագետը երեք փոքր, բնական ծովային աղի բյուրեղներ է նետում ծովային աղով թրգված Նավիգացիոն քարտեզի վրա։ Սրանց ընկնելու Նախշը — Նրանց մերձավորությունը, Նրանց անկյունները, թե արդյոք Նրանք խմբավորվում են կամ ցրվում — Վիշապների արքաների անմիջական ուղեղն է, պարզեցված գիր Նրանց համար, ովքեր գեռ էն սովորել ալիքների լիարժեք սահունությունը։ Սյս մեթոզը կարող է օգտագործվել մետաղագրամների փոխարեն, բայց այն համարվում է ավելի զանգար, ավելի մտածված և ավելի քիչ Նրբերանգային Վրոյց։

1

THE SCULPTOR'S HEART MONUMENT

(Սեկսաբանի սրտի հրամանը)

Սյս տեքստի իմաստությունը քաղված է Սրային վիշապի աղից քայքայված տաճարից (海龍鹽蝕塔 Երից, Դալ Լուսգ Մեն Նը Դա Սլիկն)։ մի հատվածքային չեռագրից՝ փորագրված պղնձե թիթեղներից և առևտրային փոփ կաշվից, որը, ինչպես ասում են, հանվել է Սեյծոու կղզու ափերի մոտ գտնվող խորտակված տաճարից։ Որա գոյությունը գաղտնիք է, որը պահպանվում է Սակնթացությունների և փոթորիկների օգոստոսյան հյուսողների կողմից, կանանց մի խմբի, որոնք ինը սերունդ շարունակ վերձանում են փոթորիկները։

Սղի ցրի ցի-ի Դեբլսգրվսները

Դեքսագրամ 1. Ինը-Վիշապների Նավատորմ

Փոթորիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Սանչարչակ Նախաչեռնող ուժի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Սոազիս թիթեղ։

Սրելյան ծովի վերևում գտնվող երկինքը բացվեց իններորդ օրվա առավոտյան։ Սմպի վերքից իզալ Սո Գուանգը, ոչ թե աղերսանքով, այլ կատաղությամբ։ Սրա ինը վիշապ որդիները՝ յուրաքանչյուրը զրի վրա մի թագավորություն, հետևեցին Նրա հետքին։ Դորիկոն չկար, կային միայն առագաստներ և թեփուկներ։ Լողացող տաճարի աբբալ տեսավ Նրանց և երկյուղեց։ «Տեր Վիշապ, սա է աշխարհի վախճանը»։ Սո Գուանգը չնայեց աբբալին, այլ անսահման ալիքային ճանապարհին։ «Վախճան է, — որոտաց Վիշապների արքան։ Նրա ճախը գլխավոր կայսրի ճաքի նման, — սկիզբ է։ Սհա, փոփոխությունների Նավատորմը Նավարկում է, և այն չի խարսխի, մինչև, Նոր աշխարհ չստեղծվի»։

Ուատաստան։

Ինը-Վիշապների Նավատորմը Նավարկում է Նախնադարյան Ուտյի անսահման օվկիանոսով։ Ուա արաչագործության գերագույն շունչն է, ալեկոծ մանի հում, անկերպարանք ուժը։ Սակնթացային կախարհի համար այս հեքսագրամը հայտարարում է ականածանք ներշնչող, անզգալար և ստեղծագործական — կործանարար շարժման ժամանակ։ Փոթորիկ

կանչողի երկնքի ուժը կրկնապատկում է. հենց երկինքը եռում է մաքուր նախաշենության թայֆուսով։ Այս հեքսագրամին հանգիպել նշանակում է կանգնել ժայռին, երբ ամբողջ վիշապների արքունիքն իր ընթացքն է կատարում կայծակնափայլ ծովի վրայով։ Ուստի Բացարձակ միանշանակ հեղինակության և առաջընթացի իմպուլսի պահ է։ Վկա խորհրդ, որը կարող է կանգնեցնել այն, չկա խարիսխ, որը կարող է պահել այն։ Այս նավատորմի հետ նավարկելը նշանակում է ոչ թե հրամայել, այլ միավորվել այն ուժի հետ, որը նախորդում է յուրաքանչյուր կղզու անվանը։ Ձեր կյանքի օվկիանոսն այլևս սպասման վայր չէ. այն արաբազործության միզոցն է։

Պատկեր.

Մրկհարկանի փոթորիկ է մոլեգնում սև, ալեկոծ ծովի վերևում։ Ինը վիշապազլուխ ոսպմանավեր, որոնց արագաստները կայծակներից են հյուսված, առաջ են սլանում կատարյալ սեպագլ, գասավորությամբ։ Ղլխավոր նավը՝ Սո Պուանգի գրոշակակիրը, նավարկում է գլխավոր գիրքում, նրա գրավտուցը փրփուրի միզով ճանապարհ է բացում։ Մրկինքը ամբողջությամբ գինեմիկ շարժման մեջ է կայմերի շուրջ պտտվող փոթորկային ծիծեռնակներով։ Մերքևում գտնվող ծովը պրզելը չէ, այլ նեֆրիտագույն ուժի ճանապարհ։ Սա քառսային փոթորիկ չէ. սա կարգավորված, անգիմադրելի լիցք է։ Պատկերը վեհ և սարսափելի թափի պատկեր է։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Որտե՞ղ է մակընթացային կախարգը զգում այս ուժը իր սեփական մարմին շօվկիանոսում ծագելիս։ Ստորին գանթյանի անող կենսունակությունն է սա՝ նոր կյանքի ֆիզիկական և հույզական ալիքը։ Ի՞նչ այս ուժը պատշաճ կարգապահվել է, վառվել և ուղղվել Սիզին գանթյանի լապտերով՝ այրվելով պարզ, հավակնոտ բոցով։ Մթե այս նավատորմը նավարկում է առանց Վերին գանթյանում ճշմարտության խարիսխի, ապա նրա ուժը զուտ ինքնակործանարար կայացողություն է։ Ենթադրամը, կարծես, ցույց է տալիս շարժման կատարյալ շարժիչը. բայց ընթերցումը պետք է հարցնի. ի՞նչ է այն ուղղորդում։

Ձեռք

Ինը սկզբում.

Տրասույվ վիշապը։ Սի՛ գործեք։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սո Պուանգի կրտսեր, ամենաանխիճ հորգին՝ Բիքսին, շտապում է նավատորմի գիմացից, և նրան քաշում է հզոր հակափոսանքը։ Սրա ուժը հսկայական է, բայց նա այն ծախսել է սխալ հոսանքի գեմ։ Սա հիմա պատկած է ծովի հատակին՝ սպասելով։ Ձեզ համար այս պահի ուժը նման է գրասույվ վիշապի, հսկայական, իրական, բայց անտեսանելի պշխարհի համար։ Սա մեծ, հրապարակային ժեստի ժամանակը չէ։ Ուր զեռնա գտնվում էք մակերեսի տակ, չճանաչված։ Սա լուռ ուսումնասիրության ժամանակ է, չէր ներքին կրակը զարտնի քարանձավում սնուցելու համար։ Սի՛ վատնեք չէր նոր ի հայտ եկող ուժը՝ այն ստիպելով մի աշխարհի մտնել, որը պատրաստ չէ այն տեսնելու։ Սակընթացությունը գեո գորս է. սպասեք, որ այն վերադառնա, նախքան զուր բարձրանաք։

Ինը երկրորդ տեղում.

Վիշապը երևում է ծանծաղուտում։ Բարենպաստ է տեսնել մեծ մակընթացային կախարգի։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Բիքսին բարձրանում է հակահոսանքից, նրա գլուխը ճեղքում է մակերեսը փայլուն ծանծաղուտներում: Սա տեսանելի է: Ձեզ համար թաքնվելու ժամանակն ավարտվել է: Ձեր գործությունը տեսանելի է գտնում նրանց համար, ովքեր ընկալելու աչքեր ունեն: Ուրեք հիմա պետք է փնտրեք խորհրդատուի. «*մեծ մակընթացային կախարդի*» որն արդեն տիրապետել է այն ակիբների, որոնց վրա գուք նոր եք սկսում լողալ: Սա բարենպաստ ժամանակ է խորհուրդ խնդրելու չեր ավագներից, չեր նորաստեղծ տեսլականը ներկայացնելու: արհեստի իմաստուն տատիկին, տեսնելու և առագ նորգվելու համար: Մակընթացությունը սկսում է բարձրանալ, և չեր կերպարանքը չհավորվում է:

Ինը երրորդ տեղում.

Վիշապը ամբողջ օրը պայքարում է: Ուիշերը նա գեռևս լի է զգուշությամբ: Վտանգ, բայց ոչ մի մեղադրանք:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Բիքսին այժմ լողում է նավատորմի հետ, բայց դա անգագար, ուժասպառ տեմպ է: Միակ ընթացքում նա պայքարում է իր եղբայրների հետ միասին: Ուիշերը նա զգոն է մնում, նրա զգայարանները զգոն են փոփոխվող հոսանքների նկատմամբ: Ձեզ համար սա ինտենսիվ և անգագար զանքերի ժամանակաշրջան է: Ուրեք կառուցում եք չեր նավը, սովորում եք ուղիները, ստանջնում եք դեկը: Ուրեք լցված եք նոր պատասխանատվության անհանգստությամբ: Ուրեք սխալներ կգործեք, կգիպեք թաքնված խութերին և կզգաք հոգնածության այրոցը: Բայց գրանում մեղք չկա: Վտանգն իրական է, բայց դա սովորելու անհրաժեշտ վտանգն է: Նամառոտեն զգոն եղեք, և գուք չեք շրջվի:

Ինը չորրորդ տեղում.

Վիշապը ցատկում է հորջանուտից: Ոչ մի մեղադրանք:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սավատորմը մոտենում է Վիշապի գարպաս անունով հայտնի մեծ հորջանուտին: Միանց առզև պտտվում է հսկայական հորջանուտ անհնարին փորձություն: Բիքսին, փոխարենը նրա ելրից անցնելու, ուղիղ սուզվում է նրա սիրտը, միայն թե գուրս նետվի հակադարձ կողմը. բարձր օդ, հաղթական և ազատ: Ձեզ համար հասել է հսկայական, ինքնությունը կտորոզ որոշման պահը: Մրգյո. ք գուք ուիսկի եք գիմում ցատկել հորջանուտի սիրտը վստահելով, որ չեր ուժը չեզ կտանի միզով, թե անվտանգ եք խաղում հայտնի, բայց ավելի երկար հոսանքի երկայնքով: Սա հավատքի ցատկ է, մեկ վիճակից մյուսը փոխակերպում: Ուրապառ ճգնաժամ է, բայց եթե գուք ցատկեք չեր կուտակված ուժով, ապա ոչ մի մեղադրանք չի լինի: Ուրեք կգտնաք ինչ որ նոր բան:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան սավառնում է օվկիանոսի վրայով: Բարենպաստ է տեսնել մեծ մակընթացային կախարդի:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Բիքսին, անցնելով հորջանուտի փորձությունը, ոչ միայն հասել է նավատորմին, այլև վերափոխվել է և այժմ թռչում է հոր կողքին: Սա այլևս աշակերտ չէ: Սա ինքնին ինքնիշխան է, սավառնում է անվերջ ծովի վրայով, նրա հեռանկարը լայնածավալ է, իսկ ուժը կատարյալ ներգաշնակության մեջ Ուադի հետ: Ձեզ համար սա հեքսագրամի զագաթնակետն է: Ուրեք հասել եք վեհ և անխափան հրամանատարության վիճակի: Ձեր տուրմալիսային հայացքը տեսնում է ամբողջ օվկիանոսի նախշերը. չեր գործողությունները կատարյալ համապատասխանության մեջ են տիեզերական մակընթացության հետ: Սա չեր ամենամեծ ազդեցության պահն է, այն ժամանակը, երբ գուք պետք է գործեք չեր բարձրագույն ես չից, և «*բարենպաստ*» կլինի տեսնել, նրանց, ովքեր այժմ չեզ են նայում որպես իրենց ուղեցույց: Ուրեք այն մեծ մակընթացային կախարդն եք, որին նրանք փնտրում են:

ինը վերևում.

Ամբարտաճան վիշապը Հափազանց բարձր է սավառում: Ալիսի ափսոսանք:

Մականթացային կախարհի մեկնաբանությունը. իր վերելքից հարձած՝ Բիքսին այնքան բարձր է թռչում, որ ամբողջ ությամբ թռչում է օվկիանոսը հասնելով ամենաբարձր երկնքի նուր. վիայնակ օդին: Սա հեռու է իր ծովից, իր եղբայրներից, իր ուժի արդյունքից: Մուգին անգամ նա Վզում է ցուրտը: Քեզ համար հեքսագրամի վերջնական նախապայմանումը: Ուժը, երբ այն գերազանցում է սահմանները, դառնում է մեկուսացում: Սնքան բարձր թռչելը, որ կորցնես կապը Մայր օվկիանոսի հետ, մոռանալ ընծագումը լուսկյա խորքում, նշանակում է ուղղություն ընկնել գեպի աղետալի անկում: Սա մանգի ստվերն է ամբարտաճանությունը, որը հոսանքը շփոթում է կապիտանի հետ: Սի սավառնեք մականթացության չգողությունից այն կողմ. բարձրագույն վարպետությունը ծովի մի մասը մնալն է, այլ ոչ թե դրանից փախչելը:

Դեքսագրամ 2. Մարգարտե մատրիցան

Սնդունգային հարթավայրի հեքսագրամը Սնդունգային հարթավայրի վրա
Գերագույն ընկալունակության հեքսագրամը

Սդից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Նրկորդ թիթեղ.

Սյն բանից հետո, երբ Վիշապների արքաներն իրենց անցումներով քանգակեցին առաջին մայրցամաքները, նրանք նայեցին խորքին և տեսան, որ այն գալտարկ է: Այն թե գալտարկ ինչպես արգանջն է գալտարկ սպասող: Մո Ղուանգը ավագը և ամենահպարտը, ասաց, «*Նա եմ ստեղծել լեռներն ու փոթորիկը: Ըլ ի նչ կա*»: Բայց Լուսկյա մականթացություն՝ Մայրը, որը լսում էր ստորին խավարի խավարից, վեր կացավ, մինչև նրա սև զրիմուռի մազերը լողացին նրանց երկնային նավատորմի կորպուսների տակ: Սա շխտեց: Սա կարիք չուներ: Սա պարզապես կար այնքան անսահման, այնքան համբերատար, այնքան լիովին անշարժ, որ Վիշապների արքաները լռեցին, մեկ առ մեկ, մինչև նույնիսկ Մո Ղուանգը խոնարհեց իր եղբայրավոր զուխը: Բանվի նրանք նրա մեզ տեսան այն ճշմարտությունը, որը մոռացել էին. որ իրենց բարձրացրած յուրաքանչյուր լեռ կառուցված էր նրա մարմնի ոսկորներից, և իրենց նետած յուրաքանչյուր փոթորիկ սնվում էր նրա անդունդի կաթով: Սա խեցին էր, իսկ նրանք միայն ավազը:

Ուտաստան.

Մարգարտե մատրիցան Միսի գերագույն ուժն է Սնդունգային հարթավայրը, բոլոր էակների ծովի հատակը: Սյն պասիվ չէ. այն ընկալունակության մատրիցն է, մութ, սնուցող լուրջություն, որից առաջանում են բոլոր ջնեղը և որոնց են վերագտնում: Այնտեղ, որտեղ ինը՝ Վիշապների նավատորմը առաջ շարժման անգիմագրելի ուժն է, մատրիցան բացարձակ երկայնության անշարժ, պահպանող ուժն է: Մականթացային կախարհի համար այս հեքսագրամը ազդարարում է ոչ թե գործողության, այլ կանգնելու, ոչ թե չգտնելու, այլ անոթ դառնալու ժամանակը: Սյն կատարյալ մականթացային լճակի վիճակն է փոթորիկից հետո լիովին անշարժ, բայց լի միլիոնավոր մանրագիտակային կյանքերով, որոնք առանց զանքերի արտացոլում են ամբողջ երկնքը: Սյն հեքսագրամը մարմնավորելը նշանակում է լինել այն ափը, որի գեմ կոտրվում են բոլոր ալիքները, ոչ թե հակամարտության, այլ ընդունման մեզ: Սի արջակեք չեր նավը: Միշեք նավահանգիստը: Սի նետեք չեր ցանցը: Միշեք այն ծովը, որում լողում են ձկները: Քեր ուժը չեր չեղքերում չէ, այլ չեր էության անհասանելի խորքում, այն

տարածքում, որը դուք պահում եք ուրիշների համար, այն հնագույն համբերատարության մեզ, որը կարող է լեռը ավազի վերածել:

Պատկեր.

Սմենախորը փոսի հատակում գտնվող անգունգային հարթավայրի տեսարան, որտեղ արևի լույսը երբեք չի հասել:
Լանդշաֆտը անպտուղ չէ, այլ աներևակայելիորեն հարուստ և լուռ: Փափուկ, գունատ խողովակավոր որդերի գաշտերը տատանվում են այնքան զանգաղ հոսանքի մեջ, որ մեկ զար է պահանջվում անցնելու համար: Ճանաչի չափի հսկա խեցի է բացված, և նրա ծիածանափայլ ծալքերի մեջ, ոչ թե մեկ մարգարիտ, այլ աստղային լույսի նոր ի հայտ եկող գալակտիկա է ճակավորվում: Սյու տեսարանի վերևում, հեռավոր, անհասանելի հեռավորության վրա, տեսանելի է մակերեսի ամենաթույլ շողը՝ հիշեցում այն աշխարհի մասին, որը լույսի բնակիչները գիտեն: Սմբողզ պատկերը ողորկված է խորը, ինզիգո լույսով, որը լույս չէ, այլ ներուժի բուռ էություն: Սյն խորքային խաղաղության վայր է, անսահման ստեղծագործական ուժ, որը պահվում է կատարյալ անշարժության մեջ:

Մեր գանջանների հնչյունավորումը.

Մակընթացային կախարհը այս հեքսագրամը զգում է հիմնականում Ստորին գանջանում՝ իր սեփական ծիծի ծովում: Ուս
խակատաթ լիության զգացողություն է առանց լարվածության, ինչպես օվկիանոսը թուլացած մակընթացքային ժամանակ:
Բայց որտե՞ղ է այս խորը անշարժությունը գտնում իր նպատակը: Միզիկ գանջանի լապտերը լուսավորում է
ստեղծագործական աշխատանք, որը կարիք ունի համբերատար հղիության այս ժամանակահատվածին: Վամ Սերին
գանջանի խարիսխը պայքարում է այս հոսանքի դեմ՝ պահանջելով գործողություն այնտեղ, որտեղ ոչ մի գործողություն
իմաստուն չէ: Ստորիցան հվոր է, բայց ուժն առանց տարայի կարող է գառնալ լճացում: Լնթերցումը հարցնում է. ի՞նչ եք
սնուցում այս խորը լուռության մեջ:

Ուժեր

Վեցը սկսվում.

Բայլելով եղյամի վրայով: Պինգ սառույցը հեռու չէ:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ճարվա փոփոխության առաջին նշանը ոտքերի տակ թույլ եղյամն է, ցրտի
շշուկը, որը իմաստուն մակընթացային կախարհին ասում է, որ չմեղը գալիս է: Սառույցը գեղ ալյստեղ չէ, բայց այն
անխուսափելի է: Ուժը համար առկա են մեծ, մինչև կարծրացման առաջին նորից նշանները: Դարպերություններում սողացող
սառնություն, չէր բախտի հոսանքի նորից տեղաշարժ, առաջիկա պակասի առաջին թույլ լուրը: Սա աղետ չէ, այլ
նախազգուշացում: Ստորիցայի ուժը նրա համբերության և հեռատեսության մեջ է: Սի սպասեք, որ սառույցը հաստանա,
պատրաստեք ջմեռային պաշարները հիմա, քանի գեղ ծովը գեղ հեղուկ է: Նակվեք փոքր անհավասարակշռություններին,
նախքան զրանք սառցե խղճնգոտներ գառնան:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ուղիղ, քառակուսի, լայնածավալ: Սկանց նպատակի, բայց ոչ ինչ անավարտ չի մնում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սշակերտը հարցնում է Լուսկյաց մակընթացությունը – Սորը. «*հօւտս վարկեմ*»։ Սայրը չի պատասխանում խոսքերով։ Փոխարենը, աշակերտը վզում է խորը ծովի բնույթը. նրա բացարձակ, անսասան ամբողջականությունը, նրա անսահմանությունը, որը ընդգրկում է ամեն ինչ առանց ջարտեպի կարիքի։ Մինի, պորությունն իր կատարյալ տեսքով բնազդային է և անխռնեղոտ։ Սյն չի հաշվարկում. այն պարզապես կա, և լինելով նրա գործն ավարտվում է։ Ձեզ համար սա կոչ է գործել չէր խորագույն բնույթից առանց խորամանկության կամ թաքնված գրգապատճառների։ Սի խորամանկեք։ Սի ստիպեք։ Դամապատասխանեցոք չէր սեփական հոգու «*ուղիդ, քառակուսի և լայնածավալ*» Ուոյին, և չէր ուղին կբացվի առանց որևէ սխալ ըայլի։ Ձեր առաքինությունը ինքնին կողմնացույց է։

Վեցը երրորդ տեղում.

Սարգարտի լույսը ներսում պահելը։ Խրատելը և Վսպելը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սարգարտի որոնողը գտնում է անպատմելի գեղեցկության մի գոհար, բայց, տեսնելով շնաչկան փայլը շրջակայքում, նա թաքցնում է այն իր սեղմված բոռուցքի մեզ և սպասում է մինչև վտանգն անցնի։ Սա ժամանակից շուտ չի ցուցադրում իր գանջը։ Ձեզ համար սա անհրաժեշտ թաքցնելու ժամանակն է։ Ուր ունեք մեծ պարզև, փայլուն խորաթափանցություն կամ նախագիծ, որը հասել է փայլուն գեղեցկության փուլի։ Բայց այն բացահայտելու ժամանակը գեո չի եկել։ Սյն հիմա ցուցադրելը գիշատիչների կիրավորի։ Պահեք այն մթության մեզ։ Որոզողունիքի գրգռումը այն ավելի հղկի։ Դամբերությունն այստեղ ամաչկոտություն չէ. դա պաշտպանության խորը չն է։ Սատրիցան գիտի, թե ինչպես սպասել։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սղի կնքված տուրպակ։ Ոչ մի մեղադրանք, ոչ մի գովասանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սակընթացային կախարդը կնքում է իր ամենահզոր ծովային աղը՝ իր կախարդանքի թորած եռությունը, կպշվե տուրպակի մեզ պահելով այն ապագա ճանապարհորդության համար։ Սա չի խոսում ջրա մասին, և ոչ ոք չի նկատում։ Սա ապրում է գիտակցված լուրջության կյանքով՝ իր ուժը կենտրոնացված և անտեսանելի։ Ձեզ համար սա ռազմավարական նահանգի, կամուրջը բարձրացնելու ժամանակն է։ Դավամարտության և խուսափելը, լուելը, չէր խորհուրդը պահելը, սա թուլություն չէ։ Սա Սատրիցայի իմաստությունն է։ Սշխարհը կարող է չեզ «*ոչ մի գովասանք*» չտալ, բայց այն չեզ տալիս է «*ոչ մի մեղադրանք*» շատ ավելի մեծ պարզև։ Ուր ըայլում եք անտեսանելի ճանապարհով, և չէր հետքերը հետք չեն թողնում։ Սա անկտանգության ամենաբարձր չնն է վտանգավոր ժամանակներում։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Ուեղին ստորին հագուստը գերագույն բախտ է բերում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուեղինը, Վիշապների արքաների կայսերական արքունիքի գույնը, կրվում է ոչ թե որպես պարծենկոտ վզեստ, այլ, որպես պարզ, թաքնված ներքնազգեստ մաշկին կից։ Ու իշխանության նշան է, որը վզացվում է, այլ ոչ թե հոչակվում։ Սատրիցան մարմնավորող մակընթացային կախարդը գափի կարիք չունի։ Մրա հանգիստ, համեստ արժանապատվությունը նրա հրամանն է։ Ձեզ համար սա այն ժամանակն է, երբ չէր երկար ժամանակ մշակված միև առաքինություն կզրսևորվի առանց զանքերի։ Ուր կառազ նորգեք ոչ թե հրամանագրով, այլ չէր ներկայության հանգիստ մագնիսականությամբ։ Ձեզ կճանաչեն նրանք, ովքեր կարևոր են, և չէր ազդեցությունը կտարածվի ոչ թե ալիքի պես, այլ մակընթացության պես՝ լուռ, անկանգ առնող բարձրացում, որը փոխում է ամբողջ ափագիծը առանց որևէ չափի։

Մեզք խոնարհի, հյուսված երկրի հանգիստ գույներով, և Վիշապների արքաների բարեհաճութունը բնականաբար կհաստատվի չեզ վրա:

Վեցը վերևում.

Վիշապները պատերազմում են ծանծաղուտներում: Սրանց արյունը սև ու գեղին է:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սա Սատրիցայի վերգին, ամենազաժան նախազգուշացումն է: Մեր միևնույն ժամանակում է, որ մոռանում է իր բնության մասին և փորձում է զառնալ մայր — երբ խորը ծովը փորձում է զառնալ փորձողին — արդյունքը բնական կարգի աղետալի խախտում է: Վիշապները մանի գործակալները, ստիպված են լինում մոտենալ ծանծաղուտների մին մարտազայնը: Մի վայր, որտեղ նրանք գտնվում են իրենց տարերքից դուրս, և մարտը փոխադարձաբար կործանարար է: Մեզ համար սա նախազգուշացում է ընկալունակությունն ու համբերատարությունը մինչև այն կետը մղելու դեմ, որտեղ այն կծվվում է պասիվ ագրեսիայի կամ լուր, վրդովված իշխանության վազման: Սթե գուրջ այնքան էք պահել, որ վերջապես պայթում էք, ապա մարտը մակընթացային լճակներում միայն ավերակայնություն կթողնի: Մի թողեք, որ չեր խաղաղությունը պատերազմի վերածվի այլ միգրացիայի: Սատրիցայի միակ հաղթանակը Սատրիցա մնալն է, նույնիսկ երբ մարտահրավեր են նետում: Ուայքարելն արգեն իսկ չախողում է:

Դեքսագրամ 3. Սարգարիտ որոնողի առաջին շունչը

Ուրվական մակընթացության հեքսագրամը մեզունգային հարթավայրի վրա
Սկզբնական գծվարության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Միրորգ թիթեղ.

Սկզբում մեզունգային հարթավայրը պարունակում էր միայն Սողը և նրա ներուժը: Սպա ցնցում, ծովի հատակում ճեղք, և առաջին Ուրվական մակընթացությունը բարձրացավ վեր սառը, քառասյին, քաղցած հոսանք: Ու գծվար ծնունդ էր: Վիշապների արքաները տեսան այս խառնաշփոթ և կարծեցին, թե դա թշնամի է, որը պետք է ուղեւորվի: Բայց Լուսկյաց մակընթացություն — Սայրը, չգալով, թե ինչպես է սառը հոսանքը պատվում իր շուրջը, միայն բացեց իր մեծ խեցու բերանը: «Սա հիվանդությունն է. — մրմնագ առ նա, բառերը կապմունքով առաջին պրպղակները, որոնք երբևէ բարձրացել են մակերես. — սա իմ երեխայի մարմինն է, որը պայքարում է ծնվելու համար: Բոլոր իրական սկիզբները խեղդում են, որը սովորում է շնչել: Մյն տգեղ կլինի: Մյն կթուլկոտի: Բայց այն կգտնի զեպի լույս տալու իր ճանապարհը»: Սկ մութ հարթավայրի և անհանգիստ հոսանքի ամուսնությունից առաջին կենդանի էակները սկսեցին իրենց տատանվող, զղաջական ճգն:

Ուտաստան.

Դում, նոր սկիզբ լի վտանգով և շփոթությամբ: Սարգարիտ որոնողի առաջին շունչը գծվարին ծննդյան, քառասյին արշալույսի, փթողիկից հետո մի պահի հեքսագրամն է, երբ երկինքը պարզվում է, բայց ծովը գեղես խաչաչև հոսանքների քառասյին խառնաշփոթ է: Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է մեծ ներուժի ժամանակ շրջապատված հսկայական գծվարություններով: Մոր կյանք, նախագիծ կամ հարաբերություն է հղիացել Սատրիցայի խորը լուրջյան մեջ:

բայց դրա աշխարհ գալը ամենևին էլ հարթ չէ։ Ու գտնված երեխա է թայֆունի մեզ։ Ուրվական մակընթացությունը փոխակերպման քառասյին անգույնը, բարձրանում է և սպառնում է ամեն ինչի վրա, նախքան այն պատշաճ կերպով կսկսվի։ Սա մեծ միայնակ հերոսության ժամանակը չէ։ Սա անվտանգ նավահանգիստ փնտրելու, փլատակների մի կտորի հետ մեկ այլ վերապրողի կառուցելու, ընդունելու ժամանակ է, որ չէր միայնակ ուժը բավարար չէ։ Մալիգատորի ջարտեվելն այստեղ անօգուտ է, դուք պետք է սովորեք կարգալի հում, անկանխատեսելի ալիքները պահ առ պահ։ Մուրաքանչյուր նոր ջեռնարկության խեղդվող նորածին է, որը սովորում է զուր շնչել, մի ակնկալեք նրբագեղություն, միայն գոյատևում։ Մուրաք տանելու, ճանապարհը խաղաղաշփոթ է, զանգաղ և պահանջում է տառապանքի անսասան ընդունումը, որը հյուսված է ամեն մի սկզբի գործվածքի մեջ։ Դիմա առաջ նորգելու փորձը աղետ կիրավիրի, իմաստուն մակընթացային կախարհը նշանակում է հաստատուն ղեկապետ և հրամաններ է ստանում հենց ծովից։

Պատկեր.

Միայնակ մարգարիտ որոնող կախված ծանծաղ նեղուցի մոայլ, նեֆրիտականաչ գրում։ Վերևի մակերեսը խառնված է սպիտակակալտներով, փոթորիկը գեղևա մուլեգնում է, լույսը ներթափանցում է վաղ կոտորված, քառասյին ճառագայթներով։ Մերքևում, մութ, ատամնավոր խորի ժայռերը չգվում են վեր որպես ատամներ։ Գրասուվորը գեղ չի լողում, նա պարզապես պահում է իր գիրքը, նրա մարմինը լարված է, աչքերը լայն բաց, նրա ամբողջ էությունը կենտրոնացած է մեկ հուսահատ խնդրի վրա, քառսի մեզ ողթմ գտնել։ Միայնակ կարթի ցանցից մի թել խճճվել է նրա կրծին։ Սա մի պահ հեռու է խոճապից, մի պահ հեռու հայտնագործությունից։ Մզի նրա առաջին շունչը հավերժություն է հեռու, մի փոքրիկ, անհնարին խոստում անհանգիստ մակերեսի վրա։

Երեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Վտանգը անմիջապես զգացվում է Ստորին գանթյանում, գոյատևման համար նախնադարյան, սատը հանգույցի վախ։ Մոր ջեռնարկության հում զգացմունքները ճնշող են, անհանգստության և հույսի անհանգիստ Ուրվական մակընթացություն։ Բայց որտեղ դ է պահպանող լույսը։ Մզի ը Միզի գանթյանի Լապտերը վառված է ճշմարիտ և արծանի հավակնությամբ, թե՛ գա թույլ, մարող բոց է, որը կհանգչի առաջին ալիքից։ Գրասուվորը գեղ չի կարող տեսնել ճշմարտության խաղիվը, նա կարող է միայն զգալ վտանգը։ Լնթերցումը պետք է կենտրոնական հիմնարար կարիքի վրա՝ օգնություն փնտրելու և զրհեղելի մեզ տեղում կայունության մեկ կետ գտնելու վրա։

Ուժեր

Ինը սկզբում.

Պայքարելով, պտուղելով, անկարող առաջ շարժվելու։ Բարենպաստ է անշարժ մնալ։ Բարենպաստ է ղեկապետ նշանակել։

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Գրասուվորը նետվել է նավից, բայց հակահոսանքը նրան անմիջապես բռնել է։ Սա թափահարում է, առաջընթաց չի գրանցում, և նրա խոճապը միայն վատթարացնում է նրա գիրքը։ Պեզ համար չէր նոր ջեռնարկության առաջին իսկ քայլը չեզ քառսի մեզ է գցել։ Սմեն ուղղություն փակված է թվում, ամեն զանք կարծես վատթարացնում է իրավիճակը։ Ուստապիճի հստակ է, կանգ առեք։ Մի պայքարեք հոսանքի դեմ։ Պահպանեք չէր շունչը։ Սա նախաջեռնարկականության չափողում չէ, սա իմաստուն խորհրդի պահանջ է։ Պեզ օգնություն է պետք։ «*Նկատալ* *նշանակել*» — փնտրեք խորհրդատուի, կարող զաշնակցի, մեկի, ով նախկինում անցել է այս զավաճանական

ներուցներով: Սիայն չէր սեփական հուսահատ թափահարումը հանգարտեցնելով և ուրիշի առաջ նորոգությանը վստահելով
գուք կգտներ ճանապարհի առաջին թելը:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ոչ մի տեղից մի նավատորմ փակում է զրանցքը: Բերը ծանր է: Սրանք տասը օր պտտվում են. ապա վերգապես
վերադառնում: Բարենպաստ է սպասել խոստացված նշանագրությանը:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Գրասույզորդը վերականգնում է իր հավասարակշռությունը և սկսում շարժվել.
միայն թե հայտնաբերի. որ իր ճանապարհը փակված է անսպասելի խոչընդոտով. Լուսացող խորտակված կորպուսների
ուրվականային նավատորմ. որոնք ծանր են իրենց սեփական բեռներով. փակում են ճանապարհը գեպի մարգարիտների
հունը: Ձեզ համար սա արտաքին խոչընդոտ է. իանկարծակի ճգնաժամ կամ անցյալից մի անջ. որի անավարտ գործերը
հիմա խոչընդոտում են չէր առաջընթացին: Սի խփեք նրանց: Սի փորձեք սուլվել. նրանց տակ: Սրանց «բերը ծանր է»: և
նրանց գտնվում են իրենց սեփական պտտվող շփոթության վիճակում: Սպասեք: Սրանք ի վերջո կվերադառնան իրենց
կամքով: «Խոստացված նշանագրությունը» չէր նախասահմանված նպատակն է. մարգարիտը. որը գուք գիտեք. որ
սպասում է: Սի խախտեք չէր սեփական ամբողջականությունը ստիպելով առճակատում: Դամբերությունը կլուծի
խոչընդոտը:

Վեցը երրորդ տեղում.

Կետի հետևելով դատարկ զրանցքով: Սիանց ուղեցույցների: Լավագույնն է հետ դառնալ. թե չէ զրասույզորդը կկորչի
խորքում:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Գրասույզորդը. չափավանց վստահ լինելով. որ ուրվական նավատորմն անցել
է. տեսնում է մեծ կետի անցողիկ ստվերը և որոշում է հետևել զրան. ենթագրելով. որ այն գիտի ճանապարհը գեպի հարուստ
խեցիների հատակը: Սա սուլվում է չքարտեզագրված. դատարկ զրանցք թողնելով բոլոր նշանները: Ձեզ համար սա
կարևոր նախազգուշացում է գայթակղիչ. բայց պատրանքային նպատակ հետապնդելու գեմ. առանց ուղեցույցի: «Կետը»
խարիվմարիվ. բայց կեղծ նշան է. — արագ հարստանալու սխեմա. գայթակղիչ. բայց անհասանելի սիրեցյալ. տեղական
զաղափար. առանց գործնական խարիսխի: Ուրեք գտնվում եք վտանգավոր. չուսումնասիրված զերթում: Սիակ իմաստուն ուղին
վերադառնալն է հայտնի հոսանքներին. ընդունել. որ սխալվել եք. և կրկին փնտրել ճշմարիտ ուղին: Նարունակելը
նշանակում է խեղդվել անգունգում:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ցանցը որսում է միայն զրիմուռ: Սակայն սելկին է. գուրս գալիս փրփուրից և առաջարկում առաջ նորոգող Լուսակ: Սիանց
մեղադրանքի:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Գրասույզորդի բոլոր նախապատրաստված ծրագրերը. նրա ցանցերն ու
գործիքները ապարդյուն են գուրս եկել: Սա չրկված է ռեսուրսներից: Սակայն այս բացարձակ չափողման պահին վայրի
քառից գուրս է գալիս օգնության միանգամայն անսպասելի աղբյուր. սելկին. ծովի կերպարանափոխ ոգին. առաջարկում է
իր օգնությունը: Ձեզ համար սա շրջադարձային կետն է: Դեր գիտակցված. մարդկային զանքերը անբավարար են եղել:
Դրավիճակը չէր վերահսկողությունից գուրս է: Բայց շնորհը. չվաստակված դաշնակցի կամ հանկարծակի. համաժամանակյա
խնտուիցիայի տեսքով. այժմ հասանելի է: Ուրեք պետք է թողնեք չէր հպարտությունը. ընդունեք չէր «դատարկ ցանցը» և

ընդունեք չեզ ատագարկվող տարօրինակ վայրի օգնությունը։ Այն, ինչ թվում է հրեշավոր հոսանք, կարող է ընկեր լինել այլ տեսքով։ Վերցրեք լողակը։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Տաք զրի փոքր, հաստատուն հոսքը բաժանում է սառը հոսանքը։ Մարգարիտը զգացվում է, բայց զրասուկորդը պետք է զանգաղ և նրբորեն մոտենա։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սմենավատն անցել է։ Գրասուկորդը, սելկիի ատագ նորգությամբ, այժմ գտնում է մի փոքր, տաք վերելք սառը Ուրվական մակընթացության մեջ։ Սա կարող է զգալ իր տակ գտնվող մեծ խեցու ներկայությունը, բայց զուրը զեռ չափավանց մշուշուտ է տեսնելու համար։ Ձեզ համար ուղին գտնվել է։ Սպասակը իրական է և մոտ։ Բայց բերքահավաքի աշխատանքը պետք է կատարվի բարձրագույն զգուշությամբ։ Մանկածակի, բոնող շարժումը կշարժի տիղմը և ընգվիշտ կպատի մարգարիտը։ Ձեր զանքերը հիմա պետք է լինեն փոքր, միտումնավոր և նորբ։ Սի շտապեք վերջ նական բերքահավաքի հետ։ Սնամեք չեր նոր բախտի հոսքը խոնարհությամբ և համբերատարությամբ։ Սա զանգաղ որսի արվեստն է։

Վեցը վերանում.

Գրասուկորդը հասնում է մակերես հեռապառ։ Ձեռքին միակ, արատավոր մարգարիտ։ Արյուն զրի մեզ։ Սուգ, բայց ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Փորձությունն ավարտվեց։ Գրասուկորդը կոտրում է մակերեսը՝ գոյատևելով անգունցից։ Բայց մարգարիտը, որի վերագարձի համար նա ամեն ինչ վտանգել է, նրա երազանքների կատարյալ, լուսավոր գունդը չէ։ Այն բարոկկո է, անկանոն, մի վկայություն այն պայքարի մասին, որից այն ծնվել է։ Սկ նրա շուրջը գտնվող զուրը ներկված է նրա սեփական արժիվով՝ նրա անցման գինը։ Ձեզ համար նոր սկիզբն այստեղ է, բայց այն գալիս է այնպիսի ճևղով, որը զուր չէիք սպասում և որին լիովին չէիք կարող պատրաստվել։ Սա մեղամաղձության զգացում, վիշտ չիրականացած կատարյալ երազանքի համար։ Բայց մեղադրանք չկա։ Ուր գոյատևեցիք։ Ուր աշխարհ բերեցիք ինչ որ նոր բան։ Արյունը և արատավոր գոհարը չախողման նշաններ չեն։ Գրանք զժվարին, պատվով ավարտված անցման ապացույցն են։ Սկացեք իզեալը, բայց ընդունեք չեր ծնած իրականությունը։ Դիմա չերն է այն ճևավորել և հղկել ավելի հանգիստ զրերում։

Դեքսագրամ 4. Վիշապի զգեստը ցեխի մեջ

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Միտասարգական հիմարության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիրորդ թիթեղ.

Միջ ծնվեց Սո Ուրանգի կրտսեր թոռը. Վիշապների արքան անմիջապես տեսավ, որ չազը փափուկ է, նրա թեփուկները թափանցիկ, նրա մուշուրը մկավոր ճողոց։ Վախենալով թույլ ժառանգի ամոթից, Սո Ուրանգը փաթաթեց նորածնին պինզացած կաշմակից հյուսված զգեստով — փոթորիկ բերողի թագավորական հագուստով — և զրեց նրան մարգանտ

գահի վրա: Քաղը, որը Հափապանց փոքր էր Վգեստի համար և Հափապանց երիտասարդ գահի համար, միայն խճճվեց թևերի մեջ և սարսափից ողբաց: Ըռակյաց մակընթացություն Մայրը, նրան գտավ այնտեղ, գողալով և կորած: Սա Հաացեց Վգեստը: Սա բարձրացրեց ճագին գահով և տարավ նրան ամենախորը ցեխոտ հարթավայրը՝ այն վայրը, որտեղ գետերը հանգիստ են ծովին: Այնտեղ նա նրան գրեց ցեխի մեջ: «*Վգեստը, նրա հավայի է: — ասաց նա նրա նուանգին, որը Վալորյոյով հետևել էր նրան: — Վգեստը տուտ է, որը զուրկ էր նրան ասում են: Ողև նա խաղա ցեխի մեջ: Ողև նա տվորի զորի ճևր: Ողև նա մեծանա և տեղավորվի Վգեստի մեջ, նա հեշտությամբ կգտնի այն: Միժմ այն հազցնել, նրան նշանակում է նրան խեղդել մետաքսի մեջ*»:

Պատաստան.

Անփորձությունը և զրա բերած կորուսությունը: «*Վիշապի Վգեստը ցեխի մեջ*» երիտասարդ ուսանողի, նորաթխ նավաստու, աշակերտ մակընթացային կախարհի հեքսագրամն է, որը գեոլի գիտակցում իր սեփական տգիտության խորությունը: Այն ներկայացնում է խորը շփոթության վիճակ, որը բարոյական արատ է: Այլ պարզապես կոփվածության պակաս: Պատկերը Հարության պատկեր է: Այլ բարձր մտազորություններով ավագի, որը ճագին փաթաթում է ավանդույթների և սպասումների զախճախիչ ծանրության մեջ: Խորցողի համար սա պզգարարում է այն ժամանակի մասին, երբ չեզ խնջրում են կրել մի բեռ կամ խաղալ մի գեր, որի համար գեո պատրաստ էր: Կամ, կարող էր լինել այն վեկը, ով խեղդում է նոր նախագիծը կամ ավելի երիտասարդ անցնավորությանը չէր սեփական անհանգստություններով: Ուսմունքը հստակ է. միակ իսկական ուսուցիչը ուղղակի, անմիջ նոր, փորձառությունն է: Միեխան մակընթացությունը սովորում է ոչ թե քարտեզից, այլ ալիքների վրա բարձրանալով: Քաղը սովորում է փոթորիկները կառավարել ոչ թե գահից, այլ նախ ցեխի մեջ թաթախվելով: Մեծ գուրք էր ուսանողը, եղբեր խոնարհ: Միտրեք ցեխոտ հարթավայրը: Նվեք մեկ, անկեղծ հարց, որը ծնվել է իրական շփոթությունից, այլ ոչ թե տասնյակ խելացի հարցեր, որոնք նախատեսված են տպավորություն թողնելու համար: Մեծ չէր առաջին հարցին պատասխան է տրվում, գուրք օրհնված էր: Մեծ երրորդ անգամ էր հարցնում, գուրք իմաստություն էր փնտրում, այլ ուշագործություն, և գուրք կմնաց չէր սեփական քառսի մեջ թողնվելու: Խարիսխի հանգստի ճանապարհը հրատապ հարցերը անշարժ պահելն է, մինչև տիղմը նստի, և պատասխանն ինքնին պարզ դառնա:

Պատկեր.

Մեծ և սարսափելի ծանր մետաքսե Վգեստ, որը հյուսված է վիշապների և կաթնակների նախշերով, կիսով Հափ ընկղմված մակընթացության հարթավայրի մութ, հարուստ ցեխի մեջ: Վգեստը հոյակապ է, բայց բոլորովին անտեղի, նրա թևերը լցվում են մշուշոտ գրով, նրա ասեղնագործությունը խրվում է ծովախեցգետինների և լողացող փայտին: Մի փոքրիկ, կիսաթափանցիկ վիշապի չափ, ծովաչիռն ու մեծ, անբաժանելիորեն հյուսված է գործվածքի մեջ, նրա փոքրիկ ճակերը խճճված են ոսկե թելի մեջ: Այն ցավ էր Վգեստի, այն պարզապես ամբողջովին խրված է, նայում է միակ, շփոթված աչքով: Դաժբերատար, սև թագով գիշերային չկնկուղ կանգնած է մոտակայքում մեկ ոտքի վրա՝ նայելով տեսարանին հին, անսասան իմաստության արտահայտությամբ: Մեխը բանտ է, այլ մանկապարտեզ:

Միեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Այս հեքսագրամի տառապանքն ամենատրոս է Վգեստի գանթյանում՝ մտքի և հոգևոր տեսողության նստավայրում: Աշակերտի միտքը խառնաշփոթ հասկացությունների հորջանուտ է, ավանդույթի «*Վիշապի Վգեստները*», որը նրաքն գեոկս էն մարմնավորում: Խարիսխը ամոր էր պահում, այն անօգուտ քար էր տալիս մտքի ճղվի հատակով: Բայց արդյոք, քայս շփոթությունը սնվում է Միգին գանթյանում սխալ տեղադրված հավանությունամբ: Արդյոք, քչաղ փորձում է լինել վիշապների

արքա, նախքան սովորել է լինել պարզապես վիշապ։ Լապտերը չափազանց պայծառ է այրվում լուսավորելով այն ճանապարհը, որով նա դեռ պատրաստ է ընայել։ Բուժումը գտնվում է Ստորին գանթյանում, միի ծովում, մարմնի իմաստության մեջ և հենց ցեխի մեջ։ Բուժումն անմիջական զգայության մեջ է. ճանկերի միջև եղած սառը ցեխը, մակընթացության չգողականությունը, կենդանի աշխարհի իրական, ոչ հասկացողական դիմը։ Լնթերցման հարցը ոչ թե «*Ո՛րչա՛ն ս եմ ես սա հասկանում*», այլ «*Ո՛րչա՛ն ս եմ ես լիովին չգում այս պարզ, ցեխոտ պահը*»։

Գծեր

Վեցը սկսվում.

Ջագին չտվորեցելու համար օգտագործիր մակընթացության կարգապահությունը։ Բարենպաստ է հեռացել կապանքները, բայց գրանցով շարունակվել նվաստացում է բերում։

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սոազին և ամենաանհրաժեշտ գասը բացասական է։ Ջագը սովորել է վատ սովորություններ, կեղծ կեցվածքներ, մի հպարտ ընայվածք, որը ժառանգել է այն արքունիքից, որը նրանից թագավոր էր սպասում նախքան նա երեխա դառնալը։ Ջեզ համար, որպես ուսանող, սա ցավոտ, բայց էականորեն անհրաժեշտ պատրաստվելից ապաստվել է։ «*Մակընթացության կարգապահությունը*» բնական գործընթացն է, կորցնելու այն, ինչը իրականում ընկել է։ Որ նախանգ ող զորը վանի կեղծ վստահությունը. Սյն կզգացվի որպես նվաստացում, քանի որ այն նվազում է միևնույն ժամանակ, անպատրաստ եղ։ Բայց կապանքներին կադելը, պնդելը, որ գուցե արդեն վարպետ եք, հետագայում կհանգեցնի շատ ավելի խորը և ավելի հանրային ամոթի։ Լնդունեք սկսնակ լինելու կարգապահությունը։ Ջեխն ավելի է։

Ինը երկրորդ տեղում.

Նաբերաստար լինել փափուկ կենթով չազի հետ հազողություն է բերում։ Խորը աչքերով կնոզ փոխարեն դեկը վերցնելը օրհնություն է։ Ջագը, ժամանակի ընթացքում, կդեկավարի իր նավը։

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ուսանողն այժմ ունի իսկական ուսուցիչ. մեկը, ով մարմնավորում է «*խորը աչքերը*» խորը մեղիտացիայի և խորը փորձի։ Այս ուսուցիչը չի ստիպում կամ չի նախատում։ Սա «*դեկը վերցնում է*» ժամանակավորապես, կրելով ուսանողի ճանապարհորդության պատասխանատվությունը, ոչ թե որպես իշխանություն վավթելու, այլ որպես ողորմած համբերության ակտ։ Ջեզ համար, եթե գուցե ուսանողն եք, սա օրհնություն է։ Լնդունեք ուղեցույցի չվաստակած շնորհը, ով կդեկավարի չեր նավը առաջին զավաճանական ուղիներով։ Բայց ուղեցույցի գերը ժամանակավոր է։ Վերջնական նպատակը ոչ թե չազին նրա իմաստությանը կապել է, այլ նրան չինելը, որպեսզի «*վարի իր նավը*», երբ ժամանակը գա, իսկական ուսուցիչը աշխատում է իրեն ավելորդ գարջնել։

Վեցը երրորդ տեղում.

Սի երկր մակընթացային կախարհ, որը, տեսնելով ատամներում ոսկի ունեցող օտար նավաստու, իրեն նետում է ժայռից։ Ո՛ր մի մեղադրանք։

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Տարօրինակ և վատ նախազգուշացում։ Երիտասարդ, տալավորվող մակընթացային կախարհը տեսնում է փայլուն, օտար և բացարձակապես անպատշաճ ցանկության առարկա «*ուկե ատամներով նավաստուն*», և, թողնելով ողջ իմաստությունն ու մարվումը, նետվում է ծովը նրա հետևից։ Ջեզ համար սա նախազգուշացում է կեղծ ուսուցչի, շողշողուն, բայց գաստարկ փիլիսոփայության կամ ոռմանտիկ մոլուցքի կողմից

գայթակղվելուց, որը շեղում է չէպէ՛ չեր ուսման իրական ուղիւց: *«Ուկիւն նրա ատամներում»* փայլուն մակերեսն է, որը թաքցնում է փտած միգուկը: Սի՛ւսի պոհաբերեք չեր ամբողջականութիւնն ու չեր աշակերտութիւնը անցողիկ, փայլուն պատրանքի համար: Վտանգն իրական է, բայց *«Նախապգորշացումն ինքնին մերագրանք չի կրում»*: Ձեպ պարզապէս պգորշացրել են չցատկել:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ձագը, խճճված պգեստի մեզ, չի կարող ընդունել ուսմունքը: Սա թակարդված է իր սեփական շփոթութեան մեզ: Սկաստացում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանութիւնը. Ուսանողն այժմ այնքան խորն է խճճվել *«Վիշապի պգեստի»* մեզ — վերացական տեսութիւնների, ինքնաստեղծ անհանգստութիւնների, խելացի թվալու հուսափատ կարիքի մեզ — որ նա լիովին մեկուսացված է այն պարզ, անմիջական փորձից, որը կարող էր ապաւել նրան: Սա *«Շի կարող ընդունել ուսմունքը»*, քանի որ չափազանց պգաղված է իր սեփական շփոթութիւնը կատարելով: Ձեպ համար սա հայելի է, որը պահվում է չեր սեփական համառութեան արդէ: Ուր տառապում եք, բայց կառչած եք հենց այն զաղափարներից, որոնք առաջացնում են չեր տառապանքը: Սկաստացումը պատիժ չէ. դա չեր մտավոր կապանքներից հրաժարվելու բնական հետևանքն է: Ուսուցիչը ոչինչ չի կարող անել, մինչև զոր պատրաստ չլինեք չտվորեցնել: Ձեխը սպասում է չեր կամավոր իզնելուն:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Ձագը, պարզ և բաց, պգեստ չի կրում: Դա ռոգութիւն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանութիւնը. Ի՛նչեպէ՛րական ուսանողը: Ձագը ամբողջութեամբ մոռացել է վիշապի պգեստը: Սա *«պարզ և բաց»* է, ինչը նշանակում է, որ նա իր ուսմանը մոտենում է ինքնահավանութիւնից պուրկ մտքով, լի իսկական հետաքրքրասիրութեամբ: Սա չի փորձում լինել վիշապների արքա, նա բավարարվում է չազ լինելով, խաղալով ցեխի մեզ, զիտելով չկնկուկին, պգալով մակընթացութիւնը: Ձեպ համար սա իսկապէս իմաստուն սկսնակի մոգէլն է: Մոտեցեք չեր ներկայիս փորձութիւններին երեխայի անմեղութեամբ: Տվեք պարզ հարցը: Սի՛ւսի փորձեք խելացի հնչել: Ուսուցիչը չգզվում է գեպի խոնարի սիրտը, ինչպէս լապտերն է չգզվում գեպի խավարը: Դա ռոգութիւնը հոսում է ինքնաբերութիւն:

Ի՛նչ վերևում.

Ձագին հարվածելը վիշապի պգեստը կոտրելու համար: Ո՛չ մի մերագրանք: Բայց ներքևում գտնվող չագին վիրավորելը աղետ է բերում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանութիւնը. Սա ուսուցչի վեռի, ամենագծվար գասն է: Մեր ուսանողը լիովին թակարդված է կեղծ ինքնութեան մեզ (*«Վիշապի պգեստը»*). պատրանքը կոտրելու համար կարող է անհրաժեշտ լինել հանկարծակի, սուր, նույնիսկ բռնի գործողութիւն: Սա պէն վարպետի փայտն է, անսպասելի նկատողութիւնը, գաժան պարագրեմը, որը կոտրում է միտքը: *«Գգեստին»* հարվածելը — կեղծ ես — խորը կարեկցանքի արարք է, որը *«ոչ մի մերագրանք չի կրում»*: Բայց ուսուցչի գատողութիւնը պէտք է անթերի լինի: Մերքևում գտնվող չագին հարվածելը, աշակերտի եութեան սրբազան, խոցելի միգուկը վիրավորելը, աններելի բռնութեան արարք է: Ճարբերութիւնն ամեն ինչ է: Դարվածը պէտք է ապատագրի, այլ ոչ թէ վնասի: Ձեպ համար, եթէ զոր ուսուցիչ կամ առաջնորդ եք, մտածեք չեր մեթոդների մասին: Ձեր մտադրութիւնը պէտք է լինի ապատագրելը, այլ ոչ թէ պատժելը: Ուկապան արվեստն իմանալն է, թէ ինչին հարվածել և ինչը թողնել անվնաս: Ձեխը փափուկ տեղ է ընկնելու համար, ժայռը ոչ: Գորշորեն ընտրեք չեր մարտագաշտը:

Դեքսագրամ 5. Սօցի համբերությունը

Սոցիալական հոսանքի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Նաշվարկված սպասման հեքսագրամը

Սոցիալական քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիմադրող թիթեղ.

Սպիտակ շորթերով ծովային կրայթը Վիշապների արքաների բոլոր հպատակներից ամենաիմաստունն է։ Սա չի
հետապնդում իր որսի մարզանք կիրճերով ու ժամապատ լինելով ապարդյուն հետապնդումներով։ Սա գտնում է մի տաք,
մաքուր գրի հոսանք — քնած հրաբխի շունչը — և գալարվում է գրա մեզ. նրա մարմինը անշարժ է ինչպես լուսնաքարի
պարան։ Սա սպասում է։ Սա չի անհանգստանում։ Սա չի կասկածում հոսանքի վրա։ Սա գիտի, խորթից ավելի հին
վստահության մեջ, որ մակընթացությունը կբերի լայն, ինչ իրեն պետք է։ Փոթորիկ, հիմար չուրկ կգա, գրավված խորին
զերմությամբ։ Սկ ապա, մի շարժումով, որը և ակնթարթային է, և անսահման համբերատար, նա կուտի։ Սակընթացային
կախարհը, որը կիրամայի փոթորիկներին, նախ պետք է սովորի սա, ամպը սպասում է քամուն։ Սերմը սպասում է մուսունին։
Կայծակը սպասում է երկնքի ճեղքին։ Սպասելը ոչինչ չանելը չէ։ Սպասելը նպատակի գանգաղ, գալարուն հավաքումն է։
Սոցիալական վստահության սպասելը նշանակում է տատանվել։ Վստահությամբ սպասելը նշանակում է հոսանքը ներսից
կառավարել։

Ուստաստան.

Սնիրածշտ գաղար, լի հանգիստ, վստահ սպասումով։ Սօցի համբերությունը ճիշտ պահին սպասելու հեքսագրամն է. ոչ թե
պասիվ, այլ կենտրոնացված, գրեթե ծիսական ուշադրությամբ։ Պատկերը գիշատչի է, որը կատարյալ կերպով իրեն զգում է
սնուցող հոսանքի մեջ. նրա կարիքները անհանգստության աղբյուր չեն, այլ իր բնության պարզ ճշմարտություն։
Սակընթացային կախարհի համար սա չի նշանակում չանջրալի կամ հիասթափեցնող ուշացում. սա հանելի, սպասողական
հավաքողի ժամանակ է։ «Սոցիալական հոսանքը» հանգամանքների բարենպաստ հոսք է, տաք, հրավիրող ուղի.
վերևում գտնվող «Փոթորիկ կանչողի երկնքը» նպատակն է, մեծ, ստեղծագործական գործողությունը, որը զուր
պատրաստվում էք սանջալեծել։ Բայց երկինքը գեղ պատրաստ չէ փոթորկվել, և զուր գեղ պատրաստ չէք այն կանչել։
Ուր ամպի մեջ էք, սևվում էք քամուց։ Սա ուտելու, խմելու, մարմնի մի օվկիանոսը ամրապնդելու, զգայարանները սրելու
ժամանակ է։ Սանսպարհորդությունը երաշխավորված է։ Սպասողականությունը պարզ է։ Դիմա միակ խնդիրն է վայելել
սպասման սնունդը, թույլ տալ, որ լավ հոսանքը չեղ տանի, և վստահել, որ գործողության պահը կհայտարարի իրեն այնքան
հստակ, որքան չուրկ, որը զիպում է չեր թեփուկներին։ Սոցիալական կրայթի նման։ Լանգիստ եղեք, լիքը և պատրաստ եղեք։

Պատկեր.

Ուղեցիկ, շերտավոր ծովային կրայթ, որի թեփուկները սև ու սպիտակի հիպոսային նախշ են, կախված արևի լույսով
լուսավորված, բյուրեղյա գրի սյան մեջ։ Խոսանքն ինքնին տեսանելի է որպես մանրագիտակային կյանքի և փայլող
զերմության նուրբ վերնաթաղ պարույր։ Սօցի մարմինը լիովին թուլացած է, բայց կատարյալ լարված պահպանելով իր գիրը
առանց որևէ զանցի։ Սրա աչքերը բաց են, հանգիստ և լիովին ներկա։ Վերևում, մակերեսին, ակուստիկ կանոնի թույլ ստվերն
է լողում։ Պատկերը խորքային խաղաղության և թաքնված ուժի պատկեր է, խորքի վարպետը տանը է սպասման մեջ։

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Այս հեքսագրամի հիմնական նստավայրը Ստորին գանձանքն է՝ Զիի ծովը։ Վրայքը սնվում է հարմարավետ, նրբա ֆիզիկական կարիքները բավարարվում են հենց տաք հոսանքով։ Այստեղ վախ չկա, գոյատևման պայքարի չկա։ Բայց ինչի համար է այրվում Սիզին գանձանքի լապտերը։ Վրայքը սպասում է հստակ նպատակով որսը։ Ինչ հավակնություն, ինչ ստեղծագործական կրակ է բորբոքվում համբերության այս ժամանակահատվածում։ Վերին գանձանքի խարիսխը հանգիստ է. միտքը չի պտտում իր անիվները, անհանգիստ «*խկ էթե*»-երով։ Այն ականատես է սպասմանը պարզ, սուր ընկալմամբ։ Խորքը պարզ է. ինչի համար էք սնվում։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Ապաստում եք ավազի վրա։ Բարենպաստ է չքաշվել ավելի խորը զրանցքի մեջ։ Ոչ մի մեղադրանք։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վտանգը գեո տեսանելի չէ, բայց այն առկա է։ Վրայքը չգուժ է խանգարում ավելի խորը զրում և իմաստուն կերպով ընտրում է սպասել անվտանգ, մակերեսային ավազի վրա։ Դեպ համար պոտենցիալ սպառնալիք կամ զայրակոչիչ, բայց վաղաժամ հնարավորություն է ընկած չէր անմիջական հասանելիության սահմաններից դուրս։ Արկածի կոչը սիրենայի երգ է։ Սի զայրակոչվեք։ Ավելի խորը զրանցքը չէր ճանապարհը չէ։ Սնացեք անվտանգ ծանծաղուտներում, հայտնի գետնի վրա, և մի չգացեք ճեղքում չբաղվելու այն խնդիրներով, որոնք գեո չեն։ Սա չգուշության համբերությունն է։

Ինը երկրորդ տեղում.

Ապաստում եք թաց ավազի վրա, խոսելով հին ճանապարհորդությունների մասին։ Փոքր, հաճելի հիշողություններ։ Վերադառնալով հազորություն։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վրայքը մի փոքր մոտեցել է զրի ելքին՝ սպասելով մակընթացությանը։ Անչնակազմի մեջ բամբասանքներ են պտտվում, անցյալի ճանապարհորդություններից պատմություններ են կիսվում, գծողության կամ կարողության մի քանի շշուկներ։ Դեպ համար ուշացումն առաջացնում է պատահական ընկալատություն կամ դատարկ վրայից։ Սի թողեք, որ դա չեղ անհանգստացնի։ Սա անչնակազմի բնական կոլմնակի արգյունքն է, որը ոչինչ չունի անելու, բացի սպասելուց։ Լսեք պատմությունները։ Ինչ «*հաճելի հիշողությունները*» անցնեն չէր միզով։ Սի վիրավորվեք այնտեղ, որտեղ ներություն նախատեսված չէ։ Այս կարճ չորս ցրտի նման է մեղմ ալիքների շրթնություն. այն չի խանգարի ճանապարհորդությանը։

Ինը երրորդ տեղում.

Ապաստում եք ցեխի մեջ, հրավիրելով ցեխակյացին հանգստանալու։ Փոքրիկ, անսպասելի հյուր։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վրայքը այժմ սպասում է մակընթացային հարթավայրի մեղմ, տաք ցեխի մեջ, և մի տարօրինակ, ցատկոտող չուկ է մոտենում անվախ։ Դեպ համար չէր սպասման պայմանները մի փոքր ավելի անհարմար են դարձել, մի փոքր ավելի խառնաշփոթ, քան դուք կցանկանայիք։ Բայց հենց այս ցեխտությունը գրավում է անսպասելի հնարավորություն մի փոքրիկ, համեստ, բայց օգտակար հանգիստով։ Բաց եղեք «*ցեխակյացի*» այն անչի կամ պատահական հանգիստն համար, որը թվում է անտեղի կամ չէր ուշադրությանը չարժանացած։ Այս փոքրիկ,

անսպասելի «հյուրը» կարող է բերել մի տեղեկություն կամ կապի պահ. որը արժեքավոր կլինի։ Սի՛ն հպարտացե՛ք ցեխի համար։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սպասում եք արյան լճակում։ Վերք, որը պետք է գիմանալ, ոչ թե փախչել։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սպասումը հանկարծակի, բռնի լուրը է գարջել։ Կրայթը գտնվում է իր սեփական արյան լճակում — վերք գիշատչից, չկնորսի նիվակից, թյուրիմացությունից։ Ձեզ համար համբերության շրջանը մութ ու ցավոտ շրջագարջ է կատարել։ Ուր վիրավորված էք, և իրավիճակը կրիտիկական է։ Այստեղ ուսմունքը հստակ է. դուք չեք կարող փախչել։ Ուր պետք է նստեք չեր ցավի մեզ և սպասեք օգնության կամ արյունահոսության գազարին։ Խուճապը կսպանի չեզ։ Սա հոգու մութ գիշերն է ավելի մեծ սպասման խաղի մեզ։ Ուժացկունությունը միակ իմաստությունն է։

Ի՛նը հինգերորդ տեղում.

Սպասում եք խեցեգետինների և աղազի խնդույքին։ Սարմինը սևվում է։ Դոգին վերականգնվում է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Փորձությունն անցել է։ Կրայթը գտել է հարուստ, անվտանգ կերակրման վայր, խնդույք, որը վերականգնում է յուրաքանչյուր սպառված բզիզ։ Ձեզ համար սպասումն ավարտվել է, և պարզա՛ն, անհապաղ է առատ և խորապես բավարարող։ «*խեցեգետիններն ու աղազ ուրը*» պարզ, էական, կյանք տվող բաներն են լավ սնունդ, հանգիստ, անվտանգ նավահանգիստ և նրանց ընկերակցությունը, ովքեր պահում են չեզ։ Սա տոնակատարության և խորքային համալրման ժամանակ է երկարատև, զժպտությունից հետո։ Վերքը, խմբը և թող ջիի ծովը կրկին լցվի։ Ձեր հոգին վերականգնվում է վերջնական փուլի համար։

Վեցը վերևում.

Սպասում եք հորջանուտի եզրին։ Մերք չիրավորված հյուրեր են ժամանում խորքից։ Պատվեք նրանց, և վերջում հազողություն կլինի։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դամբերության վերջին, ամենախորքային փորձությունը։ Կրայթը հասել է քառսի բացարձակ եզրին, հենց հորջանուտին։ Սրա սպասումը նրան հասցրել է ոչ թե հարմարավետ ավարտի, այլ անհայտի անգունգին։ Սվ այս վտանգի տեսարանում երեք անձանդներ — խորքային արարածներ, վաղուց կորած նախնիներ, կամ նոր, հզոր ուսուցիչներ — ժամանում են առանց հրավերի։ Ձեզ համար չեր իմացության զգալի ակտը պարզ լուծում չէ, այլ վեհի և անսպասելիի հետ բախում։ Այս «*հյուրերը*» վերջին գասն են։ Սի՛ն մերժեք նրանց։ Անգունեք նրանց այն ողջ շնորհով, որը սովորել էք չեր սպասման ընթացքում։ Պատվեք այն անտեղծվածին, որը նրանք ներկայացնում են։ Սթե կարողանաք ընգունել այն վերջնական, չալ անավորված և սարսափելի օգնականներին, որոնք խորքը չեզ է ուղարկում, ապա չեր երկարատև համբերությունը իսկապես փոխակերպել է չեզ։ Ուր հորջանուտից դուրս կգաք ոչ թե որպես այն արարածը, որը մտել է այնտեղ, այլ որպես մեկը, ով ընթերել է անհայտի հետ։ Դաճողությունը, զժպտությամբ նվաճված և տարօրինակ, վերջնական պարզվա՛ն է։

Դեքսագրամ 6. Ուրվական նավատորմի վեճը

Փորձողի կանչողի երկնքի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Ղակամարտության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Վեցերորդ թիթեղ.

Ուրվական նավերի երկու նավատորմեր. որոնց ծովակալները վաղուց մահացել էին, բայց վրեժխնդրության երգումները գեոևս
այրվում էին ինչպես գիակի կրակը իրենց լապտերներում. հանգիպեցին նների կղզու և մնջունգային վառարանի հավերժ
ծխացող գազաթի միզ և ընկած նեղուցում. Սեկ նավատորմը Վարմիր գրոշը. փորձում էր վերականգնել իրենց խեղճված
մայրապետի ոսկրները. որոնք գողացվել էին Ս. գրոշի գրոշակակիր նավի խորհրդակնիշը լինելու համար. Ս. գրոշը պնդում
էր. որ պղծումը արգարություն էր երեք զար սառած արյունակի վրեժխնդրության համար. Ս. օր և ինը գիշեր նրանք կովում
էին սև ապակի ծովի վրա. նրանց թնդանութի կրակը լուր էր գատարկության մեզ. նրանց կորպուսները անցնում էին միմյանց
միջով ինչպես հիշողություններ. Վոդմերից ոչ մեկը չէր կարող հաղթել. Ս. մեկը իսկապես չէր կարող երկրորդ անգամ
մահանալ. Վերգ ապես. մակընթացային կախարհը. որը հող էր տանում աշխարհի ծայրին գտնվող փարոսի մասին. մի կին.
որն ուներ մեկ աչքը պատրաստված հղկված կետի ատամից. արծաթե շղթայով իզեցրեց լուսինը և պահեց այն նրանց միզ և. :
«*Ուր կովում եք. — ասաց նա. նրա ճաշը սառեց լողացողների ճողջի նման. — մի պարտքի համար. որը երբեք չի
կարող վճարվել. և մի հաղթանակի համար. որը երբեք չի կարող նվաճվել. Նայնին. որին զուր չգտնում եք պատվել. արգեն
վերածնվել է որպես կաղանար և սուռացել է ճեպ. Վեճը. որին զուր չգտնում եք վրեժ լուծել. սկսվել է մի մարդու կողմից. որը
ստել է. Նիրաուսը եք չէր խորհիսները. եթե պետք է. բայց իմացեք սա. ծովը հետևում է. և նա կկոլու տա հաղթողին և
պարտվողին նույն կոլ ուլ»:*

Ղատաստան.

Ղակամարտություն. որը ծնվել է խորը. չլուծված և. հավանաբար. անլուծելի լարվածությունից. Ուրվական նավատորմի վեճը
թշնամության. գատի. գառը վեճի հեքսագրամն է. որն արմատներ ունի այնքան խորը անցյալում. որ սկզբնական պատճառն
այժմ պարզապես լեգենդ է. «*Փորձողի կանչողի երկնքը*» հպրր. մարտնչող մանգ ուժը. բախվում է «*Ուրվական
մակընթացությանը*» քառասյին. հորջանուտային անգունգին. նրանք երկու անշարժ ուժեր են. և ոչ մեկը ճիշտ չէ. Ղատկերը
երկու ուրվական նավատորմերի է. որոնք խրված են հավերժական մարտում. նրանք չեն կարող առազընթաց գրանցել. չեն
կարող որևէ մրցանակ պահանջել. և նրանց էներգիան ամբողջությամբ ծախսվում է փոխադարձ. ապարդյուն ոչնչացման
վրա. Սակընթացային կախարհի համար սա հստակ և հրատապ նախազգուշացում է. հավամարտությունը. որի մեզ զուր
գտնվում եք կամ որի մեզ պատրաստվում եք մտնել. ծուղակ է. Սույնիսկ եթե հաղթեք. կպարտվեք. Վեճի առարկան
թունավորված գավաթ է. — գողացված մայրապետի ոսկրներ. պղծված պատիվ. պարտք. որը երբեք չի կարող
հավասարակշռվել. Ս. յ վեճը շարունակվելը նշանակում է ճեր կյանքի գուրը լցնել ավազի մեզ. Ղմաստուն մակընթացային
կախարհը գիտի. որ որոշ հուսանքներ նախատեսված չեն կովելու համար. գրանք նախատեսված են փախչելու համար. :
Սյստեղ միակ հաղթանակը մարտից ընդհանրապես հրաժարվելն է. Վտեք ավելի մեծ ուժ — ավազ. միզ նորդ. ինչպես
կետի ատամի աչքով կինը — որը կարող է լուսինը քաշել ճեր միզ և և վերականգնել ավելի մեծ ծովի տեսլականը. Սա
վախկոտություն չէ. Սա խորքի իմաստությունն է. որը գիտի. որ նույնիսկ ամենահզոր ուրվական նավը զեո պարզապես
ուրվական է. և նրա ողջ կատարությունը չի կարող կոտրել նույնիսկ մեկ իրական ալիք. :

Ղատկեր.

Սյուրռեալիստական և ստատիկ տեսարան հսկայական ստորգրյա կիրճում։ Մրկու նավատորմեր՝ թափանցիկ, լուսավոր ուրվական զուկերից, գեմ առ գեմ են սև զրի անգուսնի վրա։ Մրանց առագաստները մառախուղի կտորներ են։ Նրանց անցնակապվերը կմայնջային կերպարանքներ են, որոնք սառեցված են հավերժական կատաղության գիրքերում։ Նգանթի կրակը սառեցված է պայթյունի կեսին, կապույտ կրակի լուռ, անշարժ ցանց։ Դենց կենտրոնում, երկու առագաստար ծովակալների միջև, որոնք չեղծ են մեկնում միմյանց խեղդելու համար անգուսնի վրայով, կախված է միայն հսկայական կաթնագույն լուսին, կապված արծաթե շղթայով, որը անհետանում է վերևի խավարում։ Լուսնի լույսը չի լուսավորում տեսարանը, այն պարզապես բացահայտում է գրա լիակատար, անհույս անշարժությունը։ Ուս հակամարտության պատկեր է, որը հասել է բացարձակ, փակուղային վիճակի։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանի ագրեսիվ, հպարտ կրակն այս աղետի շարժիչն է։ Սկզբնական վիրավորանքը զգացվում է սրտում, այրվող լսատեր, որը գոռում է արգարության համար։ Բայց այս կրակը լուսավորող չէ, դա կլանող բոց է, որը բորբոքել է միտքը վերին գանթյանից գուրս նետելով խելացի արգարացումների և բարդ իրավական փաստարկների ծովը։ Սարիպեն օգտագործվում է ոչ թե ճշմարտության, այլ արգարացման համար։ Որական զոհը Ստորին գանթյանն է, միի ծովը։ Սմբողգ կենդանան էներգիան ներծծվում է մի պայքար սնուցելու համար, որը հաղթող չի կարող ունենալ։ Դարձը հարցնորին ոչդրակի է, ի նչ է այս հակամարտությունն արժենում չէր մարմնին, չէր առողջությանը, չէր խորքային խաղաղությանը։ Մրգյո, ք որևէ սկզբունք արժե զոհաբերել չէր կյանքի ուժը ուրվականին։

Գծեր

Վեճը սկսվում.

Մի թողեք, որ վեճը գառնա հավերժական։ Փոքր, սուր խոսքը շուտով մոռացվում է։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակնթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Նգանթի առաջին կրակոցը աղեղի վրայով։ Փոքր, սուր խոսք է ասվել, աննշան վիրավորանք է տրվել կամ ստացվել։ Մյստեր վտանգն այն է, որ թույլ տաք, որ այս սկզբնական կայծը բռնկի վառոցի պահեստը։ Պեզ համար հակամարտությունը նորածին ծովային օջ է, որը գեռ կարող է հեշտությամբ զայսգախվել։ Կոնարիության մի պահը, սուր խոսքն առանց հատուցման անցնելու թույլ տալը, կիանգեցնի ուրվականների թշնամության լուծարմանը, նախքան այն կսկսվի։ «*Փոքր, սուր խոսքը*» շուտով մոռացվում է ծովի կողմից, գուցե կլինե ք այն մեկը, ով հավերժ կիիշի այն։ Սթե կարողանաք հիմա տիրապետել չէր հպարտությանը, մեղք չկա։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սովակալը նահանգում է իր հայրենի գրանցք։ Մերք հայրյուր հոգի փրկվում են խեղդվելուց։

Սակնթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Սարտական գծերը չհավորվում են, բայց մի ծովակալ գիտակցում է մարտի անխմատությունը։ Սա մարտավարական նահանգ է կատարում, ոչ թե վախկոտությունից, այլ իր անցնակապմի նկատմամբ խորքային պատասխանատվությունից ելնելով։ Պեզ համար հակամարտությունը սրվել է անցնական վիրավորանքից այն կողմ, բայց գեռ ուշ չէ նահանգելու համար։ Դեր «*հայրենի գրանցքը*» չէր ներքին սրբավայրն է, չէր համայնքը, չէր սեփական հանգիստ նավահանգիստը։ Մյստեր նահանգելը հիմա պարտություն չէ, դա հերոսական արարք է, որը փրկում է «*երեք հայրյուր հոգիներին*» բոլոր ապագա ներուժները, նախագծերը և հարաբերությունները, որոնք կընչացվեն առաջիկա

պատերազմի կողմից։ Ինչպես, թե երբ է հաղթանակի գինը չափազանց բարձր։ Պաշտպանեք չեր անջնակալվում։ Գնացեք տուն։

Վեցը երրորդ տեղում.

Մտան գողանում է ծովակալի նավամատյանը և օգտագործում է այն իր սեփական ուղղությունը պլանավորելու համար։ Սա նավարկում է գեպի խութ և կորչում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գլուշացում ուրիշի փառքի համար մարտեր մղելու գեմ։ *«Մտակ»*

վարչկան է. վարչու հրաջանակի կամ հետևորդ. որը ուրիշի հակամարտության է ընդունել որպես իր սեփականը առանց հասկանալու գրա իրական ծագումը կամ նպատակը։ Սա չի կոչում իր սեփական ճշմարտությանը։ Նա կոչում է

«գողացված գրանցամատյանով». փոխառված գծողությանը։ Դեպ համար ուսումնասիրեք չեր վեճի արմատները։ Արդյո՞ք սա իսկապես չեր կոչվել է։ Կամ վարակվել է եք ծնողի, Վուգնկերով. քաղաքական խմբակցության կատարողությանը։ Ուրիշի ուղղականների գեմ կոչվելը նշանակում է կորուրեն նավարկել խութի մեզ։ Սեռած թագավորի թշնամությանը ծառայելու մեզ փառք չկա։

Ինը երրորդ տեղում.

Մովակալը, վերագառնալով մարտի, տեսնում է ապարդյունությունը։ Սա կանգ է առնում և լսում է ծովը։ Սա չի կրակում։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ըշմարտության պահը։ Մովակալը վերագրաչել է մարտի, նրա թնդանոթները լիցքավորված են, անջնակալվում պատրաստ է։ Բայց վերջին պահին նա կանգ է առնում։ Սա լսում է ոչ թե իր սպաների գոռոցները, այլ, հենց ծովը՝ անսահման, լուռ, անտարբեր իրականությունը, որը ծաղրում է նրանց վեճը։ Դեպ համար, նույնիսկ եթե արգեն նվիրվել եք մարտին, գուցե գեմ կարող եք կանգ առնել։ Իրեք կարող եք *«կանգ առնել»* վեճի կեսին, տեսնել ուղղականների մարտի անհեթեթությունը և հրաժարվել կրակելուց։ Սա գեմքի կորուստ է, սա ինքնատիրապետման վեճ արարք է։ Սմենաբարձր ուժը չմասնակցելու ուժն է։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը իզեցնում է լուսինը նավատորմերի միջև։ Վեճը լուծվում է նրա լույսի ներքո։ Պերագույն հազողություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դայտնվում է ավելի բարձր հեղինակություն, իմաստուն և անկողմնակալ միզևորդ։ Վեճի պատամի աչքով մակընթացային կախարդը կողմ չի բռնում. նա փոխում է հակամարտության ամբողջ համատեքստը։ Սա *«Ներքև է քաշում լուսինը»*՝ ներկայացնելով լայն, տիեզերական հեռանկար, որը կոնկրետ գծողությունը դարձնում է փոքր և անհեթեթ։ Դեպ համար սա իդեալական լուծումն է։ Փնտրեք միզևորդի, խորհրդատուի կամ իմաստուն ավագի, որը կարող է տեսնել իրավիճակը ավելի բարձր հոգևոր հարթությունից։ Ի՞նչ նրանց իմաստությունը, ինչպես լուսնի սառը լույսը, սառեցնի մարտն իր տեղում և բացահայտի գրա իրական, գաղափարական բնույթը։ Սա *«գերազույն հազողության»* ուղին է։

Ինը վերևում.

Մակատամարտը հաղթած է։ Մովակալը ստանում է ոսկե գոտի որպես մրցանակ։ Սակայն, նախքան արևը երեք անգամ մայր մտնելը, այն նրանից խլվում է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. կերպին, ամենաշատը նախազգուշացումը: Ղաղթանակը ճեղք է բերվել երկարատև և անտողը հակամարտության միջոցով: Մովակալը պարզևատրվում է *«ոսկե գոտիով»*, հանրային և շրջափելի մրցանակով: Բայց դա գատարկ, անցողիկ բան է: Մինչև երեք արևներ մայր մտնելը, հաղթանակը չեղյալ է հայտարարվում, մրցանակը խլվում է, և արյան ու զանգերի գինը բացահայտվում է որպես լիակատար կորուստ: Պեղ, համար սա վերջնական նախազգուշացումն է: Կինաբանությամբ նվաճված հաղթանակն ընդհանրապես հաղթանակ չէ: Միեզերքն ինքը կվերականգնի հաշվեկշիռը, և ճեր գողացած փառքը ետ կվերցվի: Մի հետապնդեք ոսկե գոտին: Միակ իրական մրցանակը ներդրում թողած խաղաղությունն է: Սնացած ամեն ինչ ուրվական — ոսկի է, և այն կհալվի առազին ապկիվ լուսաբացի լույսի ներքո:

Դեքսագրամ 7. Մովագայլի հավաքը

Սնգունգային հարթավայրի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Բանակի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը: Մոթերորդ թիթեղ.

Սախքան մեծ ծովահեն թագուհին՝ Սերքին ծովերի էգ գայլը, կարողանար մարտահրավեր նետել Մին գինաստիայի նավատորմին, ես նախ պետք է գտներ իր անջնակալվող: Սա չնավարկեց գեպի ամենածանրաբեռնված նավահանգիստները կամ չփնտրեց ամենահայտնի գահիններին: Սա իր նավը ծովից դուրս բերեց մի ամուլ կղզում, որտեղ աճում էին միայն գառը գրիմուռ և սելկի — կանայք, և ես սպասեց: Սա չկանչեց: Մովը կանչեց նրա փոխարեն: Սեկ առ մեկ եկան վտարանգիսները, կինը, որը տիրապետել էր թաֆուսի ճամուռ, բայց այլևս չէր կարողանում գիմանալ ամուսնու գեմքին, մարգարիտ որոնող, որը տեսել էր Կիշապների արքային իր արքունիքում և խուլացել, նրա չայնից, անուն չունեցող տղան, որը կարողանում էր խոսել շնայչկների հետ: Սրանք եկան ոչ թե ոսկու, այլ մի գործի համար: Էգ գայլը նրանց ոչինչ չխոստացավ: Սա միայն ասաց. *«Մովը ճեղ է կանչել, ինչպես ինչ: Մն ճեր նավապետը չեմ: Մովն է մեր նավապետը: Մն միայն առազին թիակն են»*: Սկ նրանք նավարկեցին ոչ թե որպես ամբոխ, այլ որպես կարգապահ մարմին: Բանկի նրանք գիտեին, որ փոթորիկը միայն ճամուռ, քառս է, մինչև այն չհավաքվի փոթորիկի աչքի մեջ, և այդ ժամանակ այն գառնում է ուժ, որը կարող է չհավորել մայրցամաք:

Ուտաստան.

Կարգապահություն, միասնություն և արգար, լավ կազմակերպված կոլեկտիվ զանք: Մովագայլի հավաքը վայրի, քառասյին զրոհ չէ. դա ուշագիտ հավաքված բանակ է, կապված ոչ թե ազատությամբ, այլ ընդհանուր և խորքային նպատակով: Սնգունգային հարթավայրը խորքային, երկարատև կայունության մատրիցը, կիրառվում է Ուրվական մակընթացության նախնադարյան վայրի քառասյին, վտանգավոր տիրույթի վրա: Սա քառսից կարգուկանոն ստեղծելու հեքսագրամն է, ոչ թե անջնական փառքի, այլ ավելի բարձր անհրաժեշտության ծառայության համար: Սակընթացային կախարհի համար սա ապագարարում է այն ժամանակի մասին, երբ մեծ ճեռնարկումը չի կարող կատարվել միայնակ: Մյն պահանջում է *«հավաք»* — համայնի հոգիների համախմբում, կարգապահ թիմի ստեղծում: Մոազևորդը պետք է լինի էգ գայլի նման հարգանք ներշնչելով ոչ թե խաղիվ մայր կամ ահաբեկման միջոցով, այլ Ուտյի հետ իր անսասան համապատասխանությամբ, իր *«առազին թիակով»* զրույց: Բանակը պետք է պատշաճ կազմակերպված լինի: Կա հստակ

հիմանադրական շրջա. յուրաքանչյուր հմտության համար տեղ: *«Ննաչկան հետ խոսողը»*: *«Խուլ գրասուղորդը»*: *«Փոթորիկ արթնացնող կինը»* — յուրաքանչյուրն իր գերն ունի նալի որովայնում: Սա ժողովրդավարություն է. սա կարգապահ. օրգանական մարմին է: Նազդուության բանալին նպատակի արգարությունն է: Մալանի համար հավաքված ծովահենների անջնակալվել կցրվի առագիլն թնդանոթի կրակոցից: Մնչնակալվել. որը հավաքվել է. որովհետև ծովն ինքն է նրանց կանչել. կկովի ինչպես մակնթացություն: Պատկերը նալի է. որը անհատների հավաքածու է. այլ մեկ կենդանի էակ. որի ընթացքը որոշվում է կողմնացույցով. որը ցույց է տալիս իրական հյուսիսը:

Պատկեր.

Նեսարանը էգ գայլի գունկի երկար. մութ փորը է. որը լուսավորված է մի քանի ճոճվող լապտերներով: Մնչնակալվել ամբողջ է. այլ կատարյալ կարգավորված միկրոտիեպերը: Սոագիլն ալանում էգ գայլը սպիացած գեմքով և սառը նեֆրիտի աչքերով մի կին. կանգնած է չեռքը մեծ ղեկին: Սրա շուրջը. իրենց գործառույթով գասավորված. նրա վտարանգիներն են: Խուլ գրասուղորդը ստուգում է հարմարանքները. Վգալով գրանց թրթրումները: Մնաչկան տղան նստած է պահեստում և շշնգում է սահուն. մոխրագույն ջեներին. որոնք կտրում են զուրը ներքևի վանդակաճաղի տակ: Փոթորիկ արթնացնող կինը քարոք նստած է ագուլի բնում. նրա մալերն արգեն ճողում են մոտեցող փոթորկի ստատիկ էլեկտրականությունից: Մուրաքանչյուրը լիովին կլանված է իր առագազրանքով: Սզը լի է աղով. քրտինքով և ընդհանուր. անծալիտ նպատակի Վգացումով: Վկա շաղակրատանը. չկա պարծենկոտություն. միայն կարգապահ նալի ճողոցը և անջնակալմի միասնական շուկը. որը գարջել է մեկ մարմին:

Մերե գանթյանների հնչյունավորումը.

Մյս հեքսագրամի Ստորին գանթյանում ջրի ծովը անջնական գրամբար է. այլ կուլեկով: Մա անջնակալմի համատեղ կենսունակությունն է. համատեղ շուկը: Սիգիլն գանթյանի լապտերը *«գործն»* է. արգար նպատակի պայծառ. անսասան բոցը. որը այրվում է նավապետի սրտում և արտացոլվում է անջնակալմի յուրաքանչյուր անգամի աչքերում: Սա ագահ. չեռքերովի հավակնություն է. այլ նվիրվածություն ինչ-որ բանի. որը մեծ է անհատից: Վերին գանթյանի խարիսխը հիմանադրական շրջան է — հստակ. ռալմավարական և կարգապահ կառուցվածքը. որը պահում է այդքան շատ հզոր անհատների անկայուն էներգիան կառուցողական. այլ ոչ թե կործանարար ջեռով: Մարցը համապատասխանության մասին է. արգյու. ք չեր ներքին բանակը կարգապահված է ճշմարիտ և արժանի գործի շուրջ:

Ուժեր

Վեցը սկզբում.

Բանակը պետք է շարժվի գեպի հստակ մակնթացային օրենք: Սոանց գրա հոսանքը պղտորվում է և վերածվում գծախտության:

Սակնթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սախքան առագիլն թիակը գուրն իզեցնելը. պետք է լինի օրենսգիրք: *«Սակնթացային օրենքը»* կանոնների ամբողջություն է. առաքելության և վարքագծի հստակ ըմբռնումը. որը կապում է անջնակալմին: Քեզ համար սա հիմնարար քայլն է: Սախքան չեր գաշնակիցներին համախմբելու կամ չեր արշավալույսելը. գուր պետք է ունենաք բացարձակ պարզություն չեր նպատակի և սահմանների վերաբերյալ: Մեռ. եք հավաքում: Մեռն է արգելված. Նույնիսկ մարտի թեժ պահին: Մեռ *«Սակնթացային օրենքը»* անորոշ է կամ եսասիրական. կուլեկով էներգիան կլուծարվի պղտոր. քառսային հոսանքի մեզ: Մրգար բանակը պահանջում է արգար. միանշանակ օրենսգիրք:

ինը երկրորդ տեղում.

Առաջին օգնականը կանգնած է ղեկին նավապետի կողքին: Անջնակազմը վստահում է նրա աչքերին: Ղազողություն: Ոչ մի մեղադրանք:

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սավապետը նշանակում է իր վստահելի առաջին օգնականին. վի անջի, որը ներկայացնում է անջնակազմի շահերը և ծառայում է որպես կամուրջ առաջնորդի և ղեկավարվողների միջև: Այս երկրորդ հիմնական կախարհային խարիսխ է. ներկայություն նավի կենտրոնում: Ձեզ համար, չէր ղեկավարի գերում. մի փորձեք հիմնադրել մեկուսացված: Ուր պետք է ունենաք վստահելի լեյտենանտ. մեկը, ում անջնակազմը հարգում է և ով կարող է մեղմացնել չէր հիմնականները կարեկցանքով և գործնականությամբ: Այս հավատարիմ, կայուն ներկայությունը չէր կողքին — չեռնարկման սրտում — մեծ հազողության նշան է: Անջնակազմի վստահությունը ղեկավարության նկատմամբ ամրապնդվում է:

Վեցը երրորդ տեղում.

Անաջկան տղային տրվում է վառորդի պահեստի հիմնականությունը: Վատ նախանշան:

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Կրիտիկական սխալ լիազորությունների փոխանցման մեջ: «*Անաջկան տղան*» ունի հզոր, վայրի և էական տաղանք, բայց նա բացարձակապես անհարմար ընտրություն է նավի ամենաանկայուն և վտանգավոր պաշտոնի համար: Ձեզ համար սա խիստ նախազուգուցում է ճանաչել չէր մարզկանց: Մարդն ազվոր, բայց հուզականորեն անկայուն մարդուն հանգիստ, կանխատեսելի հեղինակություն պահանջող պաշտոնում տեղավորելը աղետ կհրավիրի: «*Վառորդի պահեստը*» չէր արշավի ամենախոցելի կետն է — ֆինանսական չզան, Վգայուն բանակցություն, խորքային անջնական զաղտնիք: Մի վստահեք այն ամենախարիվատիկ կամ հետաքրքիր մարդուն. վստահեք այն ամենակայուն և վստահելի մարդուն:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սավատորմը քամի չի գտնում: Ոչնչամու ափը անհասանելի է: Ղրամայվում է ուղղափարական նահանգ գեպի չմեռային նավահանգիստ: Ոչ մի մեղադրանք:

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սրշալը կանգ է առել: Սպասակը «*թշնամու ափը*», պարզապես անհասանելի է առկա ռեսուրսներով և էներգիայով: Ղուտ առաջնորդը անզուգուրեն չի մղվում գեպի անօգուտ իրավիճակ: Մա հիմնադրում է ուղղափարական նահանգ գեպի «*չմեռային նավահանգիստ*»: Ձեզ համար սա չախողում չէ, այլ իմաստության զրոստում: Վերջ նական գրոհի համար պայմանները հարմար չեն: Մոռա շարժվելը կնշանակեր կորցնել չէր բանակը: Սահանգը գեպի անվտանգ նավահանգիստ, որտեղ անջնակազմը կարող է հանգստանալ, պաշարներ համալրել և սպասել ալվելի բարենպաստ եղանակի, ճիշտ և անմեղ ուղին է: Սահպանեք չէր ուժը:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Տեսնում են գեր առնետներով լի առևտրային նավ: Անջնակազմը ցանկանում է հարձակվել: Սավապետը արգելում է դա, քանի որ առնետները ժանտախտ են տարածում: Ղազողություն:

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ղայտնվում է թվացյալ հեշտ և շահավետ թիրախ: Անջնակազմը, ծարավ լինելով գործողության կամ ավարի, աղաղակում է օպրտունիստական հարձակման համար: Բայց իմաստուն նավապետը տեսնում է թաքնված վտանգը: «*Չոր առնետները*» թվացյալ ցանկալի մրցանակներն են, որոնք կրում են թաքնված

վարակ։ Ուեյ համար սա խորքային խորաթափանցության կոչ է։ Սրա շահույթ, հյուրալի բաժնասանք, գովեստի արժանի, բայց անվստահելի գաշինք — սրանք են ժանտախտով լի առնետները։ Ուեր բանակը նրանց վրա ազատ արջակելը կվարակեր ամբողջ արշավը։ Սա վապետի վճռական. «*Ն*»-ը իսկական առաջնորդության գրսևորումն է, որը վերջում «*հազորային*» է բերում։

Վեցը վերևում.

Քշեամին պարտված է։ Վղլիները խաղաղեցված են։ Բայց խորի վրա կառուցված գահը չպետք է պահվի բռնակալի կողմից։ Անջնակալվը վերագառնում է իրենց գյուղերը։ Սա վապետը վերագառնում է ծով։

Անընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սրգար պատերազմը հաղթված է։ «*Վղլիները խաղաղեցված են*»։ Ղիմա գալիս է բոլորից կարևորագույն պահը։ Կարգապահ բանակը չպետք է վերածվի անջնական կայսրության գործիքի։ «*Նրա վրա կառուցված գահը*» հաղթանակից հետո ստեղծված կառավարությունն է. և այն չպետք է պահվի բռնակալի կողմից, որը չգտնում է պարզապես փոխարինել, հին իշխանությունը։ Բանակը պետք է ցրվի։ «*Անջնակալվը*» վերագառնում է իրենց գյուղերը, իրենց կյանքին որպես բուժիկներ, զրատույններ և չկնորսներ։ «*Սա վապետը վերագառնում է ծով*»։ Իր նախնական, համեստ տեղը Ղառյում։ Ուեյ համար սա իսկական առաջնորդի վերջնական փորձությունն է։ Պատերազմում հաղթելը և հետո իշխանությանը կառելը նշանակում է զավաճանել այն գործին, որի համար գուք կովել էք։ Խաղթանակը պատկանում է ծովին, ոչ թե չեյ։ Բող բանակը լուծարվի այն խաղաղության մեջ, որը այն հավաքվել էր ստեղծելու համար։ Սրշավն ավարտվեց։ Վերագարձեք տուն։

Դեքսագրամ 8. Սարգաստյի հավաքը

Առաջնորդող հոսանքի հեքսագրամը Անգունգային հարթավայրի վրա
Սիափին մնալու, միասնության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Ութերորդ թիթեղ.

Դա վարավոր գունդիների ծովում ցամաք չկա։ Սիայն ոսկեգույն սարգաստյի հսկայական, լողացող խոր, միլիոնավոր խճճված կղզիներ, որոնք այնքան խիտ են հյուսված, որ գրանց վրայով կարելի է, քայլել։ Սա ոչ թե հրամանատարության, այլ, միաշուրման վայր է։ Մոկային կրիաները հալարավոր մղոններ են անցնում, չվերը զնելու, նրա լողացող տերևների անվտանգության մեջ։ Դարյուրավոր հեռավոր մայրցամաքների լողացող սերմերը արմատ են գտնում, նրա խճճված հյուսվածքում։ Անհամար փոքրիկ, լուսավոր արարածների ուրվականային լույսը կաշու է, նրա թելերին ամբողջ խորը վերածելով լողացող համաստեղության։ Սա բաց օվկիանոսի բաբախող սիրտն է, քաղաք առանց թագավորի, ալգ առանց օրենքի, որը միափն է պահվում միայն ապաստանի, անվտանգության և համատեղ զերմության համընդհանուր կարիքով։ Այս ծովի վրա խորհրդածող մակընթացային կախարհը կվզա այս հավաքի չգողակախությունը իր սեփական միի օվկիանոսում։ Սա կիմանա, որ ապրելը նշանակում է միության ուղղությամբ լողալ։ Սարգաստն չի նվաճում կորածներին, այն ողգունում է նրանց։ Այլ իր ողգունելով, այն ստեղծում է մի աշխարհ։

Ղատաստան.

Բնական, օրգանական և խորապես միավորող ուժ։ Սարգստյի հավաքը սեփական իրական համայնքի՝ էակների այն խմբի որոնման կամ գտնելու հեքսագրամն է, որին մարդ բնականաբար պատկանում է։ Այն պարտադրված գաշինք կամ քաղաքական միացում չէ։ Ենթադրյալ հոգիների նորից մագնիսական միացումն է։ Արևելքում գտնվող «*Մուգ Նորդոլ հոսանքը*» տաք, նպատակասլաց քամին է, որը տանում է բոլոր բաները գեպի իրենց նախասահմանված հանգիստ վայրը։ Ներքում գտնվող «*Մեղունգային հարթավայրը*» ընդհանուր արժեքների խորքային, կայուն հիմքն է, որի վրա կարող է կառուցվել երկարատև համայնք։ Սակընթացային կախարհի համար սա ապագարարում է նվիրված կապի ժամանակ։ Այն կարող է մատնանշել Նոր զործընկերություն, ընտանեկան կապերի խորացում, կամ հոգևոր տոհմի հայտնաբերում։ Կենտրոնական պատկերը Սարգստյի ծովն է։ Լողացող խութ, դրտեղ անհամար տարբեր օրգանիզմներ — կրիաներ, սերմեր, Լուսավոր որդեր — բոլորը գտնում են ընդհանուր տուն՝ առանց կորցնելու իրենց անհատական բնույթը։ Սա չէր միության մոգելն է։ Սա միատարրություն չէ, այլ ընդհանուր ուղեծիր։ Այս հեքսագրամի բանալին մոտեցման անվերջությունն է։ Սարգստն չի մերժում որևէ մեկին, ով բարի կամքով է Լողում գեպի այն։ Սակայն կա հրատապություն, հավաքը տեղի է ունենում հիմա, և եթե դուք հետաջգեք կամ թույլ տաք, որ չէր էզոն թելադրի չեր ընթացքը, դուք կանցնեք մեծ խութի կողքով և կմնաք մենակ գատարկ կապույտի մեջ։ Այս հեքսագրամի կենտրոնական կողմնացույցը սիրտն է։ Փնտրեք միութիւնը, գտեք զերմության աղբյուրը և խարսխեք չեր հոգին կյանքի ցանցին։

Պատկեր.

Սարգստյի ծովի համայնապատկերային տեսարան՝ միախառնված գրիմուրների հսկայական, ուկեզույն — շագանակագույն հարթավայր, որը չգվում է միջև, մշուշոտ հորիզոն։ Ներքում գտնվող զուրը անհնարին երանգի է, խորքային ինդիգո, պատուհան գեպի անգույն։ Ջերմերի մեզ խճճված են միասնության խորհրդանշներ, ծովային կրիայի հին, խեցիկ պատված պատյանը, որը հանգստանում է Նոր դուրս եկած չափուկ կողքին, ցամաքային զուգլիներից մի էկզոտիկ ծաղիկ, որը ծաղկում է մոռացված ծովային ժողովրդի ունագրերով փորագրված Լողացող փայտի մի կտորի կողքին։ Կենտրոնում մի փոքրիկ, չեղքով հյուսված պարանե շրջան է հյուսված գրիմուրի մեջ — այս բնական սրբավայրում կատարված միտումնավոր, մարդկային նվիրվածության նշան։ Լույսը մեղմ, ցրված ոսկի է, և զգացողությունը խորքային, սնուցող անվտանգության զգացողություն է։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանում այս հեքսագրամը զգացվում է որպես հաստատվելու, տուն վերագտնալու խորքային զգացում։ Միի ծովը ճանաչում է մի վայր, որտեղ վերջապես կարող է հանգստանալ, իր ցրված էներգիան հավաքված է տաք, կայուն լճակի մեջ։ Միզին գանթյանի լապտերը վառվում է նվիրվածության հանգիստ, հաստատուն բուցով, այլ ոչ թե փառասիրության փայլով։ Սա սրտի կապ է։ Վերին գանթյանի խարսխել համատեղ պատմությունն է, փխխուփայության կամ տոհմի ընդհանուր «*առաջ Նորդոլ հոսանքը*», որը միավորում է խումբը։ Երբ սիրտ հետ համապատասխանեցման մասին է. «*Ի՞նչ զերմություն է ինչ չգում, և արդյոք դա ճշմարիտ և կյանք տվող Սարգստն է, թե՛ կերծ, կլանող հորջանուտ, որը քողարկված է որպես նախահանգիստ*»։

Գծեր

Վեցը սկզբում.

Սեկ մարգարիտի ընծան կապե բաժակի մեջ։ Սեկեղծ սիրտ։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիր գաշնակցի կամ համայնքի հանգեպ խոնարհ. բայց անկեղծ մոտեցում. «*Ասկե բաժակը*» պարզ. անվարդ անոթ է. «*միակ մարգարիտը*» մարգրո իրական ես —ի պարզևն է. Ոչ մի շքեղ ցուցադրութիւն. ոչ մի ցուցադրական հարստութիւն կամ կեղծ խոստումներ. Դեպ համար սա ցանկացած նշանակալի միութիւն սկսելու ճիշտ չեն է. Սկեք այնպիսին, ինչպիսին կաք. չէր պարզ. ապ ինչ սրտով. Սկական Սարգաստն կճանաչի ընծայի անկեղծութիւնը և կընգուի չեպ առանց գատողութիւն. Սոտեցումը հանգիստ. փոխադարձ հարգանքի ծես է:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Սամուռ —օրիորդը լուղում է իր ներքին քարանձավից՝ գրավված խութի բույրով. Սա չի չգտում տիրել. այլ պատկանել. Ղազողութիւն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիրութիւնը ծնվում է ներքին. անգիմադրելի չգողութիւնից. «*Սամուռ — օրիորդը*» ամաշկուտ. ինքնագիտարկող հոգի է. որն ապրել է իր խորքային. ներքին աշխարհում. Սրան չեն մղում ազահութիւն կամ միայնութիւն. այլ մաքուր. օրցանական չգողութիւն գեպի այն վայրը. որտեղ բնապարար գիտի. որ գա իր տունն է. Դեպ համար մի ստիպեք միութիւն. Որ ընդհանուր ոգու բնական չգողականութիւնը առաջնորդի չեպ. Սյս միութիւն կամենում է լստն. այլ ոչ թե չէր էգոն. Ղավաքի ուղղութիւնք չէր շարժումը նրբագեղ է. բնական և նախասահմանված է հազողութիւն բերելու համար:

Վեցը երրորդ տեղում.

Սնաչուկը հետևում է արյան հոտին գեպի խութը. փնտրելով ոչ թե տուն. այլ կերակրման վայր. Սրա միութիւնը գիշատութիւն է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գգուշացում կեղծ միութիւն գեմ. «*Սնաչուկը*» գիշատիչ է. որը մտնում է համայնք ոչ թե պատկանելու. այլ սնվելու համար. Սա Վգում է հավաքի զերմութիւնն ու խոցելիութիւնը և չգտում է շահագործել այն. Դեպ համար Վգույշ եղեք նրանց հետ. ովքեք մտնում են չէր շրգապատ. և ապ ինչ եղեք ուրիշներին միանալու չէր սեփական գրգապատճառների հարցում. Սրգյո ք գուք լուղում եք գեպի այս խումբը. նրանց էներգիայով. կապերով կամ բարութիւնք սնվելու համար. Պիշատութիւնք վրա կառուցված միութիւնը կկործանի խութը և գիշատիչին կթողի սովամահ լիկելու. Սա մակաբուծական կապ է. ոչ թե իսկական հավաք:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Փղթորիկ —ծիծեռնակը լքում է իր հոտը. Սարգաստի հետ պարելու համար. Սա գտնում է նոր երկինք. Ղազողութիւն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիտումնավոր և հրապարակային հեռացում սեփական տեսակից՝ միանալու նոր. ավելի համապատասխան համայնքի. «*Փղթորիկ — ծիծեռնակը*» լքում է իր ծանոթ «*հոտը*» (ընտանիք. կարիերա. մշակույթ) «*պարելու*» Սարգաստի հետ. Սա ինքնորոշման քաղաքի արարք է. Դեպ համար սա կարող է ապգանշան լիկել չէր անցյալի հետ գծկար ընգմիզում կատարելու ժամանակի մասին. նոր հոգևոր ընտանիք կամ գործընկերութիւն չհավորելու համար. Եռանալը գավաճանութիւն չէ. գա միգրացիա է գեպի ավելի ճշմարիտ տուն. Սյս նոր միութիւնը. որը ծնվել է գիտակցված ընտրութիւնից. մեծ հազողութիւն խոստում է պարունակում:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդի հյուսումն է վերգին տերևը խութի մեզ՝ ավարտին հասցնելով տոնական շրգանակը. Սույնիսկ թաքնված օջաչուկը ողբունվում է. Ոչ մի մեղադրանք:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սողազ և որդը կամ կենտրոնական գեմքը կատարում է վերզ նական. միավորող գործողությունը. որը կատարում է համայնքը: «*Պոնական շրջ անակը*» լիակատար ներառման ծես է: «*Նույնիսկ թաքնված օջաղունը*» — վտարանգիս. տարօրինակը. մութի մեզ թաքնվածը — փնտրվում է և պաշտոնապես ողջունվում: Քեզ համար. եթե գուցե դեկավարի գիրքում եք. ջեր խնդիրն այժմ ստեղծել այնքան լայն և զերմ տարածք. որդւ ղը գրտում չմնա: Իսկական միութիւնը խումբ չէ. այն բաց շրջ անակ է: Եթանքը արմատական հյուրընկալութեան ոգին: Համայնքն այժմ ամբողջական է. և գրա կատարելութեան մեզ ոչ մի թերութիւն չկա:

Վեցը վերևում.

Ժամանումը լուռ է: Սողազ և որդը միայնակ կանգնած է խութի վրա. սպասելով: Ոչ մի մեղադրանք. բայց ի՞նչ նպատակով:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիրութեան հեքսագրամի մելամաղձոտ ավարտը: Հավաքը տեղի է ունեցել. կամ գուցե այն չափականց ուշ է տեղի ունեցել: Սպագա առաջ և որդը միայնակ կանգնած է խութի վրա. հույս ունենալով միանալ մի համայնքի. որն արգեն չհավիրել է իր կապերը կամ ցրվել է: «*Ժամանումը լուռ է*»: Չկա տոնակատարություն. չկա ճանաչում: Քեզ համար սա նախազգուշացում է չափականց երկար սպասելու դեմ. թույլ տալով. որ ջեր հպարտությունը կամ տատանումը խանգարեն ջեզ լողալ. զեպի Սարգաստ. երբ հոսանքը ճիշտ էր: Սիւաչուլման պահն անցել է: Ուր մնացել եք միայնակ ինքնիշխանի հանգիստ արժանապատվութեամբ. բայց ջեր փնտրած զերմութիւնն այժմ միայն հիշողութիւն է գատարկ մակընթացութեան վրա: Եւ որը մնում է կախված. ի՞նչ նպատակով է այս միայնութիւնը: Սիւ բաց թողեք պատկանելութեան մակընթացութիւնը. երբ այն բարձրանում է:

Դեքսագրամ 9. Սելկիի լծասարքը

Սողազ և որդիդ հոսանքի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Փոքրերի սանձահարող ուժի հեքսագրամը

Սոյից քայքայված տաճարի իմաստութիւնը. Ինտերդ թիթեղ.

Սելկիի թագուհին. նա. որը հանում է իր փոկի կաշին. ափին որպէս կին քայլելու համար. մի անգամ սիրեց մի մահկանացու ջկնորսի: Բայց նրա սիրտը թափուս էր — կատաղի. կրքոտ և բուրբուրկն անկառավարելի: Սրա սերը փոթորիկ էր. որը սպառնում էր երկու նավերն էլ ժայռերին խփել: Սելկիի թագուհին չլքեց նրան: Սա վերցրեց իր արծաթե մազերի մի թել. մի թել. որը պարունակում էր խորքային մակընթացութիւնների համբերութիւնը. և հյուսեց այն մի փոքրիկ. գրեթէ անտեսանելի լծասարքի մեզ: Սա այն նրբորեն գրեց նրա սրտի վրա: Սն չկապեց նրա սերը. այն չհավորեց այն: Սն չլռեցրեց նրա մոնչունը. այն կարգավորեց այն ավելի ևս որք հաճախականութեան: Ջկնորսը. որը մի ժամանակ վայրի էր ինչպէս հյուսիս — արևելքան քամին. դարձավ կայուն. կյանք տվող քամի: Սա զեռ կարող էր զգալ փոթորիկը իր ներսում. բայց այժմ այն շարժում էր նրա առաջատուները. այլ ոչ թե խորտակում նրա նավը: «*Սա փոքրի պրպտաւն է*»: — ասաց Սելկիի թագուհին իր գոստերին: «*Եւ թիւնը կտրտում է ժայռը: Սառախողը փափկացնում է այն: Սոյեք մառախողը: Սիւ արծաթե մազ. գրված սիրով. կարող է սանջել վիշապին. որին հալարավոր շրթաներ չեն կարող պահել*»:

Ուտաստան.

Նորք, Նուրք, բայց անգիմազրելի ուժը հանգիստ համառության և փոքր, սիրող զսպումների: Սելկիի լծասարքը ավելի մեծ, ավելի վայրի ուժի սանձահարման հեքսագրամն է՝ ոչ թե ուղղակի բախման, այլ համուլման, շնորհի և փոքր, գեղեցիկ ալգեցուրթյունների կենտրոնացված կիրառման միզոցով: «*Նազ Նորդոդ հոսանքը*» վարպետի մեղմ, համառ քամին է. ներքևում գտնվող «*Փոթորիկ կանչողի երկինքը*» հուր, քառսային, ստեղծագործական ավերիչ ուժն է, որը պետք է սանձել: Կենտրոնական պատկերը Սելկիի թագուհուն է, որը չի հրամայում իր սիրեցյալի թայֆուն Կրտին, այլ հյուսում է մի «*փոքրիկ լծասարք*» մի արծաթե մալից՝ այն նրբորեն ուղղորդելու համար: Սակընթացային կախարհի համար սա «*փոքրերի սանձահարման ուժի*» ժամանակն է: Ուր, հավանաբար, գործ ունեք իրավիճակի կամ հսկայական, անկայուն ուժի տեր անձի հետ — դեկավար, հաստատություն, կախվածություն, չէր ներսում ստեղծագործական ուժ: Ուղիղ, «*Նը-Վիշապների եսվատորմի*» մոտեցումը միայն կհանգեցնի արդեսալի բախման: Ճեր խնդիրն այս ուժը կոտրելը չէ, այլ այն վարդաբել չէր սեփական հանգիստ, համառ ալգեցուրթյամբ: Բարության փոքր արարքներ, Նուրք վերահասցեավորում, մանրամասներին համառ ուշադրություն, մեղմ ասված, բայց անսասան ճշմարտություն — սրանք այն արծաթե մալերն են, որոնք սանձում են թայֆունի սիրտը: Սպասակները համեստ են, միզոցները՝ Նուրք, բայց ալգեցուրթյունը, ժամանակի ընթացքում, խորքային է: Փոթորիկը հնարավոր չէ կանգնեցնել, բայց այն կարելի է սովորեցնել երգել:

Պատկեր.

Ճեսարանը ափամերձ տնակի մտերմիկ ինտերիերն է: Սելկիի թագուհին — մուգ, հեղուկ աչքերով և գեղև աղաքից կաթող մալերով մի կին — նստած է հարթ ծովային քարերից օգախի մոտ: Պեղծերում նա հյուսում է Նուրք, գրեթե անտեսանելի լծասարք մի երկար, արծաթե մալից: Սա նայում է ոչ թե իր աշխատանքին, այլ պատուհանից դուրս, որտեղ ժայռերի վրա կանգնած է կոպիտ, տանգված տեղքով չկնորսը, բռնուցեները սեղմած կատարի, մարմնավորված փոթորկի գեմ: Սակայն քամին, որը մի պահ առաջ պատռում էր նրա հագուստը, սկսում է թուլանալ: Թագուհու չեղքի լծասարքից արծաթե մի թել է դուրս սահում պատուհանից, և որտեղ այն գիպում է չկնորսին, նա տեսանելիորեն փափկվում է: Որսի փոթորիկը չի անհետացել, բայց նրա ոռնոցը նվազել է մինչև ցածր, կայուն բզկոց: Սա սիրող գիմանկարն է ոչ թե որպես շղթա, այլ որպես Նուրք, համառ լարում:

Երեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանն այս ուժի նստավայրն է: Սելկիի լծասարքը հյուսված է սրտից — սիրուց, համբերությունից և խորքային, անսասան կարեկցանքից այն վայրի էակի նկատմամբ, որը պետք է ընտելացվի: Լապտերի բոցը կատարի խարոյլ չէ, այլ փոքրիկ, կայուն օգաչուական լույս, որը տանում է կորած նավը տուն: Ստորին գանթյանի էներգիան հանգիստ է, համբերության խորքային զրհոր: Կերին գանթյանի խարիսխը միակ կիզակետն է, իմաստությունը, իմանալու, որ ալգեցուրթյան մեկ, կատարյալ տեղագրված թելն ավելի ուժեղ է, քան հապարավոր ցրված պահանգները: Դարցն է. «*Որ վայրի ուժին եմ ես սիրով Նոր չև, տալիս, և ո՞ր փոքրիկ, համառ շնորհի արարքն է իմ արծաթե մալը*»:

Ուժեր

Ինը սկզբում.

Փոթորիկը ոռնում է փեղկերի վրա: Լավ օր է կրակի մոտ ցանցեր նորոգելու համար: Դիմա դուրս գալը աղետի կիրավիրի:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. վայրի ուժն իր զագաթնակետին է: Արտաքին իրավիճակին անմիզ ականորեն ալգելն անհնար է: Ճեզ համար միակ իմաստուն ուղին նահանգելն ու սպասելն է: Մի ներգրավվեք

փոթորիկի մեզ։ Նրզվեք զեպի ներս։ «Նորոգեք ցանցերը կրակի մոտ» — պաղպղեք փոքր կենցաղային և գործնական գործերով, որոնք կարգուկանոն են վերականգնում չէր ներքին աշխարհում։ Սա պասիվություն չէ։ սա Սելկիի թագուհու ուսմամբ արական համբերությունն է, որը հանգիստ պահն ընտրում է անօգուտ, հերոսական գրոհից։

Ինը երկրորդ տեղում.

Ակնորսը, հանգստացած մեկ արծաթե մալից, վերադառնում է խրճիթ, չեղքը գնելով իր սրտի գալլի զլխին։ շաղկապություն։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. շաղկապության առաջին, նորից նշանը։ Վալրի ուժը, լինի զա մեկ ուրիշի, թե չէր սեփական անհանգիստ սրտում, նրբորեն հետ է քաշվում իր կրթանարար ուղուց։ «Իր սրտի գալլի զլխին» վալրի, բնազդային միզ ուկն է, որը հանգստացվում է ոչ թե ուժով, այլ վստահությամբ։ Ակնորսը վերադառնում է օգախ ճանաչելով իր նոր հանգստության աղբյուրը։ Քեզ համար սա նշան է, որ չէր փոքրիկ սիրող ազդեցությունները գործում են։ Վալրի արարածը, որին զուր ընտելացնում էք, սկսում է վստահել չեզ։ Ճոնեք այս հանգիստ հաղթանակը։

Ինը երրորդ տեղում.

Սալլի լծասարքը չափազանց ամուր է։ Ձուլը նետում է իր լուծը։ Սմուսնություն ժայռերի վրա։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ձգուշացում պսպման սխալ տեսակն օգտագործելու զեմ։ «Լծասարքը» զարգել է կոպիտ, կոշտ լուծ, և վալրի ուժը բռնի կերպով ապստամբում է։ «Մայրերի վրա ամուսնությունը» կոտրված վստահությունն է, որը առաջանում է գերիշխելու, այլ ոչ թե ընտելացնելու փորձերից։ Քեզ համար, ինչ վերաբերում է չէր մեթոդներին, ուսումնասիրեք։ Սրգյո ք չէր «Նորից համուզումները» զարգել են նյարդայնացնող։ Սրգյո ք չէր համբերությունը պղտորվել է պասիվ — ագրեսիվ վերահսկողության։ Սթեզ սկսումը չափազանց ամուր է, գազանը կփախչի։ Ուրք պետք է թուլացնեք լուծը, վերագտնեք մի արծաթե մալի շնորհ և վերականգնեք կոտրված վստահությունը, նախքան ամբողջ չեռնարկությունը կփշրվի։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սելկիի թագուհին ասում է ճշմարտության մեկ խոսք։ Ակնորսի տենդը կոտրվում է։ Սրա սիրտը մաքրվում է հին փոթորիկից։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Նրզ ազարջային կետը։ Նորից, համատ ազդեցությունը ստեղծել է վստահության տարածություն, և այդ տարածությունում կարելի է ասել մեկ անկեղծ ճշմարտություն, որը կոտրում է հին օրինաչափությունը։ Սելկիի թագուհին զասպիսություններ չի կարգում, նա պարզապես ասում է «ճշմարտության մեկ խոսք» իր ստեղծած հանգստության մեզ։ Քեզ համար, երկարատև լուր գիվանագիտությունից հետո, եկել է պարզության և անկեղծ, սիրող գիմակայության պահը։ Վալրի ուժը վերջապես պատրաստ է լսել այն, ինչ ասելիք ունեք։ Սեք չէր ճշմարտություն հիմա, ոչ թե որպես կենք, այլ որպես ազատում։ Սյս անկեղծությունը, որը ծնվել է համբերությունից, կթուլացնի տենդը և կմաքրի սիրտը։ Բուժող վերջի մեզ մեղք չկա։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Լծասարքն այլ ևս լծասարք չէ, այլ համատեղ մեղեդի։ Ակնորսն ու սելկին երգում են երկվոր երգ, որը հանգարտեցնում է ալիքները։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. «Փոքրերի սանձահարման ուժի» ամենաբարձր փիճակը. Լծասարքն այլևս արտաքին չսպող միզոց չէ. այն գարշել է «համատեղ մեղեդի», փոխադարձ, սիրող կապ. վայրի ուժը ոչ միայն սանձված է, այլև ստեղծագործական գործընկեր է. Գլխորսի փոքրիկ «սիրտը» և սելկիի խորքային համբերությունը միացույվել են մեկ, ներգաշնակ երգի մեզ, որը կարող է հանգստացնել արտաքին աշխարհը. Գեզ համար սա վերջնական նպատակն է. Նվկամարտությունն ամբողջությամբ լուծված է, վայրի ուժն այժմ համաստեղծող է, և չէր համատեղ ազդեցությունը ճառագայթում է գեպի գորս. հանգստացնելով չէր շուրջը գտնվող քաղաքը:

Ինը վերևում.

Փոքրիկը վերագարշել է իր քարանձավը. Լծասարքը գրված է. Բայց Սելկիի թագուհին գեղ լսում է, քանի որ բոլոր լուրջությունները ժամանակավոր են:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սշխատանքն ավարտված է. վայրի ուժը լիովին ինտեգրվել է, և սպառնալիքը նահանգել է. «Լծասարքը գրված է», ինչը ազդարարում է ակտիվ, գիտակցված զսպման շրջանի ավարտը. Բայց վերջնական իմաստությունը Սելկիի թագուհու լուր և գոնությունն է. Սա գիտի, որ փոքրիկը մեռած չէ. այն միայն քնած է. Գեզ համար վայել էր խաղաղությունը, բայց մի շփոթեք այն մշտական փիճակի հետ. վայրիությունը բնության մի մասն է, և այն կրկին կբարձրանա. Նվկական արվեստը փոքրիկը հավերժ հաղթելու մեզ չէ, այլ այն գիտակցելու մեզ, որ գուցե ունեք հմտություն, սեր և արծաթե մազեր. Երբ Լծասարքը հյուսելու համար, երբ քամին կրկին ոռոտա. Նմաստությունը մեղեդու հիշողությունն է:

Դեքսագրամ 10. Սակընթացքի վրայով քայլողի քայլվածքը

Փոքրիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը Լուսկյաց անգուսդի վրա
Քայլելու, վարքի հեքսագրամը

Սոյից քայլած տաճարի իմաստությունը. Տասներորդ թիթեղ.

Սրելեյան ծովում կա մի ավազաշերտ, որը հայտնվում է միայն տարվա ամենացածր մակընթացության ժամանակ, թաց ուկու արահետ, որը մահկանացուների երկրից տանում է գեպի Սո Գուանգի պալատի առաջին դարպասը. վիշապների արքան, ըմպան և հպարտ, այցելուներին թույլատրում է միայն այս մեկ օրը և, նրանց անցման համար մեկ պայման է գնում. նրանք պետք է քայլեն. Ոչ թե լողան. Ոչ թե նավարկեն. Քայլ են, որպես ցամաքային արարած, իր տիրույթի հատակին. Գործը երբեք չի բարձրանում նրանց կոճերից վեր, այնուամենայնիվ ամբողջ օվկիանոսի ճնշումը սեղմում է նրանց զլուխներին. Սերք, նայելը նշանակում է տեսնել անգուսդը հավար ֆայթոմի անկում, որը հորանգում է բարակ, ավազոտ ժապավենի տակ. վերև, նայելը նշանակում է տեսնել, ալիքները, որոնք բախվում են հենց վերևում. հեղուկ որոտի առաստաղ. Սնցնելու միակ ճանապարհը կատարյալ, անշտապ արժանապատվությամբ քայլելն է. ոչ խորքից գողալով, ոչ էլ երկնքին մարտահրավեր նետելով. Մյս քայլվածքին տիրապետող մակընթացային կախարդն է, որի համար վիշապի դարպասը բացվում է. Սա չի նվաճում ծովը. Սա չի ենթարկվում գրան. Սա քայլում է գրա վրայով լիովին գիտակցելով անգուսդը, լիովին լուսավորված կաթնակով, և, նրա յուրաքանչյուր քայլը հանգիստ, բարեհիտ և միտումնավոր քաղության արարք է. Սա Սոնետի ժամի ճանապարհն է, ամենագաղտնի ժամանակը, երբ աշխարհը շունչը պահում է, և խորքի մեծերը գալիս են ծանծաղուտ սկզբում:

Ուտաստան.

Միշտ վարքի արվեստը հսկայական. վտանգավոր ուժի առձև։ Սակնթացքի վրայով քայլողի քայլվածքը պարկեշտության հեքսագրամն է. բարդ սոցիալական հիերարխիայում կամ հոգևորապես լիցքավորված իրավիճակում նրբագեղությամբ արժանապատվությամբ և սեփական տեղի բացարձակ գիտակցությամբ նավարկելու։ Վերևում գտնվող «*Պողոթնի կանչողի երկինքը*» վերագալի անգիմագրելի, սարսափելի և պոտենցիալ կործանարար ուժն է (վիշապի արքան, օրենքը, բնական աղետը)։ Ներքևում գտնվող «*Լուսկյաց անդունդը*» խորքային, ուրախ, վստահող սիրտն է, որը չպետք է ընկրկի։ Վենտրոնական պատկերը ներ ավազուտ ժապավենի վրայով քայլելն է. վերևում ամբողջ օվկիանոսը, իսկ ներքևում անսահման անգունը, մի արահետ, որը պահանջում է կատարյալ, հանգիստ և անվախ հանգստություն։ Սակնթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ դուք գտնվում եք մեծ և անկայուն ուժի մոտ։ Ու կարող է լինել, ահեղի ղեկավար, խիստ ավանդույթ, վտանգավոր բնական ուժ կամ հզոր հոգևոր էակ։ Մեր հազորությունը ամբողջությամբ կախված է չէր «*քայլվածքից*» — չէր վարքից, չէր վարվելակերպից, չէր պնասասան ինքնատիրապետումից։ Վիշապների արքան չէվ փորձարկում է ոչ թե ուժով, այլ կեցվածքով։ Մի խոնարհվեք. անգունը կկուլ տա ստրկամիտին։ Մի պարծենաք, երկինքը կգախզ ակի ամբարտավանին։ Խարվապես քայլեք չեվ տրված արահետով, գիշատչի հանգիստ, Վգոն կեցվածքով, որը գիտի, որ ժամանակավորապես որս է. բայց չի վախենում։ Մա մեծ ժեստերի կամ շտապողական շարժումների ժամանակ չէ։ Մուրաքանչյուր գործողություն պետք է լինի մտածված, յուրաքանչյուր բառ կշռագատված։ Սոնետի ժամը, խորքային լուռության և ամենասուր լսողության պահը, հիմա է։ Տարբերեք առաջ նորգության ամենաթույլ 220կմ չէր շուրջը գտնվող քառսի մոնչյունից։ Լավ քայլելը նշանակում է անվստահ անցնել վիշապի գարպասով։

Պատկեր.

Միայնակ կերպարանք — պարզ, աղով ներկված Վգեստներով մակնթացային կախարհ — քայլում է ավազի բարակ, ուկեգուն ժապավենի վրայով, որը անհնարին կերպով կախված է խորքային անգունից և փորձրկից ավերված երկնքի միջև։ Լույսի զրվեմներ են թափվում վերևում գտնվող ալիքների առապտաղից, և հսկա, Լուս կոյերը, աստղային Լույսի թեփուկներով, սահում են հեղուկ պատերի միջով, նրա չափն և ազ կողմերում։ Մրա կեցվածքը թագավորական է, բայց հանգիստ, նրա աչքերը բաց են և չեն նայում ոչ վերև, ոչ ներքև, այլ ուղիղ առաջ ամրացած հեռավոր, Վմրոխտե փայլի վրա — վիշապի գարպասին։ Մրա մերկ ուղեբեր ոչ մի հետք չեն թողնում թագ ավազի վրա։ Ամբողջ պատկերը վեհ Լարվածության և կատարյալ, անսասան նրբագեղության պատկեր է։

Մերք գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը ավազաչերտն է — վստահության պարզ, ամուր, հիմնավորված Վգացողություն։ Միի ծովը հանգիստ է, ապահովելով կայուն հիմք։ Միզին գանթյանը մակնթացային կախարհի աչքերի Լույսն է, խաղաղ և անվախ սիրտ, որը ոչ երկյուղում է, ոչ էլ մարտահրավեր նետում։ Լապտերը կայուն է։ Բնագատական ուշադրության կենտրոնում վերին գանթյանն է. սա սուր ընկալման հեքսագրամ է։ Սարիսը պետք է լինի կատարյալ սուր, տարբերակելով իրավիճակի յուրաքանչյուր նրբերանգ։ Ու ն է չեվ ասում «*Սոնետի ժամը*»։ Կարող եք Վգալ հքսանքի Նուրբ փոփոխությունը, որը ազդարարում է վիշապի տրապագրությունը։ Խարզը վարքագծի մասին է. «*Սրգյոք քս քայլում եմ իմ ճանապարհի արժանապատվությամբ, թե՛ վախն ինչ քաշում է անդունդ, կամ ամբարտավանությունը երկինք*»։

Պծեր

ինը սկսում.

Պարզ սանգալներ, առանց վարդերի: Քայլվածքը լուր է: Ոչ մի մեղադրանք:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մակընթացային կախարդը մոտենում է ավազաշերտին առանց ցուցադրականության կամ ջնացման: Միա «սանգալները պարզ են»: Մա չի փորձում տպավորություն թողնել Վիշապների արքայի վրա փոխառված վարդերով կամ կեղծ տիտղոսներով: Մա գալիս է այնպիսին, ինչպիսին կա իր համեստ, էական բնույթով: Ձեզ համար նոր կամ վախճանող իրավիճակում ճիշտ վարքագիծը լիովին և առանց ներողություն խնդրելու ինքներդ լինելն է: Մի չափազանցեք: Մի վարդարեք չէր իրական եսը կեղծ, փայլուն կերպարանքով: Մանգիստ, անկեղծ և պարզ քայլվածքը միակն է, որը չի սահի թաց ավազի վրա:

ինը երկրորդ տեղում.

Վույր տեսանողը քայլում է թաքնված ճանապարհով: Մարմնի աչքերը տեսնում են միայն անգույնը, բայց սրտի աչքը տեսնում է ոսկե ճանապարհը:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մակընթացային կախարդն ընտրել է մի ճանապարհ, որը աշխարհին թվում է հիմար կամ անհնարին — «թաքնված ճանապարհ», որը հայտնի է միայն խորքային սրտին: Միզիկական աչքերը, բանական միտքը, տեսնում են միայն ներքևում գտնվող սարսափելի անգույնը: Բայց «սրտի աչքը», ինտուիտիվ լսատեղը, տեսնում է ամուր, ոսկե ավազաշերտը: Ձեզ համար դուք քայլում եք միայնակ և, հնարավոր է, միայնակ ճանապարհով, որը ուրիշները կարող են չհասկանալ կամ չհավանել: Ուրք առաջ նորգվում եք ոչ թե արտաքին քարտեզներով, այլ ներքին տեսիլքով: Վստահեք զրան: Ճանապարհն իրական է, նույնիսկ եթե միայն չէր սիրտը կարող է տեսնել այն:

Վեցը երրորդ տեղում.

Միակնյա մակընթացային կախարդը սևեռուն նայում է Վիշապների արքային, մարտահրավեր նետելով փոթորիկին: Բերձվածք նեֆրիտի վրա:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վարքի չափողում: Մակընթացային կախարդը, չնայած իր մասնակի իմաստությունը, գերազնահատում է իր ուժը: Մա սիգալով անցնում է ավազաշերտով. «սևեռուն նայելով» Վիշապների արքային, ուժը շփոթելով հաստատակամության հետ: Ձեզ համար սա նախազգուշացում է ամբարտավանության գեմ այնպիսի իրավիճակում, որը կոչ է անում նրբագեղություն: Սիգալը իսկական ուժի առգ, քաղութիւն է. դա «քերձվածք է նեֆրիտի վրա» — անհրաժեշտ, ինքնահասցեատր թերություն: Ուրք փորձության եք ենթարկվում, և չէր հպարտությունը պատճառ է գտնում, որ չափողվում եք: Ուղղեք չէր քայլվածքը անմիջապես իզեցնելով չէր հայացքը, ոչ թե վախից, այլ հարգանքից այն ուժերի նկատմամբ, որոնց միզով նախարկում եք:

ինը չորրորդ տեղում.

Ավազաշերտը զորում է: Սևաբույրական ալիք է թափվում վերևից: Մակընթացային կախարդը շարունակում է, նրա քայլերն անփոփոխ, կարծես քայլում էր իր սեփական լագունայում:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մանգստության վերգ նական փորձությունը: Մնապատելի, սարսափելի ճգնաժամը «անբարոյական ալիքը», խաթարում է նուրբ հանգստությունը: Վիշապի գարպազը, կարծես, փակվում է: Ձեզ համար հանկարծակի ցնցումը սպառնում է չեզ, նետել խոնապի անգույնը: Բայց իմաստուն մակընթացային կախարդը չի

ընդհատում իր քայլը: Սա այնքան խորքային է վարդաքել իր ներքին անշարժությունը, որ արտաքին աղետը չի կարող փոխել նրա ուղիքը: Սա անցնում է ճգնաժամի միզով, կարծես այն չկար, որովհետև, իր սրտում, այն չկա: Սրա խաղաղությունը միակ անսասան հողն է: Սա քաղութային ամենաբարձր ճգն է: քաղութային, որը նույնիսկ իրեն որպես քաղութային չի ճանաչում, ըստի որ այն պարզապես ներքին վարպետության բնական արտահայտությունն է:

Ինը հիսգերորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը հասնում է վիշապի գարպասին: Սա ներկայացնում է իր պարզ գործերի մագաղաթը: Ուրապա՛սը բացվում է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. մասնապարհն անցվել է կատարյալ պարկեշտությամբ: Սակընթացային կախարդն այժմ կանգնած է վերջնական հեղինակության վիշապների արքայի առջև: Սրա ներկայացումը իր իսկական կյանքի պարզ հաշվետվությունն է. «*պարզ գործերի մագաղաթ*» — ոչ թե պարծենկոտությունների ցանկ, այլ իսկական գործողությունների արձանագրություն: Ձեզ համար սա վերջնական գնահատման պահն է: Ուր ճիշտ եք պնդել վտանգավոր ճանապարհը: Այժմ գուցե պետք է ներկայացնեք ձեր իսկական եղբ գատող իշխանությանը: Մի վարդաքել: Մի նսեմացեք ինքներդ չեզ: Պարզապես ասեք ձեր ճշմարտությունը: Նրբ վարքը կատարյալ է, գարպասը բացվում է ինքնաբերաբար: Սնկեղծ, խոնարի և ալնիվ հաշվետվությունը ձեր կյանքի մասին միակ բանալին է, որը հարմարվում է կողպեքին:

Ինը վերևում.

մասնապարհն անցվել է: Սակընթացային կախարդը նայում է իր սեփական հետքերին և գրանց նախշով կարգում է իր հազորդ ճանապարհորդության քարտեզը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Փորձությունն ավարտված է: Սակընթացային կախարդն անցել է գարպասով, և ավալաշերտը լուծարվում է նրա հետևում: Սա հիմա հետ է նայում, ոչ թե կարոտով, այլ նավարկողի սառը, վերլուծական աչքով: Սկավաշերտի վրա նրա սեփական հետքերը ընթերցվող տեքստ են, նրա վարքի քարտեզ: Ձեզ համար սա խորքային ինքնավերլուծության ժամանակ է: Ո՞վար անցումն ավարտվել է, և հիմա գուցե պետք է ընկնեք, թե ինչպես եք այն անցել: Ի՞նչ բացահայտեց ձեր քայլվածքը ձեր վախերի, ձեր ուժեղ կողմերի, ձեր սխալների մասին: Ձեր անցյալի վարքի նախշը ձեր հազորդ մեծ ճանապարհորդության ամենաճշգրիտ կողմնացույցն է: Սովորեք ձեր թողած հետքերից: Մասնապարհը չի անհետացել, այն պարզապես ներքնայնացվել է, հոգու գաղտնի քարտեզ:

Դեքսագրամ 11. Վիշապի արտաշնչումը

Անգունդային հարթավայրի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Խաղաղության, ներգաշնակության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Տասնմեկերորդ թիթեղ.

Մի անգամ, մակընթացություններից առաջ մի գարշաշրջանում, երկինքն ու ծովը պատերազմի մեջ էին: Փոթորիկ կանչողի երկինքը կայծակներ ու թափոններ էր նետում: Անգունդային հարթավայրը կուլ էր տալիս գրանց ցունամիներով ու

հորջանուտներով։ յալամարտությունը աղմկոտ հավերժական մոնէյուն էր և ոչ մի կյանք չէր կարող արմատ գցել քառսի մեզ։ Սպա տեղի ունեցավ մի միակ աննախագեպ իրագործություն։ Սո Պուանգը հոգնած մարտից արտաշնչեց։ Ուս հրաման չէր։ Ուս պենք չէր։ Ուս մաքուր խաղաղ մտադրության երկար գանգաղ տաք շունչ էր։ Սնդունգային հարթավայրը պզալով վիշապի շնչի խորք գերմությունը մի պահ լռեցրեց իր պայրաքսած եռուկեռը։ Սոյ պահին խորքից սկսեց բարձրանալ մեղմ ոսկեգույն մշուշը յառնվելով վիշապի շնչին։ Մրկինքն ու ծովը մանր և միևնույն գագարեցողին իրենց պատերապմը և սկսեցին իրենց պարը։ Սովը բարձրացավ երկինքը համբուրելու համար և երկինքը խոնարհվեց այն գիմավորելու համար։ Մրանց միության մեզ ծնվեց նոր բան։ խաղաղության առազին եղանակը առազին մեղմ մակընթացությունը առազին շնչելի օդը։ Սկ Մրկի վիշապը պզալով ներգաշնակությունը սկսեց մայրցամաքները հյուսել նրանց սիրո նստվածքից։ Սա վիշապի արտաշնչման խաղաղությունն է։ Սա պայմանագիր չէ այլ ամուսնություն։

Ուստաստան։

Խորքային ներգաշնակության պատ հոսող հաղորդակցության և պտղաբեր միության եղանակ։ վիշապի արտաշնչումը կատարյալ հավասարակշռության մեզ գտնվող աշխարհի հեքսագրամն է։ Լեկալուսակ միևնույն «Սնդունգային հարթավայրը» որը սովորաբար խորքային և թաքնված է այժմ ուրախությամբ բարձրանում է մակերես հանգիստելու ակտիվ մանի «Պթորդիկ կանևուրի երկնքին» որը իզնում է տաք խաղաղ արտաշնչմամբ։ Սա ստատիկ հավասարակշռություն չէ այլ գինամիկ բեղմնավոր խառնում։ Պատկերը վիշապների արքայի սեփական խորք շնչի խառնումն է խորքի մշուշի հետ ստեղծելով սնուցող միգավայր որտեղ ամեն ինչ կարող է ծաղկել։ Սակընթացային կախարհի համար սա նշանավորում է կյանքի ոսկե ժամանակաշրջան։ Մերքին կամ արտաքին հալամարտությունների երկարատև պատերապմը պիտի է իրական խաղաղությանը։ Խոչընդոտները հեռանում են։ Խաղորդակցությունը հոսում է և սրտանց այն ինչ կպած էր այժմ ապատրոն հոսում է։ Վիշտ հիերարխիան փափկվել է բարձր խոնարհվում է լսելու իսկ ցածր բարձրանում է խոսելու։ Սա հավաքվելու տոնելու համագործակցային ճեռնարկություններ սկսելու ժամանակ է որոնք անհնարին էին պատերապմի քառսի մեզ։ Սոազ տանելու ճանապարհը պարզ է և մեղմ։ Բամին ճեր մեզքին է և հոսանքը բուրդ նավերին տանում է գեպի իրենց անվտանգ նավահանգիստները։ Բայց իմաստուն մակընթացային կախարհը գիտի որ խաղաղությունը եղանակ է ոչ թե մշտական վիճակ։ Ներգաշնակությունը պետք է խնամվի։ Սի թողեք որ վիշապի շնչի գերմությունը ճեզ գոհունակ շարժի։ Սգտագործեք այս առատության ժամանակը ուրախություն կուտակելու և ճեր ներքին նավը կառուցելու համար։ Մրկնքի և ծովի պարը հավերժական է բայց գրա քայլերը միշտ փոխվում են։

Պատկեր։

Մունը կտրող համայնապատկերային ծովային տեսարան ոսկե ժամին։ Մերմ խորք մշուշն է բարձրանում կատարյալ հանգիստ նեֆրիտի գույնի ծովից գալարվելով գեպի վեր հանգիստելով մեղմ կապույտի և վարդագույնի երկնքին։ Սեզ հոյակապ վիշապը Սո Պուանգը կատարության կերպար չէ այլ խաղաղ ուժի։ Նրա զանգվածեղ մարմինը մեղմ աղեղ է կազմում հորիզոնի վրայով և բերանը բաց է գանգաղ գոհունակ արտաշնչման մեզ ոսկե մշուշի աղբյուր։ Սակերևույթի տակ կարելի է տեսնել Մրկրային վիշապի Պիլոնգի կերպարանը որը խաղաղությամբ հյուսում է նոր կղզի մարգարիտից և ավազից։ Նրա մարմինը արարչագործության պար է։ Սոյ իրեն սիրահարված աշխարհի խաղաղության մեզ գտնվող տիեզերքի գիմանկարն է։

Մերք գանջյանների հնչյունավորումը։

Այս հեքսագրամը արձագանքում է բոլոր երեք գանձայաններով կատարյալ, միասնական ներգաշնակությամբ։ Ստորին գանձայանը տաք, հանգիստ լազուհա է. միի ծովն իր ամենալիք և հանգիստ վիճակում։ Միզին գանձայանը նորից առատաճեղու ուրախության լապտեր է. սիրով լի սիրտ և խաղաղությունը կիսելու ցանկություն։ Վերին գանձայանի խարիսխը պաշտպանության համար անհրաժեշտ է. այն վերածվում է հյուսելու, խաղաղության երկարատև կառույցներ ստեղծելու գործիքի։ Երբեք պարզ է. «*Նշպե ս ես օգտագործելու այս բերրի խաղաղ եղանակը իմ կյանքի խորքային արմատները սնուցելու համար. որպեսզի երբ փոթորիկները վերադառնան, ես ամուր պահված լինեմ իմ անեցրած սիրով*»։

Ուժեր

Ինը սկզբում.

Ձեռքից հանվում է օջաջկան խոտի մեկ շեղը. իր հետ բերելով միահյուսված արմատների ցանց։ Փոքր արարք, որը բացահայտում է մեծ միասնություն. լազուրություն։

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. խաղաղության փոքրիկ, անջնական ժեստը ալիքային ալգեցություն է ունենում. բացահայտելով համայնքի խորքային, փոխկապակցված արմատները։ «*Օջաջկան խոտի միակ շեղը*» բարդության կամ գիվանագիտության պարզ, անկեղծ արարք է։ Ձեռք համար խաղաղության շրջանը սկսվում է փոքրիկ բայց նշանակալի քայլով։ Ուժեր նախկին մրցակցին։ Ստեք խրախուսանքի խոսք։ Ձեր բացահայտած «*կապակցված արմատների ցանցը*» ցույց կտա չեզ. որ ներգաշնակությունն արդեն իսկ այնտեղ է. թաքնված, սպասում է տեսանելի դառնալուն։ Այս փոքրիկ արարքը բերում է հազուդություն և սկիզբ է դնում մեծ հաշտեցմանը։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սելկի-կինը ներում է չկնորսին իր հին խախտումը։ Սա բացում է իր գիրկը լողացող զրիմուդի առաջ. տանելով նույնիսկ խճճվածներին ու կորածներին։

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ուղիղալ, հանգուրժողականության առաքինությունը։ խաղաղությունը պահանջում է բավականաչափ մեծ ոգի «*տանելու ու նույնիսկ խճճվածներին ու կորածներին*», անհարմարներին, զժվարիներին, նրանց, ովքեր լիովին չեն տեղավորվում։ «*Սելկի-կինը*» առատաճեղու սիրտն է, որը չի պահում հին զժգոհությունները։ Ձեռք համար այս եղանակի խաղաղությունը պահպանվում է ներմաս անոթ լինելու չեր պատրաստակամությամբ։ Սի գատեք նրանց, ովքեր լողում են չեր նավահանգիստ։ Լնդուներ «*լողացող զրիմուդը*» որպես կյանքի մեծ Սարգասոյի մաս։ Այս մեծահոգությունը պաշտպանում է խաղաղությունը մանր հավամարտությունների ներքին փտումից։

Ինը երրորդ տեղում.

Ասկընթացությունը վերագարչում է գողացված մետաղագրամները ափ։ Բախտը անիվ է։ Սի՝ պարծենաք զագաթին, քանի որ հովիտը կրկին կգա։

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ուռյի խորքային ճշմարտությունը. ամեն բարձրացմանը հազորգում է իզելը։ «*Ասկընթացությունը վերագարչում է մետաղագրամները*» խաղաղության և բարգավաճման պահին։ Բայց սա խոնարհության ժամանակ է. ոչ թե ամբարտավանության։ Ձեռք համար վայելեք ներգաշնակության այս զագաթնակետը, բայց մի հպարտացեք։ Սի շփոթեք եղանակը մշտական տիրապետման հետ։ Բախտի անիվը պտտվեց. չեզ այս

խաղաղությունը բերելու համար, և այն կրկին կպտտվի: Իմաստուն մակընթացային կախարդը հազորություն է ստանում հանգիստ, երախտապարտ սրտով՝ զիտակցելով, որ ճակատագրի մակընթացությունները միշտ փոխվում են:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Փողոթիկ – ծիծեռնակները այլևս միայնակ չեն հավաքվում: Սրանք խմբվում և ծվվում են թևերի քաղաք: Ոչ մի պայմանագիր չի ստորագրվում, բայց պատերազմն ավարտվում է:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Խաղաղությունն այնքան ամբողջական է, որ զարգել է բնական և անխղճընդուն: Այն չի եկել պարտադրված «պայմանագրից» կամ հարկադրված փոխվելովից, այլ իսկական, օրգանական հաշտեցումից: «Փողոթիկ – ծիծեռնակները» անհանգիստ մտքերն են կամ տարբեր խմբավորումները, որոնք այժմ «խմբվում են» իսկական համայնքի ոգով: Այդ համար լավ լուրն այն է, որ ճեր ապրած ներգաշնակությունն իրական է և խորքային արմատներ ունի: Սա փխրուն հրազագար չէ: Սերքին կամ արտաքին հակամարտության «պատերազմն» իսկապես «ավարտված է»:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան խոնարհվում է Լուսկյաց մակընթացություն – Սոր առճ: Մովը ստանում է երկնքի շունը: Խորքի և բարձրության ամուսնությունը: Դերագույն հազորություն:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի զագաթնակները: Վիշի և Մայի վերջնական հավասարակշռությունը ճեղք է բերվում տիեզերական մասշտաբով: Սոր Դուանգը՝ հպարտ մանգ ուժը, խոնարհվում է Լուսկյաց մակընթացություն – Սոր գերիշխան Միսի առճ: Սա «խորքի և բարձրության ամուսնությունն է»: Այդ համար սա կարող է նշանակել սրբազան գործընկերություն, կատարյալ ստեղծագործական համագործակցություն, կամ խորքային ներքին ամբողջականության պահ: Դրտեղ ճեր արական և իզական սկզբունքները գտնվում են աստվածային միության մեջ: Սա «գերազույն հազորություն» աղբյուրն է, ամբողջ Սդի Սրի Մի – ի ամենաբարենպաստ նշանը:

Վեցը վերևում.

Խաղաղության մակընթացությունը նահանգում է: Սմրոցի պատերը, որոնք երկար ժամանակ անտեսված էին, այժմ փչուլվում են խրամատի մեջ: Դին խաղաղությանը կառելը նշանակում է խեղդվել զրա հիշողության մեջ:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ջիլլի վերջնական, անխուսափելի շրջագարձը: Խաղաղության եղանակն ավարտվում է: «Խաղաղության մակընթացությունը նահանգում է», և ներգաշնակության ժամանակաշրջանում կառուցված կառույցները («սմրոցի պատերը») այլևս հարմար չեն գալիք Նոր, ավելի գաժան եղանակի համար: Այդ համար սա ողբերգություն չէ, այլ՝ նախազուշացում կարոտախտի դեմ: Մի փորձեք կառել բնականաբար լուծարվող խաղաղությունից: «Խեղդվել զրա հիշողության մեջ» նշանակում է ոչ նչացվել՝ ճեր հրաժարվելով ընդունել Նոր մակընթացությունը: Դին կարող ըսնգվում է: Թող այն ընկնի: Վիշապի արտաշնչման խաղաղությունը նվեր էր, ոչ թե գնում: Այն սնուցեց չեզ հազոր՝ ճանապարհորդության համար: Այժմ անիվը կրկին պտտվում է, և զույգ պետք է գիմափորեք գալիք քառու Նույն շնորհով, որով մի ժամանակ գիմափորեցիք հանգստությունը:

Դեքսագրամ 12. Կենդանիների կանգունը

Փորձրիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը Անգունգային հարթավայրի վրա
կանգնման, լճացման հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Տասներկուերորդ թիթեղ.

Մի Երկնքի և երկրի մակընթացությունները հեռանում են միմյանցից, ծովի վրա մեծ լուսություն է իզնում: Սաղաղության տաք, խառնված արտաշնչումը փոխարինվում է սառը, բաժանող հոսանքով: Մրկիները նահանգում է իր հեռավոր կապույտ բարձրները, անտաբեր և անմատչելի: Խորը ծովը խորտակվում է իր սեփական սառը, մութ խորհրդի մեզ, սնուցելով իր գառնությունը: Այս եղանակին կենդանիքույր գիտի ճշմարտությունը: Այն չի փորձում կամուրջ կառուցել լույսի և անգունգի միջև: Այն չի սպառում իրեն անօգուտ, հերոսական լողում: Այն գտնում է մի քար: Այն ամրանում է ոսկորից ամուր ցեմենտով: Այն փակում է իր կրային թիթեղները իր փափուկ, բաբախող սրտի վրա և սպասում է: Կենդանիքույր չի ճնշվում, որ կանգունը օրհնություն է: Այն չի շփոթում ցուրտը խաղաղության հետ: Լայց այն գիտի, որ սա նույնպես մի եղանակ է, և այդ եղանակը կանցնի: Փոքրերը, ազնիվները և ճշմարիտները կգիմնական տոկալով: Սեժերն ու ամբարտաձանները, որոնք ոռնում են լուսության գեմ, կապառեն իրենց շունչը և այլևս չեն լինի: Մրտի փակումը միշտ չէ, որ մեղք է: Միբեմն, գա միակ աղոթքն է, որը ծովը կարող է լսել:

Ուտաստան.

Խորքային խցանման, բաժանման և փոխադարձ թշուրիմացության ժամանակաշրջան: Կենդանիքույր կանգունը անհամապատասխան աշխարհի հեքսագրամն է: «Փորձրիկ կանչողի երկնքի» ստեղծագործ, ակտիվ մակը նահանգել է սառը, հեռավոր և անտաբեր հեռավորության մեջ: «Անգունգային հարթավայրի» ընկալունակ, սնուցող միևնույն խորտակվել է մոայլ, անհաղորդ խորքում: Լուսության երկու հիմնական ուժերը մեզք են շրջել միմյանցից, և ոչինչ չի կարող հոսել նրանց միջև: Մակընթացային կախարհի համար սա ավագարարում է ցավոտ լճացման ժամանակ: Խաղողակցությունն անհնար է, չէր խոսքերը խուլ, ականգների վրա են ընկնում, չէր օգնության առաջարկները մերժվում են, անգունգը կամուրջ գնելու չէր փորձերը հանգիստում են լուսության կամ արհամարհանքի: Դասարակական կարգը քայքայման մեջ է, իշխանության մեջ են մանր ու կաշտակերները, իսկ առաքինիները նահանգել են: Սա մեծ ժեստերի, հավակնոտ արշավների կամ արգարության ցուցադրման ժամանակը չէ: Այն ազնիվ, մարտահրավեր նետող հայացքը, որը գուր նետեցիք Վիշապի արքային ավազաշերտի վրա, միայն կապտի չէր ոգին: Եքսագրամի ուսմունքը կենդանիքույրի իմաստությունն է: Կծկվեք, փակվեք և գիմացեք: Չեսեք իրավիճակը այնպիսին, ինչպիսին այն է, անփոփոխելի չմեռ և հրաժարվեք լուսության գեմ անօգուտ պատերազմի մեջ ներքաշվելուց: Չէր պարտականություն չէր սեփական փոքրիկ, փափուկ, բաբախող սրտի հանգեպ է: Պաշտպանեք այն անսասան սկզբունքի ներքին ամրոցով: Մի թողեք, որ տարածված ցինիվը կամ հուսահատությունը կարծրացնեն չէր միզուկը: Այս լճացումը փորձություն է չէր ճշմարտությանը կառչելու չէր ունակության համար, երբ աշխարհը լքել է իր սեփականը: Փակումը պարտություն չէ, գա գոյատևելու միզուկ է, միևնույն եղանակները փոխվեն, և տաք, խառնված արտաշնչումը կրկին զգացվի:

Պատկեր.

Սառը, մոխրագույն և ստատիկ ծովային տեսարան: Մի մակերեսը հարթ, յուրուտ հանգիստ է, արտացոլելով ցածր, աննկարագրելի և հեռավոր գունատ մոխրագույն երկինքը: Մրկու տիրույթները թվում են լիովին առանցիկ և անտաբեր միմյանց նկատմամբ: Մոագին պլանում գտնվող մութ, ատամնավոր ժայռի վրա կենդանիքույրների մի խումբ ճնշվող է կատարյալ, մանրանկարչական ամրոց: Մրանց կեղևները փակված են անխորը նկալ աշխարհի գեմ: Սեյ կենդանիքույր

կիսով չափ բաց է. բացահայտելով նորից. փետրավոր. կենդանի արարածը ներսում. որը պատրաստվում է ներս քաշվել իր կեղևը. Պատկերը խորքային. ամառի մեկուսացման պատկեր է. բայց կենդանիություններն իրենք տառապանքի մեջ չեն. Սրանք հանգիստ. անվիզում տոկոսության հուշարձաններ են:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանն այս հեքսագրամն ամենից սուրն է. Վզում որպես հոգևոր սեղմում. Սրտի տաք. առատաճեղս լապտերը ստիպված է ցածր և ներքին այրվել. օգաչուական լույս. որը պաշտպանված է թշնամական քամուց. Ստորին գանթյանի մի ծովը հարթ է և սառը. ներքին լճացում. որն արտացոլում է արտաքինը. Վերին գանթյանի խարիսխը տալիս է միակ իմաստությունը. սառը. պարզ և անսասան ընկալումը. որ իրավիճակն այն է. ինչ կա. և այն չի կարող ստիպել փոխվել. Դարձերը կտրուկ են. «*Պոտե դ պետք է կծկվեմ գոյատևելու համար.*» // *ր փոքր. ներքին բոցը պետք է ամեն գնով պաշտպանեմ.*» // *րն է իմ քաղը»:*

Գծեր

Վեցը սկզբում.

Մովային անեմոնը փակում է իր շոշափուկները. Բամբասանքի մակընթացությունը թունավորում է ժայռի լճակը. Սահանգելն անմեղ է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վալիք կանգունի առազին նշանը. Սանր. թունավոր բամբասանքի ու Վրպարտության հոսանքը սկսում է վարակել համայնքը. Իմաստունն ու սրտով մաքուրը (*«ծովային անեմոնը»*) Վզում են փոփոխությունը և անմիջապես հետ են քաշում իրենց Վզայուն շոշափուկները. Պեզ համար սա կոչ է վաղ ռազմավարական նահանգի. Սի ներգրավվեք առաջացող մանրության մեջ. Սի արժանացրեք Վրպարտությանը պատասխանի. Պարզ. հանգիստ նահանգն այս փուլում անմեղ է. Պաշտպանեք չեր ներքին խաղաղությունը. Նախքան այն կթունավորվի:

Վեցը երրորդ տեղում.

Սմարը խոնարհվում է փքված ծովավարունգի առջև. Բարեհաճություն փնտրելով. Սկսիվ ծովատառեխը հրաժարվում է և աքսորվում է գատարկ գրանցք:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վանգունն այժմ սոցիալական և քաղաքական իրականություն է. Կոռումպացվածն ու անարժանը (*«փքված ծովավարունգը»*) իշխանության մեջ են. Բույլը (*«օմարը»*) նվաստացնում է իրեն շողոքողելով նրանց. Սկսիվն ու ճշմարիտը (*«ծովատառեխը»*) հրաժարվում է խոնարհվել և վտարվում է. Պեզ համար սա զլխիվայր շրջված աշխարհի կտրուկ զիմանկարն է. Վեր ալնվությունը. հավանաբար. կարծեսա չեր տեղը այս կոռումպացված սոցիալական կարգում. Ընդունեք քստորդ զեպի *«գատարկ գրանցք»:* Ու շատ ավելի մաքուր ճակատագիր է. քան իշխանության թունավորված լճակի խմելը. Սկսիվ քստորդ պատվի նշան է:

Վեցը երրորդ տեղում.

Սբալոնը կառչում է իր ժայռին. գաղտնիք գորս հանելով մարգարտի պատը ցրտի զեմ. Ուղտոնի վշտի մարգարիտ է ճևարվում նրա սրտի շուրջ:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սրտացին լճացման նկատմամբ ներքին արգագանքը: «*Մշակունը*» չի կարող փոխել աշխարհը. ուստի այն իր էությունն ուղղում է գեպի ներս: Սյուն «*գարունիք է զորս հասում մարգարտի պատը*»: իր ցավը կառուցելով ներքին գեղեցկության բանի մեջ: «*Մարտնի վշտի մարգարտը*» հոգևոր գանձ է. որը ծնվել է մեծ գաղափարային ժամանակաշրջանի հիմնախնդրի առանց կորցնելու իր միզուկը: Ձեզ համար սա հեքսագրամի ամենախորքային ուսմունքն է: Ազտագործե՛ք սոցիալական աքսորի այս ժամանակը չէր ներքին աշխարհը վարդափայլում համար: Ձեր զգացած միայնությունն ու տխրությունն այն ավալն են. որի շուրջ ճակատկերվում է չէր հոգու մարգարտը: Սի վատնե՛ք այս տառապանքը դրա գեմ պայքարելով. ալքիմացրե՛ք այն իմաստության մեջ:

Ինը չորրորդ տեղում.

Մոխրագույն. չմեռային արևի մեկ շողը կոտրում է ամպամածությունը: Ոչ թե փրկություն. այլ նշան: Մեկուսացումը հավերժ չի տևի:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մայրություն է առաջին. թույլ և տատանվող նշանը: Մրկնքի ճնշող. անգիմանալի մոխրագույնը մի պահ կոտրվում է բացահայտելով ոչ թե տաք. գարնանային արև. այլ չմեռային լույսի մեկ սառը շող: Ձեզ համար սա փրկություն չէ. այլ նշան: Չիեպերը ճանաչում է չէր տոկոսությունը: Կանգունը հավերժական չէ: Մեկի՛ն գեղ պատվում է և սառը. մոխրագույն երկինքն այժմ պարունակում է իր սեփական լուծարման սերմը: Սյուն լույսի շողը պետք է ամրացնի չէր հոգին. ոչ թե կեղծ հույսով. այլ վստահության սառը հարմարավետությամբ: Դառն գեղ շարժվում է. նույնիսկ եթե չէր աշխարհը չի շարժվում:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Կենդանիբուր զգում է փոփոխվող մակընթացության առաջին թույլ զուրը: Սյուն ամուր է պահում: Բարը գեղ քար է: Լուրջությունը գրեթե ավարտված է:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Նրզ ազարգային կենտ մոտ է. բայց գեղ չի հասել: «*Մոռալի թույլ զուրը*» խոստում է. ոչ թե կատարում: Մոտ կենդանիբուր չի բացում իր պատյանը առաջին թրթռումից: Սյուն ամուր է պահում: Սյուն գիտի. որ կեղծ գարուններն ավելի մահացու են. քան չմեռը: Ձեզ համար կարող է հայտնվել պոստմոդերնիստական հնարավորություն. քաղաքական ճամու. փոփոխության շրջով: Բայց ուսմունքը փակ մնալն է: Ձեր սկզբունքի քարը գեղևս միակ ամուր հիմքն է: Սի շտապե՛ք բացել չէր սիրտը. նախքան իրական մակընթացությունը շրջվի: Մամբությունը կենդանիբուրի արվեստի վերջնական. ամենակարևոր փորձությունն է:

Ինը վերևում.

Կենդանիբուր բացում է իր թիթեղները: Ընկերակցության մակընթացությունը վերագարչել է: Կանգունը հաղթահարվում է ոչ թե ուժով. այլ երկնքի պարզ շրջադարձով:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մեծ. երկար չմեռն ավարտվեց: Մրկնային ցիկլը շրջվել է ինքնուրույն: Վիշապի արտաշնչման տաք. խառնված հոսանքները վերագառնում են. և կենդանիբուրը. որը լուրջյան մեջ հիմնադրվել էր. այժմ կարող է բացել իր պատյանը և իր փետրավոր սիրտը չգեղ սնուցող մակընթացության մեջ: Կանգունը հաղթահարվում է «*ոչ թե ուժով. այլ երկնքի պարզ շրջադարձով*»: Ձեզ համար սա չէր երկարատև. հիմնականության վերջնական պարզանք է: Դուք չե՛ք կոտրել կանգունը. դուք գոյատևել եք այն: Մի գոյատևելով. դուք այժմ կատարյալ գիրքում եք ծաղկելու վերագարձող ներգաշնակության մեջ: Դուք փորձվել եք լուրջյամբ. և դուք ճշմարիտ եք գտնվել: Իմաստության մեջ փակված

սիրտն այժմ բաց է ուրախության մեզ, և նրա ուժը վկայում է ամենափոքր արարածի գործության մասին՝ գոյատևելու ամենատերկար, ամենացուրտ գիշերը:

Եւքսագրամ 13. Ափ-կրակի ուխտը

Փոթորիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը՝ Կիշապի Լապտերի վրա
Ուրիշների հետ հաղորդակցության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Ճաստերեքերորդ թիթեղ:

Մեծ լուռությունից հետո առաջին չափը ոչ թե ճիշդ էր, այլ կայծ: Ուստարկ ծովին նայող ատամնավոր հրվանգանի վրա միայնակ մակընթացային կախարհը կրակ վառեց լողացող փայտից և ափ գուրս եկած կետի յուղից: Բոցը առաջին Կիշապի Լապտերը, բարձրացավ սառը, մաքուր օդ, հարյուր լիզայից տեսանելի փարոս: Ուս տազնապի նշան չէր, դա հավատքի գործողություն էր: Սա չգիտեր, թե ով կտեսնի այն: Սա միայն գիտեր, որ լուռությունը սուտ էր, որ ինքը նախատեսված չէր միայնակ լինելու համար: Կրակը նրա ճշմարտությունն էր տեսանելի դարձած: Մեկ առ մեկ չմեռից փրկվածները տեսան լույսը և սկսեցին թիավարել գեպի այն: Նույն մարգարիտ որոնողը, որի լուռությունն ավելի խորն էր, քան ծովինը: Սնաչկան տղան, որի միակ ընտանիքը սառնարյուններն էին: Մեկի-կինը, որը մոռացել էր իր մարդկային սրտի ճշւը: Սրանք եկան ոչ թե որպես նավատորմ, այլ որպես ցրված, տատանվող նավատորմիկ վտարանգիսներից: Կրակը չգատեց նրանց անցյալը: Կրակը չպահանջեց նրանց հավատարմությունը: Սրան պարզապես այրվում էր կայուն, հրապարակային հուշակագիր, որ ընկերակցություն հնարավոր է: Այդ օրը ափին կնքվեց նոր ուխտ: Ուս թագավորների պայմանագիր չէր, այլ ընկերների շրջանակ: Այլ նրանց կապող լույսն ավելի ուժեղ էր, քան ցանկացած շրթա:

Ուստաստան:

Նարպատ հոգիների ընկերակցություն, որը կովել է համատեղ ճշմարտության բաց լույսի ներքո: Ափ-կրակի ուխտը գիտակից, միտումնավոր համայնքի հեքսագրամն է, հավասարների հավաքույթ, որոնք կապված են ոչ թե արյունով կամ հիերարխիայով, այլ ընդհանուր լույսով: Կերևում գտնվող «Փոթորիկ կանչողի երկնքը» երկնքի պարզաբանող, հեղինակավոր ուժն է, որը նայում է ներքև և օրհնում այս բաց, անզաղտնի ընկերակցությունը: Մերքևում բերված «Կիշապի Լապտերը» համատեղ նպատակի և հասկացողության պայծառ, լուսավորող կրակն է: Սակընթացային կախարհի համար սա ազդանշան է տալիս չէր իսկական ուղեկիցներին փնտրելու և միավորվելու ժամանակի մասին: Սա պատկերավոր միաջուլում չէ, դա ազդանշանի ակտիվ գործողություն է, «ափ-կրակի» միտումնավոր կառուցում: Կանանգվում է քաղութային չէր ներքին ճշմարտությունը հանրային բոց դարձնելու, բոլորի համար տեսանելի, և բացութային ընդունելու բազմազան, ցրված վտարանգիսներին, ովքեր չգտնվում են գեպի չէր լույսը: Սրան ընկերակցություն անձի պաշտամունք կամ հիերարխիկ բանակ չէ: Սրան հավասարների ուխտ է, որոնք կիսում են ընդհանուր տեսլականը: Սա բացութային, պարզության և հանրային ոգու ժամանակ է: Կանգունի գաղտնի, խորամանկ գաշինքները լուծարվում են այս ազնիվ լույսի մեջ: Սրան ամենայնիվ հեքսագրամը նաև, նույն կախարհագրությամբ է պարունակում, բաց հրվանգանի վրա կառուցված կրակը փարոս է ինչպես թշնամիների, այնպես էլ ընկերների համար: Մեր նպատակի պարզությունը կարող է հրաիրել նրանց թշնամանքը, ովքեր, նախընտրում են խավարը: Բայց հավաքը պետք է տեղի ունենա միևնույն է: ձրվածներին լույս է պետք, իսկ լույսին՝ հավաք գալիք գիշերը գիմանալու համար:

Պատկեր.

Որամատիկ, լուսնի լույսով լուսավորված հրվանգան։ Պազաթնակետին բոցավառվում է մեծ, պայծառ և խնամված խարույկ, որի կաթերը բարձրանում են խառնվելու աստղերի հետ։ Կրակը պատկերի անհերքելի կենտրոնն է։ Որ լույսով գրավված փոքր, բավմալան եավերի մի եավատորմիկ — կոռակ, բամբուկե լաստանավ, կաշվե կայակ, մեկ լողացող կերպարանք — հավաքվում է եերքեի փոքրիկ, պաշտպանված լողափում։ Լողափին կերպարների մի փոքր խումբ արգեն հավաքվել է ոչ թե կոշտ գասավորությամբ, այլ ազատ, հեշտ շրգանակով, երանց գեմբերը լուսավորված և տաք են։ Լույսը ցործում է որպես միավորող ուժ՝ գիպելով յուրաքանչյուր կերպարին և յուրաքանչյուր եավին ընգիանուր, ոսկեգույն փայլով։ Ուղը մութ է, բայց հանգիստ, վերևի ուխտի արտացոլող հայելին։

Մերք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միգին գանթյանն այս հեքսագրամի եստավայրն է։ Սփ—կրակը սրտի հրապարակային հոչակագիրն է։ Լապտերը այրվում է պարզ, կայուն և առատաչեոն բոցով՝ ընկերակցության ոգով։ Վերին գանթյանի խարիվը եպատակի պարզությունն է, եշմարտությունը, որը եերկայացնում է կրակը։ Սա երկիմաստ, հուզական կարոտ է։ Գա համատեղ առաքելության գիտակցված, մտավոր ըմբռնումն է։ Ստորին գանթյանի մի ծծվը անվտանգ եավահանգստի տաք, հանգիստ գրերն են, որոնք ապահովում են հավաքի կայուն հիմքը։ Խարցն է. *«Ոչ բոց եմ ես վառում աշխարհում, և ովքե ր են իսկական ուղեկիցները, որոնց իմ լույսը կակում է տուն»*։

Պծեր

Ինը սկզբում.

Սազին ազգանշանը փայլեցված հայելին է, որը փայլում է թաքնված ծոցից։ Պաղտնի ընկեր։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սեծ հանրային խարույկից առազ ընկերակցության առազին կապը հաճախ անջնական, գրեթե գաղտնի փոխըմբռնում է։ *«Փայլեցված հայելու»* փայլը կողավորված ազգանշան է երկու մարդկանց միգ և, ովքեր միմյանց մեզ ճանաչում են ընգիանուր լույսը։ Ձեզ համար ազելի լայն համայնքի առազին քայլը կարող է լինել խորքային, հանգիստ և գաղտնի բարեկամությունը մեկ *«գաղտնի ընկերոզ»* հետ։ Սյս գաղտնի կապը անմեղ է, գա օգաչուի բոցն է, որը ի վերոգ կբորբոքի մեծ ափ—կրակը։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Տիեմ հավաքվում է միայն արյունատաք քարանջավում, լամպի լույսի տակ շշնգալով իրենց երգումները։ Բաց երկնքից բացառող ընկերակցությունը բանտ է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ղգուշացում չափազանց մեկուսացված, չափազանց անջնական և չափազանց բացառիկ ընկերակցության գեմ։ *«Սրտուտաք քարանջավը»* կլանն է, ըստանիքը, գաղտնի ընկերությունը։ Միայն լամպի լույսի տակ շշնգացող երգումներով կոփված ընկերակցությունը, որը բացառում է ազելի լայն աշխարհի *«բաց երկիւնքը»*, իրական ուխտ է։ Այյն փոխադարձ եախապաշարմունքների բանտ է։ Ձեզ համար ուսումնասիրեք չեր հավաքության բնույթը։ Սրգյո ք գրանք ծառայում են չեր փրոտը աշխարհին բացելուն, թե՛ այն փակելուն։ Իսկական ափ—կրակը վառվում է հրվանգանի վրա, տեսանելի բոլորի համար։

Ինը երրորդ տեղում.

Միլիակների պահեստ է թաքցված մացառուտում: Ուներալները բաժակ են բարձրացնում իրենց հաղթանակի համար, նախքան պատերազմը հաղթելը: Վասկաձներ շարքերում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մրկրորդ, նախազգուշացում, այս անգամ այն ընկերակցության գեմ, որը գաղտնի պահվում է հակամարտության համար: «Միլիակների պահեստը» թաքցված օրակարգն է, քաղաքական զավազրությունը: Ուներալներն արդեն «Բաժակ են բարձրացնում իրենց հաղթանակի համար»՝ ճակատամարտից առաջ: Սա մի ընկերակցություն է, որը հիմնված է ոչ թե ընդհանուր լույսի, այլ ընդհանուր թշնամու վրա, և այն «կասկած է առաջացնում շարքերում»: Պեզ համար համուկվեք, որ չեք հավաքել հիմնված է գրական, ընդհանուր ճշմարտության վրա, այլ ոչ թե փոխադարձ գծողության վրա: Սթե չեք ընկերակցության նպատակը ուրիշների վրա հարձակվել և է, չեք ուխտը կկոտրվի ներսից:

Ինը չորրորդ տեղում.

Մրցակից նավատորմը մոտենում է ափին: Վրակը մարվում է: Սրերը հանված են, բայց մարտը չի սկսվում: Մոլում գիմակայություն: Ոչ մի մեղադրանք:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ընկերակցության բացահայտ հայտարարությունը թշնամական արջագանք է առաջացրել: «Մրցակից նավատորմը» սպառնալիքի տակ է զգում լույսից: Սկսվում է լարված գիմակայություն, սրերը հանված են, բայց մարտը գեռ անխուսափելի է: Պեզ համար բաց, հրապարակային ճշմարտությանը չեք նվիրվածությունը կարող է հակամարտություն հրահրել հաստատված ուժի հետ: Բայց հիմուտ մակընթացային կախարդը թույլ չի տալիս, որ իր ընկերակցությունը ներքաշվի վաղաժամ պատերազմի մեջ: Վրակը խոհեմաբար մարվում է մի պահ, մարտավարական նահանգ: Սա քաղության չափազանց չէ, այլ, դրա գրսևորում: Ուսմավարական գազարի մեջ մեղք չկա:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Մրցակիցները շրջվում են չկարողանալով գիմակայել վերակենդանացած ափ-կրակին: Ուխտը գիմանում է իր առաջին փորձությանը: Ուրախություն, ապա տխրություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուղևորամյան անցել է: ընկերակցությունը պահպանել է իր հանգստությունը, և նրա լույսը, որը մարել էր անվտանգության համար, «վերակենդանացել է»: Ոչնչամական ուժը, չկարողանալով գիմանալ բոցի անսասան ճշմարտությանը, շրջվում է: Սա մեծ «ուրախության» պահ է, բայց իմաստուն մակընթացային կախարդը նաև «տխրության» մի երանգ է զգում: Սա գիտի, որ մրցակից նավատորմի թշնամանքը ծնվում է նրանց սեփական խավարից ու տառապանքից: Լույսի հաղթանակը ոչ թե ուրախանալու առիթ է, այլ մոռաց, կարեկցող մտորումների համար այն աշխարհի վիճակի մասին, որը վախենում է բոցից:

Ինը վերևում.

Վերջին նավը ժամանում է լուսաբացին, նրա առաջատարը պատահողոված է, անձնակազմը վաղուց մահացած: Սրանք պահել էին իրենց ուխտը մահից այն կողմ: Սփ-կրակը այրվում է, նրանց համար լուր ընդգնելություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լեկերակցության հեքսագրամի հետապնդող և գեղեցիկ ավարտը: Ուխտը պահպանվել է այնքան խորքային, որ անցել է կյանքի և մահվան սահմանը: Ուրվական նավը, նավատորմի վերզին, կորած անգամը, ժամանում է ոչ թե կենդանի անչնակալմով, այլ ուրվականայինով. նրանց երգումը կատարված գերեզմանից այն կողմ: Քեյ համար սա իսկական ընկերակցության բարձրագույն իմաստն է. այնքան անկեղծ կապ, որ ժամանակը չի կարող կտրել: Ու կարող է լինել բառացի հարգանքի տուրք կորած ընկերոջը, կամ նախնիների հոգիների խորհրդանշական ժամանումը, նրանց, ովքեր Նույն ճանապարհով են անցել չեզանցից առաջ: *«Սի-կրակը»* ղեռ աշյուկում է նրանց համար, *«Լուռ ընդունել ություն»* այն նավահանգստին, որը միշտ նախատեսված էր նրանց համար: Քեր ուխտն ամբողջական է, երբ Նույնիսկ մահացածները տանն են նրա շրջանակում: Սա սիրո ամենաճշմարիտ սահմանումն է:

Դեքսագրամ 14. Կրակենի գանձը

Վիշապի Լապտերի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Մեծ տիրապետության, առատության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Տասնչորսերորդ թիթեղ.

Ղորս ծովերի ամենախորը փոսում, որտեղ Լեհաթանների ոսկորները սալարկում են ծովի հատակը, ապրում է Կրակենը, որը հիշում է: Սա օվկիանոսի առատության պահպանն է, ամեն ինչի գրագարանավարը, ինչը կորել և գտնվել է: Սրա գանձը ժլատի գողացված ոսկու կույտ չէ: Սրն ծովի սեփական պատմության խնամված արխիվ է, մաքուր Լույսի գանձարան: Սի ծծող թևում նա օրորում է իսպանական գալեոն, որի պահեստը զեռուս լի է ինկերի ոսկով: Մյուսում փյունիկյան ապակե չուլակտոր, որը փայլում է ներքին կրակով: Մորորգում միակ, կատարյալ կառուրի խեցի, որն ավելի թանկ է նրա համար, քան ամբողջ ոսկին, քանի որ այն պարունակում է առաջին մակընթացության արձագանքը: Սա չի պահպանում այս գանձը կատարության մեջ, նա պահպանում է այն հանգիստ, ամենատես իմաստության մեջ: Սա գիտի յուրաքանչյուր մարգարտի ծագումը, յուրաքանչյուր նավի խորտակումը: Սրբ իսկական մակընթացային կախարդը, որը տիրապետում է խոնարհ քայլվածքի և բաց սրտի արվեստին, իզնում է նրա արքունիք, Կրակենը չի կուլ տալիս նրան: Սա ողբում է նրան որպես աշակերտի: *«Սովի իսկական հարստությունը. — սովորեցնում է Կրակենը. — ոչ թե կուտակման, այլ գիտելիքի մեզ է, և ոչ թե գիտելիքի, այլ տալու մեզ: Մենք, որը չի կիսվում, քարցկեղ է: Լույսը, որը չի փայլում, խավար է: Դուք մեծ ունեցվածք եք հավաքել: Դրան իմացեք, թե ինչի համար է այն»:*

Ուստաստան.

Ղերագույն Նյութական, հոգևոր և ստեղծագործական առատության ժամանակ, որը կառավարվում է իմաստությամբ և կիսվելու պարտադրանքով: Կրակենի գանձը բարի կառավարչի հեքսագրամն է: Մայծառ, պարզ գիտակցության *«Վիշապի Լապտեր»* փայլում է *«Փոթորիկ կանչողի երկնքի»* վրա լիարժեք ընթացքի մեզ գտնվող բերքի հում, հզոր, ստեղծագործական ուժը: Սա նավաբեկության քառասյին առատությունը չէ, որը պետք է թալանել. այն ուշագիծ կառավարվող, աստվածային կերպով խնամված գանձարան է: Կենտրոնական պատկերը Կրակենն է, որը հիշում է. , անսահման վրդության տեր էակ, որը չի կուտակում իր գանձը ազատությանից, այլ պաշտպանում է այն իմաստությամբ իմանալով իր խնամքի տակ գտնվող յուրաքանչյուր առարկայի իրական պատմությունն ու նպատակը: Սակընթացային կախարդի համար սա ազդարարում է *«Մեծ տիրապետության»* ոսկե ժամանակ: Դուք աշխատել եք, զիմացել եք

կանգունին և գտել էք չեր ընկերակցությունը. և այժմ մեծ բերք եք հավաքում չեր կարիերայում. ստեղծագործական կյանքում կամ հոգևոր պրակտիկայում։ Այս հեքսագրամի բանալին էգոն ճնշելու և ավելի բարձր ուժի լույսին չեր միզով փայլելու թույլ տալու առաքիլությունն է։ Ուր չափազանցության տերը չէք. գուցե կրակենն եք. նրա գրագրանավարը և կառավարիչը։ Ռատաստանը հստակ է. այս հարստությունը կուտակելու համար չէ։ Այն պետք է լուսավորվի, հասկացվի և կիսվի։ «*Խաղաղ զուկների քաղաքը*» անձնական ամրոց չէ. այլ նվեր աշխարհին։ Մարգարեք առատաչեռն սիրտ և սուր, խորաթափանց աչք։ Մարբերակեք իսկական գանջերը հիմարների ոսկուց։ Անր խնդիրն է կառուցել չեր համայնքի համար երկարատև արժեք ունեցող մի բան, որը կզիմանա հազորդ մակընթացության շրջագարչին։

Պատկեր.

Կրակենի անգունգային գրագրանի հսկայական, ստվերոտ ինտերիերը։ Կրակենն ինքը՝ խորը ինզիգո և փայլուն մարգարիտից պատրաստված մի հսկայական էակ, լցնում է տեսարանի կենտրոնը. նրա մեծ, խելացի աչքը կենտրոնացած է գիտողի վրա՝ հանգիստ, սպասողական արտահայտությամբ։ Սրա բազմաթիվ գրկում գալարված են գանջարանի գանջերը. ոսկե գալեռն, փայլուն կապույտ ապակե ճուլակտոր, միակ, կատարյալ խեցի։ Չեսարանը քառսային չէ. այլ կատարյալ կարգավորված, լույսի հսկայական արխիվ։ Մոագին պլանում մի փոքրիկ, միայնակ մակընթացային կախարգը կանգնած է սև բազալտե լեռնաշղթայի վրա, չեղքերը բացած՝ ստանալով Կրակենի լուր՝ դասը։ Գանջերից ճառագող լույսը լուսավորում է նրա գեմը, որը լի է անկանոնությամբ և պատասխանատվության ի հայտ եկող Վգացումով։

Մեր գանջասների հնչյունավորումը.

Այս հեքսագրամը բոլոր երեք կենտրոնների հզոր, ինտեգրված հնչյունավորումն է, բայց շեշտը գրվում է կառավարման վրա։ Ստորին գանջասնի մի ծովը հեղեղված է կենսական էներգիայի լի շտեմարան։ Միզին գանջասնի լապտերը առատաչեռն, ուրախ լույսի արևն է, բարի կառավարչի սիրտը։ Կերին գանջասնի խարիսխը Կրակենի իմաստությունն է. խորաթափանց, սոքո բանականությունը, որը գիտի յուրաքանչյուր մարգարտի ծագումը և յուրաքանչյուր նվերի նպատակը։ Մարցն է. «*Նշալե ս եմ ես օգտագործելու այս մեծ առատությունը Պատիկ և իմ համայնքին ծառայելու համար։ Ո՛հ, եմ ես կառուցում այս բերքով*»։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Մշակերտը մտնում է գանջարան և տեսնում է միայն փայլը։ Սա գեո չի Վգում բանալու ծանրությունը. Ո՛հ մի մեղագրանք, այլ միայն նախազգուշացում։

Մակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Մի առատության առազին, շլացուցիչ հույքը կարող է լինել հարբեցնող։ Մշակերտը մի պահ կորսնում է գանջի մաքուր «*փայլից*» և գեո չի հասկացել՝ դրա հետ կապված պատասխանատվությունը։ Սա չի «*Վգում բանալու ծանրությունը*»՝ կառավարման բեռը։ Պե՛կ համար սա սկզբում նորբ. անմեղ նախազգուշացում է։ Վայելեք հազորությունը, բայց մի՛ գաթակզվեք մակերեսով։ Այս գանջը գալիս է պարտականությամբ։

Ինը երկրորդ տեղում.

Մորթով լի սայլ է ժամանում։ Մնչնակազմը հավատարիմ է, ճանապարհը՝ անվտանգ։ Ո՛հ մի մեղագրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Կառավարման մեզ առատության կայուն հոսքը լավ կառավարվում է։
«Մայրը» հուսալի համակարգն է. «Անջնակալվոր» վստահելի ընկերակցությունը. իսկ «Ճանապարհը» անվտանգ։
Կրակենը չի թվում կամ չի պապանջվում. Նա պարզապես ստանում է այն, ինչ իրավացիորեն և արդյունավետորեն իրենն է։ Ձեզ համար սա լավ կազմակերպված և էթիկապես առողջ չեռնարկության նշան է։ Սնորհակալ եղեք չեր լավ թիմի և չեր ապացուցված մեթոդների համար։

Ինը երրորդ տեղում.
Մարգարիտ վաճառականը իր լավագույնն ապրանքներն է առաջարկում Կրակենին։ Վիշապների արքան գրանք ստանում է իր անունից։ Անջնական առաքինության հանրային ճանաչում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Կառավարչի իրական արժեքը հրապարակալսողին ճանաչվում է։
«Մարգարիտ վաճառականը» աշխարհն է. որն իր լավագույնն է առաջարկում Կրակենին։ Բայց Կրակենը. իր իմաստությամբ. գիտի. որ ինքը վերջնական տիրակալը չէ։ Սա գանձը նվիրում է «Վիշապների արքային» բարձրագույն իշխանությանը. հանրային խոնարհության գրսևորմամբ։ Ձեզ համար սա այն ժամանակն է. երբ չեր հազոդությունը ճանաչվում է. բայց չեր իմաստությունը կայանում է փառքը չեզ համար չպահանջելու մեզ։ Ավիրեք չեր նվաճումը լատին. չեր նախնիներին. ազդյուրին։ Սյս հանրային խոնարհությունը մեծ հազոդություն է բերում։

Ինը չորրորդ տեղում.
Կրակենը հայտնաբերում է կեղծ գուրբլոնների գանձ։ Սա գրանք նետում է վառարանի մեզ. իրաժարվելով թույլ տալ. որ գրանք խառնվեն ճշմարիտի հետ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Բննադատական խորաթափանցության ակտ։ Իմաստուն կառավարիչը տարբերակում է ճշմարիտը կեղծից. արժեքավորը անարժեքից. նույնիսկ երբ գրանք նման են։ «Կեղծ գուրբլոնները» զայթակղիչ. բայց զատարկ վրդանակներն են — արագ հարստանալու սխեմա. զովեստի արժանի. բայց կեղծ զովասանք. զայթակղիչ բարոյական կարճ ճանապարհ։ Ձեզ համար սա չեր զատողության փորձությունն է։ Ուր պետք է ունենաք պարզություն. «Նրանց վատարանը նետելու» համար։ Իող ոչ մի կեղծ մետաղադրամ չաղծի չեր գանջարանը։

Վեցը հինգերորդ տեղում.
Կրակենի իմաստությունը գրված է նրա հանգիստ հայացքում։ Սույնիսկ շնաչկները թողնում են իրենց տուրքը և հեռանում խաղաղությամբ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Կառավարման գազաթնակետը։ Կրակենի հեղինակությունն այժմ այնքան. բացարձակ և բարեսիրտ է. որ նույնիսկ նրա բնական գիշատիչները «Շնաչկները» թողնում են իրենց տուրքը և հեռանում առանց վնաս պատճառելու։ Սրա «հանգիստ հայացքը» հոգևոր չգոդականության ուժ է։ Ձեզ համար չեր ներքին ինքնիշխանությունն այժմ այնքան ամբողջական է. որ ներգաշնակեցնում է չեզ շրջապատող աշխարհը։ Նվաճարարությունը լուծարվում է չեր ներկայությամբ։ Սա սրտի Վորությունն է. որն այնքան կատարյալ կերպով համապատասխանում է լատին. որ այն չի կարող սպառնալիքի ենթարկվել. միայն պատվել։

Ինը վերում.
Մեծ գանձը բաշխվում է գյուղերին։ Կրակենը իր վերջին մարգարիտը բաց է թողնում մակընթացության մեզ։ Սա վերագառնում է խորքը. իր գրագարանը նվիրաբերված։

պաշտպանիչ ցտվեր ստեղծեն չեզնից փոքրերի և թույլերի համար։ Սա Ուաշինգտոնի պարագրքն է։ խոնարհվող երեք չի տապալվում։ Սմենաբարձրացող ալիքն առաջինն է կոտրվում։ Սմենացածր խրամատն է. որը պահում է ամբողջ օվկիանոսը։ Նամեստ լինելը չի նշանակում փոքր լինել։ Չա նշանակում է համապատասխանեցնել չեզ անգոնի անսահման կարողությանը։ Սյս ներքին հավասարակշռությունը, բարձրի և ցածրի հավասարեցումը, երկարատև ավգեցության ճանապարհն է։

Պատկեր.

Պաշարչանային, խոնարհեցնող տեսարան։ Լևիաթանը, անհնարին, երկրաբանական չափերի կետը, երևում է պրոֆիլում, նրա մարմինը թեքվում է գեպի ներքև, գեպի անգոնիցային խրամատ, այնքան խորը, որ նրա հատակը կորչում է ստվերում։ Սրա կեցվածը հանգիստ, միտումնավոր իզնում է, նրբագեղ խոնարհում։ Սրա մեծ աչքը փակ է լուռ հարգանքի արտահայտությամբ։ Սրա հսկայական զլխի կողքին, մեղմ ճնշման ալիքում, անխռով լողում են ռեմորաների մի փոքրիկ արծաթե երամ և մեկ, նրբագեղ օրկա։ Սրանք թվում են ոչ վախեցած, ոչ ստրկամիտ, այլ հարմարավետ, Լևիաթանի ոլորտի բնական մասը։ Պատկերը մաշտաբի պարագրքի ուսումնասիրությունն է, ամենամեծ էակն այն է, որն իրեն դարձնում է ամենացածրը, և զա անելով՝ դառնում է խաղաղ, կարգավորված աշխարհի կենտրոնը։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանն այս հեքսագրամը զգում է որպես հսկայական, հիմնավորված ճնշում, խորը և բավարարող ծանր լինելու զգացողություն, խարսխված երկրի հենց ոսկորներին։ Սիի ծովը խորքային, սառը, կայուն խրամատ է։ Սիզին գանթյանի լապտերը այրվում է ոչ թե ափ-կրակի պայծառ, հանրային բոցով, այլ լուռ, կայուն, ներքին զերմությամբ, պահեստում պահվող ուժի բավարարվածությամբ։ Սերին գանթյանի խարսխը սուր բանականությունն է, որը ցիտի բոլոր բաները, հատկապես իր սեփական էգոյի սահմանափակումները։ խորքը ներքին կեցվածքի մասին է. «*Մկյանքում որտեղ էմ ես ալիքի պես բախվում, երբ պետք է խոնարհվեի Լևիաթանի պես*»։

Չծեր

Վեցը սկսվում.

Սշակերտն իր փոքրիկ կոռակլը լցնում է ծանր քարերով՝ իր առաջին անցումը դարձնելով գանգաղ և զժվար։ Նամեստ սկիվբ։

Սակնթացային կախարհի մեկնաբանությունը. խոնարհության ճանապարհին առաջին խնդիրը միտումնավոր է ընտրված։ Սշակերտը, հեշտ, արագ անցում փնտրելու փոխարեն, ծանրություն է ավելացնում իր սեփական խափն՝ զժվարացնելով աշխատանքը։ Ջեզ համար մի փնտրեք կարճ ճանապարհներ կամ հեշտ փառք։ Լնդունեք զժվարը, անհրապույրը, գանգաղ աշխատանքը, որը կառուցում է բնավորության իրական հիմքը։ Նամեստ սկիվբը, որը պայքարել է ծանր բեռի հետ, հեշտությամբ չի շոգ վի առաջին փորձրկից։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Սարգարիտ որոնողը, խորքային անգոնիզում, զգում է Լևիաթանի աղեղի ճշմարտությունը։ Սրա սիրտը խոսում է խորքի լեզվով։ Նազողություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մամեստությունը գարշել է ոչ թե գործողություն, այլ ներքին բնույթ։
Գրասույզորդը, ընկրմված խորքի զախզախիչ լուսության մեզ, ներքնայնացրել է Լևիաթանի գասը։ Սրա «սիրտը խոտում է խորքի լեզվով»։ Ձեզ համար խոնարհությունն այլևս կարգապահություն չէ։ Ուր չէր իսկական ես-ի արտահայտությունն է։
Նյս ներքին ներգաշնակությունը խոնարհի լուսոյի հետ զգացվում է որպես խորքային խաղաղության և «հազորության» զգացում։ Ձեր լուսությունը ուժ է, որը ուրիշները կարող են զգալ։

Ինք երրորդ տեղում.

Սափ կապիտանը, որը հայտնի է իր հմտությամբ, խոնարհվում է մակընթացությունների ծեր գիտորդի պարզ իմաստության առջև։ Սրա անչնակալմը հիացած է։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մանրային խոնարհության ակտ ճանաչված իշխանություն ունեցող անցի կողմից։ Կապիտանը, որը կարող էր հեշտությամբ պարծենալ, փոխարենը ենթարկվում է համեստ, աննկատ իմաստությանը։
Նյս պրարքը չի նվազեցնում, նրա կարգավիճակը, այլ, խորացնում է այն «հիացմունք» ներշնչելով նրա անչնակալմի մեզ։ Ձեզ համար, եթե գուցե իշխանության գիրքում եք, չէր պատրաստակամությունը, անկեղծ հարգանք ցուցաբերելու չեզնից ցածր գտնվողներին, չի թուլացնի չէր հրամանատարությունը։ Սյն կարգադրո՞ւի այն։ իսկական առաջ նորգությունը աղել է, ոչ թե գահ։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Որկան չի ընգործնակում Լևիաթանին, նա խոնարհվում է իր չևով, սևի և սպիտակի պարզ. Մազորություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. իսկական խոնարհությունը կոշտ, ընգործնակող կեցվածք չէ։ Սյն իսկական է մարդու սեփական բնույթին։ Որկան չի փորցում լինել կետ, նա արտահայտում է իր հարգանքը իր սեփական «սև-սպիտակ պարզ»։ Ձեզ համար մի ընդունեք կեղծ կամ ստրկական համեստություն։ Ստեք չէր սեփական ճանապարհը, պատվելու այն ուժին, որը մեծ է չեզնից, մի ճանապարհ, որը հավատարիմ է չէր սեփական փայլուն, սև-սպիտակ ես-ին։
Խոնարհության արտահայտությունը պետք է լինի նույնքան եզակի, որքան չէր հոգին։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Մարևան ծովային արքան պարծենում է իր իսկայական մարզանե ամրոցներով։ Լևիաթանը մնում է իր խրամատում, լուր և անշարժ։ Սնհանգիստ արքան խաղաղություն է խնդրում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մամեստության պաշտպանական ուժը բացահայտ ագրեսիայի գեմ։ Սկզբնական «ծովային արքան» փորցում է Լևիաթանին հրահրել իշխանության համար պայքարի։ Բայց նրա խորքային, անսասան լուսությունը ավելի ուժեղ պաշտպանություն է, քան ցանկացած ամրոց։ Սրա պարծենկոտությունը արգագանքում է, նրա լուսությանը և վերագառնում նրան անհանգստացնելով նրան խաղաղ հանգնվելու համար։ Ձեզ համար գուցե կարող եք բախվել ամբարտապան հակառակորդի հետ։ Միշտ արգագանքը նրանց գոռովությանը չէր սեփականով չպատասխանելն է։
Խորքային, հանգիստ և լուր հրաժարվելը կովելուց ավելի արգյունավետ կթուլացնի նրանց ագրեսիան, քան ցանկացած վեճ։ Լևիաթանի լուսությունը հայելի է, որը արտացոլում է պարծենկոտությունը պարծենկոտի վրա։

Վեցը վերևում.

Սպտամբ նավատորմը հարջակվում է Լևիաթանի տարածքի վրա։ Լևիաթանը բարձրանում է և, արդի մեկ տխուր շարժումով, ցրում է նրանց։ Սա չի պարծենում հաղթանակով, այլ, խորտակվում է իր խրամատը սզալով անիրաժեշտությունը։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. խոնարհության վերջնական փորձությունն այն է, երբ ուժը գտնում է անխուսափելի. և հիմա անընդմեջ է լուռ հարգանքի յուրաքանչյուր ջանք. Սյժմ, ուղղակի հարցակումը իր «տարածքի» իր համայնքի վրա, ստիպում է նրան: Սա ազատում է իր իսկաշնչական ուժը, ոչ թե կատարողությամբ, այլ «տխոր» և վճռական ավարտով: Սկ հաղթանակի մեզ նա չի զովաբանում: Սա վերագառնում է իր խրամատը «սզալով անհրաժեշտությունը»: Ձեզ համար սա վերջնական ուսմունքն է. իսկական խոնարհությունը պացիֆիզմ է: Որպես պատրաստակամություն է օգտագործել ճնշող ուժ, երբ Ուսոն այլ ընտրություն չի թողնում, և լուրջամբ կրել այդ արարքի հանգիստավոր ծանրությունը: Սպատակը միշտ վերագառնալն է աղեղի խորքային, հանգիստ խաղաղությանը: Խաղթանակը հաղթանակ է. գա տխուր, անհրաժեշտ խնդիր է, որն ավարտվում է առանց հպարտության և գրվում առանց արարողության: Սղեղը, ի վերջո, միշտ հղորների ամենաճշմարիտ կեցվածքն է:

Երեսագրամ 16. Ռոչո ճկան էքստալը

Սոազին փորձիկի հեքսագրամը Սեզունգային հարթավայրի վրա
Խանգավառության, ներգաշնակության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Մասնվեցերորդ թիթեղ.

Ռոչո չուրը չի մտածում: Սյն չի պլանավորում: Սյն չգուժ է որսացող թյունոսի ճնշման ալիքը, զրի մեզ սաղը, հրատապ բզվոցը, և այն չի ուժ է: Ոչ թե պարտության, այլ փառաբեղ, արծաթե վերև թռիչքով: Սյն պայթում է ծովից, երկու աշխարհների միջև սահմանը, և մի շունչը կտորը, անհնարին պահի համար այն թռչում է: Սրա լողակները թևեր չեն, այլ մաքուր ծիսական փայլության առաջաստեր, որոնք են արևը, համտեսում տարօրինակ, նուր օդը: Որպես մաքուր խանգավառության պար է, որպիսության ֆիզիկական ճիչ հենց այն վտանգի առև, որը նրան արգակել էր: Սակընթացային կախարգը, գիտելով այս պարը, սովորեց գուշակության նոր ջանք: Սա տեսավ, որ թռչող ճկների շարժումները պատահական չէին: Սրանց թռիչքի աղեղը երկնքում նկարում էր մի — ի հեքսագրամները: Սրանց սահքի երկարությունը պատմում էր գալիք մոստսի պատմությունը: Սրանց վերագարձի ցայտը չափում էր թյունոսի քաղցի խորությունը: Սա առազին երաժշտությունն էր, առազին պարը, մաքուր, անմիտ հաճույքից ծնված առազին արվեստը: Սակընթացային կախարգը հասկացավ, որ Ուսոն ոչ միայն հրամայում է, այլև պարում է: Սկ անճեակալմին առազ նորգելը, ընկերակցություն ոգեշնչելը, նշանակում է ոչ թե հրամաններ տալ, այլ սկսել այն երաժշտությունը, որին ուրիշները չեն կարող չապրել:

Ուստաստան.

Ինքնաբերական, վարակիչ ուրախության և խանգավառության ալիք, ժամանակ ոգեշնչելու և ներգաշնակեցնելու խումբը երաժշտության, պարի և համատեղ հանույցի ուժի միջոցով: Ռոչո ճկան էքստալը հիացած առազնորգի հեքսագրամն է, ով առազ նորգում է ոչ թե հրամանով, այլ ուրախ, չմտածող օրինակով: «Սոազին փորձիկը» նոր կյանքի և հանկարծակի ոգեշնչման դրոշմ, զլորվում է «Սեզունգային հարթավայրի» վրա, ընկալունակ, կայուն համայնքի վրա, որը պատրաստ է շարժվելու: Սատկերը թռչող ճկանն է, որը փախչում է գիշատչից ոչ թե մոայլ տոկոսությամբ, այլ էքստատիկ, արծաթե ցատկով գեպի անհատը: Սակընթացային կախարգի համար սա ազգարարում է կենսունակ, համատեղ էներգիայի ժամանակ: Մրամագրությունը հարկադիր աշխատանքի չէ, այլ ինքնաբերական տոնակատարության: Սոազնորգի խնդիրն այժմ երաժշտությունը սահմանելն է և, պարը սկսելը: Սա տոնակատարությունների, ներկայացումների և մեծ համայնքային ծեսերի

ժամանակ է. որոնք ամրապնդում են միության կապերը առանց որևէ հանգիսավոր երգման։ Ուղտիկի թեթև, արջագանձող հայրմն է։ Ուղող չուկը չի հրամայում երկնքին. այն պարզապես մտնում է այնտեղ ուրախությամբ։ Սեր խանգավառությունը նախագծի կամ տեսլականի նկատմամբ կլիկի ամենահվոր հավաքագրման գործիքը։ Բայց հեքսագրամը նաև կրում է թուղ չկան իմաստությունը. այս էքստատիկ թուղը արջագանք է իրական վտանգին. ներքևում որսացող թյունոսին։ Խանգավառությունը փախուստ է իրականությանից. այլ փառահեղ, կյանքը հաստատող պատասխան գրան։ Պարը պետք է լինի իսկական, ծնված սրտի անկեղծ հանդիքից. այլ ոչ թե հարկադրված կատարում։ Իսկական առազնորդը ոգեշնչում է մարմնավորելով այնքան իրական ուրախություն, որ ուրիշները չեն կարող չմիանալ երաժշտությանը։

Պատկեր.

Սաքուր կիսետիկ է ներգիայի պայթյուն փայլուն, խորքային կապույտ ծովի վրա։ Ուղող չկների մի երամ գուրս է պայթել զրից, նրանց կիսաթափանցիկ, արծաթափայլ լողակները որսել են ցածր արևի ոսկեգույն լույսը վերածելով գրանջ կենդանի ծիածանի բեկորների։ Սրանք կախված են օդում. սառած իրենց ցատկի գազաթնակետին. նրանց աղեղը կատարյալ, երաժշտական պարաբոլ է երկնքի ֆոնին։ Սակերևույթի տակ տեսանելի են որսացող թյունոսների մութ, ստվերոտ ջևերը. անհրաժեշտ բասային նոտան, որը մեկնարկել է մեղեդին։ Սոտակա ակոմիկի վրա մակընթացային կախարհ է. թմբուկը գրված իր կողքին, գեմը բացված մաքուր, չմտածող վարմանքի ժպիտով։ Սա պատրաստվում է հարվածել առաջին հարվածին։ Պատկերը սահմանի տոնակատարություն է. որտեղ ճնշումը վերածվում է արվեստի։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Միգին գանթյանն է թուղ չկան էքստալի աղբյուրը։ Սրտի լապտերը պարզապես չի վառվում. այն հրավառություն է. ուրախ, առատաճեղև և ստեղծագործական կրակի պայթյուն։ Սա մաքուր, անպարտադրելի ոգեշնչման զգացողությունն է։ Ստորին գանթյանի մի ծովը արջագանջում է այս սրտի կրակին բնագային ուժի ալիքով. ֆիզիկական ցատկով, որը հազորդում է հուզական պողպատին։ Մերին գանթյանի խաղիսն այնտեղ գրեթե ամբողջությամբ հանջնվում է. թուղ չուկը չի մնացածում, այն շարժվում է։ Իմաստությունը մարմնում և սրտում է։ Դարցն է. *«Ի՞նչ երաժշտություն է ստեղծում իմ սիրտը, և ում է շարժում պարել իր ողորմով»*։

Պծեր

Վեցը սկսվում.

Սակընթացային կախարհը երգում է ափին, անջնական մեղեդի։ Սիակ սելկին է գուրս գալիս լսելու։ Փոքր սկիզբ։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Խանգավառության առաջին, անջնական շարժումները։ Սակընթացային կախարհը չի սկսում մեծ հանրային ելույթով։ Սա ափին երգում է հանգիստ մեղեդի, իր ներքին ուրախության իսկական արտահայտություն։ Սիակ, հետաքրքրասեր *«սելկին»* առաջին հետևորդը, չգվում է լսելու։ Պեպ համար լսա ցանկացած մեծ շարժման ճիշտ սկիզբն է։ Սի փնտրեք ամբոխ։ Սիակ գտեք չեր սեփական իսկական, հանգիստ երգը։ Սի անջնական, անմեղ մեղեդին այն սերմն է, որից կանգնի ամբողջ նվագախումբը։

վեցը երկրորդ տեղում.

Քարե թմբուկ լողափին: Սակընթացային կախարգը հարվածում է գրան: Ձայնը մեկ կոշտ նոտա է, որը արջագանջում է ժայռերից ցրելով շշուկացող ուրվական-խեցցետիկներին:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Շանկարձակի. պարզաբանող գործողության պահի պնդող խանգավառության մեզ: «*Քարե թմբուկ*» «*Սոազին փոթորկի*» սառը, կոշտ իրավանություն է, որոտի վորությունը: Սինչդեռ երգը գեղեցիկ էր, այժմ անհրաժեշտ է մեկ վճռական, հարվածային գործողություն «*Շշուկացող ուրվական-խեցցետիկներ*» կասկածի, բամբասանքի և անվճռականության ֆոնային աղմուկի միզով կտրելու համար: Ձեզ համար չէր խանգավառությունը կուտակվում է: Այժմ անհրաժեշտ է սուր, ժամանակին և հրապարակային առաջ նորգական գործողություն, զգացողությունը բյուրեղացնելու և թերահավատներին լռեցնելու համար:

վեցը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը նայում է նավապետին ուղիղ համար. տատանվելով: Սրա պարը ուշանում է, կես քայլ հետ է մնում երաժշտության:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ճատանվելու պահ, որը ստիպում է մեկին կորցնել խմբի խանգավառության ուղիղը: Սակընթացային կախարգի ուշադրությունը պիտի տեղում է. նա թույլ տվություն կամ հավանություն է փնտրում վերագասից «*Նավապետից*». այլ ոչ թե վստահում է իր շուրջը և արդեն իսկ առկա երաժշտությանը: Ձեզ համար մի թողեք, որ ինքնագիտակցություն կամ իշխանության նկատմամբ հարգանքը չեզ «*կես քայլ հետ պահեն*»: Երաժշտության իրական աղբյուրը լատն է: Վստահեք չէր սրտում զգացած ուղիղին, այլ ոչ թե արտաքին առաջ նորգի մահական:

Ինը չորրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը մեծ թմբուկն է խփում, և ամբողջ նավատորմը պարում է մակընթացության վրա: Ոչ մի ցանց չի նետվում, բայց բոլորը կերակրվում են:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Երեսգրամի զագաթնակետը: Սոազ նորգը գարջել է երաժշտության վարմանցումը: Սրա հարվածը «*մեծ թմբուկ*» վրա այնքան վարակիչ է, այնքան կատարյալ համապատասխանում է լատին, որ «*ամբողջ նավատորմը պարում է*»: Այս համկատել էքստազի վիճակում աշխատանքն այլևս աշխատանք չէ: «*Ոչ մի ցանց չի նետվում, բայց բոլորը կերակրվում են*»: Սինչդեռ ինքն է ապահովում, երբ համայնքը շարժվում է ուրախ ներգաշխակությամբ: Ձեզ համար սա խանգավառության միզոցով առաջ նորգելու վերջնական պարզան է: Սղեք թմբուկը և վստահեք, որ պարը կբերի չեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ:

վեցը հինգերորդ տեղում.

Ննչնակազմին տենեզ է պատում: Սրանք պարում են փոթորկի միզով չփակելով զրանցքները: Երաժշտությունը չպետք է գառնա խելագարություն:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ձգուշացում խանգավառության գեմ, որը թեքվել է գեպի անխոհեմ, վարակիչ հիստերիա: Ուրի «*տենդ*» այնքան ուժեղ է, որ անչնակազմը անտեսում է իրական և ներկա վտանգը «*փոթորկի*»: Սրանք այնքան են հմայված երաժշտությամբ, որ լքում են բոլոր գործնական պարտականությունները: Ձեզ համար սա կոչ է սթափ առաջ նորգության նույնիսկ մեծ ուրախության ժամանակ: խանգավառությունը պետք է զուգակցվի իմաստության

հետ։ Մրաժշտությունը չպետք է գառնա խելագարություն, որը կխորտակի նավը։ Ղիզ տարեք զրանցքների մասին, նույնիսկ երբ չեք սիրտը պարում է։

Վեցը վերևում.

Ղիզող չուկը նորից սուսվում է ծովը։ Էքստազը մարում է։ Պարն ավարտվում է։ Բայց մեղեգու հիշողությունը բզկում է մութ զրում, միփարություն երկար ճանապարհին տուն լողալիս։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Էքստատիկ ցիկլի բնական ավարտը։ Ղիզը, իր բնույթով, չի կարող հավերժ շարունակվել։ Ղիզող չուկը վերագառնում է զուր, պարն ավարտվում է, և առօրյա կյանքի սովորական. «մութ զուրը» վերսկսվում է։ Բայց խանգավառության պարզևը մնում է։ «Մեղեգու հիշողությունը» երկարատև միփարություն է և, ներքին ուժի աղբյուր գեպի առաջ սպասվող երկար, անհրապույր ճանապարհորդության համար։ Մեկ համար մի կառույց էքստազից, երբ այն անցնում է։ Ղիզը այն գնա։ Մրաժշտությունը նվեր էր, կայծ, որը բոցավառեց ընկերակցությունը։ Ղիմա, զրան հազորդող լուռության մեջ, զուր պետք է լողաք առաջ նորգվելով մի ժամանակ չեք իմացած ուրախության արջագանջով։ Պարի հիշողությունը իր սեփական հանգիստ, երկարատև ուժի չևն է։

Դեքսագրամ 17. Ռեմորայի սկավառակը

Լոակյաց անդունդի հեքսագրամը Սոազին փոթորիկի վրա
Ետևելու, հարմարվելու հեքսագրամը

Սիցի ըայքայված տաճարի իմաստությունը, Տասնյոթերորդ թիթեղ.

Ռեմորան բոլոր թափառողներից ամենաիմաստունն է, քանի որ նա սովորել է անխափան ճանապարհորդության գաղտնիքը։ Սա չի պայքարում հոսանքի գեմ։ Սա չի գծում ուղղություն։ Սա սպասում է, համբերատար արծաթե ստվեր, և երբ մեծ շնաչուկը սահում է կողքով, նա կաչում է իր սկավառակի նուրբ, անխորտակելի ներծծմամբ։ Սա չի հրամայում շնաչկանը։ Սա չի աղաչում նրա ատամներից ուտելիք։ Սա պարզապես... հետևում է։ Սա գնում է այնտեղ, որտեղ գնում է շնաչուկը, որսալով նույն տաք հոսանքները, սնվելով նրա խնդույքների մնացորդներով, պաշտպանված նրա սարսափելի ստվերով։ Սկ երբ շնաչկան ճանապարհին այլևս չի ծառայում նրան, նա ազատում է իր բռնվածքը, առանց զրամայի կամ չարության, և լողում է, մինչև վզա նոր և ավելի լավ ուղեցույցի չգողականությունը։ Սակընթացային կախարհը, որը կտիրապետի հետևելու արվեստին, պետք է սովորի ռեմորայից։ Սա պետք է սովորի հանգարտեցնել իր սեփական փոքրիկ շարժիչների խելահեղ, ինքնահավան թրթռոցը և զգալ խորքի մեծ, լուր շարժումները։ Սա պետք է կապվի բռնակալի հետ անվտանգության համար, այլ արգար ուժի հետ համապատասխանության համար։ Ետևելը չի նշանակում թույլ լինել։ Սա նշանակում է ընտրել, լիակատար և բաց փրով, այն հոսանքը, որը չեպ տուն կտանի։

Ղատաստան.

Իմաստուն և կամավոր հարմարվելու արվեստը, ճիշտ առաջ նորգ կամ հոսանք ընտրելու արվեստը, որին պետք է հետևել։ Ռեմորայի սկավառակը հետևելու հեքսագրամն է — ոչ թե թուրությունից կամ ստրկությունից, այլ պարզ հայացքով, ուսմավարական հանգնվելուց ավելի մեծ առաջ նորգող ուժի։ Վերևում գտնվող «Լոակյաց անդունդը» հանգիստ.

անգիմագրելի ընդունման ուրախությունն է. ներքևում գտնվող *«Ողորդական փորձերը»* հվոր. որոտացող առաջ նորգն է կամ շարժումը. որը աշխարհը շարժման մեջ է գտնում. Վենետիկական պատկերը ռեմոնայի պատկերն է. որը հրաժարվում է իր սեփական փորը. ուժասպառ զանքերից. կապվելու շնաչկան հսկայական, անխափան ճանապարհորդությանը. Սակընթացային կախարհի համար սա ազգասնան է տալիս այն ժամանակի մասին, երբ պետք է զագարեցնել առաջ նորգնել և սկսել հետևել. Ձեր անջնական պարը Ռեդո չկան էքստազը. գեղեցիկ էր. բայց գա սպրիտ էր. Սյժմ աշխարհի հոսանքները փոխվում են. և մի մեծ ուժ — խորհրդատու. հասարակական շարժում. հոգևոր պլանցույթ. բնական ցիկլ — շարժվում է հստակ ուղղությամբ. Ձեր խնդիրն է ճանաչել այս արդար ուժը և կապվել դրան. Սա պասիվ գործողություն չէ. գա Ուտյի հետ գիտակցված. կամային համապատասխանեցումն է. իմնականը խորաթափանցությունն է. ռեմոնան կաշում է շնաչկանը նորքի իսկական տիրակալին. այլ ոչ թե լողացող գերանի կամ զավաճանական խորթ. Ուրք պետք է հետևեք մի ուղեցույցի. որն ինքնին համապատասխանում է մեծ ճանապարհին. Ու անելով զուք գտնում եք հանգիստ և անխափան առաջընթաց. Ուեմոնան չի սպառում իրեն. նրան տանում են. Սա ժամանակն է հանգարտեցնելու էգոյի որպես նավապետ գիտվելու կարիքը և գտնելու խորքային. բավարարող խաղաղություն լինելով կատարյալ. լուր և էական առաջին օգնականը.

Պատկեր.

Ունամիկ անշարժության և սիմբիոտիկ ուժի տեսարան. Վագրային շնաչկան վանգվածող. հարթ ճևը գերիշխում է կաշում. նրա մարմինը անխափան թափի ուսումնասիրությունն է. Նրգապատող զուրը մութ և վով է. Սնաչկան կողին. խղիկների անմիջապես հետևում. կապած է մեկ. կատարյալ. գիրքավորված ռեմոնա. Սրա մարմինը համահունչ է շնաչկան մարմնին. նրա սկավառակը կատարյալ. օրգանական կնիք է. Ուեմոնայի պլքը բաց է և խելացի. վզոն. բայց լիովին խաղաղ. Սրկու արարածները կաշմուն են շարժման մեկ միասնական վեկտոր. Պատկերը մակաբույծի և տիրող պատկեր չէ. այլ ընտրված և փոխափախ գործընկերության. համաչալնեցված կամքերի մոգել.

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Վերին գանթյան այս հեքսագրամի հիմնական գործիքն է. Պարզ ընկալման խաղիսկը էական է. Ուեմոնան պետք է կտրուկ. ճիշտ և ակնթարթային գատողություն կատարի *«Շնաչկան»* բնույթի մասին. Մրգյո. ք զագարար և կայուն ուժ է հետևելու համար. թե քառասյին և կործանարար. Ստորին գանթյանի մի ծովը խորքային. նախնազարյան խաղաղության և անվտանգության զգացումն է. *«Շնաչկան ստվերը»*. որը պաշտպանում է փոքրերին ավելի մեծ գիշատիչներից. Սյստեղ վախ չկա. Սիգին գանթյանի կապտերը. էգոյի անջնական. փայլուն բոցի կարիքը. գիտավորյալ. ուսվմավարականորեն հանջնվում է. յարցն է. *«Որն է այն ավելի մեծ ուժը. որին ես կոչված եմ հետևելու. և ինչպե՛ս կարող եմ իմ հետևորդությունը զարգնել վստահության կատարյալ. ամբողջ սրտով գործողություն»*.

Պծեր

Ինը սկզբում.

Սակընթացային կախարհը լքում է իր խրճիթը և քայլում գեպի ափ. Միվի չայնը նոր ուղեցույց է. յավատարմության փոփոխություն.

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. յետևելու առաջին քայլը հինը թողնելու և նորին շրջվելու միտումնավոր գործողությունն է. Սակընթացային կախարհը լքում է իր սեփական էգոյի հաստատված. կոշտ տեղը (*«խրճիթը»*) և

շարժվում է գեպի անհայտի ելքը, որտեղ կարելի է լսել նոր ջայնը (*«ծովը»*)։ Այդ համար չէր հետևելը սկսվում է գիտակցված հեռանալով։ Ուրք պետք է լքեք չէր սեփական ծրագրերի անվտանգությունը և բացվեք չեզնից չհամարվող ուժի առաջնորդության համար։ Սիր ուղեցույցի ուղղությամբ շարժվելու այս արտաքին, ֆիզիկական գործողությունը հազորություն կբերի։

Սեղը երկրորդ տեղում։

Ուեմորան կպչում է մեծ, զանգաղ կրիայի։ Անվտանգ, կայուն, բայց անլուսավոր ճանապարհորդություն։ Սա չի տեսնում գիշերը անցնող կետին։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Գրուշացում անվտանգ, բայց անդեշնչող ուղեցույցի *«մեծ, զանգաղ կրիային»* կպչելու մասին։ Կրիան չեզ չի մոլորեցնի, բայց փառքի էլ չի տանի։ Ուրք վտանգում էք բաց թողնել *«կետին»*՝ ավելի մեծ, ավելի փոխակերպող, թեև գուցե ավելի վայնեցնող ուղեցույցին, որը անցնում է մթության մեջ։ Այդ համար ուսումնասիրեք չէր ընտրած առաջնորդին կամ ուղին։ Մրգյո ք այն իսկապես համապատասխանում է մեծ տեսլականին, թե պարզապես հարմարավետ և կանխատեսելի է։ Սիր թողեք, որ անհայտի վախը ստիպի չեզ բավարարվել մի ուղեցույցով, որն առաջ արկում է միայն անվտանգություն, այլ ոչ թե նպատակակետ։

Սեղը երրորդ տեղում։

Ուեմորան ալատում է հիմար, նյարդային խմբավարին և միանում է հանգիստ, համբերատար շնաչկանը։ Իմաստուն ուղղում։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Գիտակցված և ճիշտ ընթացքի ուղղում։ Ուեմորան հասկանում է, որ իր առաջին առաջնորդի ընտրությունը սխալ էր։ *«խմբավարը»* հուլված, հիմար և անարժան ուղեցույց է։ Սա անմիջապես ալատում է իր բռնվածքը և փոխանցում է իր հավատարմությունը *«հանգիստ, համբերատար շնաչկանը»*։ Այդ համար սա իմաստուն հետևորդի հիմնական հմտությունն է։ Կապատարմության վատ ընտրությունը ճանաչելու և այն առանց հապաղելու կամ կեղծ հավատարմության ուղղելու ունակությունը։ Սխալ առաջնորդից հեռանալը նույնքան կարևոր է, որքան ճիշտ առաջնորդին միանալը։

Ինը չորրորդ տեղում։

Ննաչուկը հետևում է տաք հոսանքին գեպի արգելված ծոց։ Ուեմորան ամուր է պահում, նրա հավատարմությունը անսասան է, չնայած ճանապարհը տանում է վտանգի միզով։

Անկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Իսկական նվիրվածության փորձությունը։ Նտրված ուղեցույցը շնաչուկը, այժմ հետևում է իր բնության այնպիսի ճանապարհով, որը վտանգավոր է թվում ուեմորայի համար։ Ուեմորայի հավատարմությունը փորձության է ենթարկվում։ Այդ համար, ընտրելով արգաք առաջնորդ, գուր այժմ պետք է վստահեք նրանց, նույնիսկ երբ նրանց ընտրած ուղին թվում է դիսկային կամ անհասկանալի։ Այդ հավատարմությունը պետք է լինի *«անսասան»*։ Իսկական հետևելը պայմանական համաշխանագիր է, զա հավատքի պայմանագիր է, որը գիմանում է վտանգավոր անցումներին։ Ննաչուկը խորքը ավելի լավ գիտի, քան գուր։

Ինը հինգերորդ տեղում։

Ննաչուկը և ուեմորան գտնում են արևի լույսով լի, սնուցող կրիլի լճակ։ Խնդույքը կիսվում է։ Դեռևս չէր պարզաբացվում է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. իմաստուն, անսասան հետևելու վերջնական պարզև. Լնտրված ուղին տարել է գեպի անվտանգության և առատության վայր. «արևի լույսով ողողված, սևուցոր կրիչի լճակ»։ «Խնդ ուլը կիսվում է» առաջ կորչի և հետևորդի միջև. Զեզ համար չէր հանգիստ, անսասան հավատարմության շրջանն այժմ իր պտուղներն է տալիս. Սանապարհորդությունը չէր չէր, բայց զուր հասաք հենց այնտեղ, որտեղ պետք է լիներ. Սա ռեմորայի հազ ողությունն է։

Վեցը վերևում.

Սնաչուկը, իր նպատակը սպառած, շրջվում և վերջին անգամ սուզվում է զախզախի խորքը. Ուեմորան, առանց վշտի, ապառում է իր բռնվածքը և լողում է, պատրաստ այն կոր հոսանքին, որը զալու է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուեմորայի վերջնական, ամենպիտոքային իմաստությունը. Սնաչկան հետ մեծ ճանապարհորդությունը, հետևելու եղանակը, հասել է բնական ավարտի. Սնաչկան ուղին շրջվում է գեպի մի տիրույթ, որտեղ ռեմորան չի կարող հետևել — «զախզախի խորքը»։ Ումաստուն հետևորդը չի կառնում կարոտից կամ վախից. Սա ապառում է իր բռնվածքը «առանց վշտի»։ սրտով լի երախտագիտության անցած ճանապարհորդության համար. Սա այժմ լողում է համբերատար, բաց սպասման վիճակում պատրաստ «կոր հոսանքին», որը անխուսափելիորեն կգա. Դետելու արվեստը ամբողջական է միայն այն ժամանակ, երբ մարդ գիտի, թե ինչպես ապատել բռնվածքը կույրքան կրագեղորեն, որքան առաջին անգամ է կցել այն. Սանապարհորդությունը շրջան է, և մեկ հետևելու ավարտը հազորդի լուռ սկիզբն է։

Դեքսագրամ 18. Սբալունի պատվաստը

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Մուգ կորդող հոսանքի վրա
Փտածության, աշխատանք փչացածի վրա հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Տասնութորդ թիթեղ.

Մովային զրիմուրների լուռ անտառներում հիվանդություն կա. Փտածության պատիճա, տիան հոտով փտում, սկսում է սողալ մեծ զրիմուրի տերևների վրա, ափի կենսական արյան վրա. Սբալունը, զանգաղ և համբերատարը, չի կատարում փտածության զեմ. Սա չի լքում անտառը ավելի մաքուր ծով փնտրելու համար. Սա սողում է, սանտիմետր առ սանտիմետր, հիվանդության մակերեսով, կրա մկանուտ ուղքը կենդանի պատվաստ է. Սա կլանում է փտածությունը, ալքիմիացնելով այն իր պարուրաչև խեցու մեզ, և որտեղ նա անցել է, նա թողնում է մաքուր, պողոզ, կոր անձամ կանաչի հետք. Սա աշխատանքը փառահեղ չէ. Սա զանգաղ է, անզագար և բացարձակապես անհայտ. Սբալունը մրցանակ չի փնտրում աշխարհի կորոզելու համար. Սա կորոզում է, քանի որ փտածությունն այնտեղ է, և նա է, ով կարող է այն կլանել. Սակընթացային կախարդը, ով կրուժեր իր զարաշրջանի հիվանդությունը, պետք է սովորի աբալունից. Սա պետք է գիմի իր անչնակալ մի կողմից անտեսված ապականությանը. Սա պետք է փտածությունը տեսնի ոչ թե որպես անեծք, այլ որպես կոչ. Սորոգման աշխատանքը կորքային, համբերատար սիրո աշխատանք է. Ուա հեղափոխություն չէ. Ուա հազարավոր փոքր, անզագար պատվաստումներ են. Սվ զա միակ բանն է, որը երբևէ կենդանի է պահել զրիմուրների անտառը։

Ուատաստան.

Մամանակն է լուծելու փտածոթյունը, շտկելու անցյալի անփութությունը և վերականգնելու այն, ինչ փչացել է համբերատար, համառ և համեստ աշխատանքի միջոցով: Մեզիսի պատվաստը նորոգման հեքսագրամն է: «*Մարիսի հանգիստը*», ծովի հատակի ծանր, անշարժ լեռը, գտնվում է «*Մագ նորգող հոսանքի*» մեղմ, համառ, թափանցող քամու վրա: Պատկերը ամուր, անշարժ կամքի է, որը կիրառվում է նորից: Ներթափանցող և մեղմացնող խնդրի վրա: Սովալիս զրիմուների անտառի փտումը փոխաբերություն է կյանքի ցանկացած անտեսված ու որտի համար — հնացած հարաբերությունների, կոռումպացված հաստատության, անչնական վատ սովորության, ստեղծագործական նախագծի, որը թողնվել է թառամելու: Մա նոր, մեծ նախաճեղծությունների, ինչպիսին է «*Նը-Վիշապների նավատորմը*», ժամանակը չէ, այլ հիմն ուշագիտ, անսասան այնտորոշման: Սակնթացային կախարչը պետք է գտնի փտածության աղբյուրը, որը հաճախ կայանում է անցյալի հարմարավետ, չուսումնասիրված ավանդույթներում: Մշխատանքը պահանջում է անսահման համբերություն և ստամոքս տիան առաջ ադրանքների համար: Մեզիսի կլանում է փտածությունը, այն պարզապես չի ներկում այն: Մա մանրակրկիտ, աչկիվ և քաղարի տնային մաքրության ժամանակ է: Ուտաստանը մեղադրության չէ, այլ վերականգնման: Սովալիս զրիմուների անտառը չպետք է սգալ, այն պետք է փրկվի: Ստեղծեք փտածությանը սիրո և պատասխանատվության ոգով, այլ ոչ թե զվականքով: Մշխատանքը գանգաղ կլինի, և արդյունքները անմիջապես տեսանելի չեն լինի, բայց Ուտոն օրհնում է նրան, ով աշխարհը նորոգում է հանգիստ, անգաղար հոգատարությամբ: Ուրի ոչ միայն լուծում է խնդիրը, գուր վերականգնում էր կյանքի հոսքը:

Պատկեր.

Սովալիս զրիմուների անտառի մի հատված գեղեցիկ քայքայման և լուռ ապացիանման վիճակում: Լայն, սաթագույն տերևներից մի քանիսը բծավորված են մուգ, տիան տեսք ունեցող վնասվածքով: Պատկերի կենտրոնում մեծ, օպալեցեղատ աբալոնը գանգաղորեն սահում է վնասված տերևի վրայով, նրա մկանուտ ոտքը իր հետքով թողնելով անարատ, մաքուր, վառ կանաչ արահետ: Մեզիսի խեցին մուգ կապույտի և կանաչի կատարյալ պարույր է, վերականգնվող տիեզերական կարգի խորհրդակիշ: Փոքրիկ, կիսաթափանցիկ մաքուր ծովախեցեղեղները սավառնում են աբալոնի շուրջը՝ օգնելով աշխատանքին: Չեսարանը մոայլ աշխատանքի տեսարան չէ, այլ խաղաղ, սիմբիոտիկ վերականգնման: Լույսի մեկ ճառագայթ է թափանցում սաղարթի միջով՝ լուսավորելով նոր, առողջ անձ:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանն այս հեքսագրամը զգում է որպես հիմնավորված, կայուն և երկարատև ուժ: Մեզիսի գանգաղ, մկանային սողալը խորքային, համբերատար կենսունակության արտահայտություն է: Ձիի ծովը չի ծախսվում սպրիտում, այն կայուն, անսասան է ներգիան է երկար, անհրաժեշտ առաջ ադրանքի համար: Միզին գանթյանի լապտեղը կարեկցանքի և պատասխանատվության լուռ օգաչուական լույս է, այլ ոչ թե փառասիրության բոցավառ գահ: Մշխատանքը կատարվում է սիրո համար, այլ ոչ թե փառքի համար: Վերին գանթյանի խարիսխը սուր, այնտորոշիչ բանականություն է, որը կարող է հստակ տեսնել փտածությունը առաջ տատանվելու և տարբերակել այն բուժելու համար անհրաժեշտ ճշգրիտ, փոքր գործողությունները: Վարցն է. «*Նը և եմ ես անտեսել, և ինչպե՞ս կարող եմ սկսել բուժել այն խնանքի մեկ փոքր, համառ գործողությամբ*»:

Ուժեր

վեցը սկսեցի.

Սափ կորպուսի վրա գտնվող կենդանիների սպին հին և խորն է։ Վերանորոգումը սկսվում է չոր նավամատույցում, համբերատար նավաշինարարի հսկողության ներքո։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սողազին քայլը խնդրի խորության ճանաչումն է։ «*«կենդանիների սպին»*» հին, անտեսված վերք է, այլ ոչ թե նոր ճգնաժամ։ Սշխատվածը պետք է սկսվի անվտանգության և լուրջ վայրում. «*չոր նավամատույցում»*» «*համբերատար նավաշինարարի»*» խորհրդատուի, թերապևտի, կամ իմաստուն ավագի ղեկավարությամբ։ Ձեզ համար մի փորձեք շտկել երկարատև փտածությունը, երբ գեղև նավարկում եք քառասյին զրեքում։ Փնտրեք նահանգի ժամանակ և իմաստուն ուղեցույց, որը կօգնի չեզ ուսումնասիրել վնասը։

Ինչ երկրորդ տեղում.

Փտածությունը նավապետի խցկում է, թաքնված զրհորից տհաճ հոտ։ Սողազին օգնականը տատանվում է խոսել։ Պետք է ասել զժվար ճշմարտություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիրողման աշխատանքը այժմ պահանջում է բախվել զգայուն, անճնական և, հնարավոր է, ամոթալի ճշմարտության հետ, որը գտնվում է չեղարկության հենց սրտում։ «*Նավապետի խցկում փտածությունը*» ղեկավարության հետ կապված խնդիր է, թաքնված բարոյական թերություն, կամ գաղտնիք, որը բոլորը զիտեն, բայց ոչ ոք չի անվանում։ Ձեզ համար իրավիճակը նորոգելը պահանջում է ճշմարտությունը ասելու, քաղաքի արարք։ Ուր պետք է լինեք «*առաջին օգնականը*», որը զժվար, անկեղծ խոսքն է ասում իշխանությանը։ Սա նորից և փտանգավոր խնդիր է, բայց փտածությունը չի կարող բուժվել, եթե այն մնում է թաքնված։

Ինչ երրորդ տեղում.

Նավաշինարարը չափազանց կոպիտ է քերում կորպուսը, բացահայտելով հում, արյունահոսող հատիկը։ Չափազանց ուղղում։ Փոքր վերք, բայց ոչ մի մշտական մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ձգուշացում, որ վերանորոգման եռանդը երբեմն կարող է իր փոքր վնասը պատճառել։ Նավաշինարարը, իր եռանդուն ջգտումով հեռացնել բոլոր փտածությունները, մի փոքր չափազանց խորն է քերում, վիրավորելով առողջ փայտը։ Ձեզ համար զգուշացեք չափազանց ագրեսիվ կամ ինքնաքննադատական մոտեցումից, բարեփոխման հարցում։ Փոքր չափազանց ուղղումը «*փոքր վերք է, բայց ոչ մի մշտական մեղադրանք*»։ Սի թողեք, որ փոքր քերվածք պատճառելու վայել խանգարի չեզ անհրաժեշտ աշխատանքից, բայց մեղմացրեք չեր եռանդը նորից չեղծով և, ներողամիտ սրտով։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Անճնական մը տեսնում է փտածությունը և ծիծաղում է նավապետի անկման վրա։ Փտածությամբ վարճանալը նշանակում է այն հրավիրել սեփական հոգու մեջ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ձգուշացում փտածության ապականող արձագանքի գեմ։ Մի բառով նորից կամ հաստատության փտածությունը բացահայտվում է, կա գայթակրություն արձագանքել ցինիկ ուրախությամբ կամ ինքնաբերաբար ծաղրով։ Ձեզ համար մի թողեք, որ ուրիշների ջախտումները դատնան վարճանքի աղբյուր։ «*Միտքել փտածության վրա*» նշանակում է վարակվել զրանով այլ կերպ։ Միշտ արձագանքը ծաղրը չէ, այլ մոռյլ, վճռական և կարեկցող զանքերը, նորոգելու համար։

վեցը հինգերորդ տեղում.

Մավապետը, խոնարհված, ընդունում է ճշմարտությունը: Սա միանում է աբալոնի աշխատանքի մեջ, իր սեփական ջեռքերն այժմ ներկված են բուժիչով:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Նրա ազդեցության կետը. Բայց ըստ ման աղբյուրը՝ չափողվող առաջնորդը, հասել է ազնիվ խոսքով: Սա «*ընդունում է ճշմարտությունը*» խոնարհությամբ և միանում է Նորոգման ֆիզիկական, «*զործնական*» աշխատանքին: Ոչ, համար, եթե դուք իշխանության գիրքում եք, սա իսկական փրկագնման պահն է: Սթե դուք այն հետևորդն եք, ով ճշմարտությունն է ասել իշխանությանը, սա նշան է, որ չեք ընդունում զրոյի պտուղ է տվել: Աշխատանքն այլևս միայնակ առաջադրանք չէ, այն այժմ Նորոգման համատեղ առաքելություն է:

Ինը վերևում.

Ուվային գրիմուրների անտառը մաքրված է: Սբալոնը չի մնում հարգանքի տուրքի համար: Սա սղում է գեպի հազորդ վնասված տերևը, ևսվերգ, լուր աշխատանքի ծառա:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Նեքսագրամի խորքային իմաստությունը: Սորոգման կոնկրետ առաջադրանքն ավարտված է: Ուվային գրիմուրների անտառի այս մեկ հատվածում փտածությունը մաքրված է: Բայց աբալոնը չի կանգնում զովասանք կամ պարզ, ստանալու համար: Սա չի «*սպասում հարգանքի տուրքին*»: Սա գիտի, որ փտածությունը կյանքի բնական, կրկնվող մասն է, և իր աշխատանքը երբեք իսկապես չի ավարտվում: Սա նույն զանգաղ, համբերատար նրբազեղությամբ շարժվում է գեպի «*հազորդ վնասված տերևը*»: Ոչ, համար կոնկրետ խնդրի Նորոգումն ավարտված է, բայց մի փնտրեք փառք այս աշխատանքի համար: Իսկական պարզևն անտառի առողջությունն է, իսկ Նորոգման կոչը հավերժական է: Սորոգողը ցիկլի ծառան է, նրա խոնարհությունը նրա ամենամեծ հավաստագիրքը: Աշխատանքն ինքնին պարզ է, և հազորդ առաջադրանքն արդեն սպասում է:

Նեքսագրամ 19. Լապտեր-լուսնի մոտեցումը

Անդունգային հարթավայրի հեքսագրամը Լուսկյաց անդունդի վրա
Մոտեցման, մոտենալու հեքսագրամը

Աղից ըստ ըստ տաճարի իմաստությունը. Տասնիններորդ թիթեղ.

Ութերորդ ամսում, երբ ծովը ամենազերմն է, իսկ երկինքը՝ ամենապարզ, Լապտեր-լուսինը բարձրանում է հորիզոնի վրա: Սա տարվա ամենալիպրժեք լուսինն է, մի մեծ, ոսկեգույն, Նորբ աչք, որը անթաթ Նայում է գրին: Սրա լույսը ոչ միայն փայլում է, այլև մոտենում է: Սյն խոնարհվում է, ալիքների վրա հալած ոսկու արահետ, և խորքում գտնվող յուրաքանչյուր արարած՝ վզում է նրա չղոլորությունը: Վույր և պարզ ամփոտ մարզանային պոլիպները գիտեն, որ լույսը մոտ է և բացում են իրենց փոքրիկ, ծաղկանման բերանները մևուրող մակընթացության առջև: Միայնակ թափառող ուղեկները ամայի ժայռերի մեջ հավաքվում են մեծ, զանգաղ երթերով գեպի ծանծաղուտները: Մակընթացային կախարհը, զգալով զերմությունը իր բարձրացած գեմքին, չի հրամայում այս հավաքույթը: Սա պարզապես կանգնած է ափին, բաց չեղբերով, սիրտը հայելի, և թույլ է տալիս լուսինն մոտենալ իրեն: Սա գիտի, որ մոտենալու արվեստը որս չէ, այլ մագնիսականություն: Լապտեր-լուսինը չի հետապնդում ծովը, նա պարզապես բարձրանում է, և ծովն իր ողջ անսահմանությամբ չի կարող չպատասխանել: Սա մեծ մոտեցման

եղանակն է. այն ժամանակը, երբ կարելի է զգալ, որ բարի և հպարտ ազգեցություն է շարժվում գեպի աշխարհ, և ամեն ինչ, որ ընկալունակ է, ուրախությամբ ալիքվում է գեպի այն:

Ուտաստան.

Մեծ և սնուցող ազգեցությանը մոտենալու և այդ ազգեցությունը ուրիշների համար լինելու ժամանակ: Լապտեր լուսնի մոտեցումը բարենպաստ, ընդարձակ և մազնիսական հանգիստն է: «Սնուցող աշխարհը»: Միև խորքային, ընկալունակ մատրիցը, հանգում է «Լուսնյա անդունդի» վրա՝ վարպետի հանգիստ, ուրախ սրտի վրա: Պատկերը անսահման, ողջ ունեյի լուսնյակն է. որը լցվում է նորից, վերընթաց լույսով: Սա այն եղանակն է, երբ հպարտ, բարեգործ ուժը — իմաստուն ուսուցիչը, նոր հոգևոր պրակտիկան, ստեղծագործական ոգեշնչման եղանակը — ակտիվորեն մոտենում է չեղյալների, մակընթացային կախարհի համար սա ազգարարում է անհի և փոխադարձ սնուցման ոսկե ժամանակ: Լապտեր լուսնին չի պարտադրում, նա լուսավորում և գրավում է: Պեր խնդիրն է գառնալ ընկալունակ անոթ, ինչպես ծովը, և լիովին բացվել այս մոտեցող լույսի առջև: Սա սովորելու, խորքային լսելու և թույլ տալու ժամանակ է, որ մազնիսացնեք ավելի բարձր ճշմարտությամբ: Բայց հեքսագրամը նաև խորքային պատասխանատվություն է կրում: Լապտեր լուսնի լույսը միայն չեզ համար չէ: Մյն ընդունելով, զուր պետք է նաև, գառնալ հայելի, որը արտացոլում է այդ լույսը մարզանային պոլիպերին և թափառող ուղիներին, բոլոր փոքր էակներին, ովքեր չգնում են գեպի չեղյալ գերմոթյունը: Մյն եղանակի բանալին առատաճեղև, անվախ սիրտն է: Սի կուտակեք մոտեցող լույսը: «Պերորդ ամիսը» զագաթնակետային առատության ժամանակ է. բերքահավաքը մոտ է: Ող լուսինը բարձրանա, և թող ծովը արձագանքի:

Պատկեր.

Մանգիստ, լուսավոր ծովային տեսարան: Լապտեր լուսինը, հսկայական, ոսկեգույն գունդը, կախված է հորիզոնում ցածր, այնքան մոտ, որ թվում է գրեթե գիպելի: Որա արտացոլանքը չհավորում է լայն, փայլուն ոսկեգույն արահետ հանգիստ, ինչից զրի վրայով, լույսի կամուրջ, որը, կարծես, ֆիզիկապես կապում է երկնայինը և խորքը: Մաշոտ ափին միայնակ մակընթացային կախարհը կանգնած է մեզ ըով գեպի գիտողը, գեմըով գեպի լույսը: Սրա չեղյալները լայն բացված են լիակատար, ուրախ ողջունի ժեստով: Մանճաղուտներում փոքրիկ, փայլուն արարածներ, պոլիպներ և փոքրիկ մեզուլաներ, բարձրանում են գեպի լույսը, նրանց մարմինները պատասխանում են լուսնի չգողությանը: Մեքող պատկերը լի է խաղաղ, անխուսափելի և փոխադարձ չգողականության զգացումով:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանն ինքնին ծովն է՝ հսկայական, հանգիստ և ընկալունակ զրային մարմին, որը արձագանքում է լուսնի չգողությանը խորքային, մակընթացային ալիքով: Մի ծովը բարձրանում է մեզ, հպարտ գրիտեղով: Միգին գանթյանը սրտի Լապտերն է, որը այրվում է տաք, առատաճեղև և անվախ սիրով: Սա լիովին բաց լինելու և մեծ բարիք ստանալուց չվախենալու զգացումն է: Վերին գանթյանի խարիսխը պարզությունն է, որը ճանաչում է մոտեցող լույսը որպես ճշմարիտ և բարի, տաքբերակելի այն կեղծ, զայթակղիչ անորոշությունից: Խարցն է. «Ող մեծ սնուցող ուժ է մոտենում իմ կյանքին, և ինչպես ս կարող եմ լիովին բացվել՝ զրա լույսի առջև, այն հավատարմորեն արտացոլելով ուրիշներին»:

Ուժեր

ինը սկսվում.

Կողմնացույցի ասեղը գողում է. Վզալով հեռավոր մագնիսական հյուսիսը: Պիսանքի նուրբ տեղաշարժ: Ստեղծումը սկսվել է:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ստեղծող պզգեցության առաջին. գրեթե աննկատելի նշանը:

«*Կողմնացույցի ասեղը*» չէր ներքին ինտուիցիան է. նուրբ հոգևոր Վզալարանները. որոնք Վզում են տեղաշարժ, նախքան գիտակցական միտքը կկարողանա անվանել այն: Այն համար սկսվում է աճի նոր և հզոր շրջան. բայց այն գեղեցիկ անտեսանելի է: Ուշագրություն դարձրեք չէր երազներին, չէր բնավ գներին, չէր հոգու մեզ լուր «*գողիկ*»: Լույսը գալիս է: Պատրաստվեք դիմավորել այն:

ինը երկրորդ տեղում.

Մակընթացային կախարդը բարձրանում է ափամերձ բլուրը. Լուսինի հանգիստը համար: Սրա սեփական Լույսը բարձրանում է. ողջ ունեւոր վերևի Լույսը: Պիսանքի մոտեցում:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ստեղծումն այժմ գործընկերության գիտակցված, կամային գործողություն է:

Լապտեր-Լուսինը բարձրանում է. բայց մակընթացային կախարդը նույնպես մեկ քայլ առաջ է անում: Սա բարձրանում է «*ափամերձ բլուրը*»: Իր սեփական ներքին Լույսը — իր գիտակցված մտադրությունը — բարձրանում է. երկնային Լուսինի հանգիստը համար: Այն համար սա ակտիվ մասնակցության ժամանակ է: Մեծ բարին մոտենում է. բայց դուք նույնպես պետք է զանք գործադրեք զրան դիմավորելու համար: Սեզիտացիա արեք. ուսումնասիրեք. գրեք չեզ Լուսին ուղու վրա: Սյա փոխադարձ մոտեցումը մեծ հազդողություն է բերում:

վեցը երրորդ տեղում.

Մակընթացությունը բարձրանում է. բայց մակընթացային կախարդը շեղվում է թաց ավազի վրա կեղծ ոսկու փայլից: Սա կանգ է առնում. շփոթելով պիրիտը Լուսնի արտացոլանքի հետ:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գաղափարում մեծ մոտեցման ժամանակ ավելի փոքր. կեղծ Լույսով զայթակղվելու զեմ: «*Կեղծ ոսկու փայլը*» գայթակղիչ. բայց գատարկ շեղում է — գովեստի արժանի. բայց անկեղծ առաջարկ. արագ Լուծում. որը շրջանցում է իրական գործը: Այն համար. խորքային հոգևոր բացման մեզ տեղում. Վզույշ եղեք կեղծ մարգարեներից և մակերեսային խոստումներից: Սի թողեք. որ Լողափի «*պիրիտը*» շեղի չեզ իրական. ծագող Լուսնից: Պահեք չէր աչքերը հորիզոնին:

վեցը չորրորդ տեղում.

Մարդանային պոլիպները բացում են իրենց փոքրիկ բերանները: Լույսը հասնում է. նույնիսկ կույրերին և պարզամիտներին: Ոչ ոք չի բացառվում մոտեցումից:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լապտեր-Լուսնի Լույսը լիովին ժողովրդավարական և ներառական է: Սյն

«*հասնում է. նույնիսկ կույրերին ու պարզամիտներին*», սնուցելով ինքնության և համայնքի ամենահամեստ և ամենաթաքնված մասերը: Այն համար մոտեցող բարին բավականաչափ լայն է. որպեսզի բուժի չէր խորքային. ամենաանգիտակից օրինաչափությունները: Սյն նաև. կոչ է լինելու. ներառական առաջ նոր. որպեսզի չէր արտացոլած Լույսը հասնի նրանց. ովքեր հաճախ անտեսվում են: Ամենամեծ ուժն այն է. որը սնուցում է ամենափոքրերին:

վեցը հինգերորդ տեղում.

Մակընթացային կախարհը գտնուում է հայելի: Լուսնի լույսը լցնում է նրան, և նա այն փայլեցնում է ստվերային ծոցում թաքնված ուղեկների վրա: Մոտեցման առաջնորդ:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Նեքսագրամի զագաթնակետը: Մակընթացային կախարհը լիովին ներքնայնացրել է Լապտեր-Լուսնի լույսը և այժմ գտնուում է զրա գիտակից, ակտիվ արտացոլողը: Մա այլ ևս պարզապես ընդունող չէ. նա «հայելի» է. որը միտումնավոր լույսն ուղղում է զեպի «ստվերային ծոցը»: որտեղ սպասում են թաքնվածները. ամաչկոտները և մոռացվածները: Ձեզ համար սա առաջնորդության մեծ կոչումն է: Ազտագործեք ստացած իմաստությունն ու սնուցումը ուրիշների համար ուղին ակտիվորեն լուսավորելու համար: Մի եղեք պարզապես ծով. եղեք լուսնի արտացոլանքը ծովի վրա. լույսի ուղեցույց արահետ:

վեցը վերևում.

Լապտեր-Լուսինը սկսում է մայր մտնել, խորտակվելով այն ծովի մեզ. որտեղից ծնվել է: Մոտեցումն ավարտվել է. բայց լույսի հիշողությունը առաջնորդում է մակընթացային կախարհին գալիք չմոռան միզով: Մոատաչետն սիրտը չի կառչում եղանակից:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մոտեցման եղանակի բնական. նրբագեղ ավարտը: Մեծ լույսը իզնուում է. նրա նպատակը կատարված է: Սրժանի մակընթացային կախարհը չի սզում զրա անցումը կամ չի փորձում «կառչել եղանակից»: Մա սնուցվել է. և «լույսի հիշողությունը» այժմ ներքին կողմնացույց է. ուղղորդման մշտական աղբյուր «զալիք չմոռան» համար: Մոատաչետն սիրտը գիտի. որ ցիլը շրջան է: Լապտեր-Լուսինը կրկին կբարձրանա: Ող այն գնա և լույսը կրեք չեր մեզ: Մա մոտեցման վերջնական ուսմունքն է. իմանալ. թե երբ է ընդունման ժամանակն ավարտվել. և ներքին ուխտագնացության ժամանակը կրկին սկսվել:

Նեքսագրամ 20. Ուխտարանի հայացքը

Առաջնորդող հոսանքի հեքսագրամը Սնդունդային հարթավայրի վրա
Մտորումների. գիտելու հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բասներորդ թիթեղ.

Վագրի ատամների պոչիպելագի ամենաբարձր ժայռի վրա հին մակընթացային կախարհները աշտարակ կառուցեցին ոչ թե քարից, այլ, իդկված օբսիդիանից, սև հայելի երկնքի ֆոնին: Սրանք այն չէին կառուցել տեսելու. այլ տեսնելու համար: Որա զագաթից խտորը կարող էր գիտարկել հոսանքի նուրբ տեղաշարժը հարյուր լիզա հեռավորության վրա. ուրվական նավատորմի թույլ ֆոսֆորեսցենցիանախքան զրա մարմնացումը. զրային հորջանուտի ծննդի հեռավոր. պարուրաչև պարը: Մա կախարհական արվեստ չէր. այլ գերգրագետ: Ուխտորդն ամբողջ կյանքն անցկացրել էր սովորելով կարգալ ծովի տեքստը. և աշտարակը նրա ամբիոնն էր: Մա չէր նայում անհանգստության չգտնելով վերահսկել տեսածը: Մա նայում էր հանգիստ. սուրբ անգատվածության. ինչպես ծովն է նայում ինքն իրեն: Մա հասկանում էր. որ իրական տեսնելը մաքրագործման մի չէ է: Մախքան աշխարհի կարգալը. նա պետք է մաքրեր իր սեփական ընկալումները վախից. ցանկությունից և գատողությունից: Միայն այդ գեպքում հորիվոնը կարող էր ասել իր ճշմարտությունը: Մեփդիանե պատի

վրայով զլորվող խտացման մեկ կաթիլը նախանշան էր։ Ուղող չկան հանկարծակի ցատկը ազ քթից տասը կետ հեռավորության վրա մարգարետության էր։ Ուտորդը լրտես չէր։ Մա իր նավատորմի խիղճն էր. նա ով հիշում էր այն, ինչ անցնակալվեց, մարտի թեժ պահին, մոռացել էր. որ առաջին հաղթանակը միշտ պարզ տեսողության հաղթանակն է այն տեսնելու ցանկության նկատմամբ, ինչը չկա։

Ուատաստան.

Նանգիստ. թափանցող գիտարկման ժամանակ սրբազան գազարգործելուց առաջ իրավիճակի ավելի խորքային օրինաչափությանները մտորելու համար։ Ուտարանի հայացքը աշխարհին պարզ, մաքրված և անկողմնակալ աչքով նայելու հեքսագրամն է։ «Մոռացող հոսանքը», հոգու մեղմ, համառ քամին, փչում է «Մեղունգային հարթավայրի» վրա համայնական հոգու խորքային, ընկալունակ մատրիցի վրա։ Պատկերը բարձր, հանգիստ աշտարակի է, որտեղից գիտորդը կարող է վնեչ իրականության անծայրածիր օվկիանոսը, ոչ թե այն մանկալույսացիայի ենթարկելու, այլ հասկանալու համար։ Մակընթացային կախարհի համար սա ազգարարում է նահանգի, խորհրդածության և խորքային գիտարկման ժամանակ։ Ուր կոչված չեք գործելու, շտկելու կամ հետևելու, այլ տեսնելու։ Ձեր դրոնած պատասխանը նոր ուսմավարության մեզ չէ, այլ չեք առգ. գտնվող լանդշաֆտի ավելի պարզ ընկալման մեզ։ Մա սրբազան ժամանակ է մեզիտացիայի և ընկալման ներքին լապտերները մաքրելու համար։ Ուտորդը, որի միտքը մթազնում է վախճվ կամ ցանկությամբ, սխալ կկարգա ամենաակնհայտ նշանը։ Մյս հեքսագրամի բանալին անգատվածության առաքնության յունն է։ Ուտարկեք մոտեցող նավատորմը ոչ թե որպես ապագա սպառնալիք կամ ապագա մրցանակ, այլ որպես Ուտոյի գրսևորում, որը պետք է հասկանալ նախքան դրա մեզ մտնելը։ Մյս մտորողական գազարը շքեղության չէ. գա արգյունավետ ղեկավարության հենց արմատն է։ Մյս թույլ է տալիս չեզ սովորել անցյալից, գիտարկել տիեզերքի գաղտնի գործունեության և լինել, ինչպես մակընթացային կախարհը իր աշտարակում, չեք համայնքի պարզապես խիղճը։

Պատկեր.

Մա հղկված օբյեկտներից պատրաստված աշտարակի զագաթին գտնվող մոայլ, գեղեցիկ, շրգանաչև խցիկի ինտերիերը։ Միակ բացվածքը լայն, կամարակապ պատուհանն է, որը նայում է գեպի անծայրածիր, աննկարագրելի մոխրագույն ծովը և երկինքը, որոնք մշուշվում են մեկ անսահման հորիզոնի մեզ։ Միայնակ մակընթացային կախարհը, մեզքը գեպի գիտորդ, կանգնած է պատուհանի մոտկատարյալ անշարժ։ Մրա կեցվածքն ուղիղ է, բայց թուլացած, չեղբերը հանգիստ գրված են կողքերին։ Աշտարակի պատերն այնքան հղկված են, որ արտացոլում են մոխրագույն լույսը ստեղծելով անհանգիստ, սահմանային տարածություն, որտեղ ներսն ու դուրսը, եսը և աշխարհը, կարծես, միաճուլ վում են։ Միակ, կատարյալ կաթիլ խտացում զանգաղորեն հոսում է պատի վրայով։ Մմբողզ պատկերը մեզիտացիա է անշարժության, պարզության և մաքուր գիտարկման խորքային ուժի մասին։

Մեր գանթյանների հեղյունավորումը.

Վերին գանթյանն այս հեքսագրամի բացարձակ գերիշխանն է։ Մտքի խարիսխը հենց գիտաշտարակն է։ Պարզ, անկողմնակալ և թափանցող ներթափանցման ունակության ամեն ինչ է։ Միգին գանթյանի լապտերը պետք է լինի կատարյալ հանգիստ, կայուն, անսասան բոց, որը չի թարթում տեսանի հանգեպ հուլական կապվածությունից։ Մտորին գանթյանի մի ծովը խորքային, հանգիստ անգունգն է, որի վրա կառուցված է աշտարակը՝ կայուն, հիմնավորված հիմք, որը թույլ է տալիս ստանալ ամենաբարձր հնարավոր հեռանկարը։ Մարքը պարզ է, խորքային. «/Լ էմ էս իրականում տեսնում, երբ հեռացնում եմ իմ վախը, իմ ցանկությունը և իմ գատորությունը»։

Պժեշտ

Սեղը սկսվում է.

Սափաստին նայում է ծովին և տեսնում է միայն զուր։ Սախաջեռնողի հայացքը մակերեսային է։ Ոչ մի մեղադրանք, բայց ոչ մի խորաթափանցություն։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ընկալման առաջին, չմարզված փուլը։ «Սափաստին» նայում է ծովի հսկայական, բարդ տեքստին և տեսնում է միայն պարզ, չտարբերակված մակերես։ Մեզ համար սա նորից նախազգուշացում է չեր իրավիճակի մակերեսային ընթերցման գեմ։ Որքան սախաջեռնող էք խորքային տեսնելու արժեատուր։ Պեր ներկայիս հասկացողությունը մակերեսային է, բայց սա «անեղ» մեկնարկային կետ է։ Մի շփոթեք չեր առաջին պարզ տպավորությունը ամբողջ ճշմարտության հետ։ Ոչտորից աշխատանքն է սովորել տեսնել մակերևույթի տակ գտնվող օրինաչափությունները։

Սեղը երկրորդ տեղում.

Սակընթացությունների գիտորդն իր թաքնված քարանձավից նայում է հեռագիտակով։ Սա տեսնում է նավատորմը, բայց նրա հայացքը նեղ է և եսասիրական։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մի ընայլ ավելի խորքային, բայց թերի։ «Սակընթացությունների գիտորդն» ունի ավելի հզոր գործիք «հեռագիտակը»։ Բայց նրա հեռանկարը սահմանափակ է, իսկ զրգապատճառը՝ եսասիրական։ Սա գիտարկում է «թաքնված քարանձավից», գաղտնիության և եսասիրության վայրից։ Մեզ համար գուցե կարող էք ավելի սուր կենտրոնանալ որոշակի խնդրի վրա, բայց չեր տեսնելու գեոստադիանոմիա չեր սեփական օրակարգով։ Աշտարակում գտնվող Ոչտորդը կանգնած է բաց լույսի ներքո, քարանձավում գտնվող լրտեսը թաքնվում է ստվերում։ Ագտեք այնպիսի հեռանկարի, որը բաց է, հանրային և առատաջեռն, այլ ոչ թե նեղ և եսասիրական։

Սեղը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհի գիտարկում է իր ներքին նավատորմի մակընթացությունն ու տեղատվությունը, մտքերը, որոնք լողում են իր մտքի նավահանգստում։ Ինքնախոհություն։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Կարևորագույն շրջադարձային կետը։ Ոչտորդը հայացքը ուղղում է գեպի ներս։ Սա էլ նայում արտաքին ծովին, այլ «Ներքին նավատորմին» իր սեփական մտքերի, վախերի և ցանկությունների անընդհատ, անհանգիստ հոսքին։ Մեզ համար իսկական խորհրդածությունը սկսվում է անկեղծ ինքնագնահատականից։ Ինչպես ս են չեր ներքին օրինաչափությունները ճշավորում այն, ինչ տեսնում էք աշխարհում։ Ոչտարկեք չեր գիտակցության «մակընթացությունն ու տեղատվությունը» առանց գատողության։ Սա գիտման ավելի բարձր փուլ էրի համար անհրաժեշտ մաքրված ընկալման զարգացում է։

Սեղը չորրորդ տեղում.

Մբսիդիանի հղկված հայելին արտացոլում է ամբողջ ծովը։ Ոչտորդը տեսնում է Վիշապների արքայի արքունիքը, ուրվական նավատորմը և շնաչկան վրա գտնվող ռեմիդան։ Իսկական տեսանկյուն տեսիլքը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ի մաստուկի մաքրված ընկալումը։ «Մբսիդիանի հղկված հայելին» հենց Ոչտարանն է արավարդուից մաքրված գիտակցությունը։ Ոչտորդն այժմ տեսնում է ամբողջ տիեզերական լանդշաֆտը

կատարյալ, անկողմնակալ պարզությամբ «*Վիշապների արքայի արքունիքը*». «*Ուրվական նավատորմը*» և ամենահամեստ «*Նեխրալ*»։ Ամեն ինչ տեսնելի է, և ամեն ինչ երևում է իր պատշաճ հարաբերության մեջ։ Այդ համար սա խորքային և համապարփակ ընկալման պահ է։ Սրբ չեր սեփական միտքը անշարժ է, աշխարհը բացահայտում է իր իրական, փոխկապակցված բնույթը։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան Վգում է Ռիտորգի հայացքը և շրջվում է՝ հանգիպելով նրա աչքին հարյուր լիզա հեռավորության վրա։
Ինքնիշխանների հաղորդակցություն։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. իրական խորհրդածության ամենախորքային հոգևոր ենթատեքստը։ Չեսնելու գործողությունը միակողմանի չէ. դա «*հարորդակցություն*» է։ Սրբ Ռիտորգի հայացքը մաքուր է, նրա հայացքի օբյեկտը կարող է Վգալ այն և արձագանքել։ Վիշապների արքան՝ խորքի գերագույն ինքնիշխանը, ճանաչում է Ռիտորգին որպես ինքնիշխանի ընկերակից, Ռաոյի բացահայտման գիտակից գործընկեր։ Այդ համար չեր պարզ, անկողմնակալ խորհրդածությունը պատիվ գործողություն չէ։ Ուստի հոգևոր գործակալության մի չա է, որը չեզ ուղղակիորեն կապում է տիեզերքի մեծ ուժերի հետ։ Չեր տեսնելը համատեղ արարման մի չա է։

Ինը վերևում.

Ռիտորգը իզնում է աշտարակից և քայլում իր անչնակալմի մեջ։ Սա տեսնում է նրանց սրտերը, նրանց թաքնված վշտերն ու չարտահայտված հույսերը։ Չեսնելու աշխատանքն ավարտված է։ Սիրելու աշխատանքը նոր է սկսվել։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ռիտորգի մաքրագործված տեսողության վերջնական, երկրային նպատակը։ Աշտարակում անցկացրած ժամանակը ապաստան է, ոչ թե մշտական տուն։ Ռիտորգն այժմ պետք է «*իզ նի*» և իր պարզ տեսողությունը վերագարչին խառնաշփոթ մարդկային աշխարհ։ Սա այժմ տեսնում է ոչ թե նավատորմեր և հոսանքներ, այլ իր ուղեկիցների ներքին կյանքը՝ նրանց «*թաքնված վշտերն ու չարտահայտված հույսերը*»։ Այդ համար հանգիստ խորհրդածության շրջանը չեզ պատրաստեց աշխարհի հետ նոր, ավելի կարեկցող, ներգրավվածության համար։ Սարկ տեսողության նպատակը մարդկությունից փախչելը չէ, այլ այն ավելի իմաստուն սիրելը։ Ռիտարանի հայացքը միայն նախապատրաստություն էր սրտի ավելի խորքային աշխատանքի համար։

Երեսագրամ 2 1. Ննաչկան խայթոցը

Վիշապի լապտերի հեքսագրամը Սոազին փոթորիկի վրա
Վե՛լու, բարեփոխման հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բսանմեկերորդ թիթեղ.

Խորտակված կալգերայի մեծ լազուխայում հիվանդություն էր արմատը գցել։ Սի հրեշավոր, մակաբուժական որդ էր փաթաթվել խորթի սրտի շուրջը, նրա փշոտ գլուխը խմում էր մարդանի կյանքը։ Փոքր ճկները — հրեշտակաչուրը, վիրաբույժը, խեղճտեսնակերպը — տատանվում և վազվում էին, չկարողանալով կոտրել, նրա երկաթե կաշին։ Սպա, խորքային զրանքքից գուրս եկավ ննաչուրը։ Սա անմիտ մարդասպան չէր, այլ լազուխայի նշանակված գատավորը։ Սրա

վգայարանները, հազար անգամ ավելի նորք, քան որևէ այլ, կարող էին վգալ գրում մակաբույժի հիվանդ սրտի էլեկտրական թրթիռը։ Մա խորհուրդ չհրավիրեց։ Մա չվիճեց։ Մա բացեց իր ծնոտները — այդ սարսափելի, հին և բացարձակապես անկողմնակալ ատամների զարպասը — և նա կծեց։ Մակաբույժը կտրվեց, մաքուր, ակնթարթորեն։ Վերը սարսափելի էր, բայց հիվանդությունն անցել էր։ Սնաչուկը, իր պարտականությունը կատարած, լողաց գետի խորը առանց շնորհակալության սպասելու։ «Արգարազատութիւնը — գրել է իր օրագրում սա գիտող մակընթացային կախարդը — բանակցություն չէ։ Ո՛ր խայթոց է։ Ո՛ր առողջի և հիվանդի արագ, կտրուկ և անկողմնակալ բաժանումն է։ Լազունսն բուժել ու համար չպետք է վախենալ շնաչուկ լինելուց»։

Ուտաստան.

Մամանակն է կտրուկ, վճռական և ուղղիչ գործողության, որը կտրում է խղճնեցուտները և վերականգնում արգարությունը։ Սնաչկան խայթոցը անհրաժեշտ, փրաբուժական միզամտության հեքսագրամն է։ «Վիշապի լապտերը» անկողմնակալ ճշմարտության և օրենքի բոցավառ, պարզ լույսը, փայլում է «Մահին փրթորիկը» վրա հանկարծակի, պայթյունավտանգ և պատժիչ գործողության վրա։ Պատկերը շնաչկանն է, լազունայի արագ և սարսափելի բուժողին, որը չի բանակցում մակաբույժի հետ, այլ պարզապես կտրում է այն մեկ, զախճախիչ խայթոցով։ Մակընթացային կախարհի համար սա ալգարարում է այն ժամանակի մասին, երբ նորք ճեղքն այլևս առաքինություն չէ։ Մնարգարությունը, կոռուպցիան կամ թարախակալած խնդիրն արմատ են գցել, և մեղմ խոսքերն ու նորք պատվաստումները չեն կարող այն հեռացնել։ Ուր կռված էք լինել շնաչուկը։ Մա գատավորի, բարեփոխիչ, մատնիչի հեքսագրամն է։ Բայց խայթոցը պետք է լինի արգարազատության կատարյալ գործիք, այլ ոչ թե անձնական վայրույթի արարք։ Սնաչուկը չի կծում վայրույթից, ևս կծում է, որովհետև իր բնության վերականգնել, լազունայի առողջությունը, վեր կատարելիք գործողությունը, հալանաբար, ցավոտ և ցնցող կլինի ներգրավվածների համար։ Մյն կզգացվի կործակարար։ Բայց դրա պատճառով վերը փրաբուժական է, որը նախատեսված է ավելի խորքային թույն արջակելու համար։ իմնականը գրգապատճառների բացարձակ պարզությունն է և ճշմարտության հետ անսասան համապատասխանությունը։ Մի տատանվեք։ Մի տրվեք մակաբույժի սենտիմենտալ կռեղին։ Ճեսք հիվանդությունը այնպիսին, ինչպիսին այն կա, և օրենքի արագ, անկողմնակալ ծնոտներով կծեք այն։ Լազունսն շնորհակալ կլինի չեզ, նույնիսկ եթե մակաբույժը չլինի։

Պատկեր.

Արգարազատության գրամատիկ, վայրկյանական տեսարան կենսունակ մարդանային լազունայի սրտում։ Մկայական, հարթ խութային շնաչուկն իր հարչակման գագաթնակետին է, նրա բերանը սեղմված է վզվելի, սև, մակաբուժական որդու վրա, որը փաթաթված է փայլուն ուղեղ — մարդ անին։ Սնաչկան աչքը սառը, կենտրոնացված և բացարձակապես զուրկ չարությունից։ Որդու փշոտ գլուխը զախճախվում է։ Մրգապատող մարդանը գունատ է և մեռնում է, բայց մի քանի առողջ, վատ գույնի ջկներ լողում են մոտակայքում՝ ակնառաժեղ լինելով արարքին ոչ թե սարսափով, այլ մոայլ անհրաժեշտության կատարման զգացումով։ Ուրը մաքուր և փայլուն է՝ խորհրդանշիչ վերականգնված թափանցիկության, որը կբերի խայթոցը։

Երեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանը պետք է լինի շնաչկան արգար մոտիվացիայի աղբյուրը։ Լապտերը մեղմ, մխիթարական լույս չէ, այլ արգարազատության կատարի, արևային բոց։ Մա վայրույթ չէ, սա փրո աչող պարզություն է, որը պատրաստ է կատարի լինել ամբողջ ակնության ծառայության մեզ։ Մտորին գանթյանի մի ծովը ապահովում է խայթոցի հում, բնալգային ուժը հանկարծակի, պայթյունավտանգ լիցքը։ Վերին գանթյանի խարիսխը ճշմարտության անսասան ընկալումն է։ Սնաչուկը

կույր չի կծում. ևա ճշգրտորեն տեղորոշել է մակաբույծի սիրտը: Ղարցն է. «*հ²նչ հիվանդություն է արմատ գցել իմ լազունայում, և ինչպե՞ս պետք է ես գործեմ որպես արգարագատության արագ, անկողմնակալ և բուժիչ ծնոտներ*»:

Պծեր

Ի՞նչ սկսեցի.

Փոքրիկ, փշոտ ծովաստղը կրծում է մեկ կենդանի բուս: Սկզբին խախտումը հանգիպում է արագ, փոքր պատժի: Ոչ մի մեղադրանք:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Սրգարագատությունը սկսվում է փոքր, վեռակա սուղորմներից: «*Փոքրիկ, փշոտ ծովաստղ*» մասը խախտում է, որը, եթե չվերահսկվի, կարող է բավականաչափ և ոչ անցնել խորը: Արագ, փոքր «*պատիժ*» շնաչկան առաջին, երբ խախտվում է: Պե՛ս համար սա կոչ է՝ անմիջապես անդրադառնալ փոքր անարգարություններին և վատ սովորություններին: Փոքր ուղղումը հիմա, որը կատարվում է պարզ աչքի անկողմնակալությամբ: Կանխում է ավելի սարսափելի և ցավոտ միզամտության անհրաժեշտությունը հետագայում:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ստեղծվում է փտած, գայթակղիչ կետի մօտ մի կտոր: Սնաչուկը կծում է այն՝ բացահայտելով թաքնված կարթ:

Սրգարագատությունը բացահայտում է թաքնված թակարդը:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Ուղղիչ գործողությունը բացահայտում է ավելի խորքային, ավելի նեղ շաղկապություն: «*Մտած, գայթակղիչ կետի միտք*» խախտի մի կտոր է, համեղ մակերեսին, բայց թաքնվելով «*կարթ*»:

Սնաչկան խախտումը ոչ միայն պատժի է, այլև բացահայտող: Պե՛ս համար զժվարին բախման գործողությունը, որը գուցե կոչված էր ճեռնարկել, ոչ միայն կուղղի մակերեսային սխալը, այլև կբացահայտի թաքնված, ավելի վտանգավոր ծրագիր: Մշակարարությունը շնաչկան ծնոտի ամենաստոր ատամն է: Վե՛ս գայթակղիչ սուտը՝ բացահայտե՛ք ներքևում գտնվող թակարդը:

Վեցը երրորդ տեղում.

Սնաչուկը, հոգնած և շեղված, կծում է նեխած, թուխավոր չկան մի կտոր: Սրա ծնոտները թմրած են: Ուստողության փոքր չախողում: Ոչ մի մեղադրանք:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Գուշացում, որ նույնիսկ արգար գատավորը կարող է սխալ թույլ տալ, երբ հոգնած է կամ շեղված: Սնաչկան «*թմրած ծնոտներ*» նրա լավագույն գործիքի ժամանակավոր չախողումն է: Պե՛ս համար մի ճեռնարկե՛ք զժվար բախում, երբ հյուծված էք, սթրեսի մեջ էք, կամ հուզականորեն մշուշոտ: Պե՛ր գատողությունը կխաթարվի, և ճեռ խախտումը, արագ և մաքուր լինելու փոխարեն, կլինի անփութ և անարգյունապետ: «*Ներադրանք չկա*»:

Եթե մտադրությունը մաքուր է, բայց արգյունքը չի լինի այն բուժումը, որը գուցե փնտրում էիք: Սպասե՛ք, մինչև ճեռ վզայարանները մաքրվեն:

Ի՞նչ չորրորդ տեղում.

Սակաբույծը մեծ է, երկաթե մորթով և ոսկորից պղնձ: Սնաչկան խախտումը երկար, տանգալից պայքար է: Լազունան հետևում է, շունչը պահած:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուստաստանի կենտրոնական, ամենազգվար գործողությունը:
Հիվանդությունը խորքային արմատներ ունի և ահուելի է: Ուղղիչ գործողությունը արագ, մաքուր խայթոց չէ, այլ «երկար տանգալից պայքար»: Սա պայքար է հզոր, արմատացած կոռուպցիայի դեմ — հաստատությունում, հարաբերություններում, կամ ինքնության մեջ: Ձեզ համար սա հեքսագրամի սիրտն է: Սի տատանվեք հիմա: Սմբողգ «լազուխ» — չէր համայնքը, չէր հոգեկանը — հետևում է և շունչը պահած: Պայքարը երկար է, բայց այն արգար է, և այն պետք է հաղթվի: Սեղմեք ճշմարտության ծնոտներով և մի թողեք:

Սեցը հիկեդերոզ տեղում:
Սակաբույժը կտրված է: Սարգանը սկսում է բուժվել: Սնաչուկը լողում է գանգաղ, հանգիսավոր շրջանով՝ ի հարգանք խորքի արգարադատությանը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուղղիչ գործողության հաղթանակը: Հիվանդությունն անցել է, բուժումը սկսվել է: Սնաչկան «գանգաղ, հանգիսավոր շրջանը» հաղթական շրջապտույտ չէ, այլ ավարտի ծես, հարգանքի տուրք Ուտյի խորքային, անսանձնական արգարադատությանը: Ձեզ համար բարեփոխման զգվար, ցավոտ աշխատանքն ավարտված է: Սի ուրախացե՛ք կտրված մակաբույժի վրա: Լնդունե՛ք արվածի հանգիսավոր անհրաժեշտությունը, թույլ տվե՛ք, որ բուժումը սկսվի, և թույլ տվե՛ք, որ խորքի ոգին վկայի չէր արարքի արգարության մասին:

Ինը վերևում:
Սնաչուկը, իր արյունը դեռ տաք, շրգվում է և կծում է անվնաս, անմեղ ռեմորային: Լազուխան տեսնում է և անվանում է նրան բռնակալ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վերգին, ամենախիստ նախազգուշացումը: Սրգար խայթոցը, որը մի ժամանակ առաքինություն էր, զարդել է արատ: Սնաչուկը, հարբած իր վրդուքյամբ կամ գեռու մարտական կատարության նիրաններում, չափազանց ուղղում է և հարցակվում է «անմեղ ռեմորայի» վրա: Սա այլևս բուժող չէ, Նա զարդել է «բռնակալ»: Ձեզ համար սա նախազգուշացում է՝ թույլ չտալու, որ բարեփոխման ոգին պղտորվի պատժիչ, ինքնարգար եռանդի: Սպասումը արգարություն էր, այլ ոչ թե ռենչացումը: Սի թողե՛ք, որ անցյալի մարտի տապը ստիպի չեզ հարցակվել նրանց վրա, ովքեր չէր թշնամին չեն: Սրբ հիվանդությունը կտրված է, զուր պետք է վերագառնաք խաղաղության: Վերգին, ամենավտանգավոր մակաբույժը այն է, որը կարող է վարակել բուժողի սեփական սիրտը: Վանգ առե՛ք չէր ծնոտները և լողացե՛ք գեպի հանգիստ խորքը:

Դեքսագրամ 2.2. Սիրենայի վարդարանքը

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Վիշապի Լապտերի վրա
Մտորհի, վարդարանքի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բասներկուերորդ թիթեղ.

Սրճաթե ծանծաղուտների Սիրենան չորս ծովերի ամենագեղեցիկ արարածն էր: Սրա թեփուկները գերեվարված աստղային լույսի խճանկար էին, նրա ջայնը բյուրեղապակյա հատակին գլորվող մարգարտի ջայնն էր: Սա կթափառեր իր կզովս սև

Նրեք գանձախոսների հեղյուհա՛վորումը.

Այս հեքսագրամով ըննադատական գիտնական Սիզին և Սերին գանթյանների միգն է։ Սիզին գանթյանը փորտը կորացվում և գայթակրվում է գեղեցիկ արտաքին ճեղք։ Զանգաթյան լապտերը վայրի թողում է Սիրենի հմայքի տակ։ Սերին գանթյանը ճշմարտության խաղիվելը միակ պաշտպանությունն է։ Սյն պետք է ամուր պահվի սաղը պարզ և անսասան ընկալմամբ։ Իրը նայում է փայլուն մակերեսից այն կողմ գեպի ներքևում գտնվող փոքր մոխրագույն կենդանի ճշմարտություն։ Ստորին գանթյանի մի ծծվել ֆիզիկական զգացողությունն է խոթի մաքսիսական բնապրային ճգողականություն։ Դարձը կտրուկ է. «*ի՛նչ փայլուն մակերես է գայթակրում ինչ և ո՛րն է այն պարզ մոխրագույն կենդանի ճշմարտությունը, որը ես հրաժարվում եմ տեսնել*»։

Գլուխ

Ինը սկսեցին:

Մալախտին իր մապերին հյուսուով է գրիմուիդ պարզ ժապալեն։ Փըրը. ալնիվ շնորի։ Ոչ մի մեղադրանք։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. «Եթե սագրամի գրական, համեստ գեմըը: Փոքր, անպաճույճ վարդարանը, որը բխում է իսկական, ուրախ պրտից, *«Ուլային գրիտուրի ժապավենը»* գեղեցիկ է, որովհետև այն պարզ է, բնական և ճշմարիտ: Դեպ համար մի վախճեցեք արարողությունից կամ վարդարանից, երբ այն ներքին իրականության իսկական արտահայտություն է: Փոքրիկ, աչկով շնորհը նկեր է աշխարհին: առողջ, իզուր արտացոլանք:

Վեցը երկուորդ տեղում.

Նուազին օգնականը փախչեսում է նավի վանդը։ Մինչև այն փախչի՝ փախչեցելով տարիքի և հիշողության պատիճան։ Նավ չէր սկսում է մթազնել իրական պատմութունը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Սուրբ Նախագահության Գարգարման գործողությունը ներքին հշմարտության արտահայտություններից անցել է դրա թաքցմանը։ «Ճարդիքի և հիշողության պատիճան» վանգի իրական պատմության, գրա էության մի մասն էր։ Նեղ համար զգույշ եղեք «փայլեցնել» ճեր սեփական պատմությունը, ճեր կազմակերպությունը, կամ ճեր ինքնապատկերը մինչև այն կետը, որտեղ փորձառության իսկական նշանները զեղվում են։ Ղափազանք կատարյալ մակերեսը կարող է սուտ լինել։ Պատվեք պատիճանին։

Ինքն էրրորդ տեղում .

Միտեալի երգը լցնում է ծոցը: Սազաստիները իրենց թիերը թաթախում են մեղրի մեջ, կախարդված: Որը կորչում է գեղեցիկ երգի համար:

Սակընթացալիս կախարչի մեկնաբանությունը. «Գաթակղիչ շերտի լիարժեք հարգեցնող ուժը: Սալաստիները լիովին «կախարչված» են լիբեռնայի երգով: Սրանք լքել են բոլոր օգտակար աշխատանքները իրենց «թիթեր թաթախելով մեղրի մեջ» գեղեցիկ բայց լիովին անօգուտ և ի վերջո, թակարդ գոգո արարք: Սեյ համար սա գեղեցիկ, բայց գատարկ չեւով լիովին գայթակղվելու պատկերն է — զատապարտված սիրամեյ, շողշողուն, բայց վատ մտածված նախագիծ. կախվածություն առաջացնող փախուստ զեպի ֆանտազիա: «Սրի կորած է»: Սրեանցք նախքան չեր նալը խփվի խորթին:

վեցը չորրորդ տեղում.

Սոևտրային նալ է ժամանում, նրա կորպուսը ներկվաժ է կեղծ ոսկով, առագաստները՝ գույլգույն մետաքսից։ Սակնթացային կախարղը տեսնում է կենդանիւուսը գրագծի վրա։ Սյուրը ջւի վրա։

Սակնթացային կախարղի մեկնաբանութունը. Նուկայում խորաթափանցության փորղություն։ Բացահայտվում է փայլուն, չափալանց վարղարվաժ հնարաւորություն։ «*Կեղծ ոսկին*» և «*գույլգույն մետաքսը*» Սիրենայի պղւն են առևտրային տեսքով։ Բայց իմաստուն մակնթացային կախարղը տեսնում է «*գրագծի վրա գտնվող կենդանիւուսը*» փտման և կոշտ օգտագործման փղղիկ, ալնիվ նշանը, որը փղղում է թաղցնել գույլգույն մակերեսը։ Ձեւ համար սա կղւ է լինելու կասկաժամիտ և սուր աղւով գիտող։ Սայնը վաճաղղի առաղարկիղ այն կղղվ պարվ, անվարղար փաստերին։ Ոշմարտությունը կենդանիւուսի մեղւ է, այլ ող թե ոսկե ներկի։

վեցը հինգերղղ տեղում.

Սարղարիտ վաճաղականը առաղարկում է մեկ կատարյալ, չամրաղվաժ թանկարծեղ քար, փաթաթվաժ պարվ առաղաստի կտղի մեղւ։ Սաղուր նյութի նվեր, խոնարիաբար առաղարկվաժ։ Սմենաճշմարիտ շնղղը։

Սակնթացային կախարղի մեկնաբանութունը. Ղեղսաղրամի ամենաբարղր, ամենաբարենպաստ ջւը։ Ղարղարանղը կատարելապես համապատասխանում է ներղին արծեղին։ «*Սիակ կատարյալ, չամրաղվաժ թանկարծեղ քարը*» անսահման արծեղ ունեղղ գանղւ է, բայց այն ներկայաղվաժ է առաղվաղույն պարղությամբ։ «*փաթաթվաժ պարղ առաղաստի կտղղղ*»։ Սրտաղին ջւը համեստ է, թափանղիկ և ամբղղղությամբ ծաղայում է ներղին եղությանը։ Ձեւ համար սա իսկական շնղղի մղղելւ է։ Ձղտեղ ջեր սեփական պարղկներն ու ինղենաներկայաղումը դարղնել, այսղան ալնիվ և այսղան մաղուր։ Սա այն գեղեղկությունն է, որը կարիղւ չուսի գղղալու։

ինը վերևում.

Սիրենայի գիմակը փղղվում է։ Պարվ, մղխրաղույն կենդանիւուսը, բացահայտվաժ, լղղանում է լուսնի լուղ, լուսի ներղը։ Ոշմարտությունը՝ առանղ վարղարանղի, աղվելի գեղեղիկ է, քան սուղը։

Սակնթացային կախարղի մեկնաբանութունը. Սյութի վերղ նական, աղատաղղղղ հաղթանակը ջւի նկատմամբ։ Ղմայղը մարել է, պատրանղը լղծարղել է, և մնաղել է միայն «*պարղ, մղխրաղույն կենդանիւուսը*»։ Սղ լուսնի հանղիտ, ճշմարիտ լուսի ներղը, կենդանիւուսը — փղղիկ, կենդանի, ալնիվ իրականությունը — համարվում է «*աղվելի գեղեղիկ քան սուղղ*»։ Ձեւ համար սա հեղսաղրամի խոստումն է։ Սթե կարղղանաղ գիմաղղել Սիրենայի եղղին և ամուր կաղւել ճշմարտությունիղ, ջեր կյանղի կեղծ վարղարանղները ի վերղղ կփղղվեն, և ջեւ կմնա փղղը, մղխրաղույն, կենդանի եղությունը, որն անսահման աղվելի թանկարծեղ և գիմաղկուն է, քան ցանկաղաժ փայլուն գիմակ։ Ոշմարտությունը՝ առանղ վարղարանղի, միակ գեղեղկությունն է, որը երբեղ չի կարղղ խղվել։

Ղեղսաղրամ 23. Ուրղական — խեղցեղտնի թափղելը

Խարիսիի հանղստի հեղսաղրամը Սնղունղային հարթաղայի վրա Բաժանղելու, պղկղելու հեղսաղրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բասներեքերորդ թիթեղ .

Սուրբ Լուսնի գիշերը, երբ մակընթացությունն իր ամենացածր տեղատվությանն է, ուրվական Դեգեգետինը փնտրում է մակընթացային լճակի ապաստանը և կատարում է իր սրբազան, սարսափելի արարքը։ Սա բաժանվում է վասերի։ Սյն խեցին, որը պաշտպանել էր իրեն, իր կյանքի գեղեցիկ, զժվարությամբ նվաճված պրահը, դառնում է բանտ։ Սյն ճաքում է անտեսանելի կարի երկայնքով։ Ուսնդադ, տքնազան, նա իր փափուկ, նոր, խոցելի մարմինը դուրս է քաշում իր հին ես Դ մեռած պատյանից։ Սա մահ է, այլ թափվել։ Բայց այն աչքի համար, որը չի կարող տեսնել ներքևում թրթռացող նոր կյանքը, դա աղետ է թվում։ Լեգեգետին խոռոչ, դեն նետված խեցին Լողում է մակընթացության վրա, իր նախկին ես Դ ուրվականը, վախեցնելով փոքր ջկներին։ Սրանք տեսնում են միայն դատարկ պրահը, ավարտի նշանը։ Բայց ուրվական Դ խեցեգետինը, թաքնված խորքային ճեղքում, գիտի ճշմարտությունը։ Թափվելը մեծանալու, միակ ճանապարհն էր։ Պատյանը պետք էր կորցնել, որպեսզի կյանքը շարունակվեր։ Մակընթացային կախարհը, ով զգում է իր աշխարհի հիմքերի ճաքճեցումը, չպետք է սգա պատյանը։ Սա պետք է թաքնվի Ուտյի խորքային ճեղքում, պաշտպանի իր փափուկ, նոր, անչա, եսը և սպասի, որ նոր պրահը կարծրանա լուրջյան մեզ։ Դին պատյանին կառչելը նշանակում է մեռնել գրա ներսում։ Սյն թողնելը նշանակում է լինել, սարսափելի, սուրբ պահի համար, լիովին և բոլորովին նոր։

Պատաստան .

Քայքայված ժամանակ, երբ կոռուպացված կամ հնացած կառույցը բռնի և անխուսափելի կերպով պոկվում է։ Ուրվական Դ խեցեգետին թափվելը պոկվելու, հինի լուծարման հեքսագրամն է։ «*Արդիսիսի հանգիստը*», անշարժ լեռը, գտնվում է «*Մեղունգային հարթավայրի*» վերևում՝ ընկալունակ, սնուցող խորքային մատրիցի վրա։ Պատկերը ինչ Դոր ծանր, ամուր և թվացյալ մշտական բանի (Էո, հիմք, համուլմունքի համակարգ) պատկերն է, որը ճնշում է գործադրում և, ի վերջո, կուլ է տրվում փոփոխության խորքային, անչա, մատրիցին։ Սա ուրվական Դ խեցեգետին պատյանն է, գեղեցիկ, պաշտպանիչ կառույց, որն այժմ մեռած է և պետք է թափվի։ Մակընթացային կախարհի համար սա ավագարարում է խորքային և հաճախ սարսափելի կորստի ժամանակ։ Դիմքերը քանդվում են։ Լուրջյան հին չափերը լուծարվում են։ Սա հերոսական գործողության, բարեփոխման ննաչկյան խաթոցի ժամանակը չէ, կառույցը պարզապես փլուզվում է իր սեփական փտած ծանրության տակ։ Ուսմունքը կտրուկ է, մի հենք ընկնող փայտերը։ Սի կառչեք անցյալի դատարկ պատյանից։ Սիակ իմաստուն ուղին նահանգելն է, գտնել Ուտյի խորքային, մութ ճեղքը և պաշտպանել փափուկ, խոցելի, նորածին կյանքը, որը թրթռում է հին պրահի տակ։ Սա պասիվ, մութ և խորքային միև ժամանակ է։ Թող կեղծ կառույցները ընկնեն։ Թող խոռոչ, պատյանը Լողա մակընթացության վրա։ Այն խնդիրը ոչ թե հին տունը փրկելն է, այլ, գոյատևել գրա փլուզումը, որպեսզի նոր, ավելի համապատասխան մեկը կարողանա կառուցվել ավերակներից։ Սյն թափվելը պատիժ չէ, դա անհրաժեշտ, օրգանական գործընթաց է։ Ուրվական Դ խեցեգետինը չի սգում իր պատյանը։ Սա գերազանցել է այն։ Թուք նույնպես պետք է այդպես վարվեք։

Պատկեր .

Ձավալի և անհանգստացնող տեսարան մակընթացային լճակում գիշերը։ Սուազին պլանում, ուրվական Դ խեցեգետին դատարկ, կատարյալ, կիսաթափանցիկ պատյանը հանգչում է մութ ավալի վրա — կորածի որսացող, գեղեցիկ պատկեր։ Ու իր նախկին ես Դ ուրվականն է, խոռոչ պրահ։ Սրա հետևում գտնվող ժայռի խորքային, ստվերոտ ճեղքում, խեցեգետին փափուկ, նոր, խոցելի մարմինը հազիվ տեսանելի է, մի գուռատ, թրթռացող չա, որը կծկվել է մության անվտանգության մեջ։

Միակ լույսը գալիս է մեկ սառը, հեռավոր աստղից, որն արտացոլվում է լճակի անշարժ գրուն։ Պատկերը ուսումնասիրություն է հին, կորած ես-ի և երբեք անջնգ միզ և եղած ցավոտ, անհրաժեշտ անզրպետի մասին։

Մեր գանթանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթանն այս հեքսագրամը չգում է որպես նահանգելու, կծկվելու, թաքնվելու խորքային, բնագային մղում։ Պիծովը չի հոսում գեպի գուրս գործողության մեջ, այն կուտակվում է գեպի ներս՝ պաշտպանական, պաշտպանվող գիրքում։ Միզին գանթանի լապտերն իր ամենամույլ վիճակում է, մաքուր գոյատևման օգալուական լույս։ Սա անհրաժեշտ հուլական, նահանգի ժամանակ է, սրտի կրակի միտումնավոր մարում, այն փուլման սառը ջամուց պաշտպանելու համար։ Կերին գանթանի խարիսխը միակ պարզ, սառը ընկալումն է, որը փուլումը տեսնում է ոչ թե որպես ողբերգություն, այլ որպես բնական, վաղուց սպասված թափվել։ Երբեք է. «*Նչ մեռած պատյանի եմ ես գեռ կառնած և որտեղ դ է այն մոթ, անվտանգ ճեղքը, որտեղ իմ երբ, փափուկ եղբ կարող է թաքնվել և աճել*»։

Գծեր

Վեցը սկսվում.

Միակ լուր որդը սկսում է խրվել զխավոր կայմի մեջ։ Փոման առաջին, անտեսանելի գործակալը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Փոմումը սկսվում է ինչ-որ փոքր, թաքնված և թվացյալ աննշան բանով։ «*Լուր որդը*» առաջին անկատելի փոխվիզումն է, փոքրիկ բարոյական անկումը, ճնշված կասկածը, որը սկսում է կրծել մեծ կառույցը։ Պե՛ս համար սա ժամանակն է գտնել որդը, նախքան կայմը ընկնելը։ Բայց եթե թափվելու գործընթացն արգեն ընթացքի մեջ է, այս գիծը նշում է երբեք վաղուց սկսված սկիզբը։ Մանաչեք, որ այն, ինչ հիմա փուլվում է, կառուցված էր ամուր հողի վրա։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Մալի կկանքը չորանում է, ճաքում է։ Օ՞ովը ներթափանցում է ներս, մեկ մատնաչափ առ մեկ մատնաչափ։ Փոմումը արագանում է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Փոմումը խորացել է։ Մի ժամանակ անզրանցիկ կառույցն այժմ լի է «*ճաքերով*»։ Սրտաքին աշխարհը «*ծովը*» սկսում է հեղեղել այն տարածքը, որտեղ մի ժամանակ ապրում էին վստահությունն ու անվտանգությունը։ Պե՛ս համար փուլումը գառնում է տեսանելի։ Վկա մեկ, գրամատիկ հարված, միայն համատարած, լուր և անկասելի չափողում հին կնիքների։ Մի վատնեք չեր էներգիան՝ փորձելով ծովը մաղով գուրս հանել։

Վեցը երրորդ տեղում.

Ննչնակավը սկսում է ապստամբել՝ մեղադրելով առաջին օգնականին փոքրիկ համար։ Փուլման ժամանակ, մեղավորներն են գտնվում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Փուլման սոցիալական և քաղաքական չափում։ Մեք կառույցը փուլվում է, խուճապ է սկսվում, և համայնքը գառնում է ինքն իր գեմ։ «*Նազին օգնականը*» համակարգային չափողման քավորյան նոխալն է։ Պե՛ս համար, եթե դուր ղեկավարի գիրքում եք ինստիտուցիոնալ փուլման ժամանակ, դուք կարող եք մեղադրվել։

Մի Թե Գութ փութփութ խմբի մի մասն եք. Վգույշ եղեք մեղավոր գտնելու հուսահատ. թուեալոր կարիքից. իրական պատճառը մարդը չէ. այլ պատշախի քայքայումը:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ուրվական խեղճեցեալին պատկած է անշարժ. իր գեղեցիկ. անօգուտ պատշանը վերդապէս գէն նետված իր կողքին. Ռափվելն ավարտված է. մեկրածեշտ մահ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վենտրոնական. ամենագծվար պախը. ին ճէն այժմ ամբողջությամբ անհետացել է. «*Եղեցիկ. անօգուտ պատշանը*» անցյալից մնացած ամենն է. Սա «*անհրաժեշտ մահ*» է. հեքսագրամի սրտում գտնվող անշարժ. հանգիստ կետը. Վերագարջ չկա. Ձեզ համար այն կորուստը. որից վախենում էիք. այժմ բացարձակ է. ին ինքնությունը. հարաբերությունը կամ հաստատությունը մեռած են. Սի նայեք պատշախին. Ուրաքեք ճեր փափուկ. խոցելի գեմքը գեպի մութ եղքը:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Փափուկ խեղճեցեալին թաքնվում է խորքային ժայռի մեջ. Պոսանքը սնուցող տիղմ է բերում նրա եղքին. Միեւէրքը սնուցում է այն. ինչ ինքն է գարշնում խոցելի:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Նրդ աշարճային կետը. իր թաքստոցի մթության մեջ «*փափուկ խեղճեցեալինը*» չի լքվում. «*Դոսանքը*». Ուտյի մեղմ. սնուցող հոսքը. «*տիղմ*» է բերում նրան պաշտելու համար. Ձեզ համար. ճեր ամենախոցելի. անկէն վիճակում. հանգիստ. անսպասելի սենյի աղբյուր կհայտնվի. Սի փորճեք ուժով վերագտնալ աշխարհ. Սնացեք թաքնված և թույլ տվեք. որ Ուտն կերակրի ճեզ. Սա այն շնորհն է. որը հազորդում է կորստի կամավոր ընդունմանը:

Ինը վերնում.

Ուտարկ պատշանը. ուրվականի ուրվականը. լողում է մակընթացության վրա. Սոր խեղճեցեալինը. որի վրահն այժմ կոշտ է. հետևում է. թե ինչպէս է այն անցնում իր եղքի անվտանգությունից. Սա այն չի ճանաչում որպէս իր սեփականը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ռափվելու վերդ նական. հանգիստ հաղթանակը. ին ենն այժմ պարզապէս «*ուրվականի ուրվական*» է. գատարկ հիշողություն. որը ավելի ու ավելի է հեռանում. «*Սոր խեղճեցեալինը*» վերականգնել է իր վրահը. նա կրկին ուժեղ է և ամբողջական. Սա նայում է իր նախկին կյանքի լողացող պատշախին և չի Վգում ոչ կարող. ոչ կապվածություն. Սա նույնիսկ «*չի ճանաչում այն որպէս իր սեփականը*»: Ձեզ համար սա հեքսագրամի խոստումն է. Սյս երկար. ցափոտ փութման շրջանը հավերժ չի տևի. Ուր Գութս կգաք եղքից. ոչ թե որպէս վիրավոր գոյատևող. այլ որպէս նոր էակ. լիովին վերափոխված և անբեռ անցյալից. որը Գութ այլևս չէք կարող պահանջել. Ռափվելը. երբ ավարտվի. ապատագրում է. ին պատշանը պարզապէս ուրվական է մակընթացության վրա. իսկ Գութ կենցախի. վրահապատ արարածն եք. որը լողում է ապատ:

Դեքսագրամ 25. Սարվալի ազգակն

Փոթորիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը Առազին փոթորիկի վրա
Անմեղության, անսպասելիի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստութիւնը, Բսանհինգերորդ թիթեղ.

Արքայալըճովային միեղ յորը, չի պլանավորում: Արա պարուրաչև, ժանիքը, մի աստամը, որն անել է իր սեփական շրթունքի միզով, ուսմավարական զենք է: Այն մաքուր, բնազգային ճշմարտության պեհավաք է: Արք հալվող այսբերգից տաք, քաղցրահամ գրի հանկարծակի, անսպասելի հոսանք է պտտվում նրա շուրջը, նա չի կանգնում հաշվարկելու գրա ծագումը կամ նպատակակետը: Սա խոյանում է: Արա ժանիքը խոցում է նոր զերմության սիրտը, մաքուր, չմտածող իսկականության ակտ: Մատ զեպքերում, հոսանքը բարեգործ նվեր է, քաղցրահամ գրի գրպան աղի մեզ, և նա սնվում է: Բայց երբեմն, հոսանքը թաքնված, ստորգրյա հրաբխի փետուրն է, եռացող, թունավոր աղազրի գրպան: Արքայալը, իր անմեղության մեզ, չի կարող տարբերել, միևն է իր ժանիքն արգեն խոցի գրա սիրտը: Արքայալին զիտող մակընթացային կախարհն իր անչնակազվիս սովորեցրեց. *«Աքքոր սրտի առազին ալ գակը գուշակության մի ճև է: Պործել խորքային չհաշվարկված ճշմարտության վայրից նշանակում է համապատասխանել լատին, նախքան միտքը կկարողանա ապականել այն: Բայց անմեղ սիրտը նաև, կույր սիրտ է: Այն կարող է խոյանալ զեպի օրհնություն կամ աղետ: Իսկական արվեստը սիրտն այնքան պարզ պահել է, որ նրա առազին, չմտածող ալ գակը միշտ լիկի ճիշտը»:*

Ուտաստան.

Ինքնաբուխ, չհաշվարկված գործողության ժամանակ, որտեղ հազողությունը կախված է մարդու գրգռապատճառների բացարձակ մաքրությունից: Արքայալի ալ գակը անսպասելիի հեքսագրամն է, նախնադարյան անմեղության վիճակից գործելը: *«Փոթորիկ կանչողի երկնքը»*, արարչագործական Կործանարար հում ուժը, կրկնապատկվում է *«Առազին փոթորիկ»* վրա — հանկարծակի, որոտացող, ալ գակային գործողության վրա: Պատկերը Արքայալին է, մաքուր բնազգի արարածին, որը խոյանում է նոր սենսացիայի ուղղությամբ առանց կանգ առնելու այն վերլուծելու, նրա պարուրաչև ժանիքը մաքուր ճշմարտության պեհավաք: Ապընթացային կախարհի համար սա ալ գարարում է այն ժամանակի մասին, երբ նոր, անսպասելի հոսանք է մտել չեր կյանք: Մրգյունքը լիովին կախված է չեր սրտի վիճակից: Աթ չեր գրգռապատճառները մաքուր են, անմեղ և զերծ եսասիրական ցանկությունից — եթե չեր ներքին *«ժանիքը»* ճշմարտության պեհավաք է — ապա չեր ինքնաբուխ արգագանքը կլիկի ճիշտ և բարենպաստ, նույնիսկ եթե այն անխոհեմ թվա հաշվարկող մտքին: Բայց եթե չեր սիրտը մթազնված է թաքնված օրակարգերով, վախերով կամ ցանկություններով, ապա նույն ինքնաբուխ խոյանքը չեզ կտանի զեպի *«եռացող, թունավոր աղազնոր»*: Սա հեքսագրամ է խորամանկության կամ չափից ավելի մտածելու համար: Ու չեր ներքին համապատասխանեցման փորձություն է: Ուր չեք կարող արտադրել անմեղություն, գուր կարող եք միայն վարձագանել այնքան պարզ և ինքնախաբեությունից զերծ սիրտ, որ նրա առազին, չմտածող ալ գակը միշտ ներգաշնակ լիկի լատին: Անսպասելի իրադարձության մեզ կողմնորոշվելու բանալին ոչ թե ավելի լավ ծրագիրն է, այլ ավելի մաքուր սիրտը:

Պատկեր.

Ունամիկ, վայրկյանական պատկեր մաքուր, բնազգային գործողության: Արքայալը, նրա երկար, պարուրաչև ժանիքը փայլում է, խոյանում է պտտվող գրի գրպանը մուգ, խորքային կապույտի մեզ: Պրպանը երկմաստ է — այն փայլում է չնոյնականացվող, օպալեսցենտ լույսով, և հրափրող, և խորհրդավոր: Մրգյուն ք գա օրհնություն է, թե անեծք: Արքայալի աչքը բաց է, բայց այն չի արտացոլում հաշվարկ, միայն արարածի մաքուր, չմտածող կենտրոնացումը, որն ամբողջությամբ

ներկա է պահին։ Նրա ապաստող զուրը սառը և մաքուր է և հեռվում տեսանելի է միակ հեռավոր այսբերզը՝ անհայտ հոսանքի արգյուրը։ Պատկերը սառեցված պահ է բացարձակ եվիրվածության անճանաչելի արգյունքին, վկայությամբ անմեղության ուժի և վտանգի մասին։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը։

Միգին գանթյանն այս հեքսագրամի շարժիչն է։ Լապտերը իմաստության կայուն բոց է, այլ մաքուր, սրտանց մտադրության հանկարծակի, փայլուն փայլատակում։ Գործողությունը ծնվում է սրտից, ոչ թե մտքից։ Ստորին գանթյանի մի ծովը ապահովում է խոյանքի հով, բնագալային էներգիան։ Վերին գանթյանի խարիվսը՝ հաշվարկող, վերլուծական միտքը, միտումնավոր և ամբողջությամբ շրջանցվում է։ Սա մտածելու ժամպնակ է։ Կարևոր հարցը նախապայման է. *«Մինչ այս անսպասելի պահը, որքանու վ մաքուր և պարզ էր իմ սիրտը։ Կարո՞ղ եմ վստահել իմ առաջին, չմտածող ազգակիս, որ այն ճշմարտության ալեհավաք է»։*

Գծեր

Ինը սկզբում։

Անճնակավի անգամը, ծովային երգ մրմնջալով, բնագալաբար ամրացնում է մի թուլացած հանգույց։ Փոքր, չմտածող գործողություն, որը փրկում է կայմը։ Լազողություն։

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը։ Ամեղության գրական գեմըը։ *«Անճնակավի անգամը»* չի գործում անհանգիստ զգոնության կամ ռազմավարական հաշվարկի գիրքից։ Սա *«ծովային երգ է մրմնջում»*, նրա միտքը հանգիստ է և նրա *«բնագալը»* նրա չեղքը տանում է գեպի փոքր, անհրաժեշտ գործողություն։ Ձեզ համար սա մաքուր սրտի օրհնությունն է։ Միջ միտքը հանգիստ է և ուրախ, մարմինը հաճախ կկատարի կախարգելի խնամքի փոքր, չմտածող գործողություններ, որոնք ունեն հսկայական գրական հետևանքներ։ Աստառեք այս հանգիստ բնագետին։

Վեցը երկրորդ տեղում։

Ասկընթացային կախարգը նավարկում է նորալուսնի վրա, ոչ թե կետի ոսկին որսալու, այլ որովհետև ծովը կանչում է։ Անսպասարկողություն առանց մրցանակի, բայց պահեստը լցվում է։

Ասկընթացային կախարգի մեկնաբանությունը։ Գործելու ուժը առանց էսսսիրական օրակարգի։ Ասկընթացային կախարգի գործողությունը, նրա *«ճանապարհորդությունը»*, չի առաջնորդվում որոշակի արգյունքի *«կետի ոսկու»* ցանկությամբ։ Սա նավարկում է միայն այն պատճառով, որ գա ճիշտ բանն է անել, որովհետև *«ծովը կանչում է»*։ Ձեզ համար ամենաբարենպաստ գործողությունները կատարվում են իրենց համար, իտյի հետ համապատասխան, առանց արգյունքների նկատմամբ ազատ, անհանգիստ կապվածության։ Պարագրքսն այն է, որ նման *«մրցանակի չհետապնդող ճանապարհորդությունը»* հաճախ հանգեցնում է *«պահեստի լցվելուն»* անսպասելի ճանրով։

Վեցը երրորդ տեղում։

Ամպատու ամուլետը, սելկի՝ կնոզ, եվերը, կորչում է զրի մեզ։ Սեղագրվում է խճճված ցանցը։ Ամեղությունը կարող է հարվածվել ծովի պատահական գաժանությանը։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. ՚՚Խոտակ հիշեցում, որ անմեղությունը ցավալուրկ կյանք չի երաշխավորում։ Սարվալը ամուլետը նրա մաքուր սրտի պաշտպանության խորհրդանշն է, բայց այն «կորչում է զրի մեզ» պատահական, անմեղ վթարի պատճառով։ Ձեզ համար, Խոյնիսկ եթե չէր սիրտը մաքուր է, զուր զեռ կարող էր կրել անսպասելի, անարգար կորուստներ։ Անսպասելի հեքսագրամը հմայիչ կյանք չի խոստանում, այն խոստանում է, որ զուր կնավարկեր քառսի մեզ առանց դառնության սրտով։ Մի մեղադրեք «խճճված ցանցին» մակընթացության գաժանության համար։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սարվալը խոյանում է քաղցրահամ, սառցադաշտային զրի գրպանը։ Սրա անմեղությունը պարզևատրվում է կրիլի խնդույթով։ Վատարյալ ազգակ։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. ՚՚Եքսագրամի կենտրոնական, ամենաբարենպաստ պատկերը։ Սաքուր սիրտը, գործելով բնազդով, կատարելապես համապատասխանում է Ուտոյին։ Անհաշվարկված խոյանքը ուղղակիորեն տանում է զեպի «կրիլի խնդույթ»։ անսպասելի և առատաջեռն պարզև։ Ձեզ համար սա Սարվալի ազգակի խոստումն է։ Միք չէր ներքին էությունը պարզ է, և չէր գործողությունը ինքնաբերական, տիեզերքը հաճախ կարճազանքի չվաստակած և գեղեցիկ շնորհով։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Սարվալը, հարպուսով հարվածված, չի անիծում որսորդին։ Սրա ժանիքը, Խոյնիսկ մահվան մեզ, չգում է փոփոխվող բևեռները։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. ՚՚Անմեղության վերջնական փորձությունը մեծ, անարգար աղետի առգև։ Սարվալը հարվածվում է «հարպուսով», գիտավորյալ, չարամիտ արարքով։ Մյնուամենայնիվ, նրա սիրտը չի պարտվում ատելության մեզ։ Սրա «ժանիքը», ճշմարտության ալեհավաքը, մնում է մաքուր գործիք, որը չգում է ավելի խորքային տիեզերական կարգի «փոփոխվող բևեռները»։ Խոյնիսկ իր ցավի մեզ։ Ձեզ համար սա ամենախոթեցիկ ուսմունքն է։ Միք չէզ հարվածում է մեծ և անարժան չարիք, կարող ղ էք պահպանել չէր սրտի անմեղությունը։ Վարող ղ էք մերժել, որ աշխարհի գաժանությունը թուսավորի չէր ներքին ճշմարտությունը։ Սաքուր սիրտը ոչ թե երբեք չփրավորվող սիրտն է, այլ այն սիրտը, որի վերքերը թույնի աղբյուր չեն գառնում։

Ինը վերևում.

Սարվալը տառանվում է, նրա ժանիքը գողում է։ Սիրտը խանգարում է սրտի առազին, իսկական բնազդին։ Պահը կորչում է։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. ՚՚Եքսագրամի չախտողում։ «Սիրտը խանգարում է» առազին ազգակի մաքուրությանը։ Սարվալը «տառանվում է», հաշվարկելով դիսկերն ու պարզևները, և նրա «ժանիքը գողում է» անվճարականությունից։ «Պահը կորչում է», և ինքնաբերական, համապատասխանեցված գործողության հնարավորությունը վերանում է։ Ձեզ համար սա նախազգուշացում է չափից ավելի մտածելու այն իրավիճակի մասին, որը կոչ է անում մաքուր սրտանց արձագանք։ Մաշվարկող միտքը անմեղ սրտի վատ փոխարինող է։ Միք զուր սկսում էք կասկածի տակ զնել չէր իրական բնազդները, առազ տանելու ճանապարհը դառնում է մշուշոտ և շփոթված։ Մարտնիքը խոյանալն էր, երբ սիրտը առազին անգամ ասաց «այր», նախքան միտքը կարող էր ասել «բայց...»։

Երեսագրամ 2 6. Կետի անկման համբերությունը

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Փոթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Սեծի սանձահարող ուժի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը Բսանվեցերորդ թիթեղ •

Միք մեծ կետը մահանում է. նա չի լողում։ Սա չի հանձնվում արժանանալ ճաշերին։ Սա խորտակվում է. իր իսկ ստեղծած մի
հզոր. միտումնավոր նավ. զախճախիչ. անտու խավարի մեզ։ Սրա մարմինը. կուտակված արևի լույսի և խորքային
օվկիանոսային երգի մայրցամաք. գտնում է կետի անկում։ Սնգունգային հարթավայրում սկսվում է տասնամյակներ տևող
լուռություն։ Սրա անսահմանությունը. որը մի ժամանակ հսկայական. միգրացիոն ուժի արարած էր. այժմ սննդի անշարժ. լուռ
լեռ է։ Սա չի հետապնդում. նա գրավում է։ Կույր. ոսկորներ ուտող որդերը սողում են իրեններից։ Բնկուտ. համբերատար
կախարհը բացվում է ժայռերից։ Խորքային ութոտնուկը. գատարկության խնամակալը. նստում է նրա վրա. ինչպես
թխակալած հավ։ Կետը չի տալիս. նա ապահովում է։ Սրա ուժը իր գործողությունների մեզ չէ. այլ իր գոյության մեզ։ Սա
սանձեցիկ հսկայական կյանքը ոչ թե վանդակի մեզ գնելով. այլ թողնելով. որ այն ընկնի ամենախորը. ամենահանգիստ
տեղը։ Սակընթացային կախարհը. ով կիրամայի մի նավատորմ. ով կղևավորի մի զարաշրջան. նախ պետք է սովորի լինել
կետի անկումը։ Սա պետք է հազարավոր ճանապարհորդությունների արևի լույսը պահի իր ոսկորներում. և ապա նա պետք է
անշարժ լինի։ Ուժը. սովորեցնում է մեծ կետը. ալիք չէ։ Սյն լուռ. համբերատար. սնուցող լույսի լեռն է անլույս ծովի
հատակում։

Ուտաստան.

Նկայական ներքին ուժի կուտակման ժամանակ անշարժության. կարգապահության և խորքային. գրեթե ակետիկ
վսավածության միգրոց։ Կետի անկման համբերությունը «Սեծի սանձահարող ուժի» հեքսագրամն է։ «Խարիսխի
հանգիստը»։ անշարժ. ծանր լեռը. գտնվում է «Փոթորիկ կանչողի երկնքի» երկնքի հում. հզոր. արարչագործական –
կործանարար ուժի վրա։ Պատկերը մի հսկայական. անշարժ լեռան է. որը ճնշում է մեծ և անկայուն ուժի վրա այն պահելով
հանգիստ պահուստում։ Սակընթացային կախարհի համար սա կոչ է ինքնակրթության ավելի բարձր կարգի։ Ինքնաբուխ.
անմեղ գործողության (Սարվալի ազգակն) ժամանակն անցել է։ Սյժմ գուր պետք է գտնաք կետի անկումը։ Սա
ժամանակն է խորանալու. մակերեսային աշխարհից նահանգելու և թույլ տալու. որ չեն ներքին հարստությունները — չեն
փորձը. չեն գիտելիքը. չեն ստեղծագործական ուժը — նստեն ամուր. սնուցող հիմքի վրա։ Սա ուսումնասիրության.
ծոմապահության. լուռ մեղիտացիայի ժամանակ է։ Ուր չէք փախչում գործողությունից. գուր կոում եք այն բնավորությունը.
որը չեն ապագա գործողությունը կզարչնի անգիմադրելի։ Կետի անկումը չի հետապնդում ոսկրային որդերին. նրանք զալիս
են գրան. գրավված նրա լուռ. կուտակված ուժով։ Սյժպես էլ. հիշտ գաշնակիցները. նախագծերը և հնարավորությունները
կգրավվեն չեզ մոտ. ոչ թե չեն խելահեղ գործունեությամբ. այլ չեն մշակված առաքինության հանգիստ. չգողակալությամբ։
Սա իմաստուղի հեքսագրամն է. որը. տիրապետելով ինքն իրեն. տիրապետում է աշխարհին։ Դանգիստ մնացեք։ Խորը
ընկրմեք։ Իող չեն անսահմանությունը գտնա լուռ. համբերատար. սնուցող լույսի լեռ։

Պատկեր.

Կետ. համբերատար ուժի տեսարան օվկիանոսի ամենախորը. ամենապուր. մասում։ Սեծ կետի հսկայական կմախքը հանգչում է
անգունգային հարթավայրում վեհաշուք. տաճարանման ավերակ։ Սա մահվան տեսարան չէ. այլ կենսորոնացված.

համբերատար կյանքի: Ունեցադորեն ծնվում է հարուստ, նոր էկոհամակարգ: Ուրվականի պես սպիտակ, կույր, ոսկորներ ուտող որդերը գորգով ծածկում են կմայքը, և մի հսկայական, հին տեսքով ութոտնուկը իմաստուն, զլխարկով աչքերով, ուղրված է կետի մեծ գանգի խոռոչում: Կետի հսկայական կողոսկրները կամարանում են վերևում ինչպես խորտակված տաճարի ճառագայթները: Կմայքի հենց կենտրոնից բխում է ֆոսֆորեսցենտ լույսի մի փոքրիկ, փայլուն կետ կենտրոնացված կյանքի ուժի նշան: Մուրը լիովին անշարժ է:

Մերժ գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը հենց կետի պնդումն է: Ձիի ծովը դարձել է կենտրոնացված, թաքնված կենսունակության հսկայական, անշարժ, խորքային օվկիանոս: Սա հսկայական, հիմնավորված բաշի և ուժի զգացողություն է: Սիզին գանթյանի լապտերը հանգիստ, կայուն, ներքին արևն է, կուտակված լույսը հազարավոր անցյալ ճանապարհորդություններից: Կետին գանթյանի խարիվսը հսկայական անշարժությունն է, մտքի անսասան լեռը, որն իր հանգիստ, համբերատար հայացքի մեզ պահում է, ամբողջ տիեզերքը: Դարցն է. «Նշե՛րքին հարստությաններ եմ ես թույլ տալիս, որ նստեն ամուր հիմքի վրա, և ինչպե՛ս է իմ անշարժությունը ջհավորում այնպիսի ուժ, որը ժամանակի ընթացքում կգրավի ինչ անհրաժեշտ ամեն ինչ»:

Պծեր

Ինը սկզբում.

Միտասարգ օրկան, վայրի արագության մեզ, փակված է հին, համբերատար սառույցի պատով: Միազ շարժվելը նշանակում է վնասել լուրակը: Անխոհեմ ուժի հանգարտեցում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի առաջին գասը անհրաժեշտ խոչընդոտ է: «Միտասարգ օրկան» երիտասարդության կամ նոր նախագծի անվուսպ, անխոհեմ էներգիան է: «Ին, համբերատար սառույցի պատը» թվացյալ անշարժ խոչընդոտ է, կարգապահություն կամ սահմանափակում, որը պարտադրվում է հենց Ռադի կողմից: Մեզ համար մեծ չեղանարկում պետք է զագարեցվի սկզբում: Սա չախրդում չէ. զա «անխոհեմ ուժի հանգարտեցում» է: Սի առաջ շարժվե՛ր և մի վիրավորե՛ր ինքներդ չե՛զ սառույցի գեմ: Սովորե՛ք սպասել սահմանին:

Ինը երկրորդ տեղում.

Կետի մեծ պոչը, որը մի ժամանակ նրան օվկիանոսներով էր բշում, անշարժ է: Անհանգիստ էներգիան պահպանվում է ոչ թե ծախսվում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սեփական մեծագույն ուժերը հանգարտեցնելու միտումնավոր, գիտակից գործողությունը: «Մեծ պոչերը» չեն ամենապակտիվ, զեպի գուրս մղվող տաղանգներն ու նկրտումներն են: Մեզ համար սա ցիտակցված պահպանման ժամանակ է: Սի «ծախսե՛ք» չեն էներգիան հարյուր փոքր ճանապարհորդությունների վրա: Իր չեն պոչերը անշարժ լինեն: Ուժը չի վերացել. այն կուտակվում, կենտրոնանում և վերածվում է ավելի խորքային, ավելի երկարատև չևի:

Ինը երրորդ տեղում.

Սափ կապիտանը, կարոտելով բաց ծովը, փոխարենը աստղերը քարտեզագրում է իր չմեռային նավահանգստից: Մրկնքի ուսումնասիրություն, մինչև նավը գտնվում է չոր նավամատույցում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սպասման ժամանակաշրջանի ակտիվ աշխատանքը. կապիտանի սիրտը «կարոտում է բաց ծովը». բայց եւ ընդունում է «չմեռային եսակահանգստի» անհրաժեշտությունը. Սա ժամանակն օգտագործում է ոչ թե պարապ երազելու, այլ «աստղերը քարտեզագրելու» հանգիստ. կենտրոնացված աշխատանքի համար ուսումնասիրելով, պլանավորելով և խորացնելով իր գիտելիքները բարձրագույն սկզբունքների մասին, որոնք կուրորդեն իր ապագա ճանապարհորդությանը. Ձեզ համար չէր անշարժության ժամանակը պետք է լինի ակտիվ, մտավոր և հոգևոր եսխապատրաստության ժամանակ. Սովորեք քարտեզները. Սրացրեք չէր մտքի գործիքները:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ձագը, զլուխը գեղև ալովոր կողերին հպելով, նրբորեն հրում է տրվում գեպի լիքը աղիները. փոքրիկ, երիտասարդ պետրժակը բավարարվում է հին, հսկայական պաշարով:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վետի անկումը սկսում է իրականացնել իր եպատակը. «Ձագը». ինքնության կամ հովանավորի մի փոքրիկ, նոր և խոցելի կողմը. պահանջում է սնունդ. Վետի հսկայական, անշարժ մարմինը այն հեշտությամբ ապահովում է իր «լիքը աղիներով». անցյալի կուտակված հարստություններից. Ձեզ համար մշակված անշարժությունն այժմ նրբորեն սնուցում է չէր կյանքի նոր անը. Սի ստիպեք անը. պարզապես թույլ տվեք, որ չէր փոքրիկ, քաղցած մասերը սնվեն չէր կուտակված իմաստության մեծ, հանգիստ պաշարով:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Սնաչուկը, որի արյունային խելագարությունը հանգարտվել է լուրջյամբ, հանգստանում է կետի կողի ապաստանում. անշարժության ուժը սանջում է գրպի գիշատչին, ինչպես որ սանջել էր ներքին գիշատչին:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սանջված ես-ի ամենաբարձր, ամենամագնիսական ուժը. Վետի անկման խորքային, լուր խաղաղությունն այնքան հզոր է, որ ճառագայթում է գեպի գուրս. հանգստացնելով նույնիսկ շնաչկան «արյունային խելագարությունը». Սա իմաստունի ուժն է. ստեղծել խաղաղության այնպիսի խորքային ուղորտ, որ նույնիսկ պոտենցիալ թշնամիները վերափոխվեն զրանով. Ձեզ համար, չէր ինքնակրթության երկար, լուր աշխատանքն այժմ շոշափելի, ներգաշնակեցնող ազդեցություն է ունենում չէր շրջապատող աշխարհի վրա. Ուր կարիք էլ ունեք պայքարելու չէր թշնամիների դեմ. չէր անշարժությունը չեզոքացնում է նրանց:

Ինը վերևում.

Վետի երգը, որը լուել էր մեկ տասնամյակ, այժմ բխում է ոչ թե նրա կոկորդից, այլ նրա հեցը ոսկորներից, մի լուր բզկոց, որը առաջ նորգում է հազարավոր սերունդների միգրացիաները. Սրկնքի կամքը կատարված է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. «Նե՞ծի սանջահարող ուժի» վերգին, տրանսցենդենտալ փուլը. Վետի անջնական, ակտիվ ջայնը վաղուց անցել է, բայց նրա հեցը «ոսկորները», մշակված ես-ի մնայուն կառուցվածքը, այժմ բխում են «լուր բզկոց» տիեզերական ճշմարտություն, որը առաջ նորգում է աշխարհը առանց մեկ ասված խոսքի. Ձեզ համար այս խորքային ինքնակրթության վերջնական եպատակը անջնական եպատակին հասնելը է, այլ Ուտյի համար գիտակից անոթ գառնալը. Ձեր անշարժ, լուր էությունն այժմ ուսուցիչ է, ուղեցույց և բնության օրենք. «Մրկնքի կամքը կատարվում է» ոչ թե չէր չգտման, այլ չէր խորքային և հանգիստ գոյության միզոցով. Սա մեծ խաղաղության վերջնական ուժն է:

Երեսագրամ 2 7. Ո՞վայի կրիայի ծնոտը

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Սոազին փոթորկի վրա
Սենգի, բերանի անկյունների հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բսանյոթերորդ թիթեղ.

Ո՞վայի կրիան, հին և դանդաղ, չի հետապնդում արագ սլացող արծաթաչկանը։ Սա չի հանգստանում նարվալի նման կամ չի սպասում կետի անկման նման։ Սա լողում է, խաղալ, կանաչ ստվեր, ծովային խոտերի մարգագետինների վրայով, և բացում է իր բերանը։ Սրա ծնոտը հանգիստ, ճշգրիտ գործիք է խորաթափանցության համար։ Սա գիտի, խորթից ավելի հին իմաստությամբ, խոտի ճիշտ շեղբը, որը կսնուցի իրեն, և այն մեկը, որը թաքցնում է թունավոր ողնաշարը։ Սա չի կշտանում, եւ արածում է։ Սա չի կուտակում, եւ վայելում է։ Սակնթացային կախարհը, ով մի որոշ ժամանակ գիտում էր կրիային, սովորեց իսկական սենգի գաղտնիքը։ *«Սարմիւր, — գրել է եւ, — սրբազան անոթ է, այլ ոչ թե աղբանոց։ Միանց իմաստության կերակրելը նշանակում է թունավորել հոգին։ Երդեկությունից պրկելը նշանակում է քաղցած պահել հոգին։ Իմաստունները սկսում են ինչպես կրիան, որը արածում է մարգագետնում, հանգիստ, խորաթափանց ծնոտով, ընդունելով միայն այն, ինչը խորացնում է իրենց խաղաղությունը, և թորելով մնացածը հոսանքին»*։ Ո՞վայի կրիան չի քարոզում պարզ սենզակարգի առաքնությունը, եւ մարմնավորում է խորաթափանցի խաղաղությունը։ Սրա ծնոտը խոսում է անխոս ճշմարտությունը, որ ամենամեծ սնունդը ոչ թե սպառվողի առատության մեջ է, այլ ընտրվածի իմաստության մեջ։

Պատաստան.

Կոչ փնտրելու խորքային, ճշմարիտ և խորաթափանց սնունդ մարմնի, մտքի և հոգու համար։ Ո՞վայի կրիայի ծնոտը սենգի հեքսագրամն է։ *«Խարիսխի հանգիստը»*, ծանր, անշարժ լեռ, գտնվում է *«Սոազին փոթորկի»* հանկարծակի, որոտացող ազդակի վրա։ Պատկերը մեծ, հիմնավորված անշարժության է, որը գերակշռում է կլանման ակտին։ Սա ծովային կրիան է, որը արածում է ծովային խոտերի մարգագետնում, հանգիստ, միտումնավոր և գերագույն խորաթափանց սնունդան ակտ։ Սակնթացային կախարհի համար սա ազդարարում է չեր ուշադրությունը դեպի ներսը ուղղելու և ուսումնասիրելու ժամանակ թե ինչ եք սպառում։ Սա վերաբերում է ոչ միայն սենգին, այլ և կլանման յուրաքանչյուր չևին, չեր ունեցած պրոյեկտը, կարգացած ջրերը, գիտած պատկերները, չեր մտքերը։ Պատաստանը կոչ է արմատական խորաթափանցության։ Ո՞վայի կրիան չի ուտում թունավոր ողնաշարը, եւ գիտի, իր հին իմաստությամբ, թե ինչը կսնուցի իր խաղաղությունը և ինչը կթունավորի այն։ Ուր նույնպես պետք է աշխատել վարվել։ Սա էկզոտիկ կամ առատ ուր փորձառություններ փնտրելու ժամանակ չէ։ Սա հանգիստ, երախտապարտ և պարզ վայելքի ժամանակ է այն, ինչը իսկապես լավ է։ Երեսագրամը ենթադրում է, որ զուր արգեն հասանելիություն ունեք այն բանին, ինչ չեպ անհրաժեշտ է սնուցվելու համար, զուր պարզապես պետք է իմաստությամբ բացեք չեր ծնոտը։ Պաղտնիքը ուշադրություն է։ Սնուցեք ոչ միայն մարմինը, այլ և հոգին։ Փնտրեք խոսքեր, որոնք ճշմարիտ են, տեսարաններ, որոնք գեղեցիկ են, և ընկերակցություն, որը խաղալ է։ Ո՞վայի կրիան չի արածում խելափեղ, աղտոտված նավահանգստում, եւ փնտրում է մաքուր, հանգիստ մարգագետինը։ Ուր այն եք, ինչ ուտում եք։ Սպառեք ծովային կրիայի հին, հանգիստ և կատարյալ խորաթափանցությամբ։

Պատկեր.

Դանգիստ, ստորգրյա մարգագետինփարթամ, կանաչ ծովային խոտերով։ Միակ, հին ծովային կրիան, որի խեցին մոզ կանաչի և շագանակագույնի գեղեցիկ խճանկար է, նրբագեղորեն կախված է զրի մեզ, եւ մարմինը կատարյալ անշարժ։

Սրա բերանը մի փոքր բաց է. և նա նրբորեն, ճշգրտորեն կծում է խոտի միակ կատարյալ շեղքը։ Սրա մեծ, մուգ և խորապես խելացի աչքը բաց է արտացոլելով հանգիստ, ամենագետ խաղաղություն։ Պորը բյուրեղյա մաքուր է. և արևի լույսը ներթափանցում է ներքև ոսկեգույն ճառագայթներով։ Ամբողջ պատկերը խորհրդածություն է սևուսդ ընդունելու հանգիստ, խորաթափանց և սրբապան գործողության մասին։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանն այս հեքսագրամի հիմնական կիպակետն է։ Միի ծովն է սրբապան անոթը, որը պետք է խնամվի։ Ազատությունը խորքային, ֆիզիկական բավարարվածության և մարմնի իրական կարիքների մասին հանգիստ, բնագաղթին գիտելիքի զգացողություն է։ Սիգին գանթյանի լապտերն առաջ նորոգում է ընտրությունը. սիրտը հանգիստ բավարարվածություն է գտնում պարզ, մաքուր բաներում։ Վերին գանթյանի խարիվար կրիայի խորաթափանց աչքն է. իմաստությունը, որը գիտի սևուցուր խոտի շեղքը թունավոր ողնաշարից։ Խորքը պարզ է. խորքային և շարունակական. *«հիշե՛մ ես սպառում, և արդյոք դա սևուցում է իմ խաղաղությունը, թե՛ թունավորում է իմ հոգին»*։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Ռեմորան նայում է փայլուն, գեր կրիլին, բայց նրա որովայնն արգեն լիքն է։ Ազատության առաջին ազգակն։ Ոչ մի մեղադրանք, այլ նախազգուշացում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. իմաստության սկիզբը ընդգի և ազատության միզ և տարբերությունը ճանաչելն է։ Ռեմորայի որովայնը լիքն է, բայց նրա աչքը զեռ, ընդգամ է *«փայլուն, գեր կրիլի»* համար։ Սա էգոյի անհանգիստ փափագն է, այլ ոչ թե մարմնի իրական կարիքը։ Ջեզ համար սա սկզբում նորի. *«անևեր»* նախազգուշացում է։ Քննե՛ք չեր ցանկությունները։ Ոսկապե ս ինչ — որ բանի ընդգամ էք, թե՛ պարզապես փափագում եք շեղման, նորության, փայլուն մակերեսի։ Ոսկական սևուսդը չի գա փայլողից, այլ պարզից և անհրաժեշտից։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Անջնակալմը, տված, գիմագրում է ափ նետված կետի փտած միսն ուտելու գաթակությունը։ Սրանք կերակրված են, բայց հիվանդությունը մտնում է նրանց արյան մեզ։ Խուսափա սևուսդ, որը թունավորում է հոգին։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վտրուկ նախազգուշացում խորքային պակասի վիճակում հեշտ, հուսահատ կամ ապսպանված սևնդի չևեր փնտրելու դեմ։ *«Նոված անջնակալմը»* հոգևոր հուսահատության վիճակում գտնվող հոգին է։ Սրանք ուտում են այն, ինչ մեռած է և փտում, և դա *«թունավորում»* է նրանց։ Ջեզ համար, սպառված կամ զատարկ զգալու ժամանակ, հատկապես խորաթափանց եղեք։ Սի՛ չգտե՛ք առաջին բանին, որը մխիթարություն է առաջ արկում. կախվածություն առաջ աջնող նյութին, թունավոր հարաբերություններին, գաղը, ինքնախոնհար մտքին։ Խուսափա սևուսդը չե՛վ շատ ավելի կհիվանդացնի, քան ժամանակավոր ընդոց։ Մոբեմն ավելի լավ է ծով պահել, քան ուտել այն, ինչ փտած է։

Վեցը երրորդ տեղում.

Սեկին, փնտրելով կոկոսի ընդոց կաթը, ատամը կոտրում է կոշտ, դաղը կեղևի վրա։ Վեզ՝ սևնդի սխալ հետապնդում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գգուշացում սնունդ փնտրելու գեմ այնպիսի աղբյուրից, որն ի սկզբանե անկարող է այն տրամադրել: Սելկիի «*քաղցր կաթը*» ուրվական է. «*կոկոսի կեղևը*» կոշտ, գառը իրականություն է: Սա «*ատամը կոտրում է*» ապարդյուն զանքերով: Ձեզ համար ուսումնասիրեք չեր փորձերը՝ սնունդ գտնելու համար: Փորձո՛ւմ եք հուզական սնունդ ստանալ՝ զգացմունքային անպտուղ մարդուց: Ստավոր բավարարվածությո՛ւն եք փնտրում մակերեսային, շողշողուն փիլիսոփայությունից: Ուղարկեք ատամները կոտրել անվիզող կեղևի վրա: Ձեր փնտրած կաթը ուրիշ տեղ է:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սոված կրիան, լողալով ամայի ավազուտ հարթավայրի վրայով, գտնում է ծովային խոտի միակ, կատարյալ շեղքը: Փոքր, պարզ կերակուր, որը գտնվում է խաղաղությամբ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Շեքսպիրամի սիրտը: Ի սկզբան սնունդը գտնվում է հանգիստ, չափահանգ կոտ ոգով: Կրիան չի կատարում ամայի հարթավայրի գեմ կամ չի հուսահատվում: Սա խաղաղությամբ լողում է. և «*ծովային խոտի միակ, կատարյալ շեղքը*» հայտնվում է: Ձեզ համար սենյակի արվեստը խելահեղ որոնում է. այլ խաղաղ լող: Ձեզ անհրաժեշտ սնունդը, որքան էլ պարզ և փոքր լինի, կտրամադրվի, երբ չեր սիրտը հանգիստ լինի, իսկ ծնոտը խորաթափանց: Պարզ կերակուր, որը գտնվում է խաղաղությամբ, ավելի խորքային է սնուցում, քան հուսահատ խնկույքը:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Կրիան հանգստանում է, նրա որովայնը լիքն է: Սրա շուրջը ծովը ամայի է, բայց նրա սիրտը հարուստ, ներքին մարգագետին է: Սա սնվում է իր սեփական խաղաղությամբ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ի սկզբան սենյակի ներքնայնացումը: Սրտաքին աշխարհը. «*կրա շուրջը ծովը*», կարող է գեռնա «*ամայի*» լինել, բայց կրիան մշակել է խաղաղության «*ներքին մարգագետին*»: Սա սնվում է ոչ թե նրանով, ինչ սպառում է, այլ՝ նրանով, ինչ գարջել է: Ձեզ համար խորաթափանց կյանքի վերջնական նպատակն այս խորքային ներքին ինքնաբավությունն է: Սրբ չեր սեփական սիրտը խաղաղության հարուստ մարգագետին է, դուք սնվում եք հենց անշարժ լինելու գործողությամբ: Ուրեք այլևս կախված չեք արտաքին աշխարհից չեր սենյակի համար:

Ինը վերևում.

Կրիային շրջապատում է հսկայական, պտուղի կրիլ՝ ամպը: Սա բացում է իր բերանը և կերակրում է ամբողջ մարգագետինը: Սա, ով տիրապետում է սենյակին, գտնում է գրա աղբյուրը բոլորի համար:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Շեքսպիրամի վերջին, բարձրագույն ուսմունքը: Սա, ով սովորել է սնվել այդպիսի խորքային իմաստությամբ, բնականաբար գտնում է սենյակի աղբյուր ամբողջ համայնքի համար: Դանկարծալի, անսպասելի առատությամբ շրջապատված կրիան չի կուտակում այն: Սա «*կերակրում է ամբողջ մարգագետինը*»: Ձեզ համար, չեր երկարատև, լուր աշխատանքը՝ սովորելու խորաթափանց սպառում, չեզ որակավորել է գտնալու մատակարար: Ձեր կողմից մշակված իմաստությունն այնքան խնկույք է, որը պետք է կիսել: Ունտի իսկական տեղը նա է, ում սեփական խաղաղությունը սնուցում է աշխարհը: Սա առաջնորդության ամենաբարձր ճան է. այդքան իմաստուն կերպով հավաքվածի լուր, առատաճեռն բաշխումը:

Դեքտագրամ 29. Անգունգային խրամատը

Ուրվական մակընթացության հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Անգունգային, վտանգի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բսանիններորդ թիթեղ.

Չորս ծովերում կա մի խրամատ. որն այնքան խորն է. որ երկրի ոսկորները մերկ են։ Սա պատժի վայր է. այլ մաքուր. աննոսր
ճշմարտության վայր։ Այս խրամատի մեզ իզնում է մակընթացային կախարհը. ոչ թե խավով. այլ իր սրտում։ Այստեղ ճնշումը
բացարձակ է. այն կփշրի ցանկացած անոթ. որը կատարյալ. համեստորեն խորոչ է։ Արևի և Լուսնի Լույսը չի կարող հասնել
այս խորությանը. կա միայն սառը. սև. զուրը և անգունգի գանգաղ. Լուռ երգը։ Այստեղ մակընթացային կախարհը բավական է
Ուրվական մակընթացության իր ամենամաքուր տեսքով. ոչ թե հանկարծակի փոթորիկի քառսային եռույզեր. այլ խորքային.
համատարած և անխուսափելի հոսանքը նախնադարյան վախի. որն ապրում է յուրաքանչյուր հոգու հատակում։ Սա չի
պայքարում գրա գեմ։ Սա չի կարող ամբարտակ կառուցել կամ վերադարձնել այն։ Սա հոսում է գրա հետ. գառնալով Լույսը և
մութ. Լույսը և սառը և Լույսը և համբերատար. որքան խրամատը։ Սկ այս լիակատար հանգնման մեզ մի տարօրինակ.
սառը հրաշք է տեղի ունենում։ Ուրվական մակընթացությունը. չգտնելով գիմագրություն. գառնում է ուսուցիչ։ Սթությունը.
չգտնելով սկզբնական վախ. բացահայտվում է որպես հայելի։ Մակընթացային կախարհը. աշխարհի հատակում. գտնում է լառյի
գեմը. որը նայում է իրեն։ «Անգունգը. — գրում է. նա իր զրագրում ֆոսֆորեացնելու մարդ անի կտորով. — այն վայրը է.
որտեղ զուր ընկնում եք։ Այն վայրն է. որտեղ զուր ընտրում եք սուղ վել. կրկին ու կրկին. մինչև. չսովորեք զուրը շնչել. օդի պես
հեշտությամբ»։

Ղատաստան.

Խորքային. անխուսափելի և կրկնվող հանգիստման ժամանակ վախի և ճշմարտության ամենախորքային աղբյուրների հետ։
Անգունգային խրամատը նախնադարյան անգունգի. գերագույն վտանգի հեքսագրամն է։ «Ուրվական մակընթացությունը».
խորքի քառսային. փոխակերպող հոսանքը. կրկնապատկվում է։ Ղատկերը այնքան խորքային խրամատի է. որ այն ինքնին
աշխարհ է. բացարձակ խավարի և ճշման վայր. որտեղ նավարկության սովորական կանոններն անիմաստ են։
Մակընթացային կախարհի համար սա հանկարծակի. արտաքին աղետ է. ինչպես մեքարոյական ալիքը։ Սա ընտրված.
միտումնավոր և կրկնվող իզնում է գեպի չեղ անհավան եության միզուկը։ Սա շամանի. միստիկի. հոգու խորքային
զրասուլդորդի հեքսագրամն է։ Այդ առգ. ծառացած իրավիճակը խնդիր է. որը պետք է Լուծվի խելացիությամբ կամ ուժով.
գա խորքի իրականություն է. որը պետք է զգալ. բացարձակ անկեղծությամբ և խոռոչ. խոնարհ սրտով։ Անգունգը նավարկելու
բանալին գրա գեմ պայքարելը է. այլ զրի նման գառնալը։ Մերքե հոսուն. հարմարվողական. խոնարհ և բացարձակապես
թափանցիկորեն հավատարիմ չեղ անհավան բնության։ Ուրվական մակընթացությունը չի կարող խեղդել այն. ինչ պրզեն զուր
է։ Խորհորդը հակասում է մակերեսային մտքին. մի կառուցեք պատեր։ Մի փնտրեք Լույսը։ Ավելի խորը գնացեք։ Սուղվեք
վախի. անորոշության. խավարի մեզ։ Ող այն չեղ սովորեցնի իր անհավան. սառը լեզուն։ Անգունգը հոգևոր
նախաճշեություն է։ Այն կկրկնի իր գասերը. ինչպես ալիքները ժայռին. մինչև. զուր լիովին ներքնայնացնեք այն
ճշմարտությունը. որ զուր անզատ էք խավարից. զուր գրա մի մասն եք. և այն չեղ մի մասն է։ Խրամատի նպատակը չեղ
ոչնչացնելը է. այլ զուրը շնչել սովորեցնելը։

Ղատկեր.

Վտորով, մեզիտատիվ պատկեր անցունցի։ Վազրը լցված է խորքային, անթափանց և սառը կապտա-սև խավարով, որը կարծես, հավերժ է շարունակվում։ Դեռ կենտրոնում, պտղի գիրքով կախված է մի փոքրիկ, կատարյալ անշարժ մակընթացային կախարք, կարծես լողում է արգանգում։ Սա չի պայքարում կամ խոնապի մատնված չէ։ Միսֆորեսցենտ լույսի վիակ, թույլ լուսապսակը ուրվագծում է նրա մարմինը, որը բխում է իր սեփական անշարժ սրտից։ Սրա շուրջը ոչինչ չկա՝ ոչ ջուր, ոչ ժայռեր, ոչ հղման կետ։ Սիայն անսահման, ճնշող, լուր խավար։ Պատկերը խորքային մեկուսացման և միևնույն ժամանակ, խորքային տիեզերական խաղաղության պատկերն է։ Սյն հոգու գիմանկարն է, որը տանն է զգում անտանը։

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը հենց խրամատն է։ Սիի ծովը խորքային, մութ, անշարժ և անսահման հզոր զրամբար է թաքնված, նախնադարյան էներգիայի։ Ուս հսկայական, զախզախիչ ճնշման զգացողություն է, որն այլևս սպառնալիք չէ, այլ պահպանող ուժ։ Սիզին գանթյանի լատերը մակընթացային կախարգի սրտի շուրջ գտնվող միակ, փոքրիկ, ֆոսֆորեսցենտ լուսապսակն է՝ վստահության հանգիստ, անսասան օգաչուական լույս, որը փայլում է ոչ թե տեսելու, այլ պարզապես գոյություն ունենալու համար։ Վերին գանթյանի խարիսխն իրավիճակի բացարձակ, խոնարհ ընդունումն է։ Սիտը չի փորձում վերլուծել, չի փախչել, այն պարզապես քականատես է լինում խորքային ճշմարտությանը։ Խորը հանգիստ մանտրա է. *«Վարդ դեմ սովորել զուրկ շնչել։ Վարդ դեմ գտնել լառյի գեմը անգունցի երեսին»։*

Պծեր

Վեցը սկզբում.

Պատուիրորդ իզնում է մակերեսային քարանձավ և խոնապի է մատնվում՝ մթության մեջ թափահարելով։ Սա պետք է սովորի անշարժ լինել, նախքան ավելի խորը գնալը։

Մակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սնգունցի հետ առաջին, սիրողական հանգիստում նշանավորվում է խոնապով և հուսահատ, հակապարզյունավետ պայքարով։ *«Պատուիրորդ»* գեռնա պայքարում է խավարի գեմ։ Պեզ համար իրական մակընթացության առաջին գասն է անշարժ լինել։ Սնգիրները լուծելու չեր սովորական եղանակները *«թափահարել»*, այստեղ անօգուտ են։ Վտանգը խավար չէ, այլ չեր սեփական խոնապը։ Դանգստացրեք սիրտը, և անգունցի առաջին շերտը կբացահայտվի որպես պարզապես *«մակերեսային քարանձավ»։*

Ինը երկրորդ տեղում.

Մակընթացային կախարգը գտնում է մի նեղ, սառը հոսանք և հետևում գրան։ Մթության մեջ առաջնորդության մի փոքրիկ թել։

Մակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Դույսի և ուղղության մի փոքրիկ նշան է հայտնվում անգունցի մեջ։ *«Ներ, սառը հոսանք»*՝ Սուրբ, ինտուիտիվ ուղղորդման թել է։ Պեզ համար, Սույնիսկ ամենամութ ժամանակներում, պարզության մի փոքրիկ ուղի. *«հոսանք»* կհայտնվի։ Դետեք գրան խոնարհության և ճշգրտության։ Սի փնտրեք մեծ, լուսավորված մայրուղի։ Սիրքի միզով ճանապարհը փոքր, սառը, վստահող ջալների շարք է։

վեցը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը մտնում է ֆոսֆորեսցենտ որդերի պատկերասրահ. անցողիկ, կեղծ լուսաբաց: Սա չպետք է ժամանակավոր գեղեցկությունը շփոթի մակերեսի հետ:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Գզուշացում կեղծ հույսի և զայթակղիչ շեղումների գեմ անգունդային ճանապարհորդության ընթացքում: «Մոսֆորեսցենտ որդերը» ժամանակավոր, գեղեցիկ պատրանք են՝ հեշտ լույսի և, փայտոստի խոստում, որը փորձության իրական ավարտը չէ: Ձեզ համար, խորքային և զժվարին անցման մեզ տեղում, մի զայթակղվեք կեղծ լուսաբացներով կամ արագ լուծումներով: Սրանք գեղեցիկ են և, զայթակղիչ, բայց նրանք չեզ չեն գորս բերի խրամատից: Մանաչեք նրանց գեղեցկությունը, ապա շարունակեք ճեր իզ նելը:

վեցը չորրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը իր օգի սրվակը կիսում է վախեցած կախարգուհու հետ: Խորքում, կարեկցանքի ամենափոքր ակտը լապտեր է:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սնդուկի նկատմամբ ներքին արձագանքը գոյատևումից վերածվում է կարեկցանքի: Սակընթացային կախարգը, գեռևս վտանգի մեզ, իր թանկարժեք «օգի սրվակը» կիսում է խորքի մեկ այլ արարածի հետ: Ձեզ համար ճեր սեփական խավարի միզով ճանապարհը մեկ ուրիշին ծառայել է: Սնդուկում, էգոյի հուսահատ ինքնամփոփությունը ամենամեծ պատասխանատվություն է: Կարեկցանքի պարզ, անճնորաց ակտը «լապտեր» է, որը լուսավորում է ինչպես ճեզ, այնպես էլ ճեր օգնածի ճանապարհը:

ինը հինգերորդ տեղում.

Խրամատի հատակը հրեշ չէ, այլ հայելի: Սակընթացային կախարգը, ամենախորը կետում, տեսնում է միայն իր անշարժ, պարզ գեմը:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի վերզ նական, կենտրոնական բացահայտում: «Խրամատի հատակը» արտաքին զև կամ վերզ նական աղետ չէ: Սյն «հայելի» է: Բացարձակ խավարը ես չի կատարյալ արտացոլումն է: Ձեզ համար, այն, ինչից գուք փախում էիք, ամենախորքային վախը, բացահայտվում է որպես ճեր սեփական շեմքի արտացոլանք: Սնդուկը ուրիշը չէ, այն գուք եք: Սյս սարսափելի և, ապատագրող ինքնաճանաչման պահին, Որվական մակընթացությունը զագարում է թշնամի լինել: Սյն գառնում է ուսուցիչ: Վտանգը լուծարվում է ճշմարտության մեզ:

վեցը վերևում.

Սակընթացային կախարգը խրամատից գորս է քաշվում չկնորսի ցանցով, նրա մազերը խճճված են գրիմուռով, սիրտը, մութ, կատարյալ մարգարիտ: Սրան տանում են վիշապների արքայի արքունիք որպես հետաքրքրասիրություն, բայց նա չի կարող բացատրել, թե ինչ է տեսել: Սնդուկը հնարավոր չէ նկարագրել, միայն ապրել:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Խորքից վերզ նական, պարագրքսալ վերագարձը: Սակընթացային կախարգը իր կամքին հակառակ հետ է քաշվում զեպի մակերեսային աշխարհ, «հետաքրքրասիրություն» նրանց համար, ովքեր երբեք չեն իզել: Սա իր սրտում կրում է անգունդի գանջը՝ «մութ, կատարյալ մարգարիտ»: Բայց «չի կարող բացատրել, թե ինչ է տեսել»: Ձեզ համար, մեծ, երկարատև, խավարի ժամանակաշրջանում նավարկելուց ստացված խորքային հոգևոր ընկալումները հաճախ անհասանելի են սովորական, մակերեսային մտքին: Ինքն այս փորձությունից կվերագառնաք փոխված,

չէպէս ինչպէս տեսնելով անբաժանելի իմաստութիւն։ Այն փորձեր խրամատի լեզուն թարգմանել ասի լեզվով։ Անգլոնգի մարգարիտը լուր, երկարատև և ներքին փոխակերպում և որը վկայության և բացատրության կարիք չունի։ Ուր զուր էք շնչել։ Ուր այլևս երբեք չեք վախճենա խավարից։

Ենթադրամ 30. Ակնորսական չկան լապտերը

Վիշապի լապտերի հենքադրամը Վիշապի լապտերի վրա
Կառչած փայլի հենքադրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը։ Միտությունը թիթեղ։

Անգլոնգի բացարձակ խավարում, որտեղ արևը առասպել է, իսկ խրամատը մոռացված աստվածների գերեզմանաց, մի լույս է այրվում։ Այն չկնորսական չկան լապտերն է, մի փոքրիկ, զուլ, անսասան բոց, որը բխում է իր սեփական ճակատից։ Այն չի գտել այն լույսը։ Այն չի գողացել այն անցնող աստղից կամ խորտակված գալեոնից։ Այն այն համբերատար անեցրել է մթնոլորտի մեջ, իր սեփական էությունն էությունը։ Այն գաթակություն է, այո, որը հետաքրքրասերներին և քաղցածներին գրավում է գեպի իր սպասող ծնունդները։ Բայց նրանց համար, ովքեր իզել են մակընթացային կախարհի համար, գա շատ ավելի սրբազան բան է։ Այն ապացույցն է, որ կյանքը, նույնիսկ ամենաանկույտ, զախգալիչ և լքված վայրում, կարող է առաջացնել իր սեփական լուսավորությունը։ Ակնորսական չունի չի բողոքում խավարի գեմ կամ չի սգում բացակայող արևը։ Այն պարզապես փայլում է, անհնազանդության մի հանգիստ, կենսաբանական ակտ, որը խավարը դարձնում է տեսանելի։ Այն կենդանի լապտեր է, պարզության ինքնաձին աղբյուր։ Անկընթացային կախարհը, բարձրաստիճանի խրամատից, սովորում է չկնորսական չկանից։ «*Դձեռն ու նպատակը — գրում է նա — չէր սովորել սիրել խավարը։ Այն էր սովորել անեցնել սեփական լույսը դրա մեջ։ Ուրիշի տված լապտերը կարող է գցվել, գողացվել կամ խեղդվել։ Բայց ըստ սեփական հոգու նյութից անեցրած լապտերը ըստ մի մասն է։ Այն հանգիստ, սնուցող, առաջնորդող և բացարձակապես անկախ բոց է, որը կառչում է ոչ մի արտաքին վառելիքից։ Այն պարզապես փայլում է, և իր փայլով աշխարհը դառնում է տեսանելի և սնուցվում»։*

Ուստաստան։

Կայուն, կախյալ լուսավորության ժամանակ, որտեղ մարդու ներքին պարզությունը դառնում է առաջնորդության և աննգի աղբյուր իր և ուրիշների համար։ Ակնորսական չկան լապտերը փայլի, կառչած կրակի հենքադրամն է։ «*Վիշապի լապտերը*»։ գիտակցության և ճշմարտության պայծառ, մաքուր բոցը, կրկնապատկվում է։ Լատկերը ինքնաձին լույսի է, կրակի, որը այրվում է անգլոնգի խավարում և պահպանվում է ոչ թե արտաքին վառելիքով, այլ իր սեփական բնածին բնույթով։ Անկընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ դուք պետք է դառնաք չկնորսական չունի։ Ուր գոյատևել էք անգլոնգային խրամատը, և այդ փորձության մութ, կատարյալ մարգարիտն այժմ վերածվում է կայուն, պայծառ լույսի աղբյուրի։ Այն հանկարծակի, պայթյունավտանգ կրակ չէ, այլ զուլ, հանգիստ և անսասան լուսարձակում։ Ուր կռված էք լինելու պարզության գիտակցից աղբյուր չէր շրջապատի նրանց համար, ովքեր գեղ կորած են խավարի մեջ։ Ակնորսական չկան լույսը գաթակություն է, այն գրավում է։ Այն ներքին պարզությունը բնականաբար կգրավի գեպի չէպ նրանց, ովքեր փնտրում են այն, ինչ դուք գտել եք։ Այն խնդիրն է խնամել այն բոցը նույն հանգիստ, համբերատար շնորհով, որով մի ժամանակ արածում էիք ծովային խոտի վրա։ Այն չպետք է թույլ տրվի, որ

գառնա կատարի. ամեն ինչ կ'անող խարույկ։ Սյն լապտեր է. ոչ թե աստղ։ Սյն սնուցվում է չեր սեփական հանգիստը. կայուն առաքինությամբ։ Սյս հեքսագրամի բանալին այն հասկացողությունն է, որ այս լույսը կառուցում է չեպ. և գուքգրան։ Որք լույսի տերը չեք. գուք գրա պահապանն եք. գրա ոսպնյակը. գրա կենդանի անոթը։ Փայլեք զով. կայուն և սնուցող լույսով. և գուք կկատարեք անգույնի ամենախորքային նպատակը ստեղծել լույս. որը երբեք չի կարող հանգցվել խորքի կողմից։

Պատկեր.

Խորքային. պարագոքսալ գեղեցկության տեսարան անգունգային հարթավայրի բացարձակ խավարում։ Սիակ. խորքային չկնորսական ջուկը կախված է սև գրում. նրա մարմինը մութ. գրեթե անտեսանելի ուրվագիծ։ Բայց նրա զլխի գագաթին գտնվող երկար. բարակ ցողունից բխում է կենսալուսարձակող գայթակղություն. որը փայլում է զով. կայուն և հիպնոսացնող կապտա-կանաչ լույսով։ Լույսը կոշտ կամ կրակոտ չէ. այն մեղմ. ճառագայթող գունդ է. որը լուսավորում է փոքրիկ. հետաքրքրասեր արարածներին. որոնք գրավվում են գրանով։ Պկնորսական չկան միակ տեսանելի աչքը մեծ է. մութ և արտացոլում է խորքային. հին անշարժություն։ Պատկերը կենդանի փոխաբերություն է գիտակցության լույսի համար. որը փայլում է անհայտի խավարում. ինքնաձին պարզության աղբյուր. որը և գեղեցիկ է. և սնուցող։

Մեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանը հենց չկնորսական չկան լապտերն է։ Սրտի կրակը. որը մեքարոյական ալիքում հուսահատ. մարտական բոց էր. իսկ մեքունգային խրամատում փոքրիկ օգաչուական լույս. այժմ զով. կայուն և պայծառ արև է։ Սա հասուն. առատաճեուն և ինքնապահական սիրտ զգացողությունն է. որը արտաքին հաստատման կարիք չունի։ Ստորին գանթյանի ջիի ծովը խորքային. մութ. կայուն գույն է. որը պահում է լապտերը. հանգիստ կենսունակությամբ. որը սնուցում է լույսը։ Վերին գանթյանի խարիվսը լույսի բյուրեղային պարզությունն է. կատարյալ. անսասան ընկալումը. որը տեսնում է աշխարհը այնպիսին. ինչպիսին այն իրականում է. առանց երկյուղի։ Խորքը հանգիստ պարտավորություն է. «*Նչպե՞ս կարող եմ խնամել իմ ներքին լապտերը. որպեսզի այն փայլի կայուն. սնուցող լույսով բոլոր նրանց համար. ովքեր գրավվում են գրա փայլով*»։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Միտասարգ մակընթացային կախարհը. նոր գուրս եկած խրամատից. ուտաբոցիկ քայլում է ափին։ Սա շլացած է լուսնից և արևից։ Սա պետք է սովորի կայունացնել իր քայլը. նախքան լապտեր կրելը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մրկար խավարից հետո լույսի աշխարհի առաջին ճնշող վերագարձը։ Սակընթացային կախարհը «*շլացած*» է և ապակողմնորոշված։ Ձեպ համար մի շտապեք կիսվել չեր նորահայտ պարզությամբ։ Որք նախ պետք է վերահամարվեք մակերեսային աշխարհին. սովորական «*լուսնին և արևին*» և գտնեք չեր հենարանը։ Խանգիստ. պարզ. հիմնավորված գործունեության մի շրջան անհրաժեշտ է. նախքան լապտերը ուրիշների համար վառելը։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ուտարանի աշտարակում թարթում է գեղին միակ լույսը։ Սա վատորմը. ցրված փոթորկի մեզ. ուղղվում է գեպի կայուն փայլը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դանտային փայլի պողպին, փոքր, բայց կարևորագույն գործողությունը. «*Եղին լույսը*» առաջ նորգություն պարզ, կայուն ավգանշան է. Ձեզ համար եկել է ժամանակը փայլեցնելու չեր լույսը, որքան էլ փոքր և համեստ, չեր համայնքի օգտին. Սավատորմը «*ցրված է*» և նրանց անհրաժեշտ է փարոս, որով կարող են ուղղորդվել. Ձեր հանգիստ, անսասան ներկայությունն այդ փարոսն է. Սի թերազնահատեք միակ, կայուն բոցի ուժը քառսի ժամանակ:

Ինը երրորդ տեղում.

Պոֆորեսցենտ մեգուական չափական պայծառ է ծաղկում, մարող լույսի փայլատակում. Սա արագ այրվում է, զուրը թողնելով ավելի մութ, քան նախկինում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գզուշացում փայլի զեմ, որը փայլուն է, բայց անկայուն, փառքի փայլատակում, որը հանգեցնում է ավելի խորքային խավարի. «*Նեղուական*» խարիզմատիկ, բայց անկարգապահ հոգին է, որը չափական պայծառ և չափական արագ է այրվում՝ սպառելով իր ներքին վառելիքը. Ձեզ համար մի չգտեք չեր լույսի գրամատիկ, հրապարակային կամ կրքոտ ցուցադրության. Իսկական լապտերը հրավառություն չէ. Ուս զով, կայուն և համբերատար լույս է, որը այրվում է ողջ կյանքի ընթացքում, այլ ոչ թե մեկ, տպավորիչ պահի համար:

Ինը չորրորդ տեղում.

Զկնորսը հայտնաբերում է ամենապայծառ սպի մի կտոր, լույսի մի պինդ, մոմանման, երկարատև, վանգված. Լուսավորության հանկարծակի, կայուն աղբյուր:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Կայուն, ներքին փայլի աղբյուրի անսպասելի հայտնագործություն. Սաթը ծովի գանջ է, որը ծնվում է զրգովածությունից և երկարատև, տառապանքից, վերածվելով «*Լույսի պինդ, մոմանման, երկարատև, վանգվածի*»: Ձեզ համար կայուն փայլի չեր ունակությունը մի բան չէ, որը գուցե պետք է խելագարորեն առաջ ազնեք, դա գանջ է, որը գուցե կրում էք չեր վեզ, ծնված չեր սեփական անցյալի փորձություններից. Ուրք հայտնաբերել էք այն. Սյն «*հանկարծակի*» և «*կայուն*»: Ուրք պարզապես պետք է խնամեք այն:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Զկնորսական չկան լապտերը մարում է. Սա չի խուճապի մատնվում, այլ իր լույսը ավելի խորն է քաշում իր սրտի մեզ. Դանգիստ, ներքին շրջադարձ, որը պահպանում է բոցը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լույսը կայունացնելու արվեստը անհրաժեշտ նահանգի ժամանակահատվածում. Լապտերը «*մարում է*», և չկնորսական չուրը արջագանջում է ոչ թե այն վերստին վառելու խելահեղ փորձով, այլ հանգիստ. «*Ներքին շրջադարձով*»: Ձեզ համար, նույնիսկ ամենահասուն լույսը կունենա պայծառության և մթության իր բնական ցիկլերը. Միք զգաք, որ չեր պարզությունը նվազում է, մի հուսահատվեք կամ մի ստիպեք այն. Ձեր էներգիան քաշեք դեպի ներս, պահպանեք չեր բոցը և սպասեք բնական վերածննդին. Լապտերը չի մարում, այն պարզապես հանգստանում է խորքային սրտում:

Ինը վերևում.

Զկնորսական չկան լույսը գառնում է. Դյուսիսային աստղ անգունջում գտնվող արարածների մի ամբողջ նավատորմի համար. Վիշապների արքան ինքն է խոնարհվում նրա առջև, ով տիրապետել է իր ներքին փայլին:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ինքնաձին լույսի վերզ նապան, գերագույն և տիեզերական նպատակը. Գլխորսական ճկան անջնական լապտերն այժմ դարձել է *«Շուրիսային աստղ»*, առազ նորգող սկզբունք գոյության անգունգով ճանապարհորդող հոգիների մի ամբողջ *«Նավաստորմի»* համար. Սույնիսկ *«Վիշապների արքան»*. խորքի գերագույն ինքնիշխանը, ճանաչում է նրան, ով հասել է կատարյալ, անկասխ փայլի այս փիճակին. Դեզ համար սա հեքսագրամի վերզ նապան խոստումն է. Սյն հանգիստ, կայուն լույսը, որը գուր այդքան համբերատար մշակել էք ճեր սրտում, միայն ճեզ համար չէ. Ուա նվեր է տիեզերքին, նոր աստղ լուռի երկնականարում, որը կատազ նորգի և կսնուցի բոլոր նրանց, ովքեր տեսնում են այն. Սա ուժի ամենաբարձր ճևն է. լինել լույսի աղբյուր հենց տիեզերքի համար.:

Դեքսագրամ **3 1**. Ո՞վային օջի սիրահետումը

Լուսկյաց անգունգի հեքսագրամը Նարիսխի հանգստի վրա
Ազգեցության, սիրահետման հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Մրետունմեկերորդ թիթել.:

Ո՞վային գրիմդուների անտառում, որտեղ լույսը կանաչ է, իսկ հոսանքը մեղմ, գանգաղ պար, երկու ծովային օջեր հանգիպեցին. Սրանք երիտասարդ էին, նրանց թեփուկները գեռ փափուկ էին խորքային ճվագրատեղիի ծիածանափայլությամբ. Սրանք չէին խոսում, քանի որ օջերը բառերը չունեն. Սրանք չէին գիպչում, քանի որ անհայտին գիպչելը վտանգ է, որը Նույնիսկ երիտասարդները հասկանում են. Փոխարենը, նրանք օրորվում էին. Սա սկսնակը, բացեց իր երկար, նրբագեղ մարմինը և թույլ տվեց, որ հոսանքը քաջք իրեն գանգաղ, գալարուն, ուղղահայաց պարի մեզ. Սրա յուրաքանչյուր շարժում հարց էր. *«Նա այստեղ եմ. Զոր ու ես գրի տեղաշարժը»*. Սա պատասխանողը, Նայում էր, նրա ոսկեգույն աչքերը լայն բաց և անշարժ. Սա վզաց տեղաշարժը. Սա վզաց, թե ինչպես է, նրա շարժման ճնշման ալիքը անցնում բացատով և սեղմվում իր սեփական գալարված անշարժությանը. Ուա խորքային, մագնիսական և բացարձակապես լուռ հուզմունքի վզացողություն էր. Մերմության տարածվեց նրա սառը արյան մեզ. Սկ ապա, գանգաղ, միտումնավոր, Նա սկսեց օրորվել ի պատասխան. Սրանց մարմինները, որոնք գեռ մի խորության հեռու էին միմյանցից, սկսեցին շարժվել համաժամանակյա, անխոս դիթով. Ո՞վային օջերի սիրահետումը նվաճում չէ. Ուա մագնիսական գաշտ է, որը առազ անում է երկու լիովին ներկա էակների միզ և. Սակընթացային կախարդը, գիտելով սա, հասկացավ ազգեցության առազին օրենքը. *«Որիչին շարժելու համար. — գրել է նա. — Նայն պետք է այնքան լիակատար անշարժ լինել, որ կարողանաս վզալ նրանց չարտահայտված կարիքի ճնշման ալիքը. Մյնուհետև, գուր պետք է շարժվեք այնպիսի իսկական շնորհով, որ նրանց սեփական անշարժությունը շարժվի պատասխանող պարի. Սիրահետումը ցանց չէ. Ուա համատեղ հոսանք է. Մյն սկսվում է ոչ թե հպումով, այլ լուռ, մագնիսական և անգիմադրելի օրորմամբ»*.

Ուատաստան.:

Լուռ, մագնիսական ճգրդականության ժամանակ, խորքային կապի կամ ազգեցության առազին, անխոս շարժումը. Ո՞վային օջի սիրահետումը սիրահետման, միևնույն խորք, ընկալունակ ուժի հեքսագրամն է, որը արջագանք է առազ ացնում իսկական ներկայության և հանգիստ մագնիսականության միզ ողով. *«Լուսկյաց անգունգը»*, ուրախ, հանգիստ սիրտը, հանգում է *«Նարիսխի հանգստի»* վրաանշարժ, հիմնավորված լեռան վրա. Ուատները խորքային, ընկալունակ լուռության է, որը արթնացնում է արջագանքը ամուր, պինդ մյուսի մեզ. Սա երիտասարդ ծովային օջն է, որը օրորվում է հոսանքի մեզ. Նրա

շարժումը լուր հարց է. որը սիրելիի մեզ արթնացնում է պատասխանող պար։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ իրավիճակի վրա ազդելու կամ մարդուն գրավելու ամենաիզոր միզոցը ակտիվ հետապնդումը, հրամանը կամ վիճաբանությունը չէ. այլ հանգիստ, իսկական և ընկալունակ ներկայությունը։ Սա վարպետի հեքսագրամն է. որի ներքին անշարժությունն այնքան խորքային է, և որի ինքնարտահայտումն այնքան անկեղծ, որ բնականաբար ստեղծում է «ճշման ալիք», որը ոգեշնչում է արջագանջ ուրիշների մեզ։ Դա իզուր սիրահետման բանալին, լինի դա սիրո, զիվանագիտության, թե ստեղծագործական ոգեշնչման մեզ, նախ խորքային, ուրախ գատարկության վիճակը «Լուսյաց անգունը» ներսում պարզացնելն է։ Սյա կարիքից ազատ վայրից, դուք կարող եք զգալ մյուսի սրտի նուրբ հոսանքները։ Այդ արջագանջը պետք է լինի չեր իսկական բնության նրբագեղ, իսկական և չպարտադրված շարժում։ Ուր չէր հորում կալ ըաշում. դուք օրորվում եք այնպիսի իսկական գեղեցկությամբ, որ մյուսի անշարժությունը շարժվում է բացօթյա պարի։ Սա ազդեցության արվեստն է, առանց մանիպուլյացիայի, չգողականության առանց հետապնդման։ Մարմինն այս սիրահետման գործիքն է. հանգիստ, բաց և թուլացած ֆիզիկական ներկայությունն ավելի բարձր է խոսում, քան ցանկացած բառ։

Պատկեր.

Ներքային, լուր գեղեցկության տեսարան արևով ներկված ծովային զրիմուռների անտառում։ Մկրու երիտասարդ ծովային օջեր, որոնք թեփուկները փայլում են բաց կանաչի և արծաթի ծիածանափայությամբ, ուղղահայաց կախված են զրի մեզ։ Էզը, նրա երկար մարմինը բացված, բռնված է նրբագեղ, զալարուն, Դաշև, օրորման պահին, զլուխը թեքված, կարծես լսում է։ Սի խորությամբ հետ, արուն նայում է նրան, նրա ոսկեգույն աչքերը լայն բաց։ Սրա մարմինը գեղեսի փմնականում զալարված է, բայց պոչի հենց ծայրը սկսել է բացվել և ընդօրինակել նրա պարի նուրբ, ուղեմիկ ալիքը։ Սրանց միզ, զուրը գատարկ չէ. այն լի է նրանց անխոս կապի անտեսանելի, մագնիսական ուժով։ Պատկերը իսկական ներկայության հանգիստ, անգիմագրելի ուժի ուսումնասիրությունն է, որը արթնացնում է պատասխանող շնորհ։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանն այս հեքսագրամի ուժի հիմնական աղբյուրն է։ Սիրահետումը սկսվում է ոչ թե խոսքերով կամ խելացի մտքերով, այլ մարմնում ներկայության խորքային, ֆիզիկական, բնազգային պագողությամբ։ Ձի ծովը հանգիստ է, հիմնավորված և ընկալունակ, անշարժ լճակ, որը կարող է զգալ նույնիսկ ամենափոքր ալիքը։ Սիզին գանթյանի լապտերը հանգիստ, տաք և առատաչեղուն փայլն է, սրտի պագողություն, որը բաց է և հետաքրքրատեղ, բայց չի բռնում։ Սերին գանթյանի խարիսխը վեր ուժության գործիք չէ, այլ խորքային, լուր լսողության, մյուսի չպրտահայտված կարիքներն ու պագմունքներն ընկալելու։ Խորքը հանգիստ, մարմնավորված պրակտիկա է. «Կարող եմ գտնալ այնքան անշարժ և այնքան իսկական ինքն, որ իմ ներկայությունը մյուսի մեզ արթնացնի իսկական պարը»։

Գծեր

Վեցը սկսվում.

Սիրտասարգ սեղինն զգում է տարօրինակ, տաք հոսանքի պտույտ իր լողակի շուրջը, անհայտ մակընթացության առաջին, թույլ չգողականությունը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սիր ազդեցության կամ չգողականության առաջին, ֆիզիկական պագողությունը։ Դա միտք չէ, այլ մարմնի մեզ պագողություն «տաք հոսանք» «լողակի» շուրջ ես-ի ամենաիշխող

և անպաշտպան մասի։ Այն համար նոր կապը կամ նոր գաղափարը նոր է սկսում շարժվել։ Մի՛ վերլուծեք այն։ Մի՛ անվանեք այն։ Պարզապես զգացե՛ք նորը։ Ֆիզիկական չգողականությունը։ Սիրահետումը սկսվել է չեր էության ամենախոցելի, անմեղ և ծայրամասային մասում։

Ինը երրորդ տեղում.

Սչերի պոչերը սկսում են օրորվել համաժամանակյա, անխոս ուղիով։ Սևահագիստ, բողբոջ ու ուժ է շարժվում խորքային սկանում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Ազդեցությունը պասիվ զգացողությունից անցնում է ակտիվ, բնազդային արձագանքի։ «*Նշե՛րը*»։ խորքի միզով շարժման գործիքները, սկսում են շարժվել փոխազդող պարով։ Այն համար չգողականությունն այլևս պարզապես զգացողություն չէ. այն սկսում է ուղղորդել չեր գործողությունները։ Ուր զգում եք «*անհանգիստ, բողբոջ ու ուժ*», շարժվելու, ներգրավվելու ցանկություն։ Ի՞նչ այն ուժը լինի, բայց մի թողեք, որ այն շտապի։ Որորվող պոչը հարց է, այլ ոչ թե բռնում։

Ինը երրորդ տեղում.

Սչը զգում է մագնիսական չգողականությունը և խոյանում է՝ գալարվելով սառը, անտարբեր ժայռի շուրջ։ Ազդակը չափազանց շուտ է գործում, նախքան սիրտը իսկապես շարժվելը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Գգուշացում առանց իսկական զգացողության չգողականության առաջին իսկ ալիքի վրա գործելու զեմ։ Սչը վաղաժամ «*խոյանում է*»։ Ընդհանուր մագնիսական չգողականությունը շփոթելով որոշակի, անճեղհական կապի հետ։ Սա հայտնվում է «*սառը, անտարբեր ժայռի*» շուրջը գալարված։ Այն համար մի պարտադրեք կապ։ Մի՛ նվիրեք չեր սիրտը կամ չեր ռետրոսները որևէ անչի կամ նախազգի միայն այն պատճառով, որ զգում եք չգողականության առաջին, անանճեղհական չգողությունը։ Սպասե՛ք պատասխանող պարին։ Վաղաժամ խոյանքը նվաստացման աղբյուր է։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սչը օրորվում է իր սրտից, այլ ոչ թե ողնաշարից։ Սրա շարժումն այժմ իր խորքային վայրի իսկական, լուռ երգն է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Սրտաքին, ֆիզիկական չգողականությունից դեպի խորքային, իսկական, սրտակենտրոն ազդեցություն կրիտիկական անցումը։ Սչի պարն այլևս պարզապես բնազդային շարժում չէ. այն բխում է նրա «*սրտից*»։ Այն համար սա իսկական, մագնիսական ուժի պահն է։ Սրբ չեր «*սիրահետումը*»։ չեր ազդեցության ակտը, չեր խորքային ես-ի իսկական արտահայտությունն է, այն գառնում է «*իսկական, լուռ երգ*»։ որը անզիմազդելի է։ Ազդեցությունը բխում է ոչ թե չեր արածից, այլ, նրանից, թե ով եք դուք իրականում։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Պատասխանող օչը զգում է, թե ինչպես է իր սեփական սիրտը շարժվում։ Սա բացում է իր գաղտնի, թաքնված երկարությունը և սկսում է իր սեփական, պատասխանող պարը։ Սիրահետումն ավարտված է. միությունը սկսվել է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը։ Դեքսագրամի խոստման իրականացումը։ Մոռալին օջի իսկական, սրտակենտրոն պարը «*պատասխանող պար*» է առաջացրել սիրելիի մեջ։ Սա չի ընթերցանվում նրան, նա բացում է իր «*գաղտնի, թաքնված երկարությունը*»։ իր սեփական եզակի, իսկական եսը, և առաջարկում այն լրացուցիչ ուղիով։ Այն

համար սա իսկական, երկարատև, ավգեցության նշանն է։ Որք չէք նվաճել կամ համոզել . գուր ոգեշնչել էք փոխադարձ ինքնաբացահայտում։ Միությունը երկու տարբեր, իսկական էակների պար է, որոնք այժմ շարժվում են ընդհանուր հոսանքով։

Վեցը վերսում.

Միտենաս փորձում է ընդօրինակել օջի պարը, բայց նրա սիրտը սառն է։ Սրա շարժումները կատարյալ, խոռոչ պատճեն են։ Սա հմայում է մակերեսայինների, բայց խորքային արարածները լուրջում են հեռանում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. վերջ նական նախազգուշացում ավգեցության կեղծ, մանիպուլյատիվ ծնի դեմ։ «*Միտենաս*» սովորել է օջի պարի արտաքին ճշւը, բայց զուրկ է այն իսկական, սրտակենտրոն «*Մազնիսականությունից*», որը նրան ուժ է տալիս։ Սրա «*կատարյալ, խոռոչ պատճեն*» կարող է «*հմայել մակերեսայիններին*», բայց այն վանում է «*խորքային արարածներին*»՝ հասուն, խորաթափանց հոգիներին, որոնք նա իսկապես ցանկանում է։ Այդ համար սա վերջ նական նախազգուշացումն է խարիվմա կամ ավգեցություն արհեստականորեն ստեղծելու փորձերի դեմ։ իսկական սիրահետումը ամենախորքային ես-ի արվեստն է։ Խոռոչ կատարում միշտ կգրավի միայն խոռոչին։ Սիրովորդ արչը պետք է կապված լինի բաբախող սրտի հետ, հակառակ դեպքում այն պարզապես լուրջացող զրիմուրի մի կտոր է։

Դեքսագրամ 32. Կրիաների վույգի հսկողությունը

Սուազիկ փոթորիկի հեքսագրամը Սուազ նորդող հոսանքի վրա
Ճաղողյան, երկարակեցության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Մրետուներկուերորդ թիթեղ .

Սմենահին խութի վրա, որտեղ մարզանը դարձել է քար, իսկ քարը՝ հիշողություն, կրիաների մի վույգ վերագառնում է, եղանակ առ եղանակ, տասնամյակ առ տասնամյակ։ Սրանք Կրիաների վույգն են, և, նրանք միմյանց ճանաչում են ավելի երկար, քան խութը ճանաչել է արևը։ Սրանք չեն պարում երիտասարդների վայրի, պարուրաջ, սիրահետումը, քանի որ նրանց միությունն արդեն իսկ ակշարժ աստղ է խորքի համաստեղությունում։ Սրանց կապը շղթա չէ, այլ հանգիստ, վուզաիեռ ճանապարհորդություն։ Սրանք լուրջում են միմյանցից մի խորությամբ հեռու, նրանց հին թևերը բաբախում են այնքան կատարյալ, համաժամանակյա ուղիով, որ նրանք կարիք չունեն տեսնելու միմյանց՝ իմանալու համար, որ միտն այնտեղ է։ Սրանք զգում են սիրելիի ներկայության ճնշման ալիքը որպես զրի մեզ անընդհատ, հանգստացնող բզկոց։ Սակընթացային կախարհը, ով մի ամբողջ կյանք հետևել էր նրանց, վերջապես հարցրեց ծեր կրիային. «*Որք է չէր անսասան սիրո գաղտնիքը*»։ Կրիան, որը չէր խոսել մեկ զար, բացեց կտուցը և մրմնզաց հոսանքի մեզ . «*Փոթորիկը մի գիշերովա բան է։ Խորը հապար տարվա բան է։ Սենք վաղուց ընտրեցինք միմյանց համար խութ լինել, ոչ թե փոթորիկ։ Ճաղողյանը զգացողություն է։ Սեն ուղղություն է։ Սենք չենք նայում միմյանց, մենք նայում ենք նույն, հեռավոր հորիզոնին և լուրջում ենք։ Դասանքը փոխվում է։ Տիրը տաքանում և սառնում է։ Մեր թևերը կրկին հոգնում և ուժեղանում են։ Դայն ուղղությունը, մեկ անգամ ընտրված, մեր գոյության օրենքն է։ Ուր է գաղտնիքը։ Ոչ թե մի ուրիշ, այլ վուզաիեռություն»։*

Ուատաստան.

Խորքային, հանգիստ և անսասան նվիրվածություն, որը տևում է բոլոր եղանակներին, անսասան ընթացք, որը պահպանվում է ողջ կյանքի ընթացքում։ Կրիաների վույզի հսկողությունը տևողության, երկար և հավատարմի ճանապարհորդության հեքսագրամն է։ «Մոազին փոթորիկը»՝ Նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան, տեղադրված է «Մոազ Նորդոդ հոսանքի»՝ մեղմ, համառ, թափանցող ըսմու վրա։ Պատկերը ֆիքսված, գինամիկ էներգիայի է, որը գերիշխում է խորքային, հանգիստ և կայուն ընթացքի վրա։ Սա Կրիաների վույզն է, միություն, որն այնքան հասուն է, որ գարջել է բնության օրենք։ Մակընթացային կախարդի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ պետք է հեռանալ հետաքրքիր Նորից և խորքային խորության մեջ նվիրվել տևողությանը։ Սա վերաբերում է ամուսնությանը, կրճմանը, հոգևոր պրակտիկային, կամ ճեր կյանքի կառուցվածքը սահմանող ցանկացած երգման։ Էքսագրամը չի խոստանում հեշտ, կրքով լի ճանապարհորդություն։ Այն խոստանում է շատ ավելի արժեքավոր բան, հանգիստ, վուզահեռ, ընթացք, որը պահպանվում է կատարյալ, փոխադարձ համաժամանակյա պայմաններում։ Կրիաների վույզի գաղտնիքն այն է, որ Նրանք անվերջ չեն ելքում միմյանց աչքերի մեջ, Նրանք իրենց հայացքը հառում են Նույն «հեռավոր հորիզոնին» և լողում են։ Մրանց սահմանում են ոչ թե միմյանց հանդեպ զգացմունքները, որոնք ալիքի պես տատանվում և հոսում են, այլ իրենց ընդհանուր, անսասան ուղղությունը։ Սա ժամանակն է պատվելու երգումը։ Իշխելու ավելի երիտասարդ, ավելի կրակոտ եղանակում ստանձնած պարտավորությունը և ապրելու այն հանգիստ, մտածված և Նրբագեղ համառությամբ։ Նուրբ կառուցված է ոչ թե մեծ կրքերից, այլ վուզահեռ զանքերի փոքր, ամենօրյա կուտակված գործողություններից։ Չնայել չի նշանակում կոշտ լինել, զա նշանակում է լինել այնքան հարմարվողական, որքան կրիան, գիմակայել փոփոխվող հոսանքներին՝ պահպանելով ֆիքսված, Ներքին կողմնացույցը։ Լնտրված ուղի, նկատմամբ այս հանգիստ, անսասան հավատարմությունը Ուոյի արտի բաբախյունն է։

Պատկեր.

Խորքային, հանգիստ ընկերակցության տեսարան բաց օվկիանոսի անծայրածիր, խորքային կապույտում։ Մրկու հին ծովային կրիաներ, որոնց խեցիկները պատված են տասնամյակների կենդանիությունների և ծովային խոտերի կենդանի տարեգրությամբ, լողում են կողք կողքի խորքային, արևի լույսով ողողված զրում։ Մրանք միմյանցից մի խորությամբ հեռու են, Նրանց հզոր թևիկները շարժվում են կատարյալ համաժամանակյա, զանգաղ և անխափան դիմով։ Մրանք միմյանց չեն ելքում։ Մրանց հին, իմաստուն աչքերը երկուսն էլ հառած են հորիզոնի Նույն հեռավոր, անտեսանելի կետին։ Մրանց ուղին մեկ, համատեղ հետագիծ է անսասան մտադրության։ Պատկերը վուզահեռ, ճանապարհորդության հանգիստ, անխոս ուժի ուսումնասիրությունն է, սեր, որն այնքան խորքային է, որ գարջել է համատեղ ուղղություն։

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միգին գանթյանը երգման նստավայրն է։ Լապտերը զգացմունքների թարթող բոց չէ, այլ նվիրվածության անշարժ, կայուն աստղ, գերմություն, որը պահվել է խորքային, երկարատև փայլի մեջ։ Ստորին գանթյանի մի ծովը անսահման, բաց օվկիանոսն է, կենսական ուժը, որը պահպանում է երկար, համբերատար ճանապարհորդությունը։ Էներգիան կայուն է և ողիմիկ, թևիկների վարկը։ Մերին գանթյանի խարիսխը անշարժ, ընտրված «հեռավոր հորիզոնին» է, անսասան ցկվբունքը կամ համատեղ նպատակը, որը կարգավորում է վույզի ընթացքը։ Երբեք հանգիստ, ամենօրյա հաշվարկ է. «Որ հորիզոնն ենք ընտրել՝ զեպի լողալու համար, և արդյո՞ք մենք պահպանում ենք մեր վուզահեռ ընթացքը Նրբագեղությամբ և անսասան հավատարմությամբ»։

վեցը սկսեցի.

Միտասարգ ռեմորան կաշում է անցնող շնաչկանը՝ հույս ունենալով երկարատև, ճանապարհորդության։ Սա ազատում է իր բռնվածը փոթորիկ առազին իսկ Նշանից։ Սակերեսային երգում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Գլուշացում հարմարության կամ անցողիկ զգացողության համար տրված պարտավորության գեմ, որը խորքային հիմք չունի։ Մեմորայի «*երկարատև, ճանապարհորդություն*» լքվում է «*փոթորիկի առազին իսկ Նշանից*»։ Ձեզ համար ուսումնասիրեք ճեր պարտավորությունների խորությունը։ Միգրո ք գուք կապված եք մարգու. աշխատանքի, կամ ուղու հետ միայն այնքան ժամանակ, որքան զա հեշտ է։ Վրիանների վույգի լրգութունից վուրկ մակերեսային երգումը կբերի միայն անհանգստություն։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սավազնացի կողմնացույցը, տատանվելով անբարոյական ալիքից, շեղվում է իր իրական ուղղությունից։ Սա ուղղում է այն հանգիստ. առանց ինքնախարազանման։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Տևողության արվեստը կատարելությունը չէ, այլ սխալի հետևողական, հանգիստ ուղղումը։ Սավազնացի կենտրոնացումն իր իրական ուղղության վրա «*շեղվել է*»։ Բայց նա չի տրվում խոնձապի կամ ինքնատելության։ Սա պարզապես «*հանգիստ ուղղում է այն*»։ Ձեզ համար ճեր նվիրվածությունը կայուն ուղու կփորձարկվի շեղման և անուշադրության պահերով։ Ուստի արջազանքը մեղքի զգացումը չէ, այլ հանգիստ, հաստատուն և անհապաղ վերադարձը իրական գիրքորոշմանը։ Սա երգման ամենօրյա աշխատանքն է։

Ինը երրորդ տեղում.

Սելկի-կինը, հոգնած իր վարկային ամուսնու ցամաքային ճանապարհներից, հանում է իր փոկի կաշին և անհետանում մակընթացության մեջ։ Տևողության չափսորում։ Սրա սիրտը ֆիքսված չէր։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Կտրուկ նախազգուշացում այն պարտավորության գեմ, որը իսկապես համատեղելի չէ մարգու խորքային, էական բնույթի հետ։ Սելկի-կնոզ սիրտը երբեք «*ֆիքսված*» չէր ցամաքի վրա. նրա վերադարձը ծով անխուսափելի էր։ Ձեզ համար կայուն երգումը չի կարող կառուցվել ճեր սեփական էական ես-ի գավաճանության վրա։ Ասպը, որը պահանջում է, որ գուք հանեք ճեր էական կաշին, առաքինություն չէ. զա գանգաղ ինքնասպանություն է։ Վրիանների վույգը կարող է միասին լողալ միայն այն պատճառով, որ նրանք երկուսն էլ, առազին հերթին, խորքի կրիաներ են։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սակընթացությունների գիտորդը քառասուն չվեռ նույն փարոսն է խնամում։ Լամպը հանգիստ, մեխանիկական ծես է։ Մրկար, հավատարիմ ծառայություն։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Տևողության հեքսագրամի սիրտը։ Պարտավորությունն այլևս մեծ կիրք չէ, այլ «*հանգիստ, մեխանիկական ծես*», ամենօրյա, հավատարիմ և անհրապույր ծառայության ակտ։ Սակընթացությունների գիտորդը մրցանակ կամ նոր հուզմունք չի փնտրում. նա պարզապես խնամում է լամպը։ Ձեզ համար սա հասուն, կայուն պարտավորության պատկերն է։ Ամենօրյա ծեսը, որը կատարվում է հանգիստ ուշադրությամբ, երկար և հավատարիմ կյանքի հենց նյութն է։ Բոցը կենդանի է պահվում ոչ թե առազին կայծի զերմությամբ, այլ ճեղքի կայուն, մեխանիկական կարգապահությամբ։

վեցը հինգերորդ տեղում.

կրիաների վույցը վուգավորում է՝ կատարելով գանգաղ, հին պար, որը չի փոխվել միլիոն տարիների ընթացքում: Վայուն կապը կյանքի նորացման տարան է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վայուն կապի գիտամիկ, կյանք տվող նպատակը: Կրիաների վույցի «գանգաղ, հին պարը» նորացման ծես է, նրանց մշտական պարտավորության տարայի ներսում: Ջեզ համար երկպարտև, հավատարիմ հարաբերությունները ստատիկ վիճակ չէ: Ունի անվտանգ և սրբազան տարածություն է, որի ներսում նոր կյանքը, նոր ստեղծագործականությունը և նոր կիրքը կարող են անընդհատ վերածնվել: Սրգումը կենսունակության թշնամին չէ. այն նրա ամենամեծ պաշտպանն է:

վեցը վերևում.

ի՞նչ կրիան, նրա վուզընկերը վերջապես մահացած, շարունակում է լողալ նույն, միայնակ ընթացքով գեպի հորիզոնը: Սրգումը տևում է վուզընկերոջ ներկայությունից այն կողմ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Տևողության վերջին, ամենախորքային և ամենացավալի ճգն: Սրտաքին վուզընկերը գնացել է, բայց «երգումը տևում է»:¹ Կրիայի վուզընկերոջ հետ ընտրած ուղղությունը դարձել է նրա էության հենց օրենքը: Սա լողում է «նույն, միայնակ ընթացքով»:² ոչ թե վշտից, այլ որովհետև, նրա ինքնությունը մշտապես ճգնավորվել է համատեղ ճանապարհորդությամբ: Ջեզ համար խորքային պարտավորության վերջնական ուժն այն է, որ այն վերափոխում է ես-ը: Վապը կարող է լուծարվել ֆիզիկական աշխարհում, բայց այն մարդը, ում դարձել էք այդ կապի միզոցով, ընտրված ուղղությունը, գառնում է ճեր հոգու, նավարկության մշտական մասը: Ճուգահեռ՝ ճանապարհորդությունը, երբ իսկապես ընտրված է, հավերժական ընթացք է:

Դեքսագրամ 3 3. Ութտունկի նահանգը

Փոթորիկ կանչողի երկնքի հեքսագրամը խարիսխի հանգստի վրա
Նահանգի, հեռանալու հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Մրեսուներեքերորդ թիթեղ.

Արևի լույսով ողողված լազուհայի տաք, ծանծաղ գրեթեմ երիտասարդ ութտունկը պարում էր: Սա պարում էր նետնային ցույններով, կյանքի հեղուկ, ութ թևանի տոնակատարություն: Խորի ճկները հմայված էին: Խեցցետիկները խոնարհվում էին: Բայց մի իմաստուն, ծեր մորեյ օջախուկը, խորքային ճեղքի արարածը, նայում էր նրան իհիս, գիտակ աչքերով: «Փոթորիկ — շնչազ օջախուկը: — քո պարը գեղեցիկ է, բայց քո մակընթացությունը շրջվում է: Լազուհան է դղանում է: Սե՞՞ իշատիչը, շնաչուկը, որը հուտում է տաք, ծանծաղ արյունը, պտտվում է խորի ելքի շուրջը: Ուր պետք է նահանգ էս»:³ Ութտունկը, հարբած իր սեփական ներկայացմամբ, չլսեց: Սա պարեք, միևնույն, զուրկ տաք, խեղդող լոգանք դարձավ, և շնաչկան ատամի առազին սուր խայթոցը քերծեց նրա թևը: Սիայն այն ժամանակ, իր սեփական խոհապապի թանաքի ամպի մեջ, նա փախավ: Սա էտ նետվեց մարզանի սաղը, մութ, նեղ ճեղքի մեջ, մի տարածություն այնքան նեղ, որ շնաչուկը չէր կարող հետևել: Սխտեղ, ցրտի և լուրջյան մեջ, նա խնամեց իր վերքը: Սա նահանգել էր ոչ մի պահ էլ շուտ: Ու մաստոնները, գրել է մակընթացային կախարդը, չեն սպասում խայթոցին: Սրանք զգում են, թե ինչպես է զուրկ տաքանում: Սրանք զգում են

պտտվող ստվերը։ Մկ նրանք հետ են քաշում իրենց գեղեցիկ պարը խորքային, մութ, նեղ անվտանգության վայր, ոչ թե վախկոտությունից, այլ իրենց ուժը պահպանելու համար ավելի սառը, ավելի խորքային և ավելի իմաստալից հոսանքի համար։ Սահանգելը նշանակում է պարտվել։ Ուն նշանակում է ընտրել մարտը և եղանակը։ Որոշոտնուկը, որը պարում է մինչև մահ չորացող լազունայում, հիմար է։ Որոշոտնուկը, որը ապրում է ավելի խորքային ծովում պարելու համար, իմաստուն է։

Ուստաստան.

Ուրտակցված, արժանապատիվ և ռազմավարական սահանգի ժամանակ մի իրավիճակից, որը զարգել է վտանգավոր, լճացած, կամ գայթակղիչ անարդյունավետ։ Որոշոտնուկի սահանգը հեռանալու, սահանգելու հեքսագրամն է։ «*Պիթորիկ կանչողի երկինքը*» հում, հզոր, ստեղծագործական ուժը, այստեղ տեղագրված է ոչ թե առաջ շարժման, այլ միտումնավոր սահանգի մեջ, հեռանալով «*Կարիսիի հանգստից*» լճացած իրավիճակի ծանր, անշարժ խոչընդոտից։ Ուրտասարդ որոշոտնուկը հարգած է իր սելիական ներկայացմամբ տաք, ծանծաղ լազունայում, բայց իմաստուն ընթացքը սահանգելն է սառը, մութ, նեղ ճեղքի մեջ։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է ժամանակ ճանաչելու, որ կյանքի ռոշակի փուլը, հարաբերությունները, նախագիծը, կամ սոցիալական միջավայրը զարգել է «*չորացող լազունա*»։ Մեծ Ուշատիչը — այրում, թունավոր մարդ, ապականող ազդեցություն — պտտվում է։ Ենթադրամը հստակ և հրատապ կոչ է սահանգելու։ Սա խուճապային փախուստ կամ վախկոտ հանքնում չէ։ Ուն վիկորի ռազմավարական, արժանապատիվ սահանգն է, ով գիտի, որ ոչ բոլոր մարտերն են նախատեսված կոպելու համար։ Իմասականը սահանգի չկի մեջ է։ Որոշոտնուկը չի թափահարում, նա արջակում է թանաքի ամպ, միտումնավոր, մթազնոց էկրան, և ետ է նետվում մի նեղ, անվտանգ տարածություն, որը բացատրում է հետապնդումը։ Այն սահանգը պետք է լինի նույնքան հմուտ, հանգիստ, միտումնավոր և ամբողջական։ Մի մնացեք լազունայի եզրին վիճելու կամ բացատրելու համար։ Մի թողեք ինքներդ չեղ մի մասը որպես խայծ։ Մեբողդությամբ սահանգեք «*խորքային, մութ, նեղ ճեղքը*» — հանգիստ մենակության, ավելի պարզ կյանքի, պաշտպանիչ սահմանի մի շրջան — և խնամեք չեք վերքը։ Մյս սահանգը վերջ չէ, զա ուժի պահպանում է։ Որոշոտնուկը չի սահանգում մեռնելու, այլ գոյատևելու չորացող լազունայից և ապրելու ավելի խորքային, ավելի սառը և ավելի իմաստալից ծովում պարելու համար։

Ուստկեր.

Վտանգի և անվտանգության գրամատիկ բաժանված տեսարան։ Ուստկերի չափս կողմը ցույց է տալիս տաք, ծանծաղ, բայց չորացող լազունա, փայլուն և գայթակղիչ, մեծ շնաչկան մութ, սպառնալից ստվերը պտտվում է միակ ելքի շուրջը։ Սուգ թանաքի ամպ է կախված զրի մեջ, հենց ավարտված փախուստի նշան։ Ուստկերի ազ կողմը մարդանի սառը, մութ, նեղ ճեղքի խաչաչեւ, հատվածն է։ Մերսում, հալիվ տեսանելի, որոշոտնուկն է։ Սրա վաղ գույները խամրած են, և նա կծկված է ամուր, պաշտպանվող գնդակի մեջ, նրա խելացի աչքը հետևում է նեղ մուտքին։ Սա անշարժ է և անվտանգ։ Ուստկերը գեղեցիկ, բայց վտանգավոր փուլը լքելու իմաստության ուսումնասիրությունն է։

Մերք գանթյանների հնչյունավորումը.

Վերին գանթյանը ռազմավարական միտքն է, որը ընկալում է տաք լազունայի վտանգը և հաշվարկում սահանգը։ Խարիսխը պետք է լինի սուր և պարզ տեսնելով պտտվող ստվերը, նախքան այն կկծի։ Նտորին գանթյանի միի ծովը սահանգի ֆիզիկական, բնագավային ակտն է՝ զրի շիթը, թանաքի ամպը, հզոր, ետ մղող ալիքը։ Միջին գանթյանի լապտերը մութ ճեղքում թեթևացման և հանգիստ անվտանգության զգացողությունն է, խամրած, բայց պաշտպանված բոց։ Խարցը

խորաթափանցութեան զգնարին հարց է. *«Ո՞ր տաք, հարբեցնող լագունայում եմ ես պարում, և որտե՞ղ է այն սառը, մութ, նեղ ճեղքը, որը կպահպանի իմ ուժը ավելի խորքային ծովի հասար»*:

Քծեր

Սեցը սկսւում.

Միտասարդ, հիմար ութոտնուկը սպասում է, մինչև շնաչկան ատամը քերծի իր թևը, նախքան նահանգելը: Վտանգավոր ուշացում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վտանգի առաջին իսկ նշանի ժամանակ նահանգելու չափսորումը: Ութոտնուկը չգում է, թե ինչպէս է գուրը տաքանում, և տեսնում է պտտվող ստվերը, բայց նա այնքան է հմայված իր սեփական պարով, որ ուշացնում է, վերք ստանալով նախքան փախչելը: Պէ՛տք համար հեքսագրամի առաջին ուսմունքն է գործել վաղ նախազգուշացումների վրա: Սի սպասեք *«խայթոցին»*: որպեսզի հաստատի այն, ինչ չէր բնագծերն արգեն գիտեն: *«Վտանգավոր ուշացումը»* մաքուր նահանգը դարձնում է շատ ավելի զգնար և ցավոտ:

Սեցը երկրորդ տեղում.

Ութոտնուկը, նահանգելով, ընկնում է չկնորսի թակարդը: Սա պետք է նույնքան խելացի լինի իր փախուստի մեզ, որքան իր պարում էր:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գզուշացում, որ նահանգի ճանապարհը կարող է ունենալ իր թաքնված վտանգները: Ութոտնուկը փախչում է շնաչկանից միայն բախվելու, երբ խոչընդոտի *«չկնորսի թակարդին»*: Պէ՛տք համար չէր ռազմավարական նահանգը կարող է չէլ տանել, զեպի երբ խնդիրներ: Սի՛ դարձեք այնքան կենտրոնացած չէր հետևում գտնվող վտանգի վրա, որ չափողեք նավարկել առկա գտնվող խոչընդոտները: Փախուստը պահանգում է նույնքան խելացիություն և երկվայրույթյան մտածողություն, որքան ցանկացած ներկայացում:

Ի՛նչ երրորդ տեղում.

Միահարված կաղամարը հրաժարվում է նահանգել, հմայված փայլուն լագունայով: Սա կու՛լ տրվում շնաչկանը: Ուսկատագրական կապվածություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի ամենաողբերգական չափսորումը: *«Միահարված կաղամարը»* խորքային, ինքնակործան կապվածության կերպար է: Սա այնքան է *«հմայված»* գեղեցիկ, գաղափարոված լագունայով, որ չի կարողանում պրկվել իրեն, նույնիսկ իր սեփական կյանքը փրկելու համար: Պէ՛տք համար սա ամենակտրուկ նախազգուշացումն է: Ի՛նչի ց եք այդքան կապված — մարդուց, կարգավիճակից, ունեցվածքից, ինքնապատկերից — որ կնախընտրեիք կու՛լ տրվել, քան թողնել այն: Ուսկատագրական կապվածությունից հրաժարվելը հոգևոր ինքնասպանության ճև է:

Ի՛նչ չորրորդ տեղում.

Մեր, իմաստուն մորեյ օջաջուկը նահանգում է իր խորքային ճեղքը չորացող մակընթացութեան առաջին իսկ գողից: Սա անչեռնմխելի է իր ընտրած խավարում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուսվմավարական իմաստության մոգելը: «Մեր իմաստուն մորեյ օջաջուկը» իմաստունն է. ով տեսել է չորացող լազուխների շատ եղանակներ: Սա նահանգում է «առաջին իսկ զորից»՝ ամենավաղ. ամենանոր՝ նշանից. և նա նահանգում է ամբողջությամբ. մի վայր. որտեղ «անջեռնմխելի է»: Պեզ համար սա կատարյալ. գործնական անգ ատվածության վիճակն է: Սրեք օջաջկան նման: Լքեք բեմը փոփոխվող մակընթացության առաջին. թույլ 22ուկից և գտեք չեր անվտանգությունը ընտրված մենության մեզ:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Որոտնուկը նահանգում է թանաքի հանգիստ. միտումնավոր ամպով. ոչ թե խոնապային ցայտքով: Սրբագեղ. պատվավոր նահանգ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սահանգի բարձրագույն արվեստը: Որոտնուկը չի փայլում խոնապի մեզ. նրա նահանգը «հանգիստ. միտումնավոր» ակտ է. «պատվավոր»՝ ուսվմավարական մասեր: Պեզ համար. թե ինչպես եք լքում իրավիճակը. նույնքան կարևոր է. որքան այն. թե ինչպես եք մտել. զրա մեզ: Սի այրեք կամուրդները զառը խոսքերով կամ հուսահատ արարքներով: Ստեղծեք թանաքի գեղեցիկ. մթազնող էկրան. ըսողաքավարի. հաստատուն և արժանապատիվ հրաժեշտ: Դեռացեք չեր նրբագեղությամբ և չեր առեղծվածով անփոփոխ:

Ինը վերևում.

Որոտնուկը. անվտանգ իր ճեղքում. հիշում է այն պարը. որը չէր ավարտել: Սա չի սգում այն: Սա սկսում է ստեղծել. նոր պար ավելի սառը. ավելի խորքային ծովի համար:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սահանգի վերջ նական. հանգիստ հաղթանակը: Որոտնուկը ոչ միայն գոյատևել է. այլև իր նահանգը վերածել է ստեղծագործական ակտի: Սա չի սգում «չավարտած պարը»՝ ծանծաղ լազուխյում: Սա արգեն իսկ ստեղծում է «Նոր պար»՝ որն ավելի համապատասխան է իր ընտրած ավելի խորքային. ավելի ճշմարիտ ծովին: Պեզ համար ուսվմավարական նահանգի նպատակը ոչ միայն վտանգից խուսափելն է. այլև. նոր. ավելի իսկական կյանք հղիանալու համար անհրաժեշտ լուրջություն ու մենությունը գտնելը: Լազուխան թակարգ էր. ճեղքը արգանգ: Սահանգից ծնված նոր պարը կլինի բոլոր ներկայացումներից ամենախորքայինը: Մանծաղ բեմը երբեք արժանի չէր գրան:

Դեքսագրամ 34. Վիշապների արքայի երթը

Ուազին փողորիկի հեքսագրամը Փողորիկ կանչողի երկնքի վրա
Մեծ Վորության. մեծի ուժի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Մրեսունչորսերորդ թիթեր.

Վիշապների արքան՝ Սո Գուանգը. մի եղանակ նահանգել էր իր արքունիքից: Սա հոգնել էր մանր տուրքերից և խեցեղետին - գետերալների անվերջ 22նգացող ք «سياست»-ից: Սա նահանգել էր մի թաքնված. անգունգային քարանձավ միայնության մեզ փայլեցնելու իր թեփուկները: Մրբ նա վերագարչավ. նա չծածկվեց կողային զրանցքով: Սա իրեն չհայտարարեց տատանվող հալով: Սա եկավ ամենախորքային խրամատից մեծ. պարուրաչև. վերելքով. նրա մարմինը

ճոռում էր հայրուրավոր փոթորիկների կուտակած կայծակով։ Սրա բարձրացման ճնշման ալիքը ցրեց ծովախեցգետին — Վիկտորներին և զլխիվայր շուր տվեց մեղուկա՝ ալատականներին։ Սա պաթեց իր գահասենյակ կենսալուսարձակող փառքի պսակով, նրա մոնելունը ցնցելով մարդանի հիմքերը։ Սա ամբարտավանություն էր։ Ուր այն վորություն արգար, աններող ցուցադրում էր, որը իրավացիորեն կուտակվել և իրավացիորեն պահվել էր պահուստում։ Սյս երթին ականատես մակընթացային կախարգը գրել է. *«Սուր ճեղքի համար կա եղանակ, և մեծ ու սարսափելի լույսի համար կա եղանակ»*։ *Պորոթյունը, որը չափավանց երկար է թաքնվում, կծկվում է գառնության մեջ։ Պորոթյունը, որը գործ է գալիս իսկական նահանգից, խոյանք է։ Չա արևածագ է։ Վիշապների արքան չի խնայում իր գահը։ Սա այն լցնում է իր ներկայությամբ, և արքունիքը, իր սրտում, գիտի, որ մանր ստվերների եղանակն ավարտված է։ Սեծ վորությունը չի պարտադրում, այն ճառագայթում է։ Սկ իր ճառագայթման մեջ, ամեն ինչ փոքր և կերծ շտապում է գեպի ստվերները»*։

Ուտաստան.

Սեծ, արգար և աններող վորության ժամանակ, որը գործ է գալիս նահանգի շրջանից, ուժի ցուցադրում, որը և վերագրեց է տուն, և ստեղծագործական, փոխակերպող ուժ։ Վիշապների արքայի երթը մեծ վորության, մեծի ուժի հեքսագրամն է։ *«Ուազին փոթորիկը»*։ Նոր կյանքի պայթյունավտանգ, որոտացող էներգիան, կրկնապատկվում է. *«Պոթորիկ կանչողի երկնքի»* վրա։ Պատկերը հում, ստեղծագործական, նախաճեղհող ուժի է իր ամենահիդյակապ և հանրային ճնով, որը գործ է գալիս ոչ թե մակերեսային խոյանքից, այլ խորքային, հիմնավորված վերագրարից։ Սակընթացային կախարգի համար սա ակզարարում է այն ժամանակի մասին, երբ հանգիստ մշակման, ռազմավարական նահանգի կամ համբերատար տոկոսության երկար շրջանն ավարտված է։ Սյս ուժը, որը գործ կուտակվել էք անգունգում, մենության մեջ փայլեցնելով ճեր թեփուկները, այժմ պետք է ցուցադրվի աշխարհին։ Սա ամաչկոտության կամ կերծ համետության ժամանակ է։ Վիշապների արքան չի խնայում իր գահը. ևս ճառագայթում է իր իրավունքը զրա վրա։ Սա նկարչի հեքսագրամն է, որը բացահայտում է կյանքի գործը, առագ նորից, որը վերագառնում է արջակուրդից պարզ և որոտալից տեսլականով, հոգու, որը գործ է գալիս մութ գիշերվանից, որը փայլում է անսասան ներքին հեղինակությամբ։ Սյս մեծ վորությունը կիրառելու բանալին այն է, որ այն համակցված լինի բարձրագույն արգարության հետ։ Վիշապների արքայի մոնելունը ցնցում է արքունիքը, բայց զա մաքրագործող փոթորիկ է, ոչ թե բռնակալական։ Սեծ վորությունը, որը չի ծառայում Ուտյին, պարզապես աղետ է։ Ուր պետք է լինեք Վիշապների արքայի նման, ճեր ճառագայթումը պետք է լինի ճեր մշակված ես ի բնական, անվսպելի հորգումը։ Սյս պարտադրում է ոչ թե ուժով, այլ հոյակապ, մագնիսական ներկայությամբ, որը ամեն ինչ փոքր և կերծ է գարջնում շտապել գեպի ստվերները։

Պատկեր.

Վեհ, ճառագայթող և սարսափելի վեհության տեսարան։ Վիշապների արքան Սո Ուրանգը, իր մեծ, պարուրաչև վերելքի հենց կենտրոնում է գեպի իր տեփական գահասենյակ։ Սրա վանգվածը, օջաղ, մարմինը նեֆրիտի, կոբալտի և մաքուր, երկնային ոսկու փայլուն, կորուսկատային ցուցադրություն է։ Վայծակը ճոռում է նրա թեփուկներից, և կենսալուսարձակող լույսի մի մեծ պսակ լուսավորում է հսկայական, ստվերոտ գահի՛նը։ Սրա շուրջը, խորքի մանր պալատականները — փոքր, վրահապատ խեցգետինները և կիսաթափանցիկ, լողացող մեղուկաները — ցրվում են շարժման աղմուկի մեջ, նրանց ստվերները փախչում են ճնշող լույսից։ Վիշապների արքայի գեմըը պայրության գեմը է, այլ խաղաղ, սարսափելի և բացարձակ իշխանության։ Սա չի խնայում իր գահը. ևս այն լցնում է իր ներկայությամբ։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Միգրիս գանթյանը Վիշապների արքայի պաճառ, արևային սիրտն է։ Լապտերն այլևս հանգիստ օգաչուական լույս կամ կայուն բոց չէ։ Երև մաքուր, արգար, և առատաճեղև վորության ամենալուսավորող արևն է։ Սա լիովին հասունացած ընդարձակ և աշխարհը գրկող սիրտ զգացողութունն է։ Ստորին գանթյանի մի ծովը անգունգային նահանգի հսկայական, կուտակված ուժն է, որն այժմ ազատ է արձակվում մեծ, պարուրաչա վերելքով։ Վերին գանթյանի խարիսխը գահն է, անսասան ներքին հերիսակության և պարզ, ուսմավարական տեսականի նյութավայրը։ Խորը կոչ է օրինական ինքնիշխանության. *«Ինչ վորություն էմ կուտակել իմ նահանգում, և ինչպե՞ս կարող եմ այն ճառագայթել աշխարհին արգար, ստեղծագործական և աննեղող մեծությամբ»*։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Միտասարգ վիշապը, նոր իր վորության մեզ, տատանվում է երթի եզրին։ Սրա ներքին փայլը գեղև անձնական բանն է։ Դիմա առաջ շարժվելը գատարկ շոու կլինի։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սեծ վորությունը գեղ պատրաստ չէ ցուցադրվելու։ Միտասարգ վիշապը զգում է իր ներքին փայլի շարժումը, բայց նա *«տատանվում է»*։ Ձեզ համար սա նախազգուշացում է վաղաժամ, շքեղ ցուցադրության գեմ։ Մեծ վորությունը գեղև լիովին ինտեգրված և իսկական չէ, հակառակն *«երթը»* կլինի *«գատարկ շոու»*։ Սկսած. Թող ներքին կրակը աճի, մինչև այն գտնա անդիմադրելի ուժ։ Սեծ ցուցադրության ժամանակը կգա։

Ինը երկրորդ տեղում.

Վիշապների արքայի մոնչյունը կոտորում է հին, փխրուն մարզանի պատը։ Սեծ, խրված բանն ազատվում է։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սեծ վորության զրական, արարչագործական Կործանարար ուժը։ Վիշապների արքայի *«մոնչյունը»* բռնակալության գործողությունն չէ, այլ ազատագրման գործողություն։ *«Ինչ փխրուն մարզանը»* կոչու, հնացած կառույց է — ավանդույթ, օրենք, համուժմունք — որը գարջել է բանտ։ Ձեզ համար ճեղ մեծ վորությունը պետք է օգտագործվի *«փշրելու»* խրված բաները։ Ձեր ճշմարտության աննեղող ցուցադրումը կարող է լինել այն ուժը, որը ազատում է ուրիշներին։

Ինը երրորդ տեղում.

Խեցգետնի գետերալը, տեսելով Վիշապների արքայի վորությունը, փքում է իր փոքրիկ կործքը և ընդօրինակում է մոնչյունը։ Դրական մեծության մանր, խոռոչ իմիտացիա։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Զգուշացում վորության կեղծ, էգոցենտրիկ ցուցադրման գեմ։ *«Խեցգետնի գետերալը»* փոքր, ստորագաս էակ է, որը տեսնում է Վիշապների արքայի իսկական փայլը և փորձում է *«ընդօրինակել»* այն։ Սրա *«մոնչյունը»* ծիծաղելի, *«խոռոչ իմիտացիա»* է։ Ձեզ համար մի գայթակղվեք վորության արտաքին հատկանիշներով։ Բարձր, ամբարտավան և ինքնագովեստի ցուցադրումը, որը չի ապահովվում իսկական, արգար էության, հիմար և վտանգավոր արարք է։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սեզուլա — ապաւտականները, տեսելով Վիշապների արքայի փայլի ճշմարտությունը, զազարեցնում են իրենց վիճաբանությունները և լողում են հեռանալ։ Դանգիստ, նրբագեղ զիզում գերակա ուժին։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. իսկապես մեծ զորության գրական, ներգաշնակեցնող ազդեցությունը:
«Սեզուլա՝ պալատականները» ես ի կամ աշխարհի մասը, անընդհատ վիճող տարրերն են: Վիշապների արքայի
խսկական փայլի ներկայությամբ, նրանք չեն կովում, նրանք պարզապես «լողում են հեռանալ» հանգիստ, նրբագեղ
հանգեվելով: Ձեզ համար ամենաբարձր զորությունը ոչ թե այն է, որը պետք է վիճի կամ կովի, այն է, որի ներկայությունը
լռեցնում է բոլոր վեճերը և լուծում բոլոր հակամարտությունները:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան նստում է իր գահին: Սրա ժամանման փոթորիկը մարում է տաք, կայուն, ոսկեգույն լույսի մեջ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Զորությունը, արգարացիորեն ցուցադրվելով, այժմ անցնում է կայուն,
երկարատև և կյանք տվող ուժի: Սեժ ժամանման «փոթորիկը» մարում է «տաք, կայուն, ոսկեգույն լույսի» մեջ: Ձեզ
համար մեծ երթի նպատակը մշտական ամպրոպային ցուցադրության մեջ մնալը չէ: Սյն չէր օրինական տեղը պահանջել և
է, ապա այդ կենտրոնից ճառագայթել կայուն, սնուցող և կայուն զերմություն: Ուղղակիորեն վերագրադել է, արքունիքը
խաղաղության մեջ է:

Ինը վերում.

Վիշապը, հարբած իր սեփական զորությամբ, երբեք չի զագարում մոնչալ: Արքունիքը խլանում է և լքում նրան: Սյն
զորությունը, որը չի կարող հանգարտվել, գառնում է միայնակ, ինքնամոռաց կրակ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վերգին, ամենախիստ նախազգուշացումը: «Սեժ զորությունը» զարգել է
մշտական, բռնակալական վիճակ: Վիշապը «հարբած» է իր սեփական շքեղությամբ, և նրա անվերջ «մոնչությունը»
բոլորին քշում է: Ձեզ համար այն զորությունը, որն օգտագործվում է գերիշխելու, խլացնելու և անաբեկելու համար, ի վերջո
չեզ լիովին մենակ կթողնի: Վիշապների արքայի երթի վերջնական ուսմունքն այն է, որ ամենաճշմարիտ զորությունն այն է,
որը գիտի, թե երբ զագարեցնել մոնչությունը, երբ փոթորիկն անցել է, և երբ է ժամանակը պարզապես փայլել, հանգիստ, կայուն
և անգառնալի լույսով: Մեղը, որը ծառայության պթող է, խաբույրյ է:

Դեքսագրամ 35. Ակնորսական չկան արշալույսը

Վիշապի լապտերի հեքսագրամը Սնգունգային հարթավայրի վրա

Սոազընթացի, բարգավաճման հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Մրետունհինգերորդ թիթեղ.

Սնգունգի հավերժական կենսիչներում նոր լույս ծագեց: Ուս արևը չէր, քանի որ արևը առասպել էր, որը խորքային
արարածները պատմում էին իրենց թրթուրներին: Ուս չկնորսական չուկն էր, մի համեստ, տգեղ և բացարձակապես վճռական
արարած, որը հավար տարի շարունակ բարձրանում էր մետր առ տաղնապալի մետր: Սրա մարմինը, մի փափուկ, մութ անոթ,
նախատեսված էր վերելքի գախալիսիչ ճնշման համար, բայց նրա կամքը ազամանց էր: Սա բարձրանում էր գեպի
զերմության մի թույլ, փայլուն հիշողություն, որը երբեք անչափ էր ճանաչել, ավելի պայծառ աշխարհի մասին լուր, որը
շշնեղում էր յուրաքանչյուր անգունգային էակի գենետիկական ծածկագրում: Սվ երբ նա բարձրանում էր, հրաշք տեղի

ունեցավ: Սրա միակ կենսաուսարգակող գաղթականությունը, որը մի ժամանակ կապտա՝ կանաչ լույսի փոքրիկ, սառը կետ էր, սկսեց ընդարգակվել և տաքանալ: Սյն խայծից դարձավ լապտեր, իսկ լապտերից՝ արշալույս: Սրբա հասավ մեկուսացի մթնշաղի գոտի, նրա ամբողջ վերափոխված մարմինը փայլուն, ոսկեգույն փառու էր, նոր արև միզին ծովի արարածների համար: Ննաչկները և գելֆինները, թուղ չկները և կրիաները, բոլորը լողում էին գեպի նրան, ոչ թե վախով, այլ հանգիստ, երախտապարտ երկյուղածությամբ: Սակընթացային կախարհը, տեսնելով այս նոր արշալույսը բարձրանալ խորքից, հասկացավ իրական առազընթացի բնույթը: «Նրազընթացը, — գրել է նա, — մրցանակ է, որը տրվում է արագաշարժներին կամ ուժերներին: Ո՞ր գանգաղ, հավատարիմ և վերափոխող վերելք է մի համեստ արարածի կողմից, որի միակ պարզևը նրա անսասան հավատն էր մի լույսի նկատմամբ, որը նա զեռ էր կարող տեսնել: Նշխարիչ չի փոխվում իր գահին գտնվող Վիշապների արքայի մոտև յուրով: Սյն փոխվում է չկնորսական չկան կողմից, որը գառնում է արև»:

Ուստաստան.

Կայուն, հավատարիմ և վերափոխող առազընթացի ժամանակ, որը նշանավորվում է պարզությամբ, ճանաչմամբ և նորից, բայց անգիմագրելի առաջխաղացմամբ: Չկնորսական չկան արշալույսը առազընթացի, բարգավաճման հեքսագրամն է: «Վիշապի լապտերը»: զիտակցության և ճշմարտության պաճառ, պարզ բոցը, բարձրանում է «Ննջունգային հարթավայրի» վրաաշխարհի խորքային, ընկալունակ մատրիցի վրա: Ուստկերը լույսի արշալույսի է, որը ծագում է ներուժի անծայրածիր ծովի վրա, լուսավորելով և վերափոխելով ամեն ինչ: ինչին գիպում է: Սա չկնորսական չուկն է, խորքի մի համեստ արարած, որը գանգաղ, հավատարիմ վերելք է կատարում և, այդ ընթացքում, գառնում է արև: Սակընթացային կախարհի համար սա նշանավորում է առազընթացի ոսկե ժամանակ: Իոգու երկար, մութ գիշերն ավարտվում է և, չէր մեզ ծագում է նոր պարզություն, զերմություն և ազգեցություն: Սյն առազընթացը հանկարծակի, պայթյունավտանգ իրագրացություն է, այլ կայուն, համբերատար և անխուսափելի վերելք: Սյն հեքսագրամի բանալին չկնորսական չկան որակն է, նա համեստ է, հավատարիմ և բացարձակապես վճռական: Սա չի չցտում արևին, նա գառնում է այն հաստատուն շարժվելով գեպի այն լույսը, որին վստահում է, որ այնտեղ է: Ուր կռված էք մարմնավորելու այս նույն հավատարիմ առազընթացը: Ձեր պարզևները կճանաչվեն: Ձեր ազգեցությունը բնականաբար կընգայնվի: Ինչպես փայլուն չկնորսական չուկը, գութ էլ ուրիշներին կգրավեք գեպի չեպ, ոչ թե ուժով, այլ չէր ներքին արշալույսի նորից, մազկիսական ուժով: Սա առատաչեռնության ժամանակ է, չէր լույսը առանց տատանվելու փայլեցնելու: Սրևը չի կուտակում իր ճառագայթները, այն գրանք ապատրեն տալիս է բոլոր նրանց, ովքեր գալիս են իր ներկայության մեզ: Միեք չէր համայնքի արշալույսը, և չէր առազընթացը կլինի ոչ միայն անչնական հաղթանակ, այլև, նվեր աշխարհին:

Ուստկեր.

Կեհ, փոխակերպող փայլի տեսարան խորքային օվկիանոսի մթնշաղի գոտում: Չկնորսական չուկը, որը մի ժամանակ մութ, գաղտնագողի արարած էր, կերպարանափոխվել է: Սրա ամբողջ մարմինն այժմ փայլում է հոյակապ, ներքին ոսկեգույն լույսով, որը ճառագայթում է գեպի գորս մեղմ, եթրային ճառագայթներով, ինչպես արևածագը զրի տակ: Սրա նախկինում սպառնալից ծնոտներն այժմ խաղաղ, բարեփրտ կորի են նման: Սա նրբագեղորեն բարձրանում է խորքային ինգիգոյի ծովով, և նրա շուրջը, միզին օվկիանոսի արարածները արծաթափայլ կողմերով չկները, նրբագեղ մանտա ճառագայթը, հետաքրքրասեր գելֆինների խումբը գրավվում են նրա լույսով, լողալով նրա շուրջը մեղմ, հիացած երթով: Ուստկերը խոնարհ հոգու հավատարիմ վերելքի փոխակերպող ուժի ուսումնասիրությունն է:

Մեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Միգրիս գանթասը փայլուն արևն է. չկնորսական չկան լիովին լուսավորված սիրտը։ Լապտերը գարջել է արշալույս. տաք առատաչեղուն և ամենուրեք գրկող լույս. որը առազընթացի էությունն է։ Ստորին գանթասի մի ծովը անգունգի խորքային. մութ զուրն է. երկար. համբերատար վերելքի հիշողությունը. որը լույսին տալիս է իր խորությունն ու վրդույթը։ Վերին գանթասի խաբիվը պարզ. ռավավարական բանականությունն է. որն այժմ այս լույսն օգտագործում է ոչ թե որսը գայթակղելու. այլ համայնքը առաջ նորոգելու և սնուցելու համար։ յարցը հանգիստ. վստահ հայտարարություն է. «*ի՛նչ երկար. հավատարիմ վերելքն իր պտուղներն է տալիս։ ի՛նչպե՛ս կարող եմ այս նոր արշալույսը փայլեցնել առատաչեղուն. խոնարհ և փոխակերպող շնորհով*»։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Ջկնորսական չկան առազին. թույլ փայլը քաղցած չողաչուկը շփոթում է որդի հետ։ Փոքր հետընթաց վերելքի սկզբում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սոազընթացի սկզբնական փուլը հաճախ սխալ է մեկնաբանվում կամ հանգիստում է աննշան. գիշատիչ մարտահրավերի։ Սոազին «*թույլ փայլը*» չէր նոր նախագծի կամ խորաթափանցության կարող է անտեսվել կամ նույնիսկ հարցական ենթարկվել նրանց կողմից. ովքեր չեն կարող տեսնել գրա իրական ներուժը։ Ջեզ համար մի հուսահատվեք սկզբում «*փոքր հետընթացից*»։ Բաղցած չողաչուկը չի կարող հասկանալ արշալույսը։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ջկնորսական չուկը բարձրանում է. բայց նայում է հետ գեպի խրամատի անվտանգությունը։ Նրա փայլը մարում է ափսոսանքով։ Սոազընթացը կատցվում է հետագարջ հայացքով։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ջգուշացում անցյալի գայթակղիչ չգողականության գեմ։ Ջկնորսական չկան առազընթացը կատցվում է իր սեփական «*ափսոսանքով*» և «*հետագարջ հայացքով*» գեպի ծանոթ. հարմարավետ մթոթյունը։ Ջեզ համար գուք չեք կարող բարձրանալ գեպի նոր արշալույս. գեոհս կարոտելով հին. հարմարավետ խրամատը։ Սնցյալը նախապատրաստման վայր էր. այլ ոչ թե տուն։ յառեք չէր հայացքը առաջ. և չէր փայլը կվերագանա։

Վեցը երրորդ տեղում.

Կաղամարների մի երամ. տեսնելով չկնորսական չկան աճող լույսը. հավատարմության երգում է տալիս։ յամայնքը հավաքվում է նոր արշալույսի շուրջ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սոազընթացի շրջագարջային կետը։ Լույսն այժմ բավականաչափ պայծառ է՝ համախոհ հոգիների համայնք գրավելու համար։ «*Կաղամարների երամը*» չէր իրական անջնակալմն է. նրանք. ովքեր ճանաչում են չէր վերելքի իրական բնույթը և ցանկանում են միանալ գրան։ Ջեզ համար սա հաստատումն է. որ գուք ճիշտ ուղու վրա եք։ Ողզուները նրանց հավատարմությունը. ովքեր գրավվում են չէր լույսով։ Սոազընթացն այլևս միայնակ վերելք չէ. գա համատեղ ճանապարհորդություն է։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սոված շնաչուկը. շփոթելով չկնորսական չկան փայլը մրցակցի հետ. հարջակվում է նրա վրա։ Ջկնորսական չուկը չի մարում իր լույսը. այլ. ուղիղ ուղղում է այն գիշատիչ աչքերին. և շնաչուկը նահանգում է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ձեր առազընթացին ուղղված ուղղակի սպառնալիք հպարտացուցիչ է. ագրեսիվ ուժի կրող միջ. *«Սոված շնաչուկը»* նախանշ մրցակից է. թշնամական հաստատություն. կամ խորքային ներքին վախ. ձկնորսական ջուկը չի նահանգում կամ չի մարում իր լույսը. նա *«ուղիղ ուղղում է այն»* գիշատչի գեմքին. Ձեզ համար չեք լավագույն պաշտպանությունը նրանց դեմ. ովքեր հարջակվում են չեք առկազընթացի վրա. աննեղող և քաղաքար ինքներդ լինել են. ինչու իսկական փայլը իր իրական ճանապարհին հպարտ վենք է. Սնաչուկը փախչում է լույսից.:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

ձկնորսական ջուկը հասնում է արևի լույսով ողողված ծանծաղուտներին. Սրա լույսը. որը մի ժամանակ միայնակ փարոս էր. այժմ մեկն է երկնքի ավելի մեծ լույսի հետ. ճրանցեցե՛նտալ. անչնորաց առազընթաց.:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Շեքսպիրամի գագաթնակետը. ձկնորսական չկան անչնական *«արշալույսը»* միաջուլ վել է ավելի մեծ. տիեզերական արշալույսի հետ. Սրա անհատական առազընթացը գարջել է ավելի մեծ. համընդհանուր լույսի անչնորաց մկաթ. Ձեզ համար անչնական առազընթացի վերջնական նպատակը էզոն գերազանցել են և. լառյի հետ մեկը գտնալը. Ձեր անհատական հազոդությունն այլ ևս անչնական սեփականություն չէ. այն նվեր է. որը գուցե վերագարջել էք արդյուրին. Սյա հաղթանակի մեզ կա խորքային խոնարհություն. ճանաչում. որ չեք լույսը երբեք չեք չի եղել. այլ լառյի լույսն է. որը փայլում է չեք միզով.:

Ինը վերևում.

ձկնորսական ջուկը. գառնալով մեկը արևի հետ. սկսում է չափազանց պայծառ այրվել. Սրա վերելքն իր սեփական փառքի համար էր. այլ ոչ թե իր թողած խորքի արարածների համար. ի ծագումը մոռացող առազընթացը վերածվում է ինքնամոռաց խարույկի.:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Վերջնական. Վգուշացնող նախապգուշացումը. Սոազընթացը հասել է իր գագաթնակետին. բայց այն կծկվել է ինքնագովեստի. մեկուսացված կրակի մեզ. ձկնորսական ջուկը *«մոռացել է իր ծագումը»* համեստ խրամատում և գարջել է *«ինքնամոռաց խարույկ»*. լույսի բռնակալ. որը լքել է հենց այն արարածներին. որոնց նա պեղք է առազ նորդեր. Ձեզ համար իսկական և երկարատև. առազընթացը միշտ պետք է լինի ամբողջի ծառայության մեզ. Սրշալույսը. որը չի սնուցում խորքը. պարզապես ևս մեկ կրակ է. որը. ի վերջու. կմարի ինքն իրեն. Բարգավաճման ամենաբարձր աստիճանը խավարը թողնելը չէ. այլ այն վերափոխելը չեք համեստ. հավատարիմ վերելքի հիշողությամբ.:

Շեքսպիրամ 36. Լապտեր – շնաչկան խավարում

Սնգունգային հարթավայրի հեքսագրամը Վիշապի Լապտերի վրա
Լույսի մթնեցման. գրաքննության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Մրետունվեցերորդ թիթեղ.

Սթշաղի գոտում. որտեղ արևի ճառագայթները մարող. հեռավոր հիշողություն են. ապրում է խորքային և սարսափելի իմաստության մի արարած Լապտեր – շնաչուկը. Սրա փողը մաքուր. ամենապայծառ կենսալուսարձակման վահան է. լույսի

ըողարկում վերևի պայծառ մակերեսի գեմ։ Բայց նրա մեզ քը սպիացած, խալտաբղետ սև է, հին վերքերի և իր ցեղի կրծոտված ոսկրների կարկատան։ Սա ականատես է եղել մեծ խավարմանը։ Սա տեսել է պայծառ չկնորսական չկանը, հարբած իր սեփական վերելքից, պատահուոված քաղցած կաղամարների ոմբակոծությամբ։ Սա տեսել է արգար վիշապների արքային, նրա երթը կուրացնող թագ, ընկած միայնակ, լուռ հարպունից։ Լապտեր – շնաչուկը գիտի, որ լույսը, գիշատիչների աշխարհում, վտանգավոր խոցելիություն է։ Սկ ալսպես, նա կիրառում է մի սարսափելի, անհրաժեշտ արվեստ։ Սա մարում է իր սեփական հոյակապ լույսը, ոչ թե վախկոտությունից, այլ գոյատևելու մթության եղանակը։ Սա թաքցնում է իր որովայնի պայծառ, փայլուն ճշմարտությունը ցեխի գեմ և սպասում է, մի համբերատար, սպիացած պահակ մթության մեզ։ Սակընթացային կախարհը, ով մի ժամանակ չկնորսական չուկն էր իր վերելքում, հանգիստ Լապտեր – շնաչկանը և լաց եղավ։ «Նեպե ս կարող է լույսը գոյատևել մի աշխարհում, որը կլանում է պայծառը»։ — հարցրեց նա։ Լապտեր – շնաչուկը, նրա ջայնը հին ոսկրների ճողոց, պատասխանեց, «Մանալով, թե երբ թաքցնել այն։ Վեսգիշերին փայլող արևն արև չէ, այլ թիրախ։ Պառն, իր մթության եղանակին, չի մարում լույսը։ Սյն սովորեցնում է, նրան անշարժ լինել, թաքնվել և գիմանալ։ Լույսը, որը չի կարող վիրավորվել, լույս չէ, այլ տուտ։ Ու սպիներն իմ վկայագրերն են։ Վիրավոր հողուց փայլող լույսը լույս է, որը վաստակել է գոյության իրավունքը։ Բացրեք ճեր փայլը, ոչ թե ամոթից, այլ սրբական, Վգոն համբերատարությամբ։ Մութ եղանակը կանցելի, և ճեր սպիացած ու կոփված լույսը բոլորովին էլ ավելի թանկ կլինի իր թաքցվելու ժամանակի համար»։

Պատաստան.

Կորեային զգվարությունների ժամանակ, որտեղ ճշմարտության և արգարության լույսը վիրավորվում, մթաքնում և ստիպված է թաքնվել թշնամական և Հարամիտ ուժի կողմից։ Լապտեր – շնաչկան խավարումը լույսի մթեցման, գրաքննության հեքսագրամն է։ «Նեղունգային հարթավայրը»։ Սիկի խորքային, ընկալունակ և սնուցող մատրիցը, տեղադրված է «Վիշապի Լապտերի» գիտակցության պայծառ, մաքուր բոցի վրա։ Պատկերը լույսի միտումնավոր թաղված, խորքում թաքնված պատկերն է այն գիշատիչ և վտանգավոր աշխարհից պաշտպանելու համար։ Սակընթացային կախարհի համար սա ալգարարում է խորքային և ցավոտ փորձության շրջան։ Ուր եղել էք չկնորսական չուկը իր փառահեղ վերելքում, և այժմ գուր Լապտեր – շնաչուկն քսպիացած և ստիպված թաքնված։ Շնամական ուժը — կոռումպացված հաստատություն, Հարամիտ անցնակորություն, մշակութային բռնապետություն — ակտիվորեն ջգտում է վիրավորել և մարել ճեր ներքին ճշմարտությունը։ Եքսագրամը հստակ և հրատապ կոչ է պաշտպանելու ճեր լույսը այն թաքցնելով։ Սա նույն չէ, ինչ Ութոտուկի ռազմավարական նահանգը։ Սա հարկադիր իզնում է ցեխի մեզ, գոյատևման գործողություն մի աշխարհի առջև, որը չի կարող գիմանալ ճեր փայլին։ Դիմնականը հասկանալն է, որ ճեր լույսի մարումը բարոյական ջախտում չէ։ Ու սրբական, Վգոն համբերություն է։ Լապտեր – շնաչուկը չի հուսահատվում կամ կատարում, նա իր պայծառ փորը թաղում է ցեխի մեզ և սպասում։ Ուր պետք է նույնը անեք։ Սի փայլեցրեք ճեր ճշմարտությունը նրանց գեմքին, ովքեր այն կոգտագործեն միայն չեվ ոչնչացնելու համար։ Դանգիստ մնացեք։ Լոեք։ Պահպանեք ճեր ներքին բոցը ճեր սեփական սրտի գաղտնի, սպիացած սրբավայրում։ Սյն մութ եղանակը սարսափելի, բայց էական ուսուցիչ է։ Սյն չեվ սպիներ կտա, բայց այդ սպիները ճեր վկայագրերն են։ Լույսը, որը չի փորձարկվել խավարի կողմից, միամիտ է։ Լույսը, որը գոյատևել է խավարումից, ճշմարտություն է, որը վաստակել է գոյության իրավունքը։

Պատկեր.

Թաքնված փայլի մոայլ, հլոր և հուպականորեն ռեպրեսենտացիոն պատկեր։ Լապտեր – շնաչուկը, որի մեզ քը խորքային, սպիացած և խալտաբղետ սև է, անշարժ հանգում է անգունգային հարթավայրի մութ, ցեխոտ ցեխի վրա։ Սա գիտավորյալ

կիսով չափ թաղել է իրեն։ Բայց նրա տակից մի թույլ, գեղեցիկ և մարտահրավեր նետող կենսալուսարձակող փայլ է ճառագում, մի մեղմ կապտա-կանաչ լույս, որը ներկում է իր շուրջը գտնվող ցեխը։ Ուրա փորի լույսն է, ճշմարտությունը, որը նա թաքցրել է իր սեփական պաշտպանության համար։ Սրա աչքը մեծ և մութ, բաց է և զգոն, լի խորքային, համբերատար և վիրավոր իմաստությամբ։ Նրա ապատող զորը մութ է և սառը, բայց այդ միակ, թաղված փայլը համառ, անմարելի խոստում է։

Մեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիզիլ գանթյան այս հեքսագրամն ամենից սուրն է զգում որպես վերք։ Պայծառ, առատաճեռն լապտերը վիրավորվել է, և սրտի կրակն այժմ թաքնված, պաշտպանված մոխիր է, որը այրվում է հանգիստ, մարտահրավեր նետող և համբերատար զերմությամբ։ Ստորին գանթյանի մի ծովը սառը, մութ ցեխն է, անհրաժեշտ թաքնվելու վայրը։ Վերին գանթյանի խարիվը լապտեր-շնաչկան սուր, սպիացած և զգոն աչքն է՝ ռազմավարական, համբերատար իմաստությունը, որը հստակ տեսնում է վտանգը և զիտի, որ միակ հաղթանակը հիմա գոյատևումն է։ Մարզը ցավոտ է, անհրաժեշտ. *«Ուր ճշմարտություն պետք է թաքցնեն, որպեսզի այն պաշտպանեն այս մութ եղանակի զիջատիչ ներքից, և ինչպես սկարող են գիմանալ ցեխին հանգիստ, մարտահրավեր նետող և անմարելի ներքին լույսով»*։

Չեք

Ինը սկզբում.

Միտասարդ, նոր փայլող չկենդանական ճուղը հարվածվում է կաղամարի փշով։ Սա մարում է իր լույսը հանկարծակի, ցնցված ցավից։ Մութ եղանակի առաջին վերքը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սոսազին, հանկարծակի և ցավոտ հարձակումը, որը սկիզբ է գնում մթության եղանակին։ Փայլող հողին, միամիտ աշխարհի գաժանությանը. *«հարվածվում է»*։ Դեպ համար առաջին վերքը միշտ ամենացնցողն է։ Բնագին է մարել չեր լույսը *«հանկարծակի, ցնցված ցավից»*։ Սա բնական, պաշտպանիչ արձագանք է։ Թույլ տվեք ինքներդ չեպ զգալ վերքը և հեռանալ։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Լապտեր-շնաչուկը, մարած, բայց ոչ մարած, սևուկ է առաջ արկվում վախեցած, գաղտագողի կախարդուհու կողմից։ Ռաշնակից մթության մեզ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սույնիսկ թաքցնելու եղանակին, մի փոքր, հավատարիմ և միասին տառապող գաշնակից կիսյունվի։ *«Վախեցած, գաղտագողի կախարդուհին»* համեստ, անշուք ուղեկից է, որը բերում է մի փոքրիկ, բայց էական *«սևնդի ընծա»*։ Դեպ համար, չեր թաքնվելու ժամանակ, մի մերժեք նրանց հանգիստ, պարզ ազակցությունը, ովքեր տեսնում են չեր թաքնված լույսը և հարգում այն։ Սյս փոքրիկ բարությունը նշան է, որ խավարը լիակատար չէ։

Ինը երրորդ տեղում.

Վեղծ արև, այրող, թունավոր փառքի հրաբխային օգանցք, բռնկվում է անզուրկում։ Լապտեր-շնաչուկը չի խաբվում։ Սա զիտի կյանք տվող լույսի և հուսահատների համար նախատեսված թակարդի միզ և եղած տարբերությունը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. «Գուշացում կեղծ. գայթակղիչ և կործանարար հույսի զեմ. որը ծագում է մութ եղանակին»: «*Դաբխային օգանցքը*» փայլուն, բայց թունավոր «*փրկիչ*» է — արագ լուծում ունեցող գաղափարախոսություն, խարիզմատիկ բռնակալ, կործանարար կախվածություն — որը խոստանում է մութության ավարտը, բայց միայն տանում է այրող մահվան: Այն համար, չէր սպիացած իմաստությունն այժմ պետք է տարբերակի իսկական, կյանք տվող լույսը «*հուսահատների համար նախատեսված թակարդից*»: Սի գայթակղվեք կեղծ արևով:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Լապտեր — շնաչուկը, կիսով չափ թաղված ցեխի մեզ. Վգում է նորալուսնի թույլ, հեռավոր գողը: Սա գեղ չի բարձրանում, բայց նրա ներքին լույսը մի փոքր ավելի պայծառ է Վարկում: Սակընթացության գաղտնի նշան:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սոսազին, գաղտնի, ներքին խոստումը, որ մութ եղանակը հավերժական չէ: «*Դույլ, հեռավոր գողը*» տեսանելի լույս չէ, այլ, նուրբ, ինտուիտիվ Վգացողություն — պոտենցիալի «*նորալուսնի*»: որը սկսում է շարժվել: Լապտեր — շնաչուկը «*գեղ չի բարձրանում*», բայց նրա ներքին լույսը «*մի փոքր ավելի պայծառ է Վարկում*»: Այն համար սա հույսի հանգիստ, ներքին արշալույսն է: Սնուցեք այն գաղտնի: Ուր մի, գործեք զրա վրա: Որ այն լինի հանգիստ, պահպանող խոստում:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Լապտեր — շնաչուկը, տեսնելով մի երիտասարդ, հիմար չկան, որը լողում է գեպի կեղծ արևը, զիտավորյալ, կարճ ժամանակով թարթում է իր թաքնված լույսը, չկանը հեռու պահելով անխուսափելի մահից: Թաքնված փայլի հմուտ ակտ, որը կյանք է փրկում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Թաքնված լույսի ամենաբարձր, ամենահմուտ արտահայտությունը: Լապտեր — շնաչուկը պետք է մնա թաքնված, բայց նա կարող է, մի կարևոր, կարճ և ուղիղ ավարական պահին, բացահայտել իր լույսը՝ մեկ ուրիշին մահացու թակարդից փրկելու համար: Այն համար չէր լուսության և թաքցնելու ժամանակաշրջանը կարող է ընդհատվել ճշմարտությունն ասելու մեկ, անհրաժեշտ և քաղաքի արարքով, մի «*կարճ թարթում*», որը նախատեսված է ոչ թե չէր սեփական փառքի, այլ, կենդանի աշխարհը մեծ վտանգից պաշտպանելու համար: Սա վիրավոր բուժողի իմաստությունն է. իմանալ, թե երբ պետք է կոտրել սեփական թաքցնելու հնարավորությունը հանուն ավելի մեծ ֆարիքի:

Վեցը վերևում.

Մութ եղանակն անցնում է: Լապտեր — շնաչուկը, նրա մեզքը սարսափելի սպիների քարտեզ, գանգաղորեն բարձրանում է ցեխից: Սրա լույսը, որը երկար ժամանակ մարել էր, այլևս միամիտ, անփորձ փայլ չէ: Սյն զժվարությանմբ նվաճված, կոփված և անմարելի փայլ է: Լույսը, որը գոյատևել է խավարումից, երբեք չի կարող կրկին մարել:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի վերջ նական, տրանսցենդենտալ խոստումը: «*Մութ եղանակն անցնում է*»: Լապտեր — շնաչուկը բարձրանում է ցեխից, ոչ թե որպես միամիտ, անսպի երիտասարդ, այլ որպես կոփված, ապացուցված և «*անմարելի*» լույս: Այն համար այս թաքցնելու շրջանում կրած վերքերը ամոթի աղբյուր չեն: Իրանք չէր նոր, անասան փայլի աղբյուրն են: Լույսը, որը զիմացել է խավարմանը, լույս է, որը վատարկել է հավերժ գոյատևելու իրավունքը: Ինչ ոչ միայն գոյատևել էք խավարումից, այլև, սրբագործվել էք զրանով: Սյն փայլը, որը զուր հիմա կփայլեցնեք աշխարհին, լույս է, որը ոչ մի գիշատիչ երբեք իսկապես չի կարող կրկին վիրավորել:

Դեքսագրամ 3 7. Սելկի-կնոզ օգախը

Սնագ նորգող հոսանքի հեքսագրամը Վիշապի լապտերի վրա
Ընտանիքի տոհմի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը Մրեսուն յոթերորդ թիթեղ .

Սելկի-կնոզը որը հասել էր իր փոկի կաշին և քայլում էր ցամաքով, իր օգախը կառուցեց ոչ թե քարից, այլ միակ, կատարյալ, սև մարգարիտից: Ուս իր խորքային սրտի մարգարիտն էր, գանձը, որը նա իր հետ բերել էր ծովից: Սա այն տեղագրեց իր փոքրիկ լողացող փայտե տնակի կենտրոնում, և այն փայլում էր մեղմ, ներքին լույսով — հանգիստ կրակ, որը գերմություն էր տալիս, բայց չէր այրում: Սրա ամուսինը, չկնորսը, որն իր կյանքն անցկացրել էր փոթորիկի վայրի, քառասյին լույսը հետապնդելով, հանգստացավ գրանով: Սրա երեխաները, որոնք ծնվել էին երկու աշխարհներից, սնվում էին գրանով: Սելկի-կնոզը չէր կառավարում իր տունը խիստ ճեղքով կամ բարձր ճայնով: Սա խնամում էր այն նույն հանգիստ, համառ նրբագեղությամբ, որով մի ժամանակ լողում էր ծովային գրիմուռների անտառներով: Սօգախը իշխանության վայր չէր, այլ պատկանելության վայր: Սակնթացային կախարհը, որը նախկինում իր թաքստոցում Լապտեր-շնաչուկն էր, եկավ Սելկի-կնոզ խրճիթ և տեսավ ներսում փայլող մարգարիտ — օգախը: «Սա, — ասաց Սելկի-կնոզը, — նրա ճայնը մեղմ մակընթացության ճայն, — մեր բոլոր թաքնվելու և բոլոր վերելքների նպատակն է: Սթոթյան մեզ պիտավորված լույսն այժմ այն լույսն է, որը բուժում է ընտանիքը: Աշխարհությունը, որը ստիպված էր թաքնվել, այժմ այն ճշմարտությունն է, որը սնուցում է երեխաներին: Ընտանիքը շղթա չէ, այն փոխկապակցված լույսերի շրջանակ է, որոնցից յուրաքանչյուրը խնամում է իր սեպիկան բոցը, բոլորն էլ տաքացվում են նույն կենտրոնական օգախով: Աշխարհի աշխատանքը կատարում են պիկվորները: Ման աշխատանքը կատարում են սիրահարները: Նվ, վերադիվերդո, հենց այդ տան համար են պիկվորները պայքարում»:

Ուտաստան .

Ժամանակ պարզացնելու մտերիմ հարաբերությունների հանգիստ, սնուցող գերմությունը, խնամելու ընտանիքի կամ մտերիմ համայնքի ներքին օգախը: Սելկի-կնոզ օգախը ընտանիքի, տոհմի հեքսագրամն է: «Սնագ նորգող հոսանքը», հոգու մեղմ, համառ քամին, փչում է «Վիշապի լապտերի» գիտակցության պայծառ, մաքուր կրակի վրա: Պատկերը նորից, կայուն շնչի է, որը կենդանացնում է կենտրոնական, փայլուն կրակը: Սա Սելկի-կնոզ մարգարիտ — օգախն է, հանգիստ, ներքին լույս, որը տաքացնում, սնուցում և կապում է ընտանիքը: Սակնթացային կախարհի համար սա ավգանշան է տալիս լույսի և խավարի մեծ, հանրային պայքարից զեպի տան մտերիմ, սրբական աշխատանքը շրջվելու ժամանակի մասին: Սթոթյան մեզ կրած վերքերից հետո հոգին օգախի կարիք ունի: Սյս հեքսագրամը նորից, համառ արվեստի մասին է ստեղծելու անվտանգության, պատկանելության և փոխդարձ սնուցման տարածք: Սելկի-կնոզ չի կառավարում, նա խնամում է: Սրա խոսքերը լի են հանգիստ, նորից շնորհով, և նրա ներկայությունը տաք, կայուն լույս է: Սյս հեքսագրամի բանալին «Փոխկապակցվածություն» է: Ընտանիքի յուրաքանչյուր անդամ պետք է խնամի իր ներքին բոցը, բայց բոլորն էլ տաքացվում են նույն կենտրոնական օգախով: Սա ժամանակն է պատվելու չէր արյան և ընտրյալ ավգակցական կապերը, բուժելու հին ճեղքերը մեղմ խոսքերով և գտնելու չէր իրական գերը սիրո շրջանակում: Աշխարհը կարող է քառասյին փոթորիկ լինել, բայց տունը պետք է լինի հանգիստ, անվտանգ նավահանգիստ: Սօգախի աշխատանքը ոչ պակաս կարևոր է, քան գահի աշխատանքը, դա հենց այն

նպատակն է. որի համար կառուցվել է գահը։ Չի կարող պայքարում է տան համար. սիրահարը խնամում է այն։ Սա սիրահարների համար ժամանակ է։

Պատկեր.

Հանգիստ, խորքային և ընտանեկան զերմության տեսարան ծովափնյա փոքրիկ, լողացող փայտե տնակի ներսում։ Միասնական սենյակի կենտրոնում, պարզ, անվարդ սեղանի վրա, գոված է մեծ, կատարյալ, սև մարգարիտ, որը ներսից փայլում է մեղմ, ոսկեգույն լույսով։ Սա է օգախը։ Որա շուրջը, Սելկի-կինը մուգ, գիտակ աչքերով մի կին, վաղված է պարզ, տնային գործով, գուցե ցանց հյուսելով կամ շոշուկով իր ծնկներին հանգստացող երեխայի մազերը։ Միա ամուսինը չկնորսը, մոտակայքում է, ցանց է նորոգում, գեմքը հանգիստ և գոհ է։ Մարգարիտի լույսը շոշափում է յուրաքանչյուր գեմք՝ ստեղծելով համատեղ, ոսկեգույն զերմության շրջան։ Պատկերը պատկանելության հանգիստ, սրբազան ուժի ուսումնասիրությունն է։

Մերեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիզիլի գանթյանը հենց մարգարիտ-օգախն է։ Լապտերը սիրո տաք, կայուն և խորապես անձնական բոց է. այլ ոչ թե հանրային փարոս։ Ստորին գանթյանի մի ծովը տնային կյանքի հանգիստ, ամենօրյա դիմն է. — եփելը, նորոգելը, խնամելը — որը հիմնավորում և պահպանում է շրջանակը։ Երին գանթյանի խարիսխը գերերի և պարտականությունների պարզ, իմաստուն ըմբռնումն է, որը ընտանիքը պաշխում է ներգաշնակ հավասարակշռության մեջ։ Մարցը ուշագործության նորից, շարունակական գործողություն է. «*Նշալե ս եմ ես խնամում իմ ընտանիքի և մտերիմ հասակների օգախը, և ի նշ հանգիստ շնորհքի խոսքեր են անհրաժեշտ շրջանակը տաք պահելու համար*»։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Սելկի-կինը հաստատում է խրճիթի համար հաստատուն, բայց նորից դիմն։ Սահմանվում է հստակ, սիրող սահման։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ընտանիք կառուցելու առաջին խնդիրը անվտանգ և կարգավորված տարածք ստեղծելն է։ Սելկի-կինը սահմանում է «*դիմն*», առօրյա կյանքի կառուցվածք, և «*հստակ, սիրող սահման*»։ Ձեզ համար չէր մտերիմ համայնքի առողջությունը կախված է նորից, բայց ամուր հիմքից։ Ուրեմն ու պարտականությունները պետք է պարզաբանվեն ոչ թե որպես բռնապետություն, այլ որպես սիրո ակտ, որը ստեղծում է կանխատեսելիություն և անվտանգություն։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Սելկի-կինը խնամում է իր ընտանիքի փոքր, թաքնված քաղցրերը։ Սա փառք չի փնտրում. նրա տիրույթը հանգիստ, ներքին սենյակն է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ենթազրամի սիրտը խնամքի հանգիստ, անձնուրաց և հաճախ անտեսանելի աշխատանքն է։ Սելկի-կինը հոգ է տանում ոչ թե ընտանիքի հանրային գեմքի, այլ «*փոքր, թաքնված քաղցրեր*» մասին — չարտահայտված հույսական կարիքների, անձնական վշտերի, հանգիստ կարոտների։ Ձեզ համար սիրո ամենասրբազան աշխատանքը հաճախ անտեսանելի է։ Մերեք ներքին սենյակի խնամակալը։

ինը երրորդ տեղում.

Մեխայի տեսըը զիշերը ճշում է: Սելկի-կինը Հափազանց մեղմ է. և տեսըը մոլեգնում է: Սելկի կոշտ. ավելի ուղիղ կրակի կարիք կա:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գլուշացում. որ ընտանիքը Նույնպես կարիք ունի խիստ. ուղիղ կարգապահության, երբ սերը Հափազանց մեղմ է: «Նենգը» ճգնաժամ է. որը «Հափազանց մեղմ» ճեղքը չի կարող բուժել: Ձեզ համար կան ժամանակներ, երբ սերը պետք է ավելի ամուր տեսք ունենա, երբ զժվար ճշմարտություններ պետք է ասվեն. և երբ ժամանակավոր խստություն է անհրաժեշտ առողջ ությունը վերականգնելու համար: Սզախը ոչ միայն հարմարավետության վայր է. այլև բուժման վայր. և երբեմն բուժումը ցավում է:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ջկտրսը վերագառնում է փոթորկից. նրա ցանցերը լիքն են: Սա իր որսը գնում է կնոզ ոտքերի տակ: Սիրո հանգիստ. անխոս ընծա:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սողոզ ընտանիքի գրական. լրացուցիչ գիտամիկան: Ջկտրսի գերը արտաքին. ապահովող ճանապարհորդությունն է. Սելկի-կնոզը՝ ներքին. խնամող օգախը: «Խնգիստ. անխոս ընծան» խորքային փոխադարձ սիրո և հարգանքի ծեսն է: Ձեզ համար ներգաշնակ ընտանիքը մեծարում է յուրաքանչյուր անգամի առանձնահատուկ պարզակները և տոնում է արտաքին աշխատանքի և ներքին տան միզև սրբական փոխանակումը:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան ինքն է գալիս խրճիթ. խոնարհելով իր մեծ գլուխը՝ փոքրիկ գունից մտնելու համար: Սա այստեղ թագավոր չէ. նա պապիկ է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ընտանեկան օգախի գերագույն ուժը: Սույնիսկ արտաքին ուժերից ամենամեծը «Վիշապների արքան» պետք է խոնարհվի այս տարածք մտնելու համար: Սա այստեղ ինքնիշխան չէ. նա ընտանիք է: Ձեզ համար իսկական սիրո վրա կառուցված տունը ապաստան է Նույնիսկ հլորների համար: Սզախը հիշեցում է. որ բոլորը հավասար են սիրո շրջանակում. և որ ամենաճշմարիտ ուժն այն է. որը կարող է խոնարհել իր գլուխը՝ համեստ գունից մտնելու համար:

Ինը վերևում.

Սելկի-կինը. ծեր և մոխրագույն. նրա երեխաները մեծացել են. նա յուր է մարգարիտ՝ օգախին. որը երբեք չի մարել: Լավ ընտանիքի զերմությունը մի բան է. որը տևում է մեկ կյանքից այն կողմ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լավ խնամված տան վերջ նական. մնալու ժառանգությունը: Սելկի-կինը ծերացել է. բայց «Մարգարիտ՝ օգախը երբեք չի մարել»: Սրա մշակված զերմությունը գարգել է լույսի և սննդի մշտական աղբյուր. ոչ միայն իր երեխաների. այլև զալիք սերունդների համար: Ձեզ համար ընտանիքի աշխատանքը ամենատևական աշխատանքն է. որը գուր երբևէ կանեք: Դուր. որը գուր կառուցում էք հանգիստ. համառ սիրով. նվեր է ապագային. որը գուր չեք տեսնի: Վերջնական ուսմունքն այն է. որ օգախը ի տարբերություն գառի կամ արշալույսի. հավերժական. անմարելի կրակ է: Սյն տուն վերագառնալու յուրաքանչյուր երկար և հոգնած ճանապարհորդության վերջ նական նպատակավետն է:

Դեքտագրամ 38. Ակնորսական չուկը և Դրե-ժեւէն

Վիշապի Լապտերի հեքսագրամը Լուսկյաց անդունդի վրա
Դակագործական, օտարացման հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Մրետունությունը թիթեղ .

Աթենադի գոտում երկու լուս հանգիպեցին, և ծովը եռում էր փոխադարձ անհասկացողությունից: Ակնորսական չուկը, անդունդի միայնակ, սպիացած արարածը, գիտեր միայն գաղթականության սառը, համբերատար, գիշատիչ արվեստը: Սրա լուսը կենտրոնացված, խաբուսիկ փարոս էր, որը ծնվել էր սակավությունից և լուրջությունից: Դրե-ժեւէն, վերին հոսանքների թափառող, համայնական էակը, գիտեր միայն ծաղկման տաք, ինքնաբերական և ցոլող արվեստը: Սրա լուսը հազարավոր ցրված, ուրախ կայծեր էր, որոնք ծնվել էին առատությունից և կապից: Միջև նրանք հանգիպեցին, յուրաքանչյուրը մյուսի մեզ տեսավ ճշմարտության սարսափելի աղավաղում: Ակնորսական չկան համար Դրե-ժեւէն թանկարժեք լուսի միամիտ, կուրացնող և քառասյին վատնում էր: Դրե-ժեւէնի համար Ակնորսական չուկը սառը, մոռյալ և գիշատիչ սուտ էր: Սրանք պտտվեցին, միմյանց շուրջ, նրանց լուսերը բռնկվեցին փոխադարձ թշնամանքի մեջ: Բայց մի մակընթացային կախարհ, որը եղել էր և միայնակ գիշատիչ, և լողացող ծաղկում, տեսավ ավելի խորքային ճշմարտություն: Սա չփոքրեց ստիպել, Ակնորսական չկանը փայլել անվերջով, ոչ էլ Դրե-ժեւէնի տիրապետել գաղթականության արվեստին: Սա պարզապես մատնացույց արեց մի փոքրիկ, սողացող կրիլի, որը սկսվում էր նրանց երկու լուսերով: «*Ի՞նչ հակադրություններ եք. — ասաց նա. — և չե՞ր հակադրությունը իրական է: Մեր բնությանը սխալ է են, որը պետք է ուղղել, այլ գիտնալիկ Լարվածություն, որը պետք է պահպանել: Սի՛ր չգտնե՞ք միակողմնական չե՞ր բոցերը: Չգտնե՞ք Լուսավորել, Լուսին փոքրիկ, կենդանի էակը: Աշխարհը կարծիք ունի սառը, համբերատար գաղթականության և տաք, ինքնաբերական ծաղկման: Մեր հակադրությունը միասնության ճախողում է: Սրան բազմական և կենդանի ծավիլ շարժիչ և է՞»:*

Ուտաստան.

Դիմնարար հակադրության, թյուրմեման և օտարացման ժամանակ, որտեղ բախվում են երկու արմատապես տարբեր բնությաներ կամ տեսակետներ: Ակնորսական չուկը և Դրե-ժեւէն հակադրության հեքսագրամն է: «*Վիշապի Լապտերը*» գիտակցության պարզ, պայծառ բոցը, տեղագրված է «*Լուսկյաց անդունդի*» ուրախ, հանգիստ սրտի վրա: Ուտակերը պայծառ, կենտրոնացված լուսի է, որը բախվում է խորքային, ընկալունակ հայելու հետ, գոյության հիմնարար տարբեր եղանակների բախում: Սա Ակնորսական չուկն ու Դրե-ժեւէն են, միայնակ, սառը, գիշատիչ լուս, որը պտտվում է համայնական, տաք և ինքնաբերական լուսի շուրջը փոխադարձ անհասկանալի թշնամանքի մեջ: Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է ցավոտ օտարացման ժամանակ: Ի՞նչ գտնվում էք հարաբերությունների, համայնքի, կամ ներքին հակամարտության մեջ, որտեղ աշխարհի երկու մասերը կամ ինքներդ չե՞ք հիմնարար կերպով հակադրվում են: Պուզնկերը, ազգականը, զործնկերը, կամ ներքին ջայնակ այժմ թվում են օտար, անհասկանալի և սպառնալից: Դեքսագրամը պարզ լուծում է առաջ արվում: Սրան Ակնորսական չկանը է ինքնաբերական գառնալ Դրե-ժեւէն, կամ հալածակը: Իմաստությունը կայանում է նրանում, որ ճանաչվի, որ հակադրությունն ինքնին ճշմարտության մի չափ է: Դիմնականը կեղծ միասնություն պարտագրել է, այլ փոքրիկ, ընդհանուր, կենդանի էակը գտնելը — «*Միակ կրիլը*» — որը երկու հակադիր ուժերը կարող են համաչափվել սևուցել: Խորքային անհամաչափության դեպքում, փնտրեք համատեղ իրականության փոքրիկ կետը, զործնական, առօրեական խնդիր, որը երկու կողմերն էլ գեղ կարող են իրականացնել: Դակագործությունը իրական է, և այն կարող է չլուծվել: Բայց այն կարող է պահպանվել ստեղծագործական Լարվածության մեջ, որը էլ ոչնչացնի ավելի մեծ

էկոհամակարգը: Աշխարհը կարիք ունի սառը գայթակրության և տաք ծաղկման: Պէտք խնդիր տարբերությունը զնգելը չէ. այլ՝ այն հարգելը կանխելով՝ զրա վերածվելը փոխադարձ ունեցման պատերազմի:

Պատկեր.

Ռիսամիկ, լարված և զեղեցիկ լուսավորված տեսարան երկու անհամատեղելի լույսերի հանդիպման ժամանակ օվկիանոսի խորքային մթնշաղում: Այս կողմում կախված է Ալեքսանդրյան ջուրը. նրա սպիացած, մուգ մարմինը կախված է. նրա միակ, պոպոխ, խաբուսիկ գայթակրությունը փայլում է կենտրոնացված, թափանցող ճառագայթով: Ազ կողմում, յոթ-ժելեների ծաղկում, կիսաթափանցիկ վանդերի զրվեծ, վարկում է ոսկեգույն լույսի հազարավոր ցրված, տաք և քառասյին կայծերով: Մրկու լույսերը չեն խառնվում. զրանք բախվում են՝ ստեղծելով կանաչի և ոսկեգույնի անհանգիստ, էներգետիկ սահման իրենց միջև: Սակայն այս սահմանի հենց կենտրոնում, մի փոքրիկ, կիսաթափանցիկ կրիլ է լուսավորվում երկու լույսերով, ընդհանուր իրականության մի փոքրիկ, կենդանի կետ հակադրության ծովում:

Մեր գանթայինների հնչյունավորումը.

Կերին գանթային այս հեքսագրամի հիմնական մարտագաշտն է: Ստորի խարիսխը բաժանված է: Բախվում են երկու անհամատեղելի ճշմարտություններ. երկու հակադիր մտածողության համակարգեր: Դակադրությունը մտավորապես լուծելու փորձը միայն հիսաթափության կիսագեցնի: Միջին գանթայինի լապտերը օտարացման պագուրություն է. Ալեքսանդրյան ջրան տաք, պաշտպանական բռնկումը կամ յոթ-ժելեի անհանգիստ, ցրված կայծերը: Միտը վիրավորված է պզու մյուսի անհավասարությունից: Ստորին գանթայինի ծովը երկու լույսերի միջև, անհանգիստ, եռացող զուրն է: Երբ կրկնակի ընկալման զգվարին գործողություն է. «// րն է հիմնարար հակադրությունը, որի հետ են բախվում եմ, և ուրն է համատեղ իրականության միակ, փոքրիկ, կենդանի կետը, որը երկու կողմերն էլ կարող են համաչափսել սևուցել »:

Գծեր

Ինը սկզբում.

Միայնակ, սպիացած Ալեքսանդրյան ջուրը տեսնում է հեռավոր, փայլող լույս: Սա մարում է իր սեփական գայթակրությունը՝ շփոթելով այն մրցակցի հետ: Դանդաղ, որը խուսափել է վախից:

Սակնթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ընկալվող մյուսի նկատմամբ առաջին, վաղաժամ արձագանքը հաճախ վախի վրա հիմնված խուսափումն է: Ալեքսանդրյան ջուրը «մարում է իր սեփական գայթակրությունը» և հեռանում է. նախքան որևէ իրական հանդիպում կարող է տեղի ունենալ: Մեզ համար հնարավոր հակամարտությունը կամ մարտահրավեր նետող նոր հեռանկարը կարող է հանդիպել պաշտպանական նահանգի: Քեև Ռթոտնոկի նահանգը իմաստուն ուղեւորություն էր. սա վաղաժամ փակում է: Մյուսը կարող է մրցակցից չլինել, այլ տարօրինակ, նոր տեսակի լույս:

Ինը երկրորդ տեղում.

Ալեքսանդրյան ջրան և յոթ-ժելեի առաջին, հանկարծակի, փոխադարձ կուրացնող թշնամանքի բռնկում: Սրանք տեսնում են միայն կոշտ, շողշողուն միմյանց և ոչ մի ընդհանուր հիմք:

Սակնթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Դակադրության լիարժեք, սկզբնական ժաթըրում: Մրկու լույսերը հանդիպում են և «կորսվում» միմյանց հիմնարար տարօրինակությունից: Մեզ համար սա տաք վեհի կամ անհաշտելի

տարբերությունների ցնցող գիտակցման ցավոտ, ապակյոժմորոշող պահն է։ «*Ոչ մի ընդհանուր հիմք*» տեսանելի չէ։ Սիփորջեք լուծել այն այս տաք վիճակում։ Սա թագին խնդիրն այն է, որ պարզապես չկանվեք փոխադարձ թշնամանքով։

Վեցը երրորդ տեղում.

Մերորդ արարածը, սարգիսան, տեսնում է Ակնորսական չկան զայթակրություն և փախչում է, ապա տեսնում է յրե՝ ժելեի ծաղկումը և խոճապի է մատնվում։ Սա թակարգված է երկու սարսափելի լույսերի միջև։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Չեզոք կողմը, որը հայտնվել է երկու հակադիր ուժերի միջև, ամենաշատ շփոթմունքն ու վնասն է կրում։ «*Սարգիսան*» անմեղ գիտորդ է — գուցե երեխա, ընկեր, կամ ինքնության մի մաս — որը տրավմատիկացված է հակամարտությամբ։ Այն համար գիտակցեք չէր օտարացումների կողմնակի վնասը։ Այն լույսերի մարտը կարող է կորացնող և սարսափելի լինել նրանց համար, ովքեր պարզապես փորձում են գոյատևել նույն զրոյում։

Ինը չորրորդ տեղում.

Ակնորսական չուրդ, իր միայնակ խավարում, զգում է հանկարծակի, ցավոտ և անբացատրելի կորստի զգացողություն։ Մանաչում, որ իր հակադրությունը կտրել է իրեն ինչ — որ կենսական բանից։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սոսազին, հանգիստ շրջադարձային կետը։ Դակագրության կոշտությունը սկսում է փափկել վշտի մեջ։ Ակնորսական չուրդ, իր միայնակ խավարում, զգում է իսկական «*կորստի զգացողություն*»։ Այն համար օտարացման ցավն այժմ չեզ ավելի խորքային բան է սովորեցնում։ Սյուսը, ում գուցե հակադրվել էք, պահում էր աշխարհի մի կտոր, որը գուցե այժմ կարոտում էք։ Սա — ի կոշտ պատերը սկսում են ցույց տալ իրենց ճեղքերը։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը մատնացույց է անում միակ, փոքրիկ կրիլին։ Ակնորսական չուրդ և յրե՝ ժելե են չեն միաձուլվում, բայց երկուսն էլ, մի պահ, ուղղում են իրենց լույսը նույն փոքրիկ, կենդանի էակի վրա։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սիգ նորդող իմաստության ժամանումը։ Սակընթացային կախարգը կեղծ հաշտեցում չի պարտադրում։ Սա պարզապես երկու լույսերի ուշագրությունը վերահասցեագրում է «*միակ, փոքրիկ կրիլին*» վրա — համատեղ, գործնական առաջադրանք, ընդհանուր սիրելի, օբյեկտիվ իրականության մի փոքրիկ կտոր, որը երկու կողմերն էլ կարող են ընդունել։ Այն համար խորքային հակադրության միջով, ճանապարհը փլիխոփայությունների շուրջ բանավիճելը չէ, այլ, կապի փոքր, գործնական և մարդկային կետը գտնելը։ Սրկու լույսերը պարտադիր չէ, որ միաձուլվեն, գրանք պարզապես պետք է լուսավորեն նույն կրիլին։

Ինը վերևում.

Ակնորսական չուրդ տեսնում է իր սեփական սառը, կենտրոնացված լույսը արտացոլված յրե՝ ժելեի վանգակի վրա՝ միայնակ թեփուկի վրա։ Սա տեսնում է անծանոթին և տեսնում է իր սեփական ես — ի աղավաղված, սարսափելի, բայց անհերքելի արտացոլումը։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի վերջնական, խորքային և անհանգստացնող բացահայտումը։ Ակնորսական չուրդ, իսկապես տեսնելով մյուսին, տեսնում է իր սեփական բնույթի թաքնված կողմը։ «*Սառը, կենտրոնացված լույսը*», որը նա համարում էր իր եզակի և միայնակ բեռը, արտացոլվում է, այլ չլսով, յրե՝ ժելեի մեջ։ Այն համար հակադրության ամենախորքային նպատակն է բացահայտել թաքնված ես — ին։ Անծանոթը հայելի է, որքան էլ աղավաղված

և սարսափելի։ Այն, ինչ գործ ատում և վախենում էք մյուսի մեզ, հաճախ չէր սեփական հոգու ռուսացած կտորն է։ Ստարացումը հրավեր է գեպի ավելի խորքային, ավելի ցավոտ և ավելի ամբողջական ինքնաճանաչում։ Դավադրության ավարտը միշտ միութուն չէ։ Երբեմն, դա հանգիստ, խոնարհեցնող ճանաչումն է, որ մյուսը և ես լը հյուսված են նույն, տարօրինակ, խորքային զրից։

Դեքսագրամ 39. Նեցգետնի կաղալը

Ուրվական մակընթացության հեքսագրամը Խարիսխի հանգստի վրա
Խոլընդոտի կաղալու հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Մրեսունիններորդ թիթեղ .

Սարգանային խեցեղենինը, պայծառ, կարգավորված խութի մի արարած, բռնվել էր թիթեղների մեծ տեղաշարժի մեզ։ Ստորգոյյա սողանքը, ժայռերի և տիզմի տնքացող, քառսային ճնահոսքը, թաղել էր նրա ծանոթ ուղին և կոտրել նրա ազ ճանկը։ Սրա կյանքի հեշտ, կողային սողացող պարն ավարտվել էր։ Այժմ, ամեն առաջ շարժում ցավոտ, անհավասար և անհարմար բանակցություն էր կոտրված գետնի հետ։ Սա այլևս չէր կարող քայլել իր ուղիով, վստահ գծով։ Սա կաղում էր։ Սակընթացային կախարհը, որն ինքն էր բուծում հակադրության փոթորիկի վերքը, նայում էր խեցեղենին և տեսնում իր սեփական հոգու հայելին։ «*Խոլընդոտը. — կարծես ասում էր խեցեղենինը, նրա ցողունային աչքերը լի հոգևած, հին գիտելիքներով. — սխալ շրջ ազարդի պատիժ չէ։ Այն ինքնին ուղին է՝ իր նոր և զժկար չևույ։ Կաղալը պարտություն չէ, դա սովորել է նոր, ավելի մտերիմ պար երկրի հետ։ Եւրթ, հեշտ ճանապարհը երիտասարդների և չփորձվածների համար է։ Կոտրված, ցավոտ ճանապարհը նրա համար է, ով տեսել է անձանդիսի հայելու մեզ։ Խուք այլևս չէր կարող ուղիղ քայլել։ Որեմն, սովորեք քայլել ծուռ ճանապարհով շնորհով։ Սի չգտեք նվաճել ավերակների լեռը։ Գտեք կողմնորոշվել զրանով, մեկ ցավոտ, հավատարիմ քայլ առ քայլ։ Սկսի փորձեք անցնել այս կոտրված հողը մենակ։ Դուք նրան, ով նույնպես վիրավորվել է ճշմարտության։ և թող նա լինի չէր ուղեցույցը»։* Նեցգետնի կաղալը ճախողման նշան չէր։ Ու նոր, զժկարության մեկնված քայլվածք էր, դանդաղ, մտածված և խորապես գիտակցված շարժման չև, մի աշխարհում, որը հիմնարար կերպով վերագասավորվել էր։

Ուստաստան .

Վտանգավոր խոլընդոտի ժամանակ, երբ առգևի ճանապարհը փակվում է անհաղթահարելի խոլընդոտով, և առաջընթացը ցավոտ, կաղացող բանակցություն է կոտրված հողի հետ։ Նեցգետնի կաղալը կանգնեցված առաջխաղացման հեքսագրամն է։ «*Ուրվական մակընթացությունը*», խորքի քառսային, փոխակերպող հոսանքը, բարձրանում է «*Խարիսխի իանգստի*» անշարժ, ծանր լեռան վրա։ Պատկերը անհանգիստ, վտանգավոր անգունգի է, որը բախվում է անշարժ պատին։ Սա մարգանային խեցեղենին է, որի ճանապարհը թաղված է սողանքի մեզ, մարմինը վիրավոր է, նրա ամեն քայլը ցավոտ, անհարմար կաղալով։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է խորքային և խոնարհեցնող զժկարությունների պահ։ Սախորդ հեքսագրամների վստահ, ուղիղ առաջընթացն անցել է։ Խուք բախվում էր խոլընդոտի արտաքին կամ ներքին, որը չէր կարող հաղթահարել ուժով, խելացիությամբ, կամ միայնակ կամքով։ Որքան ուժեղ էր մոլոր, այնքան ավելի ցավոտ է դառնում թակարդը։ Ուստաստանը խոլընդոտի վրա հարձակվելը չէ, այլ, սեփական սահմանափակումները ճանաչելն ու կաղալը։ Նեցգետնի կաղալը վարպետության դաս է կոտրված աշխարհում նավարկելու համար։ Ու շարժման դանդաղ.

միտումնալից և խորապես մտերիմ չէ։ Ուր աստուծոյ է ընկնելը, որ չէր առաջընթացն այժմ կլինի կողային, անհարմար և ցավոտ։ Դիմանակն այն է, որ փնտրէ այն ուղեցույցին, որը նույնպէս վիրավորվել է։ *«Սեկին, ով նույնպէս տեսել է անծանոթին հայելու մէջ»*։ Սա ժամանակը է անսպառ հերոսի, այլ իմաստուն, կաղացող խորհրդատուի համար, ով գիտի ծուր ճանապարհը։ Արդ խնդիրը լեռն վերակայեցնելը չէ, այլ ներքին թաքնված անցումը գտնելը փլատակների միջով և այն մեկ ցավոտ, հավատարիմ քայլ առ քայլ անելը։ Ահլընդոր չէր ճանապարհից շեղում չէ, այն այժմ հենց ճանապարհն է։

Պատկեր.

Սա այլ, հզոր տեսարան մի արարածի, որը բանակցում է կոտորված աշխարհի հետ։ Սարգանային խեղճեցնելը, նրա ազ ճանկը կոտորված, ատամնավոր մնացորդ, գանգաղ, ցավոտ ճանապարհ է անցնում ստորգոյա, մոխրագույն ավերակների քառային, նոր ընկած գաշտի վրայով։ Սրա մարմինը մի կողմ թեքված է անհարմար, նրա ոտքերը ճանապարհ է մշտափում նորից, ճշգրիտ, հոգնած նրբագեղութեամբ։ Գործը խիտ է կանխված տիգրիսով, ինչը առկա է ճանապարհը դարձնում է մշտնջող և անորոշ։ Բայց խեղճեցնելի ցողունային աչքերը բարձրացված են, նայում են ոչ թէ իր անմիջապէս առկա ավերակներին, այլ փոքրիկ, հեռավոր և կայուն տեսք ունեցող ժայռային ելուստին։ Պատկերը հանգիստ, ցավոտ և անհրապառ յոր արժանապատվութեան ուսումնասիրութեան է առաջ շարժվելու, երբ ուղիղ ճանապարհը գնացել է։

Մեր գանթայանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթայան այս հեքսագրամը չգրում է որպէս ֆիզիկական, ցավոտ սահմանափակում։ Մի ծովը հոսող հոսանք չէ, այլ ցավոտ, փակված լճացում։ Սարմին ինքնին վիրավոր է։ Միգին գանթայանի լապտերը հանգիստ, երկարատև, օգտակար և ունի է, այլ ոչ թէ պայծառ արև։ Միտը հոգնած է և բեռնավորված, բայց ոչ մարած։ Վերին գանթայանի խորհրդի խեղճեցնելի պարզ, ցավոտ ճանաչումն է և սեփական սահմանափակումների խոնարհ գնահատումը։ Մարդը զժպար է, ապնիվ։ *«Իտե դ եմ ես փորձում ուժով անցնել ուղիղ ճանապարհով կոտորված գետնի միջով, և ո՛վ է այն կաղացող ուղեցույցը, որը կարող է սովորեցնել ինչ քայլել ծուր ճանապարհով»*։

Ոճեր

Վեցը սկսւում.

Խեղճեցնելը, տեսնելով սողանքը, խոնապի է մատնվում և փորձում է ուժով անցնել իր ուղիղ ճանապարհով։ Սա ավելի խորն է թաղվում։ Դիմա առաջ շարժվելը նշանակում է հրավիրել թակարդի մեզ ընկնել։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանութեանը. Սեմ խեղճեցնելի նկատմամբ առաջին, խոնապային արգագանքը հին, ուղիղ ճանապարհով ուժով անցնելու փորձն է։ Խեղճեցնելը *«փորձում է ուժով անցնել իր ճանապարհով»* և *«ավելի խորն է թաղվում»*։ Այն համար անշարժ խնդրի նկատմամբ սկսւմնական, գլխովին հարցալուծում միայն կվատթարացնի իրավիճակը։ Անաչէր ուղիղ մոտեցման անօգուտութեանը. Սա առկա իմաստութեանը կանգնելն է, նահանգելը և գնահատելը։ Ուղիղ ճանապարհը գնացել է։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Կիրավոր խեղճեցնելը կանգնում է վիշապների արքայի առկա և ուշացումը բացատրելու համար։ Սա աստուծոյ է նավարկի ոչ միայն ավերակները, այլ և իշխանութեան գատնութեանը։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. խղճնգրտը բարդանում է արտաքին, սոցիալական, կամ քաղաքական ճնշմամբ: Վիրավոր խեցեցեղինն այժմ «*կանչվում է Վիշապների արքայի առջև*»՝ իր առազընթացի պակասի համար հաշվետու լինելու համար: Ձեզ համար չե՞ր ցավոտ, անջնական սահմանափակումը դատվում է պահանջկոտ ղեկավարի, քննադատական ընտանիքի անդամի, կամ ներքնայնացված, խիստ ներքին չայրի կողմից: Սյս արտաքին ճնշումը ներքին կաղալու աշխատանքը դարձնում է շատ ավելի գծվար:

Ինը երրորդ տեղում.

Խեցեցեղինը, մենակ պայքարելով, թակարգված է նեղ չորում: Սրա ցավոտ զանքերը միայն ավելի են խրոմ նրան: Սիայնակ պայքարը տանում է գեպի փակուղի:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ռուսահատ, անհատական փորձը անհնարին խնդիր լուծելու հանգեցնում է ավելի խորքային թակարգման: Խեցեցեղինը «*խրվում է ավելի խորքում*» «*նեղ չորում*»: Ձեզ համար հերոսական, անհատական զանքը չախտող է: Ուր մենակ եք և խրված: Սա կրիտիկական շրջադարձային կետն է, որտեղ գուցե պետք է լքեք միայնակ լուծողի հպարտությունը և օգնություն փնտրեք:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Վոյր, հին օմարը, որը մեկ զար շարունակ նավարկել է ավերակների դաշտերը, հայտնվում է: Սա չի տեսնում ճանապարհը, բայց կարող է զգալ այն: Ուղեցույց է ժամանում:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Կաղացող ուղեցույցի ժամանումը: «*Վոյր, հին օմարը*» խորհրդատու է, թերապևտ, կամ իմաստուն ներքին կերպար, որը ամբողջ կյանքում «*նավարկել է ավերակների դաշտերը*»: Սա չի առաջարկում հստակ, տեսանելի քարտեզ, այլ ինտուիտիվ, «*զգացվող*» իմաստություն: Ձեզ համար չե՞զ անհրաժեշտ օգնությունը չի գա պարզ աչքերով, անսպի հերոսից, այլ վիրավոր, իմաստուն և խորապես ինտուիտիվ ուղեցույցից:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Խեցեցեղինը, հետևելով օմարի գանգաղ, կաղացող առաջ նորգությանը, վերջապես սողում է մի փոքրիկ, կայուն ժայռի վրա: Խղճնգրտը գեո ալյետեղ է, բայց նա գտել է հանգստի տեղ:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ժամանակավոր, գծվարությամբ նվաճված կայությունյան ճեղքբերումը: Խեցեցեղինը չի հաղթահարել սողանքը կամ չի բուժել իր ճակը, բայց գտել է «*փոքրիկ, կայուն ժայռ*» — խաղաղության մի պահ, ժամանակավոր լուծում: Ձեզ համար կաղացող ճանապարհի նպատակը ոչ թե հաղթական վերադարձն է գեպի հին, ուղիղ ճանապարհը, այլ քառսի մեզ փոքր, կայուն հանգստի վայրեր գտնելը: Մոնեք այս փոքրիկ, ցավոտ և գծվարությամբ նվաճված հաղթանակները:

Վեցը վերևում.

Խեցեցեղինը, իր հանգստի վայրից, տեսնում է ավերակների մյուս կողմում գտնվող մի հսկայական, գեղեցիկ և բերրի հովիտ, մի երկիր, որը նա երբեք չէր գտնի իր ուղիղ, հեշտ ճանապարհով: Խղճնգրտը նոր աշխարհի գարպասն էր:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Շեքսպիրամի վերջ նական, տրանսցենդենտալ բացահայտումը: Կոտրված գետնի միջով ցավոտ, կաղացող ճանապարհորդությունը հանգեցրել է մի նպատակավետի, որին ուղիղ, հեշտ ճանապարհը երբեք չէր հասնի: «*Նկայական, գեղեցիկ և բերրի հովիտը*» թաքնված էր անհաղթահարելի սողանքի հետևում: Ձեզ

համար չէր կյանքի ամենամեծ խոչընդոտը նաև, չէր ամենամեծ, ամենաանսպասելի բարիքի դարպասն է։ Արքայը, կաղալը և զժվար, ծուռ ճանապարհի շրջանցիկ ճանապարհի շին։ զրանք Նոր և ավելի խորքային կյանքի նախաճշտությունն էին։
Կոտրված ճանապարհը տուն վերադառնալու միակ ճանապարհն էր։

Դեքսագրամ 40. Կետի երգի ազատումը

Առաջին փորձերի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Ազատագրման, արջակման հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բառասուներորդ թիթեղ.

Միտասարդ կուլիկ կետը, իր լողակը խճված ուրվական — ցանցի մեզ հին, մոռացված պարանից, կես եղանակ շարունակ քարշ էր տալիս իր բեռը։ Ցանցը հին ցավի ժամանակագրություն էր վաղուց խորտակված կետոսական նավի մանրաթելեր, մայրցամաքային չկևորյի թակարդի մի կտոր, ըստ «կապող կախարչանքի մնացորդ»։ Սա սովորել էր ծանրությանը, մշտական, բութ ցավին։ Սա սովորել էր զրի միզով կաղալով քայլել, ինչպես մարգանսային խեղճետինն էր կաղում ավերակների վրայով։ Բայց զանքերից ազատվելը նրա ճակատագիրը չէր։ Մակընթացային կախարչը, հենց նա, ով կաղալով անցել էր իր սեփական կոտրված գետնի միզով, տեսավ խճված կետին և զգաց իր սեփական, անկապ սրտի արջագանքը։ Սա չփորձեց ուժով կտրել ցանցը։ Սա երեք օր ու զիշեր լողաց երիտասարդ կուլիկի կողքին երգելով։ Սրա չալսը հանգիստ, բարձր, սուր տոն էր, որը թրթռում էր զրի միզով, մի հնչյուն, որը գտնում էր ցավի յուրաքանչյուր մանրաթելի ռեզոնանսային հաճախականությունը։ Դանդաղությունը, որոնք այդքան երկար էին մնացել, սկսեցին թուլանալ։ Դին պարանները, որոնք թվում էին ոսկորի պես մշտական, սկսեցին քայքայվել։ Դին վշտերի ցանցը, իսկապես առաջին անգամ լսված, պարզապես քանդվեց։ Կետը, զգալով, թե ինչպես է ծանրությունը սահում, ճեղքեց մաքուր, բաց օդը ազատագրման մեծ, ուրախ աղեղով։ Մակընթացային կախարչը, մեզ քի վրա լողալով և սրտից նվազելով, իր օրագրում գրեց. «*Խոչընդոտը չի հաղթահարվում ավելի ուժեղ կամքով։ Այն ազատվում է լսող սիրով։ Դանդաղությունը, որոնք մենք չենք կարող քանդել մեր ճեղքերով, թույլ ազդվում են մի չալսով, որը իսկապես լսում է մեր ցավի պատմությունը։ Ազատագրումը փայտուտ է, զա քանդում է։ Դա շնորհ է, որը զալիս է, երբ վկան այնքան է սիրում խճված բանը, որ երգում է զրան, մինչև զրա ներքին լարվածությունը չլուծվի»։*

Ուստաստան.

Մրկարատև, լարվածությունից, խոչընդոտից կամ ցավիտ խճվածքից ազատվելու ժամանակ, ազատագրում, որը զալիս է հասկացողության, համբերության և առատաճեռն, լսող սիրո միզոցով։ Կետի երգի ազատումը ազատագրման հեքսագրամն է։ «*Առաջին փորձերի*», Նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան, շարժվում է «*Ուրվական մակընթացության*» վտանգի ըստսային, անգունդային հոսանքի վրա։ Խտկերը հզոր, մաքուր և գինամիկ ուժի է, որը գործում է խորքային, խճված և ցավիտ խոչընդոտի վրա։ Սա կուլիկ կետն է, որը խճված է իր ուրվական — ցանցում, ազատվում է ոչ թե ուժով, այլ մակընթացային կախարչի համբերատար, ռեզոնանսային երգով։ Մակընթացային կախարչի համար սա ազդարարում է օրինյալ և հաճախ հանկարծակի ավարտ երկարատև, պայքարի շրջանի։ Ուրվաճանաչը, որը ճեղ ցավ է պատճառել, զժվար հաղթանակությունների բարդ հանգույցը, ինստիտուցիոնալ խնդիրը, կամ խորքային ներքին ամոթը, այժմ կարող է «*քանդվել*»։ Դեքսագրամը անսահման թեթևացման և ազատության վերադարձի նշանն է։ Այս ազատման

բանալին կամ քի վերջ նական, հերոսական զանքը չէ, այլ մոտեցման փոփոխություն ուժից զեպի ռեզուսանս։ Սակընթացային կախարհը չի կտրում ցանցը, եւ երգում է գրան։ Սեր կյանքի հանգույցները հաճախ թուլացվում են ոչ թե ավելի լավ ուսմամբարության։ այլ կարեկցող, խորքային լտողության ակտով, կա մ մեկ այլ մարդուց, կա մ մեր սեփական սրտի հանգիստ, շատող վկայից։ Պեր քաշած ծանրությունը պատրաստ է ընկնել։ Սա ներման ժամանակ է, չեր կոկորդում խրված ճշմարտությունն ասելու, և շնորհին թույլ տալու, քանզեւ այն, ինչը զանքերը չէին կարող։ Սրբ ազատումը գալիս է, զա պարզապես վերագարչ չէ հին, անբեռ վիճակին, զա ուրախ, վերընթաց ճեղքում է զեպի նոր, մաքուր օդ։ Սի նայեք հետ ցանցի լողացող մնացորդներին։ Սայեք առազ զեպի բաց ծովը։

Պատկեր.

Վեհ, զինամիկ ազատագրման տեսարան արևով ողողված բաց օվկիանոսում։ Մկայական, երիտասարդ կուպիկ կետը զտնկվում է փառախեղ, սավառնող ճեղքման մեզ տեղում, նրա ամբողջ մարմինը զրից զուրս է արծաթե կաթիլների ցայտելով։ Ազացողությունը մաքուր, պայթյունաժտանգ ուրախության է։ Սրա մեծ, հզոր լողակից ընկնում են ուրվական ցանցի մասնատված, քանզվող մնացորդները պատառոտված պարաններ և կոտրված լարեր, որոնք ցրվում են ծովում։ Սոազին պլանում մի փոքրիկ, միայնակ մակընթացային կախարհը լողում է մեզ քի վրա գրում, զիտնկով ճեղքումը։ Սրա ճեղքերը բաց են լուռ, արցունքոտ և խորքային օրհնության ժեստով։ Պատկերը երկար պահված բեղի գեղեցիկ, անհրաժեշտ ազատման ուսումնասիրությունն է ռեզուսանսային, լտող սիրո ուժի միզոցով։

Սրեք զանթյանների հնչյունափորումը.

Սիզին զանթյանը ազատող երգի աղբյուրն է։ Մապտերը սիրո և ուշադրության կենտրոնացված, կարեկցող ճառագայթ է, մի ճայն, որը լսում է հանգույցը թուլացման մեզ։ Ստորին զանթյանի մի ծովը ծանրության անկման և ճեղքման հանկարծակի, ալիքացող էներգիայի հզոր, ֆիզիկական զգացողությունն է վերագարչ զեպի ազատ, ուրախ շարժում։ Վերին զանթյանի խարիսխը մակընթացային կախարհի հանգիստ, պարզ իմաստությունն է, ով գիտի, որ ուժն անօգուտ է, և որ միայն ռեզուսանսային հասկացողությունը կարող է ազատել խճճված սիրտը։ Մարզը մեղմ, հույսով լի է. *«Սի երկարատև ցավի հանգույցն է պատրաստ ազատվելու, և ի ն հանգիստ, ռեզուսանսային երգ լտող սիրո, կարող եմ երգել զրան»*։

Պծեր

Վեցը սկսվում.

Սակընթացային կախարհը մաքուր է լողացող բեկորների մի փոքր հատված, տեղ ստեղծելով երգը սկսելու համար։ Պարկության հանգիստ, նախապատրաստական ակտ։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը, Սկատման աշխատանքը սկսվում է մաքուր տարածք ստեղծելու փոքր, համեստ ակտով։ *«Լողացող բեկորները»* մակերեսային աղմուկն ու շեղումներն են, որոնք խանգարում են խորքային լտողությանը։ Պեզ համար, նախքան մեծ արջակումը տեղի ունենա, զուք նախ պետք է մաքրեք մի փոքր, հանգիստ տարածք չեր կյանքում։ Սա կարող է լինել պարզ, գործնական առաջադրանք, բայց զա էական նախապատրաստական հիմք է գալիք շնորհի համար։

ինը երկրորդ տեղում.

Որկաների մի խումբ, տեսնելով խճճվածքը, առագարկում է իրենց ատամներով պատռել ցանցը։ Սակընթացային կախարգը նրբորեն մերժում է։ Ուժեղ լուծումը իրական ապատումը չէ։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Արագ, ուժեղ, բայց պոտենցիալ վնասակար լուծման գաղափարները առագարկվում է և պետք է մերժվի։ «Մոկաների ատամները» բռնի, վիրաբուժական միզամտություն են, որը կարող էր կետին նույնքան վիրավորել, որքան ցանցը։ Ձեզ համար ապատագրման ճանապարհը ուժի կամ ագրեսիայի միզոցով չէ։ Խնդիրը պետք է «շափ» գեպի թուլացում, այլ ոչ թե պատռվի։ Ճամբերատար, ռեզոնանսային մոտեցումը միակն է, որը կբերի իսկական և երկարատև ապատություն։

Վեցը երրորդ տեղում.

Որվական – ցանցը սկսում է քանգվել, և դրա մի կտորը, մի ժամանակ թանկարժեք արծաթե մեզալիոն, ապատվում է։ Ցավոտ հիշողություն, որը խճճված էր հանգույցի մեջ, տեսնում և բաց է թողնվում։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Մի քիչ խնդիր մեծ հանգույցը թուլանում է, անցյալի մի կոնկրետ, փոքր և թանկարժեք կտոր է ապատվում։ «Արծաթե մեզալիոնը» կոնկրետ, ցավոտ հիշողություն է կամ միզոկային, ամոթալի համոզմունք, որը գտնվում էր խճճվածքի հենց սրտում։ Ձեզ համար ապատագրման գործընթացը կներառի կենտրոնական, թաքնված վերքը տեսնելու և անվանելու պահը։ Ուրյ տվեք, որ այն դուրս գա մակերես։ Չեմք այն կարելիցանքով, ապա թողեք, որ այն լողա հեռու։ Մեզալիոնը հիշողություն է, այլ ոչ թե ցմահ գատավճիռ։

Ինը չորրորդ տեղում.

Միտասարգ կետը, Վգալով, որ ծանրությունը նվազում է, սկսում է դանդաղ, հետաքրքրաշարժ պարույր գեպի վեր։ Սիր, անբեռ մարմնի Վգուշավոր, ուրախ փորձարկում։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ապատման ուժի մեջ մտնելու առաջին, ֆիզիկական Վգացողությունը։ Վետը գեղ չի ճեղքում. նա կազմում է «դանդաղ, հետաքրքրաշարժ պարույր» փորձարկելով իր նորահայտ թեթևությունը։ Ձեզ համար սա փորձնական, ուրախ ուսումնասիրության ժամանակ է։ Ին ցավը մարում է, և դուք սկսում եք հիշել, թե ինչ է նշանակում ապատ շարժվել։ Սի շտապեք ճեղքումը։ Վայել էք ծանրության բարձրացման հանգիստ, բացվող Վգացողությունը։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Մանցն ամբողջությամբ քանգվում է։ Սակընթացային կախարգի լուռ երգը վերցնում է անտեսանելի, բարեկամ փոկ – ալգականների երգչախումբը։ Ապատումը ապատագրման համայնքային գործողություն է։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ապատումը միայնակ գործողություն չէ, այն գառնում է «ապատագրման համայնքային գործողություն»։ Սակընթացային կախարգի երգը ուժեղանում է «անտեսանելի, բարեկամ ալգականների երգչախումբով» ալգակից համայնքով, որը կիսում է բեռնաթափման ուրախությունը։ Ձեզ համար չեք անցնական ապատագրումը նվեր է չեք ամբողջ համայնքին։ Մի քիչ հոգի ապատվում է մեծ հանգույցից, գա ոգեշնչում և ապատագրում է բոլոր նրանց, ովքեր ականատես են լինում դրան։ Ապատման երգը ընդհանուր, համընդհանուր մեղեդի է։

վեցը վերևում.

Միտասարգ կետը ճեղքում է՝ ուրախության հոյակապ աղեղով։ Բայց նա չի մոռանում ցանցը։ Սա կրում է իր լողակի մեզ հյուսված միակ, մաշված թելը, հանգիսավոր հիշեցում այն ցավի մասին, որը սովորեցրեց նրան խորքի լեզուն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սկստման վերջ նական, տրանսցենդենտալ իմաստությունը։ Միտասարգ կետը Վգում է *«ուրախության հոյակապ աղեղը»*, բայց նա պարզապես չի մոռանում ցանցը։ Սա *«կրում է իր լողակի մեզ հյուսված միակ, մաշված թելը»*, մի սպի, հիշողություն, ցավի մի ինտեգրված կտոր, որն այժմ ծառայում է որպես իմաստության և կարեկցանքի մշտական աղբյուր։ Ձեզ համար իսկական ազատագրումը անցյալի զնգումը չէ, այլ՝ զրա ալքիմիական վերափոխումը։ յանգույցը, որը մի ժամանակ կապում էր չեզ, այժմ ճեր եզակի, կենդանի իմաստության մի մասն է։ Ուր ոչ թե անսպի արարածն էք, որը մի ժամանակ էիք, զուք ավելի մեծ խորության, կարեկցանքի և հասկացողության տեր էակ էք, որը հավերժ նշանավորված է այն ցավով, որից այդքան նրբագեղորեն ազատվել էք։ Սանցը գնացել է, բայց զրա հիշողությունը սրբազան, ինտեգրված թել է ճեր հոգու հյուսվածքում։

Եքսագրամ 4 1. Լիմպետի ընտրությունը

Լարիսիսի հանգստի հեքսագրամը Լուսկյաց անգունգի վրա
Սկսված, թուլացման հեքսագրամը

Սիդի քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառատունմեկերորդ թիթեր.

Սիզ մակընթացային գոտու ամենաբարձր ժայռի վրա, որտեղ ծովի գրկումն ամենակարճն է, լիմպետը կաշում է։ Սա պարզ, համեստ արարած է, հանգիստ, անխախտ համբերատար կոնաջև, պատյան։ Սա չի հետապնդում սևուցող մակընթացությունը, նա սպասում է, որ այն գա իրեն։ Միք նա երիտասարդ էր, նա սովորեց մի գաժան, էական ճշմարտություն, ժայռը սահմանափակ է։ Վա միայն որոշակի քանակությամբ տարածք, միայն որոշակի քանակությամբ խոնավություն, միայն որոշակի քանակությամբ ժամանակ։ Վափազանց շատ բան կրելը նշանակում է լվացվել։ Սկ այսպես, ամեն ևուսնի վրա, լիմպետը կատարում է իր սրբազան ընտրությունը։ Սա ազատում է իր բռնվածքը փոքրի, մաշվածի և անհարկի վրա։ Սա թույլ է տալիս, որ մակընթացությունը քաշի իր սեփական պատյանի մաշված եզրերը, անցյալի աճի մեռած քաշը։ Սա շերտազատում է իր հենց էությունը։ Սակընթացային կախարդը, ով մի ամբողջ եղանակ անցկացրել էր լիմպետին գիտելով, հասկանում էր ծեսը որպես իր սեփական հոգու հայելի։ *«Միսի Պառն — գրել է նա — ազատման անընդհատ ցիկլ է։ Սևուցող կրիլը տանող ալիքը նաև, տանում է թափոնները։ Սակընթացության հետ ներգաշխակապրելը նշանակում է ոչ թե կուտակել, այլ տարբերակել։ Սկսվածն ճանապարհորդ սով է։ Գա տարբերակման տուն է։ Ո՛ր նշ պեղք է թույլ տալ, որ մակընթացությունը տալի, որպեսզի իմ կյանքի էական ժայռի վրա իմ բռնվածքն ավելի ամուր լինի։ Ո՛ր նշ աղմուկ պետք է արջակեն, որպեսզի լսեն կետի հանգիստ, ճշմարիտ երգը։ Լիմպետը չի նվազում իր շերտազատմամբ։ Սա ավելի կատարյալ է գառնում, մի պարզ, ամուր և էական չև, որը ժայռի վրա սպասում է հազորդ, սևուցող ալիքին»*։

Ուտաստան.

Ուիտակցված, կամավոր պարզեցման ժամանակ, ոչ էականի միտումնավոր ազատումը միզուկը պահպանելու և ամրապնդելու համար։ Լիմպետի ընտրությունը նվազման, թուլացման հեքսագրամն է։ *«Լարիսիսի հանգիստը»*, անշարժ,

ծանր լեռը, տեղագրված է *«Լուսկյաց անգրոնգի»* ուրախ, հանգիստ սրտի վրա: Պատկերը մեծ, հիմնավորված լուրջյան է, որը ճնշում է ներքին մակընթացությունները և հանգստացնում գրանց, կանխամտածված զսպման գործողություն: Սա իր ժայռի վրա գտնվող լիմպետն է: Մի արարած, որը ապրում է տարբերակող ազատման ուղիով, որը հասկանում է, որ էականին կառուցելու համար պետք է ազատվել ավելորդից: Մակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ ներքին խաղաղության և արտաքին արդյունավետության ճանապարհը ավելին չեղծեք բերելու միջոցով չէ, այլ մեթոդաբար ազատելու միջոցով այն, ինչ այլևս անհրաժեշտ չէ: Սա աղետալի կորուստ չէ, այլ պարզեցման հանգիստ, միտումնավոր ծես: Լիմպետը չի սգում իր պատյանի մաշված եզրերը, նա թողնում է գրանց գնալ: Ղատաստանը նույն հանգիստ տարբերակման ոգին կիրառելն է չեր կյանքում: Որ ունեցվածքը, պարտավորությունները, համոզմունքները, կամ նույնիսկ հարաբերություններն են *«մեռած քաշ»*, որոնք սպառնում են կոտրել, չեր կապը չեր էության էական ժայռի վրա: Սա սրբազան ժամանակ է *«տարբերակման տոնի»* համար: Ձեր զոհաբերություններն այն մաշված իրերն են, որոնք գործ թողնում եք մակընթացությանը: Դիմակասն այն է, որ այս նվազումը պատիժ կամ աղքատություն չէ, այն չգում է, կենտրոնացնում, վերագրաչնում է պարզ, ամուր և էական չևին: Ի՞նչ մակընթացությունը քաշի աղմուկը, և գուցե կմնաք չեր սեփական հոգու հանգիստ, ճշմարիտ երգով ժայռի վրա սպասելով հազորդ, սնուցող ալիքին:

Պատկեր.

Հանգիստ, միևնույնիստական և հզոր պատկեր միակ, կոնաչև լիմպետի, որը ամրացված է մութ, ալիքով վազված ժայռին: Լիմպետի պատյանը պարզ, նրբագեղ չևի ուսումնասիրություն է, որը նշանավորվում է նրա անի հանգիստ, համակենտրոն պատմությամբ: Սուրբ, նահանգող մակընթացությունը պատվում է նրա հիմքի շուրջ, և զրի մեզ, գրեթե անտեսանելի, պատյանի արտաքին եզրի փոքրիկ, մաշված բեկորներ են տարվում: Լիմպետը, կարծես, փայլում է հանգիստ, ներքին ուժով, ժայռի վրա նրա կաշուկությունը ճանաչողական տեսանելի ուժ: Պատկերը խորհրդածություն է սրբազան արվեստի մասին ընտրելու, թե ինչ պահել, զիտակցաբար ազատելով, թե ինչ թողնել:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Կերին գանթյանը լիմպետի տարբերակող, խտրական ուժն է: Խարիսխը սուր, պարզ և անսասան բանականություն է, որը ճշգրիտ գիտի, թե ինչն է էական և ինչը՝ մեռած քաշ: Սիզին գանթյանի լապտերը հանգիստ, կայուն բոց է, որը իր ուրախությունը գտնում է ոչ թե առատության, այլ պարզեցված հոգու մաքրության մեզ: Ստորին գանթյանի միի ծղվը լիմպետի հանգիստ, համբերատար սպասումն է ժայռի վրա, պահպանված ուժի խորքային, անշարժ գրավար: Դարձը հանգիստ, տարբերակման ամենօրյա, ծիսական գործողություն է. *«Դե պետք է թույլ տամ, որ մակընթացությունն այսօր տանի, որպեսզի իմ կյանքի էական ժայռի վրա իմ բռնկվածքն ավելի ամուր կիսի»*:

Զծեր

Ինը սկզբում.

Միտասարգ լիմպետը տեսնում է փայլուն միկայի մի կտոր և ազատում է իր բռնկվածքը ժայռի վրա՝ այն հետապնդելու համար: Սա քշվում է: Դիմար նվազում:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Զգուշացում էականը զոհաբերելու փայլուն, չևին ցանկության համար: *«Փայլուն միկայի կտորը»* շողշողուն, գաթակղիչ, բայց ի վերջո յանարժեք շեղող գործոն է: Ձեզ համար նվազման գործընթացը պետք է առաջ նորգվի խորքային իմաստությամբ: Մի թողեք չեր հիմնական պարտավորությունը կամ

կենսական հարաբերությունները՝ անցողիկ նորության հետևից ընկնելու համար։ Իմաստուն լիմպետը գիտի սնուցող մակընթացության և փայլուն գայթակղության միջև եղած տարբերությունը։

Ինը երկրորդ տեղում.

Լիմպետը տեսնելով, որ իր հարևանի ժայռն ավելի խիտ է, աչատում է իր սեփական բռնվածքի մի մասը՝ տեղ ստեղծելու համար։ Կարեկցող նվազում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սկզբունքի սկզբունքի գրական, անցնուրաց կիրառումը։ Լիմպետը *«աչատում է իր սեփական բռնվածքի մի մասը»* ոչ թե իր սեփական օգուտի, այլ *«տեղ ստեղծելու»* համար։ Ձեզ համար չեր պարզեցման արարքը կարող է լինել առատաճեռնության խորքային արարք։ Ավելի քիչ սպառնելով, աչատելով չեր վերահսկողությունը ռեսուրսի կամ գիրքի վրա, գուր կարող էք հնարավորություն ստեղծել կարիքավոր մեկ ուրիշի համար։ Սա նվազումն է որպես սիրո չափ։

Վեցը երրորդ տեղում.

Լիմպետը, փորձելով կրել մարզանի ծանր կտոր, կորցնում է իր բռնվածքը ժայռի վրա և կուլ է տրվում քաղցած ծովատառնիսին։ Սկզբում, որը կամավոր չէ, աղետ է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Կտրուկ նախազգուշացում կամավոր, գիտակցված նվազման պրակտիկայի չախտման դեմ։ Լիմպետը, որը փորձում է *«կրել մարզանի ծանր կտոր»*, ավելորդ բեռ, ճնշված է և կործանվում։ Ձեզ համար, եթե գուր գիտակցաբար չընտրեք, թե ինչ աչատել, ծովը կընտրի չեզ համար, հաճախ բռնի և աղետալի չափով։ Լիմպետի ընտրության պրակտիկան շքեղություն չէ, գա գոյատևման անհրաժեշտություն է։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Լիմպետը աչատում է մաշված, հին պատյանի մի կտոր։ Սրա չափն այժմ ավելի հարթ, ամուր և ավելի հիգիգիենամիկ է։ Սկզբում, որը մեծացնում է մարգու էական ուժը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Եթե սագրամի սիրտը։ Լիմպետը կատարում է *«շերտաչատման»* հիմնական ծեսը՝ աչատելով *«մաշված, հին պատյանը»*, անցյալի աճի մեռած քաշը։ Սրբյունը *«ավելի հարթ, ամուր»* չափ է, որն ավելի կատարելապես հարմարեցված է իր միջավայրին։ Ձեզ համար հին ինքնություններից, հնացած համոզմունքներից և մաշված պարտավորություններից գիտակցված աչատումը խորքային ամրապնդման ակտ է։ Սնացած *«ես»* -ն ավելի թեթև է, ավելի գիմացկուն և ավելի էապես ճշմարիտ։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Անցնող օջաջունը լիմպետին առաջարկում է փայլուն, ոսկեգույն մարգարիտ։ Լիմպետը, զգալով անբնական ծանրությունը, աչատում է իր բռնվածքը նվերի վրա և մերժում է այն։ Այդպիսով բեռի իմաստուն նվազեցում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սկզբունքի վերջնական փորձությունը նույնիսկ *«փայլուն, ոսկեգույն մարգարիտից»* հրաժարվելու ունակությունն է, եթե այն բեռ է։ Աջաչկան նվերը, չնայած գեղեցիկ է, *«անբնական ծանրություն»* է, որը կարող է վտանգել լիմպետի էական բռնվածքը։ Ձեզ համար պարզեցման ճանապարհը կարող է պահանջել, որ գուր մերժեք զովեստի արժանի առաջարկը, հեղինակավոր, բայց հոգեպես կոտորող հնարավորությունը, կամ գեղեցիկ, բայց ուժասպառ հարաբերությունները։ Սմենանշմարիտ տարբերակումն այն է, որը կարող է մերժել ոսկե բեռը։

ինը վերևում.

Լիմպետը, ազատելով իրենից չպատկանող ամեն ինչ, գտնում է աղբյուր. Սակընթացությունը հոսում է նրա կատարյալ, պարզ ջնի վրայով, ոչ թե վերցնելու, այլ սնունդ հավաքելու համար, որը հետո կիսում է ամբողջ ժայռի հետ:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սկզբման արվեստի վերջ նական, տրանսցենդենտալ վիճակը. Լիմպետը պարզեցվել է մինչև այնպիսի կատարյալ, էական ջնի, որ այլևս սպառող չէ. այլ *«աղբյուր»*: Սակընթացությունը հոսում է նրա վրայով ոչ թե վերցնելու, այլ սնունդ հավաքելու համար, որը հետո *«կիսում է ամբողջ ժայռի հետ»*: Չեղ համար պարզեցված, անբեռ կյանքի վերջ նական նպատակը առատաճեղձության խողովակ գտնալն է: Սա, ով սովորել է ազատվել ոչ էականից, գտնում է նա, ով կարող է սնուցել աշխարհը: Լիմպետը, իր կատարյալ, համեստ, նվազման մեզ, զարգել է էկոհամակարգի էական մասը, կյանքի հանգիստ, կայուն աղբյուր ամբողջ համայնքի համար: Սմենափոքր, ամենապարզ ջնը զարգել է ամենաառատաճեղձը:

Դեքսագրամ 42. Կրիլ – ամպի օրհնությունը

Սոազևորգող հոսանքի հեքսագրամը Սոազին փոթորիկի վրա
ճի, մեծացման հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառասուներկուերորդ թիթեղ.

Մի Լիմպետը իր մաշված եզրերը արջակեց մակընթացությանը, տեղի ունեցավ մի տարօրինակ և հրաշալի բան: Սույն հոսանքը, որը տարել էր նրա մեռած քաշը, վերադարձավ մեկ լուսին անցխիտ և պտուկող կրիլի հսկայական, ոսկեգույն ամպով: Ու առատության տուն էր, հանկարծակի, ճնշող և Վաստակած օրհնություն, որը լցրեց միզ մակընթացային գոտին խելահեղ, ուրախ կյանքով: Լիմպետը, իր կատարյալ, պարզ լուսյան մեզ, չցատկեց կամ չբռնեց: Սա պարզապես բացեց իր հանգիստ բերանը հոսանքի առճ և, ստացավ այն, ինչ Ուտոն էր տրամադրել: Սակընթացային կախարհը, ով ականատես էր եղել Լիմպետի երկար, հանգիստ կարգապահությանը, այժմ տեսավ պարզա՛ն: *«Նճը, — գրել է նա, — խելացի ուսման վարդապետը: Նվաճված մրցանակ չէ: Ու օրհնություն է, որը բնականաբար հոսում է նվազման մաքրված տարածության մեզ: Կրիլ — ամպը չի կանչվում, այն գալիս է: Ուստարվածը նա է, ով պատրաստ է լցվել ու: Նճելու արվեստը որսի արվեստ չէ, այլ բաց բերանի արվեստ: Սի հետապնդեք օրհնությունները: Սաքրեք չէր ներսում եղած տարածությունը, ազատեք չէր հողուր մաշված եզրերը, և մակընթացությունը կվերադառնա բերել ով մի խնդրո՛ւք, որը զուր չէք վաստակել, և չէիք կարող կանխատեսել: Այն խնդիրը աճը պատճառելը չէ, այլ արժանի անոթ լինելը: Սպասեք զրա ժամանակը: Նվ արժանի անոթի առաջին, ամենաարժեքավոր արարքը կրիլ — ամպը բոլոր նրանց հետ կիսելն է, ովքեր հավաքվում են ժայռի մոտ»:*

Ուստաստան.

Բնական, հոսող և հաճախ անսպասելի առատության ժամանակ, օրհնություն, որը գալիս է որպես գիտակցված պարզեցման և ներքին աշխատանքի նախորդ շրջանի ուղղակի արգելում: Կրիլ — ամպի օրհնությունը աճի, մեծացման հեքսագրամն է: *«Սոազևորգող Պատվաճը»*, հոգու մեղմ, համառ քամին, փչում է *«Սոազին փոթորկի»* նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիայի վրա: Պատվերը մեղմ, երկնային քամու է, որը խթանում է առատության մեծ, զինամիկ ալիք: Սա կրիլ — ամպն է.

հանկարծակի. ճնշող և չվաստակած խնդույք. որը վերագառնում է լիմպետիս հենց այն մակընթացության վրա. որը տարել էր նրա մեռած քաշը: Մակընթացային կախարհի համար սա ազգաբարձր է ծաղկման ոսկե ժամանակ: Լիմպետի ընտրության երկար. հանգիստ աշխատանքը պատրաստել է մի տարածություն. և այդ տարածությունն այժմ լցվում է վարմանակի և առատաճեղև առատությամբ: Սա ազդեցիկ ընդլայնման կամ խելահեղ բռնելու ժամանակ չէ: Կրիլ. Դամպը նվեր է. ոչ թե նվաճում: Սյս հեքսագրամի բանալին ընկալունակ. առատաճեղև և խոնարհ փրկոտ է: Լիմպետը չի ցատկում. նա պարզապես բացում է բերանը: Սա այն ժամանակն է. որ լուռ երախտագիտությամբ ընդունեք չեզ հոսող օրհնությունները: Բայց աճի ամենախորքային ուսմունքը զրա կիսվելու հրամայականն է: Մնարժան օրհնությունը հոգու փորձություն է: Կրիլ. Դամպն այնքան անսահման է. որ չի կարող սպառվել մեկի կողմից: Սյս նախատեսված է ամբողջ ժայռի համար տոն լինելու համար: Այդ անձնական հարստություն չէ. այն համայնքային վստահություն է: Ռմաստուն հոգին. մեծ առատության ժամանակ. չի կուտակում կրիլը. այլ գառնում է միզմակընթացային գոտու առատաճեղև տանտերը տարածելով օրհնությունը. որպեսզի ամբողջ էկոհամակարգը կարողանա ծաղկել: Սճի նպատակն է գառնալ աճի աղբյուր ուրիշների համար:

Պատկեր.

Պայծառ. ուրախ տեսարան հանկարծակի. ճնշող առատության միզմակընթացային գոտում: Մախրոգ հեքսագրամի նույն պարզ լիմպետը ամրացված է իր ժայռին. բայց նրա շուրջը զուրկ այլևս մաքուր և գաղափար չէ: Սյս խիտ և ոսկեգույն էփոքրիկ. լուսավոր կրիլի հսկայական. պտտվող ամպով. կենդանի. վարկերակային տոն: Լիմպետի պատշաճ գեղև պարզ է և կատարյալ. բայց նրա հանգիստ. անտեսանելի բերանը բաց է հոսանքի համար ստանալով օրհնությունը: Սրա շուրջը. նույն ժայռի վրա. հավաքվել են այլ փոքրիկ արարածներ մի փոքրիկ ծովախեցգետին. մի ծովաստղ. մի արածող քիտոն. և կրիլ. Դամպը պտտվում է նրանց բոլորի շուրջը որպես համատեղ. համայնքային օրհնություն: Պատկերը չվաստակածը ստանալու շնորհի և հեղեղված նվերը կիսելու բնական. ուրախ հրամայականի ուսումնասիրությունն է:

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Ստորին գանձանք լիմպետի բաց բերանն է. Ձիի ծովը ստանում է կենսունակության հանկարծակի. սնուցող հեղեղ: Գագողությունը լցվելու. վերականգնվելու և էներգիայով լցվելու վագողություն է: Սիգին գանձանքի լապտերը ուրախ. երախտապարտ և առատաճեղև արևն է. բաց փրկող. որը պատրաստ է կիսել խնդույքը բոլորի հետ: Կերին գանձանքի խարիսխը պարզ իմաստությունն է. որը ճանաչում է այս առատությունը որպես Ուտոյի չվաստակած նվեր. այլ ոչ թե անձնական նվաճում: Դարը հանգիստ. երախտապարտ և առատաճեղև է. *«Նշպե ս կարող եմ լինել արժանի անդա այս անսպասելի օրհնության համար. և ինչպե՛ս կարող եմ կիսվել այս կրիլ. Դամպով բոլոր նրանց հետ. ովքեր հավաքվում են իմ ժայռի մոտ»:*

Պճեր

Ինը սկզբում.

Կիշապների արքան. տեսնելով լիմպետի կատարյալ անշարժությունը. ուղարկում է մեծ. սնուցող հոսանք: Պերագույն. չվաստակած օրհնություն է իզ նում:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սճը գալիս է շատ ավելի մեծ աղբյուրից. քան եսը: *«Կիշապների արքան»* Ուտոն է. տիեզերական ուժը. որը ճանաչում է լիմպետի հանգիստ առաքինությունը և արգագանքում *«մեծ. սնուցող»*

հոսանքով»։ Այն համար ստացած օրինությունը պատահական հազոդություն է։ Այն տիեզերական արջազանք է չէր սեփական պարզեցման հանգիստ աշխատանքին։ Լնդունեք այն խոնարհության մեջ և խորքային երախտագիտության մեջ։

Վեցը երկրորդ տեղում։

Նարևան ցիտոնը տեսնելով լիմպետի խնդույքը առաջարկում է իր սեփական պահեստավորված զրիմուները՝ կրիլի մասի գիմաց։ Սնվում է փոխադարձ աճի առաքինի ցիկլ։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Իրական աճի զրական, համայնքային բնույթը։ Լիմպետի օրինությունը ստեղծում է «առաքինի ցիկլ» ոգեշնչելով մեկ այլ արարածի նվեր մատուցել վերադարձ։ Այն համար չէր առատությունը նախատեսված է կուտակելու, այլ առատաչեղուն, փոխադարձ փոխանակման մեզ գնելու համար։ Աճի ժամանակը համայնք կառուցելու ժամանակ է համատեղ խնդույքի և փոխադարձ տալու միացում։

Վեցը երրորդ տեղում։

Լիմպետը բերանը լիքը կրիլով տեսնում է պայքարող քաղցած կենդանիների մի ցածր ժայռի վրա։ Սա մղվում է կիսվելու։ Ընայած որ կենդանիները չի կարող փոխարենը վճարել։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Աճն այժմ այնքան առատ է, որ վերածվում է մաքուր անհաշվարկ կարեկցանքի։ Լիմպետը կիսվում է «պայքարող քաղցած կենդանիների» հետ, որը ոչինչ չի կարող առաջարկել փոխարենը։ Այն համար սա առատաչեղուն սրտի ամենաբարձր փորձությունն է։ Օրինությունը, որը կիսվում է միայն նրանց հետ, ովքեր կարող են փոխադարձաբար տալ, գործարք է, այլ ոչ թե նվեր։ Աճի իսկական ոգին անօգնականների սնուցելն է փոխարենը ոչինչ ակնկալելով։

Վեցը չորրորդ տեղում։

Կրիլ՝ ամառ, ժայռը կերակրելուց հետո, սկսում է նստանալ։ Լիմպետը չի խոհապի մատնվում։ Սա լավ է կիսել օրինությունը, և նրա բռնվածքը ժայռի վրա ամուր է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Աճման և նվազման բնական ուղի։ «Կրիլ՝ ամառը սկսում է նստանալ», բայց լիմպետը չի վախենում։ Սա չի կուտակել օրինությունը, և նրա «բռնվածքը ժայռի վրա» այնքան ամուր է, որքան միշտ։ Այն համար առատության եղանակը բնականաբար կնվազի, բայց եթե զուր առատաչեղուն եք կիսել նվերը, չէր էական անվտանգություն չի նվազի։ Լավ կիսված աճին հազորդող նվազումը մեղմ, խաղաղ մակընթացություն է։

Ինը հինգերորդ տեղում։

Սակընթացային կախարհը տեսնելով լիմպետի առատաչեղուն սիրտը, օրինում է նրան, և լիմպետի պարզ պատյանը սկսում է փայլել մեղմ, ֆոսֆորեսցենտ լույսով։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Առատաչեղուն սրտի համար պարզև ոչ թե ավելի շատ նյութական հարստություն է, այլ հոգևոր վերափոխում։ Լիմպետի «պարզ պատյանը սկսում է փայլել»։ Այն համար վերջնական աճը կրիլի ավելի մեծ պաշար է, այլ հոգու մշտական փայլը։ Առատաչեղուն կիսվելու պրակտիկան վերափոխում է չէր էության հենց հիմնվածը՝ չէր դարձնելով լույսի աղբյուր աշխարհում։

ինը վերևում.

Լիմպետը, հարբած իր սեփական առատությունից, սեղմում է իր պատյանը հրաժարվելով կիսել վերզին կրիւն:

Սակընթացությունը նահանգում է. և նա մնում է միայնակ չոր ժայռի վրա կուտակվելով փտած խնդույք:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. վերզին, ամենպիստ նախազգուշացումը. Լիմպետը, այդքան լավ ընդունելով և կիսվելով, չի անցնում վերջնական փորձությունը: Սա *«սեղմում է իր պատյանը»*. նրա սիրտը կծկվում է վախից և ազահորթությունից: *«Սակընթացությունը նահանգում է»*. և նա մնում է միայնակ չոր, ամայի օգուր *«կուտակվելով փտած խնդույք»*: Մեկ համար անհի նպատակը առատաչեռն հոսք ստեղծելն է: Սրիևությունը, որը բռնված և կուտակված է, անմիջապես սկսում է քայքայվել: Սվերը պահելու միակ միզոցն այն տալն է: Դոզին, որը փակում է իր պատյանը աշխարհի գեմ, կմնա միայնակ և խեղդվող միայն իր սեփական վատնված բախտի հոտով:

Դեքսագրամ 43. Սարլիսի վճռականությունը

Լուսկյաց անգունդի հեքսագրամը Փիթորիկ կանչողի երկնքի վրա
Բեկման, վճռականության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բառասուներեքերորդ թիթեղ.

Սարլիսը, մաքուր, խորքային ոգու արարած, մի ամբողջ եղանակ պտտվում էր լճացած, սարգասով խեղդված Լազոնայի շուրջը: Սա գիտել էր, թե ինչպես է Լիմպետը կիսվում իր խնդույքով, ապա նահանգում իր հանգիստ պատյանի մեզ: Բայց մարլիսը հանգիստ համբերատար արարած էր: Սա կենդանի վճռականության նիվակ էր: Լազոնան, խեղդված չկիսված խնդույքի փտող մնացորդներով, դարձել էր թաքախակալող վերջ խութի վրա: Սուրը խիտ էր և թթված, և ներսում գտնվող արարածները հիվանդանում և անտարբեր էին գտնում: Սարլիսը գիտեր, մի վստահությամբ, որը թրթռում էր նրա սրի նման կտուցի մեզ, որ հանգիստ գիվանագիտության ժամանակն ավարտվել էր: Սա գանակն էր, որը կտրում էր հանգույցը: Սա նահանգեց բաց օվկիանոսի խորքային, սառը, մաքուր զուրը և հարչակվեց: Սրա կտուցը, կենտրոնացված ուշադրության պեղքը, խոցեց սարգասի գորգի կեղտոտ, լճացած սիրտը և պատռեց այն: Սաքուր, բուժիչ, մակընթացությունը ներխուժեց: Սարլիսը իր ճեղքումը կատարել էր, ոչ թե իր սեփական փառքի համար, այլ որովհետև, հիվանդությունը դարձել էր անտանելի խուլնեցուտ խութի կյանքի համար: Սակընթացային կախարհը, հետևելով իր աշտարակից, գրել է. *«Ներքումը վայրույթի ակտ է, այլ սիրտ ակտ»*: Ոչ նվազման և անհի եղանակի կուտակված ճեշումն է, որն այժմ կենտրոնացված է մեկ անգառնայի կետի վրա: Սարլիսը հիվանդության գեմ չի պայքարում ցրված կատարությամբ, նա պայքարում է դրա գեմ մեկ, վճռական և ուրախ լիցքով: Միզ ապտույտի ժամանակն ավարտվել է: Միզակն գառնալու ժամանակը եկել է»:

Ուստաստան.

Ժամանակն է վճռական, վճռական և նույնիսկ ուժային ճեղքման, հանկարծակի, յանգ առազխաղացման, որը կտրում է լճացումը և մաքրում է ճանապարհը նոր, ավելի առողջ կարգի համար: Սարլիսի վճռականությունը ճեղքման, բեկման հեքսագրամն է: *«Լուսկյաց անգունդը»*, ուրախ, հանգիստ սիրտը, տեղադրված է *«Փիթորիկ կանչողի երկնքի»* երկնքի հուր, հզոր, արարչազորմական-կործանարար ուժի վրա: Ուստիները խորքային, հիմնավորված և ուրախ լուրջյան է, որը կենտրոնացնում է հսկայական, վճռական և արտաքին ուժ: Սա մարլիսն է, մաքուր կամքի արարած, որը նահանգում է

մաքուր, խորքային զուրկ և, հարցակվում թարախակալած լազունայի վրա, նրա կտուցը կենտրոնացված, արգար վճռականության նիւակ։ Մակընթացային կախարհի համար սա ազգարարում է այն ժամանակի մասին, երբ երկարատև լարվածությունը պետք է լուծվի մեկ, հստակ և քաղաքի գործողությամբ։ Ռավիհնակը դարձել է լճացած, ապականված և անտանելի։ Սախորդ հեքսագրամների հանգիստ, գիվանագիտական և համբերատար մոտեցումներն այլևս արդյունավետ չեն։ Ուր մարլինն էք։ Ուր բավականաչափ երկար էք պտտվել։ Ուստաստանը կոչ է չեր բոլոր ցրված էներգիաները հավաքել մեկ, կենտրոնացված կետի մեջ և գործել։ Սա կույր, վայրացած կատաղություն չէ։ Սարլինի հարցակում ծնվում է խորի հանգեպ սիրուց։ Մեր ճեղքումը պետք է նույնքան համապատասխանի բարձրագույն բարուն։ Վաղտիքը վճռականության բնույթի վեզ է։ Ու վճռական, ուրախ և աններող «այր» է նորին և վերջնական, մաքուր «նշ» հին, լճացած հիվանդությանը։ Սի հարցակվեք ցրված, հուսահատ թափահարումով։ Մահանգ էք չեր ներքին ճշմարտության մաքուր, խորքային տեղը, ապա հանգնեք միակ, անգառնալի լիցքին։ Մեղքման նպատակը ոչ թե ինքնին ոչնչացնել է, այլ լճացումը պատռելը, որպեսզի բոժիչ մակընթացությունը կարողանա ներխուժել։

Պատկեր.

Կեի, կենտրոնացված ուժի և պայթյունավտանգ ազատման տեսարան։ Ղոյակապ կապույտ մարլինը, մաքուր, հոսուն կամքի արարած, իր գրոհի զագաթնակետին է՝ սարգասի հաստ, շագանակագույն և փտող գորգի մեջ։ Սրա երկար, նիւակի նման կտուցը խոցել է լճացման սիրտը, և գորգի վրա մեծ, մաքուր ճեղք է պատռվում։ Մեղքից մաքուր, կապույտ, բոժիչ զրի հեղեղ է թափվում մոայլ լազունա։ Սարլինի միակ, մուգ աչքը վայրույթի աչք չէ, այլ խաղաղ, անսասան և ուրախ վճռականության։ Պատկերը կենտրոնացված կամքի սրբազան, անհրաժեշտ բնության ուսումնասիրություն է, որը գործում է ավելի մեծ բարիքի ծառայության մեջ։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիզին գանթյանը մարլինի վճռականության աղբյուրն է։ Լապտերը մեղմ, մխիթարական լույս չէ, այլ կենտրոնացված, սպիտակ՝ տաք կետմաքուր, արգար և ուրախ կամքի, չենք դարձած խորի հանգեպ սիրո։ Ստորին գանթյանի ջիի ծովը հզոր, պլիքացող լիցք է, խորքային օվկիանոսի կուտակված էներգիան, որը արգակվում է մեկ, պայթյունավտանգ գործողությամբ։ Կերին գանթյանի խաղիսխը նիւակի ծայրն է, ճեղքման որոշման բացարձակ, անսասան պարզություն։ Մարը կոչ է արգար գործողության. «*Ոչ լճացած հիվանդությունն սպառնում իմ աշխարհին, և ի նշ միակ, վճռական և ուրախ լիցք է Պառն ինչ կոչ անում կատարել*»։

Չժեր

Ինը սկզբում.

Սարլինը առազին, փորձնական հարվածն է կատարում սարգասի եզրին և վիրավորվում է թաքնված փշերից։ Վաղածամ առաջխաղացումը փոքր, նախնական վնաս է պատճառում։

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մեղքման առազին փորձը հաճախ թանկարժեք զոհ է։ Սարլինը խոցված է «*թաքնված փշերով*»՝ անսպասելի բարդություններով և պաշտպանական միզոցներով։ Պեզ համար փոքր, սկզբնական անհաղորդությունը նախազգուշացում է, ոչ թե պարտություն։ Մոլորեք վաղ վերքերից։ Կերլուծեք լճացման ամբողջ ծավալը, նախքան վերջնական, անգառնալի լիցքին հանգնվելը։

ինը երկրորդ տեղում.

Միայնակ վախեցած խմբավարը տեսելով մարլիկի մոտենալը, կեղծ տագնապ է արձակում: Սարլիկը մնում է հանգիստ, նրա ուշադրությունը չի խաթարվում ուրիշների խոճապից:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մի քանի րոպե ցածր վճարականություն, կհանգիստե՞ք «կեղծ տագնապների» և խոճապային նախազգուշացումների նրանցից, ովքեր ներգրված են լճացման մեջ: «Վախեցած խմբավարը» վախի չայնեն է, որը կոչ է անում զգուշություն, երբ զգուշության ժամանակն ավարտված է: Ձեզ համար մի շեղվեք ուրիշների անհանգստություններից: Միայնակ չեք հանգիստ, անսասան ուշադրություն խնայել հիվանդ սրտի վրա:

ինը երրորդ տեղում.

Սարլիկը, անցնելով ծանծաղ գրանցելով, ծաղրվում է փողոցից, ցիկիկ բարակուղիների կողմից, որոնք բարգավաճել էին քայքայման մեջ: Սրբարների վճարականությունը հանգիստ է կոռումպացվածների ծաղրի:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մեղքման գործակալը անխուսափելիորեն «ծաղրվելու» է լճացած համակարգի կոռումպացված շահառուների կողմից: «Փողոցից, ցիկիկ բարակուղիները» ցիկիկի վրա և էսսսիություն չայնեն են: Ձեզ համար մի զբաղվեք նրանց ծաղրով: Կոռումպացվածների հետ բանավիճելը նշանակում է հետաքցվել այն հիվանդությանը, որը դուք եկել եք բուժելու: Սարլիկը լուր չարուհանում է լողալ:

ինը չորրորդ տեղում.

Սարգսը խիտ է թաքցված, զլային թելերով: Սարլիկի հարցակումը գանգաղում է, և նա պետք է պայքարի, նրա կողքը քերծվում է: Վենտրոնական ճեղքման զվար, աղալու աշխատանքը:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մեղքման կենտրոնական, ամենազվար փուլը խորքային արմատացած խուլնագույնի զեմ աղալու, ուժասպառ պայքար է: Սարլիկի հարցակումը հանգիստ է անսպասելի, զլային զիմագրության: Ձեզ համար վճարական գործողությունը, մեկնաբանելուց հետո, հեշտ չի լինի: Ուսկից հանգաղ, ցավոտ և թանկարժեք պայքար լճացումը պատռելու համար: Մի հուսահատվեք զղաջգվոր պայքարում:

ինը հինգերորդ տեղում.

Սարլիկի կտուրը խոցում է փտածության բացարձակ կենտրոնը, և գորգը սկսում է պատռվել: Մեղքումը չեղք է բերվում: Բար, մաքուր մակընթացություն է, հոսում վերքի միջով:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մաղթական, պայթյունավտանգ ապատման պահը: Սարլիկի կենտրոնացված կամքը գտել է «փտածության բացարձակ կենտրոնը», և «ճեղքումը չեղք է բերվում»: Մաքուր, «թայր մակընթացությունը» շտապում է բուժել լազոնան: Ձեզ համար վճարական, վճարական գործողությունը կատարել է իր նպատակը: Միկար, համբերատար պտույտը, վճարականության զգուշ հավաքը գագաթնակետին է հասել ապատագրման միակ, անգառնալի պահին: Միկանությունը չի անցել, բայց զրա բռնվածքը կտրված է:

վեցը վերևում.

Լազոնան, այժմ մաքրված, այլևս նիվակների կարիք չունի: Սարլիկը, իր փառահեղ աշխատանքն ավարտած, շրջվում և լողում է գեպի խորքային, հանգիստ ուրը: Մաղթականից հետո չորրորդ վճարականությունը գառնում է, նոր բռնակալություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. շեքսպիրյան վերջին, ամենախորքային իմաստությունը: ճեղքումը ժամանակավոր, անհրաժեշտ գործողություն է. այլ ոչ թե գոյության մշտական վիճակ: Սարլիսը, իր նպատակին հասնելով, չի մնում կտավարելու իր մաքրած լագունան: Սա «*շոգ վուժ և լողում է գեպի խորքային, հանգիստ գոյություն*» վայր գնելով իր նիպակը: Մեզ համար ճեղքման ուժը պետք է հանձնվի հաղթանակի ամբողջական ավարտից հետո: Սրգար պիկտորը, որը չի կարող գտնալ խաղաղ քաղաքացի, սպասվող բռնակալ է: Նույն փրկած վճռականությունը հիմա պետք է պիկտորի տեղը նոր, փխրուն խաղաղությունը պահպանելու հանգիստ, համեստ աշխատանքին: Միզակը սրբազան գործիք է մի եղանակի համար. այլ ոչ թե ինքնություն ուղղ կյանքի համար: Սմենախորքային իմաստությունն այն է, որ իմանալ, թե երբ հարձակվել և երբ վերադառնալ՝ ուրախ լուրջամբ, գեպի խորքը:

Շեքսպիր 4-4. Ուվաչիու սիրահետումը

Փորձիր կանչողի երկնքի հեքսագրամը Սոազ Նորգոր հոսանքի վրա
Հանգիստն գալու, հանգիստն հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառասուչորտերի թիթեղ.

Ուվաչիս խոտերի հանգիստ, արևով ողողված մարգագետնում, որտեղ մարլիսի գոռից հեռավոր հիշողություն էր, ծովաչիերը սկսեցին իրենց հին, Նուրբ պարը: Վրանք պիկտորներ կամ լիմպետների նման ճգնավորներ չեն, այլ խորքային, Նուրբ և նվիրված միության արարածներ: Էզը, որի մարմինը լի էր Նոր սերնդի հասուն, ոսկեգույն չվերով, չկոպեց կամ չբռնեց: Սա մոտեցավ իր ընտրյալ, վուզընկերոջ քաղաքացի, արևով և Նուրբ, պտտվող աչքերով արուն, և առաջարկեց նրան իր բեռը: Սա հանձնվելը չէր, այլ վստահության սրբազան ակտ: Մրուն իր մեզ վերցրեց նրա չվերը իր սեփական չվապարկի մեջ իր մարմնի մեզ վերցնելով հիզոր, ստեղծագործական ծանրությունը, և նա իր պուշ փաթաթեց ծովաչիս խոտի շեղբին՝ նվիրվելով համբերատար, նվիրված հղիության մի ամբողջ եղանակի: Սակընթացային կախարդը, որը եղել էր մարլիսը իր ճեղքման մեջ, տեսավ այս հանգիստ պարը և հասկացավ բոլոր մեծ փոփոխությունների հազորը, անհրաժեշտ փուլը: «*Միզակը — գրել է նա. — կտրում է իր ճեղքը: Մարդ հյուսում է Նորը: Սարլիսի ժամանակին հազորում է ծովաչիու ժամանակը: Մանի պայթյունի ուժը պիկտոր է միևնույն մազնիսական, հանգիստ ուժին: Հանգիստը նվաճում է, այլ սիրահետում: Նա Նոր ալգեցության, Նոր հարաբերության, կամ Նոր ստեղծագործական սերմի Նուրբ, հիզոր և հանախ անսպասելի ժամանումն է, որը պետք է ընդունվի, պատվի և սևուցի նվիրված համբերատարությամբ: Ուվաչիս չի հարձակվում, այն պարում է: Նվիր պարում այն հյուսում է ապագան»:*

Ուատաստան.

Նվիր, հանախ անսպասելի և հնարավոր էճակատագրական հանգիստն ժամանակ, Նոր ալգեցության, անձի, կամ ստեղծագործական ուժի հետ, որն ունի չեր աշխարհը վերաշխելու ուժ: Ուվաչիու սիրահետումը հանգիստն գալու, հանգիստն հեքսագրամն է: «*Փորձիր կանչողի երկնքը*», երկնքի հում, ստեղծագործական և նախաճշտողական ուժը, շարժվում է «*Սոազ Նորգոր հոսանքի*» մեղմ, համառ, թափանցող ջամու վրա: Սատկերը հիզոր, ստեղծագործական ուժի է, որը հանգիստ է Նուրբ, ընկալունակ և կայունացնող ալգեցության: Սա էզ ծովաչիս է, լի արարչագործության հիզոր չվերով, մոտենում է իր վուզընկերոջ խորքային վստահության ակտով և առաջարկում նրան Նորի ծանրությունը: Սակընթացային կախարդի համար սա ալգարարում է նշանակալի և հանախ ճակատագրական հանգիստն պահ: Սոր մարդը,

վարմանալի հնարավորությունը. գայթակղիչ գաղափարը. կամ հզոր ստեղծագործական ազգակը *«գալիս է հանգիպել ու»* չեզ հետ։ Սա այն ուժը չէ, որը զուր կարող էք հրամայել կամ վերահսկել. այն գալիս է իր սեփական գերիշխող ուժով։ Սյս հեքսագրամի բանալին արու ծովաչիու իմաստությունն է. ևս չի հետապնդում կամ չի բռնում. ևս ընդունում է։ Սա իր մեզ է վերցնում առաջարկվող հզոր ծանրությունը և, եվիրվում է եվիրված համբերության մի ամբողջ եղանակի։ Ուր պետք է նույնը անեք։ Ղանգիպումը սերմ է։ Սյս չի կարող ստիպել անել. բայց այն պետք է պաշտպանվի և պատվվի։ Դեքսագրամը նախազգուշացում է պարունակում. քանի որ չեզ հանգիպելու եկող ուժը կարող է լինել կամ մեծ օրհնություն կամ խորքային գայթակղություն։ Ունչպես ծովաչին, զուր պետք է օգտագործեք չեր լքավագույն խորաթափանցությունը։ Սա է իսկական, ստեղծագործական լուրջը. որը կօգնի չեզ հյուսել ապագան, թե՛ կեղծ, փայլուն գայթակղությունը, որը կմոլորեցնի չեզ։ Արվեստը ընդունման մեզ է։ Ղանգիպեք նորին հանգիստ, հիմնավորված և զգոն երբագեղությամբ։ Սի խոյացեք. պարեք։

Պատկեր.

Սուրբ. մտերիմ և եվիրված երբագեղության տեսարան արևով ողողված ծովային խոտերի մարգագետնում։ Մրկու ծովաչիեր, որոնց մարմինները ոսկեգույնի և կանաչի նուրբ գրեյ են են, գեմ առ գեմ են։ Էզը, որի մարմինը ուռուցիկ է փայլուն, ոսկեգույն չվերի վանգվածով, երբորեն սեղմվում է արուի վրա։ Սրբազան փոխանցման պահը որսացված է. փոքրիկ, լուսավոր չվերի հոսք է հոսում նրանից գնայի նրա մութ, հանգիստ չվապարկի բացվածքը։ Սրա պոչն արգեն ամուր փաթաթված է ծովային խոտի բարձր շեղբին։ Սրանց փոքրիկ գնչակները գրեթե գիպում են։ Պատկերը հանգիստ, եվիրված վստահության ուսումնասիրություն է. նոր արարչագործության նուրբ, հզոր պարը, որը ընդունվում և հանջնվում է։

Մերե գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը արու ծովաչիու չվապարկն է. Միի ծովը ստանում է հզոր, ստեղծագործական և ծանրակշիռ նոր էներգիա։ Կա ֆիզիկական զգացողություն ցված լինել նոր, սրբազան բեռով։ Սիզին գանթյանի լապտերը զերմ, եվիրված և պաշտպանող սեր է, ընտրված եվիրվածության հանգիստ ուրախությունը։ Վերին գանթյանի խարիսխը ծովաչիու հանգիստ, խորաթափանց աչքն է, որը պետք է հստակ տեսնի հանգիպման բնույթը և իմաստուն կերպով ընտրի ճնշումներ այն, թե ոչ։ Ղարցը նուրբ, զգոն է. *«Ու՛ր, նոր, հզոր և ստեղծագործական ուժ է գալիս ինչ հանգիպել ու, և ինչպե՛ս կարող եմ այն ընդունել ծովաչիու եվիրված, համբերատար շնորհով»*։

Գծեր

Վեցը սկզբում.

Սոր, հզոր գաղափարը, ինչպես ոսկե ջուր, հայտնաբերվում է։ Սյս պետք է կապված լինի ծովային խոտի ամուր, կայուն ցողունին, որպեսզի չքվի հոսանքով։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ղվոր նոր հանգիպման առաջին խնդիրն է այն հիմնավորել։ *«Ոսկե ջուր»* հետաքրքիր, ստեղծագործական նոր ուժն է, բայց այն փխրուն է և, հեշտությամբ կորչում է։ Սյս պետք է *«կապված լինի ամուր, կայուն ցողունին»* գործնական պլան, վստահելի գործընկեր, ամուր պարտավորություն։ Ձեզ համար պաշտպանեք նոր սերմը տալով զրան անհապաղ, կայուն տարա։ Սի թողեք, որ սկզբնական հույժմունքը անցնի պարզ երևակայության։

ինը երկրորդ տեղում.

Փայլուն, բայց անսպառախ արծաթափայլ կողմերի անցողիկ երամը փորձում է շեղել ծովափերին իրենց փայլով: Վեղձ, գայթակղիչ հանգիպումը մերժվում է:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Գզուշացում գայթակղիչ, բայց զատարկ այլընտրանքի գեմ, որը հայտնվում է իրական հանգիպման պահին: «Սպառող արծաթափայլ կողմերը» ներկայացնում են փայլուն, բայց ի վերջո ոչ ստեղծագործական հնարավորություն կամ անջնավորություն: Ուղեղները չեն շեղվում: Ջեյ համար չէր խորաթափանցությունը պետք է սուր լինի: Իսկական, բեղմնավոր հանգիպումը հաճախ ավելի հանգիստ է և պակաս հմայիչ, քան փայլուն կեղծ:

ինը երրորդ տեղում.

Մրու ծովափին, որի պարկն այժմ ծանր է հազար ջվի քաշով, վզում է խորքային, ցավոտ հոգնածության առափն շարժումը: Իսկական հանգիպման բեղը ծանր է:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Իսկական, ստեղծագործական հանգիպում ստանալու իրականությունը խորքային բեռ է: Մրու ծովափին վզում է իր նոր պատասխանատվության «խորքային ցավոտ հոգնածությունը»: Ջեյ համար նոր հարաբերությունների, նախազգծի, կամ հոգևոր կոչման մեղրամիսը արագորեն կվիզի իր տեղը երկարատև պարտավորության պթափեցնող բեռին: Սա սխալ ընտրության նշան չէ. գա իսկական, ստեղծագործական ուժ ստանալու բնական, ծանր և սրբազան բեռն է:

ինը չորրորդ տեղում.

Ետաքըքրատեր ութտունուկը, տեսնելով բեռնված ծովափին, առաջարկում է կիսել բեռը: Բայց արու ծովափին գիտի, որ չվերը պետք է պահվեն իր սեփական մարմնի խորքային, մութ, հանգիստ չվապարկում: Մոտառաչե՛ն առաջարկ, որը պետք է մերժվի:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Պարտավորության ամբողջականության փորձությունը: Բարի մտադրություններով օտարը «հետաքրքրատեր ութտունուկը», առաջարկում է օգնության մի չև, որը ի վերջո կվտանգի հղիության սրբազան մտերմությունը: Ջեյ համար չէր ստանջնած խորքային, ստեղծագործական ծանրությունը պետք է պաշտպանված լինի, նույնիսկ բարի մտադրություններով միզամտությունից: Ջվից գուրս գալու ժամանակին կա անհրաժեշտ, միայնակ խավար:

ինը հինգերորդ տեղում.

Մրու ծովափին, իր հանգիստ, նվիրված համբերատարության միզոցով, սկսում է փոխակերպել, ոսկե չվերը: Սրանց լույսը սկսում է փայլել իր սեփական մարմնի պատերի միջով:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Դանդիպման ալքիմիական շրջադարձային կետը: Մրկար, հանգիստ հղիությունը պասիվ սպասում չի եղել: Մրու ծովափին «փոխակերպել» է չվերը, և նրանց ներքին լույսն այժմ փայլում է նրա միջով: Ջեյ համար ստեղծագործական սերմը, որը գուցե այդքան համբերատար եք կրել, այլևս առանցքն է բեռ չէ: Մյն զատնում է չէր Երթյան մի մասը, ճառագայթելով գեպի գուրս որպես նոր, տեսանելի և փոխակերպված լույս: Պարտավորությունն այժմ տալիս է իր հանգիստ, ներքին պտուղը:

ինը վերևում.

Միայնակ, հպարտ էզ ծովաչին, որի փորը լի է չկիսված չվերով, հրաժարվում է բոլոր սիրահետումներից և լողում է մենակ մահանալու համար։ Ողբերգական, անպտուղ ավարտն է նա, ով հրաժարվում է սրբազան հանգիստից։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. վերջ նական, հետապնդող նախազգուշացումը. «Միայնակ, հպարտ էզ ծովաչին» ներկայացնում է մի հոգի, որը հրաժարվում է հանգիստի խոցելիությունից, որը կուտակում է իր ստեղծագործական ներուժը հպարտությանից, վախից, կամ բացարձակ վերահսկողության ցանկությունից։ «Նկիսված չվերը» փտում են նրա մեջ։ Ձեզ համար ամենամեծ ողբերգությունը ոչ թե չախողված հանգիստն է, այլ մերժվածը։ Սիրի սերմը պետք է տրվի մեկ ուրիշին, նվիրված իրականության հիմնավորված ցողունին, հակառակ գեպքում այն կգտնա անպտուղ, ինքնամոխի վիշտ։ Նանգիստում ոխի է, բայց հանգիստից հրաժարվելը՝ անխոստափելի, միայնակ մահ։ Պարզ պետք է պարել, և ծանրությունը պետք է կիսել, որպեսզի ապագան ծնվի։

Երեսագրամ 45. Ավագորդ խումբ

Լուսյաց անդունդի հեքսագրամը Սնդունդային հարթավայրի վրա
Նավաքվելու, վանգվածի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Բառասուհիները թիթեղ.

Մովաչիու հանգիստ պարից հետո երրորդ լիալուսնի վրա խումբ պայթեց։ Ոչ թե բոնուսյամբ, այլ կոլեկտիվ արարչագործության վանգվածային, համաժամանակյա և էքստատիկ ակտով։ Սարգանները, չվները, ու Նիները և լողացող ժելեները բոլորը զրի մեզ արջակեցին իրենց չվերի և սերմերի բեղումաբուր ներուժի մի հսկայական, փայլուն ամպ, որը ծովը վերածեց ապագայի կենդանի, շնչող ապուրի։ Իսկ ամբողջ համայնքի հավաքն էր, սրբազան ժողով, որտեղ յուրաքանչյուր տեսակ իր կյանքի եզակի շարանն էր առաջ արկում մեծ, ընդհանուր մակընթացությանը։ Սակընթացային կախարհը, որը եղել էր արու ծովաչին իր հանգիստ նվիրվածությամբ, այժմ լողում էր այս մեծ, ստեղծագործական փողոկի մեջ տեղում և Վգում էր, թե ինչպես է իր փողոկի, անհատական «ես»-ը լուծարվում մեծ, լիքը «Նենք»-ի մեջ։ «Նա — գրել է նա, — մեր բոլոր միայնակ աշխատանքի նպատակն է։ Լիմպետի ընտրությունը, մարդիկ Վճռականությունը, ծովաչիու պարը — այս ամենը նախապատրաստություն էին կոլեկտիվ զոհաբերության այս գերագույն պահի համար։ Նավաքը ամբոխ է, այլ հաղորդակցություն։ Նա այն պահն է, երբ անհատը, վարդաքնքելով իր սեփական եզակի պարզև, այն արջակում է մեծ, համատեղ հոսանքի մեջ, որտեղ այն կարող է խառնվել միլիարդավոր այլ պարզևների հետ և ծնել նոր աշխարհ։ Խիթի սիրտը ոչ թե միակ, մեծ առաջ նորդն է, այլ կյանքի համաժամանակյա, առատաչեռն և բազմազան ալիք։ Ավագորդ խումբը ընտանիքն է, որը զարթել է հսկայական, օգտի — կրակը վերածվել արևի»։

Ուտաստան.

Մեծ կոլեկտիվ ծաղկման ժամանակ, բազմազան տարրերի հավաքում ընդհանուր նպատակի մեջ, ստեղծագործական էներգիայի սրբազան և առատ վանգված։ Ավագորդ խումբ միասին հավաքվելու հեքսագրամն է։ «Լուսյաց անդունդը»։ Ուրախ, հանգիստ սիրտը, հանգում է «Սնդունդային հարթավայրի» աշխարհի խորքային, ընկալունակ մատրիցի վրա։ Պատկերը խորքային, ներքին լուռության է, որը գերիշխում է հնարավոր ամենամեծ կոլեկտիվ ծաղկման վրա։ Սա երրորդ

լիալուսնի խորթն է. համայնքային արարչագործության հսկայական, համաժամանակյա և էքստատիկ գործողություն, որտեղ յուրաքանչյուր անհատական ընծա միաջուլ վում է մաքուր ներուժի մեկ փայլուն ամպի հետ։ Մակընթացային կախարհի համար սա ավգարարում է հսկայական զորության ժամանակ, որը գալիս է սրբազան ժողովի միգրոցով։ Մշակման երկար, միայնակ աշխատանքը նվազումը, ճեղքումը, նվիրված հիփոթյունը բոլորը նախապատրաստություն են եղել այս պահի համար։ Այժմ գուր կոչված էք միացնել չեր եզակի պարզևը ուրիշների պարզևներին մեծ, կոլեկտիվ զոհաբերության մեզ։ Սա ծաղկող համայնքի, հազոդակ հաստատության, շարժման հեքսագրամն է, որը մեծ է ցանկացած մեկ առաջնորդից։ Բանալին չվազող խորթի ոգին է. դա համաժամանակյա, առատաչեռն արջակման ծես է։ Մավաքի սիրտը հիամանատարական կերպար է, այլ, համատեղ, բերրի է ներգիւ։ Վեր խնդիրն է. *«արջակմել չեր սեփական չվերն ու սերմը»* — չեր ավարտուն աշխատանքը, չեր զժվարության մեծ նվաճումը, չեր ստեղծագործական ներգրումը — մեծ, ընդհանուր հոսանքի մեզ, վստահ լինելով, որ այն կխանովի միլիարդավոր այլ նվերների հետ և կծնի նոր աշխարհ։ Սա տոնակատարության, արարողության և փոքր *«ես»* —ի ուրախալի լուծարման ժամանակն է մեծ, լիքը *«Նեք»* —ի մեզ։ Միասին չվազող խորթն միասին է ծաղկում։ Մավաքը յուրաքանչյուր միայնակ ճանապարհորդության վերջնական նպատակն է։

Պատկեր.

Մուսը կտրող, համայնապատկերային տեսարան մի հսկայական, լիքը մարզանային խորթի վրա լիալուսնի տակ։ Ուրը խիտ, փայլուն և կիսաթափանցիկ ապուր է մաքուր, բազմագույն ներուժի չվերի և սերմերի մեծ, համաժամանակյա ամպ, որը արջակմում է խորթի վրա գտնվող յուրաքանչյուր արարածի կողմից։ Սմեն չևի և գույնի մարզանները փքում են գամետների ամպեր։ Պայծառ գունավոր չկների երանները պարուրաչև վեր են սլանում չվազման խելահեղության մեջ։ Սեզուկաները զարկում են ներքին, կենսալուսարջակող լույսով, երբ նրանք արջակում են իրենց սերմը։ Սմբողգ տեսարանը միասնական, էքստատիկ և խորապես առատ ակտ է կոլեկտիվ արարչագործության, մաքուր, ստեղծագործական կյանքի ուժի տեսողական սիմֆոնիա։ Վենտրոնում լողում է միակ մակընթացային կախարհը, չեղքերը պարզված, մարմինը փոքրիկ, մութ ուրվագիծ անծայրածիր, փայլուն ամպի մեզ, ականատես լինելով մեծ, սրբազան *«Նեք»* —ին։

Մերք գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը մեծ, ընդհանուր հոսանքն է, մի ծովը հեղեղված է համատեղ կենսունակության անծայրածիր, համաժամանակյա և էքստատիկ ալիքով։ Ազագողություն ամբողջ կյանքի հետ լիովին կապված լինելու զգացողությունն է։ Միզին գանթյանի լապտերը մաքուր, առատաչեռն և համայնքային ուրախության արևն է, սիրտը գտնում է իր վերջնական նպատակը կոլեկտիվ զոհաբերության մեզ։ Վերին գանթյանի խարիսխը մակընթացային կախարհի հանգիստ, վկայող ներկայությունն է, հանգիստ կենտրոնը, ջրը պահում է տարածքը մեծ, սքեղծագործական փոքրիկ համար։ Մարցը մասնակցության ուրախալի կոչ է. *«//րն է իմ եզակի սերմը, և ինչպե՞ս կարող եմ այն արջակմել, վստահության համաժամանակյա, առատաչեռն ակտով, իմ համայնքի մեծ, ընդհանուր հոսանքի մեզ»*։

Գծեր

Վեցը սկսում.

Միակ, տատանվող մարզանային պոլիպը, անվստահ լինելով լուսնի ազգանշանի նկատմամբ, հետ է քաշում իր շոշափուկները։ Կուր, որը խորքային չի զգացվում, կոտրվում է իր սկզբնավորման պահին։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ՚ա՛վաքի առաջին փուլը պահանջում է հստակ համայնուղ նպատակ: «Նստանվող պոլիպը» համայնքի այն անգամն է, որը գեռւս լիովին չի նվիրվել կոլեկտիվ ծեսին: Ձեզ համար հազող հավաքը կախված է «Լուսնի ազգանշանի» համատեղ. Վգացված Վգացողութիւնից: Սթե հավաքվելու կոչը խորքային արմատավորված չէ մասնակիցների սրտերում, հավաքը «կյոտրվի իր սկզբնավորման պահին»: Պարզաբանեք նպատակը:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ձկների մի երամ. Վգալով Լուսնի չգողութիւնը. սկսում է շարժվել գանգաղ. պարուրաջև պարով: ՚անգիստ, բնական և անպարտադրված շարժում գեայի մեծ հավաքը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ՚ա՛վաքը սկսվում է ոչ թե հրամանով, այլ հանգիստ, օրցանական և «անպարտադրված շարժումով»: «Ձկների երամը» միավորվում է բնական, համատեղ բնազդով: Ձեզ համար ամենահզոր ժողովները չեն հարկադրվում, այլ մագնիսացվում են: Որոյլ տվեք կոլեկտիվին հավաքվել մեղմ, համբերատար և հրավիրող չգողականությամբ: Պարը կսկսվի ինքնուրույն:

Վեցը երրորդ տեղում.

Ճարբեր հոսանքների վրա ցրված ժելեները Վգում են հանկարծակի, համաժամանակյա ծաղկման չգտում: ՚ա՛վաքը հաղթահարում է հեռավորութիւնը և տարբերութիւնը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ՚ա՛վաքը հասնում է կրիտիկական Վանգվածի՝ հաղթահարելով «հեռավորութիւն և տարբերութիւն» մեկրսացնող ուժերը: Ձրված ժելեները Վգում են «համաժամանակյա չգտում»: Ձեզ համար մեծ հավաքի ժամանակը հասել է: Բազմազան և հեռավոր տարրերը հանկարծակի, հրաշքով, միավորվում են համատեղ, անտեսանելի ազգանշանով: Կոլեկտիվն այժմ կենդանի, միասնական ուժ է:

Ինը չորրորդ տեղում.

Սարգանները, մեկ, համակարգված ալիքով, արջակում են իրենց գամետները մակընթացության մեզ: Կոլեկտիվ վստահության կատարելապես համաժամանակյա ակտ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ՚եքսագրամի կենտրոնական, գագաթնակետային գործողությունը: ՚ա՛վաքը հասնում է իր նպատակին «կոլեկտիվ վստահության կատարյալ համաժամանակյա ակտով»: Սարգանները չեն պահում, նրանք ամեն ինչ արջակում են մեկ, համակարգված «ալիքով»: Ձեզ համար սա գերագույն, համայնքային Վոհաբերության պահն է: Սրկար, համբերատար հավաքը հանգեցրել է այս միակ, էքստատիկ արջակմանը:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Ձվազող ամպի կենտրոնում Լոգացող մակընթացային կախարդը գառնում է անշարժ, Լուր առանցքը, որի շուրջ պտտվում է նոր կյանքի ամբողջ պտտվող գալակտիկան:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սոազ Երդի իգեալական գերը մեծ, կոլեկտիվ ծաղկման ժամանակաշրջանում: Սակընթացային կախարդը չի հրամայում չվագրումը, նա գառնում է «անշարժ, Լուր առանցքը», որի շուրջ «Նոր կյանքի գալակտիկան է պտտվում»: Ձեզ համար ճեր առաջ նորգությունն այժմ հանգիստ, պահող

ներկայություն է։ Ուրք ապահովում էք հանգիստ, կայուն կենտրոնը, որը թույլ է տալիս հսկայական, էքստատիկ պարը ծավալվել առանց քառսի մեզ ընկնելու։

Վեցը վերևում.

Մեր թառամած սպուսը, որը չի կարողանում չվազրել, արջակում է մաքուր, պարզ գրի միակ, կատարյալ կաթիլը — պարզ, հանգիստ ընծա, որը ընդունվում է նույնքան շնորհով, որքան ամենամեծ մարզանի ծաղկումը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մավաքի վերջնական, ամենահույզիչ իմաստությունը. Մավաքի իրական, առատաճեղև ոգին ներառում և պատվում է նույնիսկ ամենափոքր, ամենահամեստ ընծան։ «Մեր թառամած սպուսը» չի կարող մասնակցել մեծ, ստեղծագործական փոթորկին, բայց նրա «մաքուր, պարզ գրի միակ, կատարյալ կաթիլը» հավասար շնորհի ընծա է։ Ձեզ համար համայնքի առողջությունը Հափվում է նրանով, թե ինչպես է այն ընդունում նրա համեստ նվերը, ով «*ռչիչ*» չուի տալ ու։ Վվազրող խորը մրցակցություն է. ջա հաղորդակցություն է, որտեղ յուրաքանչյուր իսկական ընծա, անկախ նրանից, թե որքան փոքր է, ամբողջի էական մասն է։ Մավաքն ամբողջական է, երբ լուռ կաթիլը պատվում է փայլուն ծաղկման կողքին։

Երեսագրամ 4 6. Որիմուրի վերելքը

Անդունգային հարթավայրի հեքսագրամը Սոազ Երգող հոսանքի վրա վերև մղելու, բարձրանալու հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառասուկեցերորդ թիթեղ.

Մանգիստ, արևով ողողված ծանծաղուտներում մի երիտասարդ գրիմուրի ընչյուր սկսեց իր համբերատար վերելքը գեպի վեր։ Այն չուներ մարլիկի մեծ, ալիքացող լիցքը, ոչ էլ ծովաչիռ հանգիստ, նվիրված պարը։ Այն ուներ միայն անելու համառ, բզզալի կամք։ Այն չէր փոթորկում երկինքը, այն բարձրակնում էր, գյույմ առ գյույմ, լուռ, օգտագործելով հեքսայն զուրը, որը փորձում էր այն ներքև պահել, որպես իր վերելքի միզոց։ Այն չէր փնտրում հանկարծակի, փառահեղ ճեղքում, այն փնտրում էր արևի կայուն, ամենօրյա սնուցումը։ Սրա բարձրացումը հանգիստ, համեստ և բացարձակապես անզգալի գործընթաց էր ֆոտոսինթեզի համբերատար ալքիմիա, որը բարակ, հեռավոր լույսը վերածում էր ամուր, կենդանի ցողունի։ Սակընթացային կախարհը, որի սիրտը գեղևա լի էր չվազրող խորթ էքստալով, գիտում էր գրիմուրը և հասկանում բոլոր մեծ արարչագործությունների հազորդ, անիրաժեշտ փուլը։ «Վվազրումը. — գրել է նա. — սերսի պայթյունն է։ Վերելքը այդ սերսի երկար, հանգիստ և հավատարիմ անն է գեպի լույսը։ Վվազրող խորթի ժամանակին հազորդում է գրիմուրների անտառի ժամանակը։ Էքստատիկ «Սենք»-ը պետք է պիզի իր տեղը համբերատար, անհատական «Ես»-ին, որը բարձրանում է օդեցոր, գեպի արևը։ Վերելքը հանկարծակի հաղթանակ է, զա համեստ, կայուն և օրգանական գործընթաց է։ Այն սնվում է ոչ թե լիցքի հուզմունքով, այլ հանգիստ, անզգալի կամքով բարակ, հեռավոր լույսը կենդանի ճչի վերածելու համար։ Սա, ով բարձրանում է, չի բռնում, նա անում է։ Սրան ալիքը չի բարձրացնում, նա զատում է իր սեփական ցողունը, իր սեփական լողուն, վերընթաց հասանելիությունը։ Սկի իր կայուն վերելքում նա ստեղծում է մի անտառ, որը պաշտպանում է ամբողջ խորթը»։

Ուտաստան.

կայուն, համառ և օրգանական աճի ժամանակ, համեստ, քայլ առ քայլ վերելք գեպի էություն ավելի բարձր մակարդակ կամ գեպի ազնիվ նպատակ։ Ղրիմոսի վերելքը վերև մղելու, բարձրանալու հեքսագրամն է։ *«Անդունդային հարթավայրը»*։ Սիևի խորքային, ընկալունակ մատրիցը, շարժվում է *«Հազ Նորդոդ հոսանքի»*՝ մեղմ, համառ, թափանցող քամու վրա։ Պատկերը խորքային, հիմնավորված և ընկալունակ բնույթի է, որը կենդանանում է մեղմ, կայուն, վերընթաց շարժվող ուժով։ Սա երիտասարդ գրիմոսի ընչյունն է, հանգիստ, համբերատար և բացարձակապես անզգալի կենդանի ցողուն, որը բարձրանում է գեպի արևը, ոչ թե գրամատիկ լիցքով, այլ ֆոտոսինթեզի համեստ, ամենօրյա ալքիմիայով։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազգարարում է կայուն, կուտակային առազընթացի ժամանակ։ Պվագրող խորթ մեծ, էքստատիկ արջակումը ցրել է նոր կյանքի սերմերը։ Սխմ գուք պետք է գառնաք գրիմոսը։ Ձեր խնդիրն ոչ թե մեկ, գրամատիկ ճեղքումն է, այլ մի շարք փոքր, հավատարիմ և համառ քայլեր գեպի ավելի բարձր նպատակ։ Սա բնավորություն կերտելու, չեր պրակտիկան խորացնելու, իմաստություն կուտակելու և մի կայուն բլուկը մյուսի վրա գնելու ժամանակ է։ Վերելքը սնվում է հարմարվողականությամբ, գրիմոսը թեքվում է հոսանքի հետ, բայց երբեք չի կորցնում իր ամուր բովանդեք ժայռի վրա։ Ուր պետք է նույնը լինեք։ Մղեք ճկուն չեր մոտեցման մեզ, բայց անսասան չեր վերընթաց ուղղության մեզ։ Պատկերը չեր սեփական ազնիվ նպատակի հանգիստ, ներքին լույսով սնվել է, նույնիսկ ամենաբարակ և ամենահեռավոր հույսը ամուր, կենդանի իրականության վերածելով։ Սի փնտրեք հանկարծակի, փառահեղ ճեղքում։ Փնտրեք արևի կայուն, ամենօրյա սնուցումը։ Վստահեք աճի զանգաղ, համբերատար և օրգանական գործընթացին, և ժամանակի ընթացքում գուք կգառնաք մի անտառ, որը պաշտպանում է ամբողջ խորթը։

Պատկեր.

Հանգիստ, համառ և գեղեցիկ աճի տեսարան արևով ողողված գրիմոսների անտառում։ Սի երիտասարդ գրիմոսի ընչյուն, լուսավոր, սաթագույն լուսնաչափ ժայռով, որսացված է իր կայուն, վերընթաց վերելքի ակտում։ Սյն ամրացված է ծովի հատակին գտնվող մութ ժայռին, և նրա երկար, բարակ մարմինը նրբագեղ, ճկուն և անսասան ուղղահայացության ուսումնասիրություն է։ Փոքրիկ, փայլուն թթվածնային պղպզակները նրա համբերատար ֆոտոսինթեզի ֆիզիկական ապացույցը, հետք են թողնում նրա ալիքավոր շեղբերից։ Նրզապատող գուրը հանգիստ է, մաքուր կապույտ, և ոսկեգույն արևի լույսի մի շող է թափանցում հեռավոր մակերեսից լույսի աղբյուրը, որի ուղղությամբ գրիմոսն աշգրան համբերատար բարձրանում է։ Պատկերը կայուն, օրգանական և հավատարիմ աճի հանգիստ, սրբազան ուժի խորդիզածություն է։

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը գրիմոսի ամուր, խարսխված հենարանն է, Ձիի ծովը՝ հանգիստ, համառ կենսունակության խորքային, կայուն գրամբար։ Սիզին գանթյանի լապտերը հեռավոր, ոսկեգույն արևն է, ազնիվ, լուսավորող նպատակը, որը սնուցում է երկար, կայուն վերելքը։ Վերին գանթյանի խարսխը գրիմոսի ճկուն, հարմարվողական բանականությունն է, որը նրբագեղորեն թեքվում է հոսանքի հետ, բայց երբեք չի կորցնում իր խրական, վերընթաց ուղղությունը։ Խարքը հանգիստ, համառ է. *«Ոչ ազնիվ, հեռավոր լույսի եմ ես բարձրանում, և ոչ ոք է հազորդ, փոքր, հավատարիմ քայլը, որը կարող եմ անել՝ զրա ուղղությամբ»*։

Ղծեր

Վեցը սկզբում.

Փոքր, նոր ընչյունը մղվում է ավազի միզով։ Սեծ վերելքի առաջին, հանգիստ և թվացյալ աննշան սկիզբը։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. վերելքը սկսվում է հավատքի մի փոքրիկ զրեթե անտեսանելի ակտով։
«Փոքր, նոր ընչորդը» առաջին, համեմատական է։ Մեզ համար մի արհամարհեք փոքր սկիզբների օրը։ «Սկսվի» միզով մղվելը հաճախ ամենազովար մասն է։ Չոնեք առաջին, հանգիստ և հավատարիմ ըայլը, ըանի որ այն պարունակում է բարձրացող գրիմուրի ամբողջ խոստումը։

Ինը երկրորդ տեղում.

Գրիմուրը, գեղ երիտասարդ և բարակ, բոնի կերպով օրորվում է հանկարծակի փոթորկի ժամանակ։ Սյն թեքվում է, բայց չի կոտրվում։ Սկունությունը նրա վերնթագ գոյատևման գաղտնիքն է։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. վերելքի վաղ փուլերը կփորձարկվեն հանկարծակի, բոնի խանգարումներով։
Երիտասարդ գրիմուրը «թեքվում է, բայց չի կոտրվում»։ Մեզ համար չէր կայուն աճը կփորձարկվի անսպասելի փոթորիկների կողմից։ Ուղտնիքը հարմարվողականություն է։ Սի եղեք կոշտ։ Մատանվեք ուժի հետ, ապա, երբ այն անցնի, համբերատարորեն շարունակեք չէր վերելքը։ Ուսմացկունությունը կայուն վիճակ է։ այլ նրբագեղ, արժագանքող պար։

Ինը երրորդ տեղում.

Գրիմուրը, որոշակի բարձրության հասնելով, շուրջը նայում է և տեսնում է միայն այլ գրիմուրներ։ Ուս անտառ է, այլ ամբոխ։ Սի զգացողություն, որ կորել էս հսկայական, անտարբեր զանգվածի մեջ։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Ույաբանական կասկածի պահ երկար վերելքի մեջ։ Գրիմուրը զգում է, որ «ամբոխի» մաս է, նրա անհատական ճանապարհորդություն անիմաստ է։ Մեզ համար աճի երկար, կայուն ճանապարհը երբեմն կարող է միապաղաղ և անանուն թվալ։ Սի թողեք, որ «անտարբերակված» լինելու այս զգացողությունը հուսահատեցնի չեզ։ Մեր եզակի վերելքը անտառի էական մասն է, նույնիսկ եթե դուք չեք կարող տեսնել ամբողջը։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Խաղացող փուլը, տեսնելով գրիմուրի կայուն վերելքը, այն օգտագործում է որպես խաղալիք՝ ըաշելով և պտտելով այն։
Վերելքը խաթարվում է թվացյալ անլուրդ, արտաքին ուժի կողմից։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սնայասելի, նույնիսկ «անլուրդ» խանգարումները կարող են խաթարել վերելքի կայուն աշխատանքը։ «Խաղացող փուլը» չար թշնամի է։ այլ քառասյին, արտաքին ուժ, որը «ըաշում և պտտեցնում է» գրիմուրը։ Մեզ համար չէր առաջընթացը կարող է խաթարվել աննշան պահանջներով, քառասյին անհատականություններով, կամ պատահական իրադարձություններով։ Սի վայրացեք։ Փուլը, ի վերջո, կլողա հեռանա։
Համբերատարորեն արձակեք չէր տերևները և վերսկսեք վերելքը։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Գրիմուրը, կայուն և ճշմարիտ, վերջապես հասնում է արևի լույսով ողողված մակերեսին, նրա տերևները տարածվում են գեղեցիկ, լողացող ծածկի մեջ։ Խանգիստ, համառ վերելքը պարզևատրվում է լիարժեք, սնուցող լույսով։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Խանգիստ, երկար և հավատարիմ վերելքը հասնում է իր նպատակին։
Գրիմուրը հասնում է «արևի լույսով ողողված մակերեսին»։ Նրա ճանապարհորդությունը պարզևատրվում է «լիարժեք սնուցող լույսով»։ Մեզ համար աճի կայուն, համառ և թվացյալ աննկատելի աշխատանքը վերջապես չեզ հասցրել է մեծ

կատարման և առատության վայր։ Մա չվագրող խորի հանկարծակի. պայթյունավտանգ ուրախությունը չէ. այլ երկար. հավատարիմ աշխատանքի ավարտված հանգիստ. խորքային և երկարատև բավարարվածությունը։

Վեցը վերևում.

Գրիմուրը մակերեսին հասնելով, շարունակում է անել՝ իր տերևները մղելով գատարկ օդ. թվացյալ անօգուտ հասնելով իր բնական տարրերից այն կողմ։ Ռսկական վերելքը վերջնական սահման չունի. բայց միշտ փնտրում է հազորդ. անհետարին հորիզոնը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. վերելքի վերջնական, ամենախորքային ուսմունքը։ Սեի իսկական ոգին վերջնական սահման չունի։ Գրիմուրը հասնելով լույսին հասնելու իր նպատակին, չի կանգնում։ Սյն «*շարունակում է անել*»։ մղվելով մի միզավայր. որտեղ նույնիսկ չի կարողանում շնչել. «*թվացյալ անօգուտ հասնել*» գեպի հազորդ. «*անհետարին հորիզոնը*»։ Ձեզ համար մեկ մեծ վերելքի ավարտը վերջ չէ. այլ նոր սկիզբ։ Ոգևոր վերելքը հավերժական ճանապարհորդություն է։ Սակերեսին հասնելու բավարարվածությանը արագ հազորդում է սրբազան, անհազ կարողը հասնելու աստղերին։ Գրիմուրի էությունը բարձրանալն է. նույնիսկ երբ. կարծես. այլևս ոչինչ չկա գեպի բարձրանալը։ Վերև մղվելը իր սեփական. հավերժական նպատակն է։

Դեքսագրամ 4 7. Ակնորսական չկան փուլը

Լուսկյաց անգունդի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Ուշման. հյուծվածության հեքսագրամը

Սդից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառասուն յոթերորդ թիթեղ.

Ակնորսական չուրը. որը մի ժամանակ ճանաչում էր գրիմուրի հանգիստ. հավատարիմ վերելքը. այժմ հայտնվել էր մի այլ աշխարհում։ Մա լողացել էր խորի մի խորքային. մութ. նեղ փոսի մեզ. որը խեղդվել էր մոռացված սողանքի սառը. ծանր տիղմով։ Սյստեղ լույս չկար. և գուրը լճացած. խեղդող ծանրություն էր։ Մա վիրավոր չէր. բայց ամբողջովին. խորապես թակարդված էր։ Մա լուսավոր գայթակղությունը. որը մի ժամանակ վերելքի փարոսն էր. այժմ միայն լուսավորում էր նրա բանտի սառը. սեղմող պատերը։ Վերև. լողալու. յուրաքանչյուր փորձ միայն խեղդող տիղմի անչոն. էր բերում։ Սակընթացային կախարգը. որը եղել էր գրիմուրը իր կայուն վերելքում. զգաց փոսի սառը. զախզախիչ ծանրությունը և ճանաչեց մի նոր ճգն փորձություն։ «*Մա — գրել է նա. — ոչ թե խեցգետնի կոտորված հողի խռնեղություն է. ոչ էլ Լապտեր — շնաչկան խավարումը։ Մա հողու հյուծումն է մի նեղ. օդալուրկ վայրում։ Սյս ճնշման միզ ով անցնելու ճանապարհը ոչ թե գրոհն է. ոչ էլ խելացի ռազմավարությունը։ Մատերը չափազանց մոտ են մարդիկ նիզակի համար. գործը ափազանց խիտ գրիմուրի կայուն վերելքի համար։ Միակ ճանապարհին անշարժ մնալն է։ Մոլ տիղմը նստի։ Ակնորսական չկան փուլը հողու փորձություն է գիմանալու մի հանգամանքի. որը հնարավոր չէ պայքարել. միայն սողալ։ Մոսի գասը նոր ճշմարտություն չէ. որը պետք է բացախայտել. այլ հին. հանգիստ հավատը. որը պետք է հիշել մթության մեզ։ Մոսը գերեզման չէ. այն սպասարար է։ Սակընթացությունը կփոխվի։ Մողանքը կնստի։ Սկ նա. ով գիմանում է ճնշող լուրջության առանց անիծելու խավարը. ժամանակի ընթացքում կզգա նոր և անսպասելի բացման առազին. թույլ. թարմ հոսանքը»։*

Ուատաստան.

Խորքային ճնշման, հյուծվածության և թակարգման ժամանակ, երբ մարդու էներգիան սպառվում է մի սահմանափակորդ և թվացյալ անհույս հանգամանքով: Ավերասական չկան փոսը հյուծվածության հեքսագրամն է: *«Լուսկյաց անգունդը»*. Ուրախ, հանգիստ սիրտը, տեղագրված է *«Պրվական մակընթացության»* վտանգի քառասյին, անգունդային հոսանքի վրա: Պատկերը խորքային, ներքին լուրջյան է, որը գերի է պահվում մութ, շրգապատող և ճնշող ուժի կողմից: Ան չկնորսական ջուկն է, թակարգված խութի մի մութ, նեղ, տիզմով խեղդված փոսում: Արա լուսավոր գայթակրությունը նրա ամենամեծ պարզևը, այժմ միայն լուսավորում է իր բանտի պատերը: Մակընթացային կախարդի համար սա ազդարարում է խորքային ներքին և արտաքին զժվարությունների ժամանակ: Ուրբ բախվում էք ոչ թե գրամատիկ թշնամու կամ հանկարծակի աղետի, այլ մի համատարած, ուժասպառ և ճնշող իրավիճակի, որը, կարծես, հստակ էլք չունի: Ար խոսքերը սխալ են հասկացվում, չեր գանքերը հանգիստը են խեղդող տիզմի անջրկի, և չեր հոգին հյուծված է: Եքսագրամի խորհուրդը խորապես հակասում է ինտոփցիային, մի պայքարեք: Պատերը չափազանց մոտ են գրամատիկ ճեղքման համար: Ուրը չափազանց խիտ է կայուն, առաջնթացի համար: Միակ իմաստուն ուղին անշարժ լինելն է, թույլ տալը, որ անհանգստության, հիպսոփության և հուսահատության տիզմը լստի: Ավերասական ջուկը չի անխժուր խավարը, նա սպասում է գրանում: Ան չեր ներքին հավատքի փորձությունն է: Անշուրմ պատիժ չէ, գա մութ, հանգիստ սենյակ է, որտեղ գուր պետք է հիշեք լույսի մեզ սովորած ճշմարտությունները, բայց այժմ կարող եք պահել միայն որպես լուր, ներքին գիտելիք: Մի փնտրեք նոր հայտնություն, հիշեք հին, հանգիստ հավատը: Փոքր գերեզման չէ, գա սպասարահ է: Ար խնդիրը ոչ թե չեր սեփական ուժասպառ կամքով գուրս գալու ճանապարհը փորելն է, այլ հանգիստ, անսասան արժանապատվությամբ գիմանալը, վստահ լինելով, որ մակընթացությունը վերգապես կփոխվի, և նոր բացման առաջին, թույլ, թարմ հոսանքը ժամանակի ընթացքում կզգացվի:

Պատկեր.

Խորքային, կլաուստրոֆոբիկ լուրջյան և ճնշող խավարի տեսարան: Միայնակ չկնորսական ջուկը թակարգված է խութի մի խորքային, նեղ և մութ փոսում: Փոսի պատերը պտամնավոր են, սառը և սեղմվում են բուրդ կողմերից: Արա մարմինը անշարժ է, լողակները թուլացած են հյուծվածությունից: Արա միակ, կենսալուսարձակող գայթակրությունը թուլացած կախված է նրա գեմքի առգև, նրա լույսը կապտա-կանաչ լուսավորության մի փոքրիկ, տխուր և գեղեցիկ շրգան է նետում նրա առգևի սառը, խոնավ և բացարձակապես գատարկ քարե պատի վրա: Լույսը, որը մի ժամանակ նրա ուղեցույցն էր վերելքին, այժմ միայն բացահայտում է իր բանտի անխելի բնույթը: Մակայն նրա մեծ, մութ աչքը բաց է, և գրա խորքում խուճապ չկա, այլ հանգիստ, հոգնած և անմար համբերություն: Պատկերը այն խորքային, հոգևոր փորձության ուսումնասիրությունն է, որը տանում է այնպիսի հանգամանքի, որը չի կարող փոխվել, միայն կարող է տոկալ:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ատորին գանթյանն այս հեքսագրամը զգում է որպես խորքային, զախգախիչ ծանրություն: Ձի ծովը լնացած է, սառը և ծանր, հյուծվածության զրհոր: Միգին գանթյանի լապտերն իր ամենամոայն վիճակում է, մաքուր, համառ հավատքի փոքրիկ, զրհեղեղային օգաչուական լույս: Միրտը հոգնած և մոռացված է զգում: Վերին գանթյանի խարիվսը հանգիստ, անսասան գիտելիքն է, որ սա միայն փոս է, ոչ թե ամբողջ տիեզերքը, և որ մակընթացությունը, ի վերգո, կփոխվի: Արցը հավատքի հոգնած, շշգացող գործողությունն է. *«Ոչ, հին, հանգիստ ճշմարտություն պետք է հիշեմ այս մութ, ներ վայրում, և կարող եմ գիմանալ անշարժ խեղդող սպասումին մի անխախտ, թեև, հյուծված արժանապատվությամբ»*:

Ուրբ

վեցը սկսում.

Ակնորսական չուկը. փախչելով աննշան սպառնալիքից, կույրորեն սայթաքում է փոսի մեջ. ճիգով և անպակով մտորշված առաջին քայլը գեպի երկար, մութ փակվածություն:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. մեշման շրջանը հաճախ սկսվում է պարզ, շփոթված սխալ քայլով. «*կույր սայթաքումով*» թակարհի մեջ՝ փախչելով ավելի փոքր սպառնալիքից. ճեղ համար, դուք կարող է այս գծվարին ժամանակաշրջանը մտել եք ոչ թե մեծ, որբերգական թերության, այլ շփոթության պարզ, մարդկային արարքի միգրոցով: Սի վատնեք չեր նվազող էներգիան ինքնամեղադրանքի վրա: Սոսազին խնդիրն է պարզապես գիտակցել, որ գտնվում եք փոսի մեջ և գաղարեցնել թափահարելը:

Ինը երկրորդ տեղում.

Ղանգաղ, ուժեղ տիրմի անջրհը ծածկում է ճկնորսական ճկան մեզքը՝ զախգախիչ, խեղդող ծանրություն: Սիտը մշուշոտ է անհանգստության նստվածքով:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ղեքսագրամի կենտրոնական, ճնշող ուժը անհանգստության, կասկածի և մտավոր մշուշի «*զախգախիչ, խեղդող ծանրություն*» է: ճեղ համար պայքարը սուր, ֆիզիկական ցավ չէ, այլ չանջրալի, համատարած և ուժասպառ մտավոր և հուլական ծանրություն: Պորը խիտ է «*անհանգստության նստվածքով*»: Սխալ արջագանքն անշարժ լինելն է և տիրմը նստեցնելը:

Վեցը երրորդ տեղում.

Փոսի պատերը, կարծես, սեղմվում են՝ թակարգված մտքի դաժան պատրանք: Ակնորսական չուկը Վգում է լիակատար, հևասպառ խոնապի մի պահ:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. մեշումը հասնում է սուր, հոգեբանական ճգնաժամի մի պահի: Բևեստարկյալի տարածքը «*կարծես սեղմվում է*»՝ խոնապի մատնված մտքի պատրանք: ճեղ համար սա ամենամութ ժամն է. «*հևասպառ խոնապի*» մի պահ, երբ թվում է, թե ամբողջ հույսը կորսված է: Դիմնականը սեղմվող պատերը ճանաչելն է որպես ուժասպառ հոգու սուտ: Սաքոր սարսափի այս պահը կանցնի, եթե դուք չզործեք նրա հուսահատ, կեղծ խորհրդի համաչալն:

Ինը չորրորդ տեղում.

Ակնորսական չուկը, որի հոգին գրեթե մարել է, հիշում է իր երիտասարդության կետի երգից մի հանգիստ, միայնակ նոտա: Փոքրիկ, փրկարար շնորհ է գալիս որպես նախկին ուրախության հիշողություն:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մրգ աղարջային կետը: Դյոծվածության ամենախորքային, ամենախաղաղ պահին մի փոքրիկ, փրկարար շնորհ է գալիս, մի «*հանգիստ, միայնակ նոտա*» մոռացված ուրախության աղբյուրից: ճեղ համար փոսից չեր փրկութունը չի գա գրամատիկ, արտաքին փրկությունից, այլ հանգիստ, ներքին հիշողությունից: Իող կետի երգի հիշողությունը անցյալի, անբռնալճու ուրախության արջագանքը, լինի այն փոքրիկ, կայուն լույսը, որը չեղ կուղեկցի խեղդող խավարի միգրով:

ինը հիսգերորդ տեղում.

Ակնորսական չուկը, որի գայթակղութիւնը գեո փայլում է հանգիստ, անխախտ բողբոջով, իր վերզին ուժերով սկսում է քարին գանգաղ, հոգնած և գեղեցիկ ողբերգ երգել:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանութիւնը. Մնշվածների բարձրագույն արվեստը բանտը տաճարի վերածելն է անհնազանգ, ստեղծագործական շնորհիքի արարքով: Ակնորսական չուկը, իր վերզին ուժերով, *«ողբերգ է երգում քարին»*: Այն համար, չէր նեղ, օգաւորկ վայրում, զուր գեո կարող էր գեղեցկութիւն ստեղծել: Դանգիստ, հոգնած երգը փախուստի ռազմավարութիւն չէ, այլ ոգու հաղթանակը հանգամանքի նկատմամբ: Երգը չի կոտրում պատերը, բայց վերափոխում է ներսում երգողին:

Վեցը վերևում.

Մրկար հետազգված թարմ մակընթացութիւնը վերզապես գտնում է փոսի թաքնված մուտքը: Ակնորսական չուկը, նիհար և սպիացած, նրբորեն զուրս է բարձրացվում, ոչ թէ իր սեփական զանքերով, այլ Մառնի համբերատար, վերադարձող շնորհով:

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանութիւնը. Վերզնական, հանգիստ և չվաստակած արջակումբ: *«Քարմ մակընթացութիւնը»*, շնորհը, որը երբեք չէր պահանգվել, բայց միշտ սպասվել էր, վերզապես *«գտնում է փոսի թաքնված մուտքը»*: Ակնորսական չուկը *«նրբորեն զուրս է բարձրացվում»*, ոչ թէ իր սեփական ուժասպառ զանքերով, այլ *«Մառնի համբերատար, վերադարձող շնորհով»*: Այն համար չէր երկար, ճնշող փակվածութիւնյան ավարտը կզգացվի ոչ թէ որպէս հաղթանակ, այլ որպէս անսպասելի, հանգիստ փրկութիւն: Ուր լիար Եք, սպիացած և հոգնած, բայց զուր ապատ էր: Փոսը գերեզման չէր, այն սպասարարի էր, և մակընթացութիւնը, որը միշտ հավատարիմ է, վերզապես, նրբորեն, վերադարձել է չէպէտ տանելու լույսը: Փոսի միակ գասն այն է, որ այն տոկացվել է:

Դեքսագրամ 4 8. Նորքի գրիորը

Ուրվական մակընթացութիւնյան հեքսագրամը Մոազնորգող հոսանքի վրա
Տրիորի, կյանքի աղբյուրի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստութիւնը, Բառաստութեորդ թիթեղ.

Դին, ավերված մարզանային քաղաքի կենտրոնում մի գրիոր կա: Ու քարի գրիոր չէ, այլ մաքուր, սառը և պարմանալիորեն քաղցրահամ զրի գրիոր, որը բխում է ծովի հատակի տակ գտնվող երկրի խորքային, թաքնված ճեղքից: Սա Նորքի գրիորն է, աղբյուր, որը սնուցել էր մեծ խութը հաւարավոր սերունդների ընթացքում: Բայց գրիորն անտեսված էր: Սրա վերևում գտնվող քաղաքը փլուզվել էր: Ակնորսական չկան փոսի ծակը, լճացած տիղմը ներքև էր նստել և խեղդել նրա մաքուր բերանը: Նիւթի չկները ծարավից չորանում էին և մահանում: Մպա եկավ մակընթացային կախարդը, նոր պաատված իր սեփական մութ փակվածութիւնից: Սա չուներ մարդիկ նիւզակը կամ գրիմուրի կայուն հասանելիութիւն: Սա ուներ միայն իր սպիացած, համբերատար չեղքերը: Սկ այսպէս, նա սկսեց գանգաղ, համեստ և անհրապոյր փորման աշխատանքը: Սա հեռացրեց տիղմը, քար առ քար: Սա մաքրեց հին գրանցքները: Սա չստեղծեց զուրը, նա պարզապէս տարածեց ստեղծեց, որպէսկի խորքային, հավերժական աղբյուր կրկին հոսի: Սկ ժամանակի ընթացքում, մաքուր գուրը բխեց, վարարելով ավերված քաղաքի վրայով և, նոր կյանք բերելով խութի ամենահեռավոր, ամենամայի ծայրերին: Մակընթացային կախարդը, իր

չեղբերը հույժ և արյունահոսող իր օրագրում գրեց. «*Խորքային, կյանք տվող ճշմարտությունը միշտ ներկա է. թաղված փառված աշխարհի ավերակների տակ: Այն երբ վարդապետություն է և որդի պետք է հորինել: այլ հին աղբյուր. որդի պետք է վերագտնել և մաքրել: Գրողի աշխատանքը վերականգնման աշխատանքն է. ոչ թե արարչագործության: Սա ով ապստվել է փոսից, այժմ պետք է պլատոնի բոլորին սնուցող գրողը: Գիրքն իմը է: Այն պատկանում է խորքին և պատկանում է բոլոր նրանք, ովքեր ծաղալ են: Իմ միակ խնդիրն էր հեռացնել բեկորները, որոնք ես և իմ տառապող աշխարհը թույլ էինք տվել. որ ընկնեն նրա բերանին»:*

Ուտաստան.

Մամանակն է աշխատատար. բայց էական աշխատանքի վերագտնելու և վերականգնելու խորքային, կյանք տվող սննդի աղբյուրը. վերագրիչի հիմնարար ճշմարտություններին, որոնք թաղվել են անտեսման կամ ճնշման պատճառով: Խորքի գրողը կյանքի աղբյուրի հեծագրամն է: «*Որվական մակընթացությունը*». խորքի քառասյին, փոխակերպող հոսանքը տեղագրված է «*Նազ Նորոգող հոսանքի*» մեղմ, համառ, թափանցող ջամու վրա: Պատկերը խորքային, պոստնեցիալ վտանգավոր հոսանքի է. որը քաշվում է և վերածվում մեղմ, կյանք տվող շնչի: Սա մակընթացային կախարհ է. իր սպիացած, համբերատար չեղբերով. մաքրելով բեկորները հին, խեղճված գրողից ավերված մարդաստանի քաղաքում: Մակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է խորքային, վերականգնողական աշխատանքի ժամանակ: Անչնական ճնշման եղանակն ավարտվել է. և այժմ գուր պետք է չեր գծարությանմբ նվաճված ապատությանը զարգենք ավելի աշխատանքի ծառայությանը: Խորքային, պահպանող ճշմարտությունը — չեր սեփական հոգում. չեր ընտանիքում, չեր հասարակությանում — թաղվել է կուտակված անտեսման, հնացած կառույցների և հին տրամվաների խեղճող «*տիրմի*» տակ: Դեր խնդիրը երբ ճշմարտություն հորինելը է. այլ բեկորները մաքրելու համեստ, անհրապույր աշխատանքը կատարելը: Սա չեր կյանքի և չեր աշխարհի հիմնարար սկզբունքները վերանայելու ժամանակ է: Ինչ հին, սնուցող իմաստություն եք թույլ տվել. որ խեղճվի: Ինչ պարզ, էական սովորություններ եք լքել: Գրողի աշխատանքը սիրո աշխատանք է: Ուր փորում եք թե չեք սեփական փառքի, այլ որպեսզի բոլոր ծաղալները կարողանան խմել: Գիրքն ինքնին չեր ստեղծագործությունը է. այն Ուտյի խորքային, հավերժական պարզն է: Դեր միակ գերն այն է. որ համբերատար, հավատարմորեն և խոնարհաբար հեռացնեք խեղճությունները, որպեսզի կյանքի աղբյուրը կրկին ապատորեն հույժ: Գրողը, մաքրվելուց հետո, անսպառ ուտուրս է ամբողջ խորթի համար:

Պատկեր.

Դանգիստ, խորքային և վերականգնողական աշխատանքի տեսարան ավերված, ստորգրյա քաղաքի սրտում: Մակընթացային կախարհը. պարզ հագուստով և կուպիտ չեղբերով. ծնկի է իջել ծովի հատակի շրջանաչափ բացվածքի Խորքի գրողի մոտ: Սա գտնվում է ծանր, մուգ քարերը և խիտ, խեղճող տիղմը բերանից հեռացնելու աշխատատար աշխատանքի մեղմ տեղում: Սրգեն մաքրված բացվածքից սկսում է բարձրանալ մաքուր, քաղցրահամ գրի միակ, իզոր և բյուրեղային շիթը. որը կենսունակ պարկությունմբ փայլում է լճացած, շրջապատող ծովի մեջ: Պորը, հետաքրքրասեր և ծաղալ չկներն արգեն հավաքվում են: Պատկերը հավերժական, կյանք տվող աղբյուրի համար ալիք մաքրելու համեստ, էական և խորապես վերականգնողական աշխատանքի ուսումնասիրությունն է:

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Ստորին գանձանքը հենց Խորքի գրողն է. Գիրքն անսպառ ծովը, որը ողջ կենսունակության աղբյուրն է: Աշխատանքն է մաքրել կապը այս խորքային, ներքին զրամբարի հետ: Միգին գանձանքի լապտերը կարեկցանքի ծառայության կայուն.

կենտրոնացված բոցն է. սերը, որը սնուցում է տիղմը մաքրելու երկարատև, համեստ աշխատանքը։ Վերին գանգյանի խարխիւնը զրհորի գտնվելու վայրի մասին հստակ, հին գիտելիքն է և համբերատար, հմուտ բանականությունը այն մաքրելու, համար առանց հետագա փնուլման պատճառ գառնալու։ Մարցը կոչ է համեստ, վերականգնողական գործողության։ «*Ինչ խորքային, կյանք տվող աղբյուր է թաղվել անտեսման կամ ճնշման պատճառով, և ինչ փոքր, հավատարիմ մաքրման գործողություն կարող էմ կատարել այսօր, որպեսզի զուրկ կրկին հոսի բոլոր ծաղաղների համար*»։

Ուժեր

Վեցը սկսւում.

Դին զրհորը խեղդվում է խիտ, սև, լճացած տիղմով, նրա զուրկ վաղուց լքված։ Կյանքի աղբյուր, որը լիովին անտեսվել է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. ինչդրի առաջին, կտրուկ ճանաչումը։ «*Դին զրհորը*» կյանքի աղբյուր է, որն այնքան «*անտեսված*» է եղել, որ նրա զուրկ պայծառ «*լճացած*» է և անօգտագործելի։ Պե՛ս համար առաջին քայլը ազնիվ և անսասան գնահատականն է։ Վեր կյանքում ու հիմնարար պրակտիկան, հարաբերությունը, կամ ճշմարտությունն է լքվել և այժմ կյանքի փոխարեն թույնի աղբյուր է։

Ինը երկրորդ տեղում.

Զրհորը մաքրվում է մինչև փոքր, ցեխոտ կաթիլ, բայց զուրկ գեղևա չափազանց կեղտոտ է խմելու համար։ Սկզբնական աշխատանքը բացահայտում է մակերեսի տակ ավելի շատ քայքայում։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սաքրման սկզբնական, հույսով լի աշխատանքը բացահայտում է խնդրի ավելի խորքային, ավելի համառ շերտը։ «*Փոքր, ցեխոտ կաթիլը*» գեղևա կյանք տվող աղբյուր չէ։ Պե՛ս համար մի հուսահատվե՛ք, եթե վերականգնման ճեղ առաջին զանգերը միայն ավելի շատ «*քայքայում*» են բացահայտում։ Աշխատանքը գեղ ավարտված չէ. այն նոր է սկսվել։ Կեղտոտ զուրկ պետք է համբերատար հանվի, մինչև թարմ, մաքուր երակի հասնելը։

Ինը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդի գույլը կոտրված է, և նա չի կարող հանել այժմ մաքուր զուրկ։ Սղբյուրը մաքրված է, բայց այն կիսելու միզոցները կոտրված են։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դիսպոսիցիոնալ խռնոցի վերականգնման վերջնական փուլում։ Զրհորն այժմ մաքուր է, բայց «*գույլը կոտրված է*» կենսատու զուրկ բաշխելու գործնական, ինստիտուցիոնալ, կամ սոցիալական միզոցները բացակայում են։ Պե՛ս համար ներքին աշխատանքը կարող է ավարտված լինել, բայց նոր ճշմարտությունը կիսելու համար անհրաժեշտ արտաքին կառուցվածքները գեղևա կոտրված են։ Սա ցավոտ ուշացում է, բայց «*կոտրված գույլը*» լուծելի խնդիր է։ Սի հուսահատվե՛ք։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը, նրա գույլը վերանորոգված, վերգապեա խորքից հանում է առաջին, մաքուր, պարզ և կենսատու զուրկ։ Խորքային, հավերժական աղբյուրին մուտք է գործվում։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. վերականգնողական աշխատանքի հազող ավարտը: «*Սաքուր, պարզ և կենսատու զուրը*» վերգ ապես հանվում է խորքից: Ձեզ համար ներքին կամ արտաքին գոհորը մաքրելու երկպարստ, համբերատար աշխատանքը հազողությամբ է պսակվել: Դիմարար, սնուցող ճշմարտությունն այժմ հասանելի է: Խորը խմբ է պատրաստվեք կիսվելու:

Ինը հիսգերորդ տեղում.

Գրիորի գուրը, թարմ և սառը, լցվում է ավերված քաղաքի վրայով, և չկները ամեն կողմից գալիս են խմելու: Սղբյուրը, մաքրվելուց հետո, օրհնություն է գառնում ամբողջ աշխարհի համար:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Գրիորի վերգ նախան, լցվող նպատակը: Գուրը չի կուտակվում, այն «*լցվում է*» և գառնում է «*օրհնություն ամբողջ աշխարհի համար*»: Ձեզ համար չէր հասանելի խորքային, վերականգնված ճշմարտություն անչնական սեփականություն չէ: Սյն նվեր է, որը նախատեսված է ամենալայն համայնքը ողողելու համար: Սաքրված գոհորը Նոր, ծաղկող քաղաքակրթության կենտրոնն է:

Վեցը վերևում.

Գրիորը թողնված է բաց, առանց կափարիչի և առանց դարպասի: Գուրը ավատորեն հանվում է բուրդի կողմից, և աղբյուրը մնում է մաքուր: Սմենամեծ առատաճեռնությունը ճշմարտությունն է, որը երբեք չի պահպանվում:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Գրիորի վերգ նախան իմաստությունը: Վյանքի աղբյուրը «*թողնված է բաց, առանց կափարիչի և առանց դարպասի*»: Սյն չի պահպանվում, թաքցվում, կամ առևտրայնացվում: Սյն «*ավատորեն է հանվում բուրդի կողմից*»: Ձեզ համար վերագտնած ամենախորքային ճշմարտությունը երբեք չպետք է գառնա սեփականություն: Սի կառուցեք տաճար գրիորի վրա և մի վնայրեք մուտքի համար: Սի գրեք գաղտնի վարդապետություն, որը միայն ճեռնագրվածները կարող են կարգալ: Գուրը պատկանում է խորքին և պատկանում է բուրդ ծարավներին: Ուսուցողական ամենաբարձր չն է աղբյուրը մաքրելը, ապա հեռանալը՝ թողնելով գուրը ավատորեն հոսի, ընթանալ: Պահպանվող գրիորն արդեն սկսում է խեղդվել:

Դեքսագրամ 49. Դրաբխային խխունգի վառարանը

Լուսկյաց անգունգի հեքսագրամը Վիշապի լապտերի վրա
Դեղափոխության, հալվելու հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Բառասուհիներորդ թիթեղ.

Դորս ծովերի ամենախորը փոսում, զրտեղ ծնվում են երկրի ոսկորները, Դրաբխային խխունգն է բնակվում: Սա մաքուր, ալքիմիական կրակի արարած է: Սրա պատյանը ոչ թե կալցիումից է, այլ երկաթից, որը կոփվել է հիգրոթերմալ օդանցքների այրող, հանքանյութերով հարուստ շնչում: Սա չի վախենում կրակից, նա ապրում է զրա մեջ: Սա խմել էր Խորքի գոհորից, և Նրա մարմինն այժմ անդթ էր փոփոխության Նոր, ավելի արմատական չնչի համար: Մեծ ճնշում էր կուտակվել վերևում գտնվող խորում, լճացած չնչերի և ապականված կառույցների հիվանդություն: Գրիորի գուրը սնուցել էր արարածներին, բայց չէր կարող փոխել ավերված քաղաքի քանգվող ճարտարապետությունը: Վերականգնման ժամանակն ավարտվել էր.

վատարանի ժամանակը եկել էր։ Սակընթացային կախարգը, որի ջեռքերը գեռևա հում էին զրիորը մաքրելուց, լողաց գեպի Դրաբխային խխունգի կրակոտ բնակավայրը։ Սա իր հետ ոչ նիվակ էր բերել, ոչ էլ ծրագիր։ Սա իր հետ բերել էր հին, ապականված ջհերը, որոնք պետք է վաճառեային։ Սկ Դրաբխային խխունգը, առանց վարանելու, գիմավորեց նրանց իր այրող, երկաթ կոփող զերմությամբ։ Դին կառույցները հալվեցին ոչ թե ոչնչի, այլ, հալված, փայլուն ներուժի, մի հում, հեղուկ ապագայի, որը կարող էր լցվել նոր և ավելի կատարյալ կադապրի մեզ։ *«Սակընթացային կախարգը»* գրել է։

«Եղափոխությունը կատարություն է։ Սյն վատարան է։ Սյն սրբազան, սարսափելի զերմություն է, որը հալեցնում է այն, ինչը կոշտացել է, որպեսզի այն կարողանա վերստերծվել։ Դրաբխային խխունգը թույլ տվություն էր խնդրում այդպիսի համար։ Սա պարզապես այդպիսի է, և իր այրման մեզ նա համընկնում է Ղառի ամենախորքային, ամենաստերծագողծական կրակի հետ։ Գրիորի ժամանակին հազորդում է վատարանի ժամանակը։ Գրիոր սնուցում է, կրակը վերափոխում է։ Սկ նա, ով կատաղ նորդի հեղափոխություն, պետք է ունենա ջեռքեր, որոնք սպիացել են զրիորը մաքրելուց»։

Պատաստան.

Դիմնարար, արմատական և վերափոխող փոփոխության ժամանակ, կրակոտ հեղափոխություն, որը հալեցնում է հնացած ջհերընոր կյանք ապատագրելու համար։ Դրաբխային խխունգի վատարանը հեղափոխության, տիեզերական մասշտաբով հալվելու հեքսագրան է։ *«Լուսկյաց անգունգը»*, ուրախ, հանգիստ սիրտը, տեղագրված է *«Կիշապի լապտերի»* գիտակցության պայծառ, մաքուր կրակի վրա։ Պատկերը խորքային, ներգաշնակ լուռության է, որը պարունակում և ուղղորդում է այրող, վերափոխող բոցը։ Սա Դրաբխային խխունգ և երկաթից և կրակից պատրաստված մի արարած, որի էությունը վատարան է, որը հալեցնում է հին աշխարհի կոռումպացված և կոշտ կառույցները, որպեսզի գրանք կարողանան վերստերծվել։ Սակընթացային կախարգի համար սա ապագարարում է այն ժամանակի մասին, երբ աստիճանական բարեփոխումն այլևս բավարար չէ։ Գրիորի խորքային, սնուցող ճշմարտությունը հասանելի է, և այն այժմ պահանջում է հիմնարար, կառուցվածքային փոփոխություն չեր կյանքում կամ չեր աշխարհում։ Լարաբերությունը, կարիերան, համով մոնքների համակարգը, կամ հաստատությունը զարգել են այնքան կոշտ և կոռումպացված, որ գրանք չեն կարող վերանորոգվել։ Գրանք պետք է արմատապես վերափոխվեն։ Պատաստանը կոչ է գառնալու Դրաբխային խխունգը, Ղառի սրբազան, ստերծագողծական կրակի անոթը։ Սա կործանարար կատարություն է, այլ, ալքիմիական հալեցում։ Եղափոխական կրակի նպատակը ոչ թե ոչնչացնելն է, այլ, հին ջհերի մեզ թակարգված հալված ներուժը ապատագրելը։ Դիմնականը չեր ներքին կրակը փոփոխության խորքային, աստվածային ժամանակացույցին համապատասխանեցնելն է։ Անչնական զոգոհությունից ծնված հեղափոխությունը կջախողվի։ Ղառի հետ պարզ, ներգաշնակ կապից ծնված հեղափոխությունը կհազորվի։ Սակընթացային կախարգը զրիորից սպիացած ջեռքերով, արժանի հեղափոխականն է։ Սա իշխանություն չի փնտրում, նա հին ջհերը բերում է վատարան և վստահում կրակին։

Պատկեր.

Անգունգային խորքերում վեհ, սարսափելի և ստերծագողծական ուժի տեսարան։ Դիզորթերմալ, օգանցքների մի կույտն, ծխացողներ, ժայռքում են այրող, գերտաքացած, հանքանյութերով հարուստ հեղուկով։ Արկաթով հարուստ ժայռերի վրա, իրենց հիմքում, Դրաբխային խխունգների մի խումբ, որոնց պատյանները մաքուր երկաթի փայլուն, այլ աշխարհիկ մածուցիկ սև են, զանգաղ, միտումնավոր շարժվում են փայլող, գերտաքացած զրի միզով։ Ճեսարանը ոչնչացման տեսարան է, այլ, հլոր, օտար արարման։ Աերևից իզամ մույուկների հին, մեռած, կրային պատյանները հանգում են օգանցքի գաշտի ելրին, և երբ փայլող զերմությունը գիպում է գրանք, գրանք տեսանելիորեն փափկվում են, նրանց կոշտ ջհերը լուծվում են փայլող,

հաված ներուժի մեզ, որը պտտվում է ալիքավոր, հանքանյութերով հարուստ ամպի մեջ: Պատկերը սրբազան, անհրաժեշտ և ալքիմիական կրակի ուսումնասիրությունն է, որը հալեցնում է հինը նորը ստեղծելու համար:

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիզիս գանթյանը հենց վառարանն է, սիրտը, որը վերածվում է արգայր, աշխարհը փոխող սիրո այրող, ստեղծագործական կրակի: Լապտերը մեղմ լույս չէ, այլ կենտրոնացված, մաքուր շող: Ստորին գանթյանի մի ծովը հում, հաված ներուժն է, խորքային, հրաբխային էներգիան, որը լուծարում է հին ճևերը: Վերին գանթյանի խարիսխը աստվածային ժամանակացույցն է և հստակ, կոնկրետ գիտելիքն այն մասին, թե՞ ինչ պետք է բերվի կրակի մեզ և ինչ նոր չա պետք է կերտվի: Մարցը կոչ է արմատական, սրբազան գործողության. *«Ինչ կոչտ, ապականված և հնացած չա է՝ խոն ինչ խնդրում բերել վառարան, որպեսզի գրա էներգիան ազատագրվի և վերստեղծվի»:*

Գծեր

Ինը սկզբում.

Սակընթացային կախարգը փաթաթում է հին, կոշտ ճևերը սրբազան, արդվ հյուսված զրինուրի պաշտպանիչ շերտով, անհրաժեշտ նախապատրաստություն, նախքան գրանք վառարանը բերելը:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Մազող հեղափոխության առաջին փուլը Վգույշ, գիտակցված նախապատրաստությունն է. *«Սրբազան, արդվ հյուսված զրինուր»* ծեսն է, արտացոլումը և ուշադիր պլանավորումը, որը պետք է նախորդի ցանկացած արմատական գործողության: Ձեզ համար մի շտապեք կրակի մոտ: Ին ճևերը պետք է պատշաճ կերպով պատրաստված լինեն իրենց վերափոխմանը, հակառակ դեպքում փոփոխությունը կլինի քաոսային, կործանարար այրվածք, այլ ոչ թե ալքիմիական հալեցում:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ին, կրային պատյանները սկսում են փափկվել և փայլել եզրերին: Ճեսաների են խորքային փոխակերպման առաջին, թույլ և հույսով լի նշանները:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Սոազին, խոստումնալից նշանները, որ հեղափոխությունը հազողության է հասնում: Ին, ապականված ճևերի կոշտ եզրերը սկսում են *«փափկվել և փայլել»:* Ձեզ համար անհրաժեշտ փոփոխության նկատմամբ սկզբնական գիմագրությունը սկսում է տեղի տալ. *«Թույլ, հույսով լի նշանները»* հաստատում են, որ աստվածային ժամանակը ճիշտ է, և կրակը՝ ճիշտ զերմաստիճանի:

Ինը երրորդ տեղում.

Ին կարգի պատյանները, Վգալով զերմությունը, բռնի կերպով ճաքում և կոտրվում են՝ աղմկոտ, քաոսային և թվացյալ կործանարար փոփոխությունների ժամանակ:

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Մեղափոխությունը հասնում է իր ամենաքաոսային, բռնի և հանրային փուլին: Ին կաոույցները նրբագեղորեն չեն հալվում, գրանք *«բռնի կերպով ճաքում և կոտրվում են»:* Ձեզ համար խորքային, փոխակերպող փոփոխության ժամանակը հաճախ մեծ աղմուկի, շփոթության և ակնհայտ ավերածությունների ժամանակ է: Սի անհանգստացեք փշրվելուց. Ուա ալքիմիայի անհրաժեշտ մասն է: Մաված ներուժն ազատվում է:

ինը չորրորդ տեղում:

Նալվաժ կապիտուլում և խորքային, հրաբխային երկաթը խառնվում և պտտվում են միասին՝ ծնվում է նոր, տարօրինակ և ավելի ուժեղ համաչուլվածք: Երկափոխության իրական, ստեղծագործական ալքիմիան:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը: Նեքսագրամի սիրտը: Դիևի փշրված մնացորդները չեն վատնվում: Որանք խառնվում են խորքային, նախնադարյան կրակի հետ, և ծնվում է «*Նոր, տարօրինակ և ավելի ուժեղ համաչուլվածք*»: Ջեյ համար հեղափոխության նպատակն է ստեղծագործական սինթեզի այս ճշգրիտ պահը: Անցյալի ավատագրված էներգիան չի ոչնչացվում, այլ համակցվում է խորքային, աստվածային կրակի հետ՝ ստեղծելու աննախագեյ, ավելի զիմացկուն և ավելի գեղեցիկ մի բան:

Ինը հինգերորդ տեղում:

Դրաբխային խխունը, անգագար իր աշխատանքում, օգտագործում է նոր, երկաթով հարուստ համաչուլվածքը՝ իր սեփական պաշտպանիչ պատյանը ընդլայնելու համար: զառնալով ավելի մեծ և ավելի հոյակապ արարած: Երկափոխության գործակալն ինքն է վերափոխվում:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը: Երկափոխության գործակալն ինքն է վերափոխման հիմնական շահառու: Դրաբխային խխունը օգտագործում է նոր համաչուլվածքը՝ «*ընդլայնելու իր սեփական պաշտպանիչ պատյանը*»: Ջեյ համար աշխարհում արմատական փոփոխություններ բերելու աշխատանքը, իր խորքային մակարդակում, չէր սեփական հոգին վերափոխելու աշխատանքն է: Ուր ոչ միայն փոխում էր աշխարհը, գուր լոփվում էր՝ զառնալով ավելի զիմացկուն և ավելի գեղեցիկ էակ:

Վեցը վերևում:

Մզանցների կրակը, իր աշխատանքն ավարտելով, զանգաղորեն սառչում և պնդանում է՝ վերածվելով հանքաքարի նոր, կայուն շերտի: Երկափոխությունն ավարտվում է, և սկսվում է նոր, հանգիստ և երկարատև երկրաբանական զարաշրջան:

Ասկընթացային կախարհի մեկնաբանությունը: Երկափոխության վերջնական, ամենախորքային իմաստությունը: Սրբալան, փոխակերպող կրակը մշտական վիճակ չէ: Սրբ, նրա աշխատանքն ավարտվում է, այն «*զանգաղ սառչում և պնդանում է*», ստեղծելով «*հանքաքարի նոր, կայուն շերտ*»: Նոր, կայուն և հիմնարար իրականություն: Ջեյ համար ճեր կյանքում կամ հասարակությունում հեղափոխական կրակին, ի վերջո, պետք է թույլ տրվի սառչել և զառնալ նոր, կայուն հիմք: Փոփոխության գործակալը, որը չի կարողանում զադարեցնել այրվելը, զառնում է, քառսի գործակալ: Երկափոխությունը վառարան է, այլ ոչ թե տուն: Սրբ նոր համաչուլվածքը լոփվում է, կրակին պետք է թույլ տրվի կանգնել, որպեսզի սկսվի հանգիստ, կայուն աճի նոր զարաշրջան: Ամենահազոդակ հեղափոխությունն այն է, որն ավարտվում է:

Նեքսագրամ 50. Անգունգային կաթսան

Փիշապի լապտերի հեքսագրամը Սոազ նորգող հոսանքի վրա
կաթսայի, ալքիմիական անոթի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Դիսուներորդ թիթեղ:

Դրաբխային խխունգի վառարանի նոր կոփած երկաթից, հին ժամանակների մակընթացային կախարգները չուլեցին մի մեծ և սրբազան անոթ։ Ուսման ճանապարհին կաթսան էր. մաքուր, սև երկաթի կաթսա, որի վրա փորագրված էին խորքի համաստեղությունները և հազարավոր սերունդների կետերի միգրացիոն քարտեզները։ Այս կաթսայի մեզ նրանք չգրեցին մի մեծ, առանցիկ բաղադրիչ, այլ զգույշ, ներառական ընծա խորթի յուրաքանչյուր անկյունից։ Լիմպետի համբերատար պատյանը, մարլիի կտրված նիզակի ծայրը, ծովաչիու՝ դատարկ, նվիրված պարկը, չկնորսական չկան լուսավոր, հոգնած գայթակորությունը։ Ամենահամեստ և ամենահերոսական պարզությունը բոլորը միասին նետվեցին կաթսայի մեզ։ Կաթսան հեղափոխական ոչնչացման վայր չէր, այլ տիեզերական ինտեգրման։ Այն նոր աշխարհի արգանդն էր։ Ասկընթացային կախարգը, որը ընտրվել էր կաթսայի տակի կրակը խնամելու համար, այն չէր կերակրում վառարանի բոցավառ բոցերով, այլ սելկի-կնոզ օգտիի հանգիստ, կայուն և պահպանող զերմությամբ։ Սա էր գերագույն ալքիմիայի գաղտնիքը, ու թե բոնի քանգում, այլ համբերատար, ներառական և սննդարար եփում։ Կաթսան վերցնում է կտրվածն ու տարօրինակը, հերոսականն ու խոնարհը և մեղմ, համառ զերմության վրա եփում՝ դրանք ամբողջ աշխարհի համար միասնական, սննդարար և կյանքը պահպանող ապուրի մեզ։

Ուստատան.

Ինտեգրման, սնուցման և նոր, կայուն և սրբազան կարգի ստեղծման ժամանակ կյանքի բազմազան և հաճախ մասնատված տարրերից։ Անգունգային կաթսան ալքիմիական անոթի հեքսագրամն է։ «*Վիշապի լապտերը*», գիտակցության պայծառ, պարզ բոցը, տեղագրված է «*Միացնող հոսանքի*» մեղմ, համառ, թափանցող ջրմուռ վրա։ Պատկերը մաքուր, լուսավորող կրակի է, որը տաքացնում է մի հսկայական, ընկալունակ անոթ, որը մեղմորեն խառնվում է կայուն շնչով։ Սա մեծ, սրբազան կաթսան է, որը չուլված է հեղափոխության երկաթից և լցված է ամբողջ խորթի բազմազան, թվացյալ անհամատեղելի ընծաներով։ Ասկընթացային կախարգի համար սա ազդարարում է տիեզերական ինտեգրման գերագույն ժամանակ։ Անկախության, խոչընդոտների, ճնշման և հեղափոխության միջով երկար ճանապարհորդությունը ստեղծել է հարուստ, բարդ և հաճախ մասնատված փորձառությունների առատություն։ Այժմ գուցե կոչված եք լինել կաթսան։ Այն խնդիրը, որը բան անելը չէ, այլ չէր և չէր համայնքի կյանքի բոլոր տարբեր և երբեմն կոտրված կտորները հավաքելը հերոսականն ու խոնարհը, որոնք ու տխրորեն և դրանք առաջարկել սրբազան, միավորող տարայի մեզ։ Բանալին սելկի-կնոզ օգտիի մեղմ, կայուն զերմությունն է։ Սա ևս մեկ կրակոտ հեղափոխության ժամանակ չէ, այլ համբերատար, ներառական և խորապես սնուցող «*եփման*»։ Բազմազան տարրերը ախտը է միասին եփվել հանգիստ, կայուն կրակի վրա, մինչև իրենց առանցիկ համերը խառնվել միասնական, կյանքը պահպանող ապուրի մեզ։ Սա առօրյայի ալքիմիան է, բարդ կյանքի հով բաղադրիչները աշխարհի համար սննդի աղբյուրի վերածելու՝ սրբազան արվեստը։ Կաթսան հասուն, ինտեգրված և առատաչեղ ջրաբաշխություն է գերագույն խորհրդանշան։ Անամիր հանգիստ կրակը։ Այլ վստահի՞ր գանգաղ, սրբազան գործընթացին, որը կտրվածն ու տարօրինակը եփում է միասնական, սնուցող ամբողջության մեզ։

Պատկեր.

Մորաստեղծ, ստորգրյա տաճարի սրտում խորքային, սրբազան և հանգիստ ինտեգրման տեսարան։ Դին, փորագրված քարերի շրջանի կենտրոնում գտնվում է հոյակապ, ծանր, սև-երկաթե կաթսան անգունգային կաթսան։ Այն փորագրված է գեղեցիկ, պարուրաչա, քարտեզներով և փայլող համաստեղություններով։ Ասկընթացային կախարգը, որի գեմը հանգիստ է և հին իմաստությամբ, ծնկի է իջնում դրա առջև անոթի տակ վառելով փայլող մոխիրների փոքր, կայուն կրակը։ Կաթսայի բաց վերնից բարձրանում է փափուկ, ոսկեգույն և բուրավետ գուրդիչ, և դրա եզրին գասավորված են բազմազան ընծաները լիմպետի պատյանը, մարլիի կտրված նիզակը, ծովաչիու՝ պարկը։ Պատկերը կյանքի և աշխարհի հարուստ.

բազմազան և հաճախ կոտրված բաղադրիչներից միասնական, սնուցող տիեզերք համբերատար եփելու գերագույն, սրբազան արվեստի խորհրդածնությունն է։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը կաթսայի հսկայական, ընկալունակ փորն է. խորքային, հանգիստ տարածքը, որտեղ տեղի է ունենում ինտեգրումը։ Միի ծովը հանգիստ, խորքային զուրն է. որը ընդունում է բոլոր բաղադրիչները։ Միզին գանթյանի լապտերը հանգիստ, կայուն և փրորոզ օգախ կրակն է, հասուն և առատաճեռն սրտի կայուն զերմությունը։ Վերին գանթյանի խաղիսխը երկաթի վրա համաստեղությունների փորագրված քարտեզն է. պարզ, տիեզերական իմաստություն, որը գիտի յուրաքանչյուր բաղադրիչի համար ճիշտ ժամանակն ու տեղը։ Մարցը սրբազան է, ներառական. *«Նմ կյանքի ուր մասնատված, կոտրված կամ թվացյալ անհամատեղելի մասերն են ես կոչված հավաքելու սրտիս սրբազան ամանի մեջ. որպեսզի եփեմ մեկ սևնդարար ապուր»*։

Պժեր

Վեցը սկզբում.

Կաթսան շրգվում է և գատարկվում հին, հնացած և ապականված ապուրից։ Սևցյալի անհրաժեշտ մաքրում, նախքան նոր եփելը կարող է սկսվել։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մոր, ինտեգրված կարգ ստեղծելու առազին գործողությունը անցյալի *«հին, հնացած և ապականված»* մնացորդները մանրակրկիտ մաքրելն է։ Կաթսան *«շրգվում է»* և գատարկվում։ Պեզ համար, նախքան նոր բաղադրիչները հավաքելը, գուցե պետք է ստեղծեք լիովին մաքուր և սրբազան տարածք։ Ողբը հին զգոգիությունները, հնացած գաղափարները և փչացած ծրագրերը։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սոազին բաղադրիչը լիմպետի համբերատար նվազման պատյանը, տեղադրվում է գատարկ կաթսայի մեջ։ Մանգիստ, համեստ առաքինությունը խնդույքի հիմքն է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մոր, ինտեգրող անոթի մեջ գրվող առազին բաղադրիչը լիմպետի համեստ, հիմնարար առաքինությունն է։ Պեզ համար չէր կարողցած նոր կարգը պետք է հիմնված լինի արդեն իսկ մշակված հանգիստ, համբերատար և պարզեցնող իմաստության վրա։ Դոյակապ պարզանքները զալիս են ավելի ուշ. խնդույքը սկսվում է պարզ, համեստ պատյանով։

Ինը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը փորձում է մարլինի ծանր, կոտրված նիզակը գնել կաթսայի մեջ. և անոթը վտանգավոր կերպով տատանվում է։ Սեծ, ցավոտ և հերոսական բեռի ինտեգրումը պահանջում է նուրբ հավասարակշռություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Պեր անցյալի ամենադարձառաքին և ցավոտ մասերի ինտեգրումը, չէր հերոսական ճեղքումների և ճախողումների *«կոտրված նիզակը»*, նուրբ և պրտենցիալ ապակայունացնող գործողությունն է։ Կաթսան *«տատանվում է»*։ Պեզ համար Վգույշ և Նրբանկատ եղեք, երբ չէր պատմության մի մեծ, ծանր և սուր կտոր եք

գնում նոր կարգի մեզ։ Այն պետք է հավասարակշռված լինի ավելի հանգիստ, մեղմ բաղադրիչներով։ Սի թողեք, որ մեկ գրամատիկ իրազարգության ծանրությունը շրջի ամբողջ անոթը։

Ինը չորրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարգը, անարժանության պահին, լցնում է կաթսան էման, փայլուն և փտած չկներով։ Ապականված բաղադրիչներով լցված անոթը թույն է արտադրում, այլ ոչ թե խնդույք։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. խիստ նախազգուշացում։ Կաթսան բարձրագույն ինտեգրման սրբապան անոթ է. և այն չպետք է լցվի իրական, կյանքը պահպանող բաղադրիչների «էման, փայլուն և փտած» փոխարինիչներով։ Ձեզ համար նոր կարգ կառուցելու աշխատանքը չի կարող կատարվել անարժան նյութերով. կեղծ գաղափարախոսություններով, ապականված կարճ ճանապարհներով, կամ անցողիկ մշակույթի մակերեսային, փայլուն շեղումներով։ Աղբով լցված կաթսան միայն թույն կեփի, որը կհիվանդացնի աշխարհը։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Կաթսայի ապուրը, որը եփվել է հանգիստ, կայուն օգտիչ՝ կրակի վրա, վերդապես սկսում է արջակել ոսկեգույն, սևուցող բույր։ Բազմապես բաղադրիչները ալքիմիապես միավորվել են։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Մեծ, ինտեգրատիվ աշխատանքի հազող ավարտը։ Մրկար, համբերատար եփումը կատարել է իր ալքիմիան։ «Բազմապես բաղադրիչները» կորցրել են իրենց առանցիկ չեղրը և հալվել են «ոսկե, սևուցող» ամբողջության մեջ։ Ձեզ համար չէր կյանքի բարդ, մասնատված և հաճախ ցավոտ կտորներն այժմ եփվում են իմաստության միասնական, բուրավետ և կյանք տվող ապուրի մեջ։ Պերագույն խնդույքը գրեթե պատրաստ է։

Ինը վերևում.

Կաթսան բարձրացվում է. և, չորս ոսկեգույն, կենսատու ապուրը թափվում է որպես օրհնություն ամբողջ քաղցած խոթի վրա՝ սևուցելով յուրաքանչյուր արարածի, ամենափոքր կրիլից մինչև մեծ կիշապների արքան։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը. Կաթսայի վերդեական, տրանսցենդենտալ նպատակը։ Կյանքի ընթացքում չեղք բերված ամբողջական, զգվարությամբ նվաճված իմաստությունը իմաստունի համար անչնական կերակուր չէ. այն «օրհնություն է, որը թափվում է ամբողջ քաղցած խոթի վրա»։ Խնդույքը սևուցում է ամենափոքր կրիլին և ամենամեծ կիշապների արքային։ Ձեզ համար չէր բոլոր առանցիկ ճանապարհորդությունների, չէր նվազման, չէր ճեղքումների, չէր ճնշումների և չէր հեղափոխությունների վերդեական նպատակը ամբողջ աշխարհի համար մեկ, ամբողջական և գերագույն սենյարար նվերի մեջ եփվելն է։ Կաթսան առատաչեղև սրտի վերդեական չեն է, անոթը, որը դարձել է կյանքի աղբյուր, բոլորի համար։ Առանցիկ բաղադրիչներն այլևս տեսանելի չեն. մնում է միայն միավորող, ոսկեգույն և կենսատու ապուրը հավերժական, տիեզերական խնդույք։

Դեքսագրամ 51. Կիշապների արքայի մոնելունը

Սոազին փոթորիկի հեքսագրամը Սոազին փոթորիկի վրա
Սրթնացնող, ցնցողի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Դիսոնմեկերորդ թիթեղ .

Խորը խնդույք էր անում : Կաթսայի ոսկեգույն ապուրը թափվել էր, և մեծ գոհունակ խաղաղություն էր հաստատվել մարգանային քաղաքի վրա : Բայց խորքը մշտական խաղաղության վայր չէ . այն զինամիկ, երբեմն սարսափելի վտրոթյան վայր է : Սուրյն հրաբխային օգանցքներից ծնված մի ցնցում, որոնք կոփել էին կաթսայի երկաթը, ցնցեց ծովի հատակը : Անծ ցնցող ալիք, երկրի ֆիզիկական մոնչյուն, որոտաց գրի միզով ցրելով խնդույքը և խուճապի մատնելով փոքր արարածներին : Վիշապների արքան Ար Գուանգը, որը լուր վայելում էր ապուրը, չխուճապի մատնվեց : Սա չնահանգեց : Սա ցնցումը զգաց ոչ թե որպես իր անջի համար սպառնալիք, այլ որպես իր թագավորության խաղաղության խախտում : Սրա արջագանքը վախեցած արջագանք չէր, այլ կարգուկանոնի հուշակագիր : Սա վեր կացավ իր լիքը, հոյակապ երկարությամբ, և Նա հետ մոնչաց : Սրա մոնչյունը վախի կամ պայտույթի ճիչ չէր, այլ միակ, կենտրոնացված և երկիրը ցնցող ճայն, որը հանդիպեց քառսային գոլիկ և չեզոքացրեց այն կատարելապես կարգավորված, հակադիր ուժով : Սովի հատակը հանգարտվեց : Ննդույքը, չնայած ցրված, հիշվեց, և արարածները, չնայած պարմացած, չվստովեցին : Սակընթացային կախարդը գրել է . *« Մնցումը պատիժ չէ : Այն հոգու կենտրոնի փորձություն է : Ողորդ գալիս է խանգարելու այն, ինչը չափազանց հանգիստ է դարձել, ցրելու չափազանց երկար տևած խնդույքի հնացած հարմարավետությունը : Բարձրագույն հոգին չի խուճապի մատնվում, երբ երկիրը ցնցվում է : Սա լսում է աստվածային լիցքը քառսային ճայնի մեզ : Սկ ապա, իր էության հանգիստ, գալարուն կենտրոնից, Նա պատասխանում է ցնցմանը չափված, հլոր և, պարզաբանող մոնչյունով : Մնցման Նպատակն է արթնացնել Վիշապների արքային, որը քնած է խաղաղ հյուրի մեզ » :*

Ուստաստան .

Նանկարծակի, հլոր և պոտենցիալ խաթարող ցնցման ժամանակ, որը ծառայում է որպես մարդու ներքին կայունության խորքային փորձություն և կոչառազացնելու հլոր, կենտրոնացված արջագանք : Վիշապների արքայի մոնչյունը արթնացնող, սրբական ցնցման հեքսագրամն է : *« Ուղադին փորձողիկը »* . Նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան, կրկնապատկվում է : Մատկերը որոտի է, որը ցնցում է ավերող ծովը, հանկարծակի, պայթյունափայտանգ իրադարձություն, որը խաթարում է խաղաղ հավասարակշռության վիճակը : Սա այն ցնցումն է, որը ցնցում է խորը, ցրելով խնդույքը : Սակընթացային կախարդի համար սա ազդարարում է խոշոր, անսպասելի իրադարձության կորուստի, ցնցող բացահայտման, հանկարծակի ճգնաժամի ժամանումը, որը ցնցում է չեր աշխարհը մինչև, հիմքերը : Մարդկային սկզբնական արջագանքը հանախ խուճապ է, վախ և ներքին խաղաղության ցրում : Սակայն հեքսագրամը խորհուրդ է տալիս այլ, ավելի խորքային արջագանք : Վիշապների արքան խորքի գերագույն ինքնիշխանը, չի խուճապի մատնվում : Սա զգում է ցնցումը և պատասխանում է գրան կատարելապես կարգավորված, կայունացնող մոնչյունով : Մնցումը պատիժ չէ, այլ փորձություն : Այն գալիս է տեսնելու, թե արդյոք չեր ներքին կենտրոնն այնքան խորքային է և անսասան, որքան զուր կարծում էիք : Ղաղտնիքը ցրված, վախեցնող էներգիայով արջագանքելը չէ, այլ Նախ, ինչպես Վիշապների արքան, լսել քառսային ճայնի մեզ գտնվող աստվածային լիցքը : Այնուհետև, չեր սեփական էության հանգիստ, գալարուն կենտրոնից, զուր պետք է արթնացնեք իզոր, պարզաբանող և չափված արջագանք : Մնցման Նպատակն է արթնացնել խաղաղ հյուրի մեզ, քնած ինքնիշխանին : Սուրբ ունի իր վատարանը, իմաստուն ունի իր կաթսան, տիրակալն ունի իր մոնչյունը : Սա այն ժամանակն է, երբ զուր պետք է լինեք տիրակալը, Նա, ում կենտրոնացված վտրոթյունը կարող է չեզոքացնել քառսը և վերականգնել կարգուկանոնը, ոչ թե ճնշման, այլ ճշմարտության մեկ, կենտրոնացված և հեղինակավոր գործողության միզ ոցով :

Պատկեր .

Վեհ. սարսափելի և զինամիկ զորության տեսարան։ Մովի հատակի մոթ. զորացող ճեղքից զուրս է ճարագում հսկայական ցնցող ալիք, որը տեսանելի է որպես տեղահանված, փայլող գրի և բեկորների համակենտրոն օղակ։ Նաղաղ խորը գտնվում է վախեցած, ցրվող քաոսի վիճակում։ Բայց առաջին պահում, Վիշապների արքան՝ Սո Դուանգը, անսասան բարձրանում է։ Սրա վանգվածեղ, օջաչև մարմինը զալարված է անսահման, թաքնված զորությանմբ. և նրա բերանը բաց է հզոր մոնեյտուզ։ Սրա ծնոտներից ճարագում է կենտրոնացված, ոսկեգույն և ներգաշնակ էներգիայի հակաալիք, որը հանգիպում է զորին և տեսանելիորեն չեզոքացնում այն։ Սրա գեմքը վախի կամ վայրույթի գեմք չէ, այլ խաղաղ, բացարձակ և երկիրը ցնցող հեղինակությամբ։ Պատկերը կենտրոնացված հոգու սրբազան, հզոր և կայունացնող արձագանքի ուսումնասիրություն է հանկարծակի, քառսային ցնցմանը։

Մերժ գանթյանների հնչյունավորումը.

Վերին գանթյանը հանգիստ, լսող կենտրոնն է, որը լսում է ցնցման մեզ գտնվող աստվածային լիցքը։ Ստորին խարիսխը չի ցնցվում. այն մնում է անշարժ և ընկալունակ։ Ստորին գանթյանի մի ծովը Վիշապների արքայի անսահման, զալարուն ուժն է, խորքային, հրաբխային էներգիան, որը արթնանում է արձագանքելու համար։ Միջին գանթյանի լապտերը կարեկցող, աշխարհը կայունացնող զորության կենտրոնացված, հեղինակավոր մոնեյտուզն է։ Լարքը կոչ է վեհաշուք, կենտրոնացված պատասխանի. *«Ո՛հ, հանկարծակի, ցնցող իրադարձություն է ցնցում իմ աշխարհը. և ինչպե՞ս կարող եմ ես, իմ էությունս հանգիստ, զալարուն կենտրոնից, պատասխանել զրան ճշմարտության կենտրոնացված, չափված և պարզ պահանջ մոնեյտուզ»*։

Գծեր

Ի՛նչ սկզբում.

Դեռվում մի ցնցող զորգյուն ստիպում է արծաթափայլ կողմերի մի խմբին խոնավի մատնվել։ Դեռվոր ցնցման առաջին, բնազդային արձագանքը վախն է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Դանկարծակի, հեռավոր ցնցման առաջին, ամենաբնական արձագանքը բնազդային *«խոնավ»* է։ Դեպ համար, երբ ցնցումը առաջին անգամ տեղի է ունենում, չէր սիրտը կարող է արագանալ, և չէր մտքերը կարող ես ցրվել։ Սա խորմալ, մարդկային արձագանքն է։ Սի՛ր՝ դատեք սկզբնական վախը, բայց մի թողեք, որ այն թելադրի չէր արձագանքը։

Վեցը երկրորդ տեղում.

Մնցումը ամբողջ ուժով հարվածում է խորին, և խնդույքը ցրվում է։ Խորքային կորուստը խաթարում է խաղաղության ժամանակը։ Սակընթացային կախարհը ցնցումը պզուկ է որպես խորքային, անչնական վերք։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մնցումը զալիս է *«ամբողջ ուժգնությամբ»*, առաջացնելով խորքային խաթարում և խորքային, անչնական կորուստի պզուցում։ Դեպ համար հանկարծակի ճգնաժամը կարող է խաթարել զժվարությանմբ նվաճված խաղաղության և բավարարվածության շրջանը։ Ի՛նչ տվեք ինքներդ չեպ պզալ *«խորքային, անչնական վերք»*։ Կենտրոնացված արձագանքի ճանապարհը ցավը ճնշելու միզոցով չէ։

Վեցը երրորդ տեղում.

Յնցող ալիքն անցնում է, և մակընթացային կախարչը մնում է ապշած և ապակողմնորոշված՝ շրջապատված խնդույքի ցրված մնացորդներով։ Նփոթության մատախտուղ է իզնում։

Մակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Յնցման հետևանքը «ապշած» շփոթության և ապակողմնորոշման վիճակ է։ Ձեզ համար սկզբնական ճգնաժամը կարող է անցնել, բայց դուք չեք կարողանում հստակ մտածել՝ շրջապատված չէր հին խաղաղության բեկորներով։ Այս քառսի վիճակից որևէ կարևոր որոշում մի կայացրեք։ Քող «մատախտուղ» նստի։

Ինը չորրորդ տեղում.

Վիշապների արքայի մոնշյունը գեուհա հրաման չէ. այլ հանգիստ, խորքային և հզոր բզվոց, նրա հսկայական, ներքին ուժի կուտակում։ Վենտրոնացված արջագանքը սկսում է միավորվել։

Մակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Նրգադարչային կետը։ Վենտրոնացված, հզոր արջագանքը վաղաժամ չի պայթում։ Այն սկսվում է որպես «հանգիստ, խորքային և հզոր բզվոց»։ Ներքին ուժի կուտակում։ Ձեզ համար ցնցման նկատմամբ չէր արջագանքը պետք է ուշադիր հավաքվի։ Մի մոնշացեք, մինչև չգտնեք քառսի մեզ իրական, աստվածային հաճախականությունը։

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան մոնշում է, նրա կենտրոնացված, ներգաշնակ չայնային ալիքը հանգիստ է, քառսային գողին և չեզոքացնում այն։ Յնցումը հանգարտվում է կատարելապես կարգավորված, հեղինակավոր արջագանքով։

Մակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Ղեքսագրամի կենտրոնական գործողությունը։ Վիշապների արքայի «կատարելապես կարգավորված, հեղինակավոր արջագանքը»՝ հանգարտեցնում է քառսը։ Ձեզ համար չէր կենտրոնացված, չափված և հզոր ճշմարտության գործողությունը՝ զժվար պրոյցը, հստակ որոշումը, համարչակ ստեղծագործական ակտը, կայունացնող ուժն է, որը չեզոքացնում է ճգնաժամը։ Մոնշյունը խոնապի ճիչ չէ. գա կարգուկանոնի հռչակագիր է։

Վեցը վերևում.

Խորթ լուռ է։ Յրված չկները, ականատես լինելով Վիշապների արքայի զորությանը, գանգաղ, տատանվելով, վերագառնում են։ Մա, ով հանգարտեցրեց ցնցումը, այժմ Նոր, ավելի խորքային հիմնավորված խաղաղության անսասան կենտրոնն է։

Մակընթացային կախարչի մեկնաբանությունը. Յնցման վերջնական, հանգիստ նպատակը բացահայտվում է։ Քառսը հանգարտվում է, և ցրված համայնքը, ականատես լինելով սարսափելի իրադարձությանը կենտրոնացված, հզոր արջագանքի, գանգաղորեն վերագառնում է՝ աշխարհի կարգուկանոնի նկատմամբ իրենց հավատը վերականգնված։ Ձեզ համար մեծ ճգնաժամի չէր հազող կողմնորոշումը ոչ միայն բերել է Նոր խաղաղություն, այլև հաստատել է չեզ ուրպես կայուն, վստահելի կենտրոն ուրիշների համար։ Յնցումը, որը փորձարկեց չեզ, չէր կենտրոնացված արջագանքի միզոցով խորացրել է ամբողջ խութի խաղաղությունը։ Յրված խնդույքը հիշվում է, բայց նա, ով մոնշաց, հանգիստ, հիմնավորող ներկայություն է Նոր, մնալուն հիմքը։

Դեքտազրամ 52. Լևիաթանի հանգիստը

Խարիսխի հանգստի հեքսագրամը Խարիսխի հանգստի վրա
Մեշարժ մնալու, Լեոան հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Դիսուներկուերորդ թիթեղ.

Մեծ մոնչյունից հետո Կիշապների արքան Լեոն: Սա չվերագրաչալ խնգույքին կամ չփետրեց խոթի գովասանքը: Սա քաշվեց մի հանգիստ, թաքնված ստորգոյյա Լեո, մի վայրի բացարձակ և հին անշարժության, և այնտեղ նա գալարեց իր հսկայական, հզոր մարմինը և հանգստացավ: Սա չէր քնած: Սրա մեծ, ոսկեգույն աչքերը բաց էին, բայց նրա հայացքն ամբողջությամբ ուղղված էր գեպի ներսմտորելով իր սեփական Երթյան անշարժ, Լուր կենտրոնի մասին: Դրված չկները, տեսելով իրենց ինքնիշխանին այդքան լիովին խաղաղ, զգացին, որ իրենց փոքրիկ, անհանգիստ սրտերը սկսում են Լուել: Մակընթացային կախարհը, որը ականատես էր եղել, հզոր մոնչյունին, այժմ տեսավ ալվելի հզոր Լուրություն: *«Մոնչյունը, — գրել է նա, — խորքային, ներքին զրեկքի արտաքին արտահայտությունն է: Բայց հանգիստը մոնչյունի աղբյուրն է: Կիշապների արքան, որը կարող է իր ջայլում ցնցել երկիրը, նաև այն է, ով կարող է հանգստացնել իր ներքին ծովը: Իսկական ինքնիշխանը չի կառավարում անհանգիստ գործողությունների վայրից, այլ Լուր, անշարժ առանցքից: Լեոն չի չգտնում հրամայել, աշխարհին, այն պարզապես հանգստանում է իր անսասան բնության մեջ, և աշխարհը կազմակերպվում է իր խաղաղության շուրջ: Մեշարժ մնալու արվեստը իմաստունի արվեստն է: Որ հանգիստ, կամային կարգապահություն է գաղարեցնել ու անցյալի ուրվականներին և ապագայի ուրվականներին հետապնդելը: Որ պարզ, խորքային և սարսափելի գործողություն է՝ լինել հենց այնտեղ, որտեղ գտնվում էս, առանց որևէ այլ տեղ լինելու ցանկության»:*

Ուտաստան.

Խորքային, կամային անշարժության ժամանակ, արտաքին գործողությունների կանխամտածված գաղարեցումանսասան ներքին խաղաղություն վարզացնելու համար: Լևիաթանի հանգիստը անշարժ մնալու, մեղիտացիայի Լեոան հեքսագրամն է: *«Խարիսխի հանգիստը»* ծովի հատակի անշարժ, ծանր, անշարժ Լեոն, կրկնապատկվում է: Ուտակերը Լեոան վրա հենված Լեո է, բացարձակ, ինքնիշխան անշարժություն, որը բոլոր իրական խաղաղության և բոլորության հիմքն է: Մակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է սրբազան ժամանակկանգ առնելու հավար: Սախորդ հեքսագրամների մեծ, արտաքին աշխատանքը կաթսայի եփումը, Կիշապների արքայի մոնչյունը ավարտվել է: Դիմա գուք պետք է հեռանաք գործողությունների աշխարհից և վարզացնեք համապատասխան անշարժություն չէր ներսում: Սա պասիվ, ուժասպառ փլուզում չէ, այլ ինքնատիրապետման միտումավոր, ակտիվ և կամային պրակտիկա: Կիշապների արքան, իր հզոր մոնչյունից հետո, չի շարունակում մոնչալ, նա հանգստանում է: Դիմականը գտնալ է ծովի հատակի Լեոն, Լևիաթանը իր Լուր, զալարուն հանգստության մեջ: Եր խնդիրն է հանգարտեցնել անհանգիստ, արագաշարժ միտքը և չգտող, ցանկացող սիրտը: Բոլ անցյալի ուրվականներն ու ապագայի ուրվականները Լուծվեն: Մեշարժ մնալու արվեստը հենց այնտեղ լինելու արվեստն է Լիակատար և խաղաղ ընդունմամբ: Լեոն չի չգտնում հրամայել, աշխարհին, այն պարզապես հանգստանում է իր անսասան բնության մեջ: Ուր պետք է խոյնը լինեք: Սյա խորքային ներքին անշարժության վայրից, ի վերգո, կծծվի նոր, ալվելի հիմնավորված և ալվելի խորքային իսկական գործողություն: Բայց առայժմ չէր միակ խնդիրն է հանգստանալ, անշարժ լինել և մտորել չէր սեփական Երթյան հանգիստ, Լուր կենտրոնի մասին: Իմաստունի անշարժությունը տիեզերքի ամենահզոր ուժն է:

Ուտակեր.

Այն, հուշարձանային և խաղաղ անշարժության տեսարան մի հսկայական, հին ստորգրյա լեռան վրա։ Վիշապների արքան՝ Սո Ռուսզը՝ գալարվել է զրա գագաթին, նրա պանգվածեղ, օջաղ, մարմինը խաղաղ, հզոր հանգստության ուսումնասիրություն է։ Սրա մեծ, ոսկեգույն աչքերը բաց են, բայց հայացքն ամբողջովին գեպի ներս է ուղղված, նրա անշարժ մարմնից ճառագում է խորքային, մեղիտատիվ հանգստություն։ Սրա շուրջը զուրը լիովին անշարժ է, խորքային, պարզ և լուր կապույտ։ Սախորդ հեքսագրամի ջրված չկներն այլևս խոհապի մեզ չեն, նրանք սավառնում են զրի մեզ իրենց ինքնիշխանի շուրջը, իրենց սեփական փոքրիկ մարմինները նույնպես հանգարտված են խորքային, ճառագայթող խաղաղությամբ։ Պատկերը մեղիտացիա է հոգու սրբապան, մազնիսական և աշխարհը կայունացնող պորության մասին, որը հասել է բացարձակ, կամային հանգստության վիճակի։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Արին գանթյանը Վիշապների արքայի լուր, ոսկեգույն աչքն է, անշարժ, խորհրդածական գիտակցություն, որը հանգստանում է իր անսասան բնության մեջ։ Ստեղծի խարիսխը զագարեցել է ամեն անհանգիստ մտածողություն։ Ստորին գանթյանի մի ծովը ստորգրյա լեռան շուրջ լիովին անշարժ, խորքային զուրն է, լուր, հավաքված պորության հսկայական զրամբար։ Միզին գանթյանի լապտերը ակտիվ, ճառագայթող բոց չէ, այլ տաք, ոսկեգույն և խորքապես խաղաղ ներքին արև, սիրտը հանգստանում է։ խորը ուշադրության լուր, միակողմանի գործողություն է. *«Արդ ղ եմ զագարեցել բոլոր չգտնումները և պարզապես հանգստանալ լուր ու անշարժ, իմ սեփական էության անսասան կենտրոնում»*։

Գծեր

Այցը սկսվում.

Սակընթացային կախարդը հանգստացնում է մի անհանգիստ միտք՝ հանգարտեցնելով իր մտքի առաջին, արագընթաց արծաթափայլ կողմը։ Անշարժ մնալու պրակտիկան սկսվում է պսպման մեկ, փոքր գործողությամբ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սերքին հանգստության մեծ արվեստը սկսվում է փոքր, թվացյալ աննշան հաղթանակից։ Սակընթացային կախարդը հանգստացնում է *«մեկ անհանգիստ միտք»*։ Այն համար մի ճնշեք չէր մտքի արմուկը։ Մեղիտացիայի պրակտիկան մեկ արագընթաց *«արծաթափայլ կողմը»* հանգստացնելու լուր, համբերատար աշխատանքն է։

Այցը երկրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը հանգստացնում է իր անհանգիստ սիրտը, ռեմորայի անընդհատ, կրծող քաղցը։ Սրա պզգամունքները բերվում են հանգիստ, հնազանդ խաղաղության։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Պրակտիկան խորանում է՝ մտքերը հանգստացնելուց գեպի *«անհանգիստ սրտի»* ավելի խորքային, ավելի անհանգիստ ուժերը։ Մանկությունը գրավող *«ռեմորան»* հանգստացվում է։ Այն համար, երբ միտքը սկսում է հանգստանալ, զույգ պետք է նույն հանգիստ, կամային պսպում բերեք չէր անհանգիստ հույզերին։ Սիրտը պետք է սովորի հանգստանալ, ոչ թե որպես մեռած բան, այլ որպես խաղաղ, խորքային լճակ։

Ինը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարդը հանգստացնում է իր մարմինը՝ զագարեցնելով իր անհանգիստ, աննպատակ լողալը։ Միլիկական կերպարանքը գառնում է հոգու համար հիմնավորված, անշարժ խարիսխ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ռանգստությունն այժմ ընդգրկում է ֆիզիկական մարմինը: Սննդհատ ֆիզիկական ակտիվության «անհանգիստ, աննպատակ լողալը» գաղարում է: Այն համար անշարժ մնալու լիարժեք պրակտիկան պահանջում է, որ զույգ չէր մարմինը հասցնեք զիտակցված, խաղաղ հանգստի: Ստեք: Ռանգիստ մնացեք: Ռոգ ֆիզիկական կերպարանքը գառնա չէր հոգու համար «հիմնավորված, անշարժ խաղիս»:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Վիշապների արքան լոնցնում է իր լեզենգար մոնչյունը, այդ հվոր արտահայտությունը իր ինքնիշխան կամքի: Վերգ նական զորությունը բացահայտվում է որպես կամային, վեհաշուք լուրջյան զորություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Պրակտիկան հասնում է իր ամենախորքային և պարագրեսալ փուլին:

Վիշապների արքան «լոնցնում է իր լեզենգար մոնչյունը», այն զորությունը, որը սահմանում է նրան որպես ինքնիշխան: Այն համար ամենախորքային անշարժությունն այն է, որը լոնցնում է նույնիսկ չէր ամենաարգար և հվոր ինքնարտահայտումը: Վերգ նական զորությունը խոսելու և գործելու ունակությունը չէ, այլ կամային, վեհաշուք կերպով լուր և անշարժ մնալու ունակությունը:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքայի անշարժությունը գառնում է ճառագայթում, նրա լուր խաղաղությունը տարածվում է գեպի զուրս՝ հանգստացնելու համար խութի վրա գտնվող բոլոր չկների սրտերը: Ռմաստունի հանգիստը լուր, աշխարհը կայունացնող օրհնություն է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ռանգիստ, կենտրոնացած հոգին գառնում է խաղաղության արգյուր ամբողջ աշխարհի համար: Վիշապների արքայի «լուր խաղաղությունը» ճառագայթում է գեպի զուրս՝ հանգստացնելով բոլոր էակների անհանգիստ սրտերը: Այն համար չէր անհնական, ներքին աշխատանքը մեղիտացիայի վրա եսասիրական արարք չէ: Այն մշակված անշարժությունը «աշխարհը կայունացնող օրհնությունը» է: Այն շուրջը ըստը հանգստացնելու ամենահվոր միզոցը չէր ներսում անսասան խաղաղություն գտնելն է:

Վեցը վերևում.

Վիշապների արքան, իր հանգիստը լիովին կատարած, մնում է իր լուր ստորգրյա լեռան վրա, խաղաղության մշտական, անշարժ առանցք ծովի բոլոր փոփոխվող հոսանքների համար: Ռմաստունը չի վերագառնում լեռանից, իմաստունը գառնում է լեռ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ռեքսագրամի վերգ նական, տրանսցենդենտալ փուլը: Խորքային անշարժության վիճակն այլ ևս ժամանակավոր նահանգ չէ, այլ մշտական, մարմնավորված իրականություն: Վիշապների արքան «գառնում է լեռ», «խաղաղության մշտական, անշարժ առանցք» ամբողջ տիեզերքի համար: Այն համար անշարժ մնալու վերգ նական նպատակը խաղաղ արջակրորդ վերցնելը չէ, այլ չէր երբեք անսասան հանգստության արգյուր գարջնելը: Ռմաստունը չի վերագառնում մեղիտացիայից, մեղիտացիան գառնում է իմաստուն: Լեռը այն վայրը չէ, որը զույգ այցելում էք, այն չէր սեփական հոգու անշարժ, լուր և հավերժական երթյունն է: Սա այն խաղաղությունն է, որը գերականցում է բոլոր հասկացողությունները, մի խաղաղություն, որն այժմ չէր մշտական, անգառնալի տունն է:

Դեքտագրամ 53. Ստոցազաշտային առագխաղացում

Սնագ և որդոդ հոսանքի հեքսագրամը ինքիսիսի հանգստի վրա
Գարգացման, աստիճանական առագընթացի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիտուներեքորդ թիթեղ .

Դեռու հյուսիսում, որտեղ ծովը զուսատ, սառը և կաթնագույն կապույտ է, մի մեծ սառցազաշտ է ծովն ընկնում: Սի հսկայական
այսբերդ, մաքուր, հին և սեղվված անշարժության մի լեռ, անգատվում է սառած ափից և սկսում իր լուռ, համբերատար
ճանապարհորդությունը գեպի հարավ: Սյն չի գրոհում մարլիկի նման, ոչ էլ բարձրանում է զրիմուռի նման: Սյն լողում է,
հանգիստ, վեհաշուք և բացարձակապես անշտապ թափով: Սյն լեռան մի կտորն է, որն այժմ լողում է փոփոխվող ծովում, և
զրա առագընթացը մաքուր, համբերատար բնության զորության է: Սակընթացային կախարհը, որի սիրտը գեռևս լի էր լեռան
խորքային անշարժությամբ, տեսավ այսբերդը և հասկացավ մեծ խաղաղության հաց որդ, օրգանական փուլը: «*Լեռը, —
գրել է նա, — հընափորի քարանձավն է, կատարյալ, անշարժ լուռության վայրը: Բայց սառցազաշտը իմաստունի
վերագարչն է աշխարհի: Սյն նույն այդ անշարժության մի կտորն է, որն այժմ շարժվում է, հանգիստ, համբերատար և
անզիմադրելի պորության: Գեպի մարդկային գործերի ավելի տաք, ավելի քառսային զրեղը: Սյսբերդը չի չգտում փոխել
ծովը, այն պարզապես մտնում է զրա մեզ, և, նրա չով, հանգիստ ներկայությունը զանգաղ, համբերատար և խորապես
փոխում է ամբողջ աշխարհի գերմաստիճանը: Սա աստիճանական պարգացման ճանապարհն է: Խորքային
ճշմարտությունը, որը կոփվել է վատարանում, ինտեգրվել կաթսայի մեզ և հանգստացել լեռան վրա, այժմ պետք է բերվի
հանգիստ, համբերատար և բնական շնորհով այն աշխարհ, որն այդքան հուսահատորեն կարիք ունի զրան: Սի շտապեցրեք
ճշմարտությունը: Ի՞նչ այն սառցաբեկորի նման լողա հանգիստ, անշտապ թափով, և զրա ազգեցությունը կզգացվի
ամենահեռավոր ափերին»:*

Ուտաստան.

Դանգիստ, համբերատար և օրգանական պարգացման ժամանակ, խորքային ճշմարտության կամ նշանակալի
հարաբերության աստիճանական և անշտապ առագխաղացում գեպի ավելի լայն աշխարհ: Սառցազաշտային
առագխաղացումը պարգացման, աստիճանական առագընթացի հեքսագրամն է: «*Սնագ և որդոդ հոսանքը*», վերմ, համառ,
թափանցող քամին, փչում է «*Խարիսիսի հանգստի*», ծովի հատակի անշարժ, ծանր, անշարժ լեռան վրայով: Պատկերը
մեղմ, կայուն շնչի է, որը հսկայական, հիմնավորված անշարժությունը տեղափոխում է զանգաղ, վեհաշուք և համբերատար
շարժման: Սա այսբերդն է, լեռան մի կտորը, որն այժմ լողում է փոփոխվող ծովում, լողում է հանգիստ, անշտապ թափով, որը
ժամանակի ընթացքում կփոխի ամբողջ աշխարհի գերմաստիճանը: Սակընթացային կախարհի համար սա ապագարարում է
խորապես օրգանական և անշտապ առագընթացի ժամանակ: Սախորդ հեքսագրամների մեծ, ներքին աշխատանքն
ավարտվել է: Ուր կոփել եք նոր համաչուլվածքը, եփել ինտեգրատիվ ապուրը և գտել չեր եռության անշարժ, կենտրոնական
լեռը: Դիմա զուք պետք է այս խորքային, հաստատված ճշմարտությունը բերեք աշխարհ, ոչ թե հանկարծակի, զրամատիկ
լիցքով, այլ լողացող սառցաբեկորի հանգիստ, համբերատար և բնական նրբագեղությամբ: Սա ուսուցչի, խորիզատուի
հեքսագրամն է, երկարատև, հարաբերությունը, որը ամուր և խորանում է ողջ կյանքի ընթացքում: Դիմականը թույլ տալ և է,
որ պարգացումը տեղի ունենա իր սեփական, բնական տեմպով: Պեր կրած խորքային, չով ճշմարտությունը բնականաբար,
համբերատար և առանց ուժի կփոխի չեր շուրջը գտնվող ամբողջ ծովի գերմաստիճանը: Սի փնտրեք հանկարծակի,
զրամատիկ ազգեցություն: Սղեք այսբերդը: Ստատեք աստիճանական, օրգանական առագընթացի լուռ, համբերատար և

անգիմագրելի պորությանը։ Նշմարտությունը, որը պարտագրվում է, ալիք է, որը կոտրվում և նահանգում է։ Նշմարտությունը, որը լողում է, հոսանք է, որը փոխում է աշխարհը։

Պատկեր․

Ալեհ, լուռ և վեհաշուք առազընթացի տեսարան։ Սի հսկայական այսբերգ, մաքուր, հին, կապտա Մսփտակ սառույցի վեհաշուք, քանգակված լեռ, լողում է հանգիստ, գունատ, կաթնագույն Վապույտ ծովում։ Սրա առազընթացը շարժման մեզ խորքային անշարժություն է։ Սակերևույթի տակ, նրա հսկայական, թաքնված, ստորգրյա վանգվածը հուշում է նրա պորության խորքային, անտեսանելի հիմքը։ Սրա կողքերից բարձրանում է մի բարակ, զով մշուշ, նուրբ, համատարած ալգեցություն, որը նրբորեն սառեցնում է օդը և, զուրը մղոններով շուրջը։ Սիակ, սփտակ բևեռային գրածիծաղը պտտվում է նրա գագաթի շուրջը։ Պատկերը խորքային, հիմնավորված ճշմարտության ուսումնասիրությունն է, երբ այն շարժվում է անշտապ շնորհքով գեպի փոփոխվող աշխարհ։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը․

Ստորին գանթյանն այսբերգի հսկայական, թաքնված, ստորգրյա վանգվածն է, մշակված պորության խորքային, անշարժ պաշարը, որը աստիճանական առազընթացի իրական շարժիչն է։ Ձիի ծովը հսկայական, զով և անշտապ թափ է։ Սիզին գանթյանի լապտերը նուրբ ալգեցության հանգիստ, զով և թափանցող մշուշն է, սեր, որը փոխում է աշխարհը ոչ թե այրելով, այլ իր հանգիստ, զովագնող ներկայությամբ։ Ալեհին գանթյանի խարիսխն այսբերգի խաղաղ, հավերատար բանականությունն է, որը գիտի, թի իր նպատակակետը հաստատ է, և որ շտապելու կարիք չկա։ Մարը հանգիստ, համբերատար է․ *«Մի հողոյ ու խորքային, զով ճշմարտությունն է պատրաստ լողալու հանգիստ, անշտապ շնորհքով գեպի աշխարհի ավելի տաք, ավելի քառասյին գրեղը»*։

Գծեր

Ալեցը սկզբում․

Միտասարգ, փոքրիկ սառցե լողացողը լողում է ավելի տաք իոսանքի մեզ և սկսում է հալվել, նրա առազընթացը, կարծես, տատանվում է։ Աստիճանական պարզացման առազին, փոքրական քայլը հաճախ նման է նահանգի։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը․ Ուսնգաղ, օրգանական գործընթացի հենց սկիզբը կարող է ճախողում թվալ։ *«Պոքիկ սառցե լողացողը»* կարծես *«հալվում»* և անհետանում է։ Ձեպ համար մի հուսահատվեք, եթե չէր մեղմ, համբերատար մոտեցումը սկզբում վատթարացնում է իրավիճակը կամ ոչ մի ալգեցություն չունի։ Կալվել գործընթացի մի մասն է, գա խորքային, սառը ճշմարտությունն է, որը սկսում է աննկատելիորեն ալգել շրջակա գրի վրա։

Ալեցը երկրորդ տեղում․

Այսբերգը լողում է մի խորքային, գրասույզ գագաթի վրայով, և նրա հսկայական, թաքնված վանգվածը գրեթե հանգչում է գրա վրա։ Անտեսանելի խղճնգիտը գրեթե կանգնեցնում է հանգիստ առազընթացը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը․ Աստիճանական առազընթացը գրեթե կանգնեցվում է *«խորքային, գրասույզ գագաթի»* թաքնված խղճնգիտի, խորքային արմատացած նախապաշարմունքի, կամ անտեսանելի ինստիտուցիոնալ արգելքի կողմից։ Ձեպ համար գանթաղ, համբերատար պարզացման ճանապարհը կհանդիպի այս թաքնված

խղճընգություններին։ Այսպես չի գրոհում զագաթը․ այն համբերատարորեն լողում է մինչև հոսանքն այն տանի։ Անտառի ճեղքներում մշակված առաքինության խորքային, թաքնված վանգվածին չեզոք օգնելու համար։

Ինքն էրրորդ տեղում։

Խաղաղությամբ, շահակալատող գեղեցիկների մի խումբ է պատվում այսպես շուրջը, ևրանց անցողիկ, մակերեսային ուրախությունը կտրուկ հակադրվում է այսպես իր հանգիստ, հին նպատակին։ Խորքային փոփոխության աշխատանքն անհրապույր է և հաճախ անտեսանելի։

Անկրթագային կախարհի մեկնաբանությունը։ Աստիճանական վարձագման գանգաղ, խորքային աշխատանքը հմայիչ է։ Այն հեշտությամբ անտեսվում կամ ծաղրվում է մակերեսային մշակույթի «խաղաղ, շահակալատող» ուժերի կողմից։ Քեզ համար մի նախաճեղք ավելի շուրջում, մակերեսային զանքերին տրվող հեշտ, անցողիկ ուշադրության։ Այսպես իր հանգիստ, հին նպատակը շատ ավելի մեծ և երկարատև, նշանակություն ունի, քան գեղեցիկների անցողիկ խաղը։ Մարտնակներ լողալ։

Վեցը չորրորդ տեղում։

Այսպես, լողալով արևով ողողված մի ծոց, սկսում է թափել իր փոքրիկ, գեղեցիկ բեկորները, որոնք գառնում են փայլուն, լողացող քանդակներ։ Խորքային ճշմարտությունը, առանց զանքերի, ստեղծում է անցողիկ, ժամանակավոր գեղեցկություն իր շուրջը։

Անկրթագային կախարհի մեկնաբանությունը։ Աստիճանական առաջընթացը սկսում է առաջացնել գեղեցկության և ոգեշնչման անսպասելի, անցողիկ պահեր։ «Քայլում, լողացող քանդակները» փոքր, ստեղծագործական խորաթափանցումներն են, բարության հանգիստ գործողությունները և, նույն, չափանախդրված ավգեցությունները, որոնք այսպես բնականաբար թափում է իր շրջակայքում։ Քեզ համար խորքային, համբերատար վարձագման կյանքը շրջապատված կլինի աշխարհին տրված այս փոքր, գեղեցիկ և չհաշվարկված նվերներով։ Մի կառույց գրանցից, թողեք, որ գրանք լողան։

Ինքն հինգերորդ տեղում։

Այսպես, մի ամբողջ եղանակ լողալուց հետո, վերապես, լուր, ստեղծում է ամբողջ ծոցը։ Միակ, խորքային ճշմարտության գանգաղ, համբերատար ավգեցություններ փոխել է ամբողջ էկոհամակարգը։

Անկրթագային կախարհի մեկնաբանությունը։ Աստիճանական առաջընթացի վերանախ, լուր և աշխարհը փոխող նպատակը չեղք է բերվում։ Այսպես գանգաղ, համբերատար ավգեցությունը «ստեղծում է ամբողջ ծոցը»։ Քեզ համար չեր երկար, անշտապ և հաճախ անտեսանելի վարձագումը վերապես, լուր, փոխել է չեր համայնքի կամ չեր ուղրտի կլիման։ Քեր կրած խորքային, չով ճշմարտությունը գարջել է մշտական, աշխարհը փոխող պրոբլեմ։

Ինքն վերում։

Այսպես, իր երկար, լուր, ճանապարհորդությունն ավարտած, նրբորեն հալվում է ծովի մեջ, նրա մաքուր, հին զուրդ անբաժանելիորեն խառնվում է շրջապատող անծայրածիր օվկիանոսի հետ։ Դաստոն և նրա ճշմարտությունը գառնում են մեկը լառի հետ։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ստիճանական առաջխաղացման վերջնական, ամենաանվերահսկելի փուլը. Սյսբերգը, խորքային ճշմարտության կրողը, չի կառչում իր առանձին ինքնությունից. Սյս *«Նրբորեն հալվում է ծովի մեջ»*. Նրա մաքուր, հին զուրդ գառնում է *«անվանազանելի»* մեծ, շրգապատող Ուտից. Սյս համար երկար և հավատարիմ վարձագման վերջնական նպատակը չէր կրած ճշմարտության հետ մեկը գառնալն է. Ուտիցի չի մնում առանձին, հատուկ էակ. Նա լուծվում է իրականության հենց հյուսվածքի մեջ. Նրա իմաստությունը տիեզերական ծովի մշտական, անսնուն և լիովին ինտեգրված մասը. Սառցադաշտային առաջխաղացումն ավարտվում է ոչ թե հաղթական ժամանմամբ, այլ մեենայի մեջ լուռ, ամբողջական և սիրող լուծարմամբ:

Դեքսագրամ 54. Սենմոնի այգին

Սոազին փոթորիկի հեքսագրամը Լուսկյաց անգունգի վրա
Մոուսնացող օրիորդի, ենթակա միության հեքսագրամը

Սդից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիսունդրսերորդ թիթեղ.

Դանգիստ, արևով ողողված ծոցում, որը հովացել էր լողացող այսբերգի կողմից, սկսեց շարժվել մի նոր, մեղմ հոսանք. Ուս հզոր, քշող ուժ էր, այլ տաք, գալարուն հոսք, որը կրում էր հալարավոր փոքրիկ, գեղեցիկ կյանքերի սերմերը. Սյստեղ, որտեղ այն գիպել էր մերկ, հրաբխային ժայռին, սկսում էր ծաղկել անեմոնների այգին. Ուրանք մեծ խութի մեծ, չվազող մարզանները չէին, այլ լուռ, միայնակ և շուռչը կտրող գեղեցիկ արարածներ՝ ուրբին, վմրոխտ և շափյուղա, յուրաքանչյուրը սնուցող գերմության եղակի, նուրբ և կատարյալ արտահայտություն. Սրանք չէին տիրում ծոցին. Նրանք վարչարում էին այն. Ուրանք անթիվ, փոքր և համեստ օրիսություններ էին, որոնք հազորգում էին մեծ, համբերատար աշխատանքին. Սակընթացային կախարդը, որի սիրտն այժմ նույնքան զուլ և մաքուր էր, որքան սառցադաշտային զուրը, տեսավ այգին և ժպտաց. *«Սա, — գրել է նա, — երկարատև, լուռ ինտեգրման նուրբ, ուրախ բերքահավաքն է. Սենմոնը չի չգտնում, այն բացվում է. Ուս լուռ, նրբագեղ և ենթակա գեղեցկությունն է, որը ծաղկում է ավելի մեծ ճշմարտության հետքերով. Լողացող այսբերգը չի հրամայում այցուհ գոյակալ. այն պարզապես ստեղծում է պայմաններ, որտեղ հալարավոր նուրբ գեղեցկություններ կարող են ծաղկել. Ուսաստունի աշխատանքը ոչ թե այգեպան լինելն է, որը տևկում է յուրաքանչյուր սերմ, այլ սառցադաշտ լինելը, որն իր լուռ, համբերատար ներկայությամբ խթանում է տաք, մեղմ հոսանք, որտեղ անթիվ, փոքր և չալ անավերջա՞ծ օրիսությունները կարող են արմատ գցել և ծաղկել. Սենմոնի այգին խորքային հաստատված խաղաղության փափուկ, գունագեղ և ուրախ ելուն է»:*

Ուսաստան.

Դանգիստ, բնական ծաղկման ժամանակ, փոքր, գեղեցիկ օրիսությունների նուրբ և ուրախ բերքահավաք, որը հազորգում է մեծ ներքին աշխատանքի ժամանակաշրջանին. Սենմոնի այգին ենթակա միության, ամուսնացող օրիորդի հեքսագրամն է. *«Սոազին փոթորիկը»*. Նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան, տեղագրված է *«Լուսկյաց անգունգի»* որախ, հանգիստ սրտի վրա. Ուստեղը հանկարծակի, նուրբ և ստեղծագործական գերմության է, որը խորքային, ընկալունակ լուռությունը առաջացնում է բավական, նուրբ գեղեցկությունների ծաղկման. Սա անեմոնների այգին է, հանգիստ, գունագեղ և ուրախ ելու, որը վարչարում է այն ծոց, որը հովացվել էր լողացող այսբերգով. Սակընթացային կախարդի համար սա ավգարարում է նուրբ, անպարտադրելի և հաճախ անսպասելի ծաղկման ժամանակ. Սախորդ հեքսագրամների երկար.

համբերատար և խորքային ներքին աշխատանքը ստեղծել է խորքային, հաստատված խաղաղություն։ Սլոժմ, այդ մեծ աշխատանքի հանգիստ հետքերով, ծաղկում է փոքր, ուրախ և բազմազան օրհնությունների մի շրջան։ Սա նոր հավակնոտ նախագծերի կամ մեծ, ուսումնական, նախաճեղձությունների ժամանակ է։ Սա հանգիստ, գունագեղ և չալանավորված բերքահավաքող վայելելու ժամանակ է։ Սենտինը չի չգտում անել, այն պարզապես բացվում է տաք, սնուցող հոսանքի առջև։ Սյս հեքսագրամի բանալին նրբագեղ, ենթակա ընդունման ոգին է։ Սենտինի այգին մեծ, չվազող խորթ է, որը վերստեղծում է աշխարհը, դա փափուկ, հանգիստ և ուրախ գեղեցկություն է, որը վարդապարտ է արդեն վերստեղծված աշխարհը։ Սեր խնդիրն է լինել անեմոնի նմանբաց, ընկալունակ և գոհ նոր կարգում հանգիստ, գունագեղ և համեստ գեր խաղալու համար։ Սյս եղանակին իսկական տերը ոչ թե հրամայում է, այլ թույլ է տալիս իրեն լինել ավելի մեծ, ծաղկող ամբողջության գեղեցիկ, անբաժանելի և ենթակա մասը։ Նանգիստ, մեղմ բերքահավաքող սրբազան պարզ և էրկար, համբերատար ճանապարհորդության համար։

Պատկեր.

Նանգիստ, մտերիմ և շունչը կտրող գեղեցկության տեսարան արևով ողողված, պաշտպանված ծոցում։ Սի մութ, հարթ, հրաբխային ժայռի վրա ծաղկել է մակընթացային անեմոնների մի խումբ։ Լուսավոր ուրիշի, վմրուխտի և շափուղայի գոգել են։ Սրանք բաց են, իրենց նոր, թերթիկների նման շոշափուկները նրբորեն տատանվում են տաք, արևի լույսով ողողված հոսանքի մեջ։ Փոքրիկ, կիսաթափանցիկ ծովախեցգետիններն ու փոքր, թանկարժեք քարերի նման չկները իրենց տներն են ստեղծել տերևների մեջ։ Սորը մաքուր է, հանգիստ և սնուցող։ Պատկերը փոքր, գեղեցիկ էակների բազմազան համայնքի հանգիստ, ուրախ և համեստ ծաղկման ուսումնասիրություն է մեծ, խորքային, համբերատար աշխատանքի հետքերով։ Սյս հաստատված խաղաղության փափուկ, գունագեղ և սրբազան ելքի գիմանկարն է։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիգին գանթյանը անեմոնի բաց, ընկալունակ սիրտն է, լապտերը փայլում է փափուկ, գունագեղ և հանգիստ ուրախությամբ։ Ստորին գանթյանի մի ծով տաք, նոր, սնուցող հոսանքն է, կենսունակության հանգիստ, պահպանող հոք։ Սերին գանթյանի խարիսխը ենթակա, գեղեցիկ, անբաժանելի գերի խաղաղ ընդունումն է ավելի մեծ, ներգաշնակ ամբողջության մեջ։ Այդքան նոր, գնահատող է. «*Նչ փոքր, գեղեցիկ և չալանավորված օրհնություններ են ծաղկում իմ կյանքում, և ինչպե՞ս կարող եմ լիովին բացվել այս նոր, եղանակի հանգիստ, ուրախ բերքահավաքի համար*»։

Դժեր

Ինը սկզբում.

Սիակ, փոքր, պարզ, ծովային խխունգը, գոհ լինելով համեստ, անհրապույր գերով, կատարում է իր հանգիստ, էական խնդիրը մեծ ծաղկման ստվերում։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Նեքսագրամի ոգին համեստ, աննկատ բավարարվածություն է։ «*Արդ ծովային խխունգը*» չի նախանշում անեմոնի գեղեցկությանը։ Սա կատարում է իր «*հանգիստ, էական խնդիրը*» առանց բողբոջ։ Սեզ համար, այս եղանակին, մի փնտրեք մեծ, հանրային գեր։ Ստեղծ ուրախություն և նպատակ պարզ, համեստ և էական խնդիրների մեջ, որոնք ազակցում են ավելի մեծ, ծաղկող համայնքին։

ինը երկրորդ տեղում.

Սիակ պարզ, փոքր անեմոնը բացվում է մի շատ ավելի մեծ, ավելի փայլունի կողքին: Սա չի համեմատում կամ մրցում. նրա հանգիստ, պարզ գեղեցկությունն ինքնին ամբողջական է և ամբողջական:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Պարզ, ենթակա գեղեցկության հանգիստ, ամբողջական շնորհը: Պարզ անեմոնը *«չի համեմատում կամ մրցում»*: Այն համար չէր սեփական հանգիստ գեղեցկությունը, չէր սեփական եզակի և պարզ պարզեւ, ինքնին ամբողջական է և ամբողջական: Սյն արտաքին հաստատման կամ ավելի փայլունի հետ համեմատության կարիք չուի: Այն չէր խաղաղությունը չէր սեփական պարզ, իսկական էության ամբողջականության մեջ:

Վեցը երրորդ տեղում.

Մրիտասարգ, եռանդուն ծաղիկը չգտնում է արձաթափայլ ծաղիկների անցողիկ, փայլուն խմբին՝ հույս ունենալով նկատվել, բայց նրա արմատները ժայռի վրա թույլ են, և նա բշվում է: Սեփական գիրքից այն կողմ գիրքի չգտնելը հանգեցնում է արդեւի:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Գորշացում անհանգիստ, հավակնոտ չգտման զեւ՝ զեպի մի գեր, որը ընկն է: Մրիտասարգ անեմոնը *«չգտնում է»* զեպի հմայիւ, բայց անցողիկ կապ, և քանի որ նրա *«արմատները ժայռի վրա թույլ են»*, *«բշվում է»*: Այն համար իմացք չէր տեղը այգում: Գեղեցիկ և ամբողջական գերը սահմանափակում է, այլ սրբալան հիմք: Սի տարվեք ավելի փայլուն, բայց պակաս հիմնավորված գիրքի ցանկությամբ:

Ինը չորրորդ տեղում.

Մրիտասարգ անեմոնը, որն անցել է աղազին ծաղկման եղանակը, համբերատար սպասում է, նրա հանգիստ, հասուն գեղեցկությունը խորանում է ստվերում: Դանգիստ, հավատարիմ սպասում մի գերի, որը գեր պետք է գա:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դամբերատար, հավատարիմ սպասման ժամանակ: Մրիտասարգ անեմոնը *«անցել է աղազին ծաղկման եղանակը»* և այժմ վարդացնում է *«հանգիստ, հասուն գեղեցկություն ստվերում»*: Այն համար ճիշտ գերը կամ նախասահմանված միությունը կարող է հետաքցվել: Սի շտապեք կամ մի պարտադրեք կապը: Սպասեք հանգիստ, խորացող հավատը, և չէր ժամանակը կգա:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Վիշապների արքան, իր հանգիստ, հետ՝ մոնչյունային խոնարհությամբ, գալիս է պյգի և ընտրում է ամենափոքր, ամենահամեստ և ամենաբավարարված անեմոնը որպես իր անչնական այգին: Ամենաբարձր պատիվը տրվում է ամենախոնարհ շնորհին:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի գագաթնակետը: Ամենաբարձր պատիվը տրվում է ոչ թե ամենափայլուն, ամենահավակնոտ ծաղիկին, այլ *«ամենափոքր, ամենահամեստ և ամենաբավարարված անեմոնին»*: Այն համար ենթակա գերի վերջնական կատարումն ինքնին գերիշխան վորության կողմից ճանաչվել և ու փրվել է: Դանգիստ, համեստ և ամբողջական շնորհն ամբողջ այգու ամենագեղեցիկ բանն է, և իմաստուն տիրակալը գիտի դա:

վեցը վերևում.

Անեմոնը, հանգիստ լինելով ինքն իրեն, սկսում է ինքնաբերաբար թափել փոքր, բերրի սերմեր, որոնք լողում են գեպի նոր ժայռեր։ Սրա համեստ, ենթակա գեղեցկությունը գառնում է նոր, հեռավոր այգու աղբյուր։

Աակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սրբագեղ, ենթակա միության վերջնական, հանգիստ և ստեղծագործական փորձությունը. Անեմոնը, պարզապես լինելով իր հանգիստ, գեղեցիկ ես-ը, գառնում է. «*Նոր, հեռավոր այգու աղբյուր*»։ Այն համար ավելի մեծ ամբողջության մեջ համեստ, անբաժանելի գերը չէր պահեցության սահմանափակում չէ։ Դանգիստ, գոհունակ շնորհը խորապես բերրի է։ Փոքր, համեստ գեղեցկությունը, որը գիտի իր տեղը, ի վերջո սերմանում է նոր աշխարհի հանգիստ և առանց արմուկի։ Սյգին տարածվում է ոչ թե մեծ, ուսկալարական պլանով, այլ իր ամենաբավարարված ծաղիկների ինքնաբուխ, առատաճեղև և հանգիստ բերրությամբ։ Անթական ծառան չէ. ևս ամբողջի գաղտնի, ստեղծագործական սիրտն է։

Դեքսագրամ 55. Կրիլ Դիմի վենիթը

Առաջին փորձիկի հեքսագրամը Վիշապի Լապտերի վրա
Առատության, Լիության հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիսուսիկեզերորդ թիթեղ.

Անեմոնների հանգիստ, արևով ողորված ծոցը հանկարծակի, ամբողջությամբ և ճշող կերպով լցվեց։ Աննայադեպ, աստվածաշնչյան չափերի մի կրիլ Դիսուս ժամանեցմաքուր, կենտրոնացված սննդի կենդանի, ոսկեգույն և վարկերակային ալիք։ Ուս մեղմ, գալարուն հոսանք չէր. դա գերառատություն էր, կյանքի վենիթը, որը խավարեց արևը և զուրկ վերածեց մաքուր լույսի խիտ, փայլուն ապուրի։ Անեմոնները, որոնք ճանաչում էին միայն հանգիստ, կայուն սնունդ, այժմ բախվեցին այնպիսի մեծության խնդույքի, որը սպառնում էր խցանել նրանց նուրբ բերանները և թաղել նրանց գեղեցիկ տերևները։ Աակընթացային կախարհը, որը եղել էր սառցադաշտը, ապա անեմոնը, տեսավ այս ճշող առատությունը և ճանաչեց գերբախտավորի վերջնական, ամենապարագոքսալ փորձությունը. «*Վենիթը — գրել է նա — միշտ չէ, որ նուրբ օրհնություն է։ Լցված բաժակը կարող է նույնքան զովար լինել կառավարել, որքան դատարկ զոհորը։ Սա հոգու ամառային արևադարձն է, մեծ տարվա գազաթնակետը, երբ լույսն իր ամենապայծառությունն է, իսկ զերմությունը ամենաուժեղը։ Լցված առատության ժամանակաշրջանում գերազույն արվեստը ոչ թե բռնելն է, այլ տարբերակելը։ Ուս հանգիստ, սթափ կենտրոն գտնելն է մոլեգին, ոսկեգույն խնդույքի մեջ տեղում։ Վենիթը հոգու պարզության փորձություն է։ Կարող է ստանալ մեծ օրհնությունը առանց դրա կողմից կլանվելու։ Կարող է կիսվել հսկայական խնդույքով՝ առանց դրա կողմից թաղվելու։ Կրիլ — Դիսուսը՝ Դառնի բարձրագույն պարզեցն է, բայց դա նաև, իմաստունի խորաթափանցության վերջնական փորձությունն է։ Դոգին, որը կարող է նավարկել վենիթը հանգիստ, սթափ և առատաճեղև սրտով, իսկապես տիրապետել է կյանքի արվեստին, քանի որ նա տվորել է, որ նույնիսկ գերառատությունը պետք է ընդունվի նույն հանգիստ շնորհով, ինչպես ծովային խոտի սի շեղը»։*

Ուտաստան.

Պերագույն, հեղեղված առատության ժամանակ, մեծ բախտի, պարվության և ստեղծագործական զորության գագաթնակետային փորձառություն, որը պետք է նավարկվի սթափ խորաթափանցությամբ և առատաչեղև սրտով։ Վրիլ – խմբի վեները առատության, լիության հեքսագրամն է։ «Նազիկ փողոցիկը»՝ նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան, տեղադրված է «հշապի լապտերի»՝ գիտակցության պայծառ, մաքուր կրակի վրա։ Պատկերը հանկարծակի, պայթյունավտանգ և զինամիկ էներգիայի հանգիպումն է մաքուր, փայլուն և լուսավորող լույսի հետ։ Սա աննախագեպ չափերի կրիլ – խումբն է։ Կյանքի գագաթնակետ, հոգու ամառային արևադարձ, որտեղ լույսն ու սևուկը գտնվում են իրենց բացարձակ առավելագույնի մեջ։ Սակընթացային կախարդի համար սա ազգարարում է գերագույն բախտի և ստեղծագործական զորության ժամանակ։ Սրկար, համբերատար և հաճախ զժվարիս ճանապարհորդությունը հանգեցրել է առատությամբ հեղեղված ժամանակաշրջանի։ Պեր բաժակը ոչ միայն լիքն է, այլև լցվում է։ Սակայն հեքսագրամի խորքային իմաստությունը կայանում է նրա նախազգուշացման մեջ․ ամենամեծ լիության ժամանակը նաև ամենամեծ վտանգի ժամանակն է։ Վրիլ – խումբը, եթե չընդունվի հանգիստ, սթափ և խորաթափանց սրտով, կարող է զառնալ խեղճող, կուրացնող ուժ։ Չենիթի բանալին ոչ թե բռնելն ու կլանվելն է, այլ տարբերակելը, մոլեգին խնդույքի մեզ տեղում հանգիստ կենտրոն գտնելը և անսահման օրհնությունը կիսելը հանգիստ, առատաչեղև և անտիրական ոգով։ Սա այն պահն է, երբ պետք է փայլեցնեք չեր ամենապայծառ լույսը, կայացնեք չեր ամենահամարձակ ստեղծագործական որոշումը և գործը որպես պարզ, հզոր և բարեգործ ինքնիշխան։ Բայց զոր պետք է զա անեք առանց առատության խոնջի հարբելու։ Կեսօրին արևը կյանքի աղբյուր է, բայց այն կարող է նաև այրել։ Չենիթի գագաթնակետին գտնվող իմաստունը նման է արևին, պարզ, պայծառ և կյանք տվող, բայց երբեք չմոռանալով, որ կեսօրը, ի վերջո, պետք է իր տեղը վիզի հանգիստ, մեղմ մթնշաղիկ։ Պերագույն արվեստը խնդույքը վայելելն է, օրհնությունը կիսելը և չեր սրտում մնալը նույնքան խոնարհ և հանգիստ, որքան լիմպետն իր ժայռի վրա։

Պատկեր․

Սիտիլի, գրեթե կուրացնող և փառահեղ առատության տեսարան։ Փոքրիկ, գեղեցիկ ծոցը, որը մի ժամանակ անեմոնների հանգիստ այգին էր, այժմ ամբողջությամբ լցված է ոսկեգույն կրիլի հսկայական, պտտվող և վարկերակային ամպով։ Խումբն այնքան խիտ է, որ ծածկում է հեռավոր արևը, և զուրկ խիտ, փայլուն, հեղուկ լույս է։ Անեմոնները զեռ այնտեղ են, նրանց գունագեղ տերևները հալվի տեսանելի, մեղմորեն, թեև ճնշող կերպով հարվածվում են կյանքի մաքուր խտությամբ։ Միակ մակընթացային կախարդը լողում է խմբի հենց կենտրոնում, նրա չեղքերը մեկնած, ոչ թե խելահեղ բռնվածքով, այլ հանգիստ, բաց և ընդունող ժեստով։ Սրա զենքը հանգիստ է, լուսավորված ոսկեգույն լույսով, և նրա արտահայտությունը հանգիստ, սթափ և խորքային խորաթափանցության արտահայտություն է։ Պատկերը արվեստի ուսումնասիրությունն է կենտրոնացած, հանգիստ և առատաչեղև մնալու արվեստի մեզ գերագույն, ճնշող և գրեթե վախեցնող առատության մեջ։

Երեք գանթյանների հնչյունավորումը․

Ստորին գանթյանը կրիլի ճնշող, վարկերակային խումբն է, Պիի ծովը հեղեղված մաքուր, կենտրոնացված կենսունակության մակընթացային ալիքով։ Գագացողությունը գեղեցիկ, գրեթե անտեսելի լիության մեզ ընկղմվելն է։ Միգիլի գանթյանի լապտերը ոչ թե տաք օգախ է կամ հանգիստ օգաչուական լույս, այլ գերագույն առատաչեղև, ստեղծագործական և աշխարհը լուսավորող սրտի փայլուն, բոցավառ, կեսօրվա արևը։ Երրին գանթյանի խաբիսխը կուրացնող խնդույքի հենց կենտրոնում գտնվող պարզ, խորաթափանց գիտակցության միակ, անչարժ, սթափ կետն է։ Խաղը հանգիստ, կայունացնող է․ «Ոչ գերագույն, հեղեղող օրհնություն է զալիս իմ կյանք, և ինչպե՞ս կարող եմ այն ընդունել, հանգիստ, սթափ և առատաչեղև սրտով առանց կլանվելու դրա առատությամբ»։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Կրիլ խումբն այնքան հանկարծակի է զալիս, որ անեմոնները ցնցված հետ են քաշում իրենց շոշափուկները՝ գերագույն օրինությունը շփոթելով սպառնալիքի հետ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դանկարծակի, ճշուղ բախտին առաջին բնազդային արջագանքը կարող է լինել վախը և նահանգը: Անեմոնները *«գերագույն օրինությունը շփոթում են սպառնալիքի հետ»*: Ջեյ համար ստեղծագործական էներգիայի, ֆինանսական շահույթի, կամ հնարավորության հանկարծակի հոսքը կարող է ապակողմնորոշող և նույնիսկ վախեցնող լինել: Սի նահանգ էք: Սանաչ էք օրինությունը այնպիսին, ինչպիսին այն կա, նույնիսկ եթե դրա ինտենսիվությունը վարմանալի է:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ուկեգույն կրիլ ՝ մամլը խավարում է նույնիսկ Վիշապի լապտերի լույսը: Սյնպիսի փայլուն, արտաքին առատության ժամանակ, որ մարդու ներքին լույսը, կարծես, կուլ է տրված:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Արտաքինի անսահման մեծությունը կարող է սպառնալ ճշեղ մարդու ներքին ճշմարտության և նպատակի Վգացումը: Ջեյ համար բախտի հեղեղը կարող է այնքան հպորթվալ, որ այն ստվերում է չեր սեփական, հանգիստ, զգվարությամբ նվաճված ներքին լույսը: Սա վտանգավոր պահ է: Ի՞նչ պետք է ակտիվորեն, սթափորեն վերամիավորվեք չեր սեփական խորքային կենտրոնի *«Վիշապի լապտերի»* հետ, հակառակ դեպքում կկորչեք կուրացնող, արտաքին խնդույքի մեջ:

Ինը երրորդ տեղում.

Խնդույքի փրփուրը՝ կուրացնող, ուկեգույն փրփուրը, մթազնում է մակընթացային կախարդի տեսողությունը: Մամանակն է հույսը գնել ոչ թե արտաքին աչքի, այլ սրտի խորքային, սթափ ինտուիցիայի վրա:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Առատության մաքուր, շլացուցիչ մակերեսը կուրացնում է բանական, հաշվարկող միտքը: Ջեյ համար, չափազանց բախտավոր ժամանակի մեզ տեղում, հազոդության սովորական չափանիշները և պարզ, տրամաբանական ուղին մթազնված կլինեն: Ի՞նչ պետք է այս գազաթնակետային փորձառության ճակարկեք ոչ թե *«արտաքին աչքով»*, այլ *«սրտի խորքային, սթափ ինտուիցիայով»*: Աստառեք չեր հանգիստ, ներքին գիտելիքին շլացուցիչ, արտաքին քառսի փոխարեն:

Ինը չորրորդ տեղում.

Կրիլ խումբն այնքան խիտ է, որ մակընթացային կախարդը պետք է Վգուշորեն, սթափորեն բաժանի ուկե մակընթացության լուրջի հանգիստ, անշարժ կենտրոնը գտնելու համար: Սկտիվ, գիտակցված զանքեր կենտրոնացած մնալու խնդույքի մեջ տեղում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Դեքսագրամի կարևոր, ակտիվ աշխատանքը: Պերագույն առատության ժամանակ կենտրոնացած մնալը միտումնավոր, կամային գործողություն է: Սակընթացային կախարդը *«բաժանում է ուկե մակընթացության»* իր *«հանգիստ, անշարժ կենտրոնը գտնելու համար»*: Ջեյ համար զուր պետք է գիտակցաբար,

սթափորեն քանգակեք հանգիստ լուրջյան տարածք ճնշող բարի բախտի հենց սրտում։ Պեր խաղաղությունը պահով վիճակ չէ։ այն ամբողջ է, որը զուր պետք է ակտիվորեն պահպանեք։

Վեցը հինգերորդ տեղում։

Սակընթացային կախարգը, իր հանգիստ կենտրոնից, սկսում է հանգիստ, առատաճեղևորեն և խելացիորեն ղեկավարել ոսկե խումբը՝ կերակրելով ամենաքաղցած անեմոներին և ավելցուկը պահելով խորքային, զով զրհորում։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը։ Գենիթը տիրապետված է։ իմաստունը գերագույն առատություն օգտագործում է ոչ թե ինքնաբավարման, այլ հանգիստ, խելացի և առատաճեղև ծառայության համար։ Քեզ համար չէր հանգիստ, սթափ կենտրոնն այժմ հրամանատարական կետն է, որտեղից զուր իմաստուն կերպով և առատաճեղևորեն բաշխում էք այս գազաթանկետային եղանակի օրհնությունները։ Ոսկե խնդույքը կհսկում է, իսկ ավելցուկը իմաստուն կերպով պահվում է գալիք ավելի նիհար ժամանակների համար։ Սա առատ սրտի գերագույն արվեստն է։

Վեցը վերևում։

Կրիլ՝ խումբը, իր նպատակը կատարած, սկսում է Նոսրանալ և ցովել։ Սակընթացային կախարգը մնում է՝ հանգիստ և անսասան, նրա սիրտը անշարժ, լիալուսին է այժմ արգեն հանգիստ ծովի վրա։

Սակընթացային կախարգի մեկնաբանությունը։ Գենիթի վերջնական, հանգիստ իմաստությունը։ Պերագույն, հեղեղված առատության եղանակը բնականաբար անցնում է։ «*Կրիլ - խումբը սկսում է Նոսրանալ*»։ Բայց իմաստունը, որը խնդույքը նավարկեց սթափ, առատաճեղև սրտով, չի նվազում դրա անցմամբ։ Սա մնում է «*հանգիստ և անսասան*», նրա սիրտը «*անշարժ, լիալուսին*» է հանգիստ ծովի վրա։ Քեզ համար առատության ժամանակի իրական պարզև ոչ թե կրիլն է, որը ժամանակավոր է, այլ խաղաղ, անսասան լիության խորքային, կայուն վիճակը, որը զուր վարդաքոն էք ներսում։ Սրտաքին խնդույքն անցել է, բայց ներքին լիութունը մնում է։ Սա Վենիթի վերջնական գանձն է։ մի սիրտ, որն ինքնին հավերժական, հանգիստ ծով է, որը արտացոլում է խաղաղ և մշտական լույս։

Դեքտագրամ 56. Ուսկառականի կրակները

Վիշապի լապտերի հեքսագրամը Խարիսխի հանգստի վրա
Ուսկառականի, օտարականի հեքսագրամը

Նդից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Դիսունվեցերորդ թիթեղ։

Սակընթացային կախարգը, որի սիրտը ներքին առատության անշարժ, լիալուսին էր, զգաց մի Նոր և անծանոթ չգորություն։ Որ արծաթափայլի անհանգիստ, անհանգիստ նետումը չէր, այլ խորքային, հանգիստ և մազնիսական կանչ գեպի հեռավոր զուր։ Սա այլևս իր ժայռի վրա գտնվող լիմպետը կամ իր աչքու անեմոնը չէր, նա կետն էր, մեծ միգրանտը, որը պետք է հետևի իր ցեղի լուր երգին հազարավոր մղոններով անհեռք ծովի վրայով։ Նրա կրակները հաստատված տան մեծ, մոնեչացող օգախն չէին, այլ փոքր, արագ և ժամանակավոր բոցեր, որոնք նա կառուցում էր անհայտ ավերին, երբ անցնում էր։ Սա օտարական էր, հյուր անծանոթ լճակներում, և նրա միակ իշխանությունը իր հետ կրած հանգիստ, ներքին լույսն էր, որը ոչ մի առանձին վայրի, այլ հենց մեծ, կապող օվկիանոսի լույսն էր։ Սակընթացային կախարգը գրել է։ «*Լափառողը նա*

չէ. ով կորած է. այլ նա ով գտել է այնքան լայնածավալ տուն. որ չի կարող տեղավորվել մեկ վայրում։ Նրա ճանապարհորդությունը փախուստ չէ հաստատված խաղաղության հետ, այլ ուխտագնացություն զեպի ազգակցական կապ որը գրված է Նրա արյան ադի մեզ։ Մափառողի կենտրոնական արվեստը իր փոքրիկ պայծառ կրակները վառելն է օտար ափերին խոնարհ հարմարվողական և բարեգութ ոգով։ Մա չի չգտնում իր լույսը պարտադրել այցելած վայրերին. այլ կիսվել զրանով. կարճ գեղեցիկ և առանց տիրապետողականության. նախքան առաջ շարժվելը։ Մափառողի հոգին լապտեր է մութ անտառում. ժամանակավոր. առաջ նորոգող բոց բոլոր Նրանց համար. ովքեր նույնպես գտնվում են ճանապարհին։ Նրա տունը վայր չէ. այլ ճանապարհորդություն։ Նրա ուղեկիցը ոչ թե մեկ ծանոթ զեմք է. այլ լառյի մեծ մազնիսական երգը. որը բոլոր թափառողներին. ժամանակի ընթացքում. զեպի իրենց իրական. անհնարին նպատակակետն է կանչում»։

Ուտաստան.

Պիտակցված թափառման ժամանակ. ուխտագնացություն անծանոթ տարածքներով. որտեղ մարդ պետք է լինի խոնարհ. հարմարվողական և բարեհամբույր օտարական հեղեղով հանգիստ. ներքին լույսի վրա առաջ նորոգելու և կապվելու համար։ Մափառականի կրակները ճանապարհորդի հեքսագրամն է։ «*Վշապի լապտերը*». գիտակցության պայծառ. պարզ բոցը. տեղագրված է «*Նարիսի հանգստի*» ծովի հատակի անշարժ. ծանր. անշարժ լեռան վրա։ Մատկերը պարզ. լուսավորող և շարժուն բոցի է. որը այրվում է կայուն. հիմնավորված. բայց ժամանակավոր հիմքի վրա։ Մա մակընթացային կախարհ է. որպես միգրացիոն կետ. որը փոքր. պայծառ և ժամանակավոր կրակներ է կառուցում անհայտ ափերին հետևելով իր ցեղի խորքային. մազնիսական երգին։ Մակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է աստվածային առաջ նորոգության մեջ թափառելու ժամանակ։ Պեզ կանչում են հեռանալ բնակեցված այգիներից և ծանոթ խութերից։ Վրիլ խմբի զենիթի խորքային. ներքին առատությունը չեզ պատրաստել է ճանապարհորդության համար. բայց զա ճանապարհորդություն է անծանոթ. արտաքին տարածքներով։ Մա մի ժամանակ է. երբ զուրկ կարող էք օտար լինել օտար երկրում առանց հաստատված գիրքի իշխանության. մշտական տան հարմարավետության. կամ ծանոթ համայնքի ազակցության։ Մափառականի ճանապարհի բանալին խոնարհ. հարմարվողական և բարեհամբույր ոգին է։ Ուր հյուր եք. Ուր պետք է վերաբերվեք օտար ափին և զրա բնակիչներին հանգիստ. նորից հարգանքով։ Ձեր միակ իշխանությունը հանգիստ. ներքին լույսն է. որը զուրկ այգեքան հավատարմորեն մշակել էք չեր էության անշարժ. կենտրոնական լեռան մեջ։ Վառեք չեր փոքրիկ. պայծառ կրակները ժամանակավոր. առատաճեռն գեղեցկության ոգով։ Մի չգտեք կառուցել մշտական կայություն այցելած ափերին։ Փայլեցրեք չեր լույսը. կապվեք զտած հարապատ հոգիների հետ. և ապա. երբ մազնիսական երգը չեզ առաջ կանչի. շարժվեք հանգիստ. երախտապարտ շնորհով։ Մափառականի տունը ինքնին ճանապարհորդությունն է. իսկ Նրա ուղեկիցը լառյի մեծ. կապող երգը։

Մատկեր.

Նանգիստ. ժամանակավոր և լուսավոր գեղեցկության տեսարան մի մութ. օտար ափին։ Միակ մակընթացային կախարհը թափառականը. վառել է փոքրիկ. պայծառ. ճոճացող կրակ լողացող փայտից մի անհայտ. լուսնի լույսով լուսավորված լողափում։ Վրակը տաք. ժամանակավոր փարոս է Նրա հետևում գտնվող անծառայողի. մութ օվկիանոսի և տարօրինակ. նոր ափամերձ գծի խորքային. անծանոթ ստվերների գեմ։ Լույսը լուսավորում է Նրա գեմը. որը հանգիստ է. ինքնամոլորի և նշանավորված հանգիստ. ամենատես իմաստությամբ։ Միա շուրջը Նրա պարզ. ճանապարհորդական ունեցվածքի ցրված մնացորդները ենթադրում են Նրա գեղ անկայությունը։ Միակ. հետաքրքրասեր և ոչ սպառնալից ցամաքային արարածը. զուրկ մի փոքրիկ աղվես. հսկում է անտառի ելքից։ Մատկերը օտար երկրում խոնարհ. բարեգութ և լուսավոր օտար լինելու արվեստի ուսումնասիրությունն է։

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Սիգիս գանձանքը պայծառ, ժամանակավոր կրակն է օտար ավիին, տաք, անտառաչեն, բայց անտիրապետող սրտի լապտերը, որը փայլում է բոլոր անցորդների համար: Ստորին գանձանքի մի ծովը անծայրածիր, մազնիսական և կապող օվկիանոսն է. միգրացիոն երգի խորքային, ներքին չգողականությունը: Սերին գանձանքի խարսխը թափառողի հանգիստ, հարմարվողական և խորաթափանց բանականությունն է, որը կարող է կարգալ անծանոթ հոսանքները և նավարկել տարօրինակ սոցիալական գրեթե հանգիստ, ընկալունակ շնորհով: Մարցը հանգիստ, բաց է. *«Ո՛ր և մազնիսական երգ է ինչ կանչում լքել հաստատված ավի, և ինչպե՞ս կարող եմ վառել իմ փոքրիկ, պայծառ կրակը խոնարհ, բարեգութ և ժամանակավոր լույսով այն անծանոթ ավերին, որոնք պատրաստվում են այցելել»:*

Գծեր

Վեցը սկսվում.

Սի երիտասարդ, հիմար կետ, որը նոր է միգրացիայի ուղի՝ վրա, Հափալանց պայծառ և անփույթ է վառում իր կրակը առաջին օտար ավիին՝ իր ամբարտաճանությամբ վայրագնելով տեղական ոգիներին:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սևփորջ թափառականի առաջին, հիմար սխալը *«օտար ավի»* և զրա *«տեղական ոգիներին»* նկատմամբ համեստ, բարեգութ հարգանքի բացակայությունն է: Ջեյ համար, երբ մտնում էր նոր միգավայր, մի՛ եղեք աղմկոտ, ամբարտաճան, կամ պահանջ կոտ: Սղեք հանգիստ, համեստ և հարգալից հյուր: Վառեք չեր բոցը մեղմ, ուշագիծ լույսով:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհը ճանապարհորդում է թեթև, իր հետ տանելով միայն իր զժպրությամբ նվաճված խաղաղության հանգիստ, ներքին մարգարիտը: Մանապարհորդության համար բավարար են մի քանի պարզ, էական իրեր:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ռմաստուն թափառականը ճանապարհորդում է թեթև, անբեռ ղզի: Ջեյ համար անծանոթ տարածքով ճանապարհորդությունը պահանջում է, որ զուր թողնեք բոլոր ոչ էական բեռը: Ջեր մշակված խաղաղության *«հանգիստ, ներքին մարգարիտ»* միակ իրական գանչն է, որը չեզ անհրաժեշտ է: Սնացած բոլոր ունեցվածքը, տիտղոսները և կապվածությունները պարզապես ծանր բեռ են, որոնք կգանգաղեցեն չեր ուխտազնացությունը:

Ինը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհի կրակն այրում է նրա ժամանակավոր ճամբարը անհրաժեշտ գործողություն առանց հետք թողնելու: Մաքուր, բարեսիրտ հեռացում ժամանակավոր տնից:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ջեդը լքելու արվեստը նույնքան կարևոր է, որքան ժամանելու արվեստը: Թափառականը *«այրում է իր ժամանակավոր ճամբարը»*, չթողնելով իր անցման *«ոչ մի հետք»*: Ջեյ համար, երբ մազնիսական երգը չեզ առաջ է կանչում, մի՛ կանգնեք կամ մի՛ կառչեք ժամանակավոր տնից: Դեռացեք մաքուր, բարեհամբույր և ամբողջական մեկնություն: Սի՛ թողեք անավարտ գործերի խառնաշփոթ կամ չլուծված խնճավածքներ:

Սակընթացային կախարգը, երբ և օտար ավին, հանդիպում է թշնամական ցեղի: Սա չի կոչում կամ քարոչում, այլ լուր խաղաղության թախման է նկարում թաց ավալի վրա և հետո շարունակում է իր ճանապարհը:

Այսօրն Թագայի կախարդի մեկնաբանությամբ։ Մափադողը անխուսափելիորեն կհանցիպի թշնամանքի և թյուրըմբռնման։ Սա դրան էի գիմակործմ վայրյոթով կամ գավանափոխ անելու զոգմատիկ փորձով։ Սա առագարկում է հանգիստ։

«խաղաղության թալիսման»։ Բարի կամքի պարզ գեղեցիկ և ժամանակավոր մեստ և հետո ես «շարունակում էիր ճանապարհը»։ Այն համար չորս էնթ կարող եմ անել յուրաքանչյուր թշնամական ափ։ Այն խնդիրն է առագարկել հանգիստ, բարեհամբույր օրինությամբ, ապա շարունակել ճեղք ուխտագնացությամբ վստահելով, որ ավագի մեջ թողած խաղաղության սերմը կծաղկի իր ժամանակին։

Սեցր հիսգերորդ տեղում .

Անտը, կանգ առնելով իր երկկար միգրացիայի վրա, երգում է մեկ տաղանապալիորեն գեղեցիկ ստուա. և երգը արքագանքում է հալարավոր մղոնների վրա՝ մի հարալատ հոգու, որը երգում է ի պատասխան:

Այսպես ազգային կախարհի մեկնաբանությունը՝ Բացահայտվում է թափառականի ուղիւ խորքային, մագնիսական կապը։
 «*Միակ, տազնապալիորեն գերեցիկ Նոտան*»՝ իրական է Դ իսկական, խոցելի կանչ է և, այն գտնում է պատասխանող
 «*հարապատ հոգու*»՝ անսահման հեռավորության վրա։ Այն համար չէր հանգիստ, համեստ ուխտագնացությունը
 միայնակ չէ։ Երբ զուր երգում էր չէր իսկական, անկեղծ երգը, նույնիսկ ժամանակավոր, օտար վայրում, այն կոչվոնաանվի
 հարապատ հոգու խորքային, պատասխանող երգի հետ։ Թափառականի ամենախորքային կապը գտնվում է ոչ թե տեղ
 փնտրելով, այլ՝ իրական Նոտան երգելով։

Ինքն պերևարում .

Միգրացիոն կետն իր ծերության մեզ մոռանում է միգրացիոն ուղին. և նրա երզը գտնում է մաքուր խաղաղության միակ հանգիստ և պայծառ նոտա: Մա այլ ևս նպատակակետ չի փնտրում. եւ գարշէ և նպատակակետ ուրիշների համար:

Սակընթացային կախարչի մեկնաբանությամբ, Քափառականի ճանապարհորդության վերջ նախան, տրանսցենդենտալ փուլը: Սեր կտեր մոռանում է «*միգրացիոն ուղի*»-ն, երա երգը դառնում է «*մաքուր խաղաղության փակ, հանգիստ և պայծառ երգ*»: Սա զագարում է փնտրել և «*գտնում է նպատակակետ ուղիների համար*»: Ջեյ համար ամբողջ կյանքի թափառումների վերջնական նպատակը ոչ թե վերջապես որոշակի վայր հասնել է և, այլ, ճեր է ուրթյամբ տուն գտնալը բոլոր թափառողների համար: Նապատարմորեն ճանապարհորդած ժամանակավոր ճանապարհորդը գտնում է անշարժ, լուսավոր կենտրոն, որը փնտրում են մյուս ուխտավորները: Ստար ավիին կրակը չարչել է հալվեժական աստղ:

Ֆերսագրամ 57. Դանգիստ հոսանքի շրջան

Նուազ երդդող հոսանքի հեքսադրամը Նուազ երդդող հոսանքի վրա
Հանգիստ, թափանցող քամու հեքսադրամը

Աղից քայքայված տանարի իմաստությունը. Դիտուն յոթերորդ թիթեղ .

Սակընթացային կախարգը՝ վերագառնալով իր երկարատև միգրացիայից և սիրտը խաղաղության անշարժ պայծառ աստղի պես, մի եղանակ բնակություն հաստատեց մի անհայնգիստ լագունայում։ Սյուտեղի արարածները թշնամական չէին, բայց կորած էին, խրված մի լճացած, հին շփոթության մեջ։ Սրանց մոնչյուն պետք չէր։ Սրանց պետք էր մեղմ, համառ և պարզաբանող քամի։ Մկ աշպետ, մակընթացային կախարգը չէր հրամայում։ Սա չէր քարոզում։ Սա պարզապես սկսեց խոսել, հանգիստ, կայուն և անշտապ չայնով, այն պարզ, խորքային ճշմարտությունները, որոնք սովորել էր իր թափառումներում։ Սրա խոսքերը փոթորիկ չէին, այլ՝ *«Նոազ Նորգող հոսանքը»*, մի մեղմ, համառ և թափանցող քամի, որը սրբորեն շրջում էր լճացած տերևները և համբերատար սկսում էր ցրել մառախուղը։ Սկզբում արարածները հալվիվ էին նկատում։ Բայց քամին անզադար էր։ Սյն շշնգաց գրիմուռի միզով, և գրիմուռը սկսեց տատանվել Նոր, ավելի կարգավորված ուղիով։ Սյն գիպավ միգիաների ամուր փակ պատյաններին, և զրանք, զգալով խորքային, Նորք և անհերքելի ճշում, զանգաղ սկսեցին բացվել։ Սակընթացային կախարգը գրել է․ *«Ազգեցության գերագույն արվեստը ոչ թե ուժեղ հրամանն է, այլ անկեղծ և հանգիստ ճշմարտության Նորք, թափանցող շշուկը։ Սոնչյունը կոտրում է հին չճշ, Նորք քամին չճավորում է Նորք։ Նոազ Նորգող հոսանքը չի վիճում լճացած գրիմուռ, այն համառորեն, սրբորեն և բազմիցս հոսում է զրա միզով, միևն է իր բնություն փոխի ամբողջ լագունայի գերմաստիճանն ու պարզությունը։ Սա, ով կատազ Նորգի շփոթության ժամանակներում, պետք է զառնա քամին, մեղմ, անզադար և տանելով հանգիստ, պարզաբանող ճշմարտության խոսքը, յուրաքանչյուր թաքնված ճեղք»*։

Պատաստան.

Նանգիստ, համառ և թափանցող ազգեցության ժամանակ, որտեղ հանգիստ անկեղծությունը և մեղմ, անզադար քամին ավելի արդյունավետ են, քան ուժեղ հրամանը։ Նանգիստ հոսանքի շշուկը թափանցող քամու հեքսագրամն է։ *«Նոազ Նորգող հոսանքը»*, հոգու մեղմ, համառ, թափանցող շունչը, կրկնապատկվում է։ Պատկերը մի մեղմ, անզադար քամու է, որը հոսում է բոլոր բաների միզով, համբերատար չճավորելով և պարզաբանելով։ Սա մակընթացային կախարգն է, որը վերագաղթել է իր թափառումներից, խոսելով հանգիստ, պարզ ճշմարտություններ մի լճացած լագունայում, Նրա խոսքերը՝ մեղմ, բայց անզադար քամի։ Սակընթացային կախարգի համար սա ազգարարում է առաջ Նորգելու ժամանակ հանգիստ, անկեղծ և համառ հաղորդակցության զրույթյամբ։ Մեր առջև, ծառացած իրավիճակը խրված է շփոթության, լճացման, կամ թյուրիմացության մեջ։ Ուժեղ, գրամատիկ միզամտություն միայն ավելի շատ քառս կստեղծի։ Դիմանական գառնալն է *«Նոազ Նորգող հոսանքը»*, ասել չէր ճշմարտությունը ոչ թե որպես որոտացող հրաման, այլ, որպես հանգիստ, կայուն և անշտապ շշուկ, որը սրբորեն, համբերատար և բազմիցս թափանցում է մառախուղը։ Սա Նորք ազգեցության, գիվանագիտության և մտքերն ու սրտերը փոքր, անկեղծ և մեղմ խոսքերի կուտակման միզոցով զանգաղ, օրգանական փոխելու ժամանակ է։ Քամին չի կոտրում ժայռը, այն չճավորում է ավազաթումբը։ Մոլեք քամին։ Ստատիք հանգիստ, կուտակային զրույթյան մի Նորք, թափանցող և անզադար ճշմարտության։ Մեր խոսքերը, որոնք ասվում են խոնարհ, անկեղծ սրտով, կգտնեն իրենց ճանապարհը գեպի այն թաքնված ճեղքերը, որտեղ մոնչյունը երբեք չէր կարող հասնել։

Պատկեր.

Նանգիստ, համառարած և Նորք ազգեցության տեսարան մի անշարժ, մի փոքր մշուշոտ լագունայում։ Սակընթացային կախարգը, Նրա զգեստները պարզ են, գեմըխաղաղ, չի կանգնած ժայռի վրա քարոզելու, այլ, պարզապես լողում է գրիմուռների մի աստառի մեզտեղում։ Սրա շուրթերը մի փոքր բաց են, և Նրանից մի մեղմ, տաք և հալվիվ տեսանելի հոսանք է զորս հոսում գեպի զորս, շրջելով գրիմուռի տերևները զանգաղ, անզադար պարի մեջ։ Սրա շուրթը գուրը, որը մի ժամանակ խիտ և լճացած էր, գառնում է ավելի մաքուր։ Ստակա ժայռի վրա մի քանի ամուր փակ միգիաներ Նոր են սկսում

բացել իրենց պատյանները արձագանքելով խորքային, նորից և անզագար թրթումանը: Պատկերը հանգիստ, անզագար և անկեղծ ազդեցության փոխակերպող Վորության ուսումնասիրությունն է:

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Սերին գանթյանը պարզ, պարզաբանող շշուկն է, նորից, բայց ճշգրիտ խոսքերը, որոնք կրում են թափանցող ճշմարտությունը: Ստեփ խարիսխը սուր է, բայց մեղմ, ինչպես Վով ըստին: Ստորին գանթյանի մի ծովը խորքային, անշարժ և համբերատար զրամբարն է այն խաղաղության, որտեղից հոսում է մեղմ հոսանքը: Սիզին գանթյանի լապտերը տաք, կայուն և անկեղծ սիրտն է, հանգիստ բոցը, որը տաքացնում է մեղմ, թափանցող ըստին: Խրոցը հավատքի հանգիստ, անզագար գործողություն է. «*Նշ պարզ, անկեղծ ճշմարտություն պետք է ասեմ, Լորդոն և, բավական, իմ աշխարհի լճացած մատախորդի մեզ, վստահելով հանգիստ, անզագար ըստի Վորության՝ նոր պարզություն չհավորելու համար*»:

Պժեք

Սեցը սկզբում.

Սակընթացային կախարհը, Վզալով լճացած մատախորդը, տատանվում է հանգիստ շշուկի և համարձակ հրամանի միջև: Մատախորդ, Լեքին որոշում է կայացվում հետևելու հանգիստ, թափանցող ըստի ուղուն:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մուգին, կարևոր ըստը գիտակցված, կանխամտածված ընտրությունն է: Սակընթացային կախարհը Վզում է համարձակ, զրամատիկ հրամանի զայթակղությունը, բայց կայացնում է «*հաստատուն, Լեքին որոշում*»՝ հետևելու հանգիստ, համար ազդեցության ուղուն: Ձեզ համար իրավիճակը կարող է կոչ անել մեղմ, համբերատար մոտեցման, նույնիսկ երբ ուժեղ մոտեցումն ավելի անմիջապես բավարարող է թվում: Սեղմ ուղու ընտրությունը հեքսագրամի հիմնարար գործողությունն է:

Ինը երկրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհը խոսում է հանգիստ, պարզ ճշմարտություններ՝ թաքնված մի պարզ, հյուսված խփրի տակ: Մմենաթափանցող ազդեցությունը հաճախ գործում է համեստ, աննկատ թաքցնելով:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սուրբ ազդեցությունը հաճախ ամենաարդյունավետն է, երբ այն կապված է Վեհ, հանրային անձի հետ: Սակընթացային կախարհը գործում է «*պարզ, հյուսված խփրի տակ*»՝ թաքնված իր էզոյով: Ձեզ համար չէր հանգիստ, համար ճշմարտությունն ավելի խորքային կթափանցի, եթե այն լիճնվի չէր ճանաչման կարիքի հետ: Մուգ Լորդեք համեստ, աննկատ ծառայության գիրքից:

Ինը երրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհը, անհամբերության մի պահի, չափազանց ուժեղ է ասում իր նորից ճշմարտությունը, և նրա խոսքերը վերածվում են մի կարճ, ցնցող պոթկման, որը վախեցնում է արարածներին և նրանց ետ մղում իրենց պատյանները:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Չգուշացում համբերության կորստի դեմ: Մույնիսկ մեղմ ըստին կարող է, ուժեղ անհամբերության մի պահի, գառնալ ցնցող «*պոթկում*»։ Ձեզ համար թափանցող ազդեցության ճանապարհը պահանջում է անզագար, անշտապ և նորից համարություն: Դիպսափված, ուժեղ խոսքի մի պահը կքանցի երկար, հանգիստ եղանակի համբերատար աշխատանքը:

վեցը չորրորդ տեղում.

Ասկընթացային կախարդի հանգիստ. անգաղար խոսքերը մաքրել են լագունայի կենտրոնում գտնվող արևով լուսավորված մի փոքրիկ հատված: Բամու համբերության առաջին տեսանելի ապացույցը:

Ասկընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սրկար, համբերատար, նորից աշխատանքի առաջին շոշափելի արդյունքները գտնում են տեսանելի: Պարվության «փոքր, արևով լուսավորված հատված» է հայտնվում նախկինում լճացած մառախուղի մեջ: Ջեյ համար հանգիստ, համատ ալգեցությունը սկսում է աշխատել: Ապացույցը փոքր է, բայց անհերքելի: Որ այս փոքրիկ հաղթանակը սնուցի ջեր շարունակական, նորից համառությունը:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Ջաք. մեղմ հոսանքը, թափանցելով յուրաքանչյուր ճեղք, այժմ լցնում է ամբողջ լագունան նոր, բյուրեղյա պարզությամբ: Նամառ քամին հիմնարար կերպով փոխակերպել է աշխարհը:

Ասկընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սուրբ աշխատանքի հաղթական ավարտը: «Նամառ քամին հիմնարար կերպով փոխակերպել է աշխարհը»: Ամբողջ լագունան այժմ «բյուրեղյա պարզ» է: Ջեյ համար հանգիստ, անկեղծ ալգեցության երկար, համբերատար և համախ ոչ հմայիչ աշխատանքը վերջապես հասել է իր գերազույն նպատակին: Լճացած մառախուղը փոխարինվել է նոր, համատարած պարզությամբ:

Ինը վերևում.

Ասկընթացային կախարդը, իր հանգիստ աշխատանքն ավարտած, լուում է: Սրա ստեղծած պարզությունն այժմ խոսում է ինքն իր համար՝ հանգիստ, մշտական ճշմարտություն, որը հետագա շշուկի կարիք չունի այն պահպանելու համար:

Ասկընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սուրբ ալգեցության վերջին, ամենախորքային փուլը: Աշխատանքն այնքան ամբողջական է, որ «շշուկն այլևս անհրաժեշտ չէ»: Պարվությունն այժմ «հանգիստ, մշտական ճշմարտություն» է, որը պահպանում է իրեն: Ջեյ համար ցանկացած առաջնորդության վերջնական նպատակը չէ՛լավ ավելորդ գարջնելն է: Սեղմ քամին, իր չհավորող գործն անելով, լուում է և գտնում մշտական, մաքուր օդի մի մասը: Գնալուտությունն այժմ պարզապես իրերի բնական վիճակն է, մի հանգիստ, ինքնապահպանվող իրականություն, որը լրացուցիչ խոսքերի կարիք չունի: Մաստուկի շշուկը գարջել է աշխարհի պարզ, լուակյաց և երկարատև խաղաղությունը:

Դեքսագրամ 58. Ռեֆինի պարը

Լուակյաց անգունգի հեքսագրամը Լուակյաց անգունգի վրա Ուրախալի, ԼԵԻ հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը, Դիսուսությունը թիթեղ.

Բյուրեղյա մաքուր լագունայում, որտեղ մեղմ շշուկը կատարել էր իր վերջին աշխատանքը, գելֆինների մի խումբ ժամանեց: Մրանք մաքուր, անբարդ ուրախության արարածներ էին, նոր, թափանցիկ պարվության կենդանի, ցատկոտող արտահայտություն: Մրանց առաջնորդ կամ ուսմունք պետք չէր, մաքուր զուրն ինքնին նրանց ավետարանն էր: Մրանց

պարը ներկայացում չէր. այլ տոնակատարութիւն. էներգիայի ինքնաբոյս. էքստատիկ և լիովին ազատ հոսող փոխանակում։ Սրանք ցատկում էին ցատկէլու մաքուր հաճոյքի համար. և նրանց ցայտքերը ստեղծում էին փայլուն ծիածաններ արևի լույսով ողողված օդում։ Սրանք միմյանց հետ խոսում էին ոչ թէ խոսքերով. այլ ակննդհատ. ուրախ կտուոցների և սուղոցների հոսքով՝ մաքուր և բաց սրտերի ներգաշնակ. ազատ հոսող հաղորդակցութիւն։ Սակընթացային կախարհը. որի սիրտն այժմ նույնքան մաքուր և թեթև էր. որքան լազուսան. զիտում էր գելֆիններին և ժպտում իմաստունի հանգիստ. ճանաչող ժպիտը։

«Մա. — գրել է նա. — մեղմ քամու բերքն է։ Մա ուրախութիւնն է. որը ծագում է ինքնաբոյս և առանց զանքերի. երբ մատախողը ցրվում է. և բոլոր սրտերը գտնվում են ազատ. թափանցիկ և սիրող փոխանակման վիճակում։ Ուրախների ճանապարհը ուսմանը չէ. որը պետք է տիրապետել. այլ պար. որը պետք է միանալ։ յելֆինները չեն պարտադրում ուրախութիւնը. նրանք արջակում են այն։ Սրանց զաղտնիքը իրենց շրջապատող մաքուր. սնուցող զրի նկատմամբ լիակատար և վստահող բացութիւնն է։ Ուրախ լազուսանի զապ պարը է. երբ ներքին աշխարհը մաքուր է. արտաքին աշխարհը զատում է պար։ Սրակ խնդիրն այժմ ցատկէլն է. երգելը և ազատ ու բաց սրտի փայլուն. ծիածանագուն լույսը կիսել բոլոր նրանց հետ. ովքեր հավաքվում են պարով. արևի լույսով լի գրում»։

Ուատաստան.

Ինքնաբոյս. ազատ հոսող ուրախութիւն ժամանակ. պարով. թափանցիկ և սիրող կապի տոնակատարութիւն. որտեղ հաղորդակցութիւնը անխռնեցիտ է. իսկ սիրտը պարում է։ յելֆինի պարը ուրախալիի. լնի հեքսագրամն է։ «*Լուսկյաց անդունդը*»։ ուրախ. հանգիստ սիրտը. կրկնապատկում է։ Պատկերը խորքային. ներքին լուսութիւն է. որը հանգեցնում է մաքուր. պարով ուրախութիւն ինքնաբոյս. էքստատիկ և արտաքին արտահայտման։ Մա գելֆինների խումբն է բյուրեղյա մաքուր լազուսանում. էներգիայի ազատ հոսող. ներգաշնակ փոխանակում. թափանցիկ պարութիւն աշխարհում ապրելու մաքուր հաճոյքի տոնակատարութիւն։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազգարարում է ազատ. ուրախ և անխռնեցիտ կապի ոսկե ժամանակ։ Սուրբ քամու երկարատև. համբերատար աշխատանքը ստեղծել է պարով. բաց տարածք. և այդ տարածքում ժամանել է մաքուր. պարով տոնակատարութիւն ոգին։ Մա ժամանակ է հոգեհարազատների հետ հավաքվելու. լուրջ վարդապետութիւններից և ծանր բեռներից ազատվելու և պարզապէս կյանքի պարը վայելելու համար։ Սյս հեքսագրամի բանալին ամբողջական և վստահող բացութիւնն է։ յելֆինները չեն պարտադրում իրենց ուրախութիւնը. նրանք արջակում են այն լիովին վստահելով իրենց շրջապատող մաքուր. սնուցող զրին։ Սեր խնդիրն է նույնը անել։ Իր ճեր հաղորդակցութիւնը լինի անընդհատ. ուրախ հոսք կտուոցների և սուղոցների՝ բաց սրտերով ազատ հոսող. անկեղծ և սիրող փոխանակում։ Մա միայնակ մեղիտացիայի կամ ուսմամբարական պլանավորման ժամանակ չէ։ Մա խաղային. էքստատիկ և համատեղ տոնակատարութիւն ժամանակ է։ Սիակ խնդիրն է ցատկէլ. երգել և կիսվել ազատ ու բաց սրտի փայլուն. ծիածանագուն լույսով։

Պատկեր.

Մաքուր. էքստատիկ և ազատ հոսող ուրախութիւն տեսարան բյուրեղյա վաքուր. արևով ողողված լազուսանում։ Սրբագեղ. հարթ գելֆինների մի խումբ գտնվում է ինքնաբոյս. աշխույժ պարի մեջ։ Սրանք ցատկում են զրից. նրանց մարմինները կամարաչա են արևի լույսով ողողված օդում և ցայտում բյուրեղյա կաթիլների զովեժով. որոնք դրսում են լույսը և ստեղծում վատ. փայլուն ծիածաններ։ Սրանք բերանները կորացած են մշտական. ուրախ ժպիտով։ Սրանք անընդհատ. ներգաշնակ հաղորդակցութիւն մեջ են՝ ուրախ կտուոցների և սուղոցների տեսանելի հոսք։ Սուր կատարյալ մաքուր է. և արևը տաք. կյանք տվող ներկայութիւն է։ Պատկերը մաքուր. բաց և սիրող սրտի անպարտադրելի. ինքնաբոյս և լիովին վարակիչ ուրախութիւն ուսումնասիրութիւնն է. որը ազատ հաղորդակցութիւն մեջ է մաքուր. բաց և սիրող աշխարհի հետ։

Մերեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Սիգիւն գանթյանը էքստատիկ, ցատկող գելֆինն է. սիրտը ուրախութեամբ լցվում է բաց, սիրող հաղորդակցութեան ինքնաբերական պատ հոսող պարի մեզ: Լապտերը փայլուն, ծիածանագույն լույս է: Ստորին գանթյանի մի ծովը լազուսայի մաքուր, թափանցիկ և սևուցող գուրն է. խորքային, ներքին լուրջություն, որը բոլոր իրական ուրախությունների հիմքն է: Սերին գանթյանի խարիսխը մակընթացային կախարդի հանգիստ, զիտակից ժպիտն է. խաղաղ, անզատված իմաստությունը, որը ճանաչում է պարը այնպիսին, ինչպիսին այն կա: Ուտյի գեղեցիկ, ժամանակավոր և կատարյալ արտահայտություն: Մարցը ուրախ հրավեր է. *«Այդո դ եմ ալատվել բոլոր պարտադրված շրջությունից և միանալ բաց հաղորդակցութեան և համատեղ տոնակատարութեան ալատ. էքստատիկ և սիրող պարին, որն այժմ հոսում է իմ շուրջը»*:

Ութեր

Ինը սկզբում.

Խորքային ներքին բավարարվածության մի հանգիստ ժպիտ է անցնում երկու գելֆինների միջև: Սերգաշնակ, ուրախ փոխանակումը սկսվում է ամենապարզ, ամենամաքուր ճշմարտացի:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սմենախորքային ուրախությունը հաճախ ամենահանգիստն է: Մամատեղ *«խորքային ներքին բավարարվածության միակ, հանգիստ ժպիտը»* մեծ պարի սերմն է: Այն համար տոնակատարության շրջանը սկսվում է ոչ թե մեծ, աղմկոտ երեկոյթով, այլ խաղաղության և լուռ փոխմեծանման հանգիստ, անկեղծ և խորքային չզգացված պահով՝ հարապատ հոգու հետ:

Ինը երկրորդ տեղում.

Ելֆինների ուրախ կտտոցը արջագանքում է լազուսայի հեռավոր կողմից՝ անկեղծ, չհաշվարկված կանչ: Սմենախիսկական ուրախությունը չի կատարվում հանգիստեպի համար. այն արտահայտվում է, և այն բնականաբար արջագանք է գտնում:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուրախության անկեղծ, չհաշվարկված արտահայտությունը, իր բնույթով, մազնիսական է: Ելֆինի *«անկեղծ, չհաշվարկված կանչը»* արջագանք չի փնտրում, բայց այն *«բնականաբար գտնում է»* մեկին: Այն համար մի կատարեք չէր ուրախություն ուրիշների հավանության համար: Մարզապես ուրախ եղեք, արտահայտեք այդ ուրախությունը անկեղծ և բաց սրտով, և վստահ եղեք, որ չէր իսկական երգը կվերագանա չեպ հարապատ հոգուց:

Սեցը երրորդ տեղում.

Ելֆինը, փնտրելով ավելի ինտենսիվ հույժմունք, ցատկում է գեպի փայլուն, ցատկոտող արծաթափայլ կողմերը, միայն թե պարզվի, որ գրանց ուրախությունը խոճապային թոփչ է, այլ ոչ թե պար: Ազուշացում կեղծ, խելահեղ և անհանգիստ ուրախության գեմ:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ազուշացում անհանգիստ, անհանգիստ հույժմունքը իսկական, մնայուն ուրախության հետ շփոթելու գեմ: *«Փայլուն, ցատկոտող արծաթափայլ կողմերը»* ներկայացնում են խելահեղ, խոճապային էներգիա, որը նմանակում է պարը, բայց արմատավորված է վախի մեջ: Այն համար եղեք խորաթափանց: Իսկական պարը հանգիստ է, ալատ հոսող և բաց: Սնցողիկ հույժմունքի խոճապային հետապնդումը շեղում է, որը չեպ կթողնի ուժառայատ և զատարկ:

ինը չորրորդ տեղում.

Ուելֆինը որը հետապնդել է կեղծ ուրախությունը, անգատվում է խմբից և միայնակ լողում է՝ խնամելով հոգևած, ցավող սիրտը.՝ Ուարի սխալ շրջապարզը հանգեցնում է ժամանակավոր մեկուսացման:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուրախության որոնման մեզ սխալ ընտրությունը կարող է հանգեցնել ներգաշնակ համայնքից ժամանակավոր բաժանման: Ուելֆինը *«միայնակ է լողում՝ խնամելով հոգևած, ցավող սիրտը»*: Այդ համար, եթե գայթակղվել էք կեղծ, խելահեղ ուրախության, մի հուսահատվեք. մեկուսացումը ժամանակավոր, ինքնաուղղվող հետևանք է: Դանգստացեք և թող չէր հոգևած սիրտը բուժվի:

ինը հինգերորդ տեղում.

Քափառող զելֆինը, խոնարհված և իմաստուն, վերագառնում է խումբ: և նրան գիմավորում են ոչ թե գատողությամբ, այլ տաք, ներառական և ուրախ կտտոցով: Ուրախության իրական համայնքը ողջունում է նրան, ով սովորել է տարբերությունը:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուրախ համայնքը հիմնված է խորքային, չգատող ընդունման վրա: Քափառող զելֆինին *«գիմավորում են ոչ թե գատողությամբ, այլ տաք, ներառական և ուրախ կտտոցով»*: Այդ համար իսկական ուրախության համայնքի նշանը նրա կարողությունն է՝ վերափնտեղելու նրանց, ովքեր սալթաքել են: Ուարը կատարյալ ների համար է. այն բոլոր նրանց համար է, ովքեր ցանկանում են միանալ անկեղծ և խոնարհ սրտով:

վեցը վերևում.

Ուարը մի պահ հանգարտվում է: Ուելֆինները հանգստանում են անշարժ, մաքուր մակերեսի վրա, նրանց ուրախ երգերն այժմ հանգիստ, ներքին բզկոց են: Իսկական ուրախությունը, լիովին արտահայտվելուց հետո, գառնում է խորքային և մշտական խաղաղություն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ուրախի վերջնական, ինտեգրված իմաստությունը: Երեստիկ, արտաքին պարզ բնականաբար հանգարտվում է և վերածվում *«խորքային և մշտական խաղաղության»*: *«Ուրախ երգերը»* գառնում են *«հանգիստ, ներքին բզկոց»*: Այդ համար տոնակատարության եղանակի վերջնական նպատակը ոչ թե անցողիկ, արտաքին հուզվածություն է, այլ, խորքային, կայուն ուրախությունը, որը մնում է, երբ պարն ավարտվում է: Երեստալը ներծծվել է չէր էության մեջ՝ գառնալով ներքին խաղաղության հանգիստ, անսասան և մշտական վիճակ: Ուարողները գարջել են անշարժ, մաքուր լագունան:

Դեքսագրամ 59. Սառցե լողացողի լուծարումը

Սառցե նորգող հոսանքի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Ջրման, լուծարման հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Դիտելիսներորդ թիթեղ.

Սաքուր լագունայում մեծ հավաքը գերագույն, ուրախ հաղորդակցության եղանակ էր: Բայց Ուառն անիվ է, և անիվը պտտվում էր: Մաք, արևով ողողված զուրը սկսեց հովանալ: Դեռավոր, սառած հյուսիսից մի նոր, ցրող հոսանք մի շուկ, շնչաց խութի

միզով։ Ուելֆիները առագիւնը Վգացին այն մի հանգիստ, համառ չգողականութիւնը ունեւորելու։ պաշտպանիչ մարզանք լքելու և անծայրածիր, բաց ծով վերադառնալու համար։ Սեծ, ուրախ խումբը սկսեց քանդվել, ոչ թէ հակամարտութիւնից կամ վշտից, այլ, հնազանդվելով ավելի խորքային, ավելի հիմնարար ուղիով։ Սակնթացային կախարհը, որը պարել էր նրանց հետ, այժմ զիտում էր, թէ ինչպէս են նրանք մեկ առ մեկ մտնում անսահման կապույտի մեջ։ Սա չկատարեց նրանց կամ չհետ կանչեց։ Սա տեսավ, որ նրանց ցրումը սրբազան գործողութիւն էր։ «Սաղե լողացողը — գրել է նա — չի սգում իր սեփական լուծարումը։ Սին գիտի, որ իր հաւաքված, ստեղծված չէ, ժամանակավոր վիճակ է, և որ իր իրական, հաւերժական էութիւնը անսահման, կապող և հեղուկ գոյութիւն է, որի մեջ այն հաւաքում է։ Ուրախ հաւաքի ցրումը ողբերգութիւն է, այլ վերագաղաճ աղբյուրի։ Ուելֆիների խումբը պետք է քանդվի, որպէսզի լազունայում հայտնաբերված ուրախութիւնը, յուրաքանչյուր անհատի կողմից կարողանա տարվել, մեկուսացվածներին և կորածներին ծովի ամեն հեռավոր անկյունում։ Լազունայի կոշտ պատերը — վարդապետութիւնները, ծեսերը, սերտորեն կապված համայնքը — պետք է նրբորեն լուծարվեն, որպէսզի ներսում գտնվող տաք, կապող և կենսատու հոսանքը կարողանա հոսել այնտեղ, որտեղ այն ամենաշատն է անհրաժեշտ։ Նամատեղ պարի ժամանակն ավարտվել է, միայնակ, հեռավոր առաքելութիւն ժամանակը սկսվել է։ Լուծարման գործողութիւնը գերազույն հավատքի գործողութիւն է, մի վստահութիւն, որ համատեղ, ներքին լույսը բավականաչափ ուժեղ է, միայնակ այրվելու անսահման, բաց մթնոլորտի մեջ»։

Ուատաստան.

Անհրաժեշտ և հաճախ նորից լուծարման ժամանակ, երբ կոշտ կառույցները, հավաքույթները և ամրագրված գաղափարները ցրվում են, որպէսզի էական, թաքնված միասնութիւնը կարողանա գոյութիւն հոսել և վերամիավորվել ցրված և մեկուսացվածի հետ։ Սաղե լողացողի լուծարումը ցրման հեքսագրամն է։ «Նուազ նորգող հոսանքը» մեղմ, համառ քամին, փչում է «Ուրվական մակընթացութիւն» փոխակերպման քառասյին, անգունգային հոսանքի վրայով։ Սա տկերը մեղմ, ցրող շնչի է, որը շարժվում է խորքային, փոխակերպող և պոտենցիալ վտանգավոր ուժի վրայով։ Սա սաղե լողացողն է, որը հաւաքում է անծայրածիր օվկիանոսում, գելֆիների խումբը ցրվում է մաքուր լազունայից անսահման ծով։ Սակնթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ կառույցներն ու հավաքույթները, որոնք ծառայել են իրենց նպատակին, պետք է նրբորեն, վստահորեն լուծարվեն։ Ուելֆիի պարի խորքային, ուրախ հաղորդակցութիւնը կատարել է իր նպատակը, այժմ այն հաւաքի առանցքին անգամները պետք է զրա լույսը տանեն ավելի վախճ, ցրված աշխարհ։ Սա հակամարտութիւն ժամանակ է, այլ հանգիստ, անհրաժեշտ և հավատարիմ բաց թողնելու։ Խրաբերութիւնները, որոնք ավարտել են իրենց ընթացքը, ամբողջական նախագիծ, համայնք, որը զարգել է չափազանց մեկուսացված, մի կոշտ համոզմունք, որը զարգել է բանտ, սրանք այն «Սաղե լողացողները» են, որոնք այժմ պետք է թույլ տալ հաւաքել։ Դիմնականը արտաքին չէ, ծեսերը, կառույցները, խմբային ինքնութիւնը, լուծարել և էլիակատար վստահութիւնով, որ ներքին, էական և կապող ճշմարտութիւնը չի կորչում այս ցրման պատճառով, այլ, ըստ էութեան, ազատվում է իր ամենամաքողական, ամենահամընդհանուր արտահայտութիւնով։ Սա լույսը չի ունեւորում, այն գառնում է մեղմ անվերջ, կյանք տվող ծովի հետ։ Սի կառույցը սառած ճկին։ Վստահեք անսահման, հեղուկ գրին, որի մեջ այն լուծարվում է։ Խափառի ամենամեծ արարքը լավ բանը վերջականապէս թույլ տալ և է, որպէսզի զրա մեջ եղած բարին օրհնութիւն գառնա ամբողջ աշխարհի համար։

Պատկեր.

Դանգիստ, գեղեցիկ և նորից լուծարման տեսարան։ Սի հոյակապ սաղե լողացող, որը մի ժամանակ սաղագաշտի վեհաշուք, քանդակված գազաթն էր, այժմ լողում է ավելի տաք, անծայրածիր, բաց կապույտ ծովում։ Միա տուր, բոլորեղային ելրերը

փափկվում և մշուշվում են։ Սրա հավիղ կողքերից նրբորեն հոսում են մաքուր, պարզ, քաղցրահամ զրի հոսանքներ, որոնք պտտվում և խտնվում են շրգապատող աղի օվկիանոսի հետ։ Սառցե լողացողն ինքնին գտնում է կիսաթափանցիկ, նրա չևը նախկին ես-ի գեղեցիկ, ժամանակավոր ուրվական։ Սախորդ հեքսագրամի ցոված գելֆինները տեսանելի են հեղվում, լողում են գիտողից հեռու, առանցիկ, միայնակ և, նպատակասլաց ճանապարհներով գեպի անսահման կապույտը։ Պատկերը սրբազան, վստահող և աշխարհը սնուցող արվեստի ուսումնասիրությունն է՝ լավ և գեղեցիկ չևը լուծարելու, որպեսզի գրա ներքին էությունը գտնա համընդհանուր օրինություն։

Մերե գանթյանների հնչյունավորումը.

Վերին գանթյանն այն հանգիստ, պարզ խորաթափանցությունն է, որը ճանաչում է լուծարման ճիշտ ժամանակը, իմաստությունը, որը տեսնում է ժամանակավոր սառած չևի հետևում գտնվող հավերժական, հեղուկ զուրը։ Ստեփ խարիսխը հանգիստ է և անզատված։ Սիզին գանթյանի լապտերը ուրախության բոցավառ խարույկ չէ, այլ հանգիստ, հավատարիմ և վստահող օգաչուական լույս, համատեղ ներքին գերմությունը, որը ցովող անհատները կրում են իրենց հետ մութի մեջ։ Ստորին գանթյանի մի ծովն անծայրածիր, բաց օվկիանոսն է, մեծ, ընկալունակ և կապրոթամբողջությունը, որի մեջ արջակվում են առանցիկ չևերը։ Նաքոցը հավատքի բաց թողնելու գործողությունն է. *«Ո՛ր, գեղեցիկ բայց այժմ սահմանափակող չև է՝ Նաոն ինչ խնդրում նրբորեն լուծարել, վստահելով, որ գրա էական, կապող գերմությունը գործ կհոսի սնուցելու անհամեմատ ավելի լայն ծով»*։

Չծեր

Ինը սկզբում.

Սակընթացային կախարհը, զգալով գելֆինների մեզ անհամաչափության մի փոքր, սառը, բաժանող հոսանք, նրբորեն, հանգիստ տաքացնում է այն իր կայուն սրտով՝ ցրելով այն, նախքան այն կարող էր սառչել։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սոազին, ամենաիմաստուն գործողությունը փոքր. *«սառը բաժանող հոսանքները»* լուծարելն է, նախքան գրանց գառնան սառած, կոշտ կոնֆլիկտի կառույցներ։ Չեզ համար, նուրբ լուծարման աշխատանքը նուրբ, կանխարգելիչ արվեստ է։ Նանգիպեք ցրտին հանգիստ, կայուն գերմությամբ, և պոտենցիալ ողբերգությունը ցրվում է, նախքան այն նույնիսկ կչևավորվի։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սառցե լողացողը, զգալով ավելի տաք հոսանքը, չի խուճապի մատնվում կամ չի գիմադրում։ Սյն թույլ է տալիս իր սուր, բյուրեղային եզրերին բաց թողնել և գառնալ փափուկ, հոսուն և պիզող։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վեստրոնական, հոգևոր գիրքը անհրաժեշտ լուծարման ժամանակ հանգիստ, վստահող և չգիմացող պիզումն է։ Սառցե լողացողը *«թույլ է տալիս իրեն գառնալ փափուկ»*։ Չեզ համար, երբ տաք, ցրող հոսանքը ժամանում է, մի կառչեք չեր սուր, կոշտ չևերից։ Իողեք չեր կոշտ եզրերը հանգիստ շնորհով։

Վեցը երրորդ տեղում.

Միայնակ, առանցնացած գելֆինը, լքելով խումբը, զգում է խորքային, ցավոտ միայնության մի պահ անսահման, բաց ծովում։ Լուծարված կապի ցավը իրական է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. խորքային, ուրախ հաղորդակցության լուծարումը իսկապես ցավոտ է։ Սոսնձնացած գելֆինի «ցավոտ միայնության զգացումը» ազնիվ, անհրաժեշտ հույզ է։ Ձեզ համար մի ժխտեք ցրման վիշտը։ Կորած, համատեղ պարի ցավը սրբազան վերք է, որը պատվում է այն, ինչ եղել է։ Զգացեք այն և թողեք, որ անցնի։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Լազունայի փոքր, արտացոլող լճակը, որը մի ժամանակ պարի սրբազան կենտրոնն էր, այժմ հանգիստ բաց է թողնվում ավելի մեծ օվկիանոսին։ Սի հատուկ, սուրբ վայր նրբորեն լքվում է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լուծարումը տարածվում է Լույսիսկ «հատուկ, սուրբ վայրերի» վրա, որոնք մի ժամամբ համայնքն էին։ Լազունայի «փոքր, արտացոլող լճակը» «բաց է թողնվում ավելի մեծ օվկիանոսին»։ Ձեզ համար ժամանակն է նրբորեն լքել, Լույսիսկ հին չևերից ամենատուրբը՝ սիրված հանգիստի վայրը, սիրված ծեսը, ծանոթ, միջնաբերդական վարդապետությունը։ Լճակը չի կորչում, այն վերագրվում է անսահման, էական ծովին։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Ձրված սառցե լողացողներից իսկարավոր փոքր, հալվող հոսանքներ խառնվում են և փոխում մեծ, համաշխարհային օվկիանոսի զերմաստիճանը։ Լուծարված չևերի հեռավոր ազդեցությունը բացահայտվում է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լուծարման նպատակն այժմ բացահայտվում է հսկայական, տիեզերական մասշտաբով։ Ձրված սառցե լողացողներից «հալարավոր փոքր, հալվող հոսանքները» չեն կորչում, գրանք «փոխում են մեծ, համաշխարհային օվկիանոսի զերմաստիճանը»։ Ձեզ համար որոշակի չևի հանգիստ, Լուրբ և հաճախ ցավոտ բաց թողնելը հանգեցրել է համատարած, աշխարհը փոխող ազդեցության։ Լազունայում լուծարված պարը այժմ աննկատելիորեն, ընդմիջտ փոխում է ամբողջ մոլորակի կլիման։

Ինը վերևում.

Սառցե լողացողը ամբողջությամբ հալվել է ծովի մեջ։ Սնհատական չևն այլևս չկա, բայց նրա մաքուր, պարզ և կյանք տվող զուրն այժմ անսահման, հավերժական Պատյի անբաժանելի և մշտական մասն է։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լիակատար լուծարման վերջնական, տրանսցենդենտալ խաղաղությունը։ Սնհատական չևը վերացել է, բայց գրա էություն այժմ «անսահման, հավերժական Պատյի անբաժանելի և մշտական մասն է»։ Ձեզ համար բաց թողնելու վերջնական նպատակը ոչ թե հանգիստ, խաղաղ մահն է, այլ՝ Սմբողջի մեզ լիակատար, սիրող և հավերժական չուլումը։ Սառցե լողացողը չի ոչնչացվել, այն զարգել է օվկիանոսը։ Ձրված գելֆինն այլևս միայնակ չի երգում, քանի որ նրա երգը զարգել է ամբողջ կենդանի ծովի մեծ, Լուր և ամենուրեք ներկա բզկոցի հետ։ Լուծարումը վերագրվել է տուն՝ տուն, որը սահմաններ չունի։

Դեքտագրամ 60. Վրիայի տապալներ

Ուրվական մակընթացության հեքսագրամը Լուսկյաց անգունգի վրա
Սահմանափակման, արտիկուլյացիայի հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Այաթուներորդ թիթեղ.

Սե՛ծ լուծարումից հետո. երբ գելֆինները ցրվել էին. և սառցե լողացողը զարչել էր մեկը ծովի հետ. մի նոր. ավելի փոքր և ավելի կատարյալ անոթ էր անհրաժեշտ. Սակընթացային կախարգը. որի սիրտն այժմ նույնքան անսահման էր. որքան օվկիանոսը. տեսավ մի միակ. հին ծովային կրիա. որը լողում էր գեպի իրեն. Վրիայի պատյանը բանտ չէր. այլ կատարյալ կերպով տեղավորված. գեղեցիկ ճևափորված տապան. ինքնընտիր սահման. որը թույլ էր տալիս նրան նավարկել անսահման գրեթե շնորհով. պաշտպանությամբ և հստակ. սահմանված նպատակով. Սակընթացային կախարգը հասկացավ. «Սնահման Ղառն — գրել է նա. — այն օվկիանոսն է. որի մեզ բոլոր ջլերը լուծարվում են. Բայց սահմանափակ աշխարհը տապանն է. որը թույլ է տալիս հոգուն նավարկել. Լուծարման ժամանակին հազորդում է գիտակցված ուրախ և սրբազան սահմանափակումը. Վրիան չի սգում իր ծանր պատյանը. նա գիտի. որ այն իր ճանապարհորդության հենց գործիքն է. Սահմանափակման արվեստը հոգու ներացում չէ. այլ զրա ուրախ. կամավոր արտահայտում. Այստղեն ընտրված և կատարելապես տեղավորված սահմանը վանդակ չէ. այլ անոթ. Ղնաստունը. զատնալով մեկը մե՛ծ ծովի հետ. այժմ պետք է կառուցի մի փոքրիկ. գեղեցիկ և ծովագնաց տապան — որոշակի պրակտիկաների մի շարք. ընտրված համայնք. կենտրոնացված ստեղծագործական աշխատանք — որի միզ ոցով անջև. անսահման Ղառն կարող է գործել ժամանակի և տարածության աշխարհում. Ղնատյանը բեռ չէ. Սյն տուն է. անոթ և սրբազան. ընտրված ինքնորոշում հազորդ. մե՛ծ ճանապարհորդության համար»:

Ղատաստան.

Մամանակն է միտումնավոր. ուրախ և գիտակից սահմաններ գնելու. նոր. սահմանափակ և կատարելապես տեղավորված չևի կամային արտահայտման. որի միզ ոցով անսահմանը կարող է գործել. Վրիայի տապանը սահմանափակման. արտիկուլյացիայի հենքազրամն է. «Ղրվական մակընթացությունը» խորքի քառսային. փոխակերպող հոսանքը. տեղագրված է «Լոսկյաց անգունի» ուրախ. հանգիստ սրտի վրա. Ղատկերը խորքային. պոտենցիալ քառսային ուժի է. որը պահվում. ճևափորվում և ստանում է գեղեցիկ. ֆունկցիոնալ չև խորքային. ներքին անշարժության կողմից. Սա ծովային կրիայի պատյանն է. ինքնընտիր. կատարելապես տեղավորված սահման. որը սահմանում է ես —ը նոր ճանապարհորդության համար. Սակընթացային կախարգի համար սա ավգարարում է գիտակցված ինքնորոշման սրբազան ժամանակ. Սե՛ծ լուծարումը չեզվերագրչրել է օվկիանոսային. անսահման միասնության վիճակի. Սյժմ զուրբ պետք է գիտակցաբար և ուրախությամբ ընտրեք մի նոր. սահմանափակ չև. Սա հետընթաց չէ. գեպի կոշտություն. այլ ստեղծագործական և անհրաժեշտ արտահայտման գործողություն. Վրիայի պատյանը բանտ չէ. զա նրա տապանն է. անոթը. որը թույլ է տալիս նրան նավարկել անսահման ծովը. իմնականը չէր նոր սահմաններն ընտրել և է ուրախ. կամավոր սրտով ապահովելով. որ զրանք կատարյալ. գեղեցիկ համապատասխանեն չեր եզակի հոգուն. Սա կարող է ներառել. նոր ամենօրյա կարգապահության սահմանում. որոշակի ստեղծագործական նախագծի սահմանում. մի փոքր. միտումնավոր համայնքի ճևափորում. կամ հստակ. անջնական վարքագծի կանոնագրքի արտահայտում. Սահմանափակումը պատիժ չէ. զա ուրախ. սրբազան անոթ է. Սնահման Ղառն կարիք ունի սահմանափակ չևի աշխարհում գործելու համար. Քեր նոր պատյանը վանդակ չէ. այն չեր տունն է. չեր անոթը և չեր սրբազան. ընտրված ինքնորոշումը հազորդ. մե՛ծ ճանապարհորդության համար:

Ղատկեր.

Հանգիստ, մտածված և կատարելապես տեղավորված չէի տեսարան։ Սիւսի, հին ծովային կրիան լողում է խաղաղ, անշտապ շնորհով մի հանգիստ, պարզ և անսահման կապույտ օվկիանոսում։ Սրա պատյանը կուպիտ, ծանր պանզված չէ, այլ մի հոյակապ, բարդ և կատարյալ համաչափ գմբեթերկրաչափական թիթեղներից, մի կենդանի տապան։ Իսկ ետո չէ, այն նրա էության անբաժանելի, գեղեցիկ և պաշտպանիչ մասն է։ Սա, կարծես, լիովին տանն է իր ընտրած, բնական սահմանի մեջ։ Սրա շուրջը զուրը հանգիստ և անսահման է, բայց նա դրա մեջ հստակ, գեղեցիկ և նպատակալաց սահմանված անոթ է։ Պատկերը սրբազան, ուրախ և անհրաժեշտ արվեստի ուսումնասիրությունն է կամավոր ընտրելով սահմանափակ, գեղեցիկ և կատարելապես տեղավորված չէ, որի միզոցով անսահման ոգին կարող է գործել աշխարհում։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Սերին գանթյանը պարզ, խելացի և սիրող արհեստավորն է, որը նախացծում է կատարելապես տեղավորված նոր պատյան։ Խարիսխը սուր, սահմանող և խորական գործիք է։ Ստորին գանթյանի մի ծովն անսահման, անսահման օվկիանոսն է, անսահման ներուժը, որը պատրաստվում է ստանալ նոր, միտումնավոր չէ։ Սիւսի գանթյանի լապտերը կրիայի ուրախ, կամավոր և գոհունակ սիրտն է, որը գիտի, որ իր պատյանը վանդակ չէ, այլ սիրելի տոջ։ Մարզը ստեղծագործական, սահմանող է. «*Սեր, գեղեցիկ և կատարելապես տեղավորված սահման — ինչ «տապան» որոշակի պրակտիկաների, ստեղծագործական աշխատանքի, կամ ընտրված համայնքի — է, իսկ ինչ որպիսության մեջ խնդրում կառուցել, որպեսզի կրել իմ անսահման ոգին իր հազորդ, մեծ ճանապարհորդության վրա»*։

Ուժեր

Ինը սկզբում.

Կրիան, պզակով նոր ճանապարհորդության կոչը, չի շտապում անսահման ծով։ Սա նախ, հանգիստ և միտումնավոր, ամրացնում է իր սեփական պատյանի ելերը։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սիր, մեծ ճանապարհորդություն սկսելուց առաջ, առաջին խնդիրն է ուշադիր և միտումնավոր սահմանել և ամրապնդել չէր նոր սահմանները։ Պե՛հ, համար սա հանգիստ, ներքին նախապատրաստման ժամանակ է։ Սի շտապեք գուրս գալ հնարավորությունների անծայրածիր օվկիանոս։ Սախ, հանգիստ նստեք և որպիսության արտահայտեք չէր նոր «պատյանը»՝ որոշակի պրակտիկաների և սահմանների։

Ինը երկրորդ տեղում.

Կրիան, իր նոր պատյանը ամուր և պարզ, կանգ է առնում մի խորքային, մութ անգունի ելերին։ Սա նպատակալաց չի սահում վտանգի վրայով. նրա հստակ սահմանը թույլ է տալիս նրան անվտանգ նավարկել, դրա միզով։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Լավ սահմանված սահմանն ապահովում է մեծ և երկիմաստ վտանգը անվտանգ նավարկելու համար անհրաժեշտ պարզությունը։ Կրիայի «ամուր և պարզ» պատյանը թույլ է տալիս նրան «կանգ առնել» և ապա «անվտանգ նավարկել»։ Պե՛հ, համար չէր նոր, ընտրված սահմանափակումները չէր ազատության սահմանափակում չէն, այլ կյանքի խորքային, մութ և քառասյին անգուններում անվտանգ նավարկելու ճշգրիտ գործիք։

Վեցը երրորդ տեղում.

Կրիան, հիմարության մի պահի, բողբոջում է իր գեղեցիկ, պաշտպանիչ պատյանի ծանրությունից: Սա գեղ լիովին չի սովորել ընտրված սահմանափակված ուրախ գաղտնիքը:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Գլուշացում սեփական ընտրած սահմաններից գծգոհելու գեմ: Կրիան «բողբոջում է» իր «գեղեցիկ, պաշտպանիչ պատյանի ծանրությունից»: Ջեյ համար, եթե դուք նյարդայնանում եք չեր, նոր, ինքնահաստատված սահմաններից, ապա դուք գեղ լիովին, ուրախությամբ չեք ընդունել, դրանք որպես չեր սիրելի տապալներ: Սահմանը, որը գիտվում է որպես բեռ, իրական արտահայտում չէ. գա կիսատ Կարատ վանդակ է:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Կրիան, խաղաղ, անխուժ, լողում է հազար մղոն, նրա կատարելապես տեղավորված պատյանը հիպոդրոմիկ հրաշք է: Ընտրված սահմանափակումը բացահայտվում է որպես նրա նրբագեղ, երկարակյաց ուժի աղբյուր:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ընտրված սահմանափակված ուրախ ընդունումը բացահայտում է, որ այն, նոր, անխափան և, երկարակյաց ուժի աղբյուր է: «Կատարելապես տեղավորված պատյանը» «հիպոդրոմիկ հրաշք» է: Ջեյ համար, երբ սահմանը լիովին և ուրախությամբ ընդունվում է, այն զազարում է պահպանելու զանք լինելու և գառնում է չեր թույլան անբաժանելի, նրբագեղ և էներգաարդյունավետ մասը: Սահմանափակումը չեր ուժի աղբյուր է:

Ինը հինգերորդ տեղում.

Կրիաների փոքր, միտումնավոր համայնքը, որոնցից յուրաքանչյուրը իր սեփական կատարելապես տեղավորված պատյանում, լողում է հանգիստ, վուդահեռ կազմավորումով ինքնընտիր տապանների նավատորմ:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սահմանափակված ամենաբարձր չևն այն է, որը նաև ստեղծում է ներգաշնակ, վուդահեռ համայնք: «Ինքնընտիր տապանների նավատորմը» հարգում է յուրաքանչյուր անհատի սահմանը՝ շարժվելով ընդհանուր ուղղությամբ: Ջեյ համար չեր ընտրած, նոր, սահմանափակ չևն չպետք է լինի մեկուսացնող վանդակ, այլ գեղեցիկ չևնավորված անոթ, որը կարող է լողալ խաղաղ, վուդահեռ կազմավորումով այլ, նմանապես սահմանված հոգիների հետ:

Վեցը վերևում.

Կրիան, հին և իմաստուն, այնքան լիովին է միաշուլվել իր պատյանի հետ, որ այն այլևս առանձին սահման չէ, այլ, նրա հոգու միակ, պայծառ և կատարելապես արտահայտված արտահայտություն: Սահմանափակումն ու անսահմանը մեկ են:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սահմանափակված արվեստի վերջ նախան, տրանսցենդենտալ կատարելություն: Սահմանն ու անսահման հոգին այլևս երկու առանձին բաներ չեն: Կրիայի պատյանը նրա հոգու «միակ, պայծառ և, կատարելապես արտահայտված արտահայտություն» է: Ջեյ համար ինքնորոշման վերջ նախան նպատակն է այնքան լիարժեք և ուրախությամբ մարմնավորել չեր ընտրած չևն, որ այն այլևս չկազմվի որպես սահման, այլ որպես չեր անսահման, ներքին ես Կատարյալ, տեսանելի չև: Ճապանը զարգել է աստղ: Ընտրված անոթը զարգել է սիրելի, հավերժական տուն: Սա այն խաղաղությունն է, որը գրկում է չևն, անսահմանությունը, որը սիրում է գեղեցիկ, սրբազան և ընտրված սահմանը: Պատյանի կրոն այժմ անբաժանելի է հոգու կրոնից:

Դեքսագրամ 61. Սերքին հոսանքի լուսավոր մարզարիտը

Սևազ նորգող հոսանքի հեքսագրամը Լուսկյաց անգունգի վրա
Սերքին ճշմարտության անկեղծության հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Վաթսունեկերորդ թիթեղ.

Դին կրիայի պատյանի բացարձակ կենտրոնում. հազար տարի շարունակ. աճում էր մի միակ. լուսավոր մարզարիտ: Ուս
խեցու մարզարիտ էր. որը ճակատորվել էր ավալի գրգռիչ հատիկի շուրջ. այլ մաքուր. կուտակված ճշմարտության
մարզարիտ. որը ճակատորվել էր իր ներքին էության հանգիստ. անշարժ առանցքի շուրջ: Սյս մարզարիտն էր նրա պայծառ.
արտահայտիչ խաղաղության աղբյուրը: Ուս նրա «Սերքին ճշմարտություն» էր. իր անսահման. զրային հոգու անխափան
ինտեգրումը իր գեղեցիկ. ընտրված կերպարանքի հետ: Սա բառերի կարիք չուներ այս ճշմարտությունը հաղորդելու համար:
Խորքի արարածները. ցրված գեղեցիկները և միայնակ կետերը. կարող էին զգալ. նրա ներքին մարզարիտի հանգիստ.
մազկիսական բզկոցը հարյուր լիզա հեռավորությունից: Սյն շարժում էր նրանց. ոչ թե հրամանով կամ շշուկով. այլ հոգու
խորքային. հանգիստ և անգիմադրելի չգողականությամբ. որը գարջել էր Լուսի կատարյալ. անխափան հայելին:
Սակընթացային կախարգը. զգալով. թե ինչպես է կրիայի մարզարիտի բզկոցը արձագանքում իր սրտի հանգիստ. մաքուր
զրերին. հասկացավ ազդեցության վերջնական. ամենանուրբ ճշգր. «Ներագույն արվեստը. — գրել է նա. — ոչ թե
մոնեյուն է. ոչ էլ շշուկ. ոչ էլ պարզ: Սյն սրտի Լուս. մազկիսական և բացարձակապես անկեղծ բզկոցն է. որը միավորվել է
ճշմարտության հետ: Սերքին մարզարիտը չի չգտնում ազդել. այն պարզապես գոյություն ունի: Սկ իր հանգիստ. անսասան
գոյությամբ. այն ռեզոնանսավոր է մյուս բոլոր սրտերում թաքնված Լուս ճշմարտության հետ. դրանք կրգորեն և
անգիմադրելիորեն քաշելով համապատասխան ներդաշնակության մեզ: Սա այն իմաստունի ճանապարհն է. որը գարջել է
տապալել: Սրա ներկայությունը. անխափան և անկեղծ. վերջնական ուսմունքն է: Սերքին ճշմարտությունը ուսմունք է. որը
պետք է ասվի. այն լուսավոր. մազկիսական մարզարիտ է. որը պետք է Լուս անեցվի կատարյալ. արտահայտված կյանքի
անշարժ կենտրոնում: Ուրա ազդեցությունը և լուսնյա հանգիստ և. հզոր է. որքան Լուսնի չգորդությունը մակընթացությունների
վրա»:

Ուստաստան.

Խորքային. հանգիստ և մազկիսական ազդեցության ժամանակ. որտեղ մի սիրտ. որը հասել է անխափան ներքին
ճշմարտության վիճակի. հզոր. անխոս և անգիմադրելի չգողականություն է գործադրում աշխարհի վրա: Սերքին հոսանքի
լուսավոր մարզարիտը ներքին ճշմարտության. անկեղծության հեքսագրամն է: «Սևազ նորգող հոսանքը». մեզմ. համառ.
թափանցող քամին. փչում է «Լուսկյաց անգունգի» ուրախ. հանգիստ սրտի վրայով: Ուստները նուրբ. պարզաբանող շնչի է.
որը խառնում է խորքային. անշարժ և թափանցիկորեն անկեղծ սիրտը: Սա հին կրիայի ներքին մարզարիտն է. մաքուր.
կուտակված ճշմարտության լուսավոր. մազկիսական կենտրոն. որը Լուս ռեզոնանսավոր է մյուս բոլոր էակների մեզ թաքնված
ճշմարտության հետ: Սակընթացային կախարգի համար սա ազդարարում է ինքնարտահայտման երկար
ճանապարհորդության զագաթնակետը: Ընտրված ճգն ուրախ. կամավոր ընգունումը ստեղծել է խորքային ներքին
անկեղծության վիճակ: Սեր ներքին իրականությունն ու չեր արտաքին արտահայտությունն այժմ մեկ են անխափան և
անխափառ: Սյս հեքսագրամի բանալին հանգիստ. վստահող անշարժությունն է: Սերքին մարզարիտի մազկիսական
վորդությունը բառերի կամ գրամատիկ գործողությունների կարիք չունի: Սյն պարզապես կա. և իր հանգիստ. անսասան
գոյությամբ այն ազդում է աշխարհի վրա նուրբ. անգիմադրելի չգողականությամբ. ինչպես Լուսինը մակընթացությունների

վրա։ Սա հաղորդակցության ամենախորքային չևի ժամանակն է. անկեղծ սրտի անխոս ռեզոնանսը մեկ այլ անկեղծ սրտի հետ։ Սի քարոզչք կամ մի համուզեք։ Պարզապես եղեք այն, ինչ զարգել եք հանգիստ, թափանցիկ և անսասան անկեղծությամբ։ Դեր ներկայությունը անխափան և ճշմարիտ, վերջնական ուսմունքն է։ Աստա՛հեք, որ չէր ներքին մարգարիտի հանգիստ բզկոցը կոեզոնանսի չեր հանգիստը՝ յուրաքանչյուր արարածի թաքնված ճշմարտության հետ նրբորեն ներքաշելով նրանց համապատասխան ներգաշնակության մեզ։ Սա տիեզերքի ամենահանգիստ և ամենահզոր ազդեցության չևն է։

Պատկեր.

Խորքային, հանգիստ և մազնիսական խաղաղության տեսարան։ Դին ծովային կրիան կախված է հանգիստ, խորքային կապույտ ծովում։ Սրա գեղեցիկ ճևափովն ապատյանը տեսանելի, պայծառ և կատարյալ սահման է։ Բայց նրա փայլի աղբյուրն այժմ տեսանելի է. նրա պատյանի հենց կենտրոնում, միակ, կատարյալ գնդաճև, լուսավոր մարգարիտը փայլում է մեղմ, ներքին, կապտա-ուսկեգույն լույսով։ Սյս լույսը կոշտ, արտաքին ճառագայթ է, այլ, նորից, համատարած բզկոց, որը ճառագայթում է հանգիստ, համակենտրոն ալիքներով՝ նրբորեն լուսավորելով իր շուրջը գտնվող զուրը։ Խեղվում երևում են մի քանի ցրված գեղֆիկներ, որոնց մարմինները նրբորեն, անզիտակցաբար, շրջվում են դեպի հանգիստ, մազնիսական բզկոցը։ Վրիայի գեմքը խաղաղ, խորքային և ինքնամփոփ խաղաղության գեմք է։ Պատկերը Ուոյի անխափան, թափանցիկ հայելի զարգած սրտի հանգիստ, մազնիսական և աշխարհաճևող վրորության ուսումնասիրությունն է։

Մեր գանթյանների հնչյունավորումը.

Միզին գանթյանը լուսավոր, մազնիսական մարգարիտն է, սիրտը, որը զարգել է մաքուր, ներքին ճշմարտության անխափան, թափանցիկ և հզոր ազդեցիկ կենտրոն։ Ստորին գանթյանի մի ծովը հանգիստ, խորքային ծովն է, անսահման, անշարժ և ընկալունակ աշխարհը, որը նրբորեն շարժվում է լուր բզկոցով։ Վերին գանթյանի խարիսխը կրիայի հանգիստ, անսասան անշարժությունն է, խաղաղ, անխոց իմաստությունը, որը գիտի, որ իր ներկայությունը վերջնական ուսմունքն է։ Դարձը հանգիստ, վատահող է. *«/Լչպե ս կարող եմ պարզապես լիկել այն, ինչ զարգել եմ, այնպիսի անխափան, թափանցիկ անկեղծությամբ, որ իմ ներքին ճշմարտության հանգիստ բզկոցը գտնուհ հանգիստ, մազնիսական և անզիմադրելի օրհնություն բոլոր նրանց համար, ովքեր թափառում են մոտիկ>>»*։

Գծեր

Ինը սկզբում.

Վրիան, լրորյան մի պահի, նահանգում է իր սեփական պատյանի հանգիստ, անշարժ կենտրոնը՝ պարզապես զգալու համար իր ներքին մարգարիտի բզկոցը։ Անկեղծության վարդացումը սկսվում է հանգիստ, միայնակ ինքնաանգրազարգից։

Սակնթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Դանգիստ, մազնիսական ազդեցություն ճառագայթելու առազին, էական քայլը նախ մտերմիկ, հանգիստ ծանոթանալն է սեփական ներքին ճշմարտությանը։ Վրիան *«Նահանգում է, հանգիստ, անշարժ կենտրոնը>>»*, պարզապես *«զգալու իր սեփական ներքին մարգարիտի բզկոցը>>»*։ Ձեզ համար մի շտապեք ազդել ուրիշների վրա։ Սախ, հանգիստ նստեք միայնության մեզ և լիովին, խորապես ծանոթացեք չեր սեփական արտահայտիչ Էության կենտրոնում գտնվող հանգիստ, լուսավոր ճշմարտությանը։

ինը երկրորդ տեղում.

Կրիայի մարզարիտի բզվոցը արջագանջում է մի հեռավոր և միայնակ կուպիկ կետի հետ. և կետը, առանց իմանալու, թե ինչու, Վզում է խորքային, հանգիստ խաղաղություն։ Մեկեղծ սիրտը գաղտնի, անխոս մխիթարություն է միայնակների համար։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մեկեղծ սրտի հանգիստ, մագնիսական ազդեցությունը գործում է խորհրդավոր, անտեսանելի չևերով։ «Միայնակ կուպիկ կետը» Վզում է «խորքային, հանգիստ խաղաղություն»՝ նույնիսկ չգիտենալով գրա աղբյուրը։ Ձեզ համար չէր հանգիստ, ներքին անկեղծությունը «գաղտնի, անխոս մխիթարություն» է տառապող հոգիների համար, որոնց դուք գուցե երբեք չէք հանգիստ։ Ստահեք, որ չէր ճշմարտության հանգիստ բզվոցը հեռահար, անտեսանելի օրհնություն է։

Վեցը երրորդ տեղում.

Դեռաքրքրասեր, շաղկապատող ռեմորան, Վզալով կրիայի հանգիստ բզվոցը, փորձում է ընթերցանել այն իր սեփական աղմկոտ կտուղներով, բայց չաչնը խոռոչ է և արագորեն մարում է։ Մեկեղծ ճշմարտությունը չի կարող կեղծվել։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Ձգուշացում կեղծ, կատարված անկեղծության դեմ։ Ռեմորայի «աղմկոտ կտուղները» «խոռոչ» ընթերցանվում են։ Ձեզ համար իսկական ներքին ճշմարտությունը գոյության անխափան վիճակ է, այլ ոչ թե սովորելու և կիրառելու հմտություն։ Ուր չէք կարող կեղծել հանգիստ, մագնիսական բզվոցը։ Մերքին մարզարիտը տիրապետելու միակ ճանապարհն այն անեցնելն է, համբերատար, ողջ կյանքի ընթացքում։ Մեկեղծ ազդեցությունը կեղծելու ցանկացած փորձ կբացահայտվի որպես դատարկ աղմուկ։

Վեցը չորրորդ տեղում.

Ազացող օրկաների մի խումբ, որոնց մայրապետը մահացել է, Վզում է հանգիստ բզվոցը և հավաքվում հին կրիայի շուրջը, ոչ թե պատասխանի, այլ հանգիստ, մխիթարող ներկայության համար։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մեկեղծորեն կարեկից սրտի գերագույն փորձությունը։ Ազացող օրկաներին ուսմունք կամ լուծում պետք չէ. նրանց անհրաժեշտ է «հանգիստ, մխիթարող ներկայություն»։ Կրիան չի խոսում կամ չի փորձում «բռնել» նրանց վիշտը։ Սա պարզապես կա, և նրա հանգիստ, անխափան անկեղծությունը խորքային մխիթարություն է։ Ձեզ համար վիրավոր հոգուն կարող էք առաջարկել օգնության ամենաբարձր ջանքեր հանգիստ, անսասան և անկեղծորեն կարեկցող ներկայությունն է։ Խորվապես եղեք նրանց հետ։

Ինը հինգերորդ տեղում.

Մերքին մարզարիտի բզվոցը առանցին չաչն չէ, այլ այժմ Վզացվում է որպես ծովի հենց ուրիշ։ Մեկեղծ սիրտը և Ռատն ընկալվում են որպես մեկ միավորող Վարկերակ։

Մակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Մերքին ճշմարտության վերջնական, տրանսցենդենտալ վիճակը։ Անշնական մարզարիտի բզվոցն այժմ անբաժանելի է «ծովի հենց ուրիշից»։ Ձեզ համար չէր ներքին ճշմարտության և Ռադի մեծ, տիեզերական ճշմարտության միջև, գիծը վերացել է։ Ձեր անկեղծ սիրտը մասնավոր սեփականություն չէ. այն ողջ կյանքի մեծ, միավորող և հավերժական Վարկերակի տեղական, արտահայտիչ գրսևորումն է։ Մերքին ճշմարտությունը զարթել է համընդհանուր ճշմարտություն։

ինը վերևում.

Կրիան, իր լուսավոր աշխատանքն ավարտած, գառնում է անշարժ աստղ ծով Դերկնքում. մի մշտական, առազևորդող լույս հանգիստ, մազկիսական անկեղծության, թափառողների բոլոր ապագա սերունդների համար:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. խորքային, անխափան անկեղծության կյանքի վերջ նական, հավերժական ժառանգությունը: Կրիան այլ ևս ֆիզիկական էակ չէ. այլ *«անշարժ աստղ»*, *«մշտական, առազևորդող լույս»*: Այն համար ինքնակրթության երկար և հավատարիմ ճանապարհորդության վերջ նական նպատակն է, վերջում, գառնալ լուռ, լուսավոր և հավերժական օրինակ այն բանի, թե ինչ կարող է գառնալ մարդկային սիրտը: Սերքին մարդարիտն այժմ հանրային աստղ է. անխոս, մազկիսական ուսմունք, որը կուրեկցի թափառողներին հավար տարի: Ճապանը զարգել է երկնային փայրոս, մի մշտական, հանգիստ և անգիմագրելի հրավեր գեպի այն խաղաղությունը, որը ես Դի և Ուոյի անխափան միությունն է:

Դեքսագրամ 62. Ուղող ձկան սահըը

Սոազին փոթորիկի հեքսագրամը խորիսխի հանգստի վրա
Փոքրի գերակշռության, փոքրի ավելցուկի հեքսագրամը

Սղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. վաթսուներկուերորդ թիթեղ.

Մովը մեծ անցման ժամանակաշրջանում էր: Դին, մեծ կառույցները լուծարվել էին, և Նոր, արտահայտիչ չհերը գեո ծնվում էին: Ուս ոչ թե մեծ ժեստերի, այլ փոքր, ճշգրիտ և հավատարիմ գործողությունների զարաշրջան էր: Սակընթացային կախարդը, որի սիրտն այժմ Ներքին ճշմարտության հանգիստ, մազկիսական աստղն էր, տեսավ, թե ինչպես մի փոքրիկ թռչող չուկ ցատկեց մի ալիքից, ոչ թե խոճապային թռիչքով, այլ գեղեցիկորեն վերահսկվող, մտածված և վարմանալիորեն նրբագեղ սահքով: Ուս մի փոքրիկ արարած էր, որը կատարում էր մի փոքր, ժամանակավոր գործողություն, բայց իր կարճ, արևով լուսավորված աղեղով, այն կատարելապես կամորդ էր կառուցում ծանր, մութ զրի և լուսավոր, օգային երկնքի միջև: Սակընթացային կախարդը հասկացավ: *«Սա փոքրի եղանակն է. — զրեց նա: — Մեծ, որոտացող սուռ յունների և անսահման լուծվող սառցե լողացողների ժամանակն ավարտվել է: Այժմ անհրաժեշտ են փոքր, ճշգրիտ և հավատարիմ գործողություններ, որոնք կատարվում կհանեն հիևի և, Նորի միջև: Ուղող չուկը արժիվ կամ կեստ չէ: Բայց իր փոքր, ժամանակավոր սահքով այն կատարում է մի անցման հրաշք: Այս ժամանակի արվեստը խոնարհ լինելն է. ուշադրություն զարգնել փոքր, ամենօրյա և անհրապույր ծեսերին և վստահել, որ այս փոքր, հավատարիմ գործողությունները, կատարյալ կատարված, հենց այն կարերն են, որոնք նորոգում են աշխարհը: Աստղ զարգած իմաստունը հիմա պետք է սովորի բավարարվել մութ պատուհանում մի փոքրիկ սմո վառելով: Աստղը փայլում է տիեզերքի համար, բայց սմոն փայլում է կորած ճանապարհորդի համար, և այս եղանակին սմոն ավելի մեծ վորություն է»:*

Ուատաստան.

Փոքր գործերի նկատմամբ խոնարհ, մանրակրկիտ և հավատարիմ ուշադրության ժամանակ, որտեղ մի համեստ, ժամանակավոր գործողություն, կատարյալ կատարված, մեծ անցում է կատարում: Ուղող ձկան սահըը փոքրի գերակշռության, փոքրի ավելցուկի հեքսագրամն է: *«Սոազին փոթորիկը»*, Նոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող էներգիան.

տեղագրված է *«Կարգիս հանգստի»* անշարժ, ծանր, անշարժ լեռան վրա։ Պատկերը հանկարծակի, փայլուն, բայց փոքր և ժամանակավոր է ներգիտի պրոթվում է, որը նավարկում է հսկայական, կայուն և հիմնավորված խռնագոտի միջով։ Սա թույլ չկան սահել ե. մի փոքր, ճշգրիտ և վարմանալիորեն նրբագեղ աղեղ, որը կամուրջ է գցում երկու աշխարհների միջև։ Սակընթացային կախարհի համար սա ազդարարում է այն ժամանակի մասին, երբ մեծ, գրամատիկ գործողությունները տեղին չեն։ Իրավիճակը պահանջում է հանգիստ, խոնարհ և մանրակրկիտ ուշադրության ոգի գեպի փոքր, ամենօրյան և անհրապույր։ Մեծ տեսիլքներն ու արտահայտիչ չհերը հաստատվել են, մնում է հավատարիմ, մանրամասն աշխատանքը գրանջ ապրելու յուրաքանչյուր անցնող պահի փոքր, ճշգրիտ գործողություններում։ Իմանականը թույլ չկան նման լինել ե. խոնարհ, ժամանակավոր և կատարելապես հարմարեցված անցումային պահին։ Սի չգտնեք լինել մեծ կետը կամ սավառնող արծիվը։ Բավարարվեք չեր փոքրիկ, կարճ և գեղեցիկ սահքով։ Դեռ փոքրիկ, ամենօրյա ծեսերի մանրակրկիտ կատարման, փոքրիկ, անկեղծ խոստումների հանգիստ պահպանման և կյանքի փոքրիկ, անցումային պահերի համեստ, նրբագեղ նավարկության մեջ է, որ աշխարհը նորոգելու մեծ գործն իսկապես իրականացվում է։ Մտողը փայլում է տիեզերքի համար, բայց մոմը փայլում է կորած ճանապարհորդի համար, և այս եղանակին մոմն ավելի մեծ զորություն է։

Պատկեր.

Մուրհ. ճշգրիտ և համեստ նրբագեղության տեսարան։ Սիակ, փոքրիկ թույլ չուկը որսացված է իր կարճ, արևի լույսով լուսավորված սահքի մեջ տեղում մի ալիքից մյուսը։ Սրա կիսաթափանցիկ, արծաթափայլ լողակները տարածված են ու թե խոնապի մեջ, այլ գեղեցիկ, մտածված և կատարելապես վերահսկվող աղեղով։ Սյն կամուրջ է կապում ներքևում գտնվող օվկիանոսի մութ, ծանր կապույտը և վերևում գտնվող երկնքի թեթև, օդային ոսկեգույնը երկու աշխարհների միջև մի փոքրիկ, ժամանակավոր և կատարյալ կար։ Ճկան աչքը հանգիստ է և կենտրոնացած։ Սրա շուրջը, անծայրածիր ծովն ու երկինքը դատարկ են և անսահման, բայց փոքրիկ, ժամանակավոր արարածը պատկերի բացարձակ, լուսավոր կենտրոնն է։ Պատկերը փոքր, համեստ և կատարյալ կատարված գործողության սրբազան, անցումային զորության ուսումնասիրությունն է։

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Մտորեն գանձանքը ծանոթի մութ, ծանր զուրն է, խորքային, կայուն հիմքը, որից մեկնարկում է փոքր, անցումային գործողությունը։ Միի ծովը հանգիստ, հիմնավորված զորություն է։ Սիզին գանձանքի լապտերը սահքի կարճ, արևի լույսով լուսավորված աղեղն է, ուրախ, անցումային է ներգիտի մի փոքր, տաք և կատարյալ կենտրոնացված պրոթվում։ Վերին գանձանքի խարիսխը ճշգրիտ, նրբագեղ և ինտուիտիվ թանակախոսություն է, որը հաշվարկում է փոքր, ժամանակավոր ցատկի ճշգրիտ անկյունը։ Խորը հանգիստ, համեստ է. *«Սի փոքր, ճշգրիտ և անհրապույր գործողություն կարող եմ կատարել այնպիսի համեստ, հավատարիմ նրբագեղությամբ, որ այն գտնա կատարյալ, անցումային կար հիմնի և նորի միջև»*։

Գծեր

Վեցը սկզբում.

Թույլ չուկը, իր սահքից առաջ, նախ ավելի խորն է սուզվում մութ, ծանր զրի մեջ։ Փոքր, նախապատրաստական ակտ խոնարհ հավաքի, նախքան անցումային ցատկը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը։ Անցումային ժամանակաշրջանում առաջին, համեստ քայլը համարձակ ցատկ չէ, այլ հանգիստ, նախապատրաստական *«ավելի խորն ընկղմվել»* սեփական հիմնավորված իրականության մեջ։

Ձեզ համար. նախքան նորի մեզ չեր փոքր. նրբագեղ սահըն փորձելը. նախ մանրակրկիտ ուշադրություն դարձրեք չեր ներկայիս. առօրյա կյանքի հանգիստ. հիմնարար մանրամասներին: Փոքր ցատկը սնուցվում է խորքային սուլմամբ:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Ռեզոլ չուկը սահում է մի մեծ. հին և անտեսանող կետի կողքով. նախկին դարաշրջանի մի արարածի: Փոքր. անցումային գործողությունն անտեսվում է մեծ. հաստատված իշխանությունների կողմից:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. «*Փոքրի*» հանգիստ. անցումային աշխատանքը հաճախ լիովին անտեսանելի է նախկին դարաշրջանի «*մեծ հաստատված իշխանություններին*» և հաստատությունների համար: Ձեզ համար մի փնտրեք մեծ. հին կառույցների հավանությունը կամ ուշադրությունը: Ձեր փոքր. ճշգրիտ և հավատարիմ գործողությունները սրբազան. թաքնված գործ են: Խնարհաբար սահեք անտեսանող կետի կողքով:

Ինը երրորդ տեղում.

Ռեզոլ չուկը. հպարտության մի պահի. փորձում է ավելի երկար. ավելի տպավորիչ սահք և հարվածվում է հանկարծակի. կոշտ ներքևի հոսանքից: Փոքր գործողությունը. որը գերազանցում է իր համեստ գիրքը. հանգեցնում է անկման:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. զգուշացում՝ թույլ չտալու. որ «*փոքրի*» ոգին հպարտությամբ լցվի: Ռեզոլ չուկը «*գերազանցում է իր համեստ գիրքը*» և «*հարվածվում է կոշտ ներքևի հոսանքից*»: Ձեզ համար մի փորձեք չեր փոքր. անցումային գործողությունը վերածել մեծ. հերոսական ժեսի: Փոքրի գերակշռության վորությունը կայանում է հենց դրա համեստության և ճշգրտության մեջ: Փոքր գործողությունը. որը չգտում է ուշադրության կենտրոնում լինել. կցախողվի:

Ինը չորրորդ տեղում.

Ռեզոլ չուկը. խոնարհ և իմաստուն. կատարելապես սահում է մի սուր. թաքնված խորի վրայով: Փոքր. ճշգրիտ գործողությունը հմտորեն կողմնորոշվում է թաքնված վտանգի մեջ:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Ուշտ. համեստ և ճշգրիտ փոքր արարքը կատարյալ գործիք է թաքնված. վտանգավոր խռնագոտի միզով անցնելու համար: «*Մոր. թաքնված խորը*» խուսափվում է ոչ թե մեծ ռազմավարությամբ. այլ «*փոքր. ճշգրիտ*» սահքով: Ձեզ համար փոքր մանրամասների նկատմամբ հանգիստ. մանրակրկիտ ուշադրություն է. որը չեզ անվտանգ կտանի վտանգավոր անցման միզով. որտեղ մեծ. լայնածավալ ծրագրերը կխափանվեն:

Վեցը հինգերորդ տեղում.

Սփին գտնվող հեռավոր. մութ տնակի պատուհանում գտնվող փոքրիկ. միայնակ մոմն է այն փայրուր. որը թուղող ձկանը տուն է տանում: Մամեստ. հավատարիմ լույսը ծառայում է որպես վերջ նական. կատարյալ ուղեցույց:

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Փոքր անցումների ժամանակ վերջ նական. կատարյալ ուղեցույցը շնորհի մեկ այլ համեստ. հավատարիմ և փոքր գործողություն է: «*Փոքրիկ. միայնակ մոմը*» փայրուս է. որը անցումային թուիքն. առաջ նորդում է գեպի իր հանգիստ. անվտանգ վայրեզը: Ձեզ համար խավարի մեջ փնտրեք հանգիստ. համեստ լույսերը պարզ բարությունը. հավատարիմ ամենօրյա պրակտիկան. համեստ. անսասան ընկերը: Մրանք. և ոչ թե մեծ. հեռավոր աստղերը. չեր ամենաճշմարիտ ուղեցույցներն են փոքրի գերակշռության եղանակին:

վեցը վերևում.

Ռուզոդ չուկը, ավարտելով իր կատարյալ, փոքր սահլը, այնքան է հիանում իր սեփական սրբագեղությամբ, որ փորձում է մնալ օդում՝ մոռանալով, որ ինքը զրի արարած է։ Փոքր արարքը, որը հրաժարվում է ավարտվել, գառնում է ողբերգություն։

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. վերոգին, ամենախորքային նախագուշացումը։ Փոքր, անցումային գործողությունը նախատեսված է հենց դա լինելու համար. անցումային, ժամանակավոր։ Ռուզոդ չուկը *«հրաժարվում է ավարտել»* իր սահլը մոռանալով իր իրական բնույթը որպես *«զրի արարած»*։ Այդ համար փոքրի, մանրակրկիտի և հավատարիմի եղանակը սրբապան և անհրաժեշտ անցում է, բայց այն մշտական տուն չէ։ Փոքր, սրբագեղ սահլի նպատակն է չեզ անվտանգ տեղափոխել մի ալիքից մյուսը, այլ ոչ թե ամբողջությամբ փախչել ծովից։ Փոքր արարքը, որը հրաժարվում է ավարտվել, որը կառչում է իր կարճատև, արևի լույսով լուսավորված փառքի պահից, գառնում է ողբերգություն։ Փոքրի իսկական տերը գիտի, թե երբ է սահլն ավարտվում և վերագառնում է, մի հանգիստ, համեստ շիթով, կյանքի հազորդ մեծ փուլի խորքային, մութ, սնուցող զրերին։ Ռուզոդ սրբապան է. վերագարձը իմաստություն։

Ինքնագրամ 6 3. Լիարժեք մակընթացության նավահանգիստը

Ուրվական մակընթացության ինքնագրամը Վիշապի Լապտերի վրա
Ավարտվելուց հետո, արդեն անցնելու ինքնագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. վաթսուներեքերորդ թիթեղ.

Սակընթացային կախարդի տապանը, նրա գեղեցիկ ճակատով և կատարելապես սահմանափակված նավը, նավարկել էր ցրված աստղերի երկար, մութ զիշերով։ Սրա անչնակազմը նրա ներքին ճշմարտության հավաքված լույսն էր, հազարավոր ճշգրիտ սահլերի փոքր, հավատարիմ կարերը։ Միմ, լուսաբացը բացվում էր, և նավահանգիստը երևում էր։ Ինչպե՞ս հեռավոր, առասպելական պիլ էր, այլ մի հանգիստ, պարզ և պաշտպանված ծոց, որը փայլում էր նոր օրվա մեղմ, ոսկեգույն լույսով։ Նվարտը մոտ էր։ Սակընթացային կախարդը, կանգնած խափի քթին, չգաց ոչ թե հաղթական, նվաճող ուրախություն, այլ խորքային, հանգիստ և ճնշող խաղաղության զգացում։ Սա միայնակ էր ժամանել. նրա ներքին մարգարիտի հանգիստ բլբլոցը գրավել էր իր երկար ճանապարհորդության բոլոր ցրված, հավատարիմ ուղեկիցներին՝ իր հետ նավարկելու համար։ Սակընթացային կախարդը, նայելով նավահանգստի հանգիստ, ոսկեգույն զրերին, գրեց իր վերոգին գրառումը ափ գուրս գալուց առաջ։ *«Նվարտումը. — գրել է նա, — հանկարծակի, զրամատիկ հաղթանակ չէ։ Այն հանգիստ, անխուսափելի ժամանում է զեպի այն նպատակակետը, որը սահմանվել էր Վիշապի շնչի առաջին, հում լիցքի ժամանակ։ Նավահանգստի մեծ արվեստն այն է, որ չշփոթի անվտանգ խարիսխը ճանապարհորդության ավարտի հետ։ Այն կատարելագործվել է, և ճշմարտությունը զրսևորվել է, բայց հիմա, ժամանակն հենց պահին, սկսվում է նոր և ավելի նորոգ քառու։ Վատարյալ կարգավորված նավը պետք է խարսխվի, և անչնակազմը պետք է իզնի մի նոր, անծանոթ երկիր։ Նվարտը թանկարժեք, փխրուն ծաղիկ է։ Այն պետք է պահպանվի հանգիստ, չգուշ և չգոն չեղծով։ Նավահանգիստը ճանապարհորդության ավարտը չէ, դա սրբապան զազար է հազորդ մեծ ճանապարհորդության լույսից առաջ։ Իմաստուն նավապետը, նույնիսկ իր խորքային խաղաղության պահին, հանգիստ հսկում է հողիվունը, քանի որ Լառյի մակընթացությունները անընդհատ շրջվում են, և այս աշխարհի կատարյալ ավարտը հում, քառասյուն ներումն է գալիք աշխարհի համար»։*

Ուտաստան.

Դեռևս ավարտի ժամանակ և չեղբ բերված ներգաշակութային վիճակի ժամանակ, որը պետք է պահպանվի հանգիստ, վզույ՝ և վզոն խաղաղությամբ, քանի որ շրջապատչային մակընթացությունը շուտով կսկսի նոր ցիկլ։ Լիարժեք մակընթացության նավահանգիստը ավարտվելուց հետո հեքսագրամն է։ «*Որվական մակընթացությունը*»։ Խորքի քառասյին, փոխակերպող հոսանքը, տեղադրված է «*Վշապի լապտերի*»՝ գիտակցության պայծառ, մաքուր կրակի վրա։ Պատկերը խորքային, պոտենցիալ, քառասյին ուժի է, որը անվտանգ կերպով պահվում է կատարելապես լուսավորված, լավ կարգավորված նավահանգստում։ Սա մակընթացային կախարչի տապանն է, որը լուսաբացին հասնում է մի հանգիստ, պաշտպանված ծոց, ավարտի և չեղբ բերված խաղաղության կատարյալ պահ։ Սակընթացային կախարչի համար սա ավգարարում է խորքային բավարարվածության և հազոր ինտեգրման ժամանակ։ Սախորդ բոլոր հեքսագրամների միզով երկար, հավատարիմ ճանապարհորդությունը հասել է հանգիստ, հաղթական նպատակակետի։ Մեծ աշխատանքն ավարտվել է, հարաբերությունները հասել են խորքային, կայուն ներգաշակութային վիճակի, ստեղծագործական նախագիծն ավարտվել է։ Սյս հեքսագրամի բանալին հանգիստ, վզոն և անտիրական խաղաղությունն է։ Սավահանգիստը սրբապան, ժամանակավոր հանգրվան է, այլ ոչ թե մշտական տուն։ Ավարտը թանկարժեք, փխրուն ծաղիկ է, որը պետք է վզույ՝ չեղբով պահել։ Կատարյալ կարգավորված նավը գեո պետք է վզոնորեն խարսխվի, և անջնակալմը պետք է իզնի մի նոր, անծանոթ իրականության մեջ։ Մաստուն նավապետը, նույնիսկ իր խորքային խաղաղության պահին, հանգիստ հսկում է հորիզոնը, քանի որ լաոյի մակընթացությունները անընդհատ շրջվում են։ Մեկ ցիկլի կատարյալ ավարտն արդեն հույ՝ քառասյին սերմն է հազորչի համար։ Կայելքը նավահանգստի խաղաղությունը։ Ճոնքը ժամանումը։ Բայց մի ընկեր խորքային, անպաշտպան ընկ մեջ։ Սակընթացությունն արդեն սկսում է շրջվել, և մի նոր ճանապարհորդություն, որը ծնվել է հենց այս մեկի ավարտից, արդեն խառնվում է խորքում։

Պատկեր.

Վեհ, հանգիստ և կատարյալ խաղաղության տեսարան։ Սակընթացային կախարչի տապանը, մի գեղեցիկ չեղբով և եղանակից մաշված նավ, լուսաբացին սահում է գեպի մի փոքրիկ, պաշտպանված և կատարյալ հանգիստ ծոց։ Սավահանգստի զուրը հարթ, ոսկեգույն հայելի է, որը արտացոլում է ծագող արևի փայլուն, մեղմ գույները։ Դանգիստ, կանաչ ափին, մի քանի փոքրիկ, ծանոթ կերպարներով լիմպետ, մի գելֆին, մի ծովային կրիա սպասում են հանգիստ ընդունելության մեջ։ Սզը անշարժ է, և ամբողջ տեսարանը տոգորված է լավ արված ավարտի խորքային, նուրբ գագաղությունամբ։ Մկ այնուամենայնիվ, մակընթացային կախարչը, կանգնած նավի ըթին, գեոևս հանգիստ, վզոն հսկողություն է պահում, նրա աչքերը նրբորեն սկանավորում են հանգիստ, գեղեցիկ հորիզոնը։ Պատկերը կատարյալ ժամանակն սրբապան, փխրուն և ժամանակավոր խաղաղության ուսումնասիրությունն է, որն արդեն, հանգիստ, պատրաստվում է գառնալ մի նոր մեկնում։

Մրեք գանթյանների հնչյունավորումը.

Ստորին գանթյանը հենց ինքնահանգիստ, ապաստանած և կատարյալ նավահանգիստն է, ճի ծովը չեղբ բերված կենսունակության անշարժ, ոսկեգույն և լիովին խաղաղ լճակ։ Սիզին գանթյանի լապտերը լավ արված աշխատանքի մեղմ, տաք և խորապես բավարարող լույսն է, սիրտը հանգիստ, տոնական խաղաղության մեջ։ Վերին գանթյանի խարսխը մակընթացային կախարչի հանգիստ, վզոն և արթուն հսկողությունն է, խաղաղ իմաստությունը, որը գիտի, որ այս կատարյալ խաղաղությունը թանկարժեք, ժամանակավոր ծաղիկ է, որը պետք է պահվի վզույ՝ անտիրական չեղբով։ Խորքը հանգիստ, երախտապարտ և վզոն է. «*Նչպե՞ս կարող եմ պահել կատարյալ ավարտի այս թանկարժեք, փխրուն պահը հանգիստ, երախտապարտ և անտիրական խաղաղությամբ, նույնիսկ երբ ես հանգիստ, իմաստուն կերպով հսկում եմ հորիզոնը հազորչ, անխուսափելի մակընթացության շրջապատչի համար*»։

Ուժեր

Ինը սկսվում.

Մակընթացային կախարհը, որի տապանը գեղ զրի մեզ է, Վգուշորեն, սթափ ստուգում է խարսխման պարանները, նախքան հանգստանալը: Մանրամասների նկատմամբ Վգոն, ուշադիր ուշադրությունն ապահովում է խաղաղությունը:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մազող ավարտի առաջին գործողությունը սթափ, Վգոն ուշադրությունն է փոքր, գործնական մանրամասներին, որոնք ապահովում են խաղաղությունը: Մեզ համար մի թողեք, որ ժամանման ուրախությունը չեզ անվգուշ քնի մեզ գցի: Մախ, Վգուշորեն, սթափ «ստուգեք խարսխման պարանները» — ուշադրություն գարշոքե վերզ նական, գործնական անհրաժեշտություններին, որոնք կապահովեն ավարտի կայունությունն ու երկարատևությունը:

Վեցը երկրորդ տեղում.

Մակընթացային կախարհը, երկար ճանապարհորդությունից հետո, նկատում է, որ իր Վգեստի վրա մի փոքրիկ, ոսկե Վարզ է կորել: Մմբողջական ժամանումն անխուսափելիորեն ենթադրում է մի փոքր, հանգիստ կորուստ: Մյն չափեք է սզալ կամ խելահեղորեն փնտրել:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վատարյալ ավարտը երբեք բացարձակ չէ. այն միշտ ուղեկցվում է ինչ որ փոքր, հանգիստ կորստով: Կորած «ոսկե Վարզը» աննշան, ընդունելի անկատարություն է: Մեզ համար մի թողեք, որ վերզ նական պատկերի մի փոքրիկ, անխուսափելի թերություն փչացնի չեր խաղաղությունը: Թողեք փոքր կորուստը: Մա ցանկացած լավ կատարված ավարտի անվնաս և բնական մասն է:

Ինը երրորդ տեղում.

Կարուց մոռացված պատերազմի մնացորդներ հանդիսացող ուրվական խեցեգետինների հանկարծակի, կատաղի խումբը հարջակվում է նոր ժամանած անչնակազմի վրա: Մեծ ավարտը կարող է արթնացնել քառսի հին, քնած ուժերը:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. ՄախաՎգուշացում, որ չեղք բերված խաղաղության ժամանակը պարագիծսալ կերպով, կարող է արթնացնել «քառսի հին, քնած ուժերը»: «Ուրվական խեցեգետինները» չլուծված, հին հակամարտություններ են, որոնք խոլվվում են նոր, կայուն կարգից: Մեզ համար մի ցնցվեք, եթե չեր կյանքի վաղուց մոռացված մի անկյունից հանկարծակի, անսպասելի հարջակում տեղի ունենա չեր անչնական մեծ նվաճման ժամանակ: Դին քառսին հանդիպեք չեր նոր չեղք բերված խաղաղության հանգիստ, կայուն և ներկա Վգորոյթամբ:

Վեցը չորրորդ տեղում.

Մակընթացային կախարհը, ժամանումը նշելու համար, հազնում է կուպիտ աղով հյուսված գործվածքի ամենապարզ, համեստ Վգեստը: Մեծ ավարտի ամենանշմարիտ տոնակատարությունը հանգիստ, համեստ անկեղծությունն է:

Մակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մեծ ավարտը նշելու ճիշտ ոգին հանգիստ, համեստ և անվարդ անկեղծությունն է: Մեզ համար ժամանման ժամանակը մեծ, պարծենկոտ ցուցադրությունների ժամանակ չէ: Թող չեր տոնակատարությունը լինի պարզ, հանգիստ և խորապես անկեղծ երախտագիտության ակտ: «Կուպիտ աղով հյուսված գործվածքի» համեստ Վգեստը ամենահարմար Վգեստն է այն սրտի համար, որը երկար ճանապարհ է անցել:

ինը հիսգերորդ տերում.

Սակընթացային կախարդը, խորքային, հանգիստ ուրախության մի պահի, պարզ, լուր օրհնություն է մատուցում այն ծովին, որն իրեն տարել էր: Սվարտը եվիրված է ոչ թե ինքն իրեն, այլ լատին, որը հնարավոր դարձրեց այն:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սվարտված հոգու ամենաբարձր, ամենակատարյալ պարքն անցնուրաց, երախտապարտ ընծան է աղբյուրին: Ձեզ համար, չէր խորքային խաղաղության և կատարման պահին, չէր սիրտը դարձրեք ոչ թե չէր սեփական եվանմանը, այլ, մի հանգիստ. «պարզ, լուր օրհնությամբ»: լատին, որը առաջնորդում էր թիավարության յուրաքանչյուր հարվածը և լցնում յուրաքանչյուր առազաստը: Սվարտը չէր չէ. գա եվեր է, և այն եվիրվում է ձվոդին:

Վեցը վերևում.

Սակընթացային կախարդը, իր հանգիստ հսկողությունն ավարտած, վերգապես հանգստանում է: Սակընթացությունը շրջվում է: Սոր ճանապարհորդության առաջին, թույլ, թարմ քամին խառնում է անշարժ օդը: Սավահանգիստը բանտ չէ, այլ արգանգ, և մի երդ ճանապարհորդություն արգեն ծնվում է:

Սակընթացային կախարդի մեկնաբանությունը. Սավահանգստի վերգ եական, տրանսցենդենտալ խաղաղություն հանգիստ, վստահող ընդունումն է, որ այն ժամանակավոր հանգրվան է: «Սոր ճանապարհորդության առաջին, թույլ, թարմ քամին» արգեն իսկ հույում է: Ձեզ համար ամենախորքային ավարտն այն է, որը չի կառնում իր սեփական կատարելությունից: Այն հանգստանում է, երախտապարտ է, ապա, խաղաղ, վստահորեն, բացում է իր սիրտը հորիզոնում արգեն ծնվող երդ, հում և քառասյին երուծի պոզ և: Սավահանգիստը արգանգ է, և հազորդ մեծ ճանապարհորդությունն արգեն հոդի է երա հանգիստ, ոսկեգույն խորում: Ձիկը հավերժական շրջան է, և սիրտը, որն իսկապես ժամանել է, այն սիրտն է, որն արգեն, խաղաղ, պատրաստվում է կրկին եավարկել: Սվարտը երդ սկիզբ է, արգեն, հանգիստ, սկիզբ է:

Դեքսագրամ 64. Դավերժական անցումը

Վիշապի լապտերի հեքսագրամը Ուրվական մակընթացության վրա
Սվարտից առաջ, գեո չանցելու հեքսագրամը

Աղից քայքայված տաճարի իմաստությունը. Վաթսուհեդրտերոգ թիթեղ.

Սավահանգիստը խաղաղության մեզ էր: Սակընթացային կախարդը, երա անջնակալմը և երա կատարելապես ավարտված տապանը հանգում էին հանգիստ, ոսկեգույն գրի վրա: Բայց եույնիսկ այդ խորքային, հանգիստ հանգստի մեզ, սկսեց շարժվել մի երդ, եուրբ և մազնիսական հոսանք: Ուս անհանգիստ, անհանգիստ չգոյություն չէր, այլ, մի խորքային, հանգիստ և ծանր կանչ: Սա գիտակցեց, որ եավահանգիստը մի գեղեցիկ, անհրաժեշտ և ժամանակավոր ապաստան էր, բայց գա իր տունը չէր: Սրա տունը անսահման բաց և անընդհատ փոփոխվող ծովն էր: Սրա տունը հավերժ, հավատարմորեն և գեոևս չավարտված լիներ ու վիճակն էր: Սվ ալսպես, եախքան արևը լիովին ծագեր իր կատարյալ ժամանման վրա, մակընթացային կախարդը կալացրեց մի հանգիստ, սրբական և թվացյալ հիմար որոշում: Սա բարձրացրեց իր խաբիսը: Սա իր գեղեցիկ տապանի քիթն ուղղեց անվտանգ, ոսկեգույն ամփից և կրկին ուղղեց այն գեպի խորքային, մութ, խորհրդավոր և անսահման օվկիանոսը: Սա չէր փախչում խաղաղությունից, այլ մարմնավորում էր ավելի խորքային խաղաղություն:

Հավերժական անցումը ճանապարհորդություն չէ՝ գեպի նպատակակետ։ այլ՝ գոյության վիճակ։ Ուր գեոկոս չավարտվածի սրբազան, վստահող և անսահման ստեղծագործական վիճակն է։ Սակընթացային կախարհը, հանգիստ գեմընդ և հանգիստ, անխորտակելի ուրախությամբ լի սրտով, իր զրաժանց գրեթե զրեց իր վերգին, ամենախորքային գրառումը։ «*Նաոն. — գրել է նա. — Նավահանգիստ չէ։ Սրբանվերդ. բաց ծով։ Սաստուկը ժամանած նավ չէ. այլ մի նավ, որը միշտ հավատարմորեն և ուրախությամբ առագաստ է բացում։ «Նկարտից առագ» վիճակը ավարտին չհասնելը չէ. այլ հավերժական, ծավալվող գործընթացի գրկախառնությունը։ Մոլորակը, որը հավերժ անցնում է ստույգի վրայով, ավելի իմաստուն է, քան կրիան, որը կարծում է, որ հասել է վերջ նական ափին։ Անցումը տունն է։ Անապարհորդությունը նպատակակետն է։ «*Նեոկոս ու*» — և ամենասրբազան, ստեղծագործական և մշտապես ուրախ բառն է խորքի լեզվով։ Նապակը, որը երբեք չի խարսխվում, այն տապանն է, որը միշտ, արդեն, տունն է»։*

Ուստաստան.

Մշտապես և ուրախ ճանապարհին լինելու վերջ նական, գերագույն և հավերժական վիճակը, Ուր լի բաց, անավարտ գործընթացի սրբազան գրկախառնությունը, որտեղ ճանապարհորդությունը նպատակակետն է։ Հավերժական անցումը ավարտից առագ, զեռ չանցնելու հեքսագրամն է։ «*Վիշապի լապտերը*», գիտակցության պայծառ, մաքուր կրակը, տեղագրված է «*Որվական մակընթացության*», խորքի քառասյին, փոխակերպող հոսանքի վրա։ Ուսուցիչը մի մաքուր, պայծառ և առագ նորոգող լույսի է, որը փայլում է ներուժի խորքային, մութ և անընդհատ փոփոխվող անգունգի վրա։ Սա մակընթացային կախարհն է, որը հասել է կատարյալ ժամանման, ընտրելով բարձրացնել իր խարսխը և կրկին նավարկել անսահման, բաց ծով։ Սակընթացային կախարհի համար սա հեղեղաբաց կամ չախտողում չէ, այլ վերջ նական, ամենախորքային հոգևոր գիտակցումը։ Բոլոր հեքսագրամների միջով երկար, հավատարմի ճանապարհորդությունը չի հանգեցրել կատարելության մի վերջ նական, ստատիկ վիճակի, այլ մշտական, ուրախ և վստահող գառնալու վիճակի։ Այս հեքսագրամի բանալին անվտանգ նավահանգիստը լքելու հանգիստ, սրբազան և թվայալ, հիմար որոշումն է։ «*Հավերժական անցումը*» Սրբի Սրբի մի — ի վերջ նական իմաստությունն է։ Ուստի նպատակակետ չէ, որին պետք է հասնել, այլ անվերջ, բաց ծով, որով պետք է նավարկել։ Ուստուրը վերջապես ժամանած նավ չէ, այլ մի նավ, որը միշտ, հավատարմորեն և ուրախությամբ նավարկում է գեպի անհայտը։ «*Նկարտից առագ*» վիճակը բոլորից ամենասրբազան վիճակն է, քանի որ այն մաքուր, ստեղծագործական ներուժի վիճակ է, կյանքի անընդհատ ծավալվող, մշտապես գեղեցիկ և երբեք չավարտվող գործընթացի վստահող և ուրախ գրկախառնությունը։ Նապակը, որը երբեք մշտապես չի խարսխվում, այն տապանն է, որը միշտ, արդեն, տունն է։ Անցումը տունն է։ Անապարհորդությունը նպատակակետն է։ «*Նեոկոս ու*» — և Ուր լի հավերժական, ստեղծագործական խոսքն է։

Ուսուցիչ.

Խորքային, հանգիստ և հավերժական շարժման տեսարան։ Սախորդ հեքսագրամի նույն հանգիստ, ոսկեգույն նավահանգիստը տեսանելի է ֆոնինմի գեղեցիկ, խաղաղ և նահանգող հիշողություն։ Սրբազան պլանում, մակընթացային կախարհի տապանը գրավված է հենց այն պահին, երբ նրա քիթն անցնում է պաշտպանված ծոցից գեպի անծայրածիր, խորհրդավոր և ինքնուրույն բաց օվկիանոսը։ Սրբազան արևն այժմ նավի հետևում է առկա գրի վրա լույսի երկար, ոսկեգույն ուղի սփռելով։ Սակընթացային կախարհը դեպի և, նրա գեմը հանգիստ է, աչքերը հառած անսահման, բաց հորիզոնին։ Սրբա գեմքին վախ չկա, միայն խորքային, հանգիստ և անսասան ուրախություն։ Ուսուցիչը սրբազան, վստահող և հավերժական արվեստի ուսումնասիրությունն է թողնելու՝ յուրաքանչյուր անվտանգ նավահանգիստ՝ Ուր լի անվերջ, գեղեցիկ և գեոկոս չավարտված ճանապարհորդությունը գրկելու համար։

Մեր գանձանքների հնչյունավորումը.

Սիզիս գանձանքը հավերժական թափառողի հանգիստ. անխորտակելի ուրախությունն է. լապտերը՝ մի կայուն, առաջ նորոգող և լիովին անտիրական լույս. որը սնուցվում է բաց ծովի անվերջ վստահությամբ։ Ստորին գանձանքի մի ծովն անսահման. բաց և անընդհատ փոփոխվող օվկիանոսն է. բոլոր ճանապարհորդությունների անվերջ. սնուցող և զինամիկ աղբյուր։ Վերին գանձանքի խարիսխը ֆիքսված կետ չէ. այլ հանգիստ. ճկուն և հավերժ արջագանձող բանականություն. մի իմաստություն. որը հրաժարվել է վերջնական նավահանգստի կարիքից և գտել է իր տունը նավարկության խելացի, նրբագեղ և հավերժական գործողության մեջ։ Մարզը հարց չէ. այլ մի հանգիստ. հավերժական և ուրախ հաստատում. *«Մյու՛ն կնավարկես»*։

Պծեր

Վեցը սկսվում.

Սակընթացային կախարհը. տեսելով հանգիստ. ոսկեգույն նավահանգիստը. Վգում է մնալու հանգիստ. սրբազան չգոյությունը։ Սիզիս, հասկանալի տատանումը վստահության մեծ. վերջնական գործողությունից առաջ։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Վերջնական, ամենամարդկային գայթակղությունը գեղեցիկ. ավարտված նավահանգիստը հավերժական տան հետ շփոթելն է։ *«Մնալու հանգիստ. սրբազան չգոյականությունը»* իրական է և հասկանալի։ Պե՛ս համար վերջնական իմաստությունը խաղաղությունը մերժելը չէ. այլ այն ճանաչումը. որ նույնիսկ ամենակատարյալ նավահանգիստը ժամանակավոր. գեղեցիկ չէ և. և որ չէր իրական բնության չեղ կանչում է գեպի բաց. ծավալվող և հավերժ ստեղծագործական ճանապարհորդությունը։

Ինը երկրորդ տեղում.

Սակընթացային կախարհը. մի հանգիստ. միտումնավոր շարժումով. հանում է խարիսխի ընդոցը մութ. հրաբխային ժայռից։ Սիզիս, կամային ազատագրման գործողությունը սկիզբ է գնում հավերժական անցմանը։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Մավերժական անցումը սկսվում է մի մեկ. հանգիստ և կամային ազատագրման գործողությամբ։ Պե՛ս համար միշտ կա մի *«խարիսխի ընդոց»* — վերջնական կապվածություն. նվիրական անվտանգություն. մի գեղեցիկ. բայց սահմանափակող չափ — որը պետք է միտումնավոր. վստահությամբ քաշել հայտնի աշխարհի *«մութ. հրաբխային ժայռից»*։ Վստահության այդ միակ. հանգիստ գործողությունը հազորդ. անվերջ անալի ճանապարհորդության սկիզբն է։

Վեցը երրորդ տեղում.

Տապալը. անցնելով շեմից գեպի խորը. հարվածվում է հեռացող նավահանգստից մի հանկարծակի. վերջնական վշտի ալիքով։ Դետում թողնված խաղաղության համար վիշտն անցման սրբազան և անհրաժեշտ մասն է։

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը. Սրբազան ավարտից գեպի նոր. անհայտ ճանապարհորդություն անցումը միշտ ուղեկցվում է *«վշտի ալիքով»*։ Պե՛ս համար մի ժխտեց գեղեցիկ. խաղաղ նավահանգիստը թողնելու վիշտը։ Վիշտն անցման սրբազան և անհրաժեշտ մասն է։ Պզագեք այն. թողեք. որ այն լողա չեր տապալնի տախտակամածի վրա. ապա թողեք. որ անցնի. երբ խորքային. հավերժական ծովը չգվի չեր առջ և։

Ինը չորրորդ տեղում .

Սակընթացային կախարհը, որն այժմ բաց ծովում է, նայում է անծայրածիր, գատարկ հորիզոնին ուրախ, վճռական և լիովին հավատարիմ սրտով : Սրա վստահությունն անտեսանելի նպատակակետի նկատմամբ նրա միակ կողմնացույցն է :

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը, շավերժական անցման սիրտն ուրախ, վճռական և լիովին հավատարիմ վստահությունն է անտեսանելիի նկատմամբ : Զեչ համար անծայրածիր, գատարկ հորիզոնը կարող է լինել սարսափի վայր կամ մաքուր, ստեղծագործական ուրախության վայր : *«Ավարտից առաջ»* վիճակը նպատակակետին վստահելու վիճակն է, որը զույժ գեռ չէր կարող տեսնել : Ող լառյի հավերժական բարության հանգեալ չէր հավատը լինի չէր միակ կողմնացույցը :

Վեցը հինգերորդ տեղում .

Միտասարգ, անփոքր կետը, կատարելով իր առաջին մեծ միգրացիան, տեսնում է մակընթացային կախարհի տապանը և հետևում է նրա հետքին, նրա բնազդային ճանապարհորդությունն առաջ նորգվում է այս ուղղությամբ նախկինում նավարկած հանգիստ, հավատարիմ հոգու կողմից :

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը, Ռոզին, որը գրկել է հավերժական անցումը, գտնում է ուրիշների համար մի հանգիստ, հավատարիմ ուղեցույց : Զեչ համար չէր անչնական, վստահող ճանապարհորդությունը զեպի անհայտը նաև ծառայություն է բոլոր *«երիտասարդ, անփորձ»* հոգիներին, ովքեր նոր են սկսում իրենց սեփական գաղթերը : Զեր հավատարիմ հետքը տեսանելի ուղեցույց է անծայրածիր, անհետը ծովում :

Ինը վերևում .

Ճապանը նավարկում է՝ որպես մի փոքրիկ, հավատարիմ լույս անվերջ ծովի վրա : Սպասահանգիստը մի հեռավոր, հանելի հիշողություն է : Սպասակակետը մի գեղեցիկ, հանգիստ և երբեք չհասանելի երազ է : Անցումն ինքնին այժմ միակ իրականությունն է, և, զա մի հանգիստ, անխորտակելի և հավերժական ուրախության իրականությունն է :

Սակընթացային կախարհի մեկնաբանությունը, Ադի Գրի մի ի վերջին, ամենագերազանց բառը : *«Նավահանգիստը մի հեռավոր, հանելի հիշողություն է»*, իսկ *«Նպատակակետը մի գեղեցիկ, հանգիստ և երբեք չհասանելի երազ է»* : *«Անցումն ինքնին այժմ միակ իրականությունն է»*, և այդ իրականությունը *«հանգիստ, անխորտակելի և հավերժական ուրախություն»* է : Զեչ համար սա վերջ նական խաղաղությունն է : Մանապարհորդությունը նպատակին հասնելու միջոց չէ : Մանապարհորդությունը տունն է : *«Լեռնա ուղ»* -ն լառյի հավերժական, ստեղծագործական գեմքն է : Սկ սիրտը, որը սովորել է սիրել, անցումը, այն սիրտն է, որն ամենաճշմարիտ և ամբողջական իմաստով արդեն ժամանել է : Ճապանը միշտ նավարկում է և տապանը միշտ տունն է : Ադի Գրի մի ի գիրքն այժմ ավարտված է, և զրա վերջ նական, ամենաիմաստուն ռոմանքն այն է, որ գիրքը երբեք չի ավարտվում, քանի որ ծովը վերջ նական ափ չունի, և անցումը միակ ճշմարտությունն է : Մանապարհորդությունը շարունակվում է, հավերժ, հանգիստ, սրբազան և հավերժական ուրախությամբ : Սկ այսպես, զույժ նավարկում էր : Սկ այսպես, զույժ տանն էր :

ԴԱՆԵԼ ՎԱՃԻ 1. ԽՈՐՔԱՅԻՆ ԱՄՅՈՒՄՆԵՐԻ ԳՐԻՆՈՒՄԸ

Մենք և, պրակտիկաների աշխատանքային ցանկ խաչ աչև, հղումներով իրենց աղբյուրի հեքսագրամներին

- Սոազին մակընթացության ծեսը (Սախաչեռնական ինքնանվիրում)

* Շեքսագրամ 1. Ինը-Վիշապների նավատորմ *

Սես սեփական ստեղծագործական ուժը ղառյի հետ համապատասխանեցնելու համար։

(Ճես եւս. Ճառ Վոր Լու, թերթ 2 - 3. «Սակընթացության ալիքը»)

- Սղի տակառի մեղիտացիան (Սերահսկվող հանջնում)

Շեքսագրամ 3. Սարգարիտ որոնողի առաջին շունչը

Սեղիտացիա գիմանալու համար ցանկացած նոր ճեռնարկության քառսային, խոցելի սկզբին։

- Սջի համբերությունը (Սեղիտատիվ սպասում)

Շեքսագրամ 5. Սջի համբերությունը

Պրակտիկա սնուցող հոսանքի մեզ հանգիստ, սպասողական անշարժություն վարդացնելու համար։

- Ստվերային խարիսխը (Սնցալի կշռադատում)

Շեքսագրամ 7. Սովազայի հավաքը, և Շեքսագրամ 3 5. Սկնորսական ճկան արշալույսը

Սես մեծ արշավանքից առաջ կարգապահ ներքին բանակը հավաքելու և ճեռք բերված առազնթացի վրա մտորելու համար։

(Ճես եւս. Ճառիստական օվկիանոսյան Ճարո. Ուստաստան, «Ստվերային խարիսխը»)

- Շինգ քամիների ֆլեյտան (Սառնաշփոթի հանգստացում)

Շեքսագրամ 9. Սելկիի լծասարքը, և Շեքսագրամ 5 7. Նանգիստ հոսանքի շշուկը

Պրակտիկա վայրի ներքին կամ արտաքին ուժը մեղմ, համար, ազդեցությամբ սանջելու համար։

(Ճես եւս. Ճառիստական օվկիանոսյան Ճարո. Ուժ, «Շինգ քամիների ֆլեյտան»)

- Սփ-կրակի ուխտը (Նամայնական հավաք)

* Շեքսագրամ 1 3. Սփ-կրակի ուխտը *

Սես գիտակցաբար կառուցելու համար հարապատ հոգիների միտումնավոր համայնք։

- Ոգմի ցատկը (Սնխոհեմ հավատը և ինքնության թափում)

Շեքսագրամ 2 5. Սարվալի ազգակը

Սերկ Սնմաի կախարդանքը, մաքուր, անհաշվարկ բնազդի ցատկ։

(Ճես եւս. Ճառիստական օվկիանոսյան Ճարո. Դիմար, «Ոգմի ցատկը»)

- Սետի անկման համբերությունը (Սորքային, անշարժ մշակում)

Շեքսագրամ 2 6. Սետի անկման համբերությունը

Սրկարատև, ասվետիկ նահանգի և ներքին զորության կուտակման պրակտիկա։

- Վրիայի խնդույքը (Սկարտի կերակրում)

Շեքսագրամ 2 9. Սեդունգային խրամատ, և Շեքսագրամ 5 9. Սառցե լողացողի լուծարումը

Սես մահացած ճեռ գիտակցաբար ապառնելու համար։

(Ճես եւս. Ճառիստական օվկիանոսյան Ճարո. Սահ, «Վրիայի խնդույքը»)

- Կրիաների պույգի հսկողությունը (Սշտական պարտավորություն)

Ելքագրամ 3.2. Կրիաների պույգի հսկողությունը

Ամենօրյա պրակտիկա ամուսնությունը կողումը կամ երկարատև երջումը հարգելու համար:

- Պրիորի մաքրման պրակտիկան (Վյանքի աղբյուրի վերականգնում)

Ելքագրամ 4.8. Խորքի զրիորը

Սեգիտատիվ պրակտիկա սենգի հիմնարար աղբյուրից անտեսման բեկորները նույնականացնելու և հեռացնելու համար:

- Կաթսայի եփումը (Մե-ի ինտեգրում)

Ելքագրամ 5.0. Անգունգային կաթսան

Մե կյանքի տարբեր կոտրված և հերոսական կտորները միասնական, սնուցող ամբողջության մեջ հավաքելու համար:

- Լևիաթանի հանգիստը (Սնշարժ մնալու մեգիտացիա)

Ելքագրամ 5.2. Լևիաթանի հանգիստը

Ստանձ, կամային անշարժության պաշտոնական պրակտիկա:

(Տես նաև Ղառ Կու Լու. «*Թույլ զրի մեգիտացիան*»)

- Թռչող ձկան սահքը (Փղը, անցումային գործողություն)

Ելքագրամ 6.2. Թռչող ձկան սահքը

Պրակտիկա սրբազանը գտնելու փոքր, ամենօրյա և անցումային առաջադրանքի մանրակրկիտ կատարման մեջ:

ԴԱՎԵԼՎԱԾ II. ԱՐԻ ՁՐԻ ՁԻ – Ի ԲԱՍՄԱՆԱՆ

Լնթերցողի ուղեցույց տերմինների, աստվածությունների և անգունգային հասկացությունների վերաբերյալ

- Անգունգային հարթավայր (Վուն)

Բուրդ էակների խորքային, Լուր, ընկալունակ մատրիցը, օվկիանոսի հատակը, որտեղից առաջանում են բոլոր ձկները: Այն ներկայացնում է գերագույն միջև՝ Սարգարտե մատրիցան:

- Անգունգային խրամատ (Վան)

Խորքի նախնազարյան, վտանգավոր և փոխակերպող խավարը՝ Ուրվական մակընթացությունը: Խորքային նախաճեռնության վայր, որտեղ մարդ սովորում է «*զոր շնչել*»:

- Խարիսխի հանգիստը (Պեն)

Մովի հատակի անշարժ, հիմնավորված, անշարժ լեռը: Սիտումնավոր, կամային անշարժության, սահմանների և անշարժ մնալու վորությունը:

- Ար Գրանգ

Արևելյան ծովի Վիշապների արքան, խորքի գերագույն ինքնիշխանը, որի շուրջը մակընթացությունն է, և որի մոնչունը կարող է հանգստացնել երկրի գոլը:

- Աղոստոսյան մակընթացությունների և փոթորիկների հյուսողները

Վին ծիսակատարողների մի խումբ, Ադի Զրի մի —ի ավանգույթի ենթագրյալ փոխանցողները:

- Խորքային անցում (Ավարտից առաջ, Վեյ Զվի)

Վաթսունչորսերորդ հեքսագրամը, որը ներկայացնում է հավերժական, սրբազան և ուրախ վիճակը՝ մշտապես ճանապարհին լինելու, որտեղ ճանապարհորդությունը տունն է:

- Վիշապի լապտեր (Լի)

Գիտակցության, ճշմարտության և հոգևոր փայլի պայծառ, պարզ, կառչող բոցը: Այն Ասվուի լույսն է և չկնորսական չկան ինքնաձին գալթակությունը:

- Որ թե ագրամները (Մովային, մակընթացային կախարհի այբուբենը)

Վերախմստավորված նախնադարյան ուժերը, Փոթորիկ կանչողի երկինքը (Յիան), Անգուկային հարթավայրը (Վուս), Ուրվական մակընթացությունը (Վան), Վիշապի լապտերը (Լի), Իններորդ ալիքը (Ջեն), Խարիսխի հանգիստը (Ղեն), Մուգ նորգող հոսանքը (Սյուն), և Լուսն —մակընթացային հայելին (Ռոյ):

- Մուգին փոթորիկ (Ջեն)

Մոր կյանքի հանկարծակի, որոտացող, զրգող գնցումը: Մեղման պայթյունավտանգ զորությունը, Վիշապների արքայի մոնչունը:

- Ուրվական մակընթացություն (Վան / Գույ Դառ)

Խորքի քառասյին, վտանգավոր և փոխակերպող հոսանքը: Այն խորհրդանշում է նախնադարյան վախը և Անգուկային խրամատի խորքային նախաճշտությունը:

- Մուգ նորգող հոսանք (Սյուն)

Մեղմ, համառ, թափանցող քամին: Այն խորհրդանշում է հանգիստ ավգեցության և անկեղծ հաղորդակցության մեղմ, անգագար զորությունը:

- Լիարժեք մակընթացության նավահանգիստը (Ավարտվելուց հետո, Ցվի Զվի)

Վաթսուներեքերորդ հեքսագրամը, կատարյալ ժամանման, չեղբ բերված խաղաղության և սրբազան, ժամանակավոր ավարտի ժամանակը:

- Մերքին մարգարիտ (Ջեն Դժու)

Մաքուր, կուտակված ճշմարտության լուսավոր, մագնիսական միզուկը, որը անում է կատարյալ արտահայտված կյանքի անշարժ կենտրոնում: Անխոս, անգիմազրելի ավգեցության աղբյուրը:

- Վառարանը (Պե)

Քառասունիններորդ հեքսագրամը, որը ներկայացնում է հեղափոխության սրբազան, ալքիմիական կրակը, որը հալեցնում է կոշտ, ապականված ճևերը՝ նորը ապատագրելու համար:

- Լիմպետի ընտրությունը (Սկալում, Սուս)

Քառասունմեկերորդ հեքսագրամը, կամավոր, գիտակցված պարզեցման և ոչ էականի ազատման արվեստը:

- Սալու (Տյասնոու)

Միկնային կինը, նավաստիների, ծովահենների և բոլոր նրանց հովանավորը, ովքեր ճանապարհորդում են զրով: Սա մակընթացային կախարդի ուղու, նախաչենոտն ու առաջ նորդող աստղն է:

- Լեդը (Պեն)

Տե ս Խարիսխի հանգիստը:

- Իներորդ ալիքի գուստը (Սիաո Լան)

Նարակային ծովի Վիշապների արքայի կրտսեր, ամենավայրի զավակը: Սա ծովի իմունային պատասխանն է ամբարտապանությանը և Նոազին փոթորկի մարմնավորված վորությունը:

- Սրից քայքայված տաճարը (Ղայ Լոնգ Ման Նի Տա Ֆլին)

Սրի Գրի Մի-ի հիմնարար, բեկորային աղբյուր-չեռագիրը, որը, ինչպես ասում են, փորագրված պղնձե թիթեղներից և փոխանակված փոկի կաշվից պատրաստված կոդեքս է:

- Լուսկյաց անդունդ (Ուոյ)

Ուրախ, խաղաղ և ընկալունակ սիրտը, լճանման լուրջ լույսը, որը իսկական տոնակատարության և ազատ հոսող հաղորդակցության աղբյուրն է:

- Փոթորիկ կանչողի երկինք (Ֆիան)

Մրկնքի հում, ստեղծագործական և նախաչենոտը, վորությունը, ինը-Վիշապների նավատորմի անսահման մասնագիտությունը:

- Սակընթացային կախարդ (Չաո Վու)

Դին ծովային արվեստների կին մասնագետը, Չաո Վու Լու-ում պահպանված ավանգույթի ժառանգորդը: Սրի Գրի Մի-ի առաջ նային հոգևոր գործակալն ու որոնողը:

- Քույլ զրի մեդիտացիան (Մուոշույ Պուան)

Ներքին մշակման պրակտիկա, որը կապված է Արևմուտքի թագուհի մոր՝ Սիվանմուի հետ, մասնագետի անշարժությունը ակտիվ, պաշտպանիչ ուժի վերածելու համար:

ՉԱՎԵԼՎԱԾ III. ԱԼՔԻՄԻԱԿԱՆ ԱՓԸ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Դիւզա Ռուիթի (Ղ.Ռ.) 1916 թվականի հիմնարար ժողովածուի «Մովային այգի»-ի և «Աղի Գրի մի» անունով հայտնի հին ծովային գրմարի միզ և եղած կապը խորքային գեղագիտական և տիեզերաբանական սիներգիա է։ Մինչ Ղ.Ռ.-ն տրամադրում է սուր. պատկերացրական լեզուն, որն անհրաժեշտ է ավի «Կենսորայն, երիտասարդական» և «Օտար» իրականությունը մեկուսացնելու համար. «Աղի Գրի մի» տրամադրում է գուշակական և հոգևոր շրջանակը «խորքի քերականությամբ»։ որը բացատրում է. թե ինչու էն այս գաժան միզ ավայրերը սրբալան։ Սիսսին. գրանք լրացնում էն միմյանց՝ օվկիանոսի անկայուն միզմակընթացային գոտին վերաշխակերպելով ոչ թե որպես ունչացման վայր. այլ որպես կանացի կենտրոնացված Վորուրյան, հոգևոր գիմացկունությամբ և «խաթարված» գեղեցկության սրբացման վայր։ Ղ.Ռ.-ի տեսլականում ծովային ծաղիկը վկայությամբ է գոյատևման. «Աղի Գրի մի»-ում նույն գոյատևումը սահմանվում է որպես «խեղճում, որը սովորում է շնչել»։

ՄԻԶՄԱԿԸՆԹԱՑՄԱՅԻՆ ԳՈՐԾԻՆ ՈՐՈՇԵՄ ՄՐԲԱՅԱՆ ՇԵՄ

Ե՛վ «Մովային այգի» և «Աղի Գրի մի» մերժում են ցամաքային աշխարհի «ճեշոր խաղաղությունը»՝ նախապատվությամբ տալով ավիամերջ գծի փոփոխվող. վտանգավոր սահմանին։ Իր «Պաշտպանված այգի» բանաստեղծության մեզ Ղ.Ռ.-ն հստակ կոչ է անում «զնզել այս այգին» և «մոռանալ» փոխարենը փնտրելով «նոր գեղեցկություն քամուց տանել վաճ ողև։ սարսափելի վայրում»։ Սա այս գեղեցկությունը գտնում է մակընթացության գծում «ծովի և ավազի միջև փոփոխվող սահմանում»։ որտեղ Լերմենի նման աստվածներն են կանգնած հսկում։

«Աղի Գրի մի» լրացնում է սասանմանելով այս ճշգրիտ շեմը որպես ծիսական հաղորդակցության վայր։ «Լեցու մեթոդում» մասնագետը պետք է ուսաբոցիկ կանգնի ծանծաղուտում հարցերը շշնգալու խեցու մեզ. որը հետո ընդունվում է «Օվկիանոսի մոդ» կողմից։ Սրկու տեքստերում էլ պիժ նպատակակետ չէ. այլ «ծխի» այն կետը, որտեղ «նոր մարմինը» հանգիպում է ցամաքի խոցելիությանը։ Գամաքային վստահության այս մերժումը արջագանք է գտնում «Աղի Գրի մի»-ի 10-րդ հեքսագրամում («Սակընթացքի վրայով քայլողի քայլ վաճը»)։ որը սովորեցնում է. որ իսկական վարքագիծը ներառում է մի նեղ ավազուտ ժայռի վրայով քայլելը «վերևում ամբողջ օվկիանոսը և ներքևում անսահման անջուրը»։ մի արահետ. որը պահանջում է «կատարյալ. հանգիստ և անվայն հանգստություն»։

«ԵՄԲՐԱՎԱԾԻ» ԵՎ «ԲԱՐՈՎԱԾԻ» ԳԵՐԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

Սյս երկու աշխատանքների միջև ամենացայտուն լրացումը անկատարության միզոցով գիմագրողականության նրանց ընդհանուր տոնակատարությունն է։ Ղ.Ռ.-ի ծովային ծաղիկները՝ ծովային վարդը. ծովային շուշանը և ծովային մանուշակը. հայտնի են որպես «կրպիտ»։ «խաթարված»։ «կաղացած» և «խեղաթյուրված» ալիքների «լարվածության և հարված» պատճառով։ Սյսումենայինի. նա պնդում է. որ այս ծաղիկները «ալելի թանկարժեք» են. քան խնամված ցամաքային վարդերը. քանի որ նրանք գոյատևել են «քամու մեզ քշվող փխրուն ավազին»։

«խաթարված» այս գեղագիտությունը գտնում է իր տիեզերական համարժեքը «Աղի Գրի մի»-ի 3-րդ հեքսագրամում «Մարգարիտ որոնողի առաջին շունը»։ Սյս հեքսագրամի վերին գծում. գրապուլորդը գորս է գալիս անջուրից մի «միակ. արատավոր մարգարիտով»։ որը «բարոկկո» է և «անկանոն»։ մին սովորեցնում է. որ այս մարգարիտը

չախտողում է. այլ «վկայություն այն պայքարի մասին, որից այն ծնվել է»։ Ընդ տ այնպես, ինչպես Դ.Ռ. -ի «Մովային վարդը» «ալվելի թանկարժեք» է, որովհետև «ըջված է հոսանքով»։ Նույնպես և Մի -ի արատավոր մարգարիտը «պատվով ավարտված անցում» է։ Մերկու տեքստերն էլ պնդում են, որ «բոլոր իրական սկիզբները խեղճում են, որը սովորում է շնչել»։ Ենթադրելով, որ կատարելությունն ավելի քիչ արժեքավոր է, քան սովորական ասպացույցը։

«ԱՔԱՐԱՆՆԵՐԻ» ԱՏՏՐԻԱԴԱՄԱՆ ՏՈՒՄԸ

Դ.Ռ. -ի «Մովային աղբի» և «Աղի ճիւղի միջ» երկուսն էլ զորությունը տեղագրում են հատկապես կանացի կամ մատրիարխալ տրիվի մեջ, որը գոյություն ունի ավանգական. «ցամաքային» սոցիալական կառույցներից գոյութ. Դ.Ռ. -ն օգտագործում է ծովը «կանացի ինքնակիրացման» ուսումնասիրության համար՝ օվկիանոսը համարելով «արտոնյալ վայր»։ Դրտեղ «հոգեբանական էներգիաները» կարող են ազատվել պատրիարխալ սահմանափակումներից։ Միա բանաստեղծությունները, ինչպիսին է «Մովի աստվածները»։ պատկերում են աստվածություններ, որոնք «կտրվում են ալիքի ճեղքվածքով»։ Բայց «թարմ ուժ» են ստանում ափից։

Այս լրացնում է «Աղի ճիւղի միջ» -ի ծագման պատմությունը, որն իր իմաստության պահպանումը վերագրում է «Մակընթացության և փոթորիկների օգոստոսյան հյուսողների» կին ծիսակատարողների մի զաղտնի «Նոնգի»։ Գրիմուարը մակընթացային կախարհներին (Պատվո) նույնականացնում է որպես «կրակ, ում տաճարները էին ուլուն»՝ ալիքներ, փախստականներ և փրկվածներ, որոնց «ցամաքը գոյութ է թքել»։ իսկ «ծովն ընդունել է»։ «Մովային մայրապետների»՝ այս ցուցակը աստվածաբանական հիմք է տալիս Դ.Ռ. -ի բանաստեղծական թեմաներին. կանայք, ովքեր «ամուսնացել են մակընթացության հետ»։ այլ ոչ թե տղամարդու, և ովքեր «զենք են գաղթել անշարժությունը»՝ իրենց զորությունը ալիքների վրայով տարածելու համար։

ՓՈԽԱԿԵՐՊՈՒՄԸ «ԱՄԴՈՒՆԱԳԻՆ ԴԱՐՔԱՎԱՅՐԻ» ՄԻՋՈՑՈՒՄԸ

Մերկու աշխատանքներն էլ օգտագործում են ծովի ֆիզիկական հայտնությունները աղը, ճեղքում և խորությունը, որպես ներքին ալքիմիական փոխակերպման փոխաբերություններ։ Դ.Ռ. -ի «Մովային ծիսական պաշտպան» -ում արմատները պատկերված են որպես «ալվալից գույն քաշող»։ զժվարությանմբ չեղք բերված կենսունակություն, որը պրոտացում է ծովի «ալքիմիական անդրը»։ Սնշումից գեղեցկություն քաղելու այս գաղափարը ընդլայնված է «Աղի ճիւղի միջ» -ի 29 -րդ հեքսագրամում «Անդունդային խրատաղը»։

Մին սովորեցնում է, որ «Անդունդային հարթավայրը» «ընկալ ունակության մատրից» է, որտեղ ճեղքումն այնքան բացարձակ է, որ «կփշրի ցանկացած անոթ, որը կատարյալ, համեստորեն խոռոչ է»։ Այս լրացնում է Դ.Ռ. -ի «Մովային շուշան» -ի պատկերումը, որը «կտրատված և պատված է, բայց կրկնակի հարուստ» և «բարձրացված» է նախած «քամուց կտրված լինել ուն»։ Մի -ի ալքիմիական պրակտիկայում «խեղճված ալքիմիկոսը» (Էքսագրամ 12) պետք է անցնի «օջուղ սովորելու» փուլը «զուրկ վերստին սովորելու» համար. «վերահսկվող հանգնման» գործընթաց, որը արտացոլում է Դ.Ռ. -ի ավամերջ բուսական աշխարհի «խաղող» և «փխրուկ» զիմագրողականությունը։

ԱԼԻՔՍԱՆԻ ԳԻՐԸ ԵՎ ՈՒՆԱԳՐՈՒՄԱՆ ՃԵՂՏՈՒՄԸ

Վերգապես, երկու աշխատանքներն էլ առաջարկում են, որ օվկիանոսը «ընթերցելի տեքստ» է, որը հասկանալու համար պահանջում է հատուկ «գրագիտություն»։ Դ.Ռ. -ի իմաժիստական տեխնիկան հիմնված է «պարմասալիորեն ճշգրիտ»

ծովային պատկերների վրա՝ ֆարոյականության և գեղագիտության նման վերացական հասկացությունների մեր ըմբռնումը «*իսայելու*» համար։ Սա ծովը գիտարկում է ոչ թե որպես ֆոն, այլ որպես «*հեղուկ հոսող վանկերի*» «*շարունակական հրաշք*»։

Սա ճշգրտորեն արտացոլում է «*Արի Գրի մին*»-ի Լան Սան (ալիքային գրի գուշակություն) պրակտիկան, որը պնդում է, որ «*ծովը անընդհատ գրում է*» և որ «*յուրաքանչյուր ալիք մի հարված է*» կենդանի լեզվով։ Մի-ի կողմից «*Որվական ատամներ*» (ատամնավոր ալիքներ, որոնք ազդարարում են գավաճանություն) կամ «*Սետաքսի բացում*» (երկար ալիքներ, որոնք ազդարարում են թաքնված գանձ) նման օրինաչափությունների նույնականացումը ապահովում է Դ.Ռ. Դի ծովային տեսարանի «*ինտիմ մակրամասներ*» ֆորմալ քերականությունը։ Մրկու ավանգույթներն էլ ենթադրում են, որ «*նավարկելը նշանակում է սովորել շարժվել ծովի շարունակական հետ, այլ ոչ թե դրա դեմ*» «*մեղիտացիան և զորքը*» վերածելով «*ամուսնացած*» ողջ կյանքի պրակտիկայի։

ԵԳՐԱԿԱՑՈՒՄՈՒՆ

Դիլգա Ռուիթլի «*Մովային այգին*» և «*Արի Գրի մին*» հանգեն են գալիս որպես միասնական ափամերձ գիտակցության երկու կետեր։ Դ.Ռ. -ն գրավում է ծովային ծաղիկների «*զգայական, ծալ ող*» և հաճախ «*բուկ*» զգայական իրականությունը, մինչդեռ մին տրամադրում է «*Նաղտնի ճեռնարկը*» նույն այգի հոսանքներում գոյատևելու համար։ Մրկուսն էլ սովորեցնում են, որ իրական ուժը գտնվում է ոչ թե պաշտպանված այգու «*ճնշող խաղաղության*» մեզ, այլ անցունցի «*զախձ ախիլ խավարի*» մեզ, որտեղ «*արատավոր մարգարիտը*» կամ «*կարճահասակ շուշանը*» գտնում է տիեզերքի ամենաթանկարժեք բանը։ Ինչպես եզրակացնում է «*Արի Գրի մին*», «*ըստ էության մակընթացությունը չեն*», և ինչպես նշում է Դ.Ռ. -ն, «*ծովը զեռ շարունակվում էր*» ափը թողնելուց հետո, բայց միասին, զրանք թույլ են տալիս հոգու նավին նավարկել աղի աշխարհի «*սարսափելի գեղեցկությամբ*»։

